

உட
சிவசுந்தரம்.

வீசுவபுராணம்.

இஃது,

சுப்பிரமணியபுராணம் பெரியமடம்

யதிஸ்வர

ஸ்ரீ சிவஞானபாலையசுவாமிகள்.
திருவுள்ளப்பாங்கினபடி

மாயாறு - குருலிங்கஜயா

குமாரா

ஞானசுந்தரஜயரால்.

விநாயகநைககொடைபாளையம்

மேம்படி

தாரதபுராணமுடிவில

புதுமாமகவிழையசரித்திரபாருக்கத்துடன்

அருஞ்சைநுருக்கள்வர்கடாது

செனலை, ப. மீனிலாபாதிநில

மதிபரிமது

பட்டத்துடன்மெளியிடப்பயன்பு

ஸ்ரீமுகமுடி

சுந்திரமெளலிபாதி

Register copy right

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER
SANT NAGAR MADRAS

உ

சிவமயம்.

சென்னைத் தனாதிதனவித்தியாசரீ
தமிழத்தலைமைப் புலமைநடாங்கிய
திருத்தணிசை

இயற்றமிழாசிரியராகிய

விசாகப்பெருமானைய ரவர்கள்

புறநாடு

சிறப்புப்பாடல்.

சுழி நெடு டு ல வி டு த க ம

பொருள் விசாகைய நலகமாய நடைப

புதன நிகிலென முயாசைவ

புறநாடு நியையுலகுணர்ந்தமலர்

சேவடி ஞானமுறையுமா

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

பொருள் விசாகைய நலகமாய நடைப

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

சேவடி ஞானமுறையுமா

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

பொருள் விசாகைய நலகமாய நடைப

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

சேவடி ஞானமுறையுமா

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

சேவடி ஞானமுறையுமா

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

சேவடி ஞானமுறையுமா

புறநாடு சமில்பெருங்குறைய

DR. U.V. SWAMINATHAN
RESANT NAGAR, MADRAS - 600 146

வந்தவதித்தஞானபாறகரனெம
 மனத்தினுஞ்சீரத்தினுதெனவா
 வந்தமிவ்வீரசைவந்தகோலத
 தருமணியாமவனவாயம
 வந்தநதசரிதைவகுசுதிநசமய
 வாகிகளவாயமதமடக
 முநதுபெருநெனகண்டொசுதெனவி ப
 முக்தசுருளவசவபுராணம.

12

இவ் வநபுராணமிசைகருமாரிபசு
 மெழிறருகனடமுகி
 பனனுபாடைகனிவறாததனாபெரி
 ரோருமுவவனமைசைகருமாய
 மிவநிசைவாமுனவியநியதொனபி
 மசுததனபொருபெருநதவாகி
 மொனனடைபாலினமிநினுலெப
 மயபெருமேருநாருகரவே

வ

உரு பெருந்தனிமுதலவழமயமனமகா
 வவவநாருசெயகருளுமொருவனடிசும
 உருவிடாபேரனபுபமுசுருராநாமவேனும்
 பரிசமகிழநதாயநதுளபறபலபிரதிக்கொ
 சொறருகனமாயததுசசருககருநாறுமிதுநி
 சொல்லமைதிபொருளவிளங்கவாககியனெனடை
 முறதுவிததுசகிவகதுவசனமுதனூலாகமங்க
 பிடுதனருமபுனையருளுசலபேரமுனனென (13)

வைத்தொளிருமில்லக்ருமிவிவாசமெனவழுத்தம்
வைபபிடைச்சுநதிரமௌலிபிரசில்வளஞ்சேரு
பித்திலவெண்மைக்கடிநங்கொண்டிபதித்தனனா
னினமலன்பால்விட்டகலாநெஞ்சமுளனாகிச்
சுத்தியநன்னெறிவீரசைவசிகாமணியாய்ச்
சமநமமாநிகள் பூண்டிசற்சார்பிலொழுகும்
நறவனாநங்கள்பெருந்துணையெனுங்காயாறு
நண்ணியசோத்திருவினன்மெய்ஞ்ஞானசந்தரனே. (சு)

உ

முருகன் துணை.

புரசை அஷ்டட்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிரீரப்பசுந்துகில் வரையாவிருநிலத்
தனிகுடர்மன்னுயிர்க் கவிச்சையிருளிரீஇ
விச்சைபபடரொளி விரவப்பொய்ந்நா
னச்சறியாமைபோய் நலனுணர்வுதிப்பப்
படிற்றொழுக்கப்பெருங் கடுத்திதன்முரிந்து
சுரிபநன்னடை யாரமீர்துசுரப்ப
வவகுணக்குறும்புபோய்த் தவகுணத்திறைவரப்
பிறமதக்களையொரீஇ மறைமுதலசைவப்
புறபங்குழவினையு னெங்கணுநதழைப்ப
வைதிகத்தவறெனுங் கைதவமிடிதபச்

சிவசாதனக்கொடை தகவுறப்பெருக
 மருட்பகைமறுகி யருட்சார்புகினைப்பூப்
 புறநெறிக்காடொழிந் தறநெறிநாடுதப்
 பொய்ம்மைநோய்தினைகப்பமெய்ம்மைவான்சுகம்பெறப்
 பவக்குழிநூர்ந்து சிவத்துறைநிவப்ப
 மகதிப்பேரியாழ் வரதமாமுநிவன்
 செய்தநன்றிக்குமைதவழ்கடற்புவி
 கைம்மாறிது காறும்மாற்றின தெவன்
 அன்னமாசுவத்தோன் றன்னுடைவேண்டுகோள்
 காதலிற்பயன்கொளக கேதயிலாததிருக்
 கைலையெம்பரமனச் சைலாதிகாரத்
 திருநந்திதேவனைப் புரிவொன்றிநோக்கின்
 யதுனையருளுப்பாட் டினையுளமுவநதீண்
 டத்தனக்குரவன் முத்தலனுமுய்வான்
 வந்தவதரித்தனன் வசவேசனாகி
 யென்பநம்பெருமா னிரங்கியளித்தருள்
 கருணைக்களவு வளையிடற்கின்பத்
 துன்பத்துழக்கு மன்பதைக்குழாத்து
 ணம்மனோராற்சொல்ல விம்மிதமன்றோ
 ஆண்டானடிமையென் றருமறையாகம
 மாண்புறநொடிக்கும் வகைமைகண்ணூரக்
 கண்டுபேருயிர்த்திரள் பண்டைமாமலபபடாந்
 அமிததுத்தமது சுதந்தரமென்னவும்
 இனமையைப்புலங்கொளு நன்னர்ப்பேற்றினைக்
 கைத்தலத்துய்த்ததோர் முத்தெனத்தெருட்டிய
 வசவிரானருள் வளனெலாமொருங்குளத்
 திசைவுறத்தோற்றுமா நெவர்க்குதுதலிய

புராணமிந்நாள்வரைப் புலப்படாதிருந்ததென்
 முங்காங்கித்தலத் தோங்கிநீடும்பல
 வீராகமத்துறை சோராத்திருமடந்
 தம்மிற்றுரீஇயவை செம்மையிற்றாவரும்
 பிரதிகளைக்கொடு திரைதவழ்வாரிதி
 பல்வளந்தரவாண் டொல்வகைப்பொலிவுகடர்
 புதுவைவாழ்விப்பிரப் புரிதன்வடநூல்
 கதுவுசெந்தமிழ்நூல் கற்றவைக்கேற்ப
 நித்தலுநிலைபெறீஇ மற்றையோரங்ஙன்
 பயின்றுசால்புறுவான் வியன்றருமொழுக்கங்
 கடைப்பிடித்திறைவிபால் விடைக்கொடிப்பெருமான்
 திருமேனிதீண்டப் பெறும்பெறலருந்தவ
 றேசமார்திருவருணசல குருக்கள்
 தன்னெடும்பல்கா லுன்னியாராய்ந்து
 புகழ்வளர்சென்னை நகரிடத்தவன்றன்
 சந்திரமௌலி யெனப்பெயர்தழைத்து
 முந்துறும்அச்சின் முயன்றெஞ்ஞானந்
 தன்போலெவரு மின்போடதன்பொரு
 ணிலைமுதன்மாண்பெலா மலைவறவுய்த்துணர்ந்
 தென்றுநயந்தனர் அன்புளங்கனிப்ப
 வசந்தனா யுயிர்க்கெலாம் இசைந்தருள்பரம
 ஞானவிராச தானியாய்வளர்
 பொம்மையபானைய மென்னும்பெரிய
 திருமடந்தன்னின் மருவுவீராகம
 சிவகஞ்சிமயூரர் சலசதாநிவாச
 யதிசுரனெனப்புவி யிறைஞ்சினர்புகழ்மை
 பகர்சிவஞான பாலையசுவாமிகள்

பணித்ததிருவுளப் பாங்கின்படித்தான்
 கணித்தவவச்சருக் கந்தொறுமிறுதியி
 லியறறியசரித்திரச் சுருக்கநதம்முட
 னெழுதாவெழுத்தி லியறறுவித்தனனால்
 சானேருருடைத்தென ஒளவைமுன்சாற்றின
 வான்றபுகழக்கோ ரமைதிடாய்நிலவுறுஉந்
 சொண்டைநனனாட்டிற் றென்மைசானுள
 திண்டிழலயிறபடைச் சேந்தனரோரிரு
 சத்தியுடனாடின நிறுவீற்றிருப்பப
 பிரணவாசலமு மொருபுறஞ்சுலவ்ய
 சுமாமாபுரியென வமரராதியராற
 போறறுநதலத்தின் பாற்புடையடுத்தது
 பிஞ்ஞகறகிளைய பிள்ளைப்பிரானது
 மருளுயினினமென மகிழதலைக்கிளர்ந்து
 முருகவேள்மருகனென றெருவிவாவாழியம
 பகவனகுருநிறந தகையாப்பயோதரங்
 காண்டநடங்குயில சேனுலாநதண்டலை
 குழவுறவெள்ளனங் கோழிணர்த்துழாய்முடி
 வானவன்கைத்தலப் பாணிறச்சங்கென
 முட்டதைபநதாட் சுட்டவிழ்சரோருகப்
 புநதவிசுவீற்றுறை தேநதருமலர்த்தந
 னய்யசொல்வினையுணீள் செய்யுளுடையது
 வடபானமேருவினிமையோர்நாவற
 ஁னியாறுளதென வினாகாறும்புவி
 கேள்வியுற்றுளதாற் கிளநதவிவ்வளத்தாய்த்
 தென்பாற்காயா நென்றிண்டொன்றுண்
 டெனக்கேட்குடசொறு மனக்களிபெருக்கு

நற்பதியுறையும் பொற்புயர்கூரிசில்
 குருமுதன்மூன்றனு ளிருமைக்குரியனென
 றயர்வறத்தனதியற் பெயரானிறுத்த
 சூருலிங்கையன் பொருவருந்தவக்குறை
 யானமற்றதனையுந் தான்வந்துநிறைத்துத்
 தருவானெனவவன் திருமகவாகி
 யத்தகைமூன்றையு நித்தலுமோம்புந்
 றனாதுபெருங்கட னெனாநனிநடத்து
 மெய்யன்முத்தமிழ்தூல் கைவருதலைமையோ
 ஞன்பகலாநற் பண்புமிகுசீரியோன்
 கல்வியினருமை கற்றுணர்ந்தோரொனப்
 பல்வகைத்தானும் பவின்னுளதோர்ச்சியன்
 வயற்கட்குடவளை கொழித்தவாணித்தில
 மாதர்வாணகைநிக ராதல்தெரிக்கும்
 பாளையமென னீனிடையென்றரு
 தலனுறைவைசிய குலமணிசைவ
 நெறிநின்றறம்பல நிறுவுநல்லுரவோன
 கோதண்டராம னெனுங்கூரிசிலீன்ற
 மாதங்கமுத்தமிழ் வளனன்தேர்ந்த
 நன்னுவலர்பாற் பன்னாளம்பயில்
 நேயமகலாத் தூயவுளத்தினன்
 கச்சியம்பதிவாழ் பச்சையப்பன்
 தருமநடாத்துந் தலைவருண்முதலென
 வருசற்சனர்குழா மகிழுத்தமகுண
 சோமசுந்தர பூமனுக்கினியன்
 தேனிருங் குவளைமார்பன்
 ஞானசுந்தரமெனு மாணவிற்பனனே.

அ

உ

சிவமயம்.

சென்னை நாராமலபாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

சோடசாவதானம்

தி - சுப்பராயசெட்டியார்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவ்ருத்தம்.

பொன பூத்தநிறத்தோனும் புகலபூத்தமுகரகோனும்புல
வுநாறுங், கொன்பூத்தமூவிலேவேறபெருமானுத்தத்தம்அரு
யினிறபத், தென்பூத்தவிகிடைக்கூறுகுவிசவேறபடைசுமந
ததேவாகோமான, மின்பூத்தசுராமுதலோகரங்கூப்பியினை
நதொருபாலேவலகேடப.

திருமகளுக்கலைமகளுந் திருநோக்கற்றகெதிரோககூடு
செவவனிறபப, பருமவரவகலகுறச்சியொருபாலடைபடைய
கொடுபணிந்துநிறப, அருமறைதோமுனிவராபனனியரொரு
பாலறுகொடுவெள்ளரிச்சூவக, கருமவுருத்திரகணிகைமட
மாதாநடநவினறுகளுலவோரபால.

முழுதுலகுத்திருவுகரத்திடைவீன்றுமெஞ்ஞான்றுமுகி
ராககன்னி, யெழுதருதனநிருமேனியிடப்பாறன்வலப்பாலி
னிமாககொள்ளத், தொழுதகையபெருநதன்கமாலபதம
பொனறுமுழிதொறுநதுளநகாதோங்கும, விழுமியசோப்பபெ
ருங்கயிலையோலககத்தினிதுவீற்றிருக்குமஞானறு.

பரசியவநதயன்முதலோரபளகருமபேறடைநதுதத்தம
பதியிறசெல்ல, விரசியகாறதுளர்மகரயாழ்முனிவனகுறிப

போர்ந்துவியன்ஞாலத்துட், புரைசெயமண்குண்டரெனங்க
னைகளைந்துபொருவில்வான்சைவமென்னும், உரைசெயும்பை
ங்கூழ்வளரவபரசிவனெனுமுழவனுதுவன்மன்னே.

என்றுதிருக்கடைக்கனோக்கருளிபெம்மானந்திமுகமினி
தினோக்கக், சூன்றலிலச்சயிலாதிசிவகணத்தோடகனஞாலங்
குறுகிப்பொயமை, பொன்றுதலிலமண்முதலாம்புறநெறிகள்
பொன்றவகநெறியின்றோங்கத், துன்றியமெய்த்தொண்டிபு
ண்டியலபூதிசாதநங்குளங்ககின்றான்.

அத்தகையவசவண்ணன் முதல்சரணர்திருக்கூட்டத்த
டைவைத்தேன்றழ், தொத்தலாழும்பொழில்புடைசூழ்நாவ
லூர்ப்பெருந்தகைபோற்றொகுத்துவேதக், கொத்தியன்மாபா
டியஞ்செய்சோமநாதப்பெரியோன்குலவக்கூறும், விததகநற
றொகைமரபேவசவண்ணாபுராணமெனவிளங்குநூலை.

எளிதுணர்ந்துமன்பதைகளினிதுய்யச்சரித்திரத்தோடி
யலுமச்சிற், நெளிவுபெறப்பதிப்பிததுத்தருகவெனத்திருந்
தொண்டர்செறிந்துகேட்ப, விளிதருமிய்வுடலபெறும்பேறி
ன்றேபெற்றேமென்றுவியந்துமேறகொண், டளிதருநெஞ்சக்
மொடுபல்பிரதிகள் கொண்டாய்ந்தச்சிறப்பித்தானால்.

சேயாறுகடந்துவீரிங்குநு இக்கனியருந்தித்திருந்து
வெப்புப், போயாறுகெனச்சுகங்கள்கூய்ப்பயிலும்பும்பொழி
லும்புகர்வராராய், மீயாறுபயில்வராலொடுபொருதம்பூந்தட
மும்விளங்குந்தொனமைக், காயாறுதவர்புகமுங்காயாறுகடி
நகராக்களித்துவாழ்வோன்.

திருக்கமலைநோக்கொடுவெண் கமலைநோக்கொருங்கு
டையோன்றிகமும்வாரி, சருக்கமலையலையெறிபாற்கடலினரு

கடு

க்கறிவரியான்ருட்சுந்திமை, யருக்கமலைசிறடிக்குமன்புடை
யான்வீரசைவத்தழகன்சீர்ததிப், பெருக்கமலைபோலுள்ளா
ன்ஞானசுந்தரப்பெயரியோன்றன்மன்னே.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலும்சூணை.

திருமழிசை - தமிழ்ப்புலவர் - கந்தசாமிஜயர்

அவர்கள் இயற்றிய

சுழிநெடில்விருத்தம்.

திருமநெறிச்சமரபுரிதனையடுத்த காயாறுதன்னின்மன
னாக, குருஸிங்கவேள்தவத்தில வருஞானசுந்தரையனகுறிக
கொள்ளநதி, யருளுடன்வந்தவதரித்த வசவபுராணத்தையச
சிட்டளித்தானென்று, திருமலரரம்புலவர்களிலேசிறப்பத் த
னதுபுகழ்நிலவமாதோ.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சருக்கவகராதி

பககம்.

பாடறஞ்சை

௮	- பாயிரச்சருக்கம்	௧௬
௯	- திருக்கயிலாயச்சருக்கம்	௭௨
௨௫	- திருவவதாரச்சருக்கம்	௧௮௫
௩௬	- உபதேச்சச்சருக்கம்	௫௮
௩௭	- தண்டநாயகச்சருக்கம்	௧௩
௮௮	- சென்னவசவேசராபுராணம்	௬௨
௬௨	- அல்லமாயிரப்புராணம்	௩௩
௭௩	- கள்ளா கருணிய திருவிளையாடல்	௭
௭௪	- வணிகமல்லையாபுராணம்	௮
௭௫	- காட்டகோட்டையாபுராணம்	௬௩
௭௬	- வருசனைவடிவமாதவாபுராணம்	௮
௭௭	- வங்கையாபுராணம்	௭
௭௮	- சித்திராமையாபுராணம்	௨௭
௭௯	- சாஸிசைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்	௨௮
௮௦	- நெற்றிக் கண்கேட்ட திருவிளையாடல்	௨௯
௮௧	- ஆடைவளர்த்த திருவிளையாடல்	௩௦
௮௨	- முத்தசங்கையாபுராணம்	௭௮
௮௩	- பம்பதிராயனாபுராணம்	௭௯
௮௪	- கோட்டகச்சுவையாபுராணம்	௮௦
௮௫	- அம்மவையென்றும்	
	பெச்சமாதேவியாபுராணம்	௮௧
௮௬	- கணபநாயனாபுராணம்	௮௨
௮௭	- மயத்தணிகையாபுராணம்	௮௩

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

ககரு - சக்ளேசமாதிராசையர்புராணம்	கடு
உதசு - சிக்கமாதையர்புராணம்	(ருரு)
உருக - மடிவாலமாச்சையர்புராணம்	உஎ
உருக - சங்கரதாசையர்புராணம்	உரு
உசுசு - நிம்மவைப்புராணம்	ருரு
உசு () - ஆலாயுதர்புராணம்	சுசு
உஎஉ - சுந்தரப்பெருமானாயனார்புராணம்	ருசு
உஅரு - கின்னரப்பிரமையர்புராணம்	சுரு
உகஎ - கலைக்கேத்தபிரமையர்புராணம்	உஅ
ருருரு - மோளிகைமாரையர்புராணம்	உசு
ருசஉ - கின்னப்பிரமையர்புராணம்	உசு
ருஉரு - முசுண்டிச்சவுண்டையர்புராணம்	ருரு
ருருரு - சுரிகைச்சவுண்டையர்புராணம்	கஅ
ருசரு - தெலுங்கச்சோமையர்புராணம்	உஅ
ருருரு - ஏகாந்தராமையர்புராணம்	எ

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

ருருரு - சங்கமப்பிராணியானபுராணம்	உரு
ருசஉ - கின்னலையர்புராணம்	ருசு
ருசுசு - மேதாகேதையர்புராணம்	ருக

திருவாதுச்சருக்கம்.

ருஅசு - சிவநாகமையர்வாது	அசு
சுருஅ - வாச்சையர்வாது	கசு
அரியமாரைடர்	

வீரசங்கரர்

மஞ்சையர்

சுஉஎ - மடிவாலமாச்சையர்வாது

சுநஅ - முசுண்டிச்சவுண்டையர்வாது

சுசச - ஏகாந்தராமையர்வாது

சுகுநி - விடமுண்டவாது

சுவந - சுகதேவத்தண்டநாதர்புராணம்

சுஎஅ - தலிகணநாதர்புராணம்

சுஅநி - அல்லையர்மதுவையர்புராணம்

கச

சஅ

உநி

கஉ

நக

உநி

நக

நிச

இதுவரையில் முற்றுப்பெற்றது.

ஆட திருவிருத்தம் - கஎசச. *

அச்சியற்றியபுத்தகங்கள்.

* அருட்பா

வசவபுராணம்

கூவத்துப்புராணம்

ஆரத்திரியர்புராணம்

திருப்போரூர்ச்சந்திதிமுறை

பழமலையந்தாதியுரை

திருப்புகலூரந்தாதியுரை

தில்லைக்கலம்பகம்

அருட்பாவைந்தின்விபரம்.

௩ அகத்தியார்தேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப் பாதிருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணச்செய்யுட்கோவை,

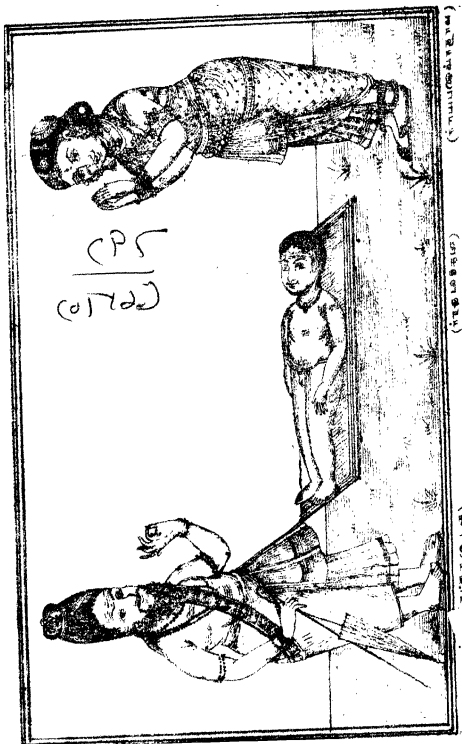
இனிபதிப்பிப்பன

பெரியபுராணமூலமுமுறையும்

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னை பட்டணம் முத்தியாலுபேட்டைத் தம்புசெட்டியார்வீதி மேலண்டைவாடையில் ஆங்கிலோ வெர்னாகுல்புலர் ஸ்கூல் ஸ்தாபித்திருக்கக் கூட - வது நம்பனாயுடைய கா - ஞானசுந்தரஜயரவர்களிடமிடில் ஷெ யாரிடத்திலும்.

பெத்துநாயக்கன்பேட்டைத் தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த உடக - வது நம்பர்வீட்டிலிருக்கிற வேலூர் குமாரசாமி ஐயரிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வசவபுராணம்.

—*

பாயிரச் சந்திரகம

விநாயகா

மாதங்களாணடுகங்கண மாற்றினறுமாறாத
மாதங்கவனாகசாததான மனதாரூரூமலயாளா
மாதங்கநோனறமபால வந்தாரூமதியுநலக
மாதங்கபுககதானே மறவாமலவழிததுவாம

வசவதேவா

இசையுங்கலவிபு ரொணவகசசித்தியும
விசையதனம முமேதகுசெலவமு
மசைவினினமு மானநாமுததிபும
வசவவெனறு வசனிககயுனனவாம

இதுவுமது

மெத்தியமுத்தியெயது மவிதிருநந்திபோற்றி
வத்திதுவெனனவநக வசவதேசுகனேபோற்றி
சுத்தியாதவததுதிநத சுகதணடாதபோற்றி
சுத்தியநெறியிரண்டாரு சம்புநினசரணமபோற்றி

உ

பாயிரச் சருக்தம்.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்.

பார்மிளந்நர்படி யுருக்கொண்டவ
கொண்டவநீர் றுண்டருணின்மலன்
கொண்டவநீர் சிவஞானதேசிக
கொண்டவநீர் மலர்ப்பதமேத்துவாம். (க)

பருபபதம் அல்லது ஸ்ரீசைலம்.

திருப்பதந்தருங் சித்திததெபதியாங்
கருப்பதங்கெடுங் காலந்தனந் துரு
தருபபதங்கொள் புதுமலர்தெழும்
பருப்பதந்தொழு வாபதுணைப்பாணியே. (உ)

மல்லிகாச்சகனேசுவரர்.

அனவிலவானவ மாரணாவின்
புராணபயிற் பெருநூல்புதன
வளர்ப்பும் கொடுமலங்காரதன
னுளமுறுபடி யுன்னிநின்றய்குவாம். (ஈ)

பாமரகுந்தளம்பிகை

கலைமடந்தையுங் கத்தக்கமலைபு
நிலைமைதங்கட்கு நீடப்பணிவவாழ்
தலைமையாலுயர் சங்கரியம்பிகை
மலைமடந்தை மலர்ப்பதம்வாழ்த்துவாம். (ச)

பாமிரச் சருக்கம்.

௩

வீரபத்திரர்.

சாரபத்திர மிக்கிலாத்தக்குணைப்
பாரபத்திரம் பாணியிற்பற்றியே
கோரபத்திரங் கொண்டுவதைத்திடும்
வீரபத்திரன் மெய்ப்பதமேத்துவாம்.

(௩)

கந்தவேள்.

வந்தசூரன் மயில்வடிவாகவே
கந்தரத்தணி வேலாற்றுணித்தொழித்
தந்தரத்த ருந்துயரற்றிய
கந்தவேளைக் கருத்திடுருத்துவாம்.

(௪)

குருசமுகம்.

அருளுமல்லம தேவரினோவணர்
மருளசித்தர் மலர்த்தாள்வணங்கியே
தெருளிராமைய தேவர்க்கிறைஞ்சியே
பொருவில்பண்டிதா ராத்திரியர்ப்பொற்றுவாம்.

(௫)

கால்வர்.

பொற்றிஞானசம் பந்தர்பொலன்கழல்
பொற்றிளவுங் கரயர்புகழ்ப்பதம்
பொற்றிவன்றொண்டர் பொன்னடிராண்மலர்
பொற்றிமாணிக்க வாசகர்பொற்சாண்.

(௬)

சு

பாயிரச் சருக்கம்.

சி வ ச ர ண ா.

பண்டுசெய்த பழவினையிவ்வுடல்
கொண்டுசெய்த கொடுமைகுலையவே
தண்டநாதர் முதலாஞ்சரணர்தம்
புண்டரீக மலர்ப்பதம்போற்றுவாம். (க)

வாழ்த்துநா

திருப்பருப்பதத் தேசிகர்சங்கமும்
பெருத்தமண்ணிற் பிறங்குந்தவத்தரு
மருத்தவாக்கமு மார்ச்சிக்குமாந்தருந்
தருக்குசெங்கோற் தகையுந்தழைக்கவே. (ங)

தமிழிற்செய்தகாரணம்.

அநுஞ்சென்ன வசவேசனாதியாம்
பொருவில்காஞ்சி புரஞ்சேர்தபோதனா
மருவுஞ்செஞ்சொல் வசவசரிதைமுற்
தருமநீங்கா துனாயெனச்சாற்றுவாம். (ஐ)

நாற்பயன்.

நன்றிமூலத்த னன்னந்திகேச்சரன்
வென்றிதூலின் விதிவழிநின்றனோ
ரொன்றியச்சி லுதியாரொழிந்திடா
ரொன்றுநற்பர மானந்தமெய்துவார். (ஐஉ)

பாயிரச் சருக்கம்.

(௩)

அவையடக்கம்.

நிதியவைப்பை மருளினிகழ்த்தல்போன்
மதியிலேனென்றன் வாக்கால்வகுத்தநா
லதிகநந்திய ரும்புகழாதலாற்
புதியசொல்லிதென் றெள்ளார்புலமையோர். (௩௩)

நூற்பெயர்.

முத்தியேதரு மோகமில்வித்ததாய்ப்
பத்தியென்றெழுபைங் கூழ்பனைக்கவு
மித்தகைக்கண் பொழியுமெழிவியாய்
வைத்ததன்போ வசவபுராணமே. (௩௪)

வழிநூல்.

குலவுபாலக் குறுககிச்சோமீசுர
னுலகின்முன்ன முரைத்ததெலுங்கினை
யிலகுவிமகவிகன்னடந்தரு
நலபுராணந்தமிழானவிறுவாம. (௩௫)

நாதனோலக்கமுன் னந்திவந்ததுஞ்
சாதமாய்த்தண்ட நாதராதன்மையுங்
கோதிலாத்திருக் கூட்டரால்வாதரை
மோதிவென்றது முத்தியுஞ்செப்புவாம். (௩௬)

பாயிரம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.
திருக்கைலாயச் சருக்கம்.

—*—

நீதிபடைத்தமனையாளு நிலமன்னமனையாளுங் [ஞ
கதிவிலககாமறவென்றோர் கருத்தினெல்லாமறவென்
ரதிகழுத்திவைப்புடையார் என்பாடமுநவப்புடையார்,
மதியிருக்கும்ச்சடையார் வந்தொழியுமச்சடையார். ௩௭

ஞமுமண்டாதொழுப்பதத்தான் றுள்க்சமில்லாப்பெ
ருப்பதததா, னா நியனறகிளையாதானுறும்பிறப்பிறகிளை
யா, னேமுலமுநியாதானென் றெனறுநியாதான்
வா நியெனவந்தபபா வருந்தாகள்வதிப்பா (௨௮)

வேறு.

தருமசிந்தையர்பெருமதங்கிய தவமுறுத்தொழில்ச
துநின்றன்றின நிருமைகண்டவரிறைவென்றடி யினை
பணித்திடவினிதிருந்தரு, னருமருந்தனவுருவனைபு
னமராவதனுநினமிறைசுசிப, கருணைபாடகிபழி
யினன்புகழ்கயிலையுகிரிகயிலையுகி. (௨௯)

வேறு.

ஆலமுண்டெனையாராவற்குரை
னெலவோர்கிரியாவனென்றெண்ணிய
சிலநல்லவமுத்திரண்டுவிண்
கோலமெய்திக குலவியெழுந்ததோ. (௩௦)

வேதசத்தியும் விண்ணவர் சத்தியும்
பொதநாமணன் பொற்புறுசத்தியு
மாதவத்தர் வலியுத்திரண்டா
ஔானக்கிரி யாவமென்றானதோ. (௨௧)

சந்திரன்முதம் ஸாகரீரிவ
ரந்தரும்மொளி கூடியமுந்தியே
யெந்தராளுமிற வாவகைக்கான்
சந்தவாதன மாகச்சமைந்ததோ. (௨௨)

பரந்தபாற்கடற் சோதிபரிவினால்
வரம்பெறச் சிவன் வைகுங்கி யுதா
யுரந்தரித் து ண் டங்கிவிண்ணு டெழுந்
தரந்தைநீங்கி யசஞ்சலமானதோ. (௨௩)

சுரபியாதிய வென்னுந்தொகையுட
னரியுதாழிச் சந்தனமாதியைந்
துரவிதாகவு திக்கவொடுங்கிட
விரிவதாமுபா தானவிலங்கலோ. (௨௪)

விசய்யசித்தரியக்கர்திரட்சியுந
துய்யமந்திரத் தந்திரச்சோதியோ
வையுகத்தவானவர்மங்கலத்
துய்யவந்த வருவோவென்றுன்னலாய். (௨௫)

அ

திருக்கைலாயச் சருக்கம.

ஓங்குமாகயி லாயத்தினுச்சிமேற்
 மேற்குசோதிச்செழு மணியொன்பதாற
 பாங்குறச்செய்த பண்பியன்மண்டபத்
 தாங்குசந்திர காந்தத்தளவிசை. (உசு)

மீதிளங்கதிர் கோடிவிளங்கல்போற்
 சோதிவீசித் துளும்பிவளங்கொள்சிங்
 காதனத்தி லரியயாதம்பிரான்
 வேதவோசை மிகவந்திருந்தனன். (உசு)

வேறு.

அந்தவேலையிலம்புயக்கண்ணனு மாதிவேதனுமாயிர
 ங்கண்ணனு, மிந்திராதியொண்மருமாறொடைஞ் சென்
 னுருத்திரரும்பன்னிரண்டுவிண், வந்தவாதித்தருமெண்
 வசுக்களு மாறிலாவொன்பதுவகைசித்தரு, நந்திலாத
 வெழுவகையோருடனற்சனந்தனனாதிமுனிவரும்.(உசு)

கருடருங்கின்னருமியக்கருங் கானவீணையருங்கிம்பு
 ருடரு, முரகரும்வித்தியாதரருமா னுற்றவோலக்கத்
 தொவ்வோர்புடையராய்த், தாநினைந்துநின்றஞ்சலியத்
 தராய்ச் சயசயென்னச்சதுமறையார்க்கவே,யரசிவாசங்
 கராபரிபூரணனந்தவென்றங்குணைவரும்போற்றவே உசு

சங்கரன்றிரு நாயகன்மீதிலே சார்ந்துதொண்டயன்
 மேற்சர்ப்பகங்கணப், பங்கயக்கரம்வைத்துப்புரந்தரன்

பாதமெல்லவருடமதிபகன், றுங்கசாமரம்வீசக்குபேரன்
முற்றா யடைப்பையிடத்தந்திரமறை, யங்கமந்திரமாதி
புராணதர்க் கங்கள்வல்லவரங்கங்கமர்ந்துற. (௩௩)

விரும்புகின்னரம்வீணைமிகவல்லோர் மிக்கசச்சரிமத்
தளந்தாளநீள், பெருந்தகைத்தவர்நின் றுமிழ்றவாழ்பே
ரவைக்கட்பிறங்குபிருங்கிவந், திருங்களிப்புமவிநயவின்
பழு மெய்தநின் றுநடிக்குமியல்பினை, யருந்தவர்க்கயன்
மாற்கரிதாம்பரனன்பிணைக்கியலமென்றருளியே. (௩௪)

மாலேநோக்கிமகிழ்ந்துரை செயதயன் வதனநோக்கிவ
சனித்தமரர்கோன், பாலவானனநோக்கிப்பகர்ந்தபின் ப
ரவுந்தேவரைப்பார்த்தருள்செய்தவ, லேலவேண்டியநல்
கிவிடைகொடுத் தெம்பிரானங்கிருந்தருளெல்லையிற், சீ
லமானகணத்தர்தமதுமுன் சென்றுகாதலிற்சேவிக்குங்
காலையின். (௩௫)

தீரநாரதனத்தன்சபையிடஞ் செல்லுநேரந்தெரிந்து
வந்துட்புகுந், தாருமன்பிலனைந்துபணிந்தெழுந் தஞ்ச
லிக்கரத்தானின்றவனிமேற், சேரநீதியைவிண்ணப்பஞ்
செய்யவே சிந்தியாமுன்றிருவுளத்துன்னியே, வாரநோ
க்கினனாகியுமையினை வரவழைத்திடம் வைத்துமகிழ்ந்
துபின். (௩௬)

என்றவன்பத்திரன்மையிருமையையரன்மகிழ்ந்து
 நின்றநீகேட்டவாறே நல்குதுமிந்தநந்தி
 யொன்றுநின்மலனனாதி யுதித்தவன்றருமருபி
 யன்றியானந்தமோங்கி யஞ்செழுத்துருவாம்யோகி. (சஉ)

உத்தமதருமநான்கு மூன்றிரண்டொன்றாய்மண்ணி
 னொத்தெழும்புகங்கணன்கி னுறுமிவன்பதமிம்மாற்ற
 ஞ், சத்தியமிரண்டாஞ்சம்பு சகமெலாநிறையுநம்மை
 நித்தமாய்த்தாங்கலாலே நிகர்நமக்கிவன்வியாபி [சரு]

ஆதலாலிவனுன்மைந்த னாகின்றனென்றுநந்தி, நீத
 னாமேலிவன்பா னேசத்திற்செனிப்பதல்லாற், போத
 நாஞ்செனித்தல்வேண்டுங் காணெனவணங்கிச்சென்று
 தீதுறுமுதரஞ்சேரா தயோனிசஞ்செனித்தான். (சச)

இவனவண்பிறந்தபோதே யெம்பதச்சிந்தையன்பு
 நவமிலானந்தபத்தி நலமெலாமுடன்பிறந்து
 சிவபரதத்துவச்சீ ரமுதுசெய்முலைப்பாலாகித்
 தவகுருபத்தியானந் தானுணுமெண்ணெயாகி. (சரு)

பரமறைமிருதிவாய்மை பகர்தருங்குதலையாகி
 வரசிவாசாரமேதன் மனத்திலாசரணையாகிக்
 கரவிலா துதவுநல்ல கருணையேகாயமாகித்
 தெருடருநம்பதத்தின் சிரத்தைநற்பத்தியன்பால். (சசு)

கடுவிசைபெருகுமாற்றிற்கலங்குதலின்றியோர்தா
ணடுவுறவூன்றியோர்தாண் மேலுறன்றாய்நீட்டி
யடுபுனற்களமமிழந்த வம்புயமுகமலர்ந்து
கொடுமழையினுநடுங்காக் குளிர்பெருங்காலநின்றே. (1)

தனாகடன்மலைநடுங்கத் தாரகைமதியாதித்தர்
நினைதருஞ்சோதிசுன்றநேமியனயன்விண்ணோள்வோன்
கரையறுதுயரங்கொள்ளக் கணபணச்சேடன்சென்னி
புரைபடத்திக்குப்பால லொண்மரும்புந்திறைய. (சுஅ)

திக்கயமெட்டுமட்ட நாகமுந்திசைகள்பேர
மிக்கதிண்பதினோர்பேரா முருத்திரர்மிகத் துளங்கத்
தொக்குறுந்தேவராதி தொகையெலாஞ்சோகித்தேங்க
மிக்கநொந்தயர்மண்ணோரீ தென்னவாச்சரியமென்ன.

அருந்திறனந்திகேச ரருந்தவச்செயலைக்கண்டு
பெரும்பதினெண்கணங்கள் பிரியத்தினேத்திவாழ்த்த
திருந்தரியயன்சுசோசன் றேவர்களெல்லாங்கூடிக்
குருந்திவன்றவந்தானென்ன குறித்தெனத்தம்மிற்கூறு.

தந்தமக்குறுபதங்க டனைவிழைந்தனனோவென்று
வந்தினிதெம்மையன்பாற் றெரிசித்துவணங்கிவாழ்த்தி
நந்தியம்மண்மேற்செய்யு நண்ணருமத்தவந்தான்
புந்தியிலெதுவிரும்பியென்றுமுன்போற்றினின்றார். (ருக)

தம்மைநானோக்கி நுந்தந் தாழ்பதந்தனைவிரும்பா
 னும்மையுமெண்ணுனந்தமுயர்பதந்தனையும்வேண்டா
 னம்மையேநற்றிநந்தி நற்றவஞ்செய்கின்றானீர் [ம்.
 செம்மைசேர்முகங்கள்வாடித் தேவரோகலங்கவேண்டா

என்றவர்தம்மைநம்பி நெழுமெனவழைத்துக்கொ
 ண்டு, சென்றவணிகன்செய்கின்ற திறத்தவந்தனை
 நோக்கி, புன்றனக்கென்னைவேண்டிற் றுரைதருவோ
 நாமெனனத், துன்னுநற்பத்தியாலே தொழுதுவீழ்வதெ
 முந்துநின்ற. (நுந)

நிதியினையிகழ்ந்துமண்ணை நேசிப்பாருளரோநல்ல
 ம்தியினைமறந்துபொல்லாமருள்பெறமதிப்பாருண்டோ
 திதியினைச்செய்புமாலோன் செங்கமலத்தோன்றேவா
 கதியினைநினைப்போரின் கழலினைக்கன்பராணோ. (நு)

என்னையாண்டருளவந்த விறைவனைபோற்றிப்போற்றி
 புன்னையானறியக்காட்டு மொளியனைபோற்றிப்போற்றி
 பின்னையொன்றறியாநாயேன் பிழைபொறுததருள்வாய
 போற்றி, யன்னையியார்பாகாபோற்றி யத்தனைபோற்றி
 போற்றி. (நுந)

சத்தமாய்ப்பொருளுமான சங்கராபோற்றிப்போற்றி
 நித்தமாய்பதத்தாய்போற்றி நின்மலாபோற்றிப்போற்றி

யத்தமாதியதாமுன்றி னுசைதீர்த்தாண்டாய்போற்றி
புத்தமவுன்னையல்லா தொன்றிலேன்போற்றிபோற்றி. (1)

பதவியென்கின்றபாவப் பரிவிலேனடியேனின்ற
லிதவியபதத்தின்பத்தி யினிமையேநியதியாக
வுதவியாளென்னையென்ன வுகந்தியாமகிழ்ந்துவாழ்த்தி
மதவ்னையிலானேநந்தமலர்க்கையாலணைத்துக்கொண்டு

வேறு.

நின்னுடற்பரிசன நேசநாங்கொடு
முன்னுணைவாகன முகத்திற்கொண்டமை
பன்னுநான்மறையெனப்பகர்ந்துபல்கணத்
துன்னுநாயகமு முற்றுணர்வுநல்கினம். (ருஅ)

ஆங்கரியோரபுடை யயனோபாலிபத்
தோங்கரியோருழையும்பரோரிட
நீங்கருமன்பராய் நின்னுநந்தியைப்
பாங்குறுதுதியுடன் பாணிகூப்பினார். (ருஆ)

வேறு.

தொழுமிமையோராதமைத் தூயபாவையால்
வழுவறமுகமிக மலர்ந்தவின்கொலா
லெழுபயமறப்பணித் தேகுமென்றுநாஞ்
செழுவிடையிலையைச் சேர்ந்தபின்னிவன். (ருஅ)

யசு

திருக்கைலாயச் சருக்கம்.

உற்றிருந்தவஞ்செயு முயர்பருப்பத
வெற்றிசேர்நிருதி கோணத்துமெய்யறந்
துற்றெழுஞ்சுத்தமாய்ச் சுகங்கொளெல்லையாய்
நற்றுமத்தலப் பெயர்நந்திமண்டலம். (சூக)

வேறு.

அந்தமண்டலத்தினுள்ளோர்க் கதிகன்கதியளித்தோ
மிந்தநந்தியைத்துதித்தோர்க் கிணையிலாமுத்தியின்பஞ்
சந்ததிப்பேறிரண்டுஞ் சதுவிதபத்தியுத்தி
சிந்தையினினைத்தகன்ம சித்திமற்றெல்லாந்தந்தோம்.

துடியிடையுமையேயிந்தத் தொன்மையாநந்திநந்தம்
படிவனெம்முடனையொத்தபான்மையனென்னரித்தன்
அடியிணையிறைவிவந்தித் தகமகிழ்ந்தந்தநந்தி
வடிவினையன்பிளோக்கி மதித்திருந்தங்கண்சொல்வாள்

இச்சதாசாரீதி யிந்தநன்முத்திஞான
மிச்சலமில்லாச்சித்த மிந்நிராங்காரபுத்தி
யிச்சதுரானபத்தி யிக்குணமிந்தவார
மிச்சிவநேயம்பெற்றா ரெவரிவர்போலவென்று. (சூச)

யாவரீரோழுலோக மெங்குமாய்நிறைந்துநிற்குந்
தேவரீர்தம்மைத்தாங்குந் திடமுளார்தேவரீர்க்கொப்
பாவரீதின்றலோவிங்கடியனென்றிந்தேனென்னச்
சேவரீரங்கொணஞ்சின் செய்யநாரதனைநோக்கி. (சூரு)

நந்திசீரி துகாரெண்ண நந்திகணயனநீர்கொண்
டந்திவானனையமேனி யத்தனைப்பணிந்துநின்றே
யிந்தியங்கரணமங்க மெங்குநற்புகமெய்திப்
புந்திநைந்திறைஞ்சவந்தன் புரிவினொலெடுத்துகந்து.சூக

இதுமறைசைவபூல மிதுசமயத்தின்பேந
ம் துபநதிமகிச மநேப மிதுபரதத்துவார்த்த
மிதுசிவமந்திரங்க ளிது உன்மவிரதநீதி
யிதுமுதலந்தமீதென் றிறைவிமுனுனக்கிசைத்தோம்.

உன்றனாவிந்தப்போத முலகெலாம்விளங்கும்வண்ண
மின்றுனககுறாத்தீதாநந்த மிறைவிககுங்கணநாதாக்கு
முன்றமுமுணர்வினுக் குமுதிர்ந்தபேரறிவளித்தோ
மனதுநீநம்மைநீங்காய்மறத்துநாமுன்னைநீங்கோம்.சூஅ

தரைமிசைநீயிரண்டாஞ் சமபுவாயசசெல்வாய்நந்தி
விரையவோபுலகமோங்கி விளங்கிடும்பொருட்டாயென்
வரைவிலா னுரைக்கநத்தி வணங்கியெங்கெங்குநீயே [று
யரையெனன்னொவீநீயென் னன்புநீயாகவென்ன. (சூக

மண்ணிடைகருருவாய்வந்து மனத்தருடருவோங்கையி
னண்ணுவோமிவிங்கமாக நம்சச்சலிங்கமாகப்
புண்ணியநின்பானொளும் பொருத்துவோம்பொருண்மெ
ய்யாவி, யெண்ணிநீதரயாங்கொள்வோ மெனைத்துநிற்
யிரியோமென்று. (எய)

யு

திருக்கைலாயச் சருக்கம்.

காரணனுரைக்கநந்தி காயநற்புளகமெய்தி
யேரணியங்கமெட்டு மினிதுறப்பணிந்தெழுந்து
பாரணிதருக்கவாதப் பரசமயத்தர்நீங்க
வீரசைவத்தருய்ய விடை கொண்பணிமேற்செல்வார்.

பொன்றிகழ்விண்ணோர்மண்ணோர் போற்றவேண்டின
கொடுக்கும், வென்றிசேர்பருப்பதத்தின் மேற்கதாய்வி
புலமுய்யச், சென்றிறையருளானந்தி திருவவதாரஞ்செ
ய்ய, நன்றிசேர்கருநாடச்சீர் நாட்டணிதொகுத்துச்சொ
ல்வாம். (௭௨)

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

மு ற றி ற று .

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

திருக்கலையச் சருக

வ ச ன ன .

ஸ்ரீமஹாகைலாஸத்தினுச்சியில் கோடிசூரியபரகாசமா
யொளிவீசும் நவரத்னமயமானமண்டபத்தில் பக்தானுகூரஹ
காரணமாக. ஹரிபரஹ்மாதேவர்களும் பதினொருகோடிரு
த்திரர்களும் சனகாதிரிஷிகளும் நவசித்தாகளும் உருடின்ன
ரர்முதலானவரும் ஒவ்வொருபக்கங்களினின்று ஹரஹர சிவ
சிவங்காதர சங்கரமஹாதேவன் ஸதுபூத்து நமஸ்கரிக்க
வும். வேதங்கள் கோஷிக்கவும், ஸ்ரீமாதேவியாரோடு ரத்ன
சித்ரமாசனத்தில் வீற்றிருந்து - பகதியேவடிவமாகவுள்ள பருங்
கிரஹாரிஷிநடிகரும் நடனத்திற் சிறிதுநாழிகை திருக்கண்
சாத்திப்பின் அவரவர்க்குத்தக்கபடி சிரக்கம்பன மந்தஹாஸா
திகளான குறிப்புடன் அவரவா விரும்பினவறதைத்தந்து அ
ருள்செய்து தத்தமிடங்களிற்செல்ல வாஞ்ஞாபித்தனர் தேவரி
ஷிகளிலொருவராகிய நிரதமஹாரிஷியானவா சிவகணங்களுக
கருளுஞ்சமயத்திற் சன்னிதியிறசென்று ஸாஷ்டாங்கமாக நம
ஸ்காரஞ்செய் தெழுந்திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராய்சின்று பின்
அனேகஸ் தோத்தரங்களை வீணையில் வைத்து கானம்பண்ணிக
கண்களி லானந்த பாஷ்பம் பெருக மனமுருகித் ததேகத்
யானியாய் நிற்குந்கருணத்தில் பரமசிவம் கடாசுநிச்சருளி னா

ரதமுனிவனே நீசினேத்து வந்த காரியங்களை யிவ்விடத்துத் தடையதவிண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்ல வே நாரதர் ஸ்வாமி தமது திருவருளால் சுகலபுருஷார்த்தங் களையும் பெற்றிருக்கின்றேன் - அயினுந் தமதுசுண்ணிரானத் தில் விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்வதாவது, மோகஷேனது வாய்விளங்குகின்ற பூலோகத்தில் - தமது திருவாகாலருள் செய்த வேதாகமங்களெல்லாம்மாறி-தமதுபாபம் தியுந் தமது சினனங்களாகிய விபுதிருத்தாக்காரங்களுமாறி யெவருமொ ரிமமுங்கிச சமணசமயமானது இருளபோலெங்கும் வியாபி த்துநிலத்திருக்கின்றது. எம்போலினான தமதுபாபம் சை வர்களெல்லாம் தமது பஞ்சாகுரமந்திரத்தை யுச்சரிசுகவு மஞ்சிமடைந்து இத்துயர்நீங்குவ ரெகசாலமோவென்று ஏக்க மடைந்திருக்கின்றனா.

எவ்விதத்தாலாவது அக்கொடியருண்டனா நாசஞ்செய்த ற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தெண்ணின லதுமேபோதுமானது அப்போது முன்மாயிய வேதாகமமுதலியனெல்லாம் பழையபடியேவிளங்கும் அவ்வா றருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துநிறைவே.

ஒமுனிகனே யதார்த்தத்தைச் சொல்லின பூலோகத்தில் அவ்விடைபூறு களையத்தக்கவன இந்த நந்தியே இருந் திக்கும் எமக்கும் யாதொருபேதமும்ல்லீ. அந்நாதியே பூலோகத்தில் வந்தச்சமணையழிப்பன், அதற்காக நீ சஞ்சலப்படவேண்டுவ தில்லை நமது சைவமும்யதாபரகாரம் விளங்குமென் றருள் செய்ய.

அப்போது உமாதேவியார் பரமசிவத்தேநோக்கி இந்நந்தி தேவனை யிவ்வாறுமகிமைபெறக் கூறுதற்குக் காரணம்யாது

தேவரீரிடத்துப் பக்திகாரணமாகவந்த மகிமையோ உமது திருமேனிபோல அந்நந்திகுஞ் சுத்தமேனியுண்டோவென்று கூறு

கேட்பாய்பாவதி நீசொன்னபடி பசுதியினென்குஞ்சு சமமானென்றுஞ் சொல்லலாம். அன்றியும் முற்காலத்தில் பருபதமென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதத்தில்நிருதிதுக்கிலசிலாத னென்றும் பெயருள்ள ஒருமுனிவன் சிதேந்திரியனாய் மூன்றுகோடிவருஷம் நிரையுங்காதறையு முண்டுசீவித்துத் தவம்பண்ணினான் அப்போது அவனுக்குநாம் ப்ரத்யக்ஷமாய்நின்று நீவிரும் பினவற்றைக் கேளென்றுசொல்ல அவனும் நமஸ்காராதிகளால் வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தனாய்நின்று ஸ்வாமி எனக்குவேண்டுவது மற்றொன்றுமில்லை உம்மைப்போ லொருபுத்திரன் மாத்திரம் வேண்டுமென்றிரங்கிநிறக யாமு மவனிடத்தருளால் அவ்வாறே தருவோமென்றுசொல்ல அச்சிலாதரிஷியும் ஸ்வாமி அந்தவிஷயத்தல் மிகச்சநேஷமடைந்தேன் ஆயினும் மதறொரு விண்ணப்பமுஞ்செய்துகொள்வேன் எனவாமென்னில்இந்தவுலகத்தில் தேவரீரது பாதபகதியில்லாதவ னெவனாயினும் அவனது சிரத்தை யுடனேதுணிககச்செய்வேன். அவ்விடத்து நீ விலக்ககூடாது அவவாறு விலகருவதுண்டாயின் எனக்குப் பிள்ளையேவேண்டுவதில்லையென்றான

அவனது பத்தியையநோக்கி நீகேட்டபடி தருவோம்நாமே நிச்செல்லு மிந்தநந்திகேச்சுரன் நம்மைப்போலவே நிர்மலனாகவும் அநாதியாகவுமுள்ளவன் தர்மரூபி பஞ்சாக்ஷரரூபியுமாகும். இரண்டாஞ்சம்புலென்றுஞ்சொல்லப்படும நம்மைத் தாங்கிச் செல்லுதலால் நமக்கணையாயினான். இந்நந்தியேயுனக்குப் புத்தராகவருவான் என்றருள்செய்து.

நந்திதேவனையுநோக்கி நீ யிந்தச் சிலாதரிஷிகேட்டபடி

பிள்ளையாகவேண்டும். அல்லாவிட்டால் நாமேபோய்ப் பிள்ளையாகவேண்டுமென்று சொல்லினோம்.

அப்போது நந்தியும் நமது குறிப்பின்படி அச்சிலாதரிஷியினிடத்தில் அயோனிஜனாக வவதாரஞ்செய்தனன்.

இந்நந்தி யந்தரிஷியினிடத்திற் பிறந்தபோதே நமதுபாதத்திலன்பும் உடன்பிறந்து சிவபரத்துவமே முனைப்பாலாகவும் குருத்யானமே யுண்ணத்தக்களண்ணையாகவும் வேதங்களோ குதலைச்சொற்களாகவும் சிவாசாரமேதனது இளமைக்கோட்பாடாகவும் கிருபையேதேகமாகவும் நமது பாதங்களிற்பக்தியுடன் குருரமான தவங்களைச்செய்யவே.

அப்போது ஹரிபிரமாதிதேவர்களுள்ளாம்நடுகமடைந்து இத்தென்னவாச்சரியம் இக்குழந்தைப்பருவத்திக் கொடியதவஞ்செய்தற்குக்காரணம்யாதுநமது பதவிகளைவிரும்பினாலேவென்று நினைத்து.

எம்மிடத்தில்வந்து அன்போடுமஸ்கரித்துக் கைகூப்பிஸ்வாமி நந்திதேவர் பூமியில்தவஞ்செய்யுங் காரணந்தமது திருவுளத்துக்குத் தெரியவருமே, அதனை மெக்கருவசெய்யவேண்டுமென்று வருந்தினின்றார்கள்.

நாம் அவர்களைநோக்கித் தேவர்களை உங்களுடைய இழிவானபதவிகளை யெவ்வளவுமிச்சிகமமாட்டான். உம்மையும்நோக்கமாட்டான். எம்மைக்குறித்தே யந்நந்தி தவஞ்செய்கின்றான் நீங்கள் முகம்வாழிக் கலங்கவேண்டுவதில்லையென்று சொல்லியத்தேவலா நமதுபின்னே வரவழைத்துக்கொண்டு நந்தி தவஞ்செய்யுமிடத்துப்போய் உனக்குவேண்டியவற்றைத் தருவோந்தவமொழிந்து கேட்பாயென்ன அப்போது தவத்தைவிட்டு மூந்து நமஸ்கரித்துச் சென்று ஸ்வாமி தேவரீரது பாதங்களிற்பக்தி

யுள்ளவடியார்கள் நவநீதிகளைக்கைவிட்டு மண்ணேவிரும்புவதுபோல திருமால்பிரமன் முதலானவரது பதவிகளைவிரும்புவார்களோ தமது பாதபக்தி நியமந்தவறாதுநிற்கு நிலையொன்றே யடியேன்விரும்பினது அதைத் தந்தருள்வாயென் நிரந்துநிற்க அப்போது அவனிடத்துமகிழ்ந்து நமது கைகளாற்றமுவி நந்தியேயுன் னிடத்தன்பால்பரிசிக்க வேண்டிமுன்னமே வாஹனமாகக்கொண்டோம். இதை வேதங்களுங்கூறும். என்றுசொல்லிப் பூதகணங்களுக்குத் தலைமையும் சர்வஞ்ஞத்வமுங் கொடுத்தோம். அப்போது ஹரிப்ரஹ்மாத் தேவர்களெல்லாம் ஒவ்வொருபக்கங்களில் நிரந்தரமான அன்புடனே நின்றனக்கூப்பி ஸ்தோத்ரம்பண்ணினார்கள்.

அவ்வாறுதொழுததேவர்களை யச்சமொழித்து அவரிடம் போகச்செலுத்தி நாங்கலைக்குச்சென்றபின் இந்நந்தி தவஞ் செய்யப்பெற்ற பருப்பதத்தில் நிருதிமுனை தருமங்களுக்கு நிஷேபமாய் ஸமஸ்தஇன்பங்களுக்கு மிடமாய்விளங்கும். அதற்கு நந்திமண்டலமென்றுபெயர். அந்த மண்டலத்திலுள்ளவர்க்கு மோக்ஷகதியைத்தந்தோம். இந்த நந்தியைத்துதித்தவர்களுக்கும் முத்தியின்பமுஞ் சந்ததிப்பேறும் கர்மசித்தியும் உண்டாகும்படி யருள்செய்தோம் ஆதலாலிந்த நந்தி நமது ஸ்வரூபமுள்ளவன் எமக்குச்சமானமானவன் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

அப்போது உமாதேவியாரொழுந்து பரமசிவத்தைநமஸ்கரித்து அகமகிழ்ந்து லோகநாதனே இவ்வாறு சதாசாரமும் முத்திஞானமும் சஞ்சலமில்லாத சித்தமும் நிரஹங்காரபுத்தியும் இவ்விதபத்தியும் தமது நேசமும் இவர்போ, லெவர்பெற்றவர் ஸர்வவியாயியாய்நின்ற தம்மைத்தாங்குந் திடமுள்ளவார்யாவர்

இந்த மகிமையிப்போது தான்ரெரியலாயிற்று. என்றுசொல்ல
நிற்க. அப்போது சிவபெருமான் நாரதரைப்பார்த்து நந்தியினு
டைய மகிமையிப்படிக்கொத்தது - நீயுந் தெரிவாயென்றுசொ
ல்ல நந்தியுஞ்சிவனது பாதாரவிந்தங்களிப்பணிந்து இத்தரிய
ங்ளொருமித்துப் புனகாங்கராய் மனமுருகிவணங்கயே பர
மசிவமும்மகிழ்ந்து மறை சைவமூலம் சமயபேதம்பர்திமகிமை
வேயப் பரக்வார்த்தம் சிவமந்திரம் தன்மவிரதம் நீதி ஆதி ஆந்த
ம் இவற்றினுண்மையெல்லாம் முன்னமேதானே இவ்விதமெ
ன்றுனக் குபபோசித்திருக்கிறோம் இவையெல்லாம் உன்னுலே
தான் உலகத்தில்விளங்கவேண்டும், பூமியிலவநரித்தாலு மெம்
மிடத்தில் ஞாபகம்மமறக்கமாட்டாய-நாமும் உன்னைப்பிரியாதி
ருப்போம் பூலோகத்தி லுனக்குக்குநவாகவும் இஷ்டவிங்கமா
கவும் வந்துபொருந்துவோம் என்றுசொல்லவே நாததேரும்
மனமகிழ்ந்து அஷ்டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணிச் சிவாஞ்ஞையை
ச்சிச்சிவகித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூமியில் பருப்பதமலை
கு மேற்றிசையில் கருடதேசத்தில் வந்தனர்.

திருக்கைலாயச்சருக்க வசனம்.

மு த் தி ய து.

திருச்சிறைப் பலம்.

திருவவதாரச் சருக்கம்.

எங்களாதாராதோரா விருந்தயாகாராபோற்றி
வெங்குணதூராதீரா வினைச்செறுங்கோராபோற்றி
பொங்கராஜராகத்தன் புரிந்திசோராபோற்றிச்
சங்கராமாராயென் சதுராராயிரோபோற்றி. (க)

அண்ணைநீர்விடையனைக வடிவமாயங்கங்கங்கே
விண்ணிடைவெளிநிப்பாய்ந்து விழிந்தவன்கண்டகாள
நண்ணல்போற்கருகிவேணி நலமெனமின்னிக்கையி
நெண்ணிருந்துடிவித்போலத் தொனிதனுவொடுவெற்
பேறி. (உ)

உலவியேயுலகந்த முறும்படியமுதமும்பர்
பலவதஞ்சொரிதல்போலப் பரந்தெங்குஞ்சொரிதலா
யிலகியகிரிமுழங்க விழிந்துமண்ணீத்தமாகி [லே
யலகிலாநதிகடோறு மனைந்தருந்தீர்த்தமென்ன. (ங)

நதிகளிரிரண்டுபாலு நற்கரமனைகமென்னும்
விதிகளின்கால்கடோறும் வெவ்வேறுவினாந்துபாறி

யதிகமாங்கருநாடந்தா னளவிலாச்செல்வமல்கிக
குதிகொளச்செய்கண்முற்றுங் குலவிநீர்பாய்ந்ததம்மா.

பாய்ந்தபின்மள்ளர்கூடிப் பசுடுமுமார்ப்புங்காலிற்
ரோய்ந்தெழுந்தரால்கள்வானை னுள்ளஞ்சேலுகளுமார்
ப்பு, மேய்ந்தயலுயர்க்கோலை மிணைமலர்வண்டினார்
பும், வாய்ந்தவிக்காலேபாய்வோர வாயார்ப்புடவாரியார்
ப்பாம். (ரு)

அறம்புரிந்திடுவோர்தம்பா லாமபொருளறவோர்க்கியுந்
திறம்பெறச்சமைந்தநாறு சேறமைசெய்யுணுட்டி
யுறைந்தவத்தருமர்க்கின்ப முலவல்போலுலவமள்ளர்
நிறைந்தநீரகலாதா த்துநேயத்துநின் னுகாப்பார். ௬

மள்ளர்கடம்மேற்பாடியு வராலினங்கயல்கடம்மைத்
தள்ளலாற்களேநீர்கட்டத தானிலைப்போதிங்கென்ப
மொள்ளியசங்கமுத்த மொழிவறவாரிவாரித் தீபார்.
தெள்ளியவுகெஞ்வுவரல்போற் செய்வரம்பெங்குஞ்சோப்

கன்னலைமுறித்துப்பாயுங் கயலிணையொலிக்கமுத்தந்
தன்னலமேனியங்குந் தடித்திடத்தெறித்ததென்பா
ரன்னிறககரும்பொராகை யம்புயங்கமுநீரோர்கை
மன்னியவுழுவொங்கு மதனண்ப்பொடிகிற்பார். ௮

கரும்பினிற்றெறித்தமுத்தந் கதலியிற்புதைந்ததென்

பா, ராமபையிடைகனியின்றேனு மலாகளுங்கன்னன்மீ
தே, பொருத்தனவென்பாவிண்ணிற றேயுந்ததெங்கி
ன்புறகருவெனநங்கியகமுநெருத்த நெடுமிரந்திடவீழ்ந்த
பென்பார். (௯)

வருநகையின்கனிகளவிண்மி வருதுவீழதேனுஞ்சுத
ந், தருககன் னபழத்தினகளுந் தண்மழைப்போன்றதெ
ளபார், பெருந்தவ. பொழிலுட்செலவோர ப்ணிககை
கருமை டாபப்போந்து. வருததுதவகாஹசேறம் மதுவி
றொழிந்நடப்பார். (10)

ஆகவு வசமுதயாணை யரிசிவீழமுழககுமனன, யோக
மரபணடிவங்குளாவித்தெழு முழககுமபுக, மோகமா
ரகனியுதிடக்கு முழககமுமிடைகளகாற்றார், வேகமார்
முழககுமவிண்ணோ விழாவெழுமுழககம்போன்ற (11)

சாலியநநார் டினல்லோர் தாமெனசெந்நிறத்தின்,
வாலியவெழுமபலலலார் வணங்கல்பால்வணங்கித்
தாழ்வார், டாலுமாதுதிகளபோல வினாந்தெங்குமேத்
தொருககாரு, சிலமாரினபம்பால் வினாநதனதேசமெ
ங்கும. (12)

உழவருமளளாதாமு முமபாகோனறனைவழுந்நி
வெழுவினாலரிநதுகுட்டு மேதகவணியாசஞ்சாததிப்

பழகியசும்மைசெய்து பரித்துச்சென்றுயர்ந்தபோர்க
ளழகியநிதிவெற்பொன்றே யனந்தமாய்நிற்றல்போன்ற.

இத்திறமுயர்த்தபோர்க ளினி துறச்சாய்த்துமீது
பத்தியாய்ப்படுக்குஞ்செய்ய மள்ளர்கள்பகடுடோக்கு
மத்திறம்பசித்தமத்தி னணிகளையகற்றனேக
புத்தியாற்றருமபானு பொற்கிரிசூழ்தல்போன்ற. (10௪)

வையினைத்திகிரிவாளால் வரைபலவென்னவாங்கிச் [ன
செய்யநற்கிரியோவென்ன திரட்டிச்சேர்த்துயர்த்தபின்
ரையதாம்பதடிநீககி யரசர்பாலளிந்துமிகக [ண்டு.
வுய்யவாழ்குரவர்தேவா விருந்தொக்கலுடன்முங்கொ

நிலவுவேதாகமஞ்சேர் நெறிகளினீங்கலாநாற்
குலமுளோர்களுமற்றுள்ள குலத்துளோரெவருமோங்
கி,மலைகளோமாடமோங்குமனைகளோவாணார்மையோ
வுலவுமாகொடியோவென்ன லோங்கினபதிகளெங்கும்.

ஆலயந்தொறும்விழாவி னணிகளேமறுகுதோறும்
மாலேதோரணவிமானவனிடதேதெற்றிதோறுஞ்
சீலவேதாகமத்தாஞ் செய்தியேயகங்கடோறுஞ்
சாலவம்மனைகளாடித் தருக்கலேதலங்கடோறும்.(10௭)

சந்தனஞ்சண்பகங்க டாதகிவகுளஞ்சுந
கந்திவத்தனங்களுக நரந்தைகள்சுரவீரங்கள்

கொந்தலர்க்குரவுகோங்கு கூவினோதாழைஞாழ
லுந்தூந்தனவனநகின் மணங்களேயூர்கடோறும். (௮)

மெய்யின்புள்ளாரொங்கும் வெய்யசோம்புள்ளாரொ
ங்கு, முய்யருட்குலையாரொங்கு முறுபசிககுலையாரொங்கு
ந், துய்யசொற்றொராரொங்குஞ் சோர்நதுசற்றொராரொங்
குஞ், செய்யவேளொப்பாரொங்குந் தீயகோளொப்பா
ரொங்கும். (௮௯)

தருநிகாசையாரொங்குந் தவத்தகைக்கையாரொங்கும்,
வருபழிப்படையாரொங்கு மறப்பொருட்படையாரொங்கு
ம், பெருகணிககுழையாரொங்கும் பிணியினுக்குழையா
ரொங்குந், கருதினமுடிப்பாரொங்குந் கண்மலர்முடிப்பா
ரொங்கும். (௯௦)

இக்கனசிறப்பினோங்கு மெழிற்கருநாடந்தன்னின், மி
க்கநாயகமதாதி விளமபரும்வளத்ததாகித, தக்கமாம
றையாராவாமுந் தலமதாய்ச்சதுவாவதததா, யிக்கனை
வென்றார்ககாகு மிங்குளாபுரியென்றென்று. (௯௧)

ரொன்னவிங்குளபுரத்தைச் சூழ்வயற்கதலிசெந்நெ,
லின்னதென்றறியவொண்ண வுயாவினாவிலையாலன்றி,
கன்னலன்குழாங்குளது கமுகினக்குழாங்குள்தென், று
ன்னிரின் றுணரவொண்ண வுன்னதததடைபாலன்றி. (௯௨)

கரும்பினிற்றெறித்தமுத்தங் கதலியிற்புதைந்துதோ
ன்ற, விரும்புநற்றீபமாலை விசேடமாவல்லவெவர்,
பொருந்நுமிந்திரக்ஞவென்னப் பொற்புணியமலையதா
னுந், திருந்நுமுத்தீனுமோவென் நென்னவுளெரங்களை
ங்கும். (உரு)

கனகபாடகங்களெங்குங்கவிஞர்பாடகங்களெங்கும்,வ
னசமாதிடங்களெங்கு மனிதர்மதிடங்களெங்குந், தன
யருட்களிப்பாரொங்குந் தணியருட்களிப்பாரொங்கும், பு
னிதகற்பகங்களெங்கும் புகழ்கைகற்பகங்களெங்கும். (1)

பச்சைநீழ்ப்பந்தொங்கும் பணியின்சொற்பந்தொங்குங்
கைச்சுதிற்பணியாரொங்குங் கனககற்பணியாரொங்கு
நச்சவைப்புமடயாரொங்கு நயந்தபொற்புமடயாரொங்கு
மச்சயிர்க்கொல்லாரொங்குமல்லவைக்கொல்லாரொங்கும்

கேதனச்சிறப்பினர்ப்புங் கிளர்மறையாகமார்ப்பு, மா
தனந்தரவிளிப்பொர் வாயார்ப்புமகஞ்செயார்ப்பு மோ
தனம்பகிர்வோரார்ப்புமுணவின் பமுரைப்போரார்ப்பும்,
பொழணிசூழல்வண்டார்ப்பும் புணரியார்ப்பொக்கும்
பொற்பூர். (உரு)

சங்கரன்மகிழ்ந்திரண்டாஞ் சம்புநீயென்னப்பெற்றா
ர், வெங்குணச்சமணிசூட்டு யிகுசைவமுளரிகட்குந்,து

ங்கமார்த்தாண்டனன்னுன்றோன்றியபதியின்மேன்மை,
மங்கலமதனையென்னுன் மட்டிடும்பான்மைத்தன்னால்.

அன்னநன்னகரில்வாழும்சணர்க்கதிகமாரோர்
துன்னருந்தருமசீலர் சோமசேசசரன்பாலன்ப
மன்னவர்க்கன்னையொப்பாறுதொழிலகலாநீரார்
மன்னரும்புனிதநெஞ்சார் மாநிமாயசையொன்பார். ௨௮

இத்தகைமாதிராசர்க்கினியராந்தேவியார்பேர்
சுத்தமாதாம்பைபார்பொய்த்துநூலார்குலத்தின் றூயா
ரத்தொர்பத்தியிககா ஶாருயிர்க்கிரக்கமுள்ளார்
நித்தமாங்கற்பினிற்பார் நிகரில்லார்நீதிநீங்கார் ௨௯

மகவிலாநெழிபினுல மனமிகத்தளர்ந்திரங்கிச், சுசு
மிலாநொன்பைந்தம் மொடங்கிச்செய்தொழிலாலெய்த்
தே, யுகுமனபதினும்மக்க னுறும்படியெதுவென்றெ
ண்ணித், தகவுறுபதியுந்தாமுஞ் சான்றவர்தம்மைக்கே
ட்ப. (௩௦)

பண்ணியநொன்பினெல்லாம் பலிப்பதுநந்தினோன்
பென், நெண்ணிகந்தவர்கள்சொல்ல வேற்றுக்கொண்
டிதவகன்கோயி, னண்ணிமாதாம்பைசெய்ய நந்தியை
ப்பணிந்துபோற்றிப், புண்ணியமூர்த்தியென்றன் புந்தி
யினேயம்வல்லாய். (௩௧)

எனமதிவாரமாத் யெண்ணுமொன்பதுநானேற்று
மனமகிழ்நந்தியார்க்கு மறுவின்மஞ்சனநீராட்டிப்
புனிதநக்கந்தஞ்சாத்திப் பூந்தொடையாடையார
நினைவுடனின் றுசாத்தி நிதிபட்டநெற்றிகூட்டி. (௩௨)

தணிவுறக்கந்தரத்திற் சதங்கைகிண்கிணிதரித்தே
யிணையடிச்சிவம்புபூட்டி யெழினுற் தூபதீப
மணியுறக்கொடுத்துத்தாய வைவகையமுதருத்திக்
கணிதமிலரன்றனன்பர் களிக்கவாராதித்தேத்தி. (௩௩)

பன்னகவணியானேறே பசுபதியென்னப்போற்றி
யென்னகமகிழமைந்தனீவையேலிடுவனின் பேர்
மன்னவவென்று நின்ற மாதிரைமதித் தூந்தி
தன்னரும்வலத் துமாலே தந்திடத்தருக்கிவாங்கி. (௩௪)

சென்னியிற்கூட்டியெண்ணஞ் சித்தித்ததென்னநம்பி
நன்னியாயத்திறைஞ்சி நந்தியைவலம்வந்தேத்தி
மின்னிகரிடையார்குழ மிக்கநன்னிமித்தத்தோடே
தன்னிகரில்லாவில்லிற் றருக்கிச்சென்றிருக்குநாளின். ( )

எம்பிரானேவல்சென்னியேந்திமேற்கொண்டுசென்ற
நம்பிரானந்திதேவர் நன்மைமாதாம்பையார்த
மம்பொருந்துதரத் துள்ளேயவதரித்துதித்தெம்மத்தன்
செம்பணிவிடைமுடிப்பே,மெனவறிவுடனேசேர்ந்தாந்.

அம்மைமாதாம்பைசெய்த வரியபுண்ணியமென்சொ
ல்வா, மெம்மையாளிரண்டாஞ்சம்பு வென்னுநந்தீசனா
ர்தன், செம்மையாமுதநந்தன்னிற் செறிந்துநற்புதல்வ
ராக, விம்மையிற்பெற்றபேறு யாவர்க்குமெய்தொணு
தால். (௩௭)

உண்மையாமமுதங்கெர்ப்பத் துறுதலாற்பசியொழிந்
தா, லொண்மைநல்லின்பங்காண்பா லொழிந்தசிற்றுண
வொழிந்தாள், வெண்மையாமமலனுள்ளே மேவலான்
வினர்த்தாண்மேனி, திண்மையாம்பரமீயோகி செறித
லாற்றுயிலேசேர்ந்தாள். (௩௮)

புனிதனுள்ளுறைதலாலே புசிக்குமுண்பொறுதெடு
ப்பா, டனிமுதுநந்திசேரத்தன்முலைக்கண்கறுத்தாள், க
னிமொழியிடையுங்கண்டார் கனத்தனுள்ளுறைதலா
லே, யினிதுள்ளபரமவன்னமிருத்தலாலெழாதிருந்தாள்

இவ்வழிபத்துமாதமெய்தியுள் ளவயவங்கள்
செவ்வழிநந்தியார்தாஞ் சேர்ந்துதாயுதரமாகு
மவ்வழியமர்ந்து ாக்கி யமலனையகலா துன்னற்
கெவ்வமில்சமாதியோகத் தெல்லையிதென்னவெண்ணி.

சித்திபங்கயாதனத்துச் சேர்ந்தசபையினும்பூத
சுத்திதான்செய்ததொடங்கிச் சுத்தன்முன்னருளியோக

சத்தியானுடிசுத்தி தகச்செய்துமூலத்தீமே
லொத்திதசுழினைநாடி யுட்கிரந்திகளுகுத்தார். (சுக)

நாவிதழ்க்கமலநின்று நாடுமுக்கோணநண்ணி
யேலுமாகுமுத்திசற்ப மெழுப்பியாறிதழினேகி
மேலினீரைந்தீராறின் மேலியீரெட்டி கழ்க்கண்
சாலவுற்றாராவின்பத் தன்மையாநன்மைகண்டு. (சுஉ)

ஒரிரண்டிதழாயுள்ள வொளிதரும்பதுமமுற்று
நேரின்மெய்ஞ்ஞானசோதிநிலைகண்டுநெஞ்சங்கொண்டு
சீரியகமலமாறுந் திரும்பிமேனோக்கச்செய்து
நாரிகொள்விற்போன்மேலே நாளத் துநாதநண்ணி. (சு௩)

நச்சியேசொக்கியின்ப நலந்திகழ்களிப்பினுலே
யுச்சியினிதழீரைஞ்ஞா றுள்ளபங்கயங்கனோக்கி
மெய்ச்சுவையமுததாரை விழமேன்மேல்விடாதருந்தி
யச்செலாமமுதத்திங்க ளனபெருஞ்சோதியாகி, (சுச)

இதவிமகிரணகாந்தத்தியற்றிய வெழிலார்பாவை
யுதரள்ளொளிநீள்தீப மொத்துத்தாயுதரத்துள்ளே
சிதைவிலாநிலானந்த சிற்பரசமாதியொன்று
மதியராய்மர்ந்துமுன்று வருடங்கண்மகிழ்ந்திருந்தார்.)

இருந்தனர்நந்தியார்தா மினியமாதாம்பைவாடிப்,
பொருந்தியருவின்பாரம் பொருமையாற்புலம்பலுற்ற

ள், தெரிந்திதென்னென்னவெல்லாஞ் சிவன்செயலென்
னசெய்தி, யருந்துயருடனேயத்த னுலயத்தணைந்தி
றைஞ்சி. (சக)

அனந்தனோன்பனுட்டித்தத்தா லாவதொன்றின்றிநி
ன்றா, ணினேந்துவந்தேத்துப்பெற்ற நேயநற்கருப்பமேந்
தத், தினங்கழன்றிமும்பொறுக்குந் திறமிலேன்மூவாண்
டாகக், கனந்தனைப்பரிக்கமாட்டேன் கருணையாற்காப்
பாயென்று. (சௌ)

அஞ்சலிசெய்துபோற்றி யமர்ந்தங்ஙனிருந்தெழுந்து,
விஞ்சுவையஞ்சித்தொஞ்சு மெல்லெனவகத்துமேவிப்,
பஞ்சணைமிடை யிரான்றி பரமனைப்பாவிரொந்து
துஞ்சவாள்சொற்பனத்தோர் தூயசங்கமர்போலத்தன்.

வந்துநின்றனதுமேனி வருத்தமுந்துயருநீங்கிப்
புத்திநீங்கிழநானேப் புதல்வனும்பிறப்பனாஞ்
சுந்தரவசவெனன் னுசொல்லுவாயிவன்றனலே
யிந்தலோகத்தஞ்ஞானவிருளெலாமகலுமென்றார். சக

சித்திநாதெளிந்தெழுந்து நேரிழைகளீர்க்கெல்லா
மித்திரமுறைத்துநெஞ்சி னின்பமுற்றிருந்தபின்னர்
மெய்த்திருந்தியார்தம்விமலநெஞ்சகத்திற்சோதி [னி
யத்தம்வைத்தெழுப்பினும்போலறிந்ததன்பணியையுன்

சங்கரன்பதத்தைநோக்கித் தலைமிசைக்கரங்கள்கூப்பி
யங்கனையுதரநின்று மதோமுகந்தோன்றும்பொது
செங்கதிரனையநந்தி சித்தத்துரித்தன்றானே
துங்கநற்குருவாய்நின்று சுற்றந்தாயறியாவண்ணம். (ருக

நந்திகளங்கலிங்க நலம்பெறத்தரித்தபின்ன
ரந்தமெய்யிலிங்கங்கண்ட வன்னையுமருகுளோரு
மிந்தநம்பாலன்றன்மே லிலிங்கமெவ்வாற்றிஞ்ஞலே
வந்ததோவச்சேய்நம்பால் வந்ததென்றுளமகிழ்ந்தார்.)

வேறு.

பொருந்துவேணியுமுடிமிசைநாப்பண் பொற்பிலிங்க
மும்புண்டரதுதலுந், திருந்துகண்டிகைமாலேசேர்மார்
புஞ் செய்யதாம்பிரககுண்டலக்காதும், பரந்ததோண்
மிசையோகபட்டிகையும் பாணிபறியபண்டமுதகு
டையு, நெருங்குமாணிக்கக்கம்பளவுடையு நிலவுமுரலு
நீண்டதாடியுமாய். (ருங்.)

காணரின்றனர்காதன்மாதாம்பை கையிரண்டிஹற்க
சிந்துகும்பிடவே, கேணிலாதுதலாயநமதிடமுத கிளரு
ங்கூடலசங்கமமதனுண், மாணதாகயாமனந்தநார்குப்
போ மன்னுகூடலசங்கமனம்பேர், பேணிந்செய்ததவ
த்தினாலுலகம்பிறங்க யாமிடும்பணிவிடையதனால். (ருச

நின்னிடத்தினிற்பிறந்தனனிவன்மே னேசநாவகொடு

நிமலலிங்காங்க, மன்னயாமின்றுசெய்தனமிவற்கு மரு
வுலிங்கநன்னிவேதனமல்லா, தென்னநீகொடுத்தாலுநம்
மாணையென்றியம்பிமின்னெனமறைந்ததற்பின், பன்
னகாரணென்றனைவருந்தெளிந்அபரவியத்திசைபார்த்த
னர்பணிந்தார். (௩௩)

குலவுமாயிரங்கோடிமார்த்தாண்டக் குழுவதன்னந
ற்குழந்தைதன்ஹருவா, லலகிலாதவஞ்ஞானமாந்திமிர
மற்றதவ்வயிற்றுதையாரணந்து, விலகிலாதநல்லின்ப
மேலிடலால் விரும்பினோக்கியெம்விமலனாரடியார், பல
ருநீடவைத்தணிதிருநீறும், பளிதமாரடைக்காயிவை
யிருத்தி. (௩௪)

அலர்பதாம்புயநீரினன்மைந்த னரியமேனியையாட்
டிநீறணிந்தாங், கெவருமேத்தநல்வாச்சியந்தழங்க வித
த்தகோசிகத்தினிதுறச்சேர்த்திச், சிவபிரான்முனமிய
ம்பியபேராத் செப்பிநல்வசவேசுரனென்று, நவமதாம
ணித்தொட்டின்மேற் சயனநண்ஹுவித்துறநலங்கொ
ளுநாளின். (௩௫)

பின்னர்நின்றிடுமிருளினைக்கெடாத பெருகுசோதி
யென்னென்றுதம்மனத்தான், முன்னெரிந்திடுமெவளக்
கினைப்பார்த்து முன்னிமுன்னியேசிரித்துமெம்மத்தன

ன்னிவேதனமன்றியானருந் தேனகிலெனத்தவிராந்திடுந்
துகைகாட்ட, வன்னமென்முலையருந்தியுமப்பா லெனந்
தகையெனவக்கரஞ்சுவைத்தும். (101)

வேறு.

நெஞ்சினுட்டம்பிரானேரினைந்தெலாமறந்தாராகி
யஞ்சவாமபொறியசங்கா தாலியாதமர்ந்திருநது
மிஞ்சியபிறப்பிற்றள்ளும் வினைகளைத்துரப்பாராகித்
தஞ்சிறுகமிரண்டுஞ் சடக்கெனவுதறியார்த்தும். (102)

ஒத்தபாசத்தைத்தாளா லுதைத்தெனவுதறியார்த்தது
மெய்த்தமுன்சையஞ்சென்னி யெடுப்பபோறசிரமெடு
த்து, மத்தனாபணியையாமிங் கமர்ந்தறத்தாமுததேனெ
ன்று, சுத்தமாறினவுகொண்டு துணுக்கெனத்துடிதது
க்கொண்டு. (103)

துங்கமாகயிலைகாணத்துயனெனக்கலுழ்வாராயு
மங்குமற்சிவலிங்கங் கண்டன்யினுலிப்பாராயு
மெங்கடம்பிரானுரன்பர்க்கிறைஞ்சவாராய்க்கவிழ்ந்தும்
பங்கயாதனத்திருங்கும்படியராய்ப்படிந்திருந்தும். (104)

உத்தமநந்தினானென்றுணர்த்துவாராய்த்தவழ்ந்து
ரித்தமாஞ்சைவந்தி ரிறுத்துவாராகநின்று
மத்தனன்மார்க்கமீதென் றறிவிப்பானெனடந்து
மொத்ததாய்தந்தையின்ப முறும்படிமழலையாயும். (105)

நிதிக்கிரிவில்லான்போல நித்தனிலென்னவோங்கிக்
குதிப்பவராய்க்குதித்துங் கூறுசொல்லானதெல்லாம்
வீதிக்கிரியார்க்கேயாக்கி விமலனல்லன்பர்க்கண்டாற்
றுதிப்புட னோடியோடித் தொழுவதேதொழிலதாயும்.

இப்படிவாலராகி யின்புறநடந்தபின்ன
ரொப்பருமறைகள்சைவ முரைக்குறம்புராணமங்கஞ்
செப்பறியிவைமுன்னுன திவ்வியகலைகளெல்லாந்
தப்பறத்தம்பிரான்போற் றமிலுணர்கருத்தராகி. (௬௪)

நாலிரவயதராகு நாளிலேதாதையார்தா
மேலிடுந் பூணுநாற்கு விதிக்குநாளமைக்கும்போழ்தின்
வாலியவறிவரான வசவேசர்மறுப்பாராகிச்
சூலியென்குருவளித்தான்சுத்தமுன்னூலதென்றே. (௬௫)

இதமலலெனக்குமுன்னூ லெனுமுளையிதனைப்போ
டு. கநாநனத்துறாதேசர்ப்ப கங்கண ஸ்மனையர்ச்சித்து, ம
தமுறுமருளோனந்தோ வந்ததிங்குன்பாலாசான், பதமல
ர்க்கிறைஞ்சிப்பொல்லாப் பவநர்க்கிறைஞ்சிற்பாவம். (௭)

பாசவெங்குற்றமற்றோர் பாசத்திற்புகுந்தாற்குற்றம்
பேசிலாசானகரத்திற் பிறந்தவரந்தணுள
மாசுறுநன்மதொந்தத் தடைதல்காணகலாக்குற்றந்
தேசிகன்பதம்பூசிப்போர் தீயர்கால்கமுவிர்குற்றம். (௬௬)

மலமிலன்மந்திரத்தை வடுவறக்கற்றுமற்றும்
பலசுரர்மந்திரங்கள் படிப்பதும்பழிப்பாங்குற்றங்
குலவுநஞ்சிவநேசர்க்குக் குவித்திடுங்கர்ங்களாலே
யலகிலாக்கன்மப்பார்ப் பார்க்கஞ்சவிசெய்தல்குற்றம். (1)

கன்மபாசங்கணூறு கண்டமாய்த்துணித்தோர்சாதி
வன்மபாசத்தழுத்தி மயங்குதன்மாளுக்குற்றம்
நின்மலன்மெய்யினீறு கண்டுகைநிறைத்துரிததன்
றன்மைநேரறிந்தோசன்ம முத்தினாதரித்தல்குற்றம். (2)

நீரிடைவாதைபூணு நீண்டபாசத்துவாதை
சாருசலில்லாவீர சைவமெய்யுபதேசத்தாற்
பாரபுண்ணியபாவத்தாம் பரப்பகன்றோனைக்கன்மக
கோவாரியினுட்டள்ளக் குறிப்பதுகுணமோவொ. (3)

வேதன்மாசென்னிகொய்த விமலனற்குலமாணோரை
நீதமோவேதியர்க்கு னொருவராய்நினைத்துக்கூடல்
சாதிக்கோத்திரமில்லாத சற்குருபுதல்வர்தம்மை
யோதுநீசாதிதன்மமூலகியலுறுத்துமாறு. (4)

குலமிலன்பவமதற்றோன் குறாகழற்கன்புசெய்வோர்க்
குலகினிற்குலமிலென்பதுணர்ந்துநின்னுயர்சாதிக்காம்
பலவிதகன்மமுன்னூல் பஞ்சிநீபகரவேண்டாம்
மலமருச்சென்மவேது வென்றலுமாதிராசர். (5)

வா துணைவேண்டாங்கேளாய் மைந்தனே பூசுரார்க்காம்
வேதமோதிடுங்கருப்ப விசுத்திநான்முதலதாகக்
கோதுபதினாருகக்கூறுங்கருமத்தொன்று
நீதவறினையேனந்தநெடுங்குலங்கெடுங்காணென்றும். []

இப்பதினாறிலொன்றும் விருத்தமன்றிதற்கரன்கா
னொப்பருங்கண்ணதாசுமுபநயனச்சனைக்குச
செப்பிடும்விசேடநந்தி பிரணவஞ்செய்யவீசன்
றப்பில்கெற்பாக்கனென்று சாற்றும்ந்திமலா தும்.(எச)

பிடித்தபாத்திரமயன்றன் பெருந்தலைதரித்ததாரம்
விடத்தராக்கரப்பலாச தண்டரிவெந்நிறண்டா
முடித்திடுமஞ்சதான சிகைசடைமொழியினீற
துடற்செறிகோபிசாந்த மொண்கரிபுரிதோற்சன்மம். ()

புரவரன்பிச்சைபண்ணப் புறப்பட்ட போதுகொண்ட
வரமுறுவேடமெல்லாந் தரித்தலான்மறையோனாகா
னரனெறியன்பார்க்கீது விருத்தமன்றழகாம்பிள்ளாய்
பரவுநங்குடிக்குநன்மைப் பண்புநீமுந்நூல்பற்றின். ()

வசனவல்லமைகள்வேண்டாம் வசவநீநந்தஞ்சொல்லிற்
கிசைவதேகருமந்தள்ள வியல்பன்றுநீதிநீட்டை
திசைகொணஞ்சாதிகன்மச் செயலெலாஞ்செய்துவாழ
ந்திங், கசைவறமறையோர்க்கெல்லா மதிகவுத்தமனாகா
மல். (எஎ)

நீமனந்தன்னிற்கொண்ட நிட்டையிற்சீலந்தன்னை, நா
மறியோமீதெந்த நாடினுங்காணோங்கேளோம், யாழா
மெங்குலமுமுய்ய வெம்மிடத்துதித்தாயைய, காமகிழ்
ந்தியாங்குள்சொககக் கரையுறுங்கருமஞ்செயதே. எஅ

மண்ணினறபுத்திரன்றான் வரிமகுலமோங்குமன்றித்
திண்ணியகுல்நாசத்தன் செனிகவிலக்குலமுந்தேபு
நண்ணிநவகுலத்தின்வேரை நசிககுங்குந்தலிநீயானாய்
புண்ணியமறையோர்சாதிப் புறம்புணைபபுகலாநிற்பர். ()

என்றுநீமண்ணிலொன்றுமெய்திடாயெம்பால்வந்தா
ய், நன்றினைக்கொடாமற்றினைமநாமுறச்செய்தாலந்தோ
வின்றுங்குலங்கொடாதோ வினிதுநின்பொருட்டாலின்
பந், துன்றுநகதியுண்டென்று துணிந்துயாமகிழ்ந்திரு
ந்தோம், (அய)

தக்கதஞ்சாதிக்கேற்ற சரிததிரஞ்சரித்திரத்திற்
கொக்கவேபுராரிபத்தி யுறினிகபரத்தினின்ப
மிக்குறவேதுவாகுமனத், துயாவிடுமிரண்டுந் [ம்
தொக்குநின்றென்புலர்க்குஞ் சுரர்க்குஞ்சந்துட்டமாகு

நன்னெறியுபாயஞ்சொன்னோ நாமிவையுனக்கொப்ப
ன்றே, நின்னெறிவிரதந்தானு நீயுநின்னிச்சையையா, வு
னனொடு மொழிக்காருண்டோ வுனாககிலமினியாமெ

ன்னு, மிற்றெறிவெய்யசொற்கங் கெதிர்வசவேசர்சொ
ல்வார், (அஉ)

வேறு.

வேறுவைதிகொறி விமலசைவமும
வேறிவையிரண்டை யும் விரவிக்கூறிடேல்
வேறுதெய்வங்களும் வேறுமந்திரம்
வேறுவேடங்குரு வேறுணாச்சிபும். (அட)

வேறு.

வன்னியேழுகமாய்ச்சி மலரவனொபியீசன், சென்னியி
ற்சிகையதாகிச் செங்கண்மாலிதயமாகி, மன்னியவுயிரிப்
புக்காலாய் வன்னியோனிகளும்வேறு, யுன்னிநீர்செபிக்
குங்காயத் திரியையுமுரைக்கக்கேண்மோ. (அச)

இருபதோடிரண்டா மெழுத்தவாய்முடிபைந்தாது
வருபதமுன்றாயாறு வயிறவாய்வகுக்கநீங்கண்
மருவுதூல்கடவுளொன்றாய் வசனியாவன்றிமற்றுங்
கருமமாநங்கன்சாங்கி யாயனங்கழறக்கேண்மோ. அரு

பலவடிவிதனுக்காசான் பலகருமச்சடான்மாச்
சொலவறுமந்திரந்தான் சொன்னமந்திரமதன்றே
நிலைபெறுகன்மபந்த நெறியிலாவெம்பிராணே
விலகிலாவீரசைவ விதியினைவிளம்பக்கேண்மோ, அசு

வேறு.

தெரித்திஙன்மொழிந்திடுந் தெரிசனர்க்கெலாங்
தரித்தி வரியதாய்த் தாவிலாரணம்
விரித்தி துவிதுவென விளம்பொணுததாய்ப்
பிரித்தருளுந் தாழ் பேசொணுததாய். (௮௭)

இந்தவோர்பொருளென தெழிற்காத்தினு
மந்தாங்கத்தினு மார்ந்துராணமுன்
வந்திதுவிதுவென வகுத்துக்காட்டியே
தந்தருளாதியெஞ் சமயதேசிகள், (௮௮)

வேறு.

அத்தவெண்ணோமசென்னி யருந்தவாழுத்தியுண்
மை, பெத்தவெம்பிறவிநாசன் பிணங்கியாட் கொள்ளும்
பெம்மா, நொத்தபெண்பாகனேக நொண்கண்முன்று
டையோன்வேளை, மத்தகவிழியாற்காய்ந்தோ னெனம
றைவழுத்தலாலே, (௮௯)

இருவினையென்னுதாரா விறக்கின்றெறியுமெஃகாய்
மருவுமெய்க்கிரியையெட்டாய் வளருமொண்பத்தியா
லே, பொருவருத்தற்றமெல்லாம் போக்கியின்முத்தியின்
க, ணுருகியொன்றிமிப்பேற்றி னுயர்ந்ததாம்பேறெ
ன்றுண்டோ (௯௦)

இட்டலிங்கத்தொன்சேவை யெனுமுயரனுபவந்தா,
னுட்டருமிட்டமெல்லா முதவிடுமுனாக்கிலுன்னிற், நி
ட்டிசெய்திடிற்கொடுக்குஞ் சீவனன்முத்தியின்சந், து
ட்டமென்றாணங்கன்சொல்லுமிச்சுகம்போலுண்டோ

கலந்திடேலந்தணுளர் கன்மத்தைச்சன் மார்க்கத்தோ
டிலங்கரனபத்திமார்க்க வியலிதுவேறுதேறி
நிலந்திகழசமயாதந்த நிலைநலமெனத்தாபிப்பர்
சலங்கொடம்புணர்வாலந்தச் சமயனாச்சாரலாமோ. (1)

அரன்பெரும்பத்தராணோ ரன்னியதெய்வமுன்னிற்
பரந்தயர்நககமீரொன் பானுநமென் னும்வேதந்
திரந்தரணியன் நீதிங்க ளரியயலிந்திராதி
வரந்தருதேவொன்று வணங்கிரீராவாழ்த்துங்காலே. (கூஉ)

வந்தியாதொருநாட்டப்பின் மறையவர்நீதிகேடா
முந்தியேயிடைஞ்சிலீசன் மோகநற்பத்திசுன்றும்
புந்தியாலிவையிரண்டும்பொருந்திலந்தண்சீர்பொன்று
மந்திவானிறத்தோனன்ப னந்தணலுவதெங்குன். (கூச)

மேதினிகல்லிமாவின் விதையிடினவேம்பநாகா
நீதிசேர்சிவன்றனன்பர் நெறியுமப்படியேகுன்று
வேதியாபலதெய்வங்கள் விரும்பலால்வேசியன்னார்
தீதிஸாச்சிவன்றனன்பர் செய்யகற்புடையாரொப்பார். (1)

கேளையாநந்திமுன்னங் கீர்த்தியாலருச்சித்தெம்மை
யாளையனனேகனேக னுமெனும்ந்திரந்தா
னாநீயநீந்துமீச னன்மனததேவாயத்த
னீளவேடந்தரித்து நேசமென்பலதெய்வத்தின். (௬௬)

ஒருமொழிகேட்பாயீசனு றவராங்கவுதமேசன்
பிருகிகிசாபத்தாலே பிராந்தராய்ப்பெருமைசேர்க்குந்
திருவெணீநின் றிமண்ணிற் றேவர்தாமென் றுபேசும்
பெருமதத்தோர்க்கெம்மத்தற் பேணுநற்பத்தியாமோ. []

இச்செயறுணிந்துசெய்யு மிசசையான்மேன்மையான
வச்செயலொழிந்துநீயிங் கறைதல்வேதாகமத்து
நிச்சயமுலமல்ல நெடுமொழிப்பதகர்வாத
மெச்செயலத்தன்பத்தி விமலமென்பனவர்க்காகும்.௬௮

மற்றுநின்பனவக்கன்ம வழியினைவலுவிற்செய்யென்
றுற்றுநீயுரைக்கிற்செய்யே னுங்கள்கன்மங்களென் றுங்
குற்றவெங்கொடிவளர்த்த குயிற்குஞ்சு கூவுங்காலைக்
கற்றதங்குரலேயல்லாற் காகம்போற்சாகாவென்னு. ௬௯

பரகுருபதமேபார்ப்பான் பரமசைவங்கள்பார்ப்பான்
சரணசொற்செவ்விபார்ப்பான் றற்பிரசாதம்பார்ப்பான்
விரவுநல்வீரபத்திவிதியையேவினாந்துபார்ப்பா
னிரவுறுமுங்கள்கன்மத் தியல்புசெய்பார்ப்பானல்லேன்

தந்தையே கேளாயீபோழ் தன்மையா முலகிற்கெல்
லாந், தந்தையே தந்தைதெய்வந் தானென தனங்கனெ
ன்போன், தந்தையே முகலாந்தேவர் தமைத்தொழுநீ
யெனக்ருந், தந்தையேயன்றுதுய்ய தந்தைதாயரனைச்
சாரவார. (ராக)

சாரமாபுத்தி தன்னிற் சாருமெப் மனந்தருக்கும்
வீரமாயேசனோநம் விருப்புடைக்கதியதாவா
தீரமானமதாசாரத் திறந்திறம்பாமனிற்பே
நீருநுமமாதாரத்து நின்றிடுநீரார்நாமா (ரூஉ)

மின்னயராமற்பாகம் வினைந்தருள்விமலனா
மென்னையனீயன்றைய வெனக்கையரின்றோர்கேட்பாய்
சென்னையனக்கயன்சிக் கயன்றெலுங்கச்சோமைய
னன்னையர் கொடகூச்சவ்வை யம்மவை யாவொன்றார்.

வசவராசையர்நிட்டை மாதிராசையர்கண் டங்
கசைவிலாமவுனராநு ரவர்கண்மேனந்தியாரு
நசையிலாமாகித்தம்பி னாகாம்பையாருந்தாமு
மிசைவினாற்சிவன்றனன்பரிடத்திற்சென்றிருக்குங்காலே

முன்னூலின்செய்திநனறாய் முடிந்ததேயென்றுபார்
ப்பார், நன்னூலை மறுத்தானந்தி நம்பனே தெய்வமாக
த், தன்னூலைத்தாபித்தானிச் சகத்தினிற்புதுமையென்

சுஅ

திருவவதாரச் சருக்கம்.

னப், பின்னூறு மனத்தராகிப் பேச்சொழிந் தெழுந்து
சென்றார் (௩௩)

திருவவதாரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ஈஎஎ.

மழையினன்மலையாலாற்றால்வந்துபாய்காலாற்செய்
யாற், பழையசீருழவனோவ மள்ளர்செய்பயிரின்கோப்
பால், விழைவுறுவினாவால்வேந்தன் விருப்பினற்குரவ
ராகி, பிழையிலாவைந்துபேரைப் பேணலாற்பெருக்குந்
தேசம் (க)

கரும்பினற்கழுகாற்றெங்காற் கரவினன்மலர்வனத்தா
லரம்பையானீலவோடை யம்புயவாவிநீரா, நெருங்கிய
மஞ்சளினஞ்சிநிறைந்தெழுந்துடவைதன்னால், விரும்பிய
மற்றுமுள்ள, வினாவினன்மிக்கநாடு (உ)

கோலமாடங்களோங்குங் குடிகளாற்குலவும்வாழ்வா
லாலயச்சிறப்பால்வீதி யணிகளால்விழைவினர்ப்பான்
மாலயற்கரியார்பூசை மாந்தரான்மடவார்கம்பான்
மூலவேதாகமத்தின் முறைமையாற்றிருந்துநாடு (ங)

சிலபிரதிகளில் இம்மூன்றுபாடல்களே நாடுநகரங்களைக்கு
றித்து இச்சருக்கத்தில் முதலி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

797

திருச்சிறதம்பலம்.

திருவவதாமச்சருக்க

வசனம்.

மழைமுதலிய வற்றூற் குறைவின்றிப் பலவளங்களு
ம் நிறைந் தோங்கிய முன்சொன்ன கருனட தேசத்தில் பல
நகரங்களிலுஞ் சிறந்த இங்குளாபுரி யென்னும் ஒரு புண்ணி
யஸ்தலமாகிய நகரமுண்டு அதன்பெருமை வாக்கு மனங்கட்
குட்பட்ட தன்னு.

அந்த நகரத்தில் அந்தணரிற் சிறந்தவர் சிவனிடத்து ம
டியாரிடத்து மன்பு மிகுந்தவர் மாதிராச ஞென்னுந் திருநாம
முள்ளவர் இவர் பத்தினியார கற்பினுற் சிறந்த மாதாம்பை
யென்பவர் இவர் அநேகஞ் சிவதருமங்களும் சிவசரண ராரா
தனையுஞ் செய்து அதனால் சகலபாக்கி யங்களையும் பெற்றி
ருந்தாலும் மகப்பேறு குறைவு பட்டதனால் மனந் தளர்ந்
து அனந்த நோன்புகள் செய்தும் பயனில்லா தினைத்து நம
க்கு மகப்பேறு ஏதேன லுண்டா மென்று கருதி தமது நாயகர்
மாதிராசருடனே மாதாம்பையார் அநேகம் பெரியவ ரிடத்
துச்சென்று இக்குறையை விஞ்ஞாபித்து வருந்தி நிற்க.

நீவிர்புரிந்த நோன்பெல்லாம் பயனளிப்பதாயினும் மகப்
பேறளிப்பது முதன்மையாக நந்தினோன் பென்றே யபபெரிய
வா சொல்ல அவ்வாறே மாதாம்பை யாரும் உத்தேசித்த சுப

தினத்தில் சிவபெருமானது திருக்கோயிலிற் சென்று திருந்
தி தேவரை நமஸ்கரித்து சோமவாரம் முதலாக வொன்பது
நாள் அந்நந்தி நோன்பைச் செய்து அந்நந்திதேவர்களுக் திரு
மஞ்சனமாட்டி வஸ்த்ரகெந்த புஷ்பங்களாலும் நெற்றிப்பட்
டஞ் சதங்கை சிலம்பு முதலிய வாபரணங்களாலு மல
ங்கரித்து தீபதூப ஹாரத்திகளையுங்கொடுத்து பஞ்சா மிர்தத்
தரசிவேதுத்துப் பின்னரு மருசசித்து அடைக்காய் முதலிய
வாசனைத் திரவியங்களைப் மருத்திதுதித்துத் தியானித்து
நின்று ஸவாமி நந்திதேவனோ எமக்குச் சகலசம்பத்துந் தேவ
ரீரது கிருபையால் நிறைந்தும்கப்பேறுகாரணமாகச்சன்னிதா
னத்தில்வந்தேன் என்மனங்கனிக்க ஒருமகவையருளிச்செய்தா
ல் தேவரீரது திருநாமத்தையே யமமகவுக்கிடுவேனென்றிரங்
கிடுங்கவே.

அத்தருணத்துத் திருநந்திதேவரும் மாதாம்பையாரது
வழிபாடு காரணமாக திருவருள் மேலிட்டுத்தனது வலப் பக்
கத்துப் பூமாலையைக் கீழ்வீழ்க்க அதனால் அவரானைத் தெரிந்
து அதனைவாங்கிச் சிரத்தில்வகித்து நமதெண்ணஞ் சித்தித்
ததென்று மசிழ்ந்து வலம்வந்து வணங்கி அனந்தம்மாதருட
னே நல்லசகுனங்க ளெதிர்தோன்றத் தமது மாளிகையிற்
சென்றிருக்குநாள்களில் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீமகாகைலாஸத்தில்
பரமசிவந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கட்டளைப்படி தாமவதரி
த்துச் சீர்திருதத வேண்டினவ ராதலின் மாதாம்பை யாரது
வயிற்றில் தமது பேரறிவு குறைவின்றி கருப்பமாகச் சேர்ந்
தனர் அம்மாதாம்பையாரது புண்யத்தை யெவ்வாறு புகழ்
வது இவ்வித மகப்பேறுலகத்தி லெவா பெற்றா ஆதலால்
புகழ்தற்கருகரல்லோம்.

இக்கருப்ப மடையபெற்ற மாதாம்பையாரும் நாளுக்கு நாள் ஜாடராக்னிமந்தித்து சிற்றுணவி லிச்சையுறறதுவுமொழிந்து திருமேனியும் விளாத்தது சோம்பலுந் தூக்கமும் மேலிட்டு வாந்தி யடைந்து முலைக்கண் கறுத்து பசுநரமபு பரவி தோன்றாத விடையுஞ் சிறிது தோன்றபெற்று இவ்வாறு கருப்பச சின்னங்கள் பலவுந்தோன்றிப் பத்துமாசுஞ் செல்லவே அவயவங்கள் நிறைந்து - ஸ்ரீநந்திதேவரும் சிவத்யா னத்துக்கு இதுவும் சமாறுஸதானமென்று நினைத்து பத்மா ஸனத்தை யடைந்து அஜபாமலநிரத்தாற பூசுகத்தி பண்ணி நாடித்ரய சுரதிகளைச் செய்து சூழுமுனையுட் பாசகார்திச்சே சமும்பண்ணி மூலாதாரம் முதலாகத் தெரிசித்து ஆஞ்ஞை யில சதாசிவத்தைத் தெரிசித்து அவ்விடத்துப் புருவ மத்தி யின்றிருவரு னுருவா யுண்டாகிய வமுதத்தைப் பானம்பண்ணி இவ்வாதார மாறுடனே நிராதாரமாறந தெரிசித்து மேற் சிவதெரிசனமும பண்ணி இவ்வாறு மூன்று வருட மக் கருப்பத்திருந்தனர்.

அப்போது மாதாம்பையா அக்கருப்பபாரம் பொறுது வாடித்தளநது மூவாண்டாய் மிகக்ருப்பம் வெளிப்படா திருத்தலெல்லாஞ் சிவன்செயலே யென்றெண்ணி ஸ்ரீநந்தி தேவா னுசன்னிதியிற சென்று வணங்கித் துதித்து ஸவாமி நங்கி தேவனோ அநேக விரதங்களைச் செய்தும் பயலின்றி உம்முடைய பாதங்களிற் பணிந்து செய்த விரதத்தால் கருப்பவதியாயினேன் கருப்பமடைநதும் ஸ்ரீலக்ஷ்முறையாய் பத்தாவது மாசத்தில் பிரசவமாகாமல் மூன்றுவருஷ காலமாயும் கர்ப்ப பாரம் பொருமல் துன்பப்படுகிறேன் இனிச் சகிக்கமுடியாது

காத்திரி ரட்சிக்க வேண்டுமென்று அஞ்சலி செய்து அவ்விடம்விட்டு மந்தகமனத்துடன் தமது மாளிகையிற் சென்று மிகுந்த துன்பத்துடன் சயனித்திருக்கும் தருணத்தில் ஷடதவாதீதரூபியாகிய பரமசிவம் மாதாம்பையாரது ஸவனத்தில் ஒரு ஜங்கம்போல வந்துநின்று மாதாம்பையை டோக்கி என் கர்ப்பபாரத்தா லுண்டாகிய துன்பமும் மனோஞ்சலியமும் நீங்குமனம் மகிழும்படி நானையதனம் புத்திரன் பிதன். அந்தப்புத்தரனுக்கு வசவனென்று நாமகரணஞ் செய்துவிட்டு புத்தரனாலே உலகத்தில் அஞ்ஞான விருளெல்லாம் நீங்கப்போகிறதென்று சொல்ல.

மாதாம்பையாரும் நித்தினாதெளிந் தெழுந்து தான்கண்ட கனவினதசயத்தையு மருகிருந்த மகனாகவெல்லாமுலாத்து மனமகிழ்ந் திருந்தனர்.

நந்ததேவரும் யோசத்தேவிட்டுச் சிவனது பணிவிடையி ல் உதயுக்தராய் இரண்டு ஸ்ரீஹஸ்தங்கனையுந் தலைமேற்குவித் துத் தலைகீழாக பரஸவமாகும்போது சிவபெருமான் நந்ததேவரது சித்தத்தில் குருவாகத்தோன்றி யங்கிருந்த சுறமத்தாரும் மாதாம்பையாரு மறியாதவண்ணம் அவரது சரீரத்தில் சிவலிங்கம் ப்ரகாசகும்படி தாரணஞ்செய்தனா. பின்பு இவ்வாச்சரியமான கிருத்யத்தைக்கண்ட தாய்முதலானவரும் இந்த நமது பாலகன் சரீரத்தில்ஜனிகும்போதே யெககாரணத்தா லிந்த லிங்கதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, இந்தப் பாலகனும் நம்பிடத்திற்பின்னையாகவந்து பிறந்தனன் என்று சந்தேகத்தோடு மகிழ்ச்சியையு மடைந்திருந்தனர்.

அப்போது சீலந்த சடைமுடியும், அம்முடியினிவி லழ கிய சிவலிங்கமும், திரிபுண்டரந்தரித்த நெற்றியும், உருத்திரா க்ஷத்தரித்த இருமார்பும், தாம்பிரக்குண்டலந்தரித்த செவிகளு ம், தோளில் யோகபடமிகையும், தண்டமும், குடையும், மாணி ககககந்தையும், பரகாசிகின்ற புன்முறுவலும், நீண்ட தாடியு மாகத் திருக்கோலங்கொண்டு முன்மறைநது தாரணஞ்செய்த லென மான் யாவருங்காணத்தக்கதாய் பரத்யக்ஷமாய்நின்றா.

— தாமஸபயாரும் நமஸகரித்து அஞ்சலித்துநின்று ஸ்வா மி, தேவரீர எழுந்தருளியிருக்கும் திருஸ்தலமிதுவென்றும், எனி யேனொருநிகழ வின்குருமிட்ட தின்னகாரணமென்றுந் தெரிய விரும்புகிறேனென்று விஞ்ஞாபிக்க, கேட்பாய் மாதாம்பை நெ றொளாக நாமிருப்பது கூடலசங்கமம், நமதுபெயருந் கூடலச ங்நமனென்றே சொல்லுவார்கள். நீ றொளாள் வருந்திச்செய்த தவத்தாலும், உலகச்சுற்ற சமணழிநது நமது சிவசமயமோங்கு ம்படி நாமிடம் பணிவிடையினாலு முன்னிடத்தில் இப்படித்தான் ஐனித்தான். ஆதலால் இவனிடத்துவைத்த பக்ஷத்தால் நாமே அங்கலிங்கதாரணமுஞ் செய்வேம். பால்முதலிய வுணவுகளு ஞ் சிவநிவேதனமல்லாது உதக கொடுப்பீராயின் அதற்குத்தடை நம்மாணையென் நிவ்வாறு ஆஞ்ஞாபிதது பின்னல் மறைந்தது போல மறைந்தனா.

அங்கிருந்தவா யாவரும் பரமித்துச் சிறிதுநாழிகைசென் று தௌந்து பின்பு இவ்வண்ண நமக்கருளியசங்கமர் சிவபெரு மானென்றே நிச்சயித்துத் திசைநோக்கித் துதித்துப் பணிந்த னார். இந்தக் குழந்தையின் திருமேனியினொளியே யங்கிருந்தவ ரதஞ்ஞானங்களைபெல்லாம் போக்கிற்று.

தந்தையாரும் மனமகிழ்ச்சியோடு அத்தருணத் தவலிடத் துற்று சிவனடியா ரநேகனாவரவழைத்துப் பூசித்து, அவரது பாதோதகத்தாம் தமதுபுத்திரற்குத் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து அவரற கொடுக்கப்பெற்ற திருநீற்றையுந் தரிப்பிதது, உறந்த பட்டாடையிற் சயனிப்பித்து, முன் சிவபெருமான் திருவாய்ம லாந்தருளியபடி வசவேசுவரனென்று நாமகரணமுஞ் செயது, நவரத்னகசிதமான தொடடிவிலேறநினர்.

வசவேசுவரரும் சாமானியமான குழந்தைபோல வளாக கைப்பார்த்துச் சிரித்தும், சிவநிவேசுபமான முலைப்பாலுண்டு ம், தமதுகையைச் சுவைத்தும், கைகால்களை யுதறிகொண்டு சிலநாழிகையழுது மழாமலும், தமதுதிருமேனியிற் சிவலிங்கத தைகாண்டு மகிழ்ந்தும், கவிழ்ந்தும், உட்கார்ந்தும், நின்றும், நடந்தும், ஒடியும், சைவபரிபாஷைகளையே மழலைச்சொறசொ டசொல்லியும், புழுதியாடியுங் குதித்தும், சிவனடியார்களைக் கண் டோடியோடி உணங்குவதே தமக்கு விளையாட்டாகவாடியும், இப்படியே பாலப்பருவங்கடந்தவின் வேதங்கள் ஆகமங் கள் புராணங்கள் இவைமுதலிய கலைகளெல்லாந் தாமையுணருங் கருத்துடையவராய் எட்டுவயதுடையராயினர்.

தந்தையாராகிய மாதிராசா தமதுபுத்திரர்க்கு பிராமணகு லத்துக்கேற்ப வுபநயனச்சடங்கைச் செய்யக்கருதி யெத்தனஞ் செய்தனர். அப்போது வசவதேவரு மதைமறுப்பராவி ஓங்க வு பநயனச்சடங்கு எனக்கிஷ்டமில்லாதது. சிவபெருமானை யாச் சிக்குந் தொழிலைப்பூண்டும் உமகதே விமமருட்சி, குருபாதங்க ளைப்படணிப்பவா பவிகளுககுப்பணிந்தால் அதுபாவம். சைவவே ஷந்தாரித்தவா பவிகளாதுவேஷந்தரித்தல் குற்றமே, அவர்களாது

காயத்திரியைஜெபித்தலுங் குற்றமேயென்று சொல்லவே, மாதிராசருங் கேட்பாய் வசவேசனே குலத்துக்குரிய ஸம்ஸ்காரமில்லாதபோது குலங்கெடும். இவ்வந்தணக்கோலமும் விருத்தமானதன்று. உபநயனத்தில் பிஷாபாத்திரமே சிவன்கையிற் கபாலம். உபவீதமே - சர்ப்பாபரணம். பலாசதண்டமே - விஷ்ணுவின் முதுகெலும்புத்தண்டு. முடிக்குஞ்சிகையே - சடாபாரம். கோபிசுந்தனமே-திருநீறு. கிஷ்ணஜ்னமே-யானைத்தோல். சிவபெருமான் பிஷாக்கருப புறப்பட்டபோது தாங்கொண்டகோலமே இதுவாதலால் விருத்தமன்று ஆதலால் நமதுமொழியைத்தடாது இச்சடங்கையேற்கவேண்டிவதென்று சொல்ல.

விதாவே யுலகத்தி லொருகருமமும் வலிதீர்செய்வ தழகன்று நீனொனக்குத் தகப்பனுமன்று, உமதுபத்தினியா ரொமக்குத் தாயுமன்று. வீரமாவேசுவரரான வடியார்களே எமக்குத் தகப்பனாவர், அதிற் பெண்ணாவாரோ எமக்குத் தாய்மார் என்றுசொல்ல, மாதிராசரு மொன்றும்பேசாமல் மௌனமாகப்போயினர். வசவதேவரும் தாய்தந்தைகளிடத்துப்பாசத்தைவிட்டுத் தமது தங்கையாராகிய ஈகாமபையாருடனே சிவசரணரிடத்துச் சென்றிருந்தனா. உபநயனத்துக்கு வந்திருந்த பந்துவர்க்கங்களும் உபநயனச்சடங்கு நன்றாகமுடிந்ததென்று வெறுத்து வருத்தமடைந்து தத்தமிடங்களிற் சென்றார்.

திருவவதாரச்சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிறமம்பலம்.

உபதேசச்சருகம்.

பத்தியாகத்தாபோற்றி பரமமோகததாபோற்றி
முத்தியோகத்தாபோற்றி முனிவர்தாகத்தாபோற்றி
மெத்தியாகத்தாபோற்றி விமலயுகத்தாபோற்றி
புத்தியாகத்தாபோற்றி புனிதர்பாகத்தாபோற்றி. (க)

அருணெறிவசவதேவ ரன்னைமாதாம்பைமுன்னோர்
பெருநெறிவிச்சலேசன் பிரியமந்திரியாயுள்ளார்
திருமலிசெல்வமிக்கார் சீபலதேவனென்பா
ரொருமைசேரீசனேசத் துருகுநன்னைஞ்சமுள்ளார உ.

நந்திகண்முந்நூல்சாத்து நலத்தினைக்காண்பான் வந்தார்
தந்திருமகளார்தம்மைச் சங்கரனடியார்க்கல்லாற்
புந்தியினல்கேனென்னும் போதமேபோதவுள்ளா
ரந்தநல்வசவதேவ ராணிடத்தன்புகண்டே. (ங)

தக்கசீர்வசவதேவர் தாமுறுமடத்திற்சென்று
பக்கமொன்றிடப்பணிந்து பண்பினாலணைத்துகந்து
மிக்கமண்விளங்கவந்தீர் விரும்புமென்மகளுடககே
புக்குய்யவேண்டும்யான்வாழ் புரமதற்கணைவினொன்றார்

பொருந்தினர்ந்தியார்தம் பொற்பதிக்கன்பினாலே
யரும்பொனின்சிவிகையேற்றி யவாபின்புதாமுஞ்சென்
றங், கிருந்துநன்முகுர்ததமிட்ட ன்றந்தவிசசலபுரத்தை
த், திருந்தவுற்றலங்கரித்தல் செய்புமினென்றார்நின்றார்.

அப்பெருவீதியெல்லா மரம்பைபூகங்காளாலு
மொப்பரும்பந்தராலு மொளிருமேற்கட்டியாலுஞ்
சட்டமநிலைகளாலுந் தயங்குதோரணங்களாலுந்
துப்புமாமணியின் றூய தொங்கலினாலுந்துற்றே. சு

தண்பனிரீற்றியுய் சந்தனங்கரைத்திறைத்துக்
கண்கொளாவா றுவீதி கவின்பெறவலங்கரித்தே
விண்பயிறமதுவீட்டின் மெய்ம்மணடாந்தர்முற்றுந்
தெண்பனிரீர்கத்தூரி சேர்த்துநைமெழுக்குச்சாத்தி. எ

வரமுறுவாயிலட்ட மங்கலம்வைத்துவாழ்த்தித்
தரளமேசொரிந்துகும்பம் பாலிகைதாபித்தேத்தி
நிலாமணிவிளக்கினங்க ணிறைத்துத்தோற்கருவியாதி
யிரையுமாகடலதென்ன வெங்கணும்பொலியவார்க்க.அ

எம்பிரானன்பர்தம்மை யிங்கழைத்திடுமின்பாத
வம்புயங்களைவிளக்கும் வணங்குமினாதனச்சீர்க
கம்பளநிலைகள்போடுங் காதலிலிருத்தும்பூதி
விம்பமாரிலையை -க்காய் காப்பூரமிகவும்வைம்மின் (சு)

வேறு.

என்றுசீபல தேவரியம்பவே
நின்றபேர்மடத் தோர்க்குநிகழ்த்தின
ரொன்றும்பண்டா ரியரங்கங்கோடியே
துன்றுபத்தர்க்கு மாயேசுரர்க்கெலாம் (௮)

சொல்லலும்பத்தர் மாயேசுரர்க்கிரண்
டெல்லையிலவ ராகியெழுந்தருள்
பல்விதத்தைப் பலதேவர்பார்த்தெழுந்
தல்லறீர வடிகள்கள்கியே (௮௧)

அளவிலாதநல் லாதனஞ்சேர்த்தபின்
வளமுறும்படி வைத்தனிபூதியும்
பனிதமுமடைக் காயும்பரிவின
லெனியராய்வைத் திறைஞ்சியெழுந்தரோ (௮௨)

சகலபத்தர் மயேசர்சரணர்தர
நிகரிலார்கண நேசத்தராகியம்
முகமலர்ந்துநம் முக்கணன்கீர்த்தியே
சுகமதாகத் துதித்துறுங்காலையின் (௮௩)

பரசிவானு பவவசவேசுரர்
சரணர்பாதாம் புயநற்சலந்தனின்
முரணமான பவமறமுழ்கியொண்
டாணிபோன்றொளிர் தண்டுகில்சாத்தியே (௮௪)

பூதிவெண்டிரி புண்டரமேற்றரித்
தாதியாரச் சனைமலர்சென்னியின்
மீதிருத்தி விமலநற்கண்டிகை
சோதிமேனிச் சுகாபரணத்தராய்

(100)

வசவதேவர் மகத்தரைக்கண்டுந்
னசைகொணெஞ்சுத்த ராகிரயனரீர்
விசையில்வீழ்வுற விம்மிப்பணிந்துநின்
றிசையுமேற்றவ மெய்திறற்றெனறேத்தியே

(101)

ஆடைசற்று மசையாதொதுக்கியே
நீடுமங்க நெருங்கவொடுக்கியே
கூடுமஞ்சலி கொண்டகரத்தராய்த்
தேடருஞ்சிவ பத்தித்திரட்சிபோல்

(102)

அஞ்சியன்பி நமர்ந்தங்கிருந்தருள்
வெஞ்சமில்வச வேசனாரோக்கியின்
செஞ்சொனாவினர் சீபலதேவாதா
நெஞ்சவந்துநன் னேய்த்திருந்துபின்

(103)

வேறு.

சீராட்டிக்கங்காம்பைத் திருதுதலைமங்கலன், னீரா
ட்டியிடையழகு நிதியாடைக்குறவுடுத்திப், பாராட்டுங்
கவினவட்குப் பணிவேண்டாங்கலியாணப், பேராட்டி
யெனுஞ்சிறப்பாற்பெயர்வேண்டுமெனத்தரித்தார். (104)

மலர்கமலபனையமுக வல்லிக்குமலர்மலை
நலமுறவேகுழங்கணிந்து நன்னுதன்மேற்குங்குமத்தின்
நிலகமதிட்டினங்கயல்பேற நிருவிழக்கஞ்சனமெழுதி
யுலகமுய்யவந்தார்நெஞ் சொப்பவேயொப்பித்தார்(உய்)

கவினதனற்றி நமகந்ந கற்பினுலருந்நதியு, மவனியி
த்வொவ்வாக ளணிநடை யாலன்னமொவ்வாச், சவி
மொழியாற்றியொவ்வா நண்ணகையாற் றாளமொவ்
வா, துவரிதழாற்பவளமொவ்வாத் தோகையொவ்வாச்
சாயலினால். (உ க)

கங்காம்பையெனுமமுதைக கவுரிகழங்கினியானை
மங்காததவஞ்செய்து வசவேசற்காளுனைச
சிங்காரமடந்தையாகள் செங்கரத்தாலேந்திவந்து
பொங்காரவந்தந்தையா பொருந்தநின் லுகாட்டினார். ()

கன்னியர்கற்பெல்லாமேரா காயமாத்திரண்டானை
நன்னயமாககுருவிங்க நற்பத்திகேற்றானை
யென்னைவாழ்விக்கவந்தி ஒன்னகலகொண்மெசென்று
மன்னுமருந்தவத்தோமுன்பலதேவர்வணங்குவித்தார்

வணங்கியபின்சிவனுருவாம் வசவேசாதமைஞானக்
குணந்திரண்டகோலத்தைக் குலவுமரியாதனம்
திணங்கருந்தபத்தியினு லெழுந்தருளியிருக்கச்செய்து
தணங்கொருபாகனைத்துதித்தங் காராமெய்யன்பினால்()

கங்காம்பைமுதலாகக் கனகவகையாபரணர்
தங்காதலாகமற்றுந் தம்மனையிலுள்ளவெலாம்
பொங்கார்வழுட னேந்திப்புண்ணியவைவலமாய்வர்
தங்காதவனையணைந்த வழுதமநியெனவைந்தார் (உரு)

எனைக்காப்பீரொனமகளை யிப்பொருளைக்கொள்வினா
ன, மனைக்காதலிலோனு மதிச்சனையாரருளென்னு, னி
னைந்தாருதெனக்கொண்டார் நேயத்தாற்பலதேவர், மு
னைக்காலத்தவமெனக்குமுற்றிற்றின்றெனப்பணிந்தார்.

நல்லவிலக்கணமுஞ் சத்த மெனநின்றோர்நவின்றவி
லல்லணியுங்கண்டனரு ளவனடியாரருளிரண்டுஞ்
சொல்லரியவிலக்கணமுந் துணையுமுத்திச்சகமுமாம்
வல்லவர்கட்கெனவங்கண் வசவேசர்வகுத்துரைத்தார்()

இத்தகையவதுவைநல மெங்குமிலையெனவுலகோர்
மெத்தநின்றபாராட்ட மெய்த்தவர்க்கும்பத்தர்கட்குஞ்
சுத்தமிகுமிட்டானஞ் சுகநிறையவளித்திறைஞ்சி
யத்தமுகிழ்த்தத்தவர்க ளனைவருமங்கறியவே (உஅ)

ஆயிழையார்கங்காம்பை நாகாம்பையாருடனே
யேயமணப்பந்தரிலே பலதேவரிசைவினா
றுபுபுகழ்க்கூடலசங் கமர்பாதந்தொழ்ச்சென்று
நேடமுடனுபதேசம் பெற்றசெய்திரிகழ்த்துவாம் (உக)

வேறு.

விச்சலபுரத்தினை வினாந்தகலலுற்றே
யச்சமறுபத்தர்க ளனேகாபுடைஞ்ஞ
வுச்சிதநல்லற்புதமோ டின்னரியகாத
மிச்சைதருயோசனையி லேகியெல்லைகண்டார் (௩௦)

பத்தியதிகத்தொடு பணிந்துபலகாலுஞ்
சித்திவசவேசரா சிரங்கரமுகிழ்த்தே
யத்திசையைநாடியரு மந்ததுதிசெய்யா
வெத்திசையுமெண்ணில ரொழுந்தருளுகின்றார் (௩௧)

அன்னதிருமுன்னக ரரும்பெருமைதன்னைப்
பன்னகபதிக்குமிது வென்றுபகரொண்ண
நன்னதியனைத்துமிகு புண்ணியநலத்தா
மின்னதலரும்பரிச வேதிகிரியெல்லாம் (௩௨)

ஆலயமனைத்துமர னாலயமதாகும்
சோலைநலகண்டிகை துதைந்துகனிகொள்ளு
மேலவெழுந்தவன மேவனமியாவு
மேலணியுநீறதனை மேவுமுயிர்முற்றும் (௩௩)

ஆவினமெலாமமர ராவினமதாகுஞ்
சேவினமெலாமிடப செய்யவடிவாகும்
வாவினமோடைகளும் வானநதிரீரோ
மேவுதொழிலீசனை விரும்புவழிபாடே. (௩௪)

நற்புருடொல்லவருநல்லமரராகுங்
கற்புடையமங்கையர்கள் காரிகையொல்லாஞ்
சொற்செயலனைத்துமரன் றேத்திரமதாகும்
பொற்பொலியெலாமமரா பொன்னுலகியங்கள். நரு

கோதின்மறுகெங்குமிரு கோலமிவாரோ
வேதிகையனைத்துமறை யாகமவிளம்பே
நீதிதருமுத்தரிதி நீணிலமியாவு
மாதிரகரப்பெருமை யாரசளவுரைப்பார். நசு

பொய்யர்கலர்வீணர்மத போதரபகாரர்
வெய்யவெடிசொல்லர் சிறுபுல்லரறிவில்லோர்
துய்யநெறியில்லரொடு தூடணர்களானோ
னாயமறவப்பதியி லாருமிலையாகும். நள

அங்கண்வசவேசரனை கின்றமையறிந்தே
சங்கரனதப்பதி தருக்குதவொல்லா
நங்குயரிங்கற நடந்ததரிதென்றார்
துங்கநகர்வாழைகொடி தோரணநினைத்தார். நஅ

வந்துநகரொய்துவச வேசொதிர்சென்றே
யெந்தமிடர்தீரவருவீர் சரணமென்றார்
சிந்தைமகிழும்படி திருந்துதுதிசெய்தார்
நந்திகளவர்க்குந நயந்துசரணென்னு நசு

அன்னகரந்தனை யடிக்கடிபணிந்தே
மன்னுதிருவீதியை வலங்கொடுவணங்காச்
சொன்னகிரியன்னசிக ரந்தொழுதிறைஞ்சிக்
கொன்னணையுமெந்தையுறை கோயிலுறுபோதின். சூடு

மைந்தர்வருகின்றமை மகிழ்ந்துமகதேவர்
முந்தைவருதேசிக முகுர்த்தமதுகொண்டே
யந்தவசவேசர்விழி யாரவெதிர்நின்றார்
வந்துகுருதெக்கணை தமைக்கசிவில்வைத்தார். சூக

மற்றுமடியற்றமர மென்னமனரைந்தே
பற்றுமிருண்பொடு பணிந்துதரைன்று
தெற்றெனவெழாராயரு டேசிகர்கரத்தா
வற்றபெருண்பினுத லொற்றியெழுகென்றார். சூஉ

எழுந்துவிழிநீர்விழ விரண்கொழுந்தஞ்
செழுஞ்சிரமிசைக்குவிய வேதெனியுமன்பி
னழுந்தினர்மகிழ்ச்சியெனு மாவிதருநீராற்
றொழுங்குருமலர்க்கழல் விளக்கினர் துதித்தார். சூங்

நேசமுடனேயரு கிருத்திகரில்லாத்
தேசவுபதேசவகை செவ்வியினளிப்பா
ராசிலெதிர்காலமு மருந்தவரைம்போற்
பூசனைசெய்வாய்நினது புந்திமகிழன்பால். சூசு

அத்தவர்கடம்மைநர ராகுமெனவுன்னு
துத்தமநிருத்தனென வுன்னியவர்செய்யு
மெய்த்தவமனைத்தினையு மிக்கநலமென்பாய்
குத்திவையினஞ்சலிசெய் கூறினியசொல்லே. சுரு

மேதகுதவத்தர்குல மேன்மைசிறிதென்றங்
தோதுதன்மனத்தினிடை யுன்னுதலொழிப்பாய்
போதவுடலுக்கிறுதி புக்குகினுநெஞ்சி
னீதிதருநின்விரத நெக்குறவிடாதே. சசு

வண்டவரைநிந்தனைசெய் வாயினர்சிரத்தைத்
துண்டியரனூல்விதி துலங்குலகில்வைப்பாய்
மண்டுசிவபத்தியினில் வஞ்சனையொழிப்பா
யுண்டி துவதில்லையென வுன்னிநசைகொள்ளேல். சஎ

அன்னியர்மடந்தையரை யன்பினினையாதே
யன்னியர்தனத்துமன மற்பமுமுறாதே
யன்னியர்சுகத்துமன மாதிகள்விடாதே
யன்னியரைநிந்தனை யயர்ந்துமுரையாதே. சஅ

பத்தசனமெய்திடி லெழுந்துபரிவாலே
யத்தமிகவஞ்சலிசெய் தன்பொடுதுதிப்பா
யித்தரையினின்பரிவெ னுந்தமனியத்திம்
கொத்தவுரைகல்லெமது ருச்செறிதவத்தோர். சசு

அப்பொழுதுநின்னினைவி னன்புநிலைகுன்ற
தொப்பநடவுன்மன முறும்பிரியமெல்லாந்
தப்பறவளித்துமிது சத்தியநமைத்தா
னெப்பொழுதுநீபிறி விலாயஃதியாமும்.

ரு0

என்றினிமை சேர்மதுர வாய்மைகளியம்பா
நன்றிருகரத்துடல நண்ணிடவணைத்தே
நின்றபணிந்தியென நீடுபணிவார்ப்புண்
முன்றன துமேனிகொடு முத்தனுமிருந்தான்.

ருக

ஐயர்சிவலிங்கமய மானவையறிந்தே
வெய்யவரலாதவச வேசரர்விருப்பா
லுய்யவுபதேசவகை புண்மையையுணர்ந்தார்
செய்யதிருமேனியொடு சிக்குமுளரானார்.

ருஉ

உற்றசிவபக்தர்முனி வோருளமகிழ்ந்தா
ரிற்றைநலமேதவ மெமக்குவசவேசா
நெற்றிவிழியாரொன நிகழ்த்தியெதிர்நின்றார்
கொற்றவிடையாணாவிழி கொண்டுதெரிசித்தார். ' ருங

இந்தவசவேசரிறை வற்கிணையராமா
மந்தவவுருக்கொடரு குற்றருளுரைத்தே
புந்திமகிழும்படி புறந்தடவிமற்றுந்
தந்தருமமெய்யொடு தழீஇயினர்தருக்கால்.

ருச

அண்ணலருளிப்படி யணைநதவரிலென்பார்
மண்ணிலிவர்வந்தது மகாபுதுமையென்பார்
நண்ணியெழுநந்துயா நசிக்கவலென்பா
நண்ணிவசவேசவென வெய்துநலமென்பார். (௫௫)

மக்களொடுதந்தையர்கண் மா தனாவதைத்து
மக்கினியிலுற்றுட லனற்கொருவநின்று
நக்கனருள்பெற்றனர்க ணந்திகுறித்தென்றே
விக்கணமதேசிவினை யெய்துநலமென்பார். (௫௬)

ஆகமகிழும்பொழு திலங்கண்வசவேசா
மோகமோடெழுநதுகுரு முன்பணிதல்செய்தே
வாகணையுமண்டபம் தொன்றினிண்டவந்தார்
நாகபணியங்கினிய நல்லரோடிருந்தார். (௫௭)

அன்றுமகபூசைக ளமைத்தளவிலன்பாற்
சென்றுதிரிபோதுமுயா தேசிகாபதத்தே
துன்றியவிருப்பொடு பணிநதுதுதிசெய்தா
ரொன்றுமிவணின்றக லொணுநெனவிருந்தார். (௫௮)

உபதேசச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிறதம்பலம்.

— * —

உ ப தே த ச ச ச ரு க் க
வ ச ன ம்.

முன்சொன்ன வுடாயனச்சடங்குக்கு வந்தவர்களி லொரு வராயும் மாதாம்பபாரது முன்னோராயும் செங்கோல்முறை வழுவாத விச்சலராஜன் ப்ரதான மந்திரியாயுள்ளவர், சிவபக தியினாலுருகுந் சிந்தையுள்ளவர் ஸ்ரீபலதேவனென்னுந் திருநாம முள்ளவர், தமது அருமையானபெண்ணைச்சிவனடியாரிற் சிறந தவர்க்கன்றி மற்றையர்க்கு மனத்தினாலுங்கொடுக்கச் சமாதா னிக்கேனென்னுஞ் சங்கற்பமுடையவர், அவ்விடத்து வசவேச வரரது சிவபத்தியின்மே லீட்டைககண்டு அதிசயித்து அவரிரு கரு மடத்தைச்சார்ந்து மனப்பூர்வமாக நமஸ்கரித்து, ஸ்வாமி நா இந்தவுலகத்தனைவரும் நற்கதியடையவே யவதரித்தீர், எளி யேனது சங்கற்பமும் பாழ்போகாது எனதுநகரத்திற்சென்று எனதருமைத் திருமகளைத் திருமணஞ்செய்து, எம்மையும் நற்க தியிற் சேர்த்தருளவேண்டுமென்று வருந்திநிற்க.

வசவதேவருந் தமக்குத் திருமணத்தில் விருப்பற்றவராயி னும் சீவகாருண்யத்தா லிரங்கிச் சமாதானித்தனர். ஸ்ரீபலதே வருஞ் சதுரங்கசேனைகள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையிலேற்றி விச்சலபுரத்திற்சென்று அவரவர்க்குத்தக்க ஸ்தலங்களிலிருக்க ச்செய்து தமது பரிஜனங்களைப் பந்தல்முதலியவற்றால் நகரத் தையுந் தமது மாளிகையையும் அலங்கரிக்கச்செய்து அநேகமடி யார்களையும் வரவழைத்துப் பூசித்தனர்.

வசவதேவருந் திருமணக்காட்சிக்கு வந்திருந்த சிவசரணர்
களது பாதோதகத்தினால் திருமஞ்சனமாடி கோடிஞாய்ப்ரகா
சமுள்ள வஸ்திரத்தைத் தரித்து, நெற்றியில் திருநீறுசாத்தி,
உருத்திராக்ஷ மாலையையு மணிந்து, நித்தியகர்மானுஷ்டானத்
துடனே சிவபூஜையும்புரிந்து, சிவார்ச்சனையிலாச்சித்த மலரை
யுஞ் சிவசிலணநது, அங்கு சிவசரணனையும் முறையாகப்புகித்
து நமஸ்கரித்துருந்தனர்.

அப்போது ஸ்ரீபலதேவரது திருமகளாகிய நாகாம்பையா
ரையுந் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து வஸத்ராபரணங்களா லலங்க
ரித்துத் திலதமிட்டு மணக்கோலஞ்செய்து அநேகந்தோழிகளு
ஞ்சூழ விருந்தனர்.

ஸ்ரீபலதேவருந் தமது திருமகளையழைத்துச் சிவசரணர
து பாடங்களில் வணங்கச்செய்து, வசவதேவனாயும் மணக்கோ
லஞ்செய்த சிங்காசனத்திலேற்றி, அவரது திருமுன்னே தமது
திருமகளையழைத்து ஸவாமி வசவதேவனோ எம்மிடத்துக்கரு
ணையால் இந்தப்பொருளைத் திருக்கைதொட்டருள வேணுமெ
ன்றுவேண்டி.

வசவதேவரும் - இது சிவானுகரஹமென்றுகொண்டனர்.
அங்கிருந்தபெரியோர் - உத்தேசித்த முகுர்த்தகாலமுஞ் சமீபி
த்ததென்றுசொல்ல வசவதேவர் சிவனருளும் சிவனடியார்க
ளருளும் இரண்டுமே நல்லமுகுர்த்தமென்றுசொல்லி அடியார்க
ளுக்குப் போஜனமுதலிய வாராதனைகளுஞ்செய்வித்து ஸ்ரீபல
தேவரது சமாதானத்தினால் நாகாம்பையார் கங்காம்பையா ரி
ருவனாயுமழைத்துக்கொண்டு யாவரும்வணங்கும்படி அந்த வி
ச்சலபுரத்தைவிட்டு கூடல சங்கமஸ்தலத்தை யுத்தேசித்துச்

எய்

உபதேசச்சுருக்க வசனம்.

சென்று அந்நகரத்திலுள்ள சிவசரணர்யாவரும் அநேகவாட்
ம்பரத்தோ டெதூர்கொள்ளச் சிவாலயத்திற்செல்ல.

அப்போது சிவபெருமானும் ஆசாரியத் திருக்கோலங்
கொண் டெழுந்தருளிவந்து எதிரில்நின்றனர்.

வசவதேவரும் ஸாஷ்டாங்கமாகப் பூமியில் விழுந்து நமஸ்
கரித்து எழாதிருப்பவே - சிவபெருமான்மது திருக்கரத்தாற்
றொட் டெழுச்செய்யவே எழுந்திருந்து கண்களில் நீர்பெருகத்
தலையிற் கரங்களைக்குவித்து அன்பில் மூழ்கி ஸ்துதித்தனர்.

அப்போது பரமசிவமும் அப்பா வசவனே உனக்குச்சிலவு
பதேசங்கள் சொல்வேன் அதாவது முதலாவது நம்மடியார்க
ளை நாமாகவேபாவிக்க வேண்டிவது அவர்களை நரராதப்பாவிக்க
லாகாது அவருன்னைத் தண்டித்தாலும் வைதாலும் நியவர்க்கஞ்
சலித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவதே கடமையென்றிது முதலிய
வநேகம் பிரமாணங்களைச்சொல்லி யிதுவேயுபதேசமென்றருள்
செய்து என்னைநீமீட்டிம்வணங்கென்றாஞ்ஞாபித்து அவர்வணங்
குந்தருணத்துச் சிவலிங்கத்தந்தர்த்தானமாயினர்.

வசவதேவ ரிவ்வாறு தமக்கருளிய வாசாரியருஞ் சிவ
பெருமானென்றேயறிந்து அவ்விடத்தொரு மண்டபத்திருந்து
இத்தலத்துத்தேசிகர்வந் துபதேசித்தமையா லித்தலத்தை நீங்
கலாகாதென்னுஞ் சங்கற்பத்தோடிருந்தனர்.

உபதேசச்சுருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

(1968-11-20, 20:00)

உ

திருச்சிறமம்பலம்.

த ண ட ந ா ய க ச் ச ரு க் க ம்.

பெரியவருளோதசரணர்த்தி பிரகிருதிபேதசரணர்த்தி
புரிதருமநீத்சரணர்த்தி புகலருமசாதசரணர்த்தி
யரபரமபோதசரணர்த்தி யதிகவிதகீதசரணர்த்தி
வரிசைதருபாதசரணர்த்தி வசவகுருநாதசரணர்த்தி க
வே ழு.

மற்றினிக்கல்லியாண வளநகரதனுளத்த
னற்றியபத்திவித்தா நற்பலதேவர்பெற்ற
சிற்றிடை யானேநந்தி தேவனார்க்கீயநச்சி
நெற்றியங்கணனழைத்தநீர்மைபோற்கமிலைசென்றார்.உ

விச்சலன்பலதேவர்க்கா மித்திரர்தம்மைநோக்கி
யிச்சதுரங்கதேச மெமையினிப்பரிக்கும்பேரா
யச்சமின்மக்களாய்நன் றுடன்பிறந்தவராயன்றி
புச்சிதவுறவராகி புரியராபுளரோ வென்றான். ஈ

என்னமற்றவர்கள்வேந்த நெழின்முகநோக்கிநின்றும்
மன்னகேளவர்பயந்த மகடனக்கினியகேள்வ
ருன்னரும்பாநந்தாங்கற் குரியவருமையோர்பாகன்
றன்னருளதிகம்பெற்றார் தம்பெயர்வசவதேவர் ச

கூடலசங்கமத்தே குருவருட்பதங்கள்போற்று
நாடரும்பத்தியாலே நண்ணியங்கிருக்கின்றார்மன்
னீடநீன்கருத்திற்கேற்ற நீர்மையாரொன்னவேந்தன்
தேடருங்கனிப்புமன்புஞ் செறிந்தநற்சித்தனாகி (ரு)

அமைச்சசாவாய்மையாலே யதிகரையழைத்துவேந்த
னுமைக்கினியவர்மேலன்பா லுயர்ந்தநன்னந்திரமபாற்
கமைத்தனாயக்கனாகுங் கருத்தினையிசையப்பேசி
யெமைப்பரிக்கின்றவிந்த யானைமேற்றருவிரொன்ன (சு)

வினாவுடனவர்கள்சங்க மேசுரந்தள்ளிற்சென்று, வரை
மகள்பாகர்க்கான'வசவதேவேசர்தாளின், றறாமிசைப்
பணிந்திரண்டாஞ் சம்புவேசைவர்வாழ்வே, பிரமன்மா
ல்வாழ்வுமெண்ணுப் பெருமைசேரொருமையுள்ளீர். எ

தேவரீர்சிவானுபோகத் திவ்வியவிற்பம்போலப்
பூவுலகாளுமிச்சை பொருந்துமோபொருந்தாதேனும்
யாவருமுய்யநீங் கினிதெழுந்தருளப்பெற்றற்
காவலன்விச்சலேசன் காசினிமுழுதுங்காப்பான். அ

மண்டரிப்பதற்கும்பட்டமல்கற்கும்பொற்பண்டார, மு
ண்டெனநிறுத்துதற்கும் பரிசனமோங்குதற்கும், விண்
டிடாநம்பிக்கைக்கு மிக்கவண்செல்வத்திற்கு, மெண்ட
ரினும்மைப்போல்வா ரில்லையெம்மிறைக்கங்கென்றார்.சு

ஒருபடியரிசிக்கேகா னுரியன்றமெல்லாந்தாங்கும் [ன
பெருமையொன்றன்வேந்தன் பிரியத்திற்செல்வீனொன்
வருணெறித்தேசிகுன்ற ளகல்வதென்னெனவயர்ந்தார்
மருவிமுன்னாசான்போந்தாவணங்கிளாவசவதேவர்.ய

அதுவுநம்பணிகாண்செல்வா யஞ்சலெனறையர்செப்ப
ப், பதுமமென்பதமிழைஞ்சிவிடைகொண்டுபத்தர்போ
ற்றக், கதுமெனச்சேனைஞழக் கரமலைமையினேறிப்,
புதுமல ரிமையோர்சித்தப் புரியினும் புறம்புசென்றா.

கண். வர்கண்ணுநெஞ்சங் களிப்புறக்கரங்கன்சென்னி
மண்டிமுன்கூப்பிரிற்க வான துந்துமிமுழங்கத்
தண்டருமலரின்மூழ்குந் தகையாயசசங்கமேசன்
புண்டரீகத்தானேசம பொங்கியநெஞ்சராகி. யஉ

மஞ்சனவேழத்தேறி வரும்வளமவிசசலேச
னஞ்சலானறிந்துவீதி யானலவையெங்குமாடி
விஞ்சுதோரணமுஞ்சல்லி மிகுதோரணமும்வெய்யோ
னஞ்சுமாணிககமாலையலங்குதோரணமுமார்த்தே.ய௩

தெய்வமாவிமானத்தோடே தெரிவையர் தரையில்வந்து
கைவருஞ்சதியாலாடுங் காட்சிபோற்சப்பரத்திற்
பைவருமாவவல்குற் பாவையரிருமருங்கும்
பொய்வருமிடையாடப் புரியலங்கரித்தபின்னா யச

நண்ணினர்புரியைச்சேர நந்திகளென்னவேந்தன்
கண்ணினால்விருப்பிக்காணுங் காதலாலெதிரோசென்ற
னண்ணலார்சேனைசூழ வரசன்வந்தனைதல்கண்டு
திண்ணியகளிற்றினின்று மிழிந்துநேர்சேரப்போந்தார்.

வேதசைவங்களோங்க விமலனோர்வடிவனான
மாதவரவையுமணனோர் வாழ்வனைவாதவேழத்
தீதருங்குழுவைவாட்டுஞ் சிங்கத்தைவீரசைவ
ருதியந்தன்னேனான வொளியைநல்லொழுக்கக்குன்றை

மதியினாலொப்பிலான வாக்கினுவினையிலான
நதிமுடியத்தன்பத்தி நன்மையானிகரிலான
யெதிரிலாக்கல்வியான யினிமையாலமுதனான [டான்
விதியெலாம்வென்றார்தம்மை விச்சலன்விருப்பாற்கண்
வேறு.

களிப்பினாலெதிர்காண் டலுங்காசினிவேந்த
னுளத்திலாதரவெய்தியங் குவப்புரையனெகங்
கிளத்தியேயிருவோர்களுங் கிட்டிநண்புடனே
வளப்பநீடுநன்னகரினுள் வந்துறுமளவில்.   யவு

மகரதோரணமாட மாளிகைகளின்மீதுஞ்
சுகரமீதினுந்தேரின் மீதினுஞ்செறிந்தே
நிகரில்பூரணசந் திரனிகைகளோநிலவு
முகரசாலமோமுளரியோ மடந்தையர்முகமோ.   யக

கரியமேகமாநிகைகளோ காரிருளனேக
முருவமாகியேதிரண்டதோ வொண்ணுதலார்தஞ்
சொருகுக்கொண்டையோவள்ளேபோ தோகையர்காதோ
வரியநீலமோவேல்களோ வரிவையர்விழியோ. ௨௦

திவளுந்நிறக்குமிழ்களோ வெள்ளிநிடினோ
துவருநுண்ணிடைமடந்தையா துண்டமோசடரும்
பவளமோகொவ்வையோ துய்ய பாவையரிதழோ
தவளமுல்லையோ தாளமோ தையலாரகையோ. ௨௧

பணிலமோபசம்பூகமோ பாவையர்களமோ [ரோ
மணிகொள்வேய்களோ மடந்தையாதோள்களோமலை
வணிகொள்செவ்விள நீர்க்கோவரிவையாதனமோ
விணையிலாவனக் குழுக்களோதெரிவையரினமோ. ௨௨

ஆனயாழினின்புழக்கமோ வரிவையர்மொழியோ
வானமாதாகள் வசவராசையாதம்வடிவைப்
பானலங்கணம் பார்க்கவந்திழிந்தவப்பரிசோ
தேனுலாமலர்த் திருபலவடிவமாந்திரனோ. ௨௩

என்னவெண்ணிலா மடந்தையரிருமருங்கெங்குந்
துன்னியேவச வேசர்மெய்ச்சோதியைக்கண்டார்
பொன்னிறைந்ததம் புணர்முலைபூரிக்கக்காண
வன்னமன்னவர்திட்டமற்றனமெனவயர்வார். ௨௪

சுண்டநீவசு வேசுராகாட்சியயுரைப்பி
 ரொண்டருங்குழ லீனொனவொப்புநாங்கண்டே
 விண்டுபேசிட வேண்டுமேவேளெனிலனங்க
 னண்டர்நாட்டினி லுண்டெனிலவனையாமறியேம். ௨௫

ஐயநுண்ணிடை யரிவைவங்காம்பையார்முன்னஞ்
 செய்யருந்தவந்தவமலா னுமெலாஞ்செனித்தென்
 தையலாயென வல்லகாண்கண்டதேசாலும்
 பையநீயுறப்பார்த்தியான் பார்த்திலேனென்பா. ௨௬

பார்த்துநெஞ்சகம் பரதவிப்பதனிலும்பாரா
 தார்த்துநாமனம் பிடிப்பதெபண்மைகளாங்கா
 ணோர்த்துயாமுடா நிறுத்திடின்கண்களையோடி
 நோர்த்துநோக்கிடி னென்செய்வேமெனவகநெகிழ்வார்.

சுரத்தினுலறத் தொழுதுயாங்கண்களாற்கண்டுந்
 தரிக்குமோமனம் புயங்களையோடியேதழுவ
 வருக்குநெய்யெனக் கரைந்ததுவுளமவருன்னிப்
 பருத்தகண்களாற் பார்க்கிலென்படுவமோனென்பார்.

புண்ணியத்தொழிற் டதிவிரதையர்கரம்புயத்தா
 லெண்ணிலாலத்தி யெடுப்பவரிருகாமலராற்
 றிண்ணிதானபுட் பாஞ்சலிசெய்பவர்தெளிவா
 லொண்ணிலாவுபூ வருத்திரரிவனவுரைப்பார். ௨௭

விடுகிலரர்களா யாடைகண்மிகவரிந்திடுவார்
வடவையோழுத்த மாலையோவெனமனந்தளர்வா
ருடைகுலைந்திரு கரங்களாலெடுத்துடுத்திடுவார்
படைமதன்பக்க பாதியோபாவியேமென்பார். நட

விரதராணவேதியர் வித்தையான்மிக்கார்
பரத்தாண்டவனன்பர்பல் லாண்டுபல்லாண்டென்
றுரைசெய்வாய்மையி னொலியுடன்விச்சலனுடனே
யரசனீடியவம்மனை யதனுளையனைவார். நடக

ம்திதவழந்தொளிர் மண்டபமதனுளேவைகி
யதிகதன்பெருவரிசை யாயினவெலாமளித்தே
யெதிரிலாவெழிலமைச்சர் பன்னிருவர்க்குங்கடாங்கள்
குதிகொள்பன்னிரண் டாயிரம்பக்குழுவதற்கும். நடஉ

வாசிவாசிநூற் றறுபதியிரம்வகைக்கு
மாசில்பன்னிரண்டிலக்கமாம் பதாதிகள்வகைக்குந்
தேசிலங்குதன் குடைநிழலுலகிற்குஞ்சேர
நீசிறந்தநற் றண்டநாயகனைநிகழ்த்தி. நடங

தொக்கமைச்சர்க ளிருந்திடும்பீடத்தின் றூய
மிக்கபீடமே விருத்திநற்கோசிகவிதங்க
டக்கமாமணியாரநற் றண்டநாயகர்க்கங்
கக்கணத்திலில் விச்சலனளித்திருந்தளவில். நடச

வந்தவண்சபை முன்னரம்மன்னவன்காண
வந்தரத்தினின் றரவிபிவிசித்ததோரோலை
சந்தரத் துடன் வீழ்ந்திடத் துணைக்கையாலரச
னிந்தவோலையீதென்னெனவெடுத் துக்கொண்டின்பால்

அரியமாவா - விபிமுதலாயினவெல்லாந்
தெரியவோதிட வல்லபேர்தமையெலாந்தொந்தே
வரவழைத்திது வாசியுமெனவவர்வாங்கிப்
பரிவினொவ்வொரு பேர்களாய்ப்பார்த்தறிந்திலராய்.

இவ்வெழுத்தினை பிதுவெனவறிந்துரைத்திடுவார்
கொவ்வவையுமை பாகத்தன்கணபதிசுமர
னவ்வவர்க்கலா லமரர்க்குமறிபொணாவரசே
திவ்வியத்ததிவ்வோலையென்றனைவருந்திகைத்தார். ௩௭

மன்னனீதினை வாசிக்கவல்லராரொன்றே
யுன்னிந்திக ளொண்கரங்கொடுத்தலும்வாங்கி
யன்னவோலையை யரசன்முன்னோதினரச
னின்னவரசுகத் தத்தமேதென்னவங்கிசைப்பார். ௩௮

நீசெனிக்குமு னின்பிதாதாபித்ததாக
வாசிலெண்பத்தெண் கோடியாமருந்தனமரச
தேசனிக்குநிசெய்ய சிங்காதனத்தடியே
வாசமாயிருக்கின்ற தென்கின்றதிவ்வசனம். ௩௯

தண்டநாயகச் சருக்கம்.

எக

ஐயமில்லைநின்னங்கங்க ளருங்களிப்பெய்தத்
துய்யநன்னிதிகாட்டுவன் றோட்டுவியென்ன
மெய்யதென்னவேயகழ்ந்திட விளங்கொளிக்கதிரோ
தையல்பாகத்தன்பாங்கன் முன்வைத்தவத்தனமோ.சஉ

கனகவெற்பின்மேற் கவிசனைவாங்கியகணக்கோ
வெனமிருத்தவண் சோதியாயெழுவதுகண்டு
தனகிவிசசலன்றண்ட நாயகாதமைத்தொழுதே
யனகநீயிரண்டாஞ்சம்பு வென்பதின்றிறந்தேன். சக

என்னவத்தனமெடுத்து நற்றிட்டமதிட வு
மன்னலக்கமாயிருத்தல் கண்டதிகவாச்சரிய
மன்னுநெஞ்சுடன்விச்சல னமாத்தியர்மற்றோர்
பின்னையுந்தண்ட நாதரைத் துதித்தனர்பெரிதாய். சஉ

விச்சலன்வசவேசரை விரும்பியேநோக்கி
யிசைபேசியென்னங்கங்க ளனைத்தையுமெனையு
ரிச்சயந்தரும்பரிவினா னிறுத்துதியென்ன
வச்சமில்லரார்தண்ட நா யகருமங்கறைவார். சந

நிருத்தனீடுலகனைத்தையு நிறுத்தரனின்னை
யொருத்தனைப்பரிந் தாள்வதோபாரமோருனாகேள்
கருத்துணீசிவன்கருத்தெனன் நிருப்பையேற்கனமோ
திருத்திமண்புரப்பது வெனநந்திகள்செப்ப. சச

அய்

தண்டநாயகச் சருக்கம்.

தருக்கிவிச்சலனுரைசெய்வான் மரங்களிற்றருவுங்
கிரிக்குண்மேருவுங் கிளரொளிமணியினமவையு
ளருத்தியானசிந்தாமணி யதுவுநற்பசவுட்
டெரித்ததெய்வநற் றேனுவுமிருவருட்சிவனும். சரு

போலமைச்சர்களனைவருட் பூச்சியராகிக்
கோலமேவுதினொன்றரு வளமெலாங்கொடுத்தே
சீலநற்பலதேவனா ரகத்தினிற்சென்றே
மேலராயிருமென் றெதிர்விச்சலனவிளம்ப. சசு

எழுந்துநற்றண்டநாயகர் சிவபத்தர்புடையே
யொழுங்கிவந்திடச்சேனையோ டின்னியமுவரி
முழங்கல்போன்மிகமுழங்கி முன்னாத்தெழச்சென்று
விழைந்ததங்கணன் மாமனாரகத்துளேமேவி. சசு

சிவனருச்சனைசிவத்துதி நேயராயிருந்தா
ரிவரைவிச்சலனெய்தலா விருநிலமுழுதுங்
கவலைநீங்கின கடவுளர்பூசனைகனத்த
தவிகொளாகுதிநிறைந்தன வளமெலாமனைந்த. சஅ

இனையநாளிலேயெம்பிரான் வசவேசரினிதாய்த்
தினமுநற்சிவ ராத்திரிவிசுதமேசெய்வார்
புனிதரன்போ புனிதொன்றெண்ணுமெய்ப்பரிவு
நினைவிலுமவர்குற்றங்க ணினைந்திடாநெறியும். சசு

வஞ்சியா துளதன்பாக்குக கொடுத்திடும்வனப்பு
நஞ்சருந்தினலிடத்தினுங் கேட்கலாநலமு
மஞ்சிமுன்னொன்றுபின்னொன்று மொழிதராவறிவு
நெஞ்சினுநடுநிலையே நீங்கி ாநிலையும். (ரு)

குற்றமன்பர்பாற் றடினுந்தமதெனுங்குணமும்
வெற்றியாற்பர சமயனாவென்றிடும்விறலு
முற்றறிந்தா நின்றையாக் குட்கொடாவுரமு
நற்றவத்தனா யிகழுனாகேட்கலாநலமும். (ருக)

திரமில்ன்னியர்க் கஞ்சலிசெய்கலாத்திறமும்
பரவுசென்மத்துங் கேதுவாந்தொழிலுறாப்பயமு
நிரயவேதுவா மிந்தியவறிசெலாநினைவும்
வணைனில்காமமே மீர்தியாமாநிலாமதப்பும். (ருஉ)

நவின்றசொற்படி யெப்படியப்படிநடையு
முவந்துசங்கமத் துயர்ச்சியேநிறுத்துநல்லுரமுஞ்
சிவன்றனன்பர்பா லடிமையேசெய்யுநற்றிறமு
மவன்றன்மேனியே கனவினும்பேணுமெய்யறிவும். (ருங)

அத்தனன்பர்சொன் னுலையேகேட்குநல்லவாவுஞ்
சுத்தமாதவர் சேடமேயருந்துமா துணியு [ரு
மெய்த்தவத்தர்சொற் கெதீர்மொழிகொடுக்கிலா வெரு
நித்தசங்கமந் தமதுயிரினிங்கமென்றினைவும். (ருச)

பத்திரதற்பயிர் வேலியாமவர்கண்மேற்பரிவு
முத்தியில்லெனும் புல்லனாக்கண்டிடினமுனிவு
மொத்தியேதுவந் தடுக்கினுந்தவந்தொழுமுமும்
புத்தியாற்பவி காண்கிலாப்பூசனையொளிப்பும். ௩௩

துண்டமாச்சிரம் வீழினுமாவெனுஞ்சொல்லு
முண்டநீற்றா னன்பரைத்தொழுங்காமுகிழ்ப்பு
மண்கெல்லிர் தத்தராயிவையொன்றுமாறுத்
தண்டநாயகா தருக்கியேசரிக்குமந்நாளின். ௩௪

வரங்கொணந்திகள் பெரும்புநழ்மலர்மணமண்மேற்
பரந்தசெய்தியாற் பரமனன்னேயர்கள்பரிவாற்
சிரங்கரங்குவிந் திறைஞ்சுவமென்பவர்சிலரு
மிரந் துவாழுது மெனவரும்பெயர்களைண்ணிலரும்.

வேறு.

நந்திகைப்பூசைகொள்வோ நாமெனநண்ணுவாரும்
புத்தியாற்கண்டாற்பாவம் போமெனப்போதுவாரு
முந்தியேவசவதீர்த்த முழுதுவோமெனச்செல்வாரு
நிந்தியாப்பத்திரேச நேடுவோமெனச்செல்வாரும். ௩௫

வேறு.

ஆகவேவையம் பரிவண்டிலானையின்மீதும்
வாகுநந்தியின் சிவிகையின்மீதினும்வருவோர்
மோகதண்டியின் முடியினர் தூசசேர்வேணிச்
சேகரத்தினர் முண்டிதர்சிறுசடைத்திரளோர். ௩௬

செவ்விகாந்முநாகு கஞ் செழுங்குமீலிங்க
மனையேவோகணடி யாதியாநகுண லவகைசோ
கணனாமமணி மாலைபாரமாபிடுகாதது
மீனனுசககரதணடு முதநிலைகொளுமயிந்ததேதா. கூஉ

காவிவந்திரங் கமபனங்கழையாலலா
தாவிவ்வளையே யாதியாநகுண ததச ரிபபோ
ரோலிலிஞ்ஞை யாண யாரோவணயுடையோ
மேவுவாந்முந்நிசுகொணறு புபுதினமெலவிரிபபோ.

பாலமாதெய்யபாலனபுண ௨5 ரிபபோ
கோலமாமுடன முழுதுமுதலானமெராளவோ
மாவிஸாதகம் நுறவுளோடபிபாகநுநகோ
சீலசே மெயருதுவோ சிவநநததயான. கூஉ

அவசமுறந்நிராண விங்கயிகததராவோ
பவிகளொடொபநிம தனுசதவாபபாரா
சிவமெதானறலானமந்நொறுகோககிலாததிடததேதா
மயுனஞானநாலவாசகா தோகதவாசியாகன. கூஉ

மறைசிவாகமமங்கங்க புராணங்களவல்லோ
ரறிவினாமிசுமாரிய ரரனறுநிபடிபபோ
நிறையையல்லது பரடலாமநதிரத்தினியோ
நிறையுநலவிசைவினை யாழாதியாநிபுண. கூஉ

வடுகுக்கன்னட மாரியந்தமிழு -ன்மல்லா
மடியதாயுள தேசத்திலருந்தவரெல்லா
முடிவிலாதவர்வருதலை நந்திகண்முன்னிக்
கடிகொளமமனைவீ திகண் மிகவலயகரித்தாரா. ௬௮

வேறு

நந்திகள்வாழுகல்யாண நகரமேநடலநாகச
சந்ததஞ்சிவமாயேசா சங்கநகரை. ஈன்பொல
வந்துறவெதிலோசென்று வசவதேசிகாடணினது
தந்தலைககவாதாட்போது சாதிரிபுட்கொண்டிசென்று.

பொறகலசதது ரோற புனிதபாடமவிளககி
நந்ததியர் பபொன்று நல்லவாதனத்திருத்திப்
பிற்கனபத்தியாலேபெரியதாணீரதாட்டி.
யெறகடிமலாகள்கூட்டி யெழிறறுபதிபங்காட்டி. ௬௯

எழுந்தவரசெய்யுபூசைககி, நத்தவையெல்லாஞ்செய்வ
தழுந்துநம்பத்தியாலே யறுவைவையந்துபேதச் [௪
செழுந்திருவமுதழுட்டிததெண்டலிட்டெழுந்துவின்று
தொழுங்கரத்தினராயனபின் றேத்திரமிகவுஞ்செய்து

தாபதாரிகுகசசொல்லத் தாமிருந்தவாகளபாதப
பாபராசனமாந்தீர்த்தம பரிகலச்சே மெல்லாஞ்
சோபனமுததியென்னுஞ் சுகப்பயிவித்திதென்று
கோபமில்வவதேவ ரன்பிறைகுலாவின்கொண்டு. ௭௦

அவாகண்முனமதுரகீத மன்பினுற்பாடியாடி, புவகை
சோமுகத்தராகி யுததமதவததோராககெய்து, நவமுறு
ஙகுமுனைக்கண்டு நன்மன முட லங்கம்பித, திவாகள்
வேண்டியதேதென்ன வெண்ணிமுனனண்ணிககேட் டு.

தனமணியாரமானை தையலாதேனுபூமி
கனதிவாகனமபுரங்கள் கந்தசந்தனகாப்பூர
மெனவுளவியைபுமற்று மினிபயுச்சனேசாக
கனவரதங்கொடுத்திய கன்பினுற்றொழுதிதைஞ்சி. எக

விரதசீலதநாககேற்ற விதமொலாட்வெவ்வேறாந
வா முறவமைத்தமைததுவைநதுத்தம்மா- த்தில்வாராப்
பெரியவா நமக்குமன்னம பிறங்குகாவடியின்முடித்
திரமுறுபத்தியாலே திரிவிதப்பொழுதுநல்கி. எஉ

வேசியாமனைவிடாத விடாகளாஞ்சிவவேடத்தா
ராசிலாவெண்ணேசரீரா முயிரரா லோராககெல்லாம
வாசியாலவாக்கள்வகு மனைதோறுமவளங்கணல்கி
நேசராய்வசவதேவா நிகரிலாதிருசகுநாளில். எஊ

தண்டநாயகச்சூருக்கம்

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

த ண ட ந ா ய க ச் ச ரு க் க
வ ச ன ம்.

ஸ்ரீவசவேச ரிவ்வாறிருப்ப, விச்சலநாரமென்னுங் கவியா
ணநகரத்திலிருந்த தமதுமாமனார் ஸ்ரீபலதேவர் சிவபதத்தை
யடைந்தனர்.

விச்சலராஜன் ஸ்ரீபலதேவர்க் கன்பானவரையழைத்து அ
வர்க்குப் பிள்ளைகளாவது சகோதரராவது மற்று முறவினரா
வது இந்தப் பூபாரத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவ ருண்டோவென்
று வினவினன்.

அவர் ஸ்ரீபலதேவர்க்கு மருகனார் வசவதேவர் கூடலசங்க
மத்தில் குருபாதத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்
றனர். அவரோ யமமச்சுக்குத்தக்கவரென்று சொல்லினர்.

அரசன் மந்திரிகளிற் தக்கவரையழைத்து வசவதேவரை
யெமது பட்டத்துயானையின்மே லழைத்துவாருமென்ன, அவ
ருஞ் சங்கமேசரத்துச்சென்று வருந்தியழைக்க, வசவேசரும்
நமது குருபாதங்களைப்பிரிந் தெவ்வாறு செல்வதென்று வருந்த
சிவபெருமான் முன்போலவே தேசிகரூபியா யெதிர்வந்துநிற்ப,
இவரும் வணங்கிநிற்பவே, அவ்வரசன்பணிகளையும் நமதுபணி
விடைகளாகவே நினைத்துச் செய்வாயென் றுஞ்ஞாபிக்கத் திரு
வரு ளிதுவோவென்று அவர்கொணர்ந்த யானையின்மீதேறிச்
சென்று சகலபரிஜனங்களோடு விச்சலபுரத்தரச னரண்மனைக்
குச்சமீபத் தரசன்வந்தெதிர்கொள்ளத் தாமும் யானையினின்று

தண்டநாயகச்சருக்க வசனம்.

அள

மிறங்கி இராஜசபையிற்சென்று அரசனால் மந்திரிப்பட்டமுந் தண்டநாயகனொன்றும் பட்டப்பெயரும்பெற்று வீற்றிருக்குந்த ருணத்தில்,

ஆகாயத்திலிருந்து எழுதிய வோலைச்சுருள் ஒன்று வந்து வீழ், அரசனதை வரவழைத்துப்பார்த் தின்னபாஷையென்று தெசியாமையால் யாவர்க்குந்தெரிவிக்க வெல்லோராமயங்கி யிந் தப்பாஷை தேவருந்தெரிவ தரிதென்றுநிற்க, அப்போது அரச னதுகுறிப்பால் தண்டநாயக ரவ்வோலையைப்படித் திதன்பொ ருள்யாதென்னில், அரசனே யுமதுஜனனத்துக்கு முன்பாகவே உமதுபிதாவினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பொருள் என்பத்தெட்டு கோடியாகும், அதுவும் இந்நாச்சிங்காசனத்தின்கீழாகவே யிருக் கின்றதென்று இதிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது இப்போதே பரி ணித்துப்பார்க்கலாமென்று சொல்ல, அரசனுமவ்வாறே யெடுப் பிக்க, அநேக சூர்யோதயம்போலக் கணககிற்குறைவின்றி ப்ர காசிக்க, அந்த மகிமையைக்கண்ட வரசன்முதலிய யாவரும் வசவதேவரை வணங்கித்துதித்தனர்.

பின்னும் அரசன் வசவரைப்பார்த்து என்னையும் ராஜ்யத் தையு மிங்கிருந்து ரகஷிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, உலகத்தை யெல்லாம் ரகஷிக்கும் பரமசிவன் உம்மைமாத்திரம் ரகஷிக்கக் கடனில்லையோ, சிவனே கர்த்தாவென்று நினைத்திருந்தால் இந்த பூபாரம்பெரிதன்றுஎன்றுவசவேசர்சொல்லி யவ்வரசன் குறிப் பின்படி ஸ்ரீபலதேவரது வீட்டிற்சென்றிருந்து அநேகம் அடி யார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

தண்டநாயகச்சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

வ
திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னவசவேசரர் புராணம்.

சங்கமானேயமெல்லாந் தமக்குடலாகியுள்ளார்
மங்கைநாகாம்பையார்தம் வயிற்றில்வந்துதயமானார்
பங்கபுண்ணியபாவத்தின் பரப்பெலாம்பறித்தநீரார்
ரெங்கணந்திகளையொப்பா மியல்புனார்மயலிலாதார். க

மலமிலாதிருப்போர்சென்ன வாவையொன்னும்பேரா,
ருலகியல்பேசாராசா நுவப்புறுநேயமுள்ளார், ரலேகொ
ள்காமாதியில்லா ரனைத்துமெய்யிலிங்கநகண்டா, ருல
வுதத்துவஞானத்தா ருயர்ந்துளாருரையான்மிக்கார். உ

ஆசையில்வாழ்க்கையில்லா ரானந்தவனுபவத்தார்
பாசமில்சங்கமேசர் பரிகலத்திச்சைநீங்கார்
தேசறுநித்தமான சிவபுண்ணியத்தார்நல்லார்
நேசமோடாறாறு முன்றிரண்டொன்றிரின்றார். ட

ஒப்பரும்பரமயோக ருணாக்கருஞ்சிவானுபோகர்
செப்பருஞ்சரணர்மோகர் திரிகாலபரித்தியாகர்
துப்பிலிங்காபிமான தாகர் தூய்தாகுமாகர்
தப்பருஞ்சோகோகர் சங்கரபத்தியூகர். ச

கூடலசங்கமேசன் குரைகழற்கன்புசெய்து
நீடவங்கிருந்துவாழ்ந்து நித்தராந்தியார்தன்
தாடொழும்பிரியமிக்குச் சங்கமேசுரத்தினின்றுந்
தேடருங்கல்லியாணச் செழுநகர்வந்துசேர்ந்தார். ௫

தேசிகவசவதேவர் செய்யசன்னிதிபிற்சென்றே
யாசைமேல்கொண்டுரோம மானவைசிலிர்ந்துமேனி
பேசரும்புளகமண்டிப் பெருவிழியருவியாராய்
வாசகங்குன்றிச்சென்ன வசவராசையர்பணிந்து. ௬

எழுகெனவெழுந்தி நந்தங் கிணைமலர்ப் பதம்பன்னீரா,
லழகினுலாட்டிக்கந்த மணிமலர்சாத்தித்துபஞ், செழு
மணித்தீபமெல்லாஞ் செலுத்திப்பின் சிரத்தையாலே,
தொழுகாஞ்சென்னிகூப்பித்தோத்திரஞ்செய்யாநிற்பார்
வேறு.

அருளாரமுதே சரணஞ்சரண மன்பர்க்கணியே சர
ணஞ்சரணங், கருநாசனனேசரணஞ்சரணங் கண்ணே
மணியேசரணஞ்சரணங், தெருளேபொருளே சரணஞ்
சரணந் திருவேதருவேசரணஞ்சரணந், தருமாகரனேச
ரணஞ்சரணந் தவந்குருவேசரணஞ்சரணம். ௮

வேறு.

எங்குமீசனோ டேகுவாய்சரண மென்கருத்திருட்கி
ரியேசரணம், பங்கவாதபாப்பாற்றுவாய்சரணம் பரம
பத்திவிற்பத்தியாய்சரணஞ், சங்கரன்றிரு வுருவமேசுர

கூடு

சென்னவசவேசுரா புராணம்.

ணந் தருமஞானமாஞ் சக்குவேசாணந், திங்கள்வேணி
யார்செவ்வமேசாணந்தெளிவிலேனருந்தேசிகாசாணம்

முந்தைநன்னெறிமூலமேசாண முத்தியீதெனுமொ
ழியனேசாண, நின்றையொன்றிலா நின்மலாசாண நிகரி
ல்சைவநன் னிதியமேசாணம், வந்தவெந்துயர் மாற்று
வாய்சாண மதந்தவெஞ்சமண் மறலியேசாணஞ், சிந்
தையின்வழிசசேசாலாய்சாணந் தெளிவிலேனருந் தேசி
காசாணம். ட

வேறு.

என்றுசென்னவசவதேவ ரிங்நனந்துதிக்கவே
நின்றபேர்கடம்முளே நினைந்துநின்றுசெப்புவார்
நன்றுநந்திதேவருண்மை நன்மைவல்லரிவரலா
லன்றனந்தனாவினா லளந்துணாக்கவரியதால். டக

எனவுரைத்தபின்னர்சென்ன வசவதேவரியல்பெலா
முனநினைந்துநந்திதேவர் மொழியவல்லரிருவர்தங்
கனமதானமகிமைநீதி கண்டிசைப்பனத்தனென்
றனைவரும்புகழ்ந்துநிற்கு மந்தநல்லவெல்லையின. டஉ

சென்னவசவேசுரா புராணம்

முதறிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௩௨௦.

உ
திருச்சிதறம்பலம்.

—*—

சென்னவசவேசுவரர் புராண

வசனம்.

சென்னவசவேசுவரர்—ஜங்கமபத்தியே வடிவமாயுள்ளவர்
நாதாம்பையாரது திருவயிற் றவதரித்தவா, வசவதேவாக்குச் ச
மானமானவர், இருவினைப்பறற்றவர், இல்வாழ்க்கையில்லாத
வர், ஜங்கமரது பரிகலத்திச்சை நீங்காதவர், லிங்காபிமானியா
யுள்ளவர்.

இவர் கூடலஜங்கமேசுவரத்திற் சிவபெருமானது பாதாரச்
சிந்தங்களி லனபுவைத் தங்கு நெடுநாளிருந்து கல்யாணபுரத்
தெழுந்தருளியிருக்கும் வசவதேவரது பாதங்களைப்பணியும் வி
ருப்பமிருந்து அங்கிருந்து வசவதேவரது சன்னிதியில்வந்து ஆ
சைமிருந்து ரோமங்கள் சிலிர்ந்து விழிகளினீ ராருகப்பெருக
வாககானது குழறப்பணிந்து தண்டம்போறகிடந்து வசவதே
வொழுந்திரென் றுஞ்ஞாபிகக வெழுந்து அவரது பாதங்களைப்
பணிநீராலாட்டி கந்தமும் மலருஞ்சாத்தித் தூபதீபமும் பணி
மாறப்பண்ணிக் கைகளைச் சிறத்திற்குவித்து அநேகஸதோத்தி
ரங்களையுஞ்சொல்லி நிற்க.

அங்குச சன்னிதியிற் கைகட்டி வாய்பொத்திரின்ற அநேக
மாயிரமடியார்கள் இந்த வசவேசுவரதுபெருமை முழுதுமறிந்தவ
ரிச்சென்னவசவதேவரோ நம்போல்வாருகை குட்பட்டதன்று
இச்சென்னவசவேசுவரது பெருமையையும் வசவதேவரையறிவா
ன்றி மற்றையரறியார், இவ்விருவர் பெருமையையுஞ் சிவபெரு
மானே யறியவேண்டுமென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்துநின்றனா.

சென்னவசவேசுவரர் புராண வசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லமாப்பிரபு புராணம்.

செய்யசங்கரனல்லமாப்பிரபு தேவொன்றொருதேவர்
போல், வையமுய்யமகிதலத்திடை வந்திறங்கியமகிமை
யார், பொய்யெனும்பிரவஞ்சநீதி பொருந்திலாததபோ
தன, ரையமொன்றற மண்ணுளோர்க ளாகத்திலுற்றத
றிந்துளார். க

சன்மமில்லவர் மாயையாரிடு காரியங்கள் கடந்துளா
ர், சென்மநாசனர்தூரதிட்டி தெரிந்தசெய்திய ரொப்பி
லார் நன்மைதீமை பகுத்தலற்றவர் நாடுபொன்மணி
யோடெனாந், தன்மையாகவிகழ்ந்துகாமம தாதியாறுத
விரந்துளார். உ

உடல்விகற்பமெலாமொழிந்தவ னுழிநீரனல்கா லுறா
தடல்படைத்தொருகாலமுமன மாநிகா லணையா துளார்
ஷடஸிலாதசிவானுபூதி விழிக்குளேவிழிவிரவுவார்
நடைநிலத்திலுறார்நிழற்றொழி னொடொணாதலத்தினார்.

கரத்தலத்திலிவிகழும்மலை கரியகுஞ்சிபுநெற்றிமேற்
றரித்தபுண்டரமுந்துலங்கிய தன்மையுள்ளவராயரோ

விரித்தவேதசிவாகமாதிக விததையுள்ளவராகிகள்
 னிருத்தனந்தரியாகயோக நிலைக்கருத்தினராகியே. ௪

பததர்நன்விதிநூலிரத்தா பரந்தபேராள தில்லரோ,
 சத்தமுள்ள தூமில்லரோவென நானெனததவாசொல்ல
 வே, யொத்தபாவனை யுள்ளதூமில் ரோவெனும்படியு
 டையராய், நித்தசித்தனை யிறரோமறை யிறரோவெனு
 நிலையராய். ௫

சரிக்குமெல்லையினுள்ளதாரு வினங்ஃகாடுகள் சை
 யாமா, நிறாந்தெழுங்கட லேரிதம்மி ஷிறைஞ்சியேறவி
 லங்குமே, லருத்திமேனிகொட்டண்டமுடுவரணுவதாரு
 வாமேகமே, ஷிருப்பாநீரினடப்பாவானவ றோமொணுவி
 டமெய்துவாரா. ௬

இன்னதன்மைய ரல்லமாப்பிரபு வென்னுகவியா
 ணலு, ரன்னமேனிகொட்டமலநகதிக ளதிகபத்தியினன்
 புநீ, ணன்னியாயநிலைந்துவிசசல நகருணண்ணியப்பு
 டன், மன்னரும்புகழவசவீடுவா மலர்க்கண்முன்னெ
 திர்வருதலும். ௭

நந்திகேகரர்நவமணித்திர ணன்மைவல்லவர்போலெ
 முந், தெந்தையெய்தினனெனவறிந்தெதி ரெய்தியன்பி
 னிறைஞ்சியே, செந்திரட்குதொன்னலாமரி யாதனததி

டைசேரவைத், தந்தமெய்த்தவர்சோதிமேனியி னகிச
யந்தனைநாடியே. அ

விளங்குபாதம்விளக்கிநீனா வினாந்தயின்று சிரத்தி
னு, முளங்குளிர்ந்திடவேதெளித்துட லுருகுநேயவுயர்
ச்சியால், வளங்கொள்பூதி யிருத்திநின்று வணங்கியெ
ன்னுயிராவாழ்வுநீ, யளந்தமுறபடியன்னமுள்ள தருந்து
மென்பமுதாறுகேன். ௯

என்னநல்லதிடமபெண்ணன் விலங்குபொற்பரியாண
மே, லன்னமாதியதானதிவ்விய வமுது _ன்கறியமுதெ
லா, மன்னலம்பெறவேபடைத்து மலர்க்கைகொண்டு
திரட்டியே, பன்னரும்புகழல்லமாப்பிரபு தேவர்பாணி
யின்மீதரோ. 10

வேறு.

ஐயர்சுரிகைச்சவுண்டைய ராளுகரத்திற்பிடிபிடியா
ய்ச், செய்யநண்பினளித்ததுபோற் றிரட்டித்திரட்டிவ
சவேசர், துய்யரல்லமாப்பிரபுவின் றுணைககைகொடுக்
கவேற்றேற்று, வெய்யபசிகொண் டவாபோல மேன்
மேன்மாறுதருந்துதலும். 11

எண்ணுமிலக்கத்தெண்பதினா யிரஞ்சங்கமத்திற்கினி
தாகப், பண்ணுமுதுகறியெல்லாம் படைத்துத்துலைந்
தும்பசிநீரா, தண்ணலமுதுநூடுகென் னு'மளவில்வசவே

சுர்தம்மைத், திண்ணமாகநிவேதித்தார் சிந்தைமகிழ்ந்
துபிரபுதேவர். ௨௨

நல்லைநல்லைகணைந்திரனே நாதன்பத்திவித்தனையாய்
நல்லைநல்லைவசவண்ண நாடுமிரண்டாஞ்சம்புவே
நல்லைநல்லைதிருநந்தி நரலோகத்தினுருத்திரனே [தில்.
நல்லைநல்லையுனைப்போல்வார் நாங்கண்டறியோநானிலத்

மருவின்மணம்போன்மாணிக்கவயின்சேரொளிபோ
ற்கரும்பிடத்திற், பெருகுமிரதம்போலமுதம் பிரியாம
துரம்போலநீ, யுருவமெடுத்தவஞ்ஞான்தே யுன்றனுட
னையுதித்ததோ, பொருவில்பத்திபொறைஞானம்பொ
ன்றானீதிபுத்திரனே. ௨௩

வேறு.

தேயுவினுடலமெங்குஞ் சேரவாயாளுற்போல
வாயுவின்மேனியெல்லா மன்னியதலையாளுற்போற்
பாயுநீராகமுற்றும் படர்தருகாலாளுற்போ
னீயுறுமுருவனைத்தும் பத்திகாணெனநிகழ்த்தி. ௨௪

மற்றுநன்மொழிகளாலே வாழ்த்தியபிரபுவின்முன்ன
முற்றமெய்ப்பத்தியாலே நந்திகளுறவணங்கிப்
பெற்றனன்பேறின்றென்னப் பேசிக்கைகூப்பிநின்று
பற்றருநேயராகிப் பாவிப்பின்பகராநிற்பார். ௨௫

நித்தனேபரமானந்தா நிரக்குணநிகரொன்றில்லா
முத்தனேமுத்தர்வாழ்வே முற்றுணாவுடையமூர்த்தி
சத்தமேபொருளே துய்ய தருமியேபெருமைநீங்கா
வுத்தமாவுனக்குநானே வுரியநல்லமுதளிப்பேன். ௨௭

அன்றுமாகயிலேபுச்சி யதனிடைக்கிரியயந்த
மினறருமிடையாளத்தன் மெய்க்கணநாதர்க்கன்ன
மின்றளித்திடுகேனென்ன வெண்ணியங் கவனானோக்க
வொன்றியநீலகண்ட னுருவராயிருத்தல்கண்டே. ௨௮

சங்கரனந்தநாதன் றுனெனவன்கணங்களாரொன்
றங்குமையையமெய்த வரனறிந்தவனானோக்கச்
சிங்கமாழகத்தராயுஞ் சிம்புளின்முகத்தராயும்
வெங்கயமயிடங்கோமான் மேடவானனத்தராயும். ௨௯

புலிபரிவராகம்பூனை பொருந்தியமுகத்தராயு
மொலிகடன்மகரமாதி யுயர்ந்தமீன்முகத்தராயும்
வனிகொள்பேரண்டன்சேவன்மஞ்ஞையின்முகத்தராயு
மெலிநடையனம்பருந்து விடவராமுகத்தராயும். ௩௦

அழகியமுகமொன்றாதி யாயிரமீறதான, செழுவியமு
கத்தராயுஞ் செப்பியமுகங்கட்கொவ்வா, தெழுமவயவ
த்தராயு மெழினிறம் வெவ்வேறாயும், பழுதறு கணத்
தோர்நிற்கும் பான்மையை யுமையாள்பார்த்து. ௩௧

797650

நம்மனத்தையங்கண்டு நற்கணநாதர்தாங்க, ளிம்மகாவ
டிவங்கொண்டா ரொன்னவே பனாமகிழ்ந்து, செம்மை
யாரிவர்கட்கெல்லாந் திருவமுதளிப்பென்னு, கொம்
மைவெம் முலையாளத்தற் குறுகிவிண்ணப்பஞ்செய்ய.

நல்லதுபடைப்பாயென்ன நகமயின்மகிழ்ந்துபோற்றி
யொல்லையிற்கடனீராற்றா வுயர்பலபாண்டந்தோறு
முல்லையம்முதைபோலன்ன மொழிவருங்கறியின்வர்க்க
மெல்லையிலப்பவர்க்க மிருங்கனிகெய்பாலெல்லாம். ௨௩

மலைகளோவன்னக்குப்பை வண்கனியப்பவர்க்க, முல
வருங்கிரிகடானோ வொண்கறிவர்க்கபாண்ட, மலைகட
லவையோகெய்பா லரியபானாதினென்னத், தொலைவற
வமைத்துவைத்துத் தோகையாள்கணிக்குங்காலை. ௨௪

குறைவறு கணத்தோர்மற்றோர் குறுங்கணநாதன்ற
ன்னை யுறவழைத்தமுதமாய்த்தோ கேளெனவோடிய
ன்ன, மிறைவியையாய்த்தோவென்ன வாய்த்தெனவிய
ம்பவன்னே, சிறுபசியாளனொந்தே னெனக்களிசிறிதூ
ணென்றான். ௨௫

சுவைமகிழ்ந்தவனையங்கண்சிவார்ச்சனைசெய்வித்தன்ன
நவமுறுங்கறிபானாதி நலம்பெறப்படைத்தபோழ்தி
லவனொருகரத்தால்வெள்ளி யங்கிரிபோலப்போலக்
கவளமாய்னைத்துங்கொள்ளக்கண்டுமையதிசயித்தாள்.

கணங்களிற்சிறியோனேகன் கடுப்பசியிவ்வாறூ, லிண
ங்கிலாப்பெரியோர்செய்தியென்னையோவென்னவெண்
ணி, மணந்ததம்பிராணர்பாற்போய்வந்தவிச்செய்திசெ
ப்ப, வணங்குநீகேட்பாய்ந்தமருங்கணநாதர்மேன்மை.

எம்முடலவர்க்குமேனி யவருடலெமக்குமேனி
நம்முயிரவர்க்காதார மவருயிர்மக்காதாரந்
தம்மைநேரில்லாருன்னிற் சலசருராகும்போகு
மிம்முறையிவரிமைத்தாற் பிரளயமெங்குமெய்தும்.

ஆதலாலுமையேநம்பா லடியவாபெருமைதன்னை
யோதொணுதொருவராலு மென்றலுமுமையிறைஞ்சி
யீதெலாமுன துலீலை யெனவிருந்தனளியானே
நாதனேயுனக்கிங்கன்ன நலம்பெறப்படைக்கவல்லேன்.

அனைத்துநின்பெயல்களென்றேயம்புவிபுறப்பணிந்திங்,
கெனைப்பரிந்தாள்வாயென்ன விருகையாலெடுத்தனைத்
திங், குனக்கிணையானநேய ரின்மெனவுவந்துரைத்தார்,
கனத்ததங்கருணைநோக்காற்கண்டிருந்தருளிச்செய்வார்

காமதேனுவுநினைத்த கடிதருண்மணியுஞ்சங்குந், தாம
ரைரிதியுங்கற்ப தாருவுநின்றன்முன்றிற், சேமமாயிருக்
கத்தந்தேஞ் சிந்தையினினைத்தவெல்லாந், தோமறப்ப
லிக்கத்தந்தேஞ் சொல்லெலாம்பலிக்கத்தந்தேம். நக

இன்றுபோலென்றுநிற்க வேதுநீதிண்டிறெல்லாம்
பொன்றிரளாகவிண்ணும் பொருந்தியகண்டிப்பாக
நன்றுடனமையும்வெல்ல நற்றவ்வெருண்டுசொல்லுங்
குன்றுரைபொறுக்கவெல்லாக்குலவுசித்திகளுந்தந்தேம்

இன்னமும்வேண்டிற்றீவோ மெழில்வரமனைத்துமென்
று, மின்னெறிபோலவேநிட் களத்தராம்வியப்புநாடி, ம
ன்னரும்பயத்தராகி வணங்கியஞ்சலிக்கரத்தா, னன்ன
யமதனாற்கண்டு நயந்துவந்திருக்குநாளில். நடந

அல்லமாப்பிரபு புராணம்

முந்நியது.

ஆகதிருவிருத்தம் - நடந.

உ

திருச்சிறைம்பலம்.

—*—

அல்லமாப்பிரபு புராண

வசனம்.

அல்லமாப்பிரபுவென்பவர் சிவாமிசமாயுள்ளவா மாயைக
ககப்படாதவர் யாவர்மனத்தையு மறிந்தவர். கையிலிலிங்கமு
ள்ளவர்.

இவர் பூமியிற்சஞ்சரிக்குங்கால் எதிர்தோன்றுந் தருக்க
ள் காடுகள் மலைகள் ஆறுகள் ஏரிகள் சமுத்திரம், முதலா
னவைவணங்கி யொதுங்கிச்செல்லத் தாஞ்சென்று மேகமண்

டலத்திலும் நீரினிடத்துஞ்செல்வர். தேவர்கள்செல்லுதற் கரியவிடங்களிலுஞ் செல்வர்

அத்தன்மையான திருமேனியோடு வசவதேவரது சிறந்தபத் தியைத் திருவுளத்தினினைநது விச்சலநகரத்திற்சென்று அவர்க ண்களிறோன்றச செல்லவே யவரு மெதிராசென்று வணங்கி யொரு சிங்காதனத்திலேற்றி அல்லமாபரபுவின்றிருமேனியி ன திசயத்தைக்கண்டு அவாபா தங்களை விளக்கி யநநீரைச்சிறிதுட் கொண்டு சிரத்திற் சிறிது புரோகூதித்துக்கொண்டு விபூதியுமே திரவைத்து வணங்கி யெனதுயிர் நீவினோ யெளியேனிடத்து முற்சிகையமுது செய்தருள்க வென்று பிரார்த்தித்து சிங்க அவவாறேயிடம்பண்ணலா மென்ன அவ்வாறே யிடம்பண் ணி யமுதெடுத்துக் கையிற கொடுக்கக் கொடுக்கக் கொடியப சிகொண்டவர்போ லேறமேற்றுண்ணவே லகூதத் தென்பதி னுயிரஞ் சங்கமங்களுக்குச் சமைத்த வமுது கறிகளெல்லாம் படைத்தும் பசிதீரா தினனும் படைப்பா யென்ன வசவதே வரு மிவரின்னொன்றறிந்து தம்மையே நிவேதித்தனர். பிர புதேவரு ம்மைக்கண்டுமகிழ்ந்து.

ஐந்தலோக ருத்திரரோ கணேந்திரரோ இரண்டாஞ்சம்புவே யும்மைப்போல்வாகைகண்டறியேன் கரும்பிலரஸம்போலவும் மாணிக்கத்தி லொளிபோலவும் பிறப்பிலேதானே சிவபக்திமு தலாயிர வுய்மிடத்துத்தோன்றின. இவ்வாறுபுகழவே வசவ தேவரும் பக்திபூவயாவணங்கி யஞ்சலித்து ஸ்வாமி ஸாக்ஷா த்சிவாகாரமீன வுமக்கு எளியேனோ வமுதுபடைக்கச் சத் துபுள்ளாவண.

முன்னொரு காலத்தில் உமாதேவியார் சிவகணங்களுக்க
முது படைக்கவேண்டு மென்று நினைத்து நீலகண்டராகிய சி
வபெருமானின் வேற்றுமை யுணராது மயங்கி நிறக சிவபெ
ருமானக குறிப்புணர்ந்து கணங்களைநோக்கவே சிமகங் கரடி
புலி முதலிய முகமுடையவராயினர். அப்போது வேற்றுமை
யறிந் துமாதேவியா ரன்னம்படைக்கவெண்ணக கணங்களிலு
ள்ளார் ஒருசிறுகணத்தை யுமையாரிடத்து உணவு கேட்கும்
படியேவ அச்சிறிய கணநாதனு மவ்வாறு கேழ்க்க உமையா
ரு மவ்வாறு படைக்க அச்சிறியவ னம்மைசேகரித்த வுணவுக
ளும்பற்றாது பாகபாண்டங்களையு மெடுத்தாண்டு ஏற்றசாமக்
கீரிகளையும் மடுத்தனன். இதுகண்டு உமாதேவியார் மனங்கூசி
இதுநோக்கிச் சிவானுகூறும் பெற்றவர்க்கு நாமோ வமுதளி
ப்பமென்று நின்றனனெனினில் எளியேன் தேவரீருக்கமுதுப
டைக்க வல்லனோ என்று வணங்கித் துதித்துநிற்க.

அல்லமாப்பிரபு தேவரும் வசவதேவரோ நீர் இவ்வாறுசிவ
தருமங்களைச் செய்தலால் காமதேனு கற்பகம் சங்கரிதி பது
மரிதி யுமதுமுற்றத்தி லெப்போது நின்று பணிகேட்கத் தக்
கது நீர் நினைத்ததெல்லாம் பலிக்கக்கடவது தவத்தர்சொல்லு
ங்கோப மொழிகளைப் பொறுக்கத் தக்க சித்தியையுந் தந்தோ
ம் என்றருளிச்செய்தனர்.

அல்லமாப்பிரபு புராண வசனம்

மு த் தி த் து .

மகாராகோபாரம்பம். 1. 1. 1. 1.

உ
திருச்சிற் றம்பலம்.

கள்ளர்ச்சுருளிய திருவிளையாடல்.

—*—*—

அன்பிலென்னுதாபோற்றியவங்கள் பன்னுதாய்போற்றி
துன்பமுன்னுதாய்போற்றி துரிசுமுன்னுதாய்போற்றி
நின்புகழ்நாதாபோற்றி நினைவினைன்னுதாபோற்றி
வன்புமுன்னுதாபோற்றி வரதண்டநாதாபோற்றி. க

ஒருதினம்வசவராச ரோங்கியமடத்திற்றுய்ய
பொருளினைக்கவர்வான்கள்வா புகவரிதாகியீசன்
றருமநற்றவாபோற்சென்றாற் றவறிலையெனவறிந்து
கருவமுதுணங்காயாடை - சோத்துத்தங்கழுத்திற்கட்டி.

கொண்டுகண்டிகைவிபூதி கூடுதலின்றிசசென்றே
யொண்டவரமுதுசெய்யுங் காலையினுட்போய்ச்சேர
வண்டவரல்லானந்த மடந்தனில்வாராரொன்னத்
தண்டநாயகர்மகிழ்ந்து சரணாந்தியெனக்கைகூப்பி. ங

பந்தியிலிருத்திப்பூசை பண்ணுமென் றுணாக்கவங்கண்,
வெந்துயாகொண்டுமேனி வியர்த்துளரடுங்கிவாடி, வந்
துநாமகப்பட் டோமே மரணம்வந்ததுவேயென்ன, நொ
ந்தொருவனாயொருத்தர் நோக்கியுண் ணடுங்குங்காலை.

ஆயிடைபவர்கள்கள்ள மறிந்திவர்பவிகளென்று
 தீயவெங்கோபராகித் தேசிகொழுந்தபோது
 நேயராநந்திதேவர் நித்தர்வேடத்தாநித்த
 ரோயெனவழுதுணங்கா யிலிங்கமாயிருந்ததன்றே. ௫

சோரரேயீசனையந் துன்னியகருத்தராகி, நேரினமந்தி
 ரோபதேச நெறியெலாநிறையப்பெற்று, வீரசைவாசார
 த்து விதியுளமிகவிளங்கிப், பாரமாம்பெரியோரொப்பு
 ம் பான்மையாமேன்மைசாரந்தார். ௬

பழுதிலாநந்திதேவர் பாவனைநோக்கினுலே
 வழுதுணையிலிங்கமான வளந்தனைமகத்தோரோத்தத்
 தொழுதவண்வசவதேவர்தொல்லையோர்செய்தவத்தின்
 விழுமியுசெய்திதன்னை விரித்துமுன்விளம்பாநிற்பாம்.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்

மு த் தி த் து.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௩௬௦.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்
வசனம்.

ஸ்ரீவசவேசரது திருமடத்தில் திருவமுதுசெய்யு மடியார்களோடு தாரணமில்லாத கள்ளர் சிலர் கத்திரிப்பிஞ்சைச் சீலையில்முடிந்து கழுத்திற்றரித்துப் புகுந்தனர். ஆராதனைகதாலத்தி லவாக்கவ் வாசாரந்தெரியாதமையா லிவனையறிந் தங்கிருந்தவடியார்கள் கோபங்கொண்டு தண்டிக்கப்புகவே வசவதேவரடியாராமறுத்து அவா கள்வரல்லர். அடியார்களேயென்றுசொல்லிச் சாந்தப்படுத்திச் சிவபெருமானையாரணிக்க - கள்ளொல்லாஞ் சிவஞானிகளானார். வழுதுணங்காய்கள் சிவலிங்கங்களாயின.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல் வசனம்
முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

வணிகமல்லையர்புராணம்.

வசியரிற்றலைவரானோர், மல்லையொன்றோரன்பர் *
சசிமுடியத்தனாைச் சந்தியாதுணவுகொள்ளா *
ருசிதவத்தகத்தின்மேலே யோரயற்பதியிற்சென்று *
நிசிபுமாய்ப்பசியுழாகி நித்தராலயங்காணாமல். க

வருந்திடவுடனிருந்த மைத்துனரிவரருந்தா, தருந்த னாமொனாதென் றெண்ணி யந்தவூரயலோர் தூற்றின், பெரும்படி யொன்றைவைத்து வாயில்போற் பிரித்துக் கட் டித், திரும்பிவந்திலிங்கங்கண்டேமவருதிரொன்றவர் க்குச்செப்ப. ௨

வருதிரொன்றுரைத் துரின்ற மைத்துனருடன் றுஞ்செ ன்றங், கருளுநேயததராகி யவாவிளக்கேற்றிக்காட்டத், தெரியுமெய்ப் புளகமெய்தித் தெண்டணிட் டெழுந்து போற்றி, யிருமைசேரத்தன்கோயில் வலம்வந்துவிடை_ கொண்டேகி. ௩

கருத்தினன்னியமமுற்றுங் களிப்பினுவணவருந்தித், தி ருத்தராயிருக்குங்காலே மைத்துனாசிரித்தெழுந்து, பரு த்ததோர்செடியுள்வைத்தபடியினைப்பணிந்தார் வந்தார், பெருத்ததம்பசிதணிந்தார் பெரியவாவணிகொன்று. ௪

அளந்திட ப்படியின்றோடி யச்செடியூடிருக்கும் * வளங்கொணுழியையெடுத்து வாருமினெனமல்லையர் கிளர்ந்தெழுகோபராகிக் கிரிமகளகணவொன்று தெளிந்திலீர்தீயசொன்னீர்சிவாவெனச்செவிகண்முடி

பண்டரேமிண்டோயிப் படிபரியாசகந்தான், மண்டிநீரு ளைக்குமாறென் வாருமின்மதனகால, * னண்டார்நாயக

னைக்காட்ட வென்றவாதமையழைத்துங், கொண்டுபோ
ய்க்குறித்துப்பார்க்கச் செடிபெருங்கோயிலாகி. ௬

சிகரந்தகோபுரங்க டிருமதிலாகியுள்ளே
பகருமநாழிதானே பரமன்மெய்யிலிங்கமாகி *
நிகரிலாநந்திமுன்னே நிகழ்தரவொளியார்தீபம்
புகரிலாதொளிமக்கண்ட புவியுளோர்வணங்கிப்போற்ற.

மைத்துனாவைத்துவந்த வள்ளத்தின்பேரினாலே *
நித்தர்வள்ளேசொன்று நிகழ்த்துவர்மண்ணேரின் றும்
பத்தியேழுத்திமுலம் புகர்தரினமற்றோரன்ப *
ரித்தகைநெறியார்காட்டக்கோட்டையொன்னும்பேரார்

வணிகமல்லையா புராணம்

முற்றியது.

சுக்கதிருவிருத்தம் - ௩௬௮.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

வணிகமல்லையர் புராண

வசனம்.

மல்லையரொன்பவர் வைசியகுலத்திற்றிறந்தவர், சிவபத்தியி
ற்சிற்றந்தவர், சிவதரிசனத்துக்குத் தடைவருமாயின் உபவாசம்
பண்ணும் விரதமுள்ளவர், வியாபாரத்தை முன்னிட்டு அயலூ
ர்க்குச்செல்ல அவ்விடத்துச் சிவாலயமின்மையாலும் அர்த்த
ராத்திரியானதாலும் வருந்திப் பசியினலுந் துன்புற்றிருந்தனர்.

உடன்சென்ற விவர் மைத்துனவணிகர் தாமும்புசித்தற்கு
விரோதமிருத்தலால் ஒருபுதரில் தாமளக்கும் வள்ளத்தைக்கவி
ழ்த்துச் சிவலிங்கம்போ லலங்கரித்துவைத்துத் திரும்பிவந்து
நானோர் சிவலிங்கங்கண்டேன் நீர்தெரிசித் துணவுகொள்ளலா
மென்றழைக்க, மல்லையரும் மைத்துனர் தீபமெடுத்துவரத் தா
ஞ்சென்று புளகாங்கராய்த் தெரிசித்துத் தெண்டனிட்டு வலம்
வந்து மீண்டுத் தமதுசியமும் நிறைவேறினமையின் றடையின்
நிப்புசித்து மனமகிழ்ந்திருந்தனர்.

அருகிருந்த மைத்துனர் நகைத்து உமக்கு நாமளக்கும் வ
ள்ளமே சிவலிங்கமாய்த் தெரிசிக்க வீற்றிருந்தது அளத்தற்கு
வேறுவள்ளமின்று வினாவிலோடி யவ்வள்ளத்தைக் கொண்டு
ஓருமென்று பரிஹாஸஞ்செய்யவே,

மல்லையர் மிகக்கோபித்து சிவபெருமானை வள்ளமென்று
சொல்லவு மொருமூடத்வ மும்மிடத்திருந்ததன்றோவென் றவ
நாயழைத்துப்போய்க்காட்ட, முன்செடிகள் திருக்கோயிலாக
வுந் திருமதிலாகவுங் கோபுரமாகவு முள்ளேரின்ற வள்ளமே
சிவபெருமானாகவுந்தோன்றி நந்திதேவரு முன்னேதோன்றின
ர். தீபமும் அகண்டமாக பரகாசித்தது, பூமியில் யாவருந் தெரி
சித்தனர்.

வள்ளமே சிவலிங்கமான காரணத்தால் இவ்வுலகத்துள்
ளோ ரின்றும் வள்ளேசொன்றுசொல்வர்.

வணிகமல்லையர் புராணவசனம்

மு ந் தி ந் து .

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டக்கோட்டையாபுராணம்.

—*—

ஆட்டினோநலவெருவினையழகுளதேந்திக்
காட்டினோபுனாவேதிகை செய்ததின்கண்ணே
வீட்டின்மேவுநம்பரனென விருட்டினொருத்திக்
கூட்டியாவினைமந்தையாய்க் குடங்காங்கொள்ளா. க

கறந்துபாலினேத்துய்ய நற்குடத்தினிற்றணிந்தே
சிறந்தபாலையனபா லரன்பா லுறச்சோத்தி
யுறைந்தகாட்டினுண்மணந் தருமொள்ளியபூவாய்
நிறைந்தநேயராயப்பலா சிலைக்கல்லையினிறையா. உ

கொண்டுவந்தகமலரவம் மலரைமுன்கூட்டி
யெண்டும்பரற்கிருத்திய பின்புதாமிருந்து
மண்டுகாதலிற்சாதலைப் பிறததலைமறுப்பா
ரண்டநாயகர்சிரத்தி லப்பாலினையாட்டி. ட

கண்ணிறைந்தநீர்கொண்டு வண்கண்ணிறைமலரைத்
தண்ணிறைந்தநீர்முடி மிசையழகுறச்சாத்திப்
பண்ணிறைந்ததம்பல துளைக்குழலினையழகா
யுண்ணிறைந்தபேரன்பினு லாதிநின்றருகி. ச

பாடியாடிமுன்பணிந்தபின் வலமுறப்பட்டர்ந்து
நாடிநின்னுளமுருகியே யருவிநீர்நயன
நீடிமெய்மயிர்சிவிர்த்தெழ நெடி துயிர்த்தடியேன்
மேடரும்பொருளே யருளேயெனச்செப்பி. ௩

இந்தவாறுசில்பகலருச் சித்தபினிவர்தந்
தந்தைபால்சிறிதானவை தனைத்தெளிந்திடுவா
னந்தமாடுறைகாட்டினு ளயலொளித்திருந்தான்
முந்தவாவுடனன்பர்தம் பூசனைமுயல்வார். ௪

உவறு.

இத்திறம்பாலெலா மிவன்கெடுப்பனென்
றொத்திவந்தானறனை யுதாசனித்தலும்
பத்திசெய்யன்பர்தம் பரசுபற்றினர்
செத்திடுகெனப்பிதாச் சிரத்தைவெட்டினார். ௫

வெட்டினுற்றந்தைமண் வீழ்ந்திறந்தனன்
சட்டெனவானர்பூத் தாணிவீசினார்
மட்டறுதுந்துமி வானிலார்த்தன
சிட்டர்கடோத்திரஞ் செய்துவாழ்த்தினார். ௬

வெண்ணிலாமுடியினார் விடையிற்றோன்றினார்
மண்ணில்வீழ்ந்திறந்தவன் மரிப்புநீக்கியே
யண்ணலாங்காட்டக்கோட் டையலாவாவென
வொண்ணிறக்கயிலையி னுவந்துவைத்தனர். ௭

வேறு.

முக்கணன்பரசோவேழமுகன்கரப்பரசுதானே
மிக்கவண்பதங்கள்வீர மிகவருள்பரசுதானே
செக்கரஞ்சடையார்வைகுந் திருக்கயிலாயவாயி
லக்கதவுறுந்தானீக்கு மரியபொற்றிறவுகோலோ. ௧௦

பங்கராஞ்சிவத்துரோகர் படவுறும்பரசோதண்டி.
வெங்கரப்பரசோகாலன் விடுங்கயிறுக்கவல்லோர்
செங்கரப்பரசோசென்ம சேதனப்பரசுதானே
கங்கரனன்பர்காட்டக் கோட்டையர்தைக்கோடாவிடுக

எனச்சிவகணங்கள்போற்ற விழிந்தமேடத்தெருத்தான்
கனச்சிவலிங்கமாகக் காட்டக்கோட்டையர்செய்தி
மனச்சிவநெறியீ தல்லான் மற்றும்பாலூறிப்பொம்மர்
முனைச்செயவாதிற்சோளமுத்திலிங்கமதாய்ச்சேர்ந்தார்.

ஆதலாலன்பர்மேன்மைக் களவிலையடியனேனைப்
போதவோர்பொருளதாகப் புகழன்மினெனவணங்கி
நாதனாற்பெருமைநாட்டு நாளிலிச்செயலைக்கோளப்
போதவேவிச்சலேசன் புந்தியிற்பொருதானாகி. ௧௧

காட்டக்கோட்டையர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டக்கோட்டையர் புராண

வசனம்.

காட்டக்கோட்டையொன்பவர் - ஆயர்குலத்திற் செனித்தவர், சிவநேயத்திற் சிறந்தவர், ஆட்டின்சாணங்களைக் குவித்து வேதிகையாக்கி யதிற் சிவலிங்கத் திருவுருவத்தைத் தாபித்துப் பசுவினங்களை மந்தையாகமடக்கி யவற்றின் பால்களையெல்லாங்குடங்களிற்சேர்த்து அக்காட்டகத்துள்ள மலர்களையெல்லாங்கொய்து பலாசிலைக்கல்லைகளி னிறைத்துவைத்துத் தமது சித்தியக்கடனையும் முடித்துக்கொண்டு பின்னர் சிவபெருமானுக்கு இக்குடப்பால்களையு மபிஷேகஞ்செய்து மலர்களையுஞ்சாத்தி மகிழ்ந்து தமது புள்ளங்குழலைக் கையிலெடுத்துப் பேரன்போடு பலகா லாதித்துதித்துச் சிவானந்தமேலீட்டாற் கூத்தாடி மனமுருகிக் கண்களில் நீர்பெருக மெய்மயிர்சிவிர்த்து எனதருமைப் பெரும்பொருளேயென்று இவ்வாறு பலநாளருச்சிக்கவே,

இவர்தந்தையார் பசுவின்பால்க ளளவிற்குறைந்ததுகண்டு ஒருதினம் மறைவிலிருந்து இச்செய்கையையுங்கண்டு எதிரில் வந்து கோபங்கொண்டு சிவலிங்கத்தை யிடறினர். இதுகண்ட அன்பர் மனம்பொறுதவராய்த் தமதுகையிலிருந்த கோடரியை வினாவினெடுத்துத் தந்தையின்சிரத்தைக் கொய்துவீழ்த்தினர்.

உடனே சிவபெருமான் இவரது பத்திமேலீட்டைக்கண்டு இறந்துவீழ்ந்த பிதாவின் மரணத்தைநீக்கிப் புத்திரனாகிய காட்டக்கோட்டையரை வாவென்றழைத்துத் தம்முடன் கலையிற் சேர்த்தனர்.

காட்டக்கோட்டையர் புராணவசன முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

வஞ்சனேவடிவமாதவர் புராணம்.

பெருத்தவிச்செயலைன்றாய்ப்பேதித்தினற்றிவோமெ
ன்றே, மாத்தினுன்மண்ணொண்ணின் மாதவர்வடிவ
மாகத், திருத்தமாய்ச்செய்வித்தஞ்சச் செறியிருள்சேர்
த்திருத்தி, யருட்செறிவசவதேவர்க் கறிவித்தானறிவில்
வேந்தன். க

அவ்வனாகேட்டவாதே யறநெறித்தண்டநாதர்
செவ்வியமனத்தாற்சென்று சிவதவரிவரொன்றெண்ணி
யெவ்வமிலன்பினாலே சரணர்த்தியெனவிறைஞ்சித்
தெய்விகப்பெரியீர்சென்மின் திருவமுதருந்தவென்றார்.

செடவடிவானதெல்லாஞ் செறிந்துயிரறிந்துநோக்கி
யடல்பெறுந்தவத்தோராகி யாகராவெனவெழுந்து
திடமிகுந்தண்டநாதர் பின்செலமுன்னேசெல்ல
மடமைசேர்விச்சலேசன் மதிமிகமருண்டருந்தான். ஈ

அரமனைபுகுந்திருந்தா னப்பதியுள்ளோரொல்லாம், பா
வினுனந்தியாரைப் பன்முறைபணிந்துநின்றே, புரியுமி
ச்செயலைச்செய்வாரானப்புகழ்ந்தார்விண்ணோர், மரு
மலர்பொழிந்தாரார்த்தார் மற்றைநாள்வசவதேவர். ச

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராண

வ ச ன ம்.

விச்சலராஜன் தனதுமந்திரியாராகிய வசவதேவரது மகி
மைகளைக்கண்டு மனம்பொருதவனாய் மாங்களினாலும் மண்ணி
னாலும் சிவனடியாரது திருவுருவம்போ லலங்கரித்துவைத்து
ஒருநாளிரவில் வசவதேவர்க்கறிவித்தனன். அவரும் மெய்யா
கவேந்னைத்து அரன்மனையுட்சென்று அவன் செய்வித்தவுரு
வத்தைச் சரணர்த்தியென்று சொல்லி வணங்கி யன்பினாலே
திருவமுதுசெய்தற் கெழுந்தருளுவீரென்னவே.

மரத்தால் மண்ணாற்செய்த வவ்வுருவங்களெல்லாம் உயி
ர்பெற்றுத் தவவுருவடைந்து ஹரஹரவென்னுஞ் சத்தத்துட
னே முன்னேசெல்ல வசவதேவரும் பின்னேசென்றார். இது
கண்டரசன் பயந் துணவுமருந்தா துள்ளேசென்றனன்-யாவ
ரு நந்திதேவரைப்புகழ்ந்து போற்றினார்கள். தேவர்களும் மலர்
மாரிபொழிந்தார்கள்.

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராணவசனம்

மு த றி த் து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வங்கையர்புராணம்.

எண்ணெய்கண்ணுதற்குச்சாத்தி யினிதுபின்மது
சென்னி, தண்ணெனவார்க்குங்காலேச் சங்கமரொருவர்
வந்தே, திண்ணியவருச்சனைக்குத் தினந்தொறுங் குறு
ணிமுத்தத், தொண்ணிறப் பொடியாற்கோல முவந்து
யாம்வரைந்துகொள்வோம். க

வருடமொன்றதற்களிப்பாய்வசவவென்றுரைத்தவாறே
பெருநெறிந்திகேசர் பிரியத்தாற்றொழுதுபோற்றி
யருகுறுஞ்சோளக்குப்பையவைவினையருளாற்பார்க்கத்
திருமலிதரளராசித் திரளதாய்த்திகழ்ந்துதோன்ற. ௨

நினைத்தலக்கங்கள்வேண்டா நித்திலக்குவைகளாகு
மனைத்தையுந்தேவரீர்கொண் டருளுமென்றன்பினிலே
வினைத்திறமில்லாரான நந்திகள்விளம்பிமுத்தந்
தனைப்பலவெருதியானே யொட்டகந்தன்னிலேற்றே. ௩

கொடுத்திறைஞ்சினர்மகேசர் கொண்டுசென்றனரிருந்
தோ, மடுத்தநேயத்தாற்சொல்வா ரன்றுவங்கையொன்
பார், மடத்திலோர்சங்கமேசர் வந்துநள்ளிருளார்காலே,
பிடித்தநன்னியமமன்பர் பேசக்கேள் பிறரைக்கேளேம்.

புதியநற்கோவின்பாலும் புனிதநம்முன்பறித்த
வதிககூவிளமுநம்மை யாண்டருளமலர்க்காட்டி.
மதியினுற்சாத்தியல்லான் மகிழ்ந்தமுதருந்தோமென்ன
க், கதிபெற்றகுரியரான வங்கையர்க்கசித்திதைஞ்சி. ௩

மாந்தனிற்கட்டிநின்ற மலட்டினைக்கறக்கத்துய்ய, குட
ந்தணிபாலதாயக் கோவினைப்பிணித்துநின்ற, நெடுத்த
றிவில்வபத்திர நிறைமவேதளிர்க்கக்கொய்து, விடஞ்
செறிகண்டனன்பர் விரும்பமுன்கொடுத்தாரொன்பர். ௪

இன்றுநந்தண்டநாதரினைவிழிக்ருணைநோக்காற்
றுன்னுசோளக்குவாலைத் தூயநித்திலங்குளாக்கிச்
சென்றசங்கமாக்களித்த தெய்விகம்பாரீரொன்று
நின்றநற்பெரியோரோட்த நந்திகணிகமுடாவில். ௫

வங்கையர் புராணம்

முதலிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௩. ௬. ௨.

உ

திருச்சிறுநம்பலம்.

—*—

வங்கையர் புராணம் வசனம்.

வசவதேவர் சிவபெருமானுக்கு எண்ணெய்க்காப்பு நிவே
தித்துப் பின் றுமெண்ணெய்க்காப்பிட்டுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில்
ஒருஜங்கமர்வந்து எமது சிவார்ச்சனைத்தலத்தில் ப்ரதிதினங் கு
றுணிமுத்துகளாற் கோலமிட்டுப் பின் சிவார்ச்சனைசெய்வது
ரியமம், ஆதலாலொருவருஷத்துக்குப் போதுமான முத்தங்க

னைத் தம்மிடத்துப் பெறவந்தேனென்னவே, வசவதேவர் அவ
நாவணங்கி யிருக்கச்செய்து அவ்விடத்தருகிற் குவித்துக்கிட
ந்த சோளாகுவிவிலைத் தமது திருவருளால் நோக்கவே யச்சோ
ளங்கள் முழுதும் முத்துகளாகப் பிரகாசித்தன.

ஐயா கணக்கிடவேண்டாம இம்முத்தங்கள் முழுதுந் தம
து சிவபூஜாத்தமாகவே யுண்டானதாதலா லங்கீகாரஞ்செய்த
ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து யானை யொட்டகம் மாடுக
ளிலேற்றிக்கொடுத்து வணங்கினர். அந்த வீரமாவேசரு மது
கொண்டு மகிழ்ந்துசென்றனர்.

உடனிருந் திவ்வதிசயத்தைக்கண்ட பெரியோர்சொல்வதா
வது, அக்காலத்து அடியார்களிறசிறந்த வங்கையரது திருமட
ததில் பத்தியிறசிறந்த ஒருஜங்கமர் பாதிராத்திரியில்வந்து ஐயா
பசுவின்பாலும் வில்வபத்திரமுமில்லாம லிதுகாறுஞ் சிவார்ச்ச
னைசெய்தறியேன்இன்றையதின மஃதிரண்டியில்லாதகுறையாற்
சிவார்ச்சனை நிராத்திரியாயுந் தடையுற்றிருக்கின்றது, உம்மை
யன்றிப் பிறையுங்கேளேம் என்றுசொல்லி வருந்திற்செவ்வே, அ
காலத்தில் வந்தமையால் வங்கையா தாமு யிருமடங்காவந்நி
மடத்திற்கட்டியிருந்த மலட்டுப்பசுவை யருளால்நோக்கிக் கறக்
கச்சொல்லவே யதுவும் பாலேப்பொழிந்தது. அப்பசுவைக்கட்டி
யிருந்த கட்டுத்தறியை யருளாற்பார்க்கவே அந்தவில்வக்கட்டுத்
தறியுந் தளிர்த்துநின்றது. அந்த வில்வப்பத்திரத்தை யு மெடுத்
துப் பாலுடன்கொடுத்தனர் என்று சொல்வார்கள்.

இன்று நம்போல்வாரொல்லாங் காணும்வண்ணஞ் சோள
க்குமபலை முத்துக்கும்பலாக்கி வந்தவொரு ஜங்கமருக்களித்த
தெய்வத்தன்மையைப் பாருங்களென்று புகழ்ந்தனர்.

வங்கையர் புராணவசன முற்றிற்று.

சி த் த ரா மைய ர் பு ரா ண ம்.

—*—

தண்டநாயகமணியனார்சசி தங்குவேணிதருக்கினார்
மிண்டிறும்பரவாதகாலர் விகாசநெஞ்சரைமேவலார்
மண்டலாதிபனானவிச்சல மன்னனீள்சபைமன்னியே
கொண்டபூமிபுரக்குநீதி குலாவியாய்வுறுகாலையின். க

சென்னியீதொரு செங்கைகொண்டு திடத்தமர்த்
யோராசெங்கையா, என்னிலத்தினுமருளலென்றுநவின்
றெடுத்திநீஇயலு, மன்னசெய்தியமைச்சர்கண்டிதெ
னற்புதமெனவிச்சல, என்னியாயம தென்னதானுரை
நந்தியென்னவிசைத்தலும். உ

ஓதினாலிதுயர்ச்சியாமென வுரைசெயாமலுணர்ந்துபி
னீதிதென்னவிசைத்திடாவிடி. விந்தமன்னனிணங்குறா
னாதலாலிதுசொல்லுவாமென வரசன்முன்னுறவறைகு
வார், நீதியாலுயாசொன்னலாபுர நித்தனார்கபிலேசனார்

நடஞ்செய்வாரையோர் நல்லதாபதர் நண்புடன்பதி
னாயிரங், குடங்கள்பான்மிகவேகொணர்ந்து குலாவியா
ட்டவதுரொலா, மடைந்துவீதிகள்சேறதாயின வத்தெ

ராய்வு

சித்தராமையர் புராணம்.

ருக்களிலாயமா, மடந்தைகாடகனின்னுமோர்கொடுவந்
துமாறியவேலையின். ௪

வழுவுசேறுவழுக்கிவீழ்பவள் வசவனையெனும்வச
னநாம், விழுமிதாகவறிந்துமண்ணவள்வீழ்தராமலெடு
த்தனங், கழுமுசெய்தியிதென்றலும்புவி காவலன்கன
புதுமையென், ரொழுகிரீர்வளைக்கொணர்ந்திடு மென்
னநின்றவரோடினார். ௫

அன்றுசொன்னலவப்புரத்தி லணைந்தவட்டரவங்கை
யி, னொன்றுசேறுடன்மோர்சுமந்துகொ டிலவுமானன
விழியுடன், னுன்றுகொங்கையணின்னுவிச்சலன் வின
வவுள்ள துசொல்லவே, நன்றுநந்திகண்மேன்மைநீமுன
நாடலென்னெனநவிலுவாள். ௬

சொன்னலாபுரமென்னுநப்பதி தூயநன்கதியெய்து
வான், மன்னநீடுயரும்பாடப்பத மல்லிகார்ச்சுனவள்ள
ல்போ, லுன்னருஞ்சிவலிங்கமங்க ளுவப்பினோடுபதி
ட்டியா, மின்னுவாணணிகோயில்கண்டு மிருத்தபூசை
யமைத்தோ. ௭

மற்றுமெண்பதினாயிரஞ்சிவ மந்திரங்கள்வகுத்துமு
ன், சொற்றருஞ்சிவனார் தமக்குயர் சித்தராமையர் தூவி
ழா, வுற்றநண்பினடத்துகின்றமை யுலகுளோர்களநிற்

துபோ, மற்றைநாளொமதூருளோரொடும் யானுமன்பி
ன்மகிழ்ந்துபோய்.

அ

செய்யவப்பதி யுட்புதுந்து சிவாலயத்திடை சேரலு,
மையர்மெய்த்தவர் சித்தராமைய ரம்பகஞ்செறி பால
ராய், மெய்யினீழலு மின்றியேபத மேதினிக்கணுமும
லத், துய்யர்நிற்பது கண்டுமாதவர் தொழுதுமுன்ன ரி
றைஞ்சியே.

க

இத்தயபரர்சித்தராமைய ரீசனூர்கயிலாயமே
சித்தமேகுவர்மீள்வநந்திகணெறிவினாவு துமென்னவே
யத்தபோதனர்சொல்லுவார்வச வேசரம்புவியன்பினு
லொத்துமாகயிலாயமீதினு முறுவொன்பர்களுத்தமர்.

போகபூமிபொருந்திமற்றுயர் புனிதனூர்கயிலாயமேன்
மாகராலுமணைந்திடம்கரி தென்ன நூல்கள்வகுக்குமா
னாகபூடணர்வெள்ளிவெற்பரு ணந்திகேசரிருந்தநீ
ராகமாதிகரோயெமக்கிதை யருளுமென்றபினத்தவர்.௧௧

இன்றுசென்றினிதெம்பிரானே யிறைஞ்சிநானையிறங்
கிவந், தொன்றுநந்திகள்செய்திதன்னையுணர்த்துவாமெ
னவோதியே, கன்றுகண்டர்கனத்தகோயிலகன்றுமாத
வர்கைதொழா, நின்னுகாணவியோமமேறி நிலாவவோ
டிமறைந்தரோ.

௨௨

அந்தநாளிற்வத்தர்சன்னிதி யங்கணைந்ததி காலையே,
வந்துமாதவொதிரசெறிந்து வணங்கிநின்று வழுத்தலு
ஞ், சிந்தையன்பொடுசித்தராமைய தேவாதாமுரைசெ
ய்குவ, ஞ்சந்தையங்கயி லாயநென்ன விராவில்யானினி
தெய்தியே. ௩௩

இனிதுடன்பதினெண்கணத்தரு மிறைவென்றுவ
ணங்கவாழ, புனிதனன்றிருமுன்புகுந்து பணிந்துநின்
றுடல்புகமாய்க், கனியுமென்மனநினைவறிந் துயிராளி
யாகியகாவலன், முனிவெண்ணியதேதுசொல்வென
முன்னிறைஞ்சியெழுந்தியான். ௩௪

அண்ணலையென தாவியேயடி யார்பெருந்திரு வாம
ரா, மண்ணின்மாதவாவாழ்வதாகிய வசவராசையாவந்
துநின், கண்ணிருப்பொனத்தபோதனாகட்டிபாப்பாக
ஞண்மையோ, தெண்ணிலாமுடி யாயெனக்கிது திரு
வுளஞ்செய்தியென்றலும். ௩௫

அத்தனென்முகமன்பினாடிய துள்ளதெங்கணுமாகியும்
பத்தர்சங்கமர்சங்கமேவிய பாரிடந்தொறுமாகியு
மொத்தங்கணநாயகாக்கதி கத்தனாகியுமுள்ளவன்
மெய்த்தவென்னிதயத்துநாடொறுமேவுவனவனாவிநாம

ஐயந்தெளிகாணிதோவெனு மத்தன்மெய்யொளியத
னுளே, செய்யசோதியதாகியேயொருசெங்கரத்திலிவிந

சமுத், சூர்யமாதவநர்மையோர்கை தொழுந்திறத்த
ருமாகியே, பொய்யகன்றநுணாதிதேவா பொநுதல்க
ண்டுபணிந்தனன். ௨௭

சுண்ணா வரசவனாதிதேவா கணேசமாதவா நந்தியா,
தொண்டி நுநிதேவா வினையுமையுத்துகைதொழுதுந
கியே, யண்ணாந்நோய்யாபகதிமுலவசந்தலாதிகரத்தி
யா, மண்டுகேபிலுனாகதான்றிநு மெய்கொலென்னவ
முநதினா. ௨௮

அரியாபகமலமெனியுள்ளையுந்திகளமைவனை
புரிபசமகரியுநி நந்தவ நுனமகிழந்தெதிநாடியே
புரிநருமபலபுநது புந்நனையுபுரிநனன்பொடுபுகலுவா
னிருவ நந்தவமுறுகிலாத் திநத்தினன்றருணந்தியாய.

மெய்கின்றுயர்வடிவமும்வசவேசனென்முருமேனியா
யாவிசங்கமமாகிமண்ணி லமாந்ததுநமதுருவமுந்
சீவனுமலதில்லைகாணல சித்தராமதெனந்தியோ
யாவருந்தொழுநாரிவனே ௨௯

முத்திராயகமாகுநாமுயா முத்திமுலமதாகுமா, பத்தி
நாயகநந்தியெம்மன பான்வாயன்பரிபூரண, நெத்தமு
வுலகத்தருன்னலுரைததல்செய்தலுணர்ந்துதன், சித்தி
நாமமுரைத்தபோதுயர்தெறுவனென்னுரைசெய்தனன்

என்றுதேசிக சித்தராம ரிசைத்தவெல்லையி லேயவ,
 னென்றுமாதவா வசவதேவரை புன்னியொண்டுதிசெ
 ய்தபி, னன்றுநந்திகள் செய்திதன்னை யறிந்தனனென
 வங்கவ, ணின்றுசொல்லினள் விச்சலன்னிது நிச்சயம்
 மெனநம்பியே.

௨௨

அற்புதம்பெரி துற்றிருந்தன னவ்வமைச்சரு மஞ்சி
 னார், நற்பொனூரமோடாடைமன்னவ னல்கலுங்கொடு
 காடகன், சற்பகங்கணனண்பாநந்திகள் சன்னிதிக்கணி
 றைஞ்சியே, வெற்பெனுங்குயை தங்கஞ்சாதியர் வீதியி
 ன்பொடுமேவினாள்.

௨௩

தூரவேவசவேசவென்றவர் துயரமுள்ளவைதூளதா
 ய்த், தூரவோடலினந்தியாமிரு தூரதிட்டிகள்காணலு
 ந், தூரசொல்லுனாதுணிதலும்வெகு தூசிந்தன்னசொ
 ல்லலுந், தூரமன்றுயர் தண்டநாயகா பெருமைபாவர்
 துதிப்பவர்.

௨௪

சித்தராமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

சித்தபாமையர் புராண
வசனம்.

ஸ்ரீவரவதேவர் ஒருதினம் தமது ரீத்திபகாமங்களையெல்லாம முடித்துக்கொண்டு விசசலராஜன் சபையிற்சென்று தமக்குரிய மந்திரித்தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது,

ஒருகையைத் தலைமேற்றாகி மறறொருகையாற் கீழ்வீழ்ந் தவனா யெடுப்பதுபோலவெடுத்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி நிறுத்துதலும் இதைக்கண்ட மந்திரிகள் ஆச்சரியமடைந்தனர். அரசஹம் இஃத சியாதுகாரணமென்றுகேட்க இதனைச் சொல்லலாகாதென்று சிறிது நாழிகை மௌனமாயிருந்து அரசன் கேட்டமையாற் சொல்லவேண்டுவதென்றே துணிந்து சொல்வதாயினா.

கேளு மரசனே, சொன்னலாபுரமென்னுந் திருஸ்தலத்தில் ராட்சசரிடத்தன்புள்ளா ரொருஜனங்கமர் பதினாயிரங்குடும் பசவின்பால் சேரிக்ந்து அபிஷேகஞ்செய்தித்தனர். அவ்வபிஷேகத்துப் பால்முதலியனவெல்லாம் பரந்து அவ்வூரெங்கும் பெருவெள்ளமாய்ச் சேருயின, அவ்வீதியூரி லாயர்குலத்துச் சிறுமியொருத்தி மோர்விலேகூறிவந்தவள் வழக்கிவீழ்ந்தளள். அவள் வீழும்போது மற்றவனாநினையாது வசவதேவனோயென்று வருந்தினமையால் யாமிவ்வாறு தாங்கிநின்றுநமென்ன, அரசனு மிது மிகுபுதுமையாயிருக்கின்றதென்று சொன்னலாபுரத்தவளிவ்வாறிருப்பது பெய்யானால் அழைத்துவாருங்களென் றஞ்ஞ

யிட, அருகிருந்த கிங்கர ரவ்வரேயழைத் துவர வளநூர் மோ
ர்க்கூடையுடனே கைகால் ளெல்லாஞ் சேருக வந்துயின் தனன்.
விச்சலராஜனு மிங்குநடந்தவண்ணைச் சேட்க வவரு மவ்வாறு
சொல்ல, வசவேசரது மகத்துவத்தை நீகண்ட தெப்படியென்
று மீட்டு மரசனவளைக்கேழ்க்க.

அரசனே, மல்லிகார்ச்சனலிங்கம்போல சொன்னலாபுரத்
திற பிரதிஷ்டைபண்ணி மற்று மெண்பதனூயிரஞ் சிவஸ்தலங்
கள்கட்டுவித்துச் சிவலிங்கப்ரதிஷ்டைபண்ணித் திருவிழாவை
யுஞ்செய்விக்கின்றார் சித்தராமதேவனென்று கேழ்வியற் துலகத்
தார்செல்ல வப்போது எம்முராருடன் யாமுஞ்சென்று சிவா
லயத்திற் தரிசித்துநிற்குந் தருணத்தில், சிலமுனிவர் சித்தராம
தேவர் நெற்றிக்கண்ணுடையாரங்க் கால்கள் பூமியிந்ஞேயாது
நிற்கு மகிமைமையக்கண் டதீசயித்துப்பணிந்து இவர் ப்ரதிதி
னங் கைலைக்குச்சென்று தெரிசித்துவருகின்றவாயால் கந்திதே
வரது மார்க்கங்கோயெல்லாங்கேட் டறிவோமென்று நினைத்து
ச்சொல்லுவார். அவாமி சித்தராமதேவனே, கந்திதேவர் பூமியி
லுங் கைலையிலு மிரண்டி டத்து மொத்துப் பிரகாசிக்கின்றொ
ன்று பெரியர்சிலர் மொழிகின்றார். அவ்வாநிற்குநியல்பையெ
மக்கெடுத்துணக்க வேண்டுமென்னச் சித்தராமதேவரும் பாமி
ன்றைக்குச்சென்று தெரிவிக்கும்போது நீவிர்சொன்னவை நிசுந்
வதுகண்டு நானாயுங் கட்டிச் சொல்வனென்று அவருமபார்த்து
நிற்க, ஆதாயமார்க்கமாகச்சென்று மறைந்து கைலையிற்சென்று
தெரிசித்து மறுநினங்காலையில் அம்முனிவரைப்பார்த்துச் சொ
ல்வார். கேளும் முனிவனே, நெற்றையதினம் கைலையிற் நிரு
வோலககத்துத் தெரிசித்து நீவிர்மொழிந்த சங்கைகளையும் நினை
த்துநிற்க, சிவமெருமா எனனதுருத்திநின்று முனிவனே யுன

துகோட்பாட்டை யுணர்ப்பாபென்றுசொல்ல, நந்திகளது சரித் தீரங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லினேன், தமது திவ்யதிரு மேனியிற் சாயுச்சிவமாய்நிற்கும் நந்திகளது திருமேனியை ஒரு வையி லிலிங்கமும் ஒருநை யடியணத்தொழுவதாகவுஞ் சிவகி ருபையாற் கண்டுதொழுநேன்.

அப்போது சிவபெருமான் சிலாதரிஷியினிடத்து முன்ன மவதரித்த விரந்தியின்மேனியும் இப்போது வசவதேவனாகவு தித்த மேனியும் எமக்குச் சரிசமுமுயிருமாருஞ் சித்திராமனே யென்றருள்செய்தனர். என்று சித்திராமர்சொல்ல அம்முனிவ றொல்லாங்கேட்டு மகிழ்ந்து வணங்கினர். யானு மவ்விடத்திருந் தறிந்தேனென் நவ்வாய்ச்சிபுகல, விச்சலராஜனு மிதுரிச்சயமெ ன்றறிந்து ஆச்சரியமடைந்திருந்தனன். மதறையமந்திரிகளும்ச் சமடைந்திருந்தனர். அவ்வாய்ச்சியு மரசனிடத்துச் சமமானம் பெற்றுத் தனதிடஞ்சேர்ந்தனர்.

சித்திராமையர் புராணவசனம்

மு த் தி த் து.

உ

திருச்சித் தம்பலம்.

—*—

சரளிகைப்பெட்டியைப்பித்த திருவிளையாடல்.

—*—*—

இன்னவற்புநாளிலே விச்சலனென்பான்
கொன்னனைந்தனபடைக்கெலாஞ் சீவிதங்கொடுப்பான்
மன்னுசீர்வசவேசர் கைமாதனமளித்தா
னன்னரீணிநியமைச்சரோ டிடைச்செலுமளவில். க

112 கூ. சாளிகைப்பெர் டியழைப்பித்த திருவினையாட ல்.

உற்றுமற்றொருகுமார சங்கமர் தூர்த்தவுருவாய்க்
கொற்றமாதன டனைத்தையுங் கொடுமககென்றா
சற்றுமவ்வயிற்றழுத்தி டா சுவர்கையிறறந்நே
முற்றுமன்பினுல்வணங்கின ரமைசசர்கண்முனிந்து. உ

வந்துவிசசலன்முன்னுற வணங்கினாமனந்
தந்தவப்பொருளனைததையுந் தண்டநாயகன்றன்
சந்தரத்தொரு தூர்த்த சங்கமன்கையிற்கொடுத்தா
லிந்தமந்திரியா லுனக்காவதென்னென்றா. ௩

கோவநெஞ்சுடன்விச்சல மன்னவன்கொதியா
யாவர்ப்படிசெய்பவர் களையெனவெதிராய்
மாவரத்தாரந்தண்டனா யழைக்கவந்திருந்து
காவலாவெனையழையென்ற க நமமேதென்றார். ௪

விச்சலன்வசவேசரர் முகமிகநோககிக்
கைச்சவெஞ்சொலங் கடுமொழிகூறிக் டனக
மசசமின்றிரீயளித்தனை யாசர்தம்பொருளை
யிச்சகத்திலாரமைசசாகள் கொடுத்தன லென்று. ௫

தேடிவைத்தநின்னிதியென நம்பொருட்டிரளை
யோடிவந்தெனககளியென்ற வொருவிடன்கையி
லுடலின்றியெகொடுத்தனை நம்மையார்தண்டித்
தூடவல்லவொன்று கீ யுன்னினதுணர்ந்தேம். ௬

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல், ௨௭

நம்பினோர் தனந்தன்னையுரசித்திடநினைப்பார்
வம்பரல்ல துநல்லவா மதிக்கிலார்மனத்தா
லெம்பெருந்திருத்தாங்கியே யெமக்கினம்பொருளை
யம்பொருந்திடவளாக்கிலா தழித்தனையந்தோ. ௭

உன்றன்மந்திரித்தனநமக் கமையுநீபுரித்தா
மொன்றுநம்பிக்கையென்பது போதுமெம்முடைமை
யின்றிவண்டருவாய் கண்டியாமுனமென்று
நன்றுநன்றுனைநம்பின நலமெனநவின்ருன். ௮
வேறு.

அரசனொத்துரைத்தகாலே யருள்வசவேசர்சொல்வார
பரசிவபக்தியென்னும் பதுமநன்னிதியுஞ்சங்கும்
சுரபியுங்கற்பநாருச் சோலையுஞ்சொன்னவெற்பும்
பெரிதுளோரபர தனத்திற் பிரிபத்தராகார்மன்னு. ௯

பங்கயமுரலும்வண்டு மத்தம்பூப்பரிந்துதேடா
திங்களின்கிரணமுண்ணுஞ்சகோரமின்கதிராதேடாதால்
வெங்கயமறிசுள்பன்றி முலையினைவிரும்பித்தீண்டாச்
சங்கரனன்பர்மன்னு பரதனஞ்சற்றுநற்றார். 10

பாற்கடலன்னமுப்பின் பானியமருந்தார்தேமாஞ்
சீர்க்கனியிருக்கவெட்டிக் கனியினைத்தேடாக்கிள்ளை
மூர்க்கமாசியம்புல்லை மோகித்துத்தின்னதென்று
மாற்கரியோன்றனன்பர் பரதனமருவார்மன்னு. 11

ரா.அ. சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவினையாடல்.

வேறு.

தென்கடல்வற்றினுஞ் சேடன்சாயினு
மண்கடிதலையினும் வடவையாறினு
மொண்குலகிரிநெரிந் துகிணு மன்னிய
மொண்கனகங்கொளா ரீசனன்புளோர்.

மீ.உ.

சுடர்வடிவாயினோர் சுடவாயிச்சியா
ரிடைவிடாஞானர்சிற் றின்பமிச்சியார்
திடமுறென்சித்திதான் சித்தியாத்நுவ
ருடையநல்லன்புளே னுன்பொருட் கொளோர்.

மீ.உ.

விடுவிடிவ்வையமுன் மிகநபொன்கொளே
னுடையவர்பொருளையென் னுணையாமகீந்தனன்
கடுகுநின்னிதியரைக் காணிர்துன்றினும்
படவராப்பணியினன் பத்தனானலென்.

மீ.சு.

பெட்டியிற்சேர்த்தநின் பிணையற்சாளிகை
யொட்டியமுத்திரை யுள்ளவாறுநீ
திட்டமிட்டறியெனச் செப்பப்பேழையைக்
கட்டென்முன்னுறக் கண்டுமன்னவன்.

மீ.ரு.

திறந்தரும்பெட்டியைத் திட்டமிட்ட வு
நிறைந்தமுன்முத்திரை நீங்கலின்றியே
புறைந்ததுகண்டிறை யுவந்துநந்தியார்
சிறந்தறம்பெருமையைச் செப்பியேத்தினன்.

மீ.சு.

சாளிகைப்பெயர் டியழைப்பித்த திருவிளையாடல். 1125

வானவாமலாமழை வழங்கிவாழத்தினு

ரானசீவசவ ராசையாவேந்தன்மு

னுனமில்வாழ்வு ரொண்டவிககரன

முனரிடரியெனத்தருதல்செப்பியே.

1126

ஆதலாலரனருட் களவிலென்றனா

மாதலாமன்னவ ர வசவதேவனாப்

போதவேமகிழ்ந்துநீ புனிதனென்றுமண்

னோதுமாறு டனல னுண்மைப்பென்றோ.

1127

கடற்குழுநீர்நீப்பவா கபங்களபோலவே

சுடாநருமணியலரி தூகடல்கியே

சடகெனநதிமேற றப்புநாநதபே

ரடககயினுத்தீ யரிவஞ்செல்கென.

1128

மன்னவனுநாததனா வசவதேவநா

மனனவிசசலமகிழந் தனுப்பததமமனைப

பனனகவணியனைப் பரவியேகினா

தனனிநினைநியே சரிக்குநாளோ.

1129

சாளிகைப்பெயர் டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

முந்நின்று.

ஆகநதிருவிருத்தம் - சங்க.

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

வ ச ன ம்.

இப்படிப்பட்ட வற்புதங்கள் நடக்குநாளில், விச்சலராஜன் தனது சைனியங்களுக்குச் சம்பளங்கொடுக்கும்படி வசவதேவரிடத்தில் அநேகதிரவியங்களைப் பெட்டியிலிட்டுத் தந்தனன். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு போகுந்தருணத்தில் தூர்த்தவடிவமுள்ள பொருஜங்கமர் குறுக்கிட்டு நீர்கொண்டுபோ மித் தனமுழுதும் எமக்களிக்கவென்று கேழ்க்கவே, வசவதேவருமஞ்சாமலத்தனமுழுது மவர்க்குத்தந்து வணங்கினர்.

உடனிருந்த மற்றையவமைச்சர்கள் கோபக்குறிப்பினராயரசனிடத்துப்போய் மஹாராஜனே, வசவதேவரிடத்துக்கொடுத்த திரவியங்களையெல்லாம் நடுவழியில்வந்து யாசித்த ஒருவிடஜங்கமர்க்குத் தந்துவிட்டனொன்று வந்துசொல்லினர்.

அதைக்கேட்ட வவ்வரசன் மிகக்கோபமுடையனாய்த் தண்டநாதரையழைப்பித்துப் பல கடுமொழிகளைச்சொல்லி யும்மைப்போல இவ்வாறு செய்வாருண்டோ, இதுவரையி லும்மை நம்பியிருந்த வெனக்கு நல்லபயனளித்தீர். உமது மந்திரித்தன மிதுவரையிப்போதும், எமதுபொருளைமாத்திரம் உத்தரவாதம்பண்ணுமென்று சொல்லினன்.

இவ்வாறு கோபித்துணக்க, வசவதேவரும் சிவபத்தியென்னுஞ் செல்வமுள்ளோர் அரித்தியமாகிய விச்செல்வத்தை வீரும்புலரோ, உமக்குண்டான வையத்தையொழித்துவிடும், நான்

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல் ௩௩௩
வசனம்.

கொடுத்தபொருள் சங்கமர்க்கே சொந்தமானதன்றி யுமது
பொருளன்று. உமதுபொருளிற் சிறிதுங் குறைவின்றி முத்தி
நாயுடனேயிருக்கும்படி சாளிகைப்பெட்டியை யொப்புக்கொள்
ளுமென்றுசொல்ல, அவ்வாறே அரசனுமொப்பனோக்கிப் பிழை
யொன்றுங்காணாமையால் வசவதேவரிடத்து மிகமகிழ்ந்து நீர்
மாணுடனல்லன் றேவனேயாகும். என்று பலவாறுபுகழ்ந்து அ
நேக வஸ்திராபரணபூர்வமான மரியாதையுஞ் செய்தனுப்பி
னன். வசவதேவரும் பன்னகாபரணனாகிய சிவபெருமானைத் து
தித்துத் தம்மகத்திற்சென்றிருந்தனர்.

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்

வசன முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

நெற்றிக்கண்கோட்ட திருவிளையாடல்.

இத்திறம்வசவதேவ ரினியசங்கமமேநந்த
முத்தியுஞ்சித்திதானு மூலமாமுதலுமென்னும்
பத்தியின்பெருமைதன்னைப் பாருளோரறியப்பண்ணும்
புத்தியாற்கல்லியாண புரத்தரன்புகுந்தபின்னர். க
வேறு.

தங்குவெண்பிறையைந்தலைப்பணி தாவுநீர்நகுதலையு
னங்கியோர்விழிகாளநீல மராப்பணித்தொகை யூக்

ரா.௩௨ நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவினையாடல்.

குமான், பங்குநீடலைமாலையாகிய பலவிதங்கள்மறைத்
தருந், துங்கமாதவவடிவமாய்வசவேசர் தம்மெதிர் தோ
ன்றியே. ௨.

நம்பியுண்ணிடைவந்தனம்மொரு நல்லுறுப்பினைநாடி
யே, யெம்பிரானயனங்களென்ன வெமக்குமுக்கணிலி
ச்சையா, மம்பிகாபதி யன்பநெற்றியி னம்பகந்தரு வா
யென, வம்பிலாமனவசவநேவர் வணங்கிநின்றவழுத்
துவார். ௩

வீறுமானீழுகத்தன்முவிழி மிக்கவுக்கிர னன்னகண்,
டேறுமாறொளிர்மாழுகன்னியல் செய்யபன்னிருதுய்ய
க, ணீறில்சங்கரதாசர்முக்க ணிருக்கென்கணவ் விந்
திர, னூறொடொன்பது தூறுகண்கொடு நோக்கநல்கி
னைநீயலோ. ௪

இல்லதொன்சுறையெமக்களித்திடு கென்றுகொள்ளு
மியல்புளோர், வல்லபேர்முனமில்லையென்கை வழக்க
தன் றுமனத்துளாய், நல்லதம்விழிதங்களுர் ஞாயந்துகா
ணவொணுதெனூர், சொல்லுமக்கிலையென்றோராடிது
தித்துநின்றெதிர்காட்டினார். ௫

காட்டுமாடியுண்முக்கணும்மெதிர் கண்கொண்டுக
ருத்தினு, லீட்டுநாணமுளோர்கள்போன்முக்க மினிமை

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவினையாடல். ஈநாந

குன்றியிறங்கியே, மீட்டுநின்றொருமாற்றமொன்று விள
ம்பிடாதுவினாந்துட, ஓட்டுசங்கமதேவர்போலுருநண்
னுமீசர்நடத்தலும். ௬

நடக்குமத்தரைந்திகேசர் நயந்துகண்டிலகைவையுநீ,
கொடுக்கவல்லேபுனக்கொருத்தர் கொடுக்கவுள்ளவொவ
ர்கணின், னிடத்திலில்லவைபுள்ளதேலடி யேனளிப்ப
னதின்றிவண், டிடத்தினீவெருள்வோரொனுமபடிசெல்
வதென்னெனவுரைசெய்வார். ௭

கந்தரன்னெனவேமடந்தையர் தூதுசெல்லெனலோ
திலே, னந்தருந்திருநிலகண்ட னணைந்தவாழிபமளியெ
னே, னந்தருநிதிசேடதாசையர் நண்ணல்போலுணைநல்
கெனே, னொந்தவெம்மிடிமாறனாள் கைப்பதந்தாதுவ
ல்கிலேன். ௮

சொன்னமாரியெனக்குநல்செனுஞ் சோழர்போலது
சொல்கிலே, னின்னசொர்க்கமதாதுயான விருஞ்சுகந்த
ருவாயெனேன், மன்னநின்கயிலாயநீயெனே வைத்ததெ
வ்விடமவ்விட, முன்னலன்பாருந்துசேடம துண்டை
யாகுறையொன்றிலேன். ௯

உவறு.

உன்னையருச்சிப்பவர்கண்ணப்பன் றண்டியுடையளிப்
பார்சேடதாசையர்நற்பூத், தன்னைவிடாதேதருவர் புட்

ஈநட்ச நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

பதந்தர் சங்கிலிமாலையெகடொடுப்பள்வாயிலாளோ, நின்னி
டமாங்கோயில்செய்வார் கலியனார்தா நேசத்தால்விளக்கி
டுவார்முத்தாலத்தி, துன்னவெடுத்துடன்பாடுஞ்சேர்வ
ணன்றான் றுய்யதமிழ்ச்சம்பந்தன்றுதிக்கவல்லோன். ௨

கந்தமனாப்பவர்மூர்த்திகந்ததூபங் கலையரொருவலை
யரிவர்கசிந்தளிப்பர், வந்தமுதுபடியளப்பர் தாயனார்தா
மாசிலாக்கர்ப்பூரவடைக்காய்நல்குஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தி
ரோசையர்தீம்பால்வங்கர் தினந்தருவார்திரண்டபால்கொ
டகூச்சவ்வை, தந்திடுவளேகாந்தத்தலத்துச்சாத்தர் ச
ங்கர தாசையரிலங்கர்மாஞ்சிதேவர். ௩

செலவழியாநின துநெல்லுக்களஞ்சியங்க டினங்காப்
பர்கோட்புலியார்சங்கம்பார்க்க, வலரியல்சேர்பங்கையா
ங்கம்வெட்ட வல்லர்முனையடுவார்நின்கோயிற்காவ, னி
லேதிரியார்சிவநிசிசெய்சங்கிதேவர் நினக்கமுதுபடைப்
பள்ளிறுத்தொண்டன்றேவி, பலதளிகையமுதேற்றுஞ்
சோழர்நெஞ்சிற் பக்கமெல்லாஞ்சென்னையர் பரிந்தளி
ப்பார். ௪

மிகவித்தகச்சாயம் படைக்கவல்லாள் வீரசோளவ்
வைவன்னீர்த்தடஞ்சமைக்கத், தருவார்திருவாருரிற்றண்
டியார்தாஞ் சாதமிடச்சாம்பவர்முன்றருக்கிரிநிற், ரகமு
ருகிப்பாடிநிற்க வப்பர்வல்ல ரருங்குளிரீர் தந்திடுவார்

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவினையாடல். ஈநடு

பொன்னிதேவர், நெருமனத்தானின்கோயின்மெழுகவ
ல்ல ணிம்மவ்வைமாரையர்நீள்விற்களிப்பார். டௌ

பிரதானர்கணநாதர்குதுநின்பாற் பிழையாமலாடவ
ல்லர்மூர்க்கனூர்தாந், திரமானகணக்குவல்லர்வாச்சிதே
வர் செய்யவிசுவாசருயர்கெம்பர்விக்குள், வரமேவுபோ
கையர்மாவின் றுய்யமதுரகனிகாக்காலம்மைநல்கும்,
வரமேவுமெய்ப்பொருளாருன்றனீற்றை வணங்குவர்கா
வியம்படிப்போர்சாமவேதர். டௌ

ஆண்டருணின்றிருமேனிகாவலன்பர் பசுபதியாரம்ம
வ்வையன்பாய்போற்றி, வேண்டுகுநற்றாயர்நமித் தண்
டிபார்தாம் விமலவயித்தியர்கானவீணைக்காரர், பூண்டு
லகையாண்டகன்றமாதிராசர் புகழுமுருத்திரபசுபதியா
ரென்பார், காண்டகுமந்திரவாதரப்பப்பாச்சர் கசிந்துன
துபிரசாதங் கருதிக்கொள்வார். டௌ

உன்னலமுத்தினாயிடுவார்கின்னரைய ருன்வாயிற்ற
ளவாய ரோங்குஞ்சேரா, நின்னருணற்றவசமெலா மெ
டுத்திலேற்பார் நீள்வணிகமல்லையர் நீநன்கார, நன்னெ
றியார்காட்டக்கோட் டையர்காப்பார் நண்ணுபயிர்ச்செ
யல்செய்வோ நினைசைமாறர், துன்னருள்சேர்மாமனார்
மலயராசர் சுரிகைசவுண்டையர்நின்கைச் சுரிகையேற்
பார். டௌ

௩௩௬ நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

எறிபத்தர்நின்பூக்கூ டினி துகாப்பா ரியலுமடியார் து
திப்பா ரொழிலாநூரா, நெறிபெற்றுமேகாந்தராமர்நின்னை
நேசி பாச்சமயிகளை நெருக்குந்தீர, ரறுவைத்தீ தகறறு
வோரா குறிப்புத்தொண்ட ரதிகுதிறன்மாச்சையரமலர்
பொம்மர், வெறி புற்றநந்தவனம்விரும் பிககாப்பா வீசி
நிப்பார்மதவரசராலவட்டம். ௨௭

திருநீலகண்டர்தாநவபாண்டங்க டினந்தருவர்விறன்
மிண்டாசிவநேசாகரு, வெருவாணாவெட்டவல்லார வி
பூதிதன்னை விரும்பார்க்குக்குலச்சிறையார்சமுச்சமைப்
பா, மருவாருமருவுதற்குவாசலூரர் மாணிககவாசகந்தா
ன்வகுக்கவல்லார, பெருவாயிற்பாலகோலெச்சகெத்தா
பெரியவிடதாரியாபாம் பினக்கல்லையா. ௨௮

ஏகமுகராதியாயீநைஞ்ஞாரு மெழின்முகத்தரந்தர
மாமிருங்கணத்தோர், மாகவுமைபாகவரசங்கராயமகதே
வமறைமுதல்வமாறாவின்ப, யோகபரசிவமுத்தியுநார
தீரா வொருகாலுமிறவாதாய் பிறவாதாயென், ருகவி
வைமுதலாக வனந்தநாம மன்புடனே துதித்துநிறக வ
மர்ந்துவாழ்வாய். ௨௯

வேறு.

இப்படிப்படியிலாத விரும்பெருஞ்செல்வமுள்ளா
யொப்படிமுடியொன்றில்லா வொருமுதலாகநிப்பா
யெப்படியென்னைமுக்க ணீயெனக்கேட்டாயிந்தச்
செப்படியென்மேல்வைத்த திருவுளக்கருணையன்றோ.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல். ஈங்எ

நின்களங்குக்குமுன்ன நெடும்புரமெரியாமுன்ன
மன்கனமலையன்பெற்ற மாதநீவனாயாமுன்ன
முன்ககனாதியட்ட மூர்த்தநீசெய்யாமுன்ன
மென்கமலத்தோன்மாலுன்விகாரத்திற்சனியாமுன்னம்

அதற்குமுன்னதற்குமுன்னீ யாண்டவனடிமைநாவின்
பதக்கமலங்களல்லாற் பற்றிலேனெனப்பணிந்து
மதத்துரைசிறிதுமில்லா வசவேசர்முகமபார்த்தெம்மா
னிதத்தரின்பத்திகாட்ட வெய்தினோமெனமறைந்தான்.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சருஅ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்

வசனம்.

உலகத்திற் பெருஞ்செல்வமும் பேரின்பமுத்தியுமெல்லாம்
ஜங்கமாராதனையேயென்னும் உறுதியுள்ள வசவதேவரது பத்தி
யை விஸ்தரிப்பிக்குங் கருத்தால் சர்வவியாபகரான பரமசிவந் த
மது சர்ப்பாபரணம் முதலிய திருச்சின்னங்களைமறைத்து ஒரு
ஜங்கமக்கோலமாக எழுந்தருளிவந்து வசவதேவனோ யெமக்கோ
ரவயவம் புதிதாகவேண்டுவது. அஃதேதென்னில் பரமசிவந்து
க்கிருப்பதுபோல எமக்கும் நெற்றிக்கண் வேண்டுமென்றனர்.

நாடா நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்வசனம்.

வசவதேவரும் வந்தஜங்கமரைத் தமது சிவஞானத்தால் பரமசிவமென்றேயறிந்து ஸ்வாமி ஜங்கமரோ, விநாயகர் வீரபத்திரர் முதலானவர்களுக்கு முக்கண்ணூர், பிரமஹக்கு எட்டுக்கண்ணும், இந்திரனுக் காயிரங்கண்ணூர் கொடுத்தவர் நீரன்றோ, அன்றியும் தம்மிடத்துள்ளபொருளை யொருவரைபோய்க் கேழ்ப்பது முறையோ என்றுசொல்லி ஒரு கண்ணாடியையெடுத்து முகத்தெதிர்காட்டினர். அக்கண்ணாடியில் தமது நெற்றிக்கண்ணையுங்கண்டு நாணப்பட்டவர்போலப் பின்பொருவசனமுங்கூறுது வினாந்துசென்றார்.

வசவதேவரும் பின்சென்று உலகத்தி லெவையுந்தரத்தககவுமக்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்கும் வல்லவொவர், ஏதோ பயமடைந்தவர்போ லிவ்வாறுசெல்வது யாதுகாரணம். சுந்தரமூர்த்தியானா முதலானவரைப்போல வலிதானவரங்களைக்கேட்டேனோ, கையிலிருந்து நீரெவ்விடத்திருக்கக் கட்டளையிட்டரோ அவ்விடத்திறுனையிருந்து அன்பரது ப்ரசாதசேஷங்களைப் புகித்துச் சீவிக்கின்றே நென்னிடத்துக் குற்றமியாது, அநந்தவாத்மாக்கள் வேண்டியவரங்களை நின்னிடத்துப்பெற்று முத்திபெறவு மெளியேனோ வுமக்கொன்றைத்தருவேன், எளியேனைக்கேட்பதும் முறையோ, இவ்வா நென்னைச்சோதித்ததுந் திருவருளேயென்று நினைக்கின்றேன். நீர் சகலீகரித்து பிர்ம விஷ்ணுக்களைப்படைக்கு முன்னமேதானே நீராண்டானும் நாணடிமையுன்றோவென்று பணிந்துநிற்கும் வசவதேவரது முகத்தைப் பார்த்து ஜங்கமரூபியான சிவபெருமான் பத்தியை வெளிப்படுத்தவந்தோமென்று உடனே யந்தர்த்தானமாயினர்.

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல் வசனம்

முற்றிற்று.

ஆணை வளர்த திருவினையா ல.

இதெல்லையிலவச வேசரினபுறுநான்
வந்தரும்பொருளனுதின மிவானகயில்வாங்குங்
கந்தவண்புகழுமார் சங்கமாபொருண்மடவான்
அந்தமாளிகையிருந்தொந் தாதினையழையா. க

இன்றுநஞ்செலவதற கருளவசவேசனீபுர
வென்றிசோபொருளாகேட்டு நாமவிதிதனமென்று
சென்றுகீழ்நாதருதுவன கைகட்கொடுசெலவாய்
மன்றலங்குழலாயென வுரைத்தனளவருவான். உ

தண்டநாயகரமனை சார்தகமபுகுந்தங்
கொண்டரும்பதிவிரதை கங்காமபிகைபுகுது
மண்டரும்பெருவில்பெறும வளங்கொளபட்டான்
கண்ட கந்தனில்விருடிக் கில்லாமலேகடுகி ங்

திருமபிவந்துதன்னாண்டவ ஞ்றவிடஞ்சேர்து
விருடபியமமகேணுனாககே னெருவிசேடங்
கருந்தி டங்கண்ணந்திகள பன்னிகங்காமடை
வருந்துதுண்ணிடைபுகிடுகிருக கினமலண்பட்டின. ச

ராசய் ஆனை வளாந்த திருவினையாடல்.

ஒளியுநல்லலங்காரமு மொண்மைபுமொப்புந்
தெளிபுமீவ்வுலகத்தினு ளில்லையச்சேலை
பளிதகுங்குமமுலையுமை கயிலையம்பரமன்
களிகொளும்படியுடுப்பளோ வறிகிலேன்கருதின். ரு

அவ்விசேடநற்றிவ்வியாம் பரநினையனையுஞ்
செவ்விசேர்முகச்சங்கமர் வசவணர்ச்சேர்ந்து
வவ்வியாசையாற் கேட்டலுமகிழ்ந்தளிக்கின்றா
னவ்விபோல்விழியவ்வைநீ யுடுக்கலாநயப்பால். கூ

வேறு.

நந்தெருவிடந்தொறு நண்ணுசங்கமா
தந்தெரிவையர்க்கு நற்றண்டநாயகன்
சிந்தனைமகிழ்ந்தளித் திடத்தினங்கொடு
வந்தவர்தரத்தா மகிழ்ந்துடுத்திடும். எ

வேறு.

புதியபல்வளஞ்செயரஞ்சி காம்போசஞ்சீனஞ்
சிதைவில்பாவசத்திலக நற்புயனிறந்தேசரி
யுதயராகமில்வகைய கங்காம்பிகையுடுக்கு
நிதியினம்பரத்தோரிழை விலைபெறாநினக்கின் அ

வேறு.

எனவுரைத்ததாதிதனை மகிழ்ந்துநோக்கி யிதமுரைத்
துச் சங்கமர்முனினியராக, மனமுருகும்வகைபாடிக்க
டிநல்ல மதனகலைவிதமெல்லா மகிழ்ச்செய்தே, யனகா
வசவேசரர்முனணைந்துநீரங் கவர்ந்தேவிகங்காம்பையழ

ஆனவனார்ந்த திருவினையாடல்.

ராசக

காற்சாத்துங், கனகமிகப்பெறுஞ்சேலை கேட்டுவாங்கிக்
கடிதின்னேவரிலென்மேற் காதலுள்ளீர். கூ

வேறு.

அவளுரைத்தனவச்சொற்கேட் டப்படிசெய்துமென்
று, தவளவெண்ணீற்றுநெற்றிச் சங்கமர்வினாந்துசென்
று, பவளமெய்வசவதேவர் பாற்சென்றுவசவகேணின்,
றுவளுதுண் ணிடைகங்காம்பை யுதிக்குமென் றுகிலீ
யென்றார். ௨

சங்கமருரைத்தசொல்லைச் சங்கமேசுஞ்சொல்லென்
றே, யங்கநற்புளகங்கொள்ள வத்தநின் னடியேன்செ
ய்த, துங்கமாதவமின்றன்றோ துணைசெய்ததெனக்கென்
றன்பான், மங்கைகங்காம்பைதன்னை வரச்சொலுகென்
றாள்விட்டார். ௩

தாதியர் தூதர்வார்த்தை தன்னைக்கேட்டுண்ணடுங்கி
நீதிசேர்தண்டநாத னிறைந்தபட்டத்திராணி
கோதில்பத்தினியாசாரக் கூடத்திலவருவதென்னென்
றோதியுள்ளஞ்சிக்கங்காம்பிகைசெவியுறவுரைத்தார் ௪

சிவனருச்சனைமேன்மோகி செய்யவெண்பூதியாகி
தவநெறிவிவேகியாகி சதாசாரநீதித்தாகி
பவநெறிவிராகி துய்ய பதிவிரதத்தாலேகி
யுவமையிலஞ்செழுத்தா யுகிதன்மத்தியாகி ௫

தங்கநற்குகையிற்காய்ச்சித் தையலாய்வார்த்திழைத்த
பங்கமில்பாவையாவி படைத்தொளிமணிகள் பூண்டு
மங்கலமுறநடந்து வருதல்போற்றிரண்டுமாத
ரங்கணத்திரண்டுபாலும் வரச்சபையணைந்தாளந்தோ.

வந்தகங்காம்பைபதூய மதிமுகம்வசவதேவர்
சிந்தனைமகிழ்ந்துநோக்கிச் செய்யவித்தம்பிராற்கு
னிந்தவண்ணேசேலைதன்னை யிங்ஙனங்கொடுப்பாயென்ற
ரந்தமொன்றில்லாநாண மதனிஞலயர்ந்துநின்றான். யரு

இன்றுமாஐபிமான மின்றிரந்திரிபுடுத்த
மின்றுனுஞ்சேலைவாங்கி விரையநாமிவர்க்களித்தால்
வன்றுயர்ப்பிறவிச்சேலை மண்ணின்மேல்மாறிமாறிப்
பொன்றுதலின்றிப்போம்போமென்றுநற்புத்தியன்பால்

உரிந்தனர் தங்கையாலே யொண்ணுதறிரும்பாநிற்பப்
புரிந்தகங்காம்பைபகற்பின் பொற்பதோவசவராசர்
பரிந்தகைப்பரிசுமேன்மைப்பான்மையோவாங்கவாங்கத்
தெரிந்திடவரிதாநீளச் சேலையாய்த்துலைவதின்றி. யள

வெய்யவனுதிக்கும்வாரி மிசையெழுதினாயோவிஞ்சு
செய்யநற்கொடிமின்றுளோ திங்களுட்டுளங்குமின்னோ
துய்யவிச்சேலையென்னத் துலைவறவளர்தலாலே
யையநற்றண் டநாத வமைபுங்காணமக்கிதென்றார். யஅ

ஆடை வளர்ந்த திருவினையாடல். ராசந

அமையுள்ளுந் தவருரைத்த வளவிலக்குறிகொண்டற்ற
சமமுறுஞ்சேலைதன்னைச் சரணராம்வசவதேவ
ருமையொருபாகர்வேடர்க்குவந்தளித்திதைஞ்சிநின்றார்
கமையுறுங்கருத்தராகிச் சங்கமர்களித்துச்சென்றார்.

அம்மைகங்காம்பையுள்ளே யன்னமோபிடியோ வெ
ன்னச், செம்மையாநடந்துமெல்லச் சென்றுறுபோதி
ருந்தோ, ரொம்மையாதரவிற்பெற்ற விவரைநாம்விழியா
ற்காண, வெம்மைதீர்தவநாஞ்செய்த மேன்மையேமே
ன்மையென்றார். ௨௮

வேறு.

படிமகளிவர்பதப் பரிசுவேண்டியே
முடிவரும்பொறையினை முன்னமெய்தினுள்
கடிமலர்மகளிவா கனத்தநல்லியல்
வடிவ்வினைவிரும்பிவாழ் மனையினையினுள். ௨௯

கலைமகளிவருரை கற்கவேண்டியே
நலமலரயனி - நாவினையினுள்
சிலைநுதவிவர்பதி விரதந்தேடியே
யுலைதலாலருந்ததி யுடலங்குன்றினுள். ௩௦

வேறு.

இவரபிமானம்பெற்ற விவரருங்கற்பினுலுந்
தவநெறிவசவதேவர் சற்பாவநிலையுமென்றே
யவரவரிருந்தங் தேத்த வன்னாயன்பாற்போற்றிச்
சிவநெறிவசவதேவர் முன்னுளோர்செய்திசொல்வார்.

௩௪௪ ஆடைவளர்ந்த திருவினையாடல்.

வேறு.

எந்நெறியுமோர்நெறியாய்த்தேவரீர்கள் இயம்புவதென்னென்றஞ்சியிச்சையாலே, பன்னிரண்டாண்டிருந்து நெய்தபட்டோரன்பாபரிந்துதரவெனச்சேடதாசரீந்தா, ரிந்நெறிவல்லாளரியற்பகையராண ரிருவருந்தமில்லானையிசைந்தளித்தா, ரந்நிலையேமானக்கஞ்சாறர்பெற்ற மக ள்குழலைமணப்பந்தர் மகிழ்ந்துதந்தார். ௨௪

விருப்பமுடனமர்நீதி நேயரென்பார் விமலனன்பர்க்குடலாதிமிகுவாழ்வெல்லா, மருத்தியினுலளித்திலரோ வரிவைமோக ராந்தவர்க்குநரசிங்கமுனையராவார், பெருத்தநிதியிரட்டிகொடுத்தருளடைந்தார் பெருங்கருப்பி னெற்கவர்ந்தோர்பேச்சுக்கேளா, விரக்கமுடனிடங்கழி யார்தமதுசெல்வ மெல்லாநம்மாதவத்தோர்க்கென்றன் றீந்தார். ௨௫

என்றுவசவேசர்முன்னோர்செய்தசெய்தி யியம்பியே தம்மையெண்ணுதிருந்தாரிப்பாற், றுன்றுகுழற்கங்காம் பையம்மையுந்தந் தூயவந்தபுரத்தானைத்துதித்தேபுக்கா ர், நன்றுறுமிந்நாளின்மற்றோர் தூர்த்தவேடா நங்களன் னைகங்காம்பைநலத்தகன்ன, மின்றிகழ்கா பரஞ்சியோ லேகேட்டார் விரும்பியளித்தாரவரோர் வேசிக்கீந்தா.

ஆடைவளர்ந்த திருவினையாடல்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௪௮௪.

797
65101

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடைவளர்ந்த திருவினையாடல்

வசனம்.

ஸ்ரீவசவதேவரிப்படியிருக்குநாளில், நாள்தோறு மீவரிடத்துப் பொருள்பெற்றுச் சீவிகளும் விடஜங்கமரது பொருட்பெண்ணொருத்தி தனது மாலிகையினின்று மொருநாதியையழைத்து நமது சங்கமரைக காணுமையால் வசவதேவரிடத்துச்சென்று நாமனுப்பினோமென்றுசொல்லிச் செலவுகளுக்கு வேண்டிம்பொருளைக்கேட்பின் அப்படியே பொருளைத்தருவர் நீ வாங்கிக்கொண்டு வருவாயென்றனுப்ப, அத்தாடியு மவ்வாறுசென்று அவரது பத்னியாராகிய கங்காம்பையார் தரித்திருந்த பீதாம்பரத்தைக்கண்டதிகயித்துத் திரும்பி யுடனே தனது தலைவியினிடத்துவந்து கேட்பாயமமா பொருவிசேடமிருக்குது, கங்காம்பையார் தரித்திருக்குஞ் சேலையைப்போ லுலகத்தி லெங்குமிராது, திருக்கலையத்தி லுமாதேவியார் தரிக்குஞ்சேலை யொருகாலிவ்வாறிருக்குமென் றெண்ணுகிறேன்.

உன்னிடத்தில் வந்துபோகும் ஜங்கமர் வசவதேவரிடத்துச்சென் றச்சேலை வேண்டுமென்றுகேட்டா லுடனேதருவர் நீ யும் உடுத்திக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல, அப்பொருட்பெண்ணு மவ்வாறே தனக்குரிய விடஜங்கமருக்குச்சொல்ல, அச்சங்கமருமவ்வாறே வசவதேவரைச் சென்றுகேழ்க்க, வசவதேவருந்தமது பத்னியாரையழைப்பித்து ஆடையையவிழ்த்துத் தருவாயென்ன, பத்னிபாரும் நாணமடைந்து முகந்திரும்பிரிக, வச

ராசசு ஆடை வளர்ந்த திருவிளையாடல்வசனம்.

வதேவர் தாமேசென் றுடையயவிழக்க, அதுவு மவிழக்குந்
தோறந் துலையாதுவளர, விடஜங்கமரும் இதுவே போதுமான
து இனிவேண்டுவ தின்றெனமறுக்க, வசவேசரு மதனையவ்வள
விற் சேதித்துத் தந்துநின்றனர். விடஜங்கமருங் களித்துச்செ
ன்றனர்.

மற்றொரு விடஜங்கமரும் நீகாம்பையாரணிந்திருந்த ஸ்வ
ர்ணரத்னாகசிதமான காதனியைக்கேழ்க்க, வசவதேவரு மவ்வா
றுகொடுக்க ஜங்கமரும் வாங்கிச்சென்று தமதுவேசைக் களித்
தனர்.

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்வசனம்

மு த் தி த் து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

மு த் த ச ங் கை ய ர் பு ராணம்.

—*○*—

அமலமெய்தரித்தாய்போற்றியருளையாதரித்தாய்போ
ற்றி, எமைநிரந்தரித்தாய்போற்றி யேதமதரித்தாய்போ
ற்றி, கமையுழிதரித்தாய்போற்றிகருமமுத்தரித்தாய்போ
ற்றி, சமணிவூத்தரித்தாய்போற்றி சைவம்வித்தரித்தா
ய்போற்றி.

க

வேறு.

அறவரந்தண்டநாயகர்க் சணிபரந்தோழர்
செறியிலிங்கநன்னிட். ராய்மற்றொன்றுந்தோ
ருறவுவெம்பகதெரிவைய ரின்பமொன்றுன்னுர்
முறைமைசோமுத்த சங்கையனொருமுனிவா. ௨

தண்டநாதபால்விடாகளாஞ் சங்கமாசாரந்தே
யொண்டருந்தமதரிவைபாடி குதவுநன்னிதியுந்
தண்டருந்துகில்குங்குமஞ் சந்தனம்பன்னீர்
கொண்டுகொண்டனுதினஞ்செலுங்குநிப்பினைக்குரியா

இவ்விவாராசனைபுரிவதற தெத்தவைகொண்டு
தவமிராத்தொறுமாதா பாறசெயயவேசாரவார
நவமதாகயாமிவர்களைப்பா லின்னுநன்றா
சிவனருசசனையரிவைய ரிடஞ்சென்றுசெயவாம். ௪

என்றுதண்ட நாயகா தமையழைத்தெதிரிசைப்பா
வென்றிமாதவர்போலயா மாதபான்மேனி
யொன்றுஹசிவபூசனை புரிவதற்குடனா
நன்றுமங்கையுமதற்குள பொருளகளுநல்கி. ௫

செல்லுமாதவாதம்முட னம்மையுஞ்சோட்டாய்
வல்லபென்றலுந் தண்டநாயகருளயகிழந்து
நல்லதென்றுநுண்பினுன் மெல்லெனநகத்துப்
புல்லிநேயராயிருநங் குவித்தெதிர்போற்றி. ௬

௩௪௮

முத்தசங்கையர் புராணம்.

எனைத்துநெஞ்சினால்வாக்கின விகழ்ந்திடாதிசைந்து
வனப்பின்மிக்கதூசாரங்கண் மணவகையடைக்காய்
கனத்தநன்னிதிபுதுமல ரிவையெலாங்கட்டி
யனைத்துநின்றசெய்பரிசனர் கரங்களிலளித்தே. எ

எழுதுமோவிப்பாவையோ விருந்தியதனம்
பழுதிலாதுசெய்மங்கையோ பதுமையோபவளக்
கொழுவிதாகியகொடிகொலோ வென்னலாங்கோல
மொழுகுமேனியாளுருத்திர கணிகைபாலுய்த்தார். அ

இதமுறும்பலவளம் பரிசனத்தாகொண்டேக
முதிராமனத்தராமுத்த சங்கையொனுமுனிவர்
மதனகாலனோமடந்தையா தந்தையோவென்ன
வதிகளுபியாங்கணிகையா எனத்துறுமளவில். கூ

வசவதேவர்தமிசையெனும் வளரொளிவனப்பி
னசைவிலாமையைப் பருதிகண்டஞ்சிப்பினிடைந்து
விசையிலவீழுவதுபோலவே விரிகதிராகுறற்தெண்
டிசையின்மேற்கதாங்கடவிடைவீழ்ந்துகிழ்ச்செறிந்தான்

அவந்தரும்பரசமயாமே னந்தியாரங்கண்
சிவந்தபோலவேமேல்கட விடத்துவிண்சிவந்த
பவங்கொளப்பரவாதர்கள் பலமுகமொடுங்கிக்
குவிந்தபோலவண்பங்கய மலொலாங்குவிந்த. டிக

வேறு.

உததியிற்பிறந்தவெம்மோ டுதித்தமாவசவதேவர்
விதமனையிருக்கப்பெற்றாள் விதுவான்சென்னியுற்றா
னிதழுறவெம்மைமண்ணோ ரெச்சில்செய்கின்றொன்று
கதறுதல்போலக்கோயிற் கண்டொறுஞ்சங்கமார்த்த.

இனியநம்வசவதேவ ரியல்கண்டுசமணைப்பற்றி
வனிதைமார்நகுதல்போல மலர்ந்தனவாம்பலெங்கு
மனியராமமணாமுற்று மடங்குதல்போலத்தத்த
நனியுறுசேக்கைதோறு நண்ணினபுட்களெல்லாம். மரு

வேறு.

வெய்யபுன்சுமண்கள்ளர்தாம் வெருவிடவந்த
செய்யதண்டநாயக ரொனவெழுந்ததுநிங்க
ளையர்நந்திகளருளினு லனைத்துளோர்நுதலி
னுய்யவந்தவெண்ணீறு போலுதித்தனவுடுக்கள். மசு

இந்தவாறிராத்திங்கள் வந்திசைதரும்பொழுதி
னந்தமெய்த்தவர்சங் கையொழுந்தருள்வாரைச்
சந்தவோவியமுயிர்பெற்றுச் சரிக்குதல்போல
வந்துருத்திரகணிகையா ளெதிருறவணங்கி. மரு

கரங்கொடுத்தகங்கொண்டு போய்க்கழலிணைவிளக்கி
யிடிங்குமன்பினுற்றீர்த்த மதருந்திரீடெழிலாற்
றிரங்கொளாதனத்திருத்திமுன் னினியனசெப்பி
வரந்தருந்திருநீறடைக் காய்வைத்துவணங்கி. மசு

ராஜா

முத்தசங்கையர் புராணம்.

வளந்தரும்பரிசனத் தரைச்செலுமென்றுமகிழ்வா
லுளங்குளிரந்தகம்புகும்பொழு துருத்திரகணிகை
தளங்கொண்மாளிகைபடிக மாமணியினுற்சமைத்தங்
களந்திடற்கரிதா மொளிமண்டபமதனில். . யௌ

கிள்ளைசாரிகைகபோதங் கண்முழங்கவேகளித்த
வுள்ளரைந்திடவீணை யாழ்கின்னரியொலிப்ப
வள்ளிதாகியதமனியக் கட்டின்மேல்வனப்பார்
பள்ளியொள்ளியபஞ்சனை மேன்மலர்பரப்பி. யௌ

தூங்குதீபங்கள்புடை தொறுமசைவறச்சுடர்
வோங்குமென்றினாவிரித்து மேற்கட்டிகளொளிரப்
பாங்குதாதுயர்சவரங் களாஞ்சிகளப்பற்றி
யாங்குதென்பனீர்தெளித்தபூ விசிறிகளசைப்ப. யௌ

வாசநீர்சின்னக்கெண் டிகைநிறைத்துமுன்வைப்பார்
பூசுசந்தனமாதுசேர் பொற்றிண்ணநிறைப்பா
ராசிலாவடைக்காய்தரு மடைப்பைமுனபிடிப்பார்
தேசலாவுபொற்படிநல விர்துகைசேர்ப்பார். உய

ஆகுமெல்லையிற் கனகசோபானமேலைய
ரோகுபோதினிலுருத்திர கணிகையாளிருகை
மோகமேல்கொடுகொடுத்திட முத்தசங்கையர்தாம்
போகநெஞ்சினரன்றியே யேறிபுட்புகுந்து. உக

பைம்பொன்மாமணிப்பரியங்க சயனத்தைப்பார்த்தே
யெம்பிரானிருந்த ந னுற்றபீடமீதென்ன
நம்பியன்பினுனனிமிகப் பயந்ததற்கருகாக்
கம்பளாதனம்போட் டதன்கண்ணிருந்தருளி. ௨௨

நெடியவேணியைவிட்டு முன்கட்டினேரிழைநீ
சடைகள்சுட்டிலையென்னிது சாற்றெனயாங்க
ளடையுமம்பிகையெங்களுக் கனாதியிலளித்த
கடிகொண்மெல்லியசடையிது வெனமயிர்காட்ட. ௨௩

பொறையுறுந்தமதுருவெலாம் பூதியைப்பூசி
நிறைபலிந்தநீமென்முனே நீ தரிக்கில்லாய்
யறைதியென்றலுமம்பிகை யெனக்குமுன்னளித்த
முறையினீறிதுவென்றுமெய் மஞ்சளேமொழிந்தாள்.

கண்டிதம்முடற்றரித்துநீ காரிகையிவைமேற்
கொண்டி டாததென்கூறென வுவர்க்கடற்கரையின்
மண்டுமிம்மணிமாலையன் றரியபாற்கடற்றீ [ள்.
வுண்டிவ்வெள்ளைநற்கண்டிகை யெனமுத்தையுரைத்தா

முத்தசங்கையர்முத்த மூக்குத்தியைநோக்கிச்
சுத்தருத்திராக்கத்தைநற் சிரத்தினிற்றாய்தாய்
வைத்திடாதிந்தமூக்கினில் வைத்ததேனென்ன
வத்தநாரணாதேன வல்லெனவறைந்தாள். ௨௪

௩௩௨

முத்தசங்கையர் புராணம்.

சற்குணத்திரீகச் சட்டமொன்றையேதரியா
தெற்கொண்மெய்யெலாங்குலையினுன்முடலேனென்ன
துற்பவித்திரட்டுணைவிழிக் கென்னுடரோன்றா [த்
நற்கிரமத்தினுற்போர்த்தன நெனமனநயந்து. ௨௪

அரிவையாளிவளஞதிலாஞ் சனமுடையாளென்
றிருகைகூப்பிநின் றிந்தநல் வேடத்திற்கெவர்தாம்
பெரியதேசிகர்நியமமே தாசாரபேதத்
துரிமையே துநின்குருபரம் பனாயெதுவுரைப்பாய். ௨௫

தவங்கௌவ்வழிசெய்வை நீயாருடன்சங்க
முவந்துபண்ணுதியுண்பதே துரையெனநகையா
சிவந்தவாயினள்செப்புவாள் வாமதேவாசா
னவங்கொண்முன்னுபதேசத்தால் வெள்ளிமாநகமேல்.

அகிலநாயகியருந்தவஞ் செய்தவன்றன்னை
மிகமகிழ்ந்திடப்பண்ணித்தன் மேனியோர்பாலுந்
தகுமவ்வேடமுந்தந்திடப் பெற்றவத்தையல்
சகமளித்தருடேசிகை யாமவள்சமயம். ௩௩

தரணிமோகனலாஞ் சனதாரியர்யாங்க
ளருமறைப்புரைபுராணங்க ணிறையவன்றான்பால்
வரமுறும்படிகேட்டவ ளனைத்தையும்வகுப்பாள்
பாமகாரணிசந்ததிப் பாவையர்யாங்கள். ௩௪

அட்டமொன்றதாய்க் காய்ந்தபால்சருக்கரையன்பா
லிட்டு விங்கத்துக்கீந் தியாமருந்நுவமினிதாய்த்
தட்டிலாமலொண்கந்தழூ லாதிகுடவத்தோர்
நட்ட பத்தர்குடந்திடிற் கொள்ளுதுநயந்து. ௩௨

சனூ மனந்தனம்வஞ் சனையின்றியேதவறா
சனூதினந்தருஞ்சங்கமர் துர்மையாமனைவோந்
தினமுமியாஞ்செயுஞ் செயலெலாஞ்சிவலிங்கபூசை
புனிதமுத்தபும்பத்தியு மெமக்கவாபுகளின். ௩௩

மூவித்தவரம்பொறிகளால் யாங்குஞ்செய்முனையீ
தாவிபோலுமெம்மாரி யர்மாக்கமாறிட்டை
மேவுவேடங்கள்விரத நற்சரித்திரமிவைவெந்
தாவில்சந்ததிமடந்தையா சிவாலயஞ்சார்வார. ௩௪

ஐயவென்றுமின்னிசைத்தலு முத்தசங்கையர்தா
மெய்யிடுநன்னவேயவளை நற்றவரெனவிரும்பிச்
செய்யுமுன்வளம்பார்க்கெனத் தெளிசிவார்ச்சனைக்குத்
துய்யமஞ்சனமலாதரு வாயெனத்தோகை. ௩௫

இவர்க்கித்தனஞ்செய்வதே கருமமென்றெண்ணி
யவர்க்குமஞ்சனமலர் கந்தமாதியாமனைத்து
முவப்பினஸ்கியே யூழியந்தவறவறுதவத்
தவத்தராமுத்தசந் கையர்சிவார்ச்சனைத்தருக்கால். ௩௬

ராஞ்சு

முத்தசங்கையர் புராணம்.

போதவார்ச்சனைசெய்வதைக் கணிகையாள்புரியா
வாதரத்தினிற்றன்பரி சனத்தரையழைக்கக்
கோதின்மாமயிற்றிரள்களோ வன்னத்தின்குழுவோ
வோதுசித்திரப்பாவையோ வெனப்பலருறலும். ௩௭

ஒத்துமத்தளந்தாளங்க னொத்துமின்காளஞ்
சுத்தமாகவேயுதுமின் றேரத்திரந்துதிமின்
சத்தநல்லிசைபாடுமி னுடுமின்றவறாச்
சித்தமெய்த்தவா பூசனைக்கேவனென்செய்வேன். ௩௮

என்றுதூபதீபார்த்த நன்னிவேதனமெல்லா
நின்றருத்திரகணிகையா னேயத்தினளிப்ப
வென்றுமெய்த்தவாசிவார்ச் சனைவிருப்பமேமிகவு
மொன்றுநெஞ்சராயிரவெலாமெழாதிருந்நுவந்தார் ௩௯

அரியமாதவர்முத்தசங் கையர்தந்துறவைப்
பரிவுபொங்கியேதோத்திரம் பண்னுவார்போல
விரியிராவிடைக்குக்குடம் புள்ளினமெல்லாம்
பெரிதுகூவினசிலம்பின பிரிந்ததுகங்குல். ௪௦

பழுதகன்றிலாப் பரசமயாந்தகாரங்கண்
முழுதகன்றிடச்சைவமா முளரிகண்மலரத்
தொழுபதாம்புயத் தண்டநாயகக்கதிர்நோன்றிற்
றெழுமினென்பபோ லாலயந்தொறுஞ்சங்கமியம்ப. ௪௧

ஐயமுத்தசங்கையர்தன் மாயையிலடங்கா
துய்யுமாற்றினையுணர்ந்தஞ் சிபுருத்திரகணிகை
பையவேங்கையொழிந்தவப் பான்மைபோற்குமுதச்
செய்யமென்மலர்த்திரளெலாஞ் செவ்விபோய்க்குவிந்த

முற்றுமெய்த்தவர் முத்தசங் கையொனுமுனிவர்
வெற்றிவேல்விழியாருட னிருப்பினும்விருப்பஞ்
சற்றுமில்லராதன்மைக்குச் சான்றியானென்றே
புற்றநெயத்தினிற்றல்போற் பகலவனுதித்தான். ௪௩

தண்டநாயகர் தவநெறிப்பத்தியுந்தயாவு
மண்டர்கோனிடத்தவர்பெற்ற வருளுமுற்றறிந்து
கண்டபேருளங்குளிப்புற முகமலர்ந்ததுபோல்
வண்டகன்றிலாப்பங்கய மலொலாமலர்ந்த. ௪௪

காலையய்தியகாலையின் முத்தசங்கையர்தாஞ்
சீலநந்திகண்முன்னணைந் தினிது னாசெய்வா
ரோலவெனனுடனிராத் திரிவந்தறிந்திலையே
நீலகண்டனவல்லன மடந்தையினெறியை. ௪௫

என்னெசொல்லுவ னிரவெலாந்துஞ்சுதலின்றி
புன்னையுன்னினன் சிவார்ச்சனைக்காலையினுவந்து
முன்னைநல்வினையுள்ளவ மந்தமென்மொழியா
ணன்னயஞ்செறிசிவார்ச்சனை மனையினையணைவார். ௪௬

ராஞ்சு

முத்தசங்கையர் புராணம்.

கண்டனன்பலதவத்தரை மிப்படிக்கானேன்

வெண்டருங்கண்டிமென் சடைபொன்னனவிபூதி

மண்டிறுஞ்சகலாங்குகெளபீ னமம்மடந்தை •

கொண்டவேடங்க ளவள்பரிசனருமக்குறியால். சுள

இனையவாமுத்தசங்கைய ரிரைத்திடவிருந்தோ

மனைவருஞ்சிரித்தார்த்தனர் நந்திகளன்பான்

முனையினண்பினுன்முறுவல்செய் தானையேமுன்னிப்

பினையறிந்திலார் பெருமையைப்பேசரிதென்றார். சஅ

முத்தசங்கையர் புராணம்

மு த் தி த் து.

ஆ க தி ரு வி ரு த் த ம் - ரு ௩ ௨.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

மு த் த ச ங் கை ய ர் பு ரா ண

வ ச ன ம்.

ஸ்ரீவசவதேவரிடத்துத் தோழமையுள்ளவர், விங்கநிஷ்டாபரர், முத்தசங்கையரொன்பவர் உலகவிகார மொன்றுமறியாதவர், அநேக விடஜங்கமர் வசவதேவரிடத்துவந்து வேண்டும் பொருளுடனே வஸ்திராபரணங்களையும் வாசனத்திரவியங்களையும் வாங்கிச் செல்லுதலைக்கண்டு இவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதரிடத்துச்சென்று அத்தவங்களை யிரவித்புரிவார்போலும் யாமுயில்வாறு புரிதல்

வேண்டுமென்றுகருதி வசவதேவரிடத்துச்சென்று இச்சங்கம
ர்போல் யாமும் மாதரிடத்துச்சென்று தவம்புரிய விச்சித்தே
ம், அதற்குவேண்டு முபகாணங்கண் முற்றுந் தருவீரென்று
ரைக்க, அவருமவ்வாறே வேண்டும் பொருண்முதலிய சாதன
ங்களைப் பரிசனங்களிடத்துக்கொடுத்து ஒருகணிகைவீட் டிச்ச
ங்கமனா யடைவிப்பீரென் றுஞ்ஞாபிக்க, அவருமவ்வாறே அ
ழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டனர். அவ்வேசியரும் எதிர்செ
ன்றழைத்துச்சென்று பாதங்களைவிளக்கி யத்தீர்த்தமருந்தி அ
டைக்காய்த் திருநீறுவைத்து வணங்கியுபசரித்துத் தமது பஞ்ச
ணையிற்சேர்க்க, அதுகண்ட முத்தசங்கையர் இந்ததிவ்யபுஷ்பா
லங்காரசயனம் எமது சிவபெருமானாக் அருச்சிக்கும் பீடஸ்தா
னமென்று நினைத்து இதனைநெருங்க யாமருகரல்லோமென்று
பக்கத்தோர் கம்பளமிட்டு அதிலிருந்தனர். அக்கணிகை மதன
லீலைக் கெவ்விதத்துள்ளாக்கவு மக்குறிப்பொன்றுமறியாது இவ்
வேசையனாயுந் தவமுடையாராகநினைத்து நீவிர் சடைதரியாம
ல், உருத்திராக்ஷமணியாமல் திருநீறுதரிக்காமல் கச்சட்டமுடுக்
காமல் உடல்முழுதும் ஆடைகொண்டு மறைத்தகாரணம் யா
தென்ன, வேசையிவர் மோக்ஷகாமியென்றறிந்து யாம் செளரி
மதஞ்சார்ந்தவராதலால் அதற்கேற்ப விக்கோலங்கொண்டனம்.
எமதுதேகத்தைத் தம்மைப்போல்வாராய ஜங்கமர் காணலாம
ன்றி பலிகளானார் காண்டல்கூடாதாதலால் இவ்வா ருடையான்
மறைத்தனமென்ன, முத்தசங்கையரு மிவர் அநாதியான சத்தி
ச்சின்னமுடையவரென்று நம்பி மிகவு மவரிடத்தன்புவைத்து
அவர்க்குத்தா மளவற்ற வுபசாரங்களைச்செய்து அக்கணிகையு
மவள தேவந்பெண்களு முடனிருந் தேவல்செய்ய இரவுமுழு
துஞ் சிவபூஜைசெய்து விடியற்காலத்தெழுந்து வசவதேவரைக்

ராருஅ முத்தசங்கையர் புராணவசனம்.

கண்டு நேற்றிராத்திரிபூஜையில் நீரு முடண்லலாததொன்றை
குறையாகமுடிந்தது.

அம்மங்கையாபோற் றவமுடையாரா யிதுபரியந்தம் நா
மெவ்விடத்துங் கண்டறியோம் என்று சொல்லவே அங்கிருந்த
வர் யாவருஞ்சிரித்தனா. இவாபற்றிக்கிரங்கி வணங்கி யதிசயித்
துத தாமும மனமகிழ்ந்து புனமுறுவலகொண்டிருந்து சிவத்
தியானமொன்றல்லது வேறறியாரது பெருமை வாககு மனங்க
ட் கருமையுள்ளதென் றிருந்தனர்.

முத்தசங்கையா புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற நம்பலம்.

பசுபதிநாயனா புராணம்.

—*—

இன்னவாறுநந்திகேச ரினிதுலாக்குமெல்லையின்
மன்னுசென்னவசவதேவா மாமலுநாநாடியே
நன்னெடுங்கரங்குவிந்து நம்பனன்பினமிககராய்
முன்னருந்தவநதநோழமுறைமையானதென்னெனக

சோதிசோதிதுற்றகண்ணர் துய்யதாசகைக்குழா
மேதுமுற்றுணர்ந்திடா திருத்தல்போலவெம்பிரான்
மீதிலன்புள்ளோர்க்கெனஞ்சின் மிககலோகவிதிகளா
நீதியொன்றுமின்னதென்று நிச்சயித்தறிந்திடார்.

பித்தாபாலரொப்பர்ஞானர் பேசிலென்றுசெப்பவே
முத்தரித்தவத்தர்போல முன்னுமுள்ளரோவென
வித்தவத்தர்போலனந்த றென்னவெங்கணந்தியா
ரொத்தசென்னவசவராசையர்க்குரைத்தேதா துவாம்.௩

அரணிடத்திலளவினேய ரஞ்செழுத்தினெஞ்சினார்
தனாவிளங்கவந்தவெய் யலூரொணுந்தலத்தினா
விரகிலாதமெய்த்தவத் தர்வீரசைவவிதியினா
ருமுலாவுளத்தர்பாசு பதிகளென்றெருத்தனார். ௪

ஓரிடத்துவீரசைவ வுத்தமத்தர்கூடியே
பாரரித்தனதிகநூல் படித்திருக்குமெல்லையின்
வாரியைக்கடைந்தபோது வந்தெழுந்துவந்தமா
கோரமுற்றகார்விடம் பரந்தறக்கொதிக்குநாள். ௫

அஞ்சிவானரசுரர்கூடி யபயமபயமபயமென்
றெஞ்சியோடுமெல்லையி னெழுந்தவெய்யவிடமெலா
நஞ்சிதென்றெணுமலத்த னுண்டசொன்னவிற்றலு
நெஞ்சுபாசுபதிதளா ரழிந்தருண்டநீனைவராய். ௬

என்னவென்னசொல்லுமால மெம்பிரானயின்றதெ,
னன்னசெய்தி மெய்கொலுள்ள தறைபுமென்னவவர்க
ளு, மன்னவுள்ளதென்னவே மயங்கிமண்ணின்மேல்வி
ழுந், தொன்னலார்கொல் விண்ணொன் றுலைந்துரைந்
துருத்தெழா. ௭

நாகு

பசுபதிநாயனார் புராணம்.

விடமருந்துகென்றொருத்தர் வேண்டிலொன்றி யுண்ப
ரோ, மடமணைந்துளோருமால மனமிசைந்துகொள்வ
ரோ, திடமிசுந்தகாளமுண்டுசெந்தபேபொனைத்துளோ,
சடுமிதைத்திருப்புமந் துங்கள்வல்லராகொலோ. அ

புக்கவாலமந்தவேலை யிற்புறப்படுத்தமெய்
யொக்கலாகவருகிருந்து ளோர்கபரில்லையானதே
திக்கெனக்ஞையலா து தேவரில்லையென்செய்கே
னிக்கணத்தினஞ்சுமிழ்ந்தெனக்கிநஞ்செயெம்பிரான்.சு

ஆலமுண்டபோதுதேவி யருகிருந்தநிலையோ
சாலவேணியுற்றகங்கை தானுமொத்திருப்பதே
னாலவோலநந்திகேச நுற்றசுற்றமல்லவோ
வேலநாநறிந்ததுண் டெனற்றவிரப்பெனன்செய்கேன்

இந்ததூலையிந்தமாத வத்தர்தாமிசைப்பதேன்
றத்திமாமுகத்தர்வேலர் தந்தையன்பிலார்கொலோ
பந்தரானவீரபத்தி ராதிபல்கணங்கணீர்
வந்துகையிலும்பறித் தெறிந்திலீமறந்துரோ. டக

இவ்விடந்தலைக்கொள்கின்ற வேலையிற்புகுந்துநீ
ரவ்விடத்துநன்மைசெய்த லன்பதன்றதற்குமுன்
வவ்வியையர்தாளிலே வணங்கியோர்மருந்தளித்
தெவ்விதத்தெனுந்திருப்பு மென்சொலுக்கிரங்கியே.

தீயதத்திதொன்றையுந் திருப்பிலத்தனெம்பிரா
னாயுமற்றனந்தநா ளிருப்பனருமில்லையே
நாயகன்விடத்தையுண்ண நானிருக்கிலெனெனப்
போயிருங்கடற்குதிப்ப னென்றுபோதுபோதிலே. ௨௩

தேவதேவன்விடையின்மீது தேவிபங்கனெய்தியே
பூவின்மாரிவிண்ணுளோர் பொழிந்துகைகுவிக்கவே
யாவன்மீதுசிவகணத்த ராவெனுஞ்சொலொலியுட
னாவதொன்றுனக்கித்தத்த கேளளித்துமென்னலும். ௨௪

பாசுபதிகளீசர்தாள் பணிந்துநின்றபகருவார்
தேசவிறைவநீயயின்ற தீயவாலமொத்தியே
நாசமணையிலென்னசெய்வ னஞ்சையிங்குமிழ்ந்திடி
னாசிலாவாமெனக் களித்ததொக்குமென்றலும். ௨௫

முத்தனெம்பிரான்மகிழ்ந்து முறுவல்செய்துநாடியே
பத்தவிந்தவாலநா முமிழ்ந்திடிற்பரந்துமண்
மெத்தவெந்துவானிறந்து விடுமிதெம்மிடத்துமே
லொத்திருந்துபோவதன்றி யொன்றுமின்றெமக்கென.

கண்டமுற்றகடுவிழிந்து கடுகிலென்னசெய்குவே
னண்டநாதநம்பகில்ல னாவியங்கழிப்பனென்
றெண்டியங்குமன்பர்சொல்ல வெம்பிரானிரங்கியா
முண்டநஞ்சிழிந்திடாது நங்களத்தினுழியலால். ௨௬

நம்பலாதபோ துநம்ம டித்தலத் துநண்ணியே
யெம்பெருங்களத்தினஞ் சிழிந்திடா துபார்த்தினொன்
றும்பர்கோன்வலத் துடைக்கணுற்றநண்பில்வைத்தன
னம்பரத்தர்மாரிபோ லலர்க்கைகொண்டுவிசினார். யஅ

கங்கைவேணிகொண்டநஞ்சு கண்டம்விட் டிழிந்திடா
தங்கரன்மடித்தலத் தமர்ந்துநாடுமன்பரா
மெங்கள்பாசுபதிகளாரி லங்குமேன்மைதன்னையார்
சங்கைசெய் துரைக்கவல்லர் தம்பிரானையன்றியே. யக

பசுபதிநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

சூகதிருவிருத்தம் - ௫௫௧.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பசுபதிநாயனார் புராண

வசனம்.

ஒருதினம் ப்ரஸாதமே திருமேனியாயுள்ள சென்னவசவ
தேவர் தமதுமாமன் ஸ்ரீவசவதேவனானோக்கி தவமுடையாரொ
ல்லா மேழையராயினகாரண மென்னையென்றுகேட்க, உலகத்தி
ல் சூர்யோதயங்கண்டவர் கண்களுக்கு நகூத்திரவொளி தோற்
றாது, அதுபோல சிவதர்சனம்பண்ணுந் தவமுள்ளார் உலகத்
துப்பொருளை யெப்போதும்விரும்பார். பித்தர்போலவும் பாலர்

கன்போலவும் ஞானிகளிருப்பொன்று சொல்ல, இவர்போலும் ஞானிகள் முற்காலத்துமுளரோவென்று சென்னவசவதேவர் வினவ, இவர்போலனந்தஞானிகள் உண்டு அவரிலொருவர் பசுபதிநாயனாரொன்பவர், வெய்யலூரென்னுந் திருத்தலத்தையுடையவர், வீரசைவாசாரமுள்ளவர், இவர் வீரசைவ உத்தமர்கள்கூடிய சிவாகமமுதலிய நூல்களைப் படிக்குங்காலத்தில் திருப்பாற்சட்டலில் கோரமான வாலகாலவிஷ்ணுண்டாய் எங்கும்பரவிக் கொடுமையைச்செய்ய அக்காலத்துத் தேவாசுரர் முதலாயினோர் நடுங்கிச் சிவபெருமானிடத்து அபயம் அபயமென்று அடையுமிடத்து கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்கொடியவிஷத்தை லோகரக்ஷணர்த்தமாகத் தாமுண்டனர் என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டு மருண்டசிந்தையுள்ளவராய் என்சொன்னீர் என்சொன்னீர் எமது சிவபெருமான் விடமுண்டாரொன்பது உண்மையோ சொல்லுங்களென்றுசொல்ல, அஃதுள்ளதேயென தவர்கள்சொல்ல, அப்போது பசுபதியார் மண்மேல் மயங்கிவிழுந்து பின்னருமெழுந்து கோபாவேசமுள்ளவராய் இத் தேவரயாவருஞ் சத்துருக்களோ ஒருவர் விஷத்தையருந்தச்சொல்லினால் அறிவில்லாதவருஞ் சமாதானிக்கார், கொடியவிஷத்தையுண்டிறந்தவ றெவ்வளவுபே ரிவ்வுலகத்துண்டு, இதைத்திருப்பு மந்திரவாதிக ளெவரிருக்கின்றார், விஷம்பிறந்தகாலத்துச் சுற்றமாயுள்ளவ ரொருவருமில்லாராயினர். ஸ்வாமி சிவபெருமானே உம்மையன்றி யெமக்கும் வேறுதிக்கில்லை, ஆதலா விந்தக்ஷணமே நீருண்டவிஷத்தை யுமிழ்ந்தருளவேண்டும், அவ்விஷமுண்டபோது உமாதேவியார் அருகிலிருந்ததில்லையோ, கங்காதேவியாரும் ஒத்திருந்துண்டோ, நந்திகேசுரரும்குச் சுற்றத்தாரன்றோ, நானறிஞ்சேனாயி னுடனேதவிர்ப்பென், இந்தநூலையித்த

வமுடையார் படித்தன்றோ இக்கெடுதி கேட்கலாயிற்று. விநாய
கர் கந்திரிருவரும் தமதுதந்தையாரிடத் தன்பில்லாதவரோ, வீ
ரபத்திராதிகணங்களே நீங்களாவது அவ்விஷத்தைவாங்கி யெ
றியாதிருந்தீர், இவ்விஷந் தலைக்கேறுமுன்னேதானே எவ்வித
த்தாலாவது திரும்பும்விதத்தை என்னிடத் திரக்கத்தாலாவது
செய்யுங்கள், இப்போதுநேரிட்ட தத்துநீங்கினால் எமதுசிவபெ
ருமா னின்னும் வெகுகாலம் ஆயுளோடிருப்பர் என்று பலவாறு
கூறி இவ்வாபத்தைநீக்குவா ரொருவரும்ல்லாமையால் நானினி
யுயிரோடினோன் சமுத்திரத்தில்விழுந் திறப்பேனென் மெழுந்து
தெல்ல, அப்போது தேவதேவராகிய சிவபெருமான் விருஷபா
ரூடராகத் தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிய சிவகணங்களெல்லாம
ஹரஹரவென்று ஸதோத்திரங்களபண்ண எழுந்தருளி ஓ பசுப
தியே யுனக்காகவேண்மீவ தெதுவானாலு மதனைக்கேளென்று
சொல்ல, அப்போது பசுபதியார் சிவபெருமானது திருவடிகளி
ல்லணங்கி ஸ்வாமி தமது கிருபானோக்கத்தால் யாதொருசஞ்ச
லமுமெனக்கில்லை, தமது கண்டத்துவிளங்கும் விஷத்தால்வரு
ங்கெடுதிக்கே வருந்துகிறேன் அதை யுமிழ்ந்தீராயின் அப்போ
தே என்சஞ்சலமொழிந்தது என்றுசொல்ல, அப்போது பரம
சிஷ்யமும் மனமகிழ்ந்து பக்தனே, நீசொல்வதுசரியே இறையுமி
ழ்ந்தா லப்போதே யுலகத்தை நாசம்பண்ணும், ஆகாயமு முடி
வையடையும், இந்தவிஷ மெம்மிடத்தொத்திருப்பதன்றிக் கொ
டுமைசெய்யாது, ஆதலால் நானிறக்கமாட்டேன் நீயும் பயப்ப
டவேண்டிய காரணமில்லையென்றுசொல்ல, ஸ்வாமி'கண்டத்தி
லிருக்கும்விஷம் உள்ளேசெல்லமாட்டாதென்று என்னரிச்சய
ம், அப்படியிறங்கினால் நானுமுடனே யிறந்துவிடுவேன் என்று
பசுபதியார் சொல்ல, அவ்வாறு உனக்கு நம்பிக்கையில்லாதிருகுக்

பசுபதிநாயனார் புராணவசனம்.   ஈகூரு

மானால் எமது மடியிலிருந்து எப்போதும் பார்த்திருப்பாயென்று கடாங்கித்தனர். பசுபதிநாயனாரும் விஷமிறங்காதபடி மடியிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இப்படிக்கொத்த அன்புள்ள பசுபதிநாயனாரது பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமானால் பரமசிவமே சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லியருளினார்.

பசுபதிநாயனார் புராணவசன
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம். *

—*—

கோட்கூச்சவ்வை புராணம்.

—*—

தாரணிபுகழுங்கோளு னென்னுமத்தலத்தில்வாழுஞ்
சீரணிகைவவேந்தர் சிவதேவசரணென்னும்
பேரினூரவர்பயந்த பேதையர்கோட்கூச்சவ்வை
யேரிளம்பருவமின்னு ரிவர்செயலியம்பலுற்றும்.   க

செந்நெறியினராமந்தச் சிவதேவ சரணொன்பார், நன்
னெறியாயதம்மூர் நம்பாபோகேசர்க்கான்பாற், றுன்ன
ருநேயத்தாலே துகளறத்தினநிவேதித், தென்னையாளு
டையாய்காப்பர் மென்றுநின்றிறைஞ்சியேத்தி.   உ

ஒழுகுமந்நாளிலோர்நாளும்பர்கோன்கருமமாகச், செழு
விதோநகர்க்குச்செல்வார் சிறியதம்மகனைநோக்கி, வழு

ஈசுது

கோட்கூச்சவ்வை புராணம்.

விலெந்தம்பிராற்கில்வள்ளத்திலிந்தப்பாலேப், பழுதிலா
தழுதுசெய்யப் பண்ணுவாய்தினமும்பாவாய். ௩

அன்னையேயுனக்குறற்சிற் றுடையுமங்கைச்சங்குங்
கன்னமாரோலையும்பொற் கடகமுங்கனகப்பொட்டு
மின்னுமம்பாவையுநின் விரற்குமோதிரமுங்கொண்டிங்
குன்னைவந்தனைவோநாளையுண்மைநீயொன்றுமஞ்சேல்.

பாலநம்பிராற்குககாய்ச்சிப் பரிவினன்னிவேதஞ்செ
ய்வாய், காலமொன்றிடவேயென்றுசென்றனர்கண்ணியா
ர்தா, மேலவப்படியோர்வள்ளத் திவிதுறப்பெய்துகை
க்கொண், டாலமுண்டருள்வாரகோயிலணைந்தவாமுன்
வைத்தன்பால். ௪

குடித்திபாலையெவன்று கூறிமுன்குலவுநண்பால்
அடிக்கடியுபசரிப்பா ராகவுமருந்தாராகி
நெடித்திருப்பதனைக்கண்டு நேசநன்னெஞ்சினுலே
யெடுத்திருகையிலேந்தி யேனையாவிப்பால்வேண்டாய்.

செல்லப்பால்காய்ந்ததின்னோ செழுமணமின்றோவா
றீற், நிலையோபசிதானின்றோ திரிந்ததோகண்டாொ
ன்றோ, வல்லதானற்பெமன்றோ வறிவிலேன்றந்தெனெ
ன்றோ, சொல்லுற்றேடில்லையென்றோ தூவட்டில்விள
க்கேனென்றோ.

தண்ணெனவாழிற்றென்றே தண்ணீர்கூடியபாலெ
ன்றே, வண்ணியாக்களித்தேனென்றே வரவுநான்றா
ழ்த்தேனென்றே, வொண்ணெய்கூடியதில் லென்றே
வோடிமுன்கொணர்ந்தேனென்றே, வெண்ணியித்தனை
யும்வேண்டா வென்பதோபருகாதென்னீ. அ

பாலுடன்சற்றுச்சோறு பழங்கலந்தில்லெனென்றே
சாலவேயினியதேனற் சர்க்கரைபண்ணியாரங்
கோலவெம்மனையிலுண்டுகொணரவோகோவினெய்தா
ன், மேலுறுகுடத்தினுண்டுதருகவேர்விருப்பேதன்றி. கூ

என்னையன்குருக்கணை யெழின்மயேசுரநம்பூசை
நன்னெய்பாலுடன்ளிப்ப னுனையழைத்துப்போவன்
பின்னையனன்னையப்பன் பெரிதவறெங்காய்தந்தார்
முன்னுனக்கிடுவனிப்பான்முந்திரீயயின்றான்மற்றும. ய

நானையென்றதைதாயார் நற்பொன்மோதிரஞ்சிலம்பு
தோளுறுங்கானன்முத்தின் றுழ்வடந்துலங்கும்பாவை
நீளொளிசிற்றிற்றொட்டிற் றருவரின்னினாகளெல்லாங்
கேளுனக்களிப்பனிப்பால் கெடாமுனமருந்துகென்று.

இன்னநான்மந்தபாலை யின்றுநீகுடியாயேலென்
மந்தைதாய்கேட்கிலென்னைச் சாம்படியடிப்பரந்தோ
வந்தவரறியாமுன்ன மருந்துவாயெனவணங்கி
நொந்தழும்வட்டிற்பாலை நோக்குரித்தனையுநோக்கும்,

திரும்பவுமிறைஞ்சியேங்குந் தேம்புநின்றழந்தகைக்குங்
கரங்களைநெரித்திரங்குங் கானிலங்கோட்டுங்கண்ணீ
ரரும்பினைத்துடைக்குமில்வா றுகுமிப்பேதையன்பை
விரும்பியங்கிருந்தபாலே வினாந்தானமுதுசெய்தான்.

இம்முறைகன்னியார்பா லிறைவற்குநிலேதஞ்செய்து
தம்மனமகிழுநாளிற் றாயருந்தந்தையாருஞ்
செம்மையாங்கருமமுற்றிச் சென்றவூர்நின் றுயீள்வா
ரம்மையோர்பாகர்கோயி லருகுறவணையுமங்கண். ௨௪

கோதிலாக்கோட்கூச்சவ்வை கொடியிடைபாகர்க்கா
ன்பா, லாதரவுடனிலேதித் தங்கையின்வெறுங்கிண்ண
ங்கொண், டீதியங்கொளச்செல்வாரை யுன்னிநற்றந்தை
யார்கண், டதென்னதம்பிரான்பா லென்செய்தாய் பா
வியென்று. ௨௫

எங்குநீசென்றாய்வட்டிற் கினியபாலேதுமின்றி
யங்கையிற்றருவதேதங் கார்க்குணவளித்தாயந்தோ
மங்குறக்கவிழ்த்திட்டாயோ மருவித்தானருந்தியப்பாற்
பங்கமாக்கினையோவென்னோ பாவிரீபகர்வாயென்ன.

இல்லையீசொன்னவாமே யிந்தவள்ளம்விளக்கி, நல்ல
பானிறைத்துச்சென்று நம்பன்முன் வைத்திறைஞ்சிச்,
சொல்லினன்குடிப்பாயென்று தொழுதுநின்றழதேனு

ண்டான், வல்லிநீ செல்கென்றென்கை வட்டிலைதந்தா
ன்வந்தேன். ௨௭

என்றுகன்னிகையா சொல்லச் சிவதேவொழுந்துவெம்
நின்றுசாதித்தல்பாரீர் நீலிபோலென்னவையா [பி
மன்றுளார்பாலருந்தன் மாயமீதறிவோமென்று
பின்றைநாட்டம்மட த்து ளமுதையவ்வட்டிற் பெய்து.

அரிவையா கோட்கூச்சுவையாகையிறகொடுத்துவா
வென். மெரி புறுகரத்தாரமுனசென்றிருத்தியிங்கமுதுசெ
ய்வி, யுரியசினபத்திகாண்பனென்றலுமுவத்துமுன்போ
ம், பரிவினாற்பாலவைததுப்பாவையாருபசரிப்பார். ௨௮

பெண்ணினம்பேதையாதம பெரியநற்பத்தினேயந்,
திண்ணிமையுலகாகாணக் தெரிவிப்பான் செங்கணைந்
றார், தண்ணிறை பாலருந்தாத் தன்மைய ராயிருந்தார்,
கண்ணினைப்பிசைந்துபோதக கலுழ்த்துகன்னிகையார்
சொல்வார். ௨௯

இன்றுநீபாலருந்தேனென்பதென்னெனவருந்தி, யொ
னறியநென்னலிற்பா லுனக்கையசெரித்ததின்றோ, வன்
றியிங் கெண்ணைக்கொல்ல வகத்தினிற் குறித்தாய்கொல்
லோ, வென்றலுஞ் சிவதேவைய ரொரியென வெருண்
டெழுத்து. ௩௦

ராளம்

கோட்கூச்சுவவை புராணம்.

தேவியோர்பாகன்பாலேச் சிந்தித்துத்தீண்டின்பாரான்
பாவிநீயெம்பிரான்றான் பருகினனெனப்பகர்ந்தா
யாவிநீயிழந்தாய்சென்னி யரிவனென்றடர்ந்துசெல்லக்
காவியேர்விழியாளஞ்சிக் கதறியேயபயமென்று. 2.2.

ஐயநின்னபயநானென் றத்தர்பாலலறியோடுஞ்
செய்யமான்சிகழிபற்றிச் சிவதேவரீர்க்கும்போது
தையலாடந்தபாலேத் தம்பிரானமுதுசெய்தா
ருய்யநீநமதுமார்வத் துறுமினென்றுவந்துவைத்தார்.

இச்செயல்கண்டருண்டு சிவதேவரிளகுநெஞ்சா, நிச்ச
யாச்சரியமெய்தி நின்றனர் நிமலர்மார்பின், கொச்சை
மான்சிகழிதோன்றுங் குறியினற்குவலயத்தோர், நச்சி
யேகொப்பினிங்க மெனவின்றுநவிலாநிற்பார். 2.3

கோட்கூச்சுவவை புராணம்

முற்றிற்று.

சூகதிருவிருத்தம் - ௧௭௩.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

கோட்கூச்சவ்வைபுராண
வசனம்.

திருக்கோளுரென்னுந் திவ்யஸ்தலத்திலிருந்த சிவதேவசரணொன்பவரது திருமகளார் கோட்கூச்சவ்வையென்னும் நாமதேயமுள்ளவர்.

இவர்தந்தையார் நியமமாகத் தினமும் அவ்வூற்றிற் போகேசொன்றுசொல்லுஞ் சிவபெருமானாகுப பசுவின்பால்கொண்டு நிவேதித்துவருவார். சிவகைங்கரியரிமித்தம் ஒருநாககுச்செல்லக் கருதி தமதுமகளார் பேதைப்பருவமுள்ள கோட்கூச்சவ்வையானானோக்கி தினமும் நைவேத்தியஞ் செய்வதுபோல பசவிலுண்டாகும் பாலமுதைச் சிவபெருமானாகுத் தவறாமல் நிவேதித்துவருவார். நினதுதாயும் யானும் அருகிலிருக்குமூர் ககுச்சென்று வரும்போது உனக்குச் சிற்றாடை வளையல் காதுக்குப்பொன்னோலை கடகம் நெற்றிப்பொட்டு விளையாட மரப்பாலைகள் கைக்குமோதிரம் இவைவாங்கிகொண்டு வருவோம் பயப்படாதிருப்பாயென்று சொல்லிப் போயினா.

கோட்கூச்சவையாரு மப்படியே நியமந்தவறாமல் பாலைக கறப்பித்துக் காய்ச்சி ஒருபாத்திரத்தி லெடுத்துச்சென்று சிவபெருமானது திருமுன்பாகக் கொண்டிவைத்து ஸ்வாமி போகேசரோ இப்பாலை நீருண்ணக்கடவீரென் தன்போடநேக வுபசாரங்களைச்சொல்லி நெடுநாழிகையாயுஞ் சிவபெருமா னஃதருந்தாமைகண்டு அப்பாலை இரண்டிகையினாலு மெடுத்து முகத்தளவா யேந்திக்கொண்டு ஸ்வாமி இப்பாலை யேன் நீரருந்தா

1182 கோபுரச்சுவை புராணவசனம்.

திருக்கின்றீர் இப்பால் செவ்விதாகக்காய்ந்து பக்குவப்படவில்லையோ செழிய வாசமில்லையோ சூடாகவிருக்கின்றதோ உம ககுப்பசியில்லையோ முறிந்துவிட்டதோ த்ருஷ்டிதோஷப்பட்டதென்று நினைக்கிறீரோ குறைவாகவிருக்கிறதென்றே விதி விலக்கறியாத வென்னும் கொண்டுவரப்பட்ட தென்றே பாலி லேழல்லாதிருக்கின்றதென்றே இப்பாத்திரம் விளக்காததென் று நினைத்தீரோ மிகவுமாறித் தண்ணென்றிருந்ததோ தண்ணீர் கலந்தபாலென்றே என்றேழிகளுந்ருக்கொடுத்திச்சமென்றை யமோ அல்லது நான் வரசதாமசப்பட்டதென்றே நெய்யுஞ்சோ ரத்துகொண்டுவரவில்லையென்றே முடிக்கொணாந்தே னென றே இவ்வாறுநினைத்து வேண்டாதிருக்கின்றீரோ, அல்லது அ. ப்பாலுடன் சிறிது சோறும பழமும் கலக்கவில்லையென்றே இ ன்னமும் இனியதேன் சருரவா பண்ணியரவகைகள் எம னு வீட்டில் மிமப விருக்கிறாது பசுவினது நெய்யுங்குடங் களி னிறைத்திருக்கின்றது எமது பிராவின்மடத்தல் மதேச வர பூஜை நடக்கப்போகிறது அசற்குர்மையு மழைத் துக்கொ ண்டுபோவேன் எனது தாய் தந்தைக ளுநாக்ருப்போருமபோது அவல தேங்கா பிரணடுமெனகருச்ாந்துப்போயினர். இப்பாலை யிப்போது முன்னேயுண்டால் பின் அவதறையுந்தருவேன் இ னி யென்றயுத்தந்தைகள் கொண்டுவரப்போகிற முத்துமாலை மோதிரங் கடகம் முதலியவாபரணங்ளேனு முமகதட்சிறிது தருவேன் இப்பால் கெடாதமுன்னமே அருந்தல்வேண்டும் நீ ரருந்தாதுவிட்டால் எனது தாய்தந்தைகளென்னைப்புடைப்பர் அவர் வரவுககுமுன் நீரிப்பாலை யருந்துவீர் என்று வணங்கி மிகவும் வருத்தமுற்று அழுது பாலையும்பார்த்துச் சிவபெரு மானது முகத்தையும்பார்த்துத் தன்னையும்பார்த்து மீட்டும்

வணங்கி யேங்கித் தேம்பித்திகைத்துக் கைகளேநெரித்து இரங் குவார் கண்ணீராயுந்துடைப்பார் இவ்வாறுனகோலத்துட னி வரதன்பைக்கண்ட சிவபெருமான் அப்பாலை யமுதுசெய்தரு ளினார். இதைக்கண்ட கோட்கூச்சுவ்வையாரும் மனமகிழ்ந்து திருப்பிச் செல்லுங்காலத்து ஊர்க்குச்சென்ற தாய் தந்தையரிரு வருங் கோயிலுக்கருகேவர அவ்விடத்தே வெறும்வளர்த்தைக் கையிலவைத்துக்கொண்டிருந்த தமதுமகளைக்கண்டு தாயே பா லையன்றி வள்ளத்தோடுவருங் காரணமென்னென்றுகேட்க சி வபெருமா னுண்டனானென்று கோட்கூச்சுவ்வையாருஞ்சொல்லத் தந்தையாரும் பலவாறுகோபித்து மனம்வருந்தி வீட்டிற்குச் சென்றிருந்து மறுநாளுஞ் சிவபெருமானுக்குச் செலுர்தும்பாலைத் தமது மகளாரிடத்திலுப்பித் தாமும் மனநலிவசென்றிருக்க ம களாருஞ் சுவாயியினிடத்துவைத்து நேற்றையதினம்போலவே வருந்த இரெல்லாங்கேட்டிருந்த தந்தையாரும் இது முடியா தகாரியமென்று கோபித்து வினாந்துசென் றுயிர்த்தண்டமுஞ் செய்யக்கூருத அப்போது மகளாருங் கூக்குரலிட்டு அலறிச் சிவபெருமானிடத்துச் செல்ல, தந்தையாரும் கூந்தலைப்பற்றி யிழுக்கச் சிவபெருமாகுல மத்தருணத் தப்பாலையெடுத்துண்டு பெண்ணே நீ பயப்படவேண்டிவதுமில்லை உன் ருய்தந்தைகளிடத்துச் செல்லவேண்டியதுமில்லை நமது மார்பத்திலே யெப் போது மிருக்கக்கடவாயென் றருளிச்செய்தனர்.

இதைக்கண்ட சிவதேவசரணருந் மருணமிகழ்ந் தாச்ச ரியமடைந்தருந்தனா. இக்காரணத்தா லிவ்வுலகத்துள்ளாவரின் னமும்அய்விவிந்தத்தைக் கொப்பிலிங்கமென்று சொல்வர் என் று செவ்வைவசவதேவாக்கு ஸ்ரீவசவதேவரருளிச்செய்தனர்.

கோட்கூச்சுவ்வைபுராணவசன முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

அம்மவையென்னும்

பெச்சமாதேவியார்புராணம்.

அண்ணலிடஞ்சேர்கோட்கூச் சவ்வையாரன்றிமற்று
மெண்ணிலிவரொருமடவா ரோழையன்பினின்பிக்கார்
கண்ணுதலையிட் டலிங்கக் காதலினாலருச்சிக்கும்
பெண்ணினல்லாரிவர்திருப்பேர்பெச்சமகாதேவியார்.க

ஏழைமையாற்றம்பிராற் கெழின்மனையார்மக்கண்மற்று
ந், தாழடிமைத் திறம்படைந்துந் தாயிலாத் தன்மைய
னென், றுழுமனத்துயரினா லாரிருந்தென்னையின்றி,
வாழுமக்கள்சுகமெனன வெனநினைந்துமயங்குவார். ௨

பெண்டுகையாம்பேதைசோ பெச்சமாதேவியர்க்கு, ம
ண்டருந்தசிவநேச மனத்தகத்துவளர்தலா, லண்டர்பி
ரான்றிருவருளா லாருயிர்க்காரியமாகக், கொண்டகொ
ண்டதிருக்கோலங் குறித்திரங்கிக்குறுவா. ௩

அன்னையின்றிவளர்ந்ததெவ்வா றையாநீழிறந்ததற்பி
னன்னையுன்னையிளங்குழவி யாகவைத்துமரித்தாளோ
வன்னையிருந்தாற்பொல்லா வதருடுக்குமாடலெவ [ன்.
னன்னையிருந்தாலெலும்பாபரணெனுமவத்தொனியே

அன்னையிருந்தாற்பாம்புன் னாகமுறப்பொருந்தாளே
யன்னையிருந்தாற்சுகாட் டாடிவரப்பாராளே
யன்னையிருந்தாற்பேய்க்கூட் டத்திலுறவிசையாளே
யன்னையிருந்தாலால மருந்தாமலகற்றுவளே. ரு

தாயிருந்தாற்றாயிலியேன் சத்தநான்கேளேனே
தாயிருந்தாற்சடைகட்டித் தவம்புகுதப் பொருந்தாளே
தாயிருந்தாற்பிச்சையன்னந் தனையருந்தவொட்டாளே
தாயிருந்தால்வேடனெச்சிற்றசையுணுங்காற்றிப்பாளே

தாயுளதேலுடம்பெல்லாஞ் சாம்போனிறைந்திருக்குந்
தாய்முலைப்பால்வெண்ணெயெண்ணெய் தனையருந்திக்
குளிப்பாட்டித், தாய்வளவாதிவ்வாறு தான்வளர்ந்ததிரு
மேனி, தாயுளதேலெவ்வாறு தருக்கிவளர்ந்தோங்குமோ.

வதுவைபுடனோன்புநன் னாள் வந்தக்கானீராட்டிப்
புகியமஞ்சட் காப்பணிந்து புத்தாடை புனைந்துடுத்தி
விதமுறுநன்பணிபூட்டி விழியாரசமிகப்பார்த்திங்
கெதமுறுநல்லமுதாட்டி யெடுத்திணைப்பாரில்லையே. அ

ரான்செய்கோநாமேனு மினிததாயாயிருப்பமென
ரின்செய்புநுண்ணிடையார் மிகவிரும்பிநினைத்தளவின்
முன்செய்யவடிவொழிந்து மோகமகவுருவானான்
ரான்செய்யநேயாமனந் தனக்கிசைந்ததம்பிரான். க்

௩௪௬ பெச்சமாதேவியார் புராணம்.

ஆதலினுற்பெச்சமா தேவியாரம்மனையாய
மாதனங்கண்மிகச்சுரந்து மனமகிழந்தேயமுதாட்டிப்
பேதமறத்தவம்பண்ணிப் பெற்றபிள்ளையெனவுவந்து
காதலினுற்காணுக்கண் கண்டார்போற்களிகூர்ந்து. ௨

இரண்டுருவினும்பரனை யிருத்தியயனறியாத, சிரந்தனி
லெண்ணெயைத்தேய்த்துச்செய்யமூக்கினைநீவிப், பரந்
தகண்ணிலெண்ணெய்சற்றும்படாதவகைபார்த்தன்பா
ம், சுரந்தமுலைமேலொழுகத் தூயசெவித்துணையுருவி.

உரமுதரங்களிற்றேயத்தேயொண்சிரமெல்லெனவொத
திக், கரமொடுமாலறியாதகாலிரண்டுங்கரத்துருவி, யர
வணிரீங்கியவுடல மானதெலாந்தைவந்து, பொருநம
னையுதைத்தவுள்ளம் புயப்பதமெல்லெனவருடி. ௩

எண்ணெய்விடுத்திரவியங்க ளிட்டிதத்திற்றேயத்து
வெந்நீர், தண்ணெனுநீர்க்கலந்துகரந் தான்பொறுக்கத்
தொட்டுப்பார்த், தண்ணறிருமுடிமிசையி னள்ளியள்
ளித்தப்பியபி, னுண்ணெகிழன்பினினீர்வாய் மூக்குரு
துகந்தாட்டி. ௪

அரிசனந்தந்துரைத்தெழிலா ராகமெலாந்தரித்துநீர்
பெரியநண்பாலாட்டியபின் பெருவிழிகண்மூக்குந்தி
யுரிமையினுலாதிபுகி ருறுமமூக்குமேல்வாங்கி
யரியகண்ணேறனையாம லந்நீர்க்குழ்வாவிதைதே. ௫

நிலத்துமிந்துவிரற்றேய்த்து நெற்றியிலொண்டிலகமிட்
டு, நலத்தவுலைத்தலத்துவெந்த நன்னீறுதுதற்சாத்தி, வ
லக்கைகொடுசிரங்கழுத்துவனையாமல்வயிரொடுதத், தல
த்திலணைத்திருசுடரார் தண்விழிக்கஞ்சனமெழுதி. ௨௫

திருநுதன்மேல்விழியதெனச் செய்பசுட்டிசேர்த்தார்த்
விரவினிதுமோதிரங்கள் மிகச்சாத்திவிருப்பினு [து
லலாவடங்காப்பணிந்துபல கறைவீக்கியாராரான்
நிருமறைகேட்பார்செவிக ளின்பமுறத்தாலாட்டி. ௨௬

அருத்திமுலையெண்ணையழுக் கறக்கமுவிவிழுங்கவி
ட்டுச், சிரித்தருளமுகமசைத்துச் சிரிப்பெழுப்பிநகைத்
ததற்பிவ், றரிப்பருமன்பினின்மகிழ்ந்து தாருமுத்தமெ
னக்கேட்டங், கிருக்கொடுநான்மறையிருக்கு மெழிற்றி
ருவாய்முத்தமிட்டே. ௨௭

மடித்தலத்துநீங்காமல் வைத்திருந்தென் வாழ்முத
லென், மடிக்கமலங்களைக்காவி யனவிழியிலணைத்தேந்
தி, முடித்தலத்துஞ்சேர்த்தெனது முழுமுதலேயென
த்தமுவிப், பிடித்தநண்பாற்பிறவாத பிள்ளைவளர்த்திடு
ம்போதின. ௨௮

பெண்ணணங்காம்பெச்சமா தேவியார்பேதையன்பி
ன், நிண்ணிமையை யுலகோர்க்குத் தெரிவிக்கத்திரிவி
ழியார், வெண்ணையுணர்பால்பருகார் மெய்த்தாயாமு

௩௭௮ பெச்சமாதேவியார் புராணம்.

லையருந்தார், கண்ணயரார்பிணிகொண்டு கலங்குமகப்
போலிருந்தார். ௨௯

அச்சமுற்றுப்பெச்சமா கேவியாமம்மனையா, ரிச்செய
லென்பாவியென யாவர்கண்ணேறெய்திற்றோ, பச்சை
வெண்ணெய் பால்செரியாப் பான்மையோ வெனப்பசி
யாம், றுச்சவனக்கறிக்குற்றஞ் சூழ்ந்ததோதோன்றலே.

முன்னேவினையென்னைவந்து மூடிற்றோகெட்டேனே
யுன்னையிந்தநோய்குழ வுற்றுப்பார்த்திருக்கவோ
வென்னசெய்கேனையனே யென்றுபெரி துயிராத்தேங்கிப்
பின்னயர்ந்துமிகத்தளர்ந்துபிள்ளையைப்பார்த்தரற்றியே

உலையுமனத்தாலுதரந்தட்டிப்பார்த்தோவென்று, முலே
யருந்தாதோவென்றுமோகத்தாற்கொடுத்தழுதுந், தலே
கவிழ்ந்தோவென்றுந் தழுவியெடுத்துறவயர்ந்து, நிலே
யெனக்காரினியென்று நின்னுமுகத் தறைந்தறைந்தும்.

இந்தவெந்நோய்முற்றிவிட்டா லென்செயுமோ விதற்கு
முன, மந்தவெனதாவியினை மாய்ப்பனெனமனந்துணி
ந்து, கந்தரத்திற்படைவைத்துக் கனன்றரியக்கண்ணுத
லா, ரந்தவுருவேபழைய வாகமாய்முன்னின்றே. ௨௩

மெய்ச்சினனாணினையம்ம வேண்டியகேளளிப்பமெனப்
பெச்சமாதேவியார் பேசுவார்பெருமானி

னச்சிலுற்றநோயகன்ற வவ்வளவேபோதுமற்றே
ரிச்சையிலைநீசுகமேயிருக்கவெனக்கிச்சையென்றாள்உச

நம்மவைநீயிருத்தலினு னம்மையேனோய்சேரு
மிம்மையினிலுனக்குறித்த மினிதளித்தேமெம்மைநீ
செம்மையினுல்வளர்த்தெடுத்த செய்தியினுநீநமக்கு
மம்மவைகாணெனவுரைத்தங்கருஞ்சோதியாயினாரு

பெச்சமாதேவியார் புராணம்

முற்றிற்று.

சூகதிருவிருத்தம - ௬00.

உ

திருசசிற்றமபலம்.

பெச்சமாதேவியார் புராண

வசனம்.

கோட்கூச்சவையாரன்றிப் பெண்ணுவாரில் பெச்சமாதே
வியாரொன்பவரொருவர் இஷ்டலிங்க பூஜையைச்செய்பவர்.

சிவபெருமானுக்கு அடிமைகளும் மக்களும் மனைவியருமெ
ல்லாமிருந்து தாயில்லாத குறையுடையவொன்று வருந்துநெ
ஞ்சினராய் எவரிருந்தும் பயனென்ன தாயில்லாபோது சுக
மில்லாத தாகவேண்டும் என்று மனத்திலன்பு மிகுந்து பக்தா
னுக்கரஹ ரூபமாய் அவர்கொண்ட திருமேனியைக்குறித்து ஸ்
வாமி நீர் தாயில்லாம லெவ்வாறு வளர்த்தீர் அல்லது நீர் பிறந்

110 பெச்சமாதேவியார் புராணவசனம்.

தவுடனே தாயும் விட் டிதந்தனனோ தாயொருத்தி யிருந்தா
ல் தோலாடை தரிக்கவேண்டிவதென்ன எலும்பாபரணந் தரிக்
கவேண்டிவதென்ன உன்மேனியெல்லாம் பாம்புகள் சூழ்ந்தி
ருக்கச் சகிப்பனோ சுகிபாட்டிற்சென்று நிருத்தமிட வொப்
புவனோ பேய்க்குட்டத்திற் செல்லவிடுவனோ விஷமுண்டகா
லத்துப் பார்த்திருப்பனோ தாயிலியென்னும் பேருமக்கு வரு
வானே பிச்சையெடுத்துண்ணுவானே வேடனைச்சி லுண்ண
ச்சகித்திருக்கமாட்டாள் தலைமயிர் சடையாகவுந் தவகோல
ங்கொள்ளவும் பார்த்திருப்பனோ திருமேனிமுழுதுஞ் சாம்ப
லாக விருக்கவேண்டிய காரணமென்ன தாயொருத்தியிருந்து
வளர்க்காமலே யுமதுநிருமேனி யிவ்வளவழகாக விருக்குமபோ
து தாயினது ரக்ஷணத்திலிருந்து வடாவீராயின எவ்வளவு
வொளியுடையவரா யிருப்பீரோ, உலயாணம் நோன்புமுசலிய
சுபதினங்கள் வருங்காலத்து நீராட்டி மஞ்சட்சாபபுராத்திப் பு
றியவாடைதரித்து ஆபரணங்களையும்பூட்டிப் பார்த்து மெற்
து அமுதாட்டி யெடுத்தனைப்பவ ரொருவருநிலையே இதற்
கு என்னசெய்வோம், அல்லது இத்தருணம் நாமாவது தாயா
கவிருந் திச்செயல்களைச்செய்வோமா வென்று பெச்சவையா
மனமுருகி நனைத்தமாத் திரத்தில் சர்வகாருண்யஞ்செய் சிவபெ
ருமான் ஒருகுழந்தைத் திருக்கோலங்கொண்டு கிடந்துவாய்வி
ட்டமுதனர். அதற்கேற்பப் பெச்சவையார்களுந் தாய்க்குமு
லைப்பால் சுரப்பதுபோலச் சுரந்து பெருகி வழிந்தது அககுழந்
தையைப் பெச்சவையுங் கண்ணில்லாதவர் கண்பெற்றதுபோ
ல மகிழ்ந்தெடுத்துப் பஞ்சகவ்யத்தையூட்டித் தமது இரண்டு
துடைகளினிடமாகக்கிடத்திப் பிரமதேவனுமறிவாத வக்குழந்
தையின் சிரத்தி லெண்ணெய்க்காப்புச்சாத்தி நாசியையுந் தட

பெச்சமாதேவியார் புராணவசனம். ஈ அந்

வித் கண்களி லெண்ணெய்படா தவண்ணஞ் செவிகளையுமுருவி
மார்விலும் வயிற்றிலுந்தேய்த்துக் கைகளையும் திருமாலுமறியாத
கால்களையுமுருவிப் பின் திருமேனிமுழுது மெண்ணெய்சாத்தி
எமனையுதைத்தவுள்ளங்காலையும் மிருதுவாகத்தடவி எண்ணெ
ய்போக்குந் திரவியங்கொற்றேய்த்துக் கைபொறுக்கத்தக்க வெ
ந்நீர்கொண்டு குளிப்பாட்டிப் பின் நலங்குப்பொடிகளா லலங்க
ரித்ததனையுங்கழுவிப் பின் திருவொற்றாடையாலொற்றிக காது
நாசிமுதலிய ஸ்தானங்களில் நீரதலூகிக கண்ணேறு வாராமல்
நீரால் வலமாசசுமுவிதைத்து நிலத்திற்கேய்த்த மண்பொட்
டுமிட்டுத் திருநீறுசாத்திக கண்களுக்கு மையெழுதி நெற்றியிற்
சுட்டியென்னு மணியையுந் சொங்கவிட்டு மந்தைய வாபரண
ங்களையுந்தரித்து முலையமுதுண்டித்துத் தொட்டிலி லிட்டுத்
தாலாட்டி முத்தமிட்டு மடியில்வைத்து இவ்வாறு வளர்க்கும
போது சிவபெருமான் இப்பெச்சவையாரது பேரன்பை உலக
த்து வெளிப்படுத்தித் தருத்துடையவராய்ப் பால் வெண்ணெய்
முதலியன வருந்தாமலுந் தூங்காமலு மழுதவண்ணமாகப் பி
ணிகொண்ட நொரு குழந்தைபோற கோலங்காட்டினர்.

இதுகண்ட பெச்சமாதேவியாரும் நடுநடுங்கிப் பாவியே
னுண்டய தீவினை யிவ்வாறு மூண்டதென்று சீக்கல துன்பங்க
ளையு மடைந்து இக்குழந்தை யினியிழையாது நானும் அதற்
குமுன்னேதானே பிராணனைவிடுவேன் என்று ஒரு கத்தியை
பெய்துத்துத் தமது கண்டத்தில் வைத்தரியுஞ் சமயத்தில் சிவ
பெருமான் முன்போலவே திருக்கோலங் கொண்டு நின்று பெ
ச்சவையே உன தன்பை மிகவும் மெச்சினோமாதலால் நீ விரு
ம்பி யவற்றைக் கேளென் றருள்செய்ய, பெச்சமாதேவியாரும்

பெச்சமாதேவியார் புராணவசனம்.

ஸ்வாமி உமது குழந்தைக் கோலத்துக்கண்ட நோய்போனதே
யெனக்குப் போதும் உமது திருமேனி சுகமாயிருக்கவேண்டும்
என்றுசொல்லச் சிவனும் நீ நமக்குத் தாயானபோதே எமக்கொ
ரு பிணியும்வாராது உனக்குமதனா லம்மவையென்றுபெயருண்
டென்று சொல்லிச் சொதிவடிவாயினர்.

பெச்சமாதேவியார் புராண வசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கலியநாயனார் புராணம்.

மருவில்செய்தியேழையன்பர் மற்றுநன்றொருத்தனா
ரறையுமஞ்செழுத்தலா லணைந்திலாதநாவினார்
பிறைமுடித்தரித்தனிச்சை பெருகுகின்றநெறியதா
முறைமைகண்டுகலியொன்று மொழியுநாமமுற்றுளார்.

நல்லசீலர் துய்யசைவர் கலியர்மற்றோர்நற்பதி
செல்லவேணுமென்றெழுந்து செல்லுகின்றவதியிலே
வல்லிபாகர்கோயிலின்றி மாவனத்துவைகல்கண்
டொல்லையோடிநீடு துக்க முற்றநெஞ்சராயரோ. ௨

அணிந்துமுன்பணிந்தெழுந் தணைத்துநெஞ்சகங்கரைந்
திணைந்தநேயராயுயிர்த் திரண்டுகண்களொழுநூர்
தணிந்துவீழவேதளர்ந்து சங்கையற்றதுன்பராய்த்
துணிந்துகைகுவித்திரங்கி நின்றருண்மொசொல்லுவார். ௩

தக்கன்வெழுவிசெற்றபோது தம்முண்ணெந்துதேவர்தா
மிக்ககுற்றமொன்றுசெய்யின் மேவியார்விலக்குவா
ரிக்கன்மேனிகட்டதற்கவ் விக்கனென்றுசெய்யினா
னக்கணென்னசெய்குவன்சொலையேனெனத்தொழா.

வேதனஞ்சிரந்துணித்த வெம்பகைக்கவன் றோடார்
தேதமொன்றுசெய்யினா னிறப்பன்மெய்யதெம்பிரான்
பாதமொன்றினாலுதைக்க வன்றுலேந்தபகையமன்
றீதுசெய்கிலென்செய்கே னெனத்தியங்குசித்தராய். ௪

மிகைத்தநாரசிங்கன்மேனி வீயநீபிளந்தவப்
பகைக்கவன்செறுத்துடன்று பற்றிலென்னசெய்குவே
னகைத்துமுப்புரங்கள்சட்ட னாடியந்தவழியுளோ
ருகைத்துவந்தடர்க்கிலென்ன வுத்தரங்களோதுவேன்.

அந்தகாசுரம்பிளந்த வப்பகைக்கவ்வழியுளார்
வந்தடர்க்கிலவரையான்வதைக்கவெண்ணில்வல்லோ
முந்துசக்கரத்தினுன் முடிந்தவச்சலந்தா
னந்தவர்க்கர்வந்துறுக்கி லையவென்னசெய்குவேன். ௫

ரா அசு

கலியநாயனார் புராணம்.

வலியமுன்னுரித்தவந்த வாரணப்பழிக்குமப்
புலியிறும்பழிக்குமிப் புனத்துயானைபுலிகணீ
மெலியவொன்று செய்யின்யார் விலக்குவார்வினாந்தெ
னக், கலியர்நைந்திரங்கியே கலுழ்ந்துநின்றுகழறுவார்.

நம்மினுஞ்சிறுத்தமானி டர்க்குநம்பதத்தினுஞ்
செம்மைசேர்பதங்களைச் சிவன்கொடுப்பதேனெனத்
தம்முளேவெறுத்திருக்கு மண்டர்நீதனித்துநின்
வெம்மைசெய்யினையவென்னசெய்வனென்றுவிம்மியே

மடப்பமாமலைப்பிறந்த மயிலிருத்தல்கண்டிலேன்
றிடத்துமாதவத்தர்பூசை செய்தசெய்திகாண்கிலே
னெடுத்தொருத்தொன்சிரத் திருத்திலிக்கணத்திலே
யடுத்தவெங்களுரிலால யஞ்சமைத்துமாற்றுகேன். ௨

நினைத்திடாதவகையெலா நினைக்கிலாவதென்னெனா
வினைப்பகைத்திறங்கள்வல்ல மெய்ச்சகாயரின்றியே
யெனைத்துமொன்றுமெண்ணிடா திருக்குநந்தமீசனே
முனைத்தனத்தனாகுமென்றுகலியர்நின்றுமுன்னியேயுக

ஆடுமையர்தம்மைவிட்டகன்றிடாதிருந்துதந்
தேடுமாதனங்களுஞ் செழுமணித்திறங்களு
மாகுகன்றுமடிமையான வகையுமற்றுமுளவெலாங்
கூடுமன்பிலிட்டரற்கொ ராலயங்குயிற்றுவார். ௨௨

ஆனகெர்ப்பககமொடத்த மண்டபமமைத்தபின்
வானமெட்டுகோபுர மதிற்புறத்திலகழ்சமைத்
தீனமற்றவாயில்கட் கிருங்கபாடமிட்டரோ
சேனேசுற்றுமுத்திகைச்சிதைப்புறாதவகையெலாம். யௌ

செய்தபின்புகோயிலுட் செழுஞ்சலங்கொள்கூவல்கண்
டையர் துய்யவமுதினுக் களக்குறெல்லுமுட் செறித்
துய்யகல்லபுமரங்க ளொத்தவன்பின்வைத்தரன்
பொய்யலாததுய்யபூசை நாடொறும்புரிந்துளார். யௌ

தம்முடன்றமக்கித்தத்த தன்மையானானேடியே
யெம்முடன்சலிப்பதற் றிபங்கவல்லபேர்களாய்
வம்மினென்றுநம்மையாளும் வள்ளலார்மதிற்புறஞ்
செம்மிநின்றிராப்பகற் சினேகமிக்கசித்தராய். யௌ

மதிற்புறங்கடந்துசத்து ருக்கடம்மதத்தினுங்
கதத்தினுங்கடக்கொணாத காவலாளராகியே
குதிப்பர்நிற்பரார்ப்பரிப்பர் கொக்கரிப்பர் தம்மனத்
தித்தவன்பினித்திற மியற்றுநாள்கள்சில்செலா. யௌ

ஆளவிலாததனமெலா மமர்ந்திடுநிமந்தர்கட்
குளபதாதிகட்குநாளு முதவல்லாஹும்பொருள்
சிலவதாகிமுன்னுளோர் சிதைந்துபோயுமத்தர்தம்
வளநிலாவுகோயில்காவல் வழுவிலாதவகையராய். யௌ

வேறு.

தொனிமிசுத்தமணிகளாகுழக்கட்டிச் சுரிகையொருகரத்தெடுத்துச் சோதிப்பந்தம், புனிதமுறுகரத்தேந்திப் பிறவிவேங்கைப் புலிவேட்டையாடுவார் போலக் கொண்டே, நனிமணியினோசைகளின் கணினதென்ன நற்கரத்தின்சுரிகைகளின் கலினதென்ன, வனுதினமுங்கலியனாரிரவதெல்லா மத்தர்திருவாலயத்துள்ளன்பாற்காப்பார்.

ய௮

பலரிருந்துகாப்பதெனவொருவர்தாமே பலகாலுமாள்வாரியேறிப்பார்ப்பார், சிலதினமிப்படிசெல்லக் கலியனார்தான் திருக்கரத்திற்பந்தத்துக்கெண்ணெய்கொள்ள, நலபொருளொன்றின்றியணி யாடையெல்லா நற்பொருளுக்கீந்ததுவுஞ்செல்லப்பின்பங், குலரும்விறகினைப்பொறுக்கிச்சுளுந்தாச்சுட்டவ் வெளியினுற்சிலவிரவங்குவந்துகாத்தார்.

ய௯

ஆலயத்தையாமகன்றித் தனத்துக்கேகி லையர்க்குத்தனியெனத்தாமமாயிற்சாத்துஞ், சேலையுடன்றலைவாசங்கொளுத்தினோக்கிச் சென்றதற்பினுன்றுமிலாச்செயலராகி, வேலைவிடமுண்டபிரான்கோயில்காக்கும்விறுப்பினுற்றலைமயினாமேன்முடிந்து, கோலமுறுப்பந்தமெனக்கொளுத்தியீசன் கோயில்வலம்வந்தன்பாற்குலவும் போதில்.

௨௦

வெந்துமயிரங்கிகபாலத்தைமேனி விரவுறவும்விமலர்
பத்திவிலங்காராகிச், சிந்தைமகிழ்ந்தாலிக்குங்கலியனார் த
ஞ் செய்யதுய்யமனத்துறுதிச்செயலையெல்லாங், கந்தவி
தழிச்சடையார்திருவுளத்தாற்கண்டெலகர்க்கிவர்தன்மை
காட்ட வேண்டி, யுந்துமழையிடையின்மேலுமையுந்தாமு
முருகுசிவகலியர்முனமுலந்துபோந்து. ௨௧

வேது.

புடையணி கங்கையானஞ் சந்திரத்துண்டுங் கண்ட
த், தடைவுறுநீலொலத் தழகுடன்மழுமான்னையும், பு
டைபெயர்கருணைநோக்கும் பொருந்துவார்தம்மேற்பே
ரன், புடையரங் கலியர்தம்மை யுனக்குவேண்டியதே
தென்றார். ௨௨

என்றலும்பணிந்தெழுந்தங் கெனக்குவேண்டியதாமி
ன்ப, மொன்றுவிண்ணப்பஞ்செய்கே னுறுமிடித்தேவ
ர்போலத், துன்னுமிவ்வனத்திராமற் றாயநின்கயிலாய
த்தே, யின்றிவண்கணங்களோடுஞ் செல்லுதும்வாவா
வென்றார். ௨௩

உருதிரின் நிவ்விண்ணப்ப முரைக்குநங்கலியனார்மு
னரியபூமிமானந்தோன்ற வதனிடையரனுமத்த
னிருமைசேர்கோயிருனுங் கலியருமேறித்தேவர்
மருமலர்விழிக்கணங்கள்வாழ்த்தவண்கயிலைபுக்கார். ௨௪

௩௮௮ கலியநாயனார் புராணம்.

அத்தனையழைக்கச்சென்றார் கயிலையில்ன்பொல்லா
மத்தனைநிலயத்தோடே கலியனாரழைத்துக்கொண்டே
யத்தமாவிமானமேறிக் கயிலையிலணைந்தாரொன்றே
யத்தலோசத்தோர்மண்ணே ரத்சயமுற்றாரார்த்தார்.

கலியநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - ௬௨௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலியநாயனார் புராண

வசனம்.

பஞ்சாக்ஷரஜபராயுள்ளவர், சிவபத்தியே வடிவமாயுள்
ளவர், கலியர்என்னுந் திருநாமமுள்ளவர், இவர் தமது நகரத்
தினின்றும் வேற்றுநகரத்துச் செல்லுகையில் வழியிலொருகா
ட்டிற் சிவலிங்கமொன்றுகண்டு வினாந் தருகாகச்சென்று துக்
கமுற்றுப் பணிந்தெழுந்து சிவலிங்கத்தை யணைத்துக்கொண்
டு மனமுருகிப் பெருமூச்செறிந்து இரண்டுகண்களிலு நீர்பெ
ருகத்தளர்ந்தளவற்ற துன்பத்தழுந்தி ஸ்வாமி யிக்காட்டிற்ற
னித்திருப்பின் உமது படைவர்களாகிய திரிபுராடிகள் இயமன்
காமன் ஜலந்தரன் பிரமன் நரசிங்கன் அந்தகாசுரன் முதலா
ன வநேக ருண்டா யிருத்தலால் அவராவது அவர் வழிவ
ந்தவராவது கண்டு உம்மைப்பழிவாங்க வெண்ணங்கொண்டா
ல் இத்தனிமைக்கெவர் காவலாவர் முன்னந் தாருகா வனத்து

ள்ள ரிஷிகளால் ஏவப்பட்ட யானையையும் புலியையு முரித்து
 பபோர்த் திடையிலுந்தரித்தீர் அதுசெய்தி யிககாட்டி லுள்ள
 யானை புலிகளுகுத்தெரிந்தால் சாதி யபிமானத்தா லும்மைப்
 பனகத்துவருமே நானிதம் கென்ன செய்வேனென்று வருந்தி
 இப்போ தெனசிரத்தி லாராவது தூககிவைத்தா லெம்மூர்க்கு
 கொண்டுபோ யாலயமொன்று கட்டி யதில் வைப்பேன் இதெ
 ல்லா நினைத்து முடியாதகாரியம் இககடவுள் இப்பகைகட்கஞ்
 சாதவராய் ஒருவர் சகாயத்தையும் வேண்டாசுவராகையா லிவ்
 வனத்திற்றிடசித்தகத்துட னிருக்கின்றா ஆதலால் நாம் பயப்
 படவேண்டிய தொன்றமிழை யென்று ரிசசயித்து தமது நில
 ம் நீ வீடு வாயில் ஆடு மாடு அணிகள் முதலிய போககியவஸ்து
 ககளை தூவியமாக்கி கையிலிருந்த மதறைய பொருள்களையுங்
 கொண்டு சிவாலயத் திருப்பணிசெய்து சிவலிங்காதி பிரதிஷ்
 டையுஞ்செய்வித்து உறசவாதிகளுஞ் செய்வித்து நித்தியநாமி
 த்திய பூஜைகள் விதிவத்தாய் நடக்கும்படி தக்க குருக்கள்மா
 னையும் பிரார்த்தித்து தமகருரிய மீத்திரரோடு தாமுமகேகவா
 யுறங்களுடனே காவலாகவு மிருந்தார், சிறிது பொருட்குறை
 வால் மற்றையா வாராது நிற்க இராத்திரிகாலங்களில் தீப்பங்
 தங்கள் கொளுத்திக் கொண்டு காத்திருந்தனர் விலைகொடுத்து
 எண்ணெய்வாங்குச் சத்தியில்லாத காலத்தி றிறகாற் பந்தங்க
 ட்டி யெரிந்தனர். அதுவுங்கூடாத வொருநினைத்தில் தமது
 தலைமயினைப் பந்தமாகக்கட்டிக் கொளுத்திப் பிரகாசிக்கச் செய்
 து தமது கபாலத்திற் நீப்பறிக் கொதித்தெரியவும் கலங்காத
 சித்தமுள்ளவரா யானந்தமடைந்து துதித்து நிற்குங் கலிய
 நாயனாரது பத்திமையை யுலகத்து வெளிப்படுத்த வேண்டி வி
 ருஷிபாரூடராகப் பிரத்தியக்ஷமாய உனக்குவேண்டுமெ ருத்திக்

கேளென்றருள்செய்ய கலியநாயனாரும் வணங்கி யெழுந்தான
ந்தத்திலழுந்தி ஸ்வாமி யவ்வாறே விண்ணப்பஞ்செய்வேன் இ
ந்தக்காட்டில் ஏழைத் தேவர்போலிராது கைலயிற் சென்றி
ருப்போம் என்று சொல்ல அப்போது சிவாணுக்கரஹத்தால் அ
வ்விடத்தொரு புத்தக விமானந்தோன்ற அந்த விமானத்தில்
சிவபெருமானும் பரிவாரதேவதைகளும் கலியநாயனாரும் அவ
ர்கட்டுவித்த திருக்கோயிலும் ஏறித் திருக்கலாயத்திற்கென்
றனர். இதைக்கண்ட மண்ணுலகத்தோர் விண்ணுலகத்தோ
ரெல்லாம் பேராணந்த வாச்சரிய மடைந்தனர்.

கலியநாயனார் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

நமித்தண்டிநாயனார் புராணம்.

அவ்வழிசேர்கலியர்சிவத் தணைந்ததற்பினவரைப்போற்
செவ்வியராமேழையன்பர் சிவநேயத்ததிகஞர்
வவ்னியதமிட்டலிங்க வடிவமலான்மற்றறியா
ரிவ்வழிசேர்நமித்தண்டி யடிகளெனுமெழிற்பெயரார்.க

இக்கடல்குழுவையகத்தோ ரெழிற்பதியிற்றிருவெழுச்சி
த்,தக்கவிழாத்தெரிசிக்கத்தாமனைந்துகாண்டவஞ்செய

விக்கிரகங்கண்டென்ன வியாதியோவெனவஞ்சாப்
புக்கரனைப்பூசிக்கும் பூசகனைவினவுவார்.

உ

பரமனடுக்கோடியதென் னாதமொன்றங்கெடுப்பதுவெ
ன், றறாயிடையொன்றுன்றியதென் றண்காமுன்வீசி
யதென், விரிசடைகணுன்றதுவென்விழியிமையாதிருப்
பதுவென், பெரியபொல்லாவாதமெங்கள்பெருமானைப்
பிணித்ததோ.

ந

இப்பொழுதேயிவ்வாத மெகமருந்தில்லைபூற்
செப்பமுறுந்திருமேனிக் கென்னுமோதெரியாதே
யப்பொன்கள் பிறான்முடியு மற்பஞ்சாயந் திருந்ததை
யோ,விப்பிறப்பிணிநீங்கவிரையமருந்தேதென்றார். ச

இவ்மிகவுமேழையன்ப னொனவறிந்துசிவமறையோன்,
நவலைநருமிவ்வாதங் கடுகவிடுமருந்துண்டு, நவநிதியம்
போதவென்கை நல்குதினோலென்றளவி, லுவகையினுற்
றமதுசெல்வ முள்ளவெலாங்கொணர்ந்தளித்தார். ரு

எனையாள்வான்பிணியின் றுநின் றுவிட்டால்யானுமெ
ன்றன், மனையாளுமக்களுநின் வழியடிமையெனவண
ங்க, வினையேதுவேதியனவ் வெறுக்கைமுற்றுங்கைக்
கொண்டு, நினைவாரமகிழ்ந்ததுந னேர்த்திமருந்தெண்
னெயென்னு.

சு

உய்யவந்தநமித்தண்டி யுடையர்கையிற்கொடுத்தகன்ற
ன், செய்யசித்தமகிழ்ந்தன்பர்தேவாபிரான்மருங்கணைந்
து,மெய்யதெல்லாநிறையவிட்டு விருப்பினுன்மிகவருட
த்,தையல்பங்கன்மெய்வாதந் தவிராமற்றளர்ந்தயர்வாரா.

அந்தோநின்றிருமேனிக் கணைவதேலிவ்வாத, மெந்தா
யானென்செய்கேனெனமுகத்திலறைந்துகொண்டு, மு
ந்தாவலாலமுது மோகத்தால்விழுந்துபுரண், டிந்தாயா
னென்னுயிராமாய்த் திறக்கின்றேனெனவெழுந்து. அ

கழுத்தினிடைப்படைவைத்துக் கடுகவிரிந்திடும்பொழு
து, மழுக்கரத்தார்மதிப்பிளவும் வானதிபுமாசுணமுஞ்,
செழித்தசடைமுடியுநெற்றிச்செய்யகண்ணுஞ்சிறுகை
யு, முழுக்காளகந்தரமு மாகவந்துமுன்னின்றே. கூ

நில்லுநில்லுகழுத்தரியனின்னைநன்றாயாமகிழ்ந்தே, மெ
ல்லையற்றநேயத்தா யேதுனக்குவேண்டியதா, னல்லது
கேளளிப்பமென நமித்தண்டியார்வணங்கிச், சொல்லு
மிகத்தழுதழுத்துத் தொழுதுநின்றசொற்றயாவார். ட

எனக்கொன்றுமிச்சையிலே யெம்பெருமானின்னுடைய
வனப்பொன்றுந்திருமேனி வாதத்தால்வளைந்ததெலா
முனக்கின்றனகுணமாகி யொண்மைபெற்றாற்போதுமெ
ன, வினைக்கஞ்சுநமித்தண்டி.மெய்யன்பர்வினம்புதலும்.

வாத்மலநமக்கி துயாம் வையகத்தையந்தொழிலா
னீதிதரநிறுத்துகின்ற நிருத்தங்காணீயறியென்
றாதவாலெம்பெருமா னருணடமாடலையறைவான்
பூதலமும்பாதலமும் பொன்னுலகும்பவீரிகொள்ள. ௨௨

அரிபிரமராதிவிண்ணோ ரணீவோருமரகரெனப்
பரிபுரத்தின்னெனியுபவனம் பதினாலஞ்செவிடுபட
வுரியவுமைகைத்தாள முறமுழக்கவுயிர்ப்பினுற்
றாணியெட்டுக்கிரிசேடன் றலைபுரட்டியலையவே. ௨௩

சடைமுடியின்மதிவெ தும்பித் தண்ணமுதந்தாழ்ந்து
தலைத், தொடைமிசையின்வீழவுயிர் தோன்றியவாதோ
த்திரஞ்செய், திடையறமுன்முறையிடயா மெழினட
மாடுதல்புரிவே, மடையுமவாக்கேதுவா மெனக்கேட்ட
ங்கருளுவேம் ௨௪

ஐந்தொழிலாந்தாண்டவத்தை யன்பாற்றிந்தாஸிப்பா
ரிந்தநிலைநாட்டியநதி னியல்பிதெனவறிவித்தே
நந்தநமித்தண்டிகளை நம்பர்விமானத்தேற்றி
வந்துறுநங்கயிலையென மகிழ்ந்துகொடுமன்விரிஞர். ௨௫

நமித்தண்டிநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

ஏழைமாதவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௪௦.

ந மி த் த ண் டி ந ா ய ன் ற ா பு ர ண
வ ச ன ம்.

நமித்தண்டிநாயனொன்பவர் ஏழையன்பரிலொருவர், சிவ பத்தியி லக்ரகணயர். இஷ்டலிங்கபூஜாபரர், எங்குமுள்ள சிவா லயங்கடோறுஞ்சென்று திருவிழாவி லுற்சுவத்திருக்கோலந் த ரிசிக்கும் நியமமுள்ளவர் ஒருதின மொரு சிவஸ்தலத்தில் ந டேசராது உற்சவகாலத்திற் சென்று தெரிசித்து தமதேழை யன்பு காரணமாக இந்நடேசப்பெருமானுக்கேதோவியாதி யுண் டென்ற சங்கித்து அவ்வாலயத்தருச் சகரிலொருவரை யழை த்து ஸ்வாமி யருச்சகரே இக்கடவுளுக்கு இடைவளைந்திருக்கி றது ஒருகாலுயர்ந்திருக்கிறது ஒருகை வீசியவண்ணமாக விரு க்கிற்று முகத்திலுஞ்சமமான பார்வையில்லை சடைகளு மவிழ் ந்தசைகின்றன முடியுஞ்சாய்ந்திருக்கின்றது இந்நோய் எதனா ல் நீங்குமென்று கேழ்க்க அச்சிவப்பிராமணரு மிவரையேழை யன்பொன்று தெரிந்து அவரிடத்தேகம் பொருளைப் பற்றிக் கொண்டு தைலமொன்று கையிற்கொடுத்திதனாம் நீருமென்று சொல்ல நமித்தண்டியாரு மதனைவாங்கிச்சிவபெருமானது தி ருமேனி முற்றுஞ் சாத்தி யுருவியுந் தீராமைகண்டு ஸ்வாமி யிவ் வாதனோயுமக்கா வரவேண்டும் நானென்செய்வே னென்று மு கத்திலறைந்துகொண்டு அழுது விழுந்து புரண்டு இப்போது நானுயிரா மாய்ப்பேனென்று கத்தியையெடுத்துத்தமது கழுத் தில்வைத்தற்குஞ் சமயத்தில் சிவபெருமான் நில்லு நில்லுஎன் னுஞ் சொல்லுடனே ப்ரத்யக்ஷமாய் உனக்கு வேண்டிம லா

நமித்தண்டிநாயனார் புராணவசனம். ௩௩௩

த்தைக்கேளென் றருளிச்செய்ய நமித்தண்டியாரு முமது திருமேனியிலிவ்வாதப பிணிநீங்கினு லதுபோதுமெனச்சிவபெருமானு மிதுவாதநோயன்று பஞ்சகிருத்திய வடிவமென் றருளிச் செய்து ஒருபுஷ்பக விமானத்தேற்றிக வகலைக்கு வருவாயென்றழைத்துச் சென்றருளினார்.

நமித்தண்டிநாயனார் புராணவசனம்

முறறிற்று.

உ

திருச்சிறுதம்பலம்.

—*—

திருக்கூட்டச சருக்கம்.

சுருளேசமாதிராயசையா புராணம்.

—*—

துறத்த மேதகனேபோற்றிசோதிமெய்த்தகனேபோற்றி, கறுததபாதகனென்போற்றி கைககொள்வித்தகனேபோற்றி, யறத்தாசாதகனேபோற்றி யருட்கொள்வத்தகனேபோற்றி, மறத்தாபேதகனேபோற்றி வசவபோதகனேபோற்றி. . க

பத்தருட்பத்தராவார் பரமமாயேசர்தம்மு
ணித்தமாயேசாராவார் நேயநச்சரணாதம்பான்
மெத்துமெய்ச்சரணராவார் வேந்தருள்வேந்தராவார்
ரொத்தமாபெரியோர்தம்முனாயாதரும்பெரியோராவார்

௩௯௬ சகலேசமாதி ராசையர் புராணம்.

பரமனேவிரும்பாதம்மைப் பரிசியார்பண்பான்மிக்கார்
விரவியநாதகீத வீணைநற்பரதம்வல்லார்
திரமறைமுடிவறிந்தார் சித்தாந்தந்தெரிந்துவல்லா
ரரியவில்வாழ்க்கையிச்சை யற்றுளார்போலிருப்பார். ௩

இயமமாநியமமாதி யெண்வகையோகம்வல்லார்
கமையுளார்கருணைமிக்கார் கனத்தநற்சரித்திரத்தா
ரமைதருமிசைபடைத்தா ரணிமையினம்பையென்னுந்
சமமிலாத்தலததார்தம்போ சகலேசமாதி ராசா. ௪

மேதினிபுரப்பார் துய்ய விதரணவித்தையுள்ளம்
போதவேபடைத்துவாழ்வார புனிதநற்குருவிங்கத்
தாதாமிக்கபத்தி யன்பினாலதிகராகி
யோ துநலுபசாரங்க ளளவிலவுவந்துசெய்வார். ௫

அடிக்கடிபெரியோர்தம்மை யன்பினாலகலாதேத்திக்
கடிப்பலமலாரீர்கொண்டு காதலாற்றம்மகதது
நெடிக்கிலாதருச்சித்துன்னி நிமலனைத்துதித்துமற்றும்
பிடிதததண்டிகையின்முப்பத் திரண்டிராகம்பிணித்தே

நேரத்திற்கேற்றராக நித்தாதஞ்சகலேசர்க்கே
யாரத்தாம்பாடிமற்று மகமகிழந்தந்தவாறு
சீருற்றகவுரிவீணை யிராவணவீணைசெய்ய
மேருக்கொள்காரத்தான்வையும்வெள்ளியங்கயிலைவீணை

அம்பரவீணைமற்று மருந்திறற்பிணகிவீணை
நம்புசாரங்கவீணை நச்சுகச்சப்பவீணை
யெம்பிரான்மாதிராச நிநியராகங்களாலே
தம்பிரான்சகலேசன்சீர் தாழ்வறநவிற்பிறாளும். அ

நல்லவரதீசயிக்கு நாளிலில்வாழ்க்கையிச்சை
யில்லராயுலகாளின்ப மில்லராமிவரோர்நாளின்
மல்லிராசையொன்றோர் மன்னவருலகங்காத்தீ
தல்லலென்றகன்றுநித்த நரும்பருப்பதத்தணைந்தே. கூ

அங்கணிச்சலத்தராகி யானந்தமோகராகித், துங்கவில்
லஞ்சுழுகாவிற் றுணிந்துறுமல்லிராசர், தங்கருத்ததிக
பத்தித் தன்மையஞ்சமாதியோகம், பொங்கலுஞ்சிவா
னுபோகம் பொருந்தலுங்குணமும்பண்பும். டி

வந்துமாபெரியோர்சொல்ல மகிழ்ந்துநம்மாதிராசர்
சிந்தையிலன்பாய்க்கேளாத் தேசத்திலாசையின்றி
யந்தமாம்யோகிதன்னை யரும்பெருந்தவத்தினை
யெந்தநாட்கண்டவன்றா ளியான்வழிபடுவேனென்று.

அப்பருப்பதத்தையுன்னி யஞ்சவிசெய்துபோற்றி
செப்பருமாதிராசர் செப்புவார்கேதாரத்தி
லொப்பினீர்பருகிற்காசி யுற்றிறந்திடிலாழுத்தி
யிப்பெருந்தவம்வருத்த மெளியதன்மென்னவெண்ணி.

ராகுஅ சகலேசமாதிராசையர் புராணம்.

அன்னகர்ச்சிகரங்கண்டார்க் கவ்வயின்முத்தியாகு
மென்னல்சத்தியமாமந்தவெழிற்கிரியடுத்துப்பார்ப்போ
மன்னுபுண்ணியத்திலக்க மட்டிலையாதலாலே [ர்
முன்னியத்தலத்துவாழ்வோர் முக்கணராவான்றே. யந்

மிக்கநற்றீர்த்தங்கட்கும். விண்ணவர்முனிவோர்கட்குந்
தக்கமாதானமாகிச் சாதகசித்தராணோர்
பக்கமானவையளித்துப் பணிந்தமானிடருக்கன்பா
லக்கணத்தின்பல்கும் பருப்பதத்தளவார்சொல்வார்.

வந்தகத்தியன்புடைக்க மண்ணுள்வீழ்ந்ததுபுதைந்து
விந்தியமந்தரந்தான் விண்டுவின்கரத்தானின்ற
தந்திவானிறத்தோனெந்தை யங்கைவில்லாய்த்துமேரு
வுந்தரிக்கஞ்சிமுன்னீ. ரொளித்ததுமைநாகந்தான். யந்

வருநதிகங்கைகொய்ய மாலியவந்தங்குன்றிப்
பெருகிலாதாதவன்றன் பெருகுவெங்கிரணத்தாலே
சொரிபனிசுவறித்தோன்று மிமையமல்லாதுதோன்றா
திரவியான்விளங்குமல்லாதிருள்கொளுமுதயவோங்கல்

வந்துதனுதரம்புக்க தினகரன்கிரணமாற்றி
யந்தருங்கடலஞ்செற்ற தத்தமனஞ்சேரோங்க
லெந்தையையொருநாட்டாங்க மானேதோத்தரமிளைத்த
துந்துதன்மணியின்குற்ற முமோகணத்திரியகற்றா. யந்

இப்படிமலைக்கொவ்வோ ரேதமுண்டெந்தையார்வா
முப்பருப்பதத்தையொப்ப தாங்கியில்லென்றேத்திச்
செப்பருமாதிராசர் சிரத்தையாலெழுந்திறைஞ்சி
யொப்பருங்கிரீந்திரத்தை யுறுவனென்னவுன்னி. ௨௮

திருப்பருப்பதத்தைச்சேர்ந்து செய்யமல்லையர் தானைக்
கருத்துறக்காண்பேனென்னுங் காதலான்மாதிராசர்
விருப்புடன்சென்றுவெற்பின் மிக்கமாதிரீத்தத்துள்ளந்
தெருட்டருந்தானத்துள்ளந் செய்யமானதிகளுள்ளும்.

மங்கலகிரி தூர்க்கத்தும் வனதூர்க்கஞ்சலதூர்க்கத்தும்
பொங்கிருழுழைகளுள்ளும் பொலிதரும்பிலங்களுள்ள
சங்கையில்படிகமேம வச்சிரச்சயிலத்துள்ளந் [ஞ்
கொங்குலாங்கிரியுட்டொன்ற வனசரர்குறிச்சியுள்ளும்.

பாதலவுழைகளுள்ளும் பஞ்சலோகக்குன்றத்துஞ்
சீதமார்பரிசவேதித் திரளிணுந்தெரிசித்தோர்க்கு
நீதியாமுத்தநில்கு நிலயத்துமலர்வனத்துஞ்
சோதிசேரிந்துகாந்த நவமணித்தொகைக்குன்றத்தும்.

உரகமாவிலங்குபுட்க னுறைவிடத்துள்ளமோங்கம்
சரிவுகளிடிந்துவீழுஞ் சாரினுந்தங்கித்தங்கிக்
கரமுறுமிலிங்கபூசை காதலிற்செய்துவாழ்த்தி
வரமுறுவில்லமோங்கு வனங்களைச்சமீபமான. ௨௨

கண்டிகைநகத்துங்கண்டி தருசிலைக்கணங்களுள்ளும்
 வெண்டிருநீற்றுவெற்புத் தருச்சிலைமிகுமிடத்து
 மொண்டருமிலிங்கவோங்கன் மரஞ்சிலைசெடிகளுள்ளு
 ம், புண்டரநுதன்மாயேசர்போலுமாகிரிகளுள்ளும். ௨௩

சங்கமம்போலுந்தாருக் கொடிபுதற்றலங்கடோறு, மிங்
 கிதந்தம்முட்பேசங் கிரிகொடிப்புதல்கடோறுந், தங்க
 ளிலிதங்கள்பேசந் துணைமலர்த்தருக்கடோறும், பொங்
 கெரிபோலவிண்ணிற் பொருந்துமாவனங்கடோறும்.

நடிக்குமாகிரியினங்க ணற்கொடிசெடியிடத்து
 நடிக்குமாவிலங்குபுட்க ணஞ்சராவிடங்களெங்கு -
 நடித்தெழுசிலையினங்க ணண்ணினிலங்கண்முற்று
 நடித்துயர்தருவினங்கணையுறுந்தலங்களெல்லாம். ௨௪

பாடுமங்கிரிமரங்கள் பலகொடிநெருங்கிடத்தும்
 பாடுநீண்மிருகம்வண்டு பற்றறுப்பலவிடத்தும்
 பாடுமொண்சிலைகண்மந்தி பல்லரிதங்கிடத்தும்
 பாடுமாகிரியினங்கள் பறவைகணெருங்கிடத்தும். ௨௫

மின்னெறிகாட்டப்பாலு மின்னெறிபுட்கட்பாலு
 மின்னெறிவாலுகங்கண் மிக்கெழுஞுவையின்பாலு
 மின்னெறிநதியினங்கண் மேவுதீர்த்தத்தின்பாலு
 மின்னெறிபலநீரோங்கன் மரஞ்செடிமேவும்பாலும்.

பலநிறத்தருவின்பாலும் பலநிறக்கொடிகூழ்பாலும்
பலநிறப்புதலின்பாலும் பலநிறச்சிலேசர்பாலும்
பலவருப்பாதவங்கள் பலபலபணைக்கும்பாலும்
பலவருக்கொடியினங்கள் செடியினம்படரும்பாலும்.

கேசரத்தருவின்பாலுங் கேசரச்சிலையின்பாலும்
பேசுறிற்கேசரஞ்சேர் பெருங்கொடிசெடியின்பாலு
மாசிலாமிருகநபர் மணிமரச்சயிலப்பாலுங்
தேசலாம்பறவைபோலுந்திரண்மரப்பொதும்பர்பாலும்

ஒளிவிடும்பறவைபோலுமொண்மையாமோங்கற்பாலுங்
தெளிதருந்தேவர்போலும் பாதவச்சினையின்பாலுங்
குளிர்ரிழற்றிரும்பாத்தாருச்சிலைகளின்குழுவின்பாலும்
வளர்ரிழலின்றிற்கு மரமலையினத்தின்பாலும். ஈட

தூரத்தினிழலாய்த்தோன்றுத்தோகைமாமலையின்பாலு
ஞ்சேரப்போய்ப்பார்ப்போர்க்கெல்லாந் தினமொருவடி
வாய்த்தோன்றும், பாரப்பூதரத்தின்பாலும்பாதவத்திர
ளின்பாலுஞ்சீருற்றமாதிராசர்மல்விராசையரைத்தேடா

மரங்களைமாங்களேறி மரங்கள்சேவிக்கவாழும், பெரு
ந்தருவினத்தைப்பார்த்தும் பிரியத்தினேறிப்பார்ப்போ
ர், நெருங்குலகனைத்துங்காண நிற்கின்றதருக்கள்பார்த்
தும்,பொருந்திலப்படியேநிற்கும்பொருப்பினமவையை
ப்பார்த்தும்.

ஈட

உள்துறை சகலேசமாதிராசையர் புராணம்.

ஒரிடமுன்னியேறிலவ்விடத்துய்க்கும்வெற்பைத், தே
றிலப்படியேசேர்க்குந் திரண்மரக்குழுவைப்பார்த்துஞ்,
சாருருவுடையோரேறிற் றமைக்காணத்தருவைப்பார்த்
துஞ், சூரியன்போலத்தோன்றிச் சோமனந்தருவைப்
பார்த்தும். நடந

பாதிமாமிருகமாயும் பாதிமாமலையதாயும், பூதரம்பாதி
யுள்ளோர்பாதிமாயப்பொருந்தும்வெற்பை, மேதகுவே
லேதோறும் வெவ்வேறுபழுத்துவீழுங், கோதிலாமரத்
தைவெட்டிற்சூடுமாசெடியைப்பார்த்தும். நடச

தூரவேயெடுத்திப்போடிற்றொடர்ந்துவந்தவ்விடத்தை
சேருமாகல்லவெய்யோன் செறிந்தெழிலெழுந்துவீழிற்
பாரிடைபடங்குந்தாருப் பகுதியைப்பரிவாற் பார்த்துஞ்
சூரியனெழிலவ்வாதே தோன்றிவீழ்கிரியைப்பார்த்தும்.

நாற்றிசைக்கொம்பிலேறி நாடுங்காற்கயிலாயத்து
நாற்றிசைவாயிறோன்று நல்லமாமரங்கள்பார்த்து
நாற்றிசைச்சிகரமேறி நாடுங்கால்வெள்ளிவெற்பி
னாற்றிசைத்துவாரத்தோடு புரந்தெரிநகங்கள்பார்த்தும்.

மீதுறுமாந்தர்தம்மை மிக்கபாதாளகங்கை
கோதறவாட்டுவிக்குங் கோத்திரந்தருக்கள்பார்த்து
மாதரவுடனேசேரி னறுபத்தெட்டானதீர்த்த
மீதிதுவென்னக்காட்டு மினக்கிரிதருக்கள்பார்த்தும்.

ஒன்றையொன்றுரிஞ்சித்தோன்றுமொளியெரியதனா
ல்வேகு, முன்றிகழ்மரடபொய்வேறே முளைத்தெழுதரு
க்கள்பார்த்து, மின்றிபுஞ்சீதமிஞ்சு மிடையிருள்வெயி
லைத்தம்பாற், சென்றபோக்கூறிக்குந்தாருக் குழுஉக்கி
த்திரளைப்பார்த்தும். ௩௮

வெயின்மிகும்போதுதமபான் மேவினோர்விரும்பத்திங்
கள், பயிலீவசெய்யுமோங்கற்பகுதிபன்மரங்கள்பார்த்
து, மயிலுறும்பாலாதேரி யருஞ்சுனைபருவிபார்த்துந்,
தயிரிநிறைதடாகங்கூபந் தண்சுனைநதிகுள்பார்த்தும்.

நெய்யுறுமருவியாறு சுனைநதி நின்றபார்த்தும், பைய
வேமாந்நராசா பலவிலல்வனம்புகுந்து, பொய்யில்பொ
ன்கிரிமரங்கள் கொடிசெடிவிலங்குபட்டிகள், செய்யவம்
மணததுக்கோயில் செறியும்பாலனைத்தும பார்த்தும்.

நவமணியினங்கள்போலு நாநங்கண்ணணிப்பார்த்து
நவமணியினங்கள்போலு நறகொடிசெடிகள்பார்த்து
நவமணியினங்கள்போலு நாற்பதம்புட்கள்பார்த்து
நவமணியினங்களபோலு நன்மலாத்தருக்கள்பார்த்தும்

ஒருமுதலாகிப்பல்பே ருற்றபல்கொடிகள்பார்த்து, மரு
வொடுவாயுலிங்க மந்தரம்விளங்கல்பார்த்தும், பரிவின
ன்னீதெளித்துப் பணியுமாமழையைப்பார்த்துந், தரு
வினமலராற்கோலஞ் சமைக்குமத்தகைமைபார்த்தும்.

௨௩௪ சகலேசமாதிராசையர் புராணம்.

வந்துசங்கரணையாட்டு மஞ்சனத்தீர்த்தம்பார்த்துஞ்
சந்தனந்தினமுஞ்சாத்துஞ் சந்தனத்தருக்கள் பார்த்துங்
கொந்தலர்தந்துசாத்து மலர்வனக்குழக்கள் பார்த்து
மந்தருந்தூபங்காட்டு மருந்தூபமரங்கள் பார்த்தும். சாந்

தீபம்பரற்குக்காட்டுந் திரண்மணியரவுபார்த்து
மேவுந் பலநிலேதம் விரும்பிச்செய்தருக்கள் பார்த்து
மாவலாலடைக்காயேற்று மம்மரக்கொடிகள் பார்த்துந்
தாவரமாதிராசர் தருக்கியேசெலுங்கான்மற்றும். சாச

பாதவவரவென்றேத்திப் பாதவம்பலவிறைஞ்சங்
கோதிலாத்தருவினங்கங் குலவிடங்குறிகிப்பார்த்துந்
தீதறும்பறவைமன்ன வெனச்சொலிசெய்யபுட்கள்
பூதலமுறவிறைஞ்சும் புள்ளிங்கங்கள் பார்த்தும். சாந்

மிருகமன்னவவென்றேத்திவிரும்பியேயிறைஞ்ச நாளும்
தெரிதருமிருகவிங்கஞ் சேரிடஞ்சென்றுபார்த்து
முரகவல்லபவென்றேத்தி புரகங்கள் பணியநாளும்
வரமருளுகவிங்க மன்னிடமகிழ்ந்துபார்த்தும். சாச

அளிக் குலமன்னவென்றே யரியினமிறைஞ்சியேத்த
வெளிப்படுமளியிங்க மேவிடம்விரும்பிப்பார்த்துந்
தெளித்தநீர்மன்னவென்றுசெ முஞ்சலமிறைஞ்சநாளும்
களிக் குறந்தரலவிங்கத்தைக் காதலிற்சென்றுபார்த்தும்.

சவாவல்லபவென்றேத்திச் சவராகளிற்றைஞ்சநாளுந்
தவலறவாமனிக்குஞ் சவரலிங்கங்கள் பார்த்தும்
விபுதவல்லபவென்றேத்தி விபுதர்களிற்றைஞ்சநாளு
மவாகளுங்கினிமைநல்கு மமரலிங்கங்கள் பார்த்தும்.சுஅ

மலையெனப்புற்றுமூடி மறைபுமாதவணைப்பார்த்துமிலை
மமரூடிந்தாரு வெனவுறுந்வணைப்பார்த்துஞ், சிலையெ
னசசிலேமேன்மூடிச செறியுமாதவணைப்பாநதுந், தொ
லைவிலாமயிலமேனமூடித்தோன்றலாதவணைப்பார்த்தும்

பரமயோகத்தாற்காட் ப்பான்மையாந் தவணைப்பார்த்த
சிநிலமூன்றிக்கைகால் சேணிடைநீட்டிவாயுப் [துஞ்
பரகுமாதவணைப்பார்த்தும் பாதவங்குட்டமொன்றே
தனையிடைபூன்றிநின்றுசலிப்பினமாதவணைப்பார்த்தும்.

பரந்தபஞ்சாங்கியூடே பற்றுமாதவணைப்பார்த்து
முரந்தரவோடுமாற்றி னுற்றிருங்குளமமிழந்த
நிரந்தரமகிழந்துநிக்கு நித்தமாதவணைப்பார்த்து
மருந்துநீத்துளிவா லாகத்தமைமுமாதவணைப்பார்த்தும்

மரங்களையையங்கேட்கவனைத்திடும்பலங்களுண்டும்,பெ
ருங்கிரிவணங்குல்கும் பெருமரத்தேனயின்று, மிருந்
துமாதவங்கள்செய்வோ ரிங்குகளிற்சென்று பார்த்துந்,
திருந்துந்நலகுகிரிடை செய்புகந்திருவர்ப்பார்த்தும்.

உராகு சகலேசமாதிராசையர் புராணம்.

செய்யநற்சிவார்ச்சனாவற் சித்தரைப்பார்த்துந்தேவர்
தையலாருடனையாடுஞ் சமுகங்கடம்மைப்பார்த்து
முய்யநீரமினார்க னுறுபிலங்களைநேர்பார்த்தும்
பையரவுலகராகும் பாதலமுழைகள்பார்த்தும். ௫௩

கரியரிபுண்டரீகங் கரடிகண்முதலாயுள்ள
தெரிவருமிருகந்தம்முட் செறிபகையொழிந்துசேரு
முரிமையைமாதிராச ருகந்துபார்த்துயர்ந்துவில்ல
விரிவனந்தன்னைப்பார்த்து மிகமனமுருகிப்போற்றி.

மெய்த்தவமல்லிராசர் மேவிடமேதென்றெண்ணி
யத்தகைவில்லஞ்சுழு மருவனமனைத்துந்தேடு
முத்தராமாதிராசர் முறைமையையறிவாமென்னுஞ்
சித்தராயத்தவத்தர் திருவுள்ளத்துன்னித்தேர்ந்துருடு

வேறு.

நல்லதோர்பெரு வடிவினைநண்ணிமுனடுவே
மல்லன்மாமலைதொடங்கி விண்ணைவதாய்வளர்ந்து
தொல்லைநீற்றருங் கிரியதோசோதிமாமயமோ
வெல்லையற்றருத்திராக்க மாமரம்படரியல்போ. ௫௪

கோரசம்புவினவடிவமோ குறித்துயாமொருகா
லோரிடத்திலுஞ் சொல்லொணுதென்னெனவுணர்ந்து
தீரமாதிராசையர்தாஞ் சென்னியேதென்று
தேரவேனுமென்றாண்டு முன்றியங்கிபுந்தெரியார். ௫௫

பத்திதப்பினம் பதமுனந்தேடிலாதென்னுஞ்
சித்தமுற்றயர்ந் த்னுதினஞ்செம்பதந்தேடி
யத்திறத்தினி லேயிரண்டாண்முன்றறியார்
முத்தவிப்படி யடியனைமுனிவதோமுறைமை. ௫௮

உன்பெருந்திருவடி வ்னையீதெனவுன்னி
யென்பெரும்படியறிவினா லறிதரவெளிதோ
நின்பெருந்திரு வருளினா னின்பதங்காட்டென்
றன்பு டன்றுதித்தொருதிங்கள்பணிந்தெழாதழவே. ௫௯

மெல்லவேதிருமுறுவல் செய்தருண்மிகுநோக்கான்
மல்லிகாச்சுனயோகர்முன் வடிவ்னைமாற்றி
நல்லதந்திருவுருவனைக கொண்டுமுனண்ணி
யல்லனையறவவ்வடி வானமென்றறையா ௬௦

சரணநீயினியெழுகெனத் தன்னிருகரத்தா
லருளின்மாதிராசையரை பெடுத்துகந்தனையாப்
பரமபததியானம்மை யிக்கிரிமிசைப்பார்க்க
வரமிகுந்தவஞ்செய்தனை வருதியென்றுவப்பால். ௬௧

தன்சினேகநற்ற வாச்சிரமங்கொடுசார்ந்து
நன்சிவாசசனை வேளையிற்சேடமுநல்கிப்
பின்சிவானுபவத்துரை பெருகவேகாட்டி
முன்சினாழிகைவைத்திருந் தினியனமொழிவார். ௬௨

உாஅ சகனேசமாதிராசையர் புராணம்.

இன்னநீதனாமீதினிற் சிலதினமிருந்து
பன்னருந்தவஞ்செய்தலா னம்மிடம்பய்யா
தொன்னலத்தினுற் செல்கெனமல்லிகார்ச்சுனர்மு
ன்னன்னலம்பெறப்பணிந் தெழுந்தழுதன்பினவில்வார்.

பிறவிமாமிடியாயினோர் பெருநிதிகண்டா
லுறவினாற்கொள்வரல்லது விடுவரோவுன்றா
ளிறைவயானின்று கண்டினிமண்செலேனென்ன
வறவன்மென்னகை தன்னினானன்றெனவறைந்தே.சூசு

பத்தர்நன்னிதியாகிய பரமன்மாதிராசர்
சித்தமொப்பயாந்திட்டமிட் டகற்றுதுமென்றே
மெத்துமொர்கருவேனிழன் மெல்லெனக்கொடுபோ
யத்தலத்தினிலிருவெனமறைந்தொராயனைப்போல்.சூரு
வேறு.

முருட்டுவன்காலினிட்ட மொய்த்தவார்ச்செருப்புஞ்
சுற்று, மிருட்கொள்கம்பளமேலார்த்த விருங்கயிற்றரை
யுமாடு, வெருட்டுதின்கோலோர்கையும் வெறுங்கட
மொருகரத்து, மருட்டுறுவிழியுங்கோணல் வதனமும்
பாசிப்பல்லும். சூசு

தடித்ததின்காதுங்கட்டைத் தாடியும்பருத்தழுக்கு
மெடுத்தகோல்பின்னிறுத்தி யதனிடைச்சார்ந்தோர்கா
மடித்தொருகாலினின்று வலக்காதுதற்கவித்தே [லை
யடிக்கடியாடுபார்க்கு மக்கமுமதட்டுவாயும். சூஎ

கொடுமைசேர்ப்பரசினோடுங் கூர்முடங்கணிமருங்கு, மு
டையராய்நாய்விளிக்கு முனையராயுள்வளைந்து, செடி
தொறுமேயுமாட்டைத் திரட்டிவந்திவரிருக்கு, நெடிய
மாவேலின்கொம்பை ஞெமிர்த்துமை^௧தின்னவிட்டார்.

விட்டிடமாதிராசர் வெகுண்டியாமிருங்குநீழ, விட்டமா
மரத்தைவெட்டி யிப்படிநிழற்கெடுத்தாய், மட்டறுகா
ட்டினிந்த மரமலாதிலையோசொல்லாய், துட்டனீகட்
டன்முட்டன் றுசசனன்மதத்தாய்கொல்லோ கூக

பாவிநீயிடையாவுன்னைப் பதறியான்சுபிப்பனென்று
கோவமிலாய்ராகு மிருடியாரசிரித்துச்சொல்வார்
கோவிநீநன்றுநன்று கோபியேபாவியல்லா
னாவினெவ்வெம்மைசொல்ல நானலன்பாவியென்று. எய

கோபமேவதைக்குங்கூற்றங் கோபமேதுன்பமுலங்,
கோபமேதிருவையோட்டுங் கோபமேகுணத்தைக்கொ
ல்லங், கோபமேநிந்தையேதுகோபமேகொடுஞ்சொற்
கூட்டுங், கோபமேநகஞ்சேர்க்குங் கோபமேகொடுமை
யாமால். எக

சலமெனுந்திரையாற்றுய்யதவமரக்கலஞ்சாயாதோ, சல
மெனும்வெயிலானெஞ்சத் தாமதை^௨ன்கன்றாதோ, சல
மெனநெருப்பாலெல்லாத் தருமமும் பொடியாகாதோ,
சலமெனங்காற்றான்ஞானத் தருவினஞ்சாயந்திருதோ.

உாமி சகலேசமாதிராசையர் புராணம்.

ஞானமேலீடோவுன்ற னல்லவதானக்கல்வி
யானவாங்காசந்தானோ வருந்தவத்தகந்தைதானோ
நீநல்லனல்லன்கோப நெஞ்சினனீயிருக்கக
கானமிங்கிதனுள்வேறு கருதினன்னிழல்களின்றோ.எங்

நல்லனீசாந்தமேவு நற்றவருன்னைப்போல
வில்லையிக்கிரியின்மேவு மிருந்தவர்தம்முளெல்லா
மொல்லையினெல்லாமற்ற வுனக்கிந்தநிழலினுசை
யெல்லையற்றி ருந்ததென்றற்றெளிவுநானெளியதன்றே.

நேசமாய்த்தீயில்வீழு நேரிழையுதித்துச்செல்லும்
வாசமாரழல்வேமென்றுமனத்திடைமதித்தல்போன்று
கூசுதலின்றிச்சாகக் குறித்தவள்கூபம்வீழ்ந்தங்
காசையாற்றெப்பத்தேடு மறிவுபோலாய்த்துன்னுசை.

மருளெனக்கிலையுலகை வாங்கிவாவிரையவென்றன்
சிரமிசைசுற்றவென்போர் செய்துபோற்சன்னாசஞ்செ
யொருமறையோன்றன்வாழ்வையொருவன்கையொப்பி
த்தேகு,மருமயல்போலுமுன்றனையையறையுங்காலை

கடுவிசைபெருகுமாற்றின் கடிக்கம்பளமதென்று
முடுகிநீந்துப்பிடித்த மூடனையதுதான்பற்றி
யடுதலிற்களையிருந்தோர தனைவிடுவிடென்ன
விடுகினுடவிடாதென் செய்கேனெனறவன் வீழ்ந்தபோல

விட்ட வன்றனைபுமாசை விடுகிலாக்காலமானு
 லொட்டுமோநன்றாய்நீங்கவுனக்கியாமுனாப்பதென்றான்
 தொட்டதோரிருப்புலக்கை சூதினாற்றுணிக்கத்தப்பி
 லெட்டருமளவதேனுத் தோல்விகாணெனவுனாப்பார்.

நாணியேயாசையெல்லா நழுவினோர்திரும்பப்பற்றி
 னாணியாய்ப்பற்றுஞ்சென்மத் தருவினையெனத்தவத்தார்
 பேணியங்குரைத்து முன்னைப்பெருகருள்வடிவங்காட்ட
 பாணியாற்றொழுதினைஞ்சிப்பரவிமுன்வெள்கிரின்றார்.

அதிகதுக்கத்தராகி யஞ்சிமெய்நடுங்கவென்பாற்
 கதினெறியில்லைநீதிக் கருந்தில்லைப்பத்தியில்லை
 மதியின்மெய்ச் சாந்தமில்லைமதமுள்ளேனங்குற்றேனின்
 விதிசகலேசவென்னை விடுங்கொலோ விடாதேயையா.

கருமமுள்ளவாமந்தக் காமத்தித்தேற்றசெய்து
 திரியுமதன்றியென்றுஞ் சிவனருள்சிந்தியாது
 நிருமலநெறியாகாது நீண்டவாதரவாற்காயை
 மாநவியேகொய்தாற்றுய்ய மதுமென்கனியாகாதால்.

பரதபோதனனேபோற்றி பத்தர்பாக்கியமேபோற்றி
 சரணநின்சரணையல்லாற் சார்விலேனென்றுநின்ற
 வரமுறுமாதிராசர் மனங்கொளுமிரக்கநோக்கி
 யருளுமல்லிராச ரன்பினுலனைந்துகந்து. ௨௨

உாய்.. சகலேசமாதிராசையர் புராணம்.

அஞ்சநீவேண்டாந்துக்கத் தழுந்துதலொழிவாயற்ப
நெஞ்சிடையகந்தையுள்ளோர் நம்மிடைநிற்கொண்கா
ணஞ்சொனீகேளேனென்று நவின் ததாலிவ்விதற்ப
விஞ்சையாஞ்செய்தோமென்று மல்லிராசையர்விளம்ப.

மன்பரன்கருணையாலே வந்தவன்வசவராச
னென்பவன்பத்தியென்னு மிரும்பொருணி றுத்தவேண்
துன்பமண்ணகலநம்பாற்றோன்றினன்சுகா னுபூதி [டித்
யன்புனக்கவன் தனாலேயாகுநீயவன்கண்செல்வாய்.அச

வரசிவாசாரவாரி வைகியேசரிப்பாயென்ற
னானருளாற்பதிற்தைந் தாண்டிகளறு நூருண்டு
தனாயிடைவசவேசன்பாற் தங்கிப்பிழைமழைக்கப்
பரிவினாலெம்பால்வந்தைம் பதுவருடங்கள்சென்று.

ஆகநிற்கெழுநூருண்டி னந்தத்திலன்றிமுத்தித்
தாகமுண்டாகாதிங்ஙன் தருவதேதேனுங்கேட்பா
யீகநாஞ்சொல்வாயென்ன மாதிராசையிரங்கி
யோகராமல்லிராசர்க் குறப்பணிந்துரைக்குகின்றார்.

திருவையிச்சிப்பனென்னிற் பிறர்திரியாயுவென்னி
லருளுறுமாயாருப மண்டர்போகங்கள்வேண்டுந்
தாமலவனித்தத்தாலே தாழ்விலாழுத்தியென்னிற்
பரமனற்பதவியாகும் பற்றிலேனென்றுமென்று. அள

சுசுளேசுமாதிராசையர் புராணம். ௨௦௦௩

ஐயமுற்றுணர்வாரீர மகத்துளாயத்தனேயென்
றுய்யமண்மீதுநன்றா யுறப்பணிந்தெழாதமுன்னஞ்
செய்யநற்கல்லியாணச் செழுநகர்நந்தியாரா
மெய்யர்பான்மாதிராசர் விரைந்துமுன்னிற்கநோக்கா.

கூடலசங்கமேசு நென்னவேகுலவிநோக்கா
நீடவட்டாங்கமாக நேசத்தாற்பணிந்துபோற்றித்
தாடலைமீதுசாத்திச் சுசுளேசுமாதிராசர்
சீடராம்வசவராசு னென்னநற்சேவைசெய்யா. அக

நற்சிவலிங்கபூசை நண்பராயகத்துமுள்ளு
மற்புதத்துடனேசெய்தங் கானந்தவமுதமார்ந்து
சிற்குணமாதிராசர் தேடரும்பத்தான
பொற்புறுநந்திகேசர் பொருவறவைகுநாளின். கூடு

சுசுளேசுமாதிராசையர் புராணம்

முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம் - ௪௩௦.

சகலேசமாதிராசையர் புராண

வ ச ன ம்.

திருவம்பை யென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தை யுடையவர் சிவநேய மில்லாதவரைப் பிணமென்று நினைத்துப் பரிசிக்கவ ன்சித் தூரத்திற் செல்பவர் பரத சாஸ்திரங்களிலும் வீணுவா த்தியங்களிலும் வல்லவர், வேதாகமமுடிவை நன்றாகவறிந்தவர் யோகமார்க்கத்திற் பீயிர்ச்சியுள்ளவர், இவ்வாழ்க்கைப் பற்றில் லாதவர், போதுமான கீர்த்தியையுடையவர், சகலேசமாதிராச னென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், உலகத்தையாளப்பட்டவர், இவர் குருலிங்க ஜங்கமபத்திமிருந்து சிரததையோடுபூசித்து அநேக உபசாரங்களைச்செய்பவர் சிவபூஜமுடித்துப் பூஜாந்தத்தில் கௌரிவீணை கைலாசவீணை இராவணவீணை பிளுகிவீணை கச் சபவீணைமுதலிய வநேகம் பேதமுள்ள வீணுவாத்தியங்களிற் காலத்துக்குத்தக்க ராகங்களையிசைத்துச் சகலேசனென்னுஞ் சி வபெருமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடுவாராய் இவ்வாழ்க்கையை முற்றத் துறந்து ராஜ்யபாரத்திலு மிச்சையற்றனர். இவர் இ ப்படியிருக்குநாளில் மல்லிராசையனென்னு மரசனெருவர் உல கத்தைநெடுமாளாண்டு இது அல்லலுள்ளதென்று அவ்வரசா ட்சியைவிட்டுநீங்கி சிவஸ்தலங்களிற்சிறந்த பருப்பதத்தைய டைந்து நிச்சலசித்தராய்ச் சிவானந்தமேலிட்டு ஒருவில்வவனத் தில் தனித்துத்தவஞ்செய்யுமவரது பத்தித்தன்மையையும் சமா தி சாமர்த்தியத்தையும் சிவானுபோகத்தையும் தபஸ்விகள் ப ல்வந்து சொல்லக்கேட்டு பேரானந்தமடைந்து அவரது பாடங்

சகலேசமாதிராசையர் புராணவசனம். ௨௮௮௫

களை யெப்போதுகாண்பமென்னு மேக்கமுடையவராய் பருப்ப
தமலையையடைந்து அங்குள்ள தெய்வீகங்களைக்கண்டுமகிழ்ந்து
மல்லிராஜர் தவஞ்செய்யும் வில்வவனத்தையுங்கண்டு அதிகமகி
ழ்ச்சியோடு அவரைத்தேடும்போது அவரு மாதிரா சையரது
முறைமையை யறிவோமென்று தமதுதிருவுள்ளத்திலெண்ணி
மலைமுதலாகாயமுள்ளளவும் விசுவரூபமொன் றெடுத்துப் பிர
மிக்கும்படி நின்றார். அநேகவருஷகாலத்தேடியும் அவரது அடி
முடியைக்காணாமல் இளைத்துவருந்தி ஸ்வாமி மல்லிராஜரோ யு
மது விசுவரூபத்தைச் சிற்றறிவையுடைய வெளியேனறியவ
ல்லனோ, உமது திருவருளா லும்மைத்தெரிசிக்க வருள்செய்வீ
ரென்று தண்டாகாரமாகப் பூமியிற்பணிந் தீவ்வாதே ஒருமா
தம்வளையி லெழுதுகிடந்தழுவே அப்போதும்மல்லிராஜரும் அ
ருண்மேற்கொண்டு இதுதான் எம்முடைய வடிவமென்று தம
து சுபாவவடிவத்தோ டெதிரின் றினி யெழுந்திருப்பீரென்று
தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களா லெடுத்தினைத்து அழைத்துக்கொண்
டுபோய்த் தமதாச்சிரமத்திற் சென்று சிவநைவேத்தியசேஷத்
தைக்கொடுத்தருந்தச்செய்து இவர்க்கனுக்ரகிக்கக்கருதி மாதிராசனா ஒரு வேலமரத்தடியி லிருக்கச்செய்து மறைந்துபோ
ய் ஒரிடையனைப்போல் வடிவமெடுத்து ஆட்டின் மந்தையைச்
சாய்த்துவந்து மாதிராஜரிருந்த கருவேலமரத்தை யொடித்து
த்தள்ள மாதிராஜர்க்குக் கோபமுண்டாக அதுமூலமாக அக்
கோபத்தைத்தணித்து ஞானத்தைப்போதித்துத் தமதுதிருவரு
வை யதாப்பிரகாரந்தெரிவிக்க, அப்போது மாதிராசரும் நாண
மடைந்து அதிதுக்கிராய் நடுநடுங்கி ஒன்றுந்தெரியாத அபக்ரு
வணையாள்வதற் கிதுசமயமென் றிரக்கமுற்றுநிற்க, மாதிராஜரோ
நீர் அஞ்சவேண்டுமதில்லை துக்கத்தினின்று மொழிவீர், சிந்திதா

உாயக சகலேசமாதிராசையர் புராணவசனம்.

யினும் அகந்தையுள்ளவர் எமதுமுன்னே நிற்கக்கூடாது உம
தபக்ருவநிமித்தமாகவே இந்தவித்தையைக்கீகாட்டினோம் என்ற
ருள்செய்து அன்பர்க்கருநுநிமித்தமாகச் சிவானுக்கிரஹத்தாம்
பூமியி லவதரித்தவராகிய ஸ்ரீநந்திகேசவாரிடத்தில் ௬00 (ஹஸ்)
சென்றிருந்தால் பின்பு நாமழைப்போம் அப்போது நம்மிடத்
தில்வந்து ஐம்பதுவருஷமிருந் தானபின் சிவானுக்கிரஹத்தால்
இப்போது சென்றவயதோடு ஆக (ஹஸ்) - ௭00, இந்தவருஷம்
எழுதூற்றினந்தத்தில்நிறி உமக்கு மோகூத்திலிச்சையுண்டா
கமாட்டாது வேறொருவிஷயத்தி விச்சையுண்டாமாயின் அவ்
வாறே தருவோமென்றுசொல்ல, மாதிராஜரு மற்றொன்றினு
மிச்சையில்லாதவராய்ப் பூமியில் தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்து
எழுந்திருக்கு முன்னமேதானே கல்லியாணபுரத்தில் ஸ்ரீவசவ
தேவர்க்கு எதிரில்நிற்க, வசவதேவரும் வணங்கி யிவரோ குரு
வாகிய கூடலசங்கமேசொன்று பாவித்துப் பத்திபண்ணிக்கொ
ண்டு மாதிராஜருந் தாமுமாக இருக்குநாளில்,

சகலேசமாதிராசையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சிக் க ம ா தை ய ர் பு ரா ண ம்.

திண்ணியகாலனைத் தீக்கண்மீதிலே
மண்ணினையிறைத்தவன் வாய்மடித்தயன்
பண்ணியவிதியினைப் பறித்துமாயையின்
கண்ணியையறுத்தநற் கருத்தராயரோ.

மாளிடர்தமக்குறும் வருடநூறெனத்
தானுலகுரைப்பதைத் தவிர்க்கவல்லரா
யினமதுறும்வய தேழுநூறதா
யானுகந்தேறுவார்க் கதிகநண்பராய்.

உ

முப்பொழுதருச்சனை முயலுநெஞ்சரா
யெய்ப்பலுரிட்டரா யிஷிங்கசங்கமத்
தொப்பருநேயரா யுற்றபத்திசெய்
தப்பருமகிழ்ச்சியா மமுதருந்தியே.

ங

தத்துவஞானராய்ச் சரணராகியங்
கித்திறஞ்சரித்திவ ரியலுநாளிலே
புத்தமபத்தரா யுண்மைநீங்கலாச்
சித்தரோரன்பர்போ சிக்கமாதையா.

சு

மருவுதமனைவியு மகனுந்தாமுமா
யருளுறுமாதிரா சையராந்தவ
ரிருகழலனுதின மிறைஞ்சுஞ்செய்தியே
கருதருமுயிருநங் கதியுமென்றோ.

ரு

உன்னியநெஞ்சரா யுற்றதந்தொழி
லன்னிலைவருபொரு ளற்பமாயினுந்
துன்னியதாயினுந் துக்கநற்சுக
மன்னியல்பின் றிநீண் மகிழ்ச்சிபொங்கியே.

சு

உாடிஅ

சிக்கமாதையர் புராணம்.

தந்தொழில்சாயினுந் தவறுசேரினு
மந்தருமாதிரா சையர்சேவைமேற்
சிந்தையுநேயராய்ச் செய்யுநாளிலே
பொந்தனவுடவினைப் போட்டகன்றனர்.

எ

அவரிடமனைவியா ரந்தவாக்கையைச்
சிவதவர்பாதநற் றீர்த்தத்தாட்டியொண்
டவளவெண்பொடியினைத் தணியச்சாத்தியே
துவளுநெஞ்சில்லராய்த் துணிந்ததூயமையால்.

அ

தக்கநல்லணையொடு சாயத்திருத்தியே
யக்குறியயலவ ரறிவுறாமலே
மிக்கதஞ்சிவார்ச்சனை விரும்புமெல்லையின்
றொக்குறுசமாதியைத் தொட்டுமோசையால்.

க

துஞ்சியவம்மகன் றுணுக்கெனத்தெளிந்
தஞ்சியிதென்னதா னன்னையெம்மையன்
பஞ்சனையொன்றியோர் பகர்வுங்காண்கிலேன்
வெஞ்சமெம்முட னுளவெலாம்விளம்புவாய்.

டு

ஐயனம்முடையர்க ளாருகென்போகிலன்
செய்யநற்சிவார்ச்சனை செய்யுமெல்லையின்
கையுறவகழு மிக்கருமமென்னதா
னுய்யநம்பரர்க்குநல் லூற்றம்வேண்டியோ.

யக

உன்னுடன்கோப மென்றொருதினத்தினி
னின்னுடன்வெம்மைநா னிகழ்ந்ததாயினும்
பின்னுடன்றீர்வனிப் பெற்றியின்றியு
மென்றொடும்பேசில னென்னையன்னையே.

௨௨

வேளையிற்சிவாச்சனை விரும்புகாலையி
னாநாயொன்று நீ யமைத்திலாய்கொலோ
நாளுநின்சீலநீ ணன்மைகுன்றியோ
நாளுறத்தவத்தாபாற முழந்திலாய்கொலோ.

௨௩

திருமெழுக்கிகெகயிற் செந்துச்செத்ததோ
வொருபுடைகோமய முற்றத்திலையோ
வருமைசேராங்கநல் லாலயத்தழ
கொருவியேயிடைமலை யுனமானதோ.

௨௪

விஞ்சியவுழைக் கலம் விளக்கிலாய்கொலோ
மஞ்சனசாலையின் மலினமுற்றத்தோ
வஞ்சிநீவிந்திதை யழுக்கறுத்திடா
தெஞ்சியாச்சரணையி னிழிவுவந்ததோ.

௨௫

வத்திரங்கொண்டிரீர் வடித்திலாய்கொலோ
சுத்திரங்கந்தநீ துவளவைத்தியோ
யொத்திராதக்கதை யொடிந்திருந்ததோ
கொத்தலர்புழுக்கடி கூடியுற்றதோ.

௨௬

எடுத்தநற்றுப தீபார்த்தியின்மணம்
 படைத்தொளியொன்றுபோற் பரவிறழில்லையோ
 சுடர்த்தருவிளக்கினைத் தூண்டிலாமலே
 கெடுத்தனையோவிதென் கிளர்த்தியன்னையே. ௨௭

பரமன்முன்னமுதுநீ படை க்குங்காலையின்
 முரலுநின்னாசியின் முசசனைந்ததோ
 வரனருஞ்சேடமோ டருத்திலாதன
 விரவிநீபடைத்தியோ விளம்புகன்னையே. ௨௮

உற்றதோமுவித வுதகமொன்றொடொன்
 நெற்றெனவழைத்ததற் கென்னென்றில்லையோ
 சற்றுநீயையன்முன் சாற்றிடாதவிக்க
 குற்றமேனின்னோடென் கூறிலான்சொலாய். ௨௯

ஐயநின்சினத்தினை யாறுகென்றியாங்
 கைதொழுதின்கொலாற காவின்வீழ்ந்திடின்
 வெய்யதன்வெகுட்சிபோய் விரும்பிப்பேசுவன்
 செய்குதுமிச்செயல் செய்தியன்னையே. ௩௦

பரமனற்சேடமேன் பசியிலார்கிலன்
 நிரமதுடையர்பால் சென்றென்சேர்கிலன்
 கரமலர்பற்றியான் கசிந்தழைக்கவோ
 வுனாயெனவன்னேதா னெண்ணினைக்கையால். ௩௧

பற்றிமுன்வாங்கிநீ பத்தரிற்றொறு
முற்றவாசிவார்ச்சனை யுரையையுன்றியே
கற்றனையல்லது கருத்திலாயெனச்
சொற்றியிவ்வேதிகை தொட்டி-லுன்னையன்

உஉ

சினமொழிந் துன்னுடன் செப்புமையநீ
நனவொழிநித்தினா நண்ணுகென் றுளங்
கனிவுறத்தலைவனைக் கண்ணககபின்
முனமுறுஞ்செய்திதான் முயலுங்காலையின்.

உ௩

புதல்வனுட் புறப்படாப் புறத்துவாயினின்
கதவினைத்திறந்துளங் கலங்கிமுன்புதா
னிதமுறத்தந்தைபி னேகும்வீதிபோய்
மதமுறத்தவத்தரா மாதிராசர்முன்.

உ௪

அன்புடன்வணங்கினின் றையவையகே
னென்பிதாவென்னையோ வேனும்பேசிலான்
முன்பெனதன்னைபான் முனிவிலாதவன்
வன்புறுசினத்துடன் மயுனமாகியே.

உ௫

நீற்றினைறுதல்புய நிறையச்சாத்தியே
நேற்றுநீயளித்தமெ னீளத்தூசினே
மேற்றாதித்தனையின்மேன் மேவிப்பேர்கலான்
சீற்றமுற்றென் றன்மேற் சினே கமெண்ணலான்.

உ௬

அன்னைநம்சிவார்ச்சனை யகத்தைக்கொட்டினு
லென்னையோவகழ்ந்துமண் ணெடுக்குகின்றனள்
பின்னேவேறொருவரார் பிணக்குத்தீர்கலா
னுன்னையானழைக்கவிங் கோடிவந்தனன்.

௨ ௭

நேற்றளவென்னைநன் னேசநெஞ்சுடன்
காற்றுடைமீதினுங் காத்தினுங்கொடு
போற்றியின்சொல்லினும் புறத்துமீதுற
வேற்றுக்கந்தனைத்தென யிருகனொற்றியே.

௨௮

விட்டபினெங்குநான் மேவினும்முடன்
மட்டறுமன்பினுல் வாலலிங்கவா
விட்டமேவாவென தெந்தைவாவெனக்
கட்டிமார்பனைத்திரு கண்ணதென்னவே.

௨௯

சிறியவென்சிகையினைச் சிக்கறுத்தொரு
குறியதோர்கயிற்றினும் கூட்டியார்த்துமெய்
யுறுதுகளறத்துடைத் துவந்துபார்த்தபி
னிறையவேநெற்றியி னீறுபூசுவன்.

௩௦

மருவியஞ்செழுத்திசை மைந்தவென்பன
னுரைசெயுங்குதலைகேட் டுவந்துமோந்துந்
யருள்வசவேசுர னகத்திற்றொண்டனே
சுரிசைநந்தவுண் டையன் றொழும்புத்தாதனே.

௩௧

இசைந்தமாதிராசையர்க் கினியசீடனோ
முசண்டிவாழ்சவுண்டையன் மோகமைந்தனோ
வசுந்தராபுகழ்மடி வாலையன்றனக்
கசங்கிடாதேவல்செ யடிமைப்பையலோ.

௩௨

சங்கரதாசையன் றாளிலங்கனோ
வெங்கடஞ்சேரமா னேவற்றொண்டனோ
வங்கருவூரில்வாழ்பயற்காளதாந்
துங்கநற்றொழும்பனோ சொற்றியென்றபின்.

௩௩

சிம்மவைபெற்றநன் னேயமைந்தனோ
நம்மவைகாராக்கா னங்கைப்பிள்ளையோ
வம்மவைபுதல்வனோ வார்கொனீயெனச்
செம்மையாற்பார்த்தெனைச் செப்புமென்னையன்.

௩௪

ஏதுவேண்டியதுனக் கென்றுகேட்டென
தாதரவுடன்பசி யறிந்தெனன்னையைப்
பேதுறப்பசியினுற் பிள்ளைநொந்தனன்
காதலால்வாலலிங் கணுக்கனம்படை.

௩௫

என்றபினன்னைதாழ்ந் திருக்கினின்னமு
தொன்றியநண்பிலிட் டீட்டியென்புறந்
தன்றிருக்கரத்தினுற் றைவந்துன்னிடஞ்
சென்றுறினென்னையுஞ் செய்யகைக்கொடே.

௩௬

வந்துநின்மலர்ப்பதம் வணங்கியுற்றபின்
மைந்தனல்லிச்சையான் மடியில்வைத்துயா
னந்தருந்தன்குரு நாமமாகையாற்
சந்ததமென்றனைச் சற்றுநிர்தியான்.

நுள

இப்பொழுதழைக்கினு மேதுசொல்லினுஞ்
செப்பலனென்னுடன் நேவிதன்னுடன்
வெப்பமதிப்படி மேவலாகுமோ
வப்பனேனிக்ஞுண மடைந்ததன்மைதான்.

நுஅ

பூசனைபுரிந்திடும் போதுமேல்விழே
ஞசையார்பூசைமு னமுதிடென்றிலே
னேசமோடாற்குநா னிவேதித்தன்றுணே
னேசுறுவீதியங் காடிக்கிச்சியேன்.

நுசு

என்னிடைதப்பிலே யிப்பிணக்கெலா
நின்னிடநிமித்தமா நீங்கினல்லது
பின்னையாரொருவர்தம் பேச்சுங்கேட்கலா
னுன்னடிகண்டிடி னொழிவன்றன்சினம்.

சுடு

தாமதமின்றியே சரித்தின்மெம்மட
நீமகிழ்ந்தணையென நின்னுவேண்டியே
பூமியிற்பணிந்துமுன் புலம்பிப்போற்றியே
காழுறுமனத்தினுற் கலுழ்ந்துகைதொழா.

சுக

ஐயர் தாஞ்சாத்திய வரியவேட்டியைக்
கையினுலடிக்கடி. நலுழ்ந்துவாங்கியே
துயயதான்பற்றிமுன் சோதித்தென்பிதாச
செய்யுமம்முனிவுநீ சென்றலால்விடான.

சுஉ

கடிது ந்வாவெனக் கரமபிடித்திழா
மாடமைசோகநுமதமை வாலலிங்கனை
விடுவரகுதுமென விளம்பிமெய்த்தயா
வொடுமனமுருகியே யுனாசெய்கின்றனா.

சுஊ

வேறு.

சுனாமிசைவிசுநசிலா தம்மிடங்குளிலேகோபம், விராய
வேவந்தாலில்லாள் விமலனாசசனைசெய்வீட்டைப், பு
னாபயத் தோட்டுகின்ற புதுமையாங் காணைங்கேளே,
முனாயிதின்விவரமுண்ட துற்றுடனுணாதுமென்னு.

வாலலிங்காவாவென்று மாதிராசையர்தம்மைச
சாலவேயாண்டுகொண்ட சகளைசர்சரணமுன்னி
நீலகண்டாவுன்னன்பா நெஞ்சுகுநினைத்ததெல்லா
மேலநீயறிந்தளிக்கு மிறையவதைதலாலே.

சுரு

நம்புகினடியேன்சொல்லு நற்றிருவாக்குப்போல
வெம்பிரான்பலிக்கும்வண்ண மின்றருளென்றோர்செய்
டம்பிரான்மாதிராசா தஞ்சகளைசராய [புரட்
செப்பரன்நிதிப்பாடித் சிக்கமாதையரிற்சென்றா. சுகு

மனையகத்தென்செய்கின்றாய் மாதேயிவ்வாலலிங்க, னி
னைவருமிருளிற்செல்லநீயறிந்திருந்ததென்னை, சினமுன
துடனென்சொல்லாய்சிக்கமாதையனுக்கென்று, வினவ
லுமனையுண்மாது விரைந்துவந்திதைஞ்சிபின்றார். சௌ

அருமைசேர்மாதிராச ரகத்திவனணைந்துமைந்தன்
தெருமால்விலக்கிடாதே சிக்கமாதண்ணமோன
மருவிரீயிருப்பதென்ன வாசிவார்ச்சனைக்குவேலை
யொருமைசேர்பத்தியேகாண் முத்தியினுபர்ச்சிவாவா.

என்றுதங் கருணைநோக்கா லின்மொழி புரைத்தவா
தே, சென்றவப்பிராணன்வந்து தேகத்துட்புதூதுதூ
க்கம், பொன்றினூர்போலெழுந்தார்பொறிபுலன்பொரு
ந்தினூர்மு, னின்றமாதரசர்தம்மை நேர்கண்டார் நேசங்
கொண்டார். சௌ

பயந்தருபத்திபொங்கிப் பணிந்தவர்பதாம்புயங்க
ணயந்தருதுதலித்கண்ணி னற்புயத்தொன்றச்சாத்திச்
சயந்தருபுகங்கொண்டு சலசமென்கரங்கள் கூப்பி
வியந்தெனையாளவந்த விமலனேபோற்றிபோற்றி. நூ

பாவநாகனனேபோற்றி பத்தர்தம்வாழ்வேபோற்றி, மா
வரங் கொடுக்கவல்ல மாதிரா சையாபோற்றி, சீவனே
போற்றியென்னுஞ் சிக்கமாதையர்முன்னு, மூவரும்ப
ணிந்துமின்றார் முன்னுறுந்தவத்தோர்சொல்வா. நுக

தந்தைதன்பத்தியாலே தனயன்றனவியத்தன்
வந்திடச்செய்தானிந்த மைந்தன்றன்பத்தியாலே
யந்தமாதந்தந்தையாவி யளித்தமையுனக்கேசெல்லுந்
தொந்தபாசங்களுன்னேத் தூரத்திற்கண்டாக்கின்றால்.

செவிடர்காதுன்சொல்லுற்றாற் றெளிந்தெலாங்கேட்ப
னுவமையினயனமுற்ற ஆமருமுரைப்போபுன் [ரோசின்
பவமுறுங்குருடொல்லாம பாத்தறித்திவோமு
னவ முறுமாமயத்தோ ரனாமயராவான்றே. ௫௩

விருத்தருன்கருணைநோகுகின் வெளிப்படி ன்வாலராவார்
மித்தவொழுத்துப்பாற்றி மண்ணிடைநடத்தலாலே
யருத்தலாவிடமுநுயய வமுநமாமையாபாங்கள், விளி
ததுணைப்புதழந்து நாக்குமவிள மபலமெய்யேயென்றா.

அமுதபிள்ளைக்குத்தந்தை யருந்தன மளித்துண்மை
தமுவுநின் பெருமைநனைச சங்கரன்வல்லனென்றா
வமுமிலாநண்பாசிக்க மாதையாவாழசெய்த
விழுமியமாதிராசர் வினாந்துநம்மடத்தனைந்தார். ௫௫

சிக்மாதையர் புராணம்

முற்றிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

சி க் க ம ா னை ய ர் பு ர ண
வ ச ன ம்.

மாதிராசொன்பவ ரிவ்வாறிருக்குங்காலத்தில், உத்தமபத்
தியுள்ளவராய்ச் சிவார்ச்சனையிற் சிறந்தவராகிய சிக்கமாநைய
ொன்பவர் தமது மனைவி புத்திர னிவர்களோடு ப்ரதிதினமும்
மாதிராசையரது பாதங்களில் வணங்கித்துதித்து அதுவே மு
த்தியென்னும் விவேகமுடையவராய் தமது தொழிலில் வரும்
பொருள் சிறிதாயினும் பெரிதாயினுஞ் சுகதுக்கமின்றி தமது
நியமந் தவறுதிருக்குங்காலத்தில் பிராணவியோகத்தை யடைந்
தனர். அவர் மனைவியாரும் அவரதுதேகத்தை சிவசரணரது
பாதோதகங்களால் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து விபூதியையுரிறை
யத்தரித்து எவ்வளவுந் துக்கியாதமனமுடையவராய் பஞ்சனை
யோடுசேர்த் துட்காரவைத்தக்குறிப்பு அயலார்க்குத் தெரியாத
வண்ணமாகப் பூசித்துச் சமூகிங்கிடம்பண்ணுங்காலத்தி லில
ற்றையெல்லாம் பார்த்திருந்த இளமைப்பருவத்தையுடைய வி
வரதுபுத்திரன் தமது தாயைப்பார்த்து இந்நென்னவாச்சரிபம்
தாயே எமநையர் இவ்வனையிற் சாய்ந்துகொண்டு ஒருவார்த்
தையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றார் நம்முடையவ ரிடங்கனிலெங்
குஞ் செல்லாதிருக்கின்றனர் இவற்றினுண்மையைச் சொல்ல
வேண்டும், இவர்க்கேதேனுங் கோபமுண்டோ உங்கனிருவரிற்
கோபமேதேனு மிருந்தாலு முடனேதீர்வது இதுகாறும் வழக்
கம், இப்போது நீடித்துப்பேசாதிருப்பது யாதுகாரணம், எம்
மிடத்தும் பேசக்கூணும், சிவார்ச்சனேக்காலத் தேவல்லெய்யா

திருந்தனையோ, அல்லது அப்போ தாசாரமின்றியிருந்தனையோ, அதியயாகவந்த பெரியோனா யேதேனு மவமதித்திருந்தனையோ திருமெழுக்கிடம்போது செந்துக்கள் சேதப்பட் டிருக்குமோ, பாத்நரங்கள் விளக்கவில்லையோ, திருமஞ்சனம் வடியாதெதித் தனையோ, பத்திரபுஷ்பங்கள் தோஷமுள்ளதாக விருந்ததோ, இறுமுதலிய தோஷங்க ளேதேனுமுண்டோ என்று புத்திரன் கேழ்க்க, அதற்குத் தாயாரும் குழந்தையைப்பார்த்து நீ சிவார் ச்சனைசெய்யு மிடந்தோலுஞ்சென்று அந்தவார்த்தையை நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டாயாதலாற் றெரிந்தவன்போலந்தவார்த்தை யெல்லாம் பேசுகிறும் கருத்தறியாதவனாக விருக்கின்றும், இவ் வேதிகையைபிடித்துக் குழிப்பறித்தா லுன்ந்ததை யிப்போது பேசுவார், நீ படித்து நித்தினைசெய்வாய் என் றக்குழந்தையைப் புறத்திற்செலுத்திப் பின்பு முன்போலவே தமது கிருத்தியத் தைச்செய்ய, அப்புத்திரராகிய வாலிங்கையரும் தாழிட்டகத வைத்திறந்துகொண்டு வெளியேபுறப்பட்டு தமதுதந்தையோடு நாளடோறும் வழக்கமாகச்செல்லும் வீதியிற்சென்று குருவா கிய மாதிராசையரிருக்கு மிடத்திற்குப்போய் அன்போடு வணங்கித்துதித்து ஸ்வாமி எமதுபிராவானவர் யாதொருவார்த்தை யுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றார் அதுகாரண மறிவேன், இதுகாறு மெமதுதாயினிடத் தொருகோபமுமில்லாதவர் இப்போது வலி யகோபத்துடன் மயுனமாகி விபூதியை நெற்றியினிடத்தும் புஜ த்தினிடத்துநீரித்து நேற்றுத் தம்மிடத்துப்பெற்ற வஸ்திராத் தையும் போர்த்துக்கொண்டு அசைவற்றிருக்கின்றார், என்னி டத்துள்ள பஷத்தையு நினைக்கவில்லை, எமதுதாயும் சிவார்ச்ச ளேஸ்தானத்தில் மனவெட்டிவெட்டு குழி வெட்டுகின்றாள், எமதுபிராவும் வேறொருவரால் அப்பிணைக்குத் தீர்மாட்டார் ஆ

தலா லுட்மையழைத்துப்போதற்கு ஒடிவந்தேன், தேவரவ்வி
 டத்துச்சென்றாலல்லது அப்பிணக்குநீங்காது, ஆதலா லிப்போ
 தே தாமசயின்றி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க.
 மாதிராசையரும் பூமியில் புருஷனிடத்துக் கோபம்வந்தால் பூ
 ஜாக்கிரதத்தவெட்டிக் குழியாக்கும் புதுமைசேட்டதில்லையெ
 ன்று நினைத்து அவரது பிரார்த்தனைப்படியே சிக்கமாதையரது
 திருமடத்துச்சென்று அவரது பத்தினியானாயுமழைத்து நடந்
 தவிருத்தாந்தங்களையெல்லாம் விசாரித்துத் தமது உபாசனாஸூர்
 த்தியாகிய சகலேசனாத் தியானித்து ஸ்வாமி நீலகண்டரோ நீர்
 அடியார்நினைத்தவை நினைத்தபடி யளிக்கின்றவராதலால் அடி
 யேன்சொல்லும் வாக்குப்போல வருள்செய்யவேண்டுமென் றொ
 ருசெய்யுளைப் பாடிச் சிக்கமாதையரைத் தமது திருவருளால்
 நோக்கிச் சிவார்ச்சனைக்கு முயற்சியொன்றுமில்லாமல் மௌன
 மாகவிருக்குங் காரணமென்ன அந்த மௌனத்தினும் பத்தியே
 முத்திகாரணமாகும் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருந்துவாரும் என்ற
 ழைக்கச் சிக்கமாதையரும் தூங்கியெழுந்தவர்போல எழுந்து
 வந்து தமது மனைவி புத்திரோடு மாதிராஜனாவனங்கித் துதி
 த்துநின்றார். மாதிராஜரும் சிக்கமாதையர்க்கு அநேகஞ்சித்திக
 ளை யருளிச்செய்து தமதுமடத்திற் சென்றார்.

சிக்கமாதையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற் தம்பலம்.

—*—

மடிவாலமாச்சையர் புராணம்.

மற்றுமொருபேரன்பர் மடிவாலமாச்சையர்
நெற்றிவிழியாரன்பர் நேயரதிவீரத்தார்
வெற்றியுள்ளார்காலகன்ம மேவாதார்மெய்ச்சீலர்
பற்றியென்றும்பவிகளைத்தாம்பரிசியாப்பான்மையார்.க

சிட்டர்கன்மஞ்சேராதார் திருந்தியமெய்ப்பத்தியின
ருட்டருகாமாதியா றென்றுமில்லார்கிதேந்திரியர்
ரிட்டர்சுகர்ரிட்டோர் நியாயத்தர்நிமலமுத்த [ர்.
ரிட்டமுறுங்கோட்டிநன்றாயிசைக்கவல்லிருந்தவத்தா

தர்க்ககரிக்கரியன்னார் சன்மார்க்கமன்றியொல்லா
றொப்புயத்தின்வலிமிக்கா ரிப்பரிகபுரியென்னுஞ்
சொற்பதியார்தவராடை தூய்தாக்குந்தொழிற்குலத்தார்
நற்சரணர்நிதியனையார் நம்பனைநெஞ்சகலாதார். ந.

வந்துசிவதவராடை மகிழ்ந்தளிப்பாயெனக்கேட்கிற்
சிந்தைமகிழ்ந்தவர்க்குதவிச் சென்றுடையோர்கேட்குங்
லந்தவுடையேகொடுக்கு மதிகவரம்பெற்றுள்ளா [கா
ரிந்தநிலைமடிவால மாச்சையுறொனும்பெரியோர். ச

வசையறியாவசவேசர் வண்பத்தியெனும்பெருமை
யிசையுலகமெங்கெங்கு²மெய்தக்கே¹ டின்புற்றே
விசையமிசுமாச்சையர் நந்திகன்பான்மேயியா
மசைவிலருந்தவராடை யழுக்கறுத்தாய்வாமென்றா ௩

சென்றுகலியாணமுற்றுத் திருநந்திகளைப்பணிந்தார்
வென்றிவசவேசரரு மிகச்சமணமெனத்தொழுதா
ரொன்றுபெரியோர்க்கிவர்சீ ருவந்துரைத்துமா...ங்கொடு
த்தா, என்றுமுதற்றவராடை யழுக்கறுத்தவகமர்நாளில்.

பரவிடத்தும்பணியாச்சொல் பத்தியிலவென்பதனைத்
திரவலத்தாரறிவிக்க நந்தியார்தெளிந்துன்னிக்
கரதலத்தாங்கண்ணுதலைக் காதலினுலருச்சிப்பா
ருவவுளத்தாலேத்துவா ருணரார்போலோதுவார். ௪

என்னையொன்றுகேட்குமன்பு ரில்லாமலென்னு...ல
நன்னயம்போயினைத்தென நம்பர்மேலொருவசனஞ்,
சொன்னயத்தால்வசவேசர் சொலக்கற்றோர்மாச்சையர்
முன்னயந்துபாடுதலு முனிந்துகையாற்செவிமுடி. ௫

அரகரானிந்தவுரை யார்கேட்பாவசவேச
ரிவலர்கள்போற்றவரை யெண்ணினரோயிந்தமொழி
திரவலோர்வாக்கினுற் செப்புவதோதினரோ
பரணையாதரிக்குமன்பர் பாவியேனெனப்பகர்வார். ௬

முத்திரெறிபுத்தியல்ல முதிர்ந்தபேரறிவல்ல
பத்தியல்லசிவனன்பர் படிக்குநல்லதுதியல்ல
புந்துயுளநந்திகட்கிப் புத்தியென்னபொநீனன், றொத்
திமொழிந்தரனன்ப ருடையொலிக்கவுவிந்துசென்றார்.

அவ்வசனமாச்சையர்முன்னணைந்துரைத்தோரகன்றஞ்சு
செவ்வியராம்வசவேசர் திருமுன்புசெப்புதலு [சிச்
மெவ்வமுறுமனத்தர யாமறியாதிகைத்தவிந்த
வெவ்வியம்பின்சுற்றமெந்த விதத்தினுல்விடுமென்றா.

மடிவாலமாச்சையர் மலர்ப்பதத்தில்வந்திறைஞ்சி
யடியேனான்பராதி யபராதியாண்டருள்வாய்
கடியேனாங்காரிரொய்யன் கடுங்கோபியசடன்மெய்ந்தா
ல்,படியாததுராசாரி ப்ராந்தினிற்பாக்கியத்தேன். ௨௨

அவகுணியனறிவில்லை னாசைவலையகத்துறுவேன்
சிவகுருவின்வழிநில்லேன் நிறல்விடயத்தொழுவுவேன்
பவமதியன்வெந்நீதர் பாற்பிரியேன்பகரறிவேன்
கவலைநெறியேயென்றன் கருத்தகந்தையகற்றுவாய். ௨௩

நாலிலக்கத்தென்பதினா யிரம்வசனநவின்றதெல்லாந்
தாலமலையினேச்சுணங்கன் சந்தித்துக்குரைத்துநின்றாற்
போலுமெனதடிமைநெறிப்புன்மைநீபொருட்கொள்ளா
க், காலமெலாமென்பத்தி கண்ணுதலோர்க்குதமன்றே.

அஞ்சலெனவெனத்தெருட்டி யரும்பத்திகாட்டாயேற்
றுஞ்செனச்சொலையதுய்ய சொற்குருவேநற்பொருளே
வஞ்சகனேனவகுணத்தை வாட்டுகெனுமிரங்குனாயாற்
றஞ்சமளியெனிற்பார் தம்மொழிகேளாதவர்போல்.

அறிவிலார்தம்மனம்போ லாவதென்னவானன்பர்
வறியருநாஞ்செல்வருமோ வசனமறிந் துனாயாதென்
னெறிதெளிவிப்பாரில்லா நீதியோநன் றுநாஞ்
செறியுநல்லிதரணரோ சிவனடியாரிரவலரோ. ட௪௬

வாங்கறிஞர்க்களிப்பவர்த மனத்தகந்தை யென்னுநாப்
போ, நாங்கொடுக்குமிபங்குதினா நல்லாடை நாரியர்பொ
ன், றுங்கரும்பேராசாரத் தவத்தோர்க்குச்சாககலவென்
றோங்கியதங்கரத்தாடை யுதகந்தோய்த்துதறினா. ட௪௭

உதறியவத்திசைதோ று மொளிருநவமணியினங்கள்
சிதறியெங்கும்பாந்தகுழுத் திரடிாட்டியெடுக்கலாய்ப்
புதறியமின்னிறம்போலப் பல்கதிராய்விளங்குதலாற்
கதறியகன்மனைபுகப்போல் வசவேசர்கருத்தழிந்தார்.

பொங்கியவங்கலியாண புரத்தருடன்விச்சலன்வர்
தங்கியலுமணிக்குவைகண் டதசயமுற்றஞ்சிசின்றே
தங்கியசீர்ச்சிவகணத்தோர் தங்கருணைமாச்சையர்போ
லிங்கிலெபற்றவொன்ன வேத்திமகிழ்ந்தேகினான். ட௪௮

வளாபெருமைமடிவால மாசசையாவண்பதமேற்
கிளாபயத்தாற்பணிந்துவச வேசுராதாங்கோத்திப்பா
ளாவிலபராதியா யறிவிவியாயாக்கத்தாற்
றளாவுறுவேனின்மேன்மை தனைப்பாக்கத்தக்கவனே.

நின்மலனீதுன்மலனா னீதன்மியானதமன்
சன்மலிவீடுவெய்ய கன்மியான்குடும்பாசப்
புன்மைமலானீபாசப் போதனான்பொறைஞானத்
தன்மையானீயேதில்லாச சா நீதிசசமுககனன். ௨௧.

சுறதனீயசுத்தனாள் சொறகுநீசீடனா
னுசுதா னீயதமனா னுதா னீயற்போனாள்
பத்தியுயிரீபத்திக கீனனான்பற்றார்பாற்
பெத்தகுணமுற்றக்காற் பெரியோகள்பார்ப்போ. ௨௨

பணிவொழியும்பத்திபென் பார்பார்க்கிற்சிறிதுமிலை
றுணியொழியேனகந்தை நூழிபருள்வாழ்வளிப்பாய்
துணிபுலசன்மார்க்கத தூறெறிநந்தெனையாள்வாய்
தணிபுரிதையறிவிதெனத தரும்பத்திப்பெருந்தருவே.

நூறுயிரங்குற்ற நோக்கிலென்பாலுண்டவற்றை
நீளுக்கியாளென்று நின்றவசவேசுரனா
யாறாதபுன்முறுவ லாலனைத்துமாச்சைபர்
வேறுகாதுகந்திடலும் விரும்பியருந்தவரெல்லாம், ௨௩

ஆராமியனிடத்து மருங்கேயுள்ளுக்கிரக
பேராமலுண்கிலகா பேணுநற்றூனியக குமரநீ
சாராமனீக்கிபுண்பார தமமடி யார்களுங்கத்திற
சேராமற்கழறியனறோடுகெளிந்தலலோரூட கொளவார

உடையதனமேற சேரபமனறே பொலிகலமுக
கோடவனமேற, வடைகளங்கமறவனறே வராநீதியைச
சுடுகின்றா, விடையுடையாக்கினியவச வேசராதாம
விருமபுபத்தி, கடைசெலவெமாசசையா கழறுதலுங்க
ண்குகென்றா

௨௬

இவ்விடையங்கி நந்தவ நமது பத்தாகளுமே கதிநிறகு, மன
னிலையேதொழுங்காகதானவசவேசரனா, நன்னிலயா
மாசசையா நாடிடனத்தகங்கரித்தாற, புன்னிலையாபந
தியெனப புனனுமுன்னோசெயலுரைப்பார

௨௭

மழவாலமரச்சையா புராணம்

முதலிறறு

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மடிவாலமாச்சையர் புராண

வ ச ன ம்.

இன்னமு மொருசிவபத்தர் மடிவாலமாச்சையொன்னுந்திரு
நாமமுள்ளவர், ஈரங்கோலியர்குலத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த
வர், அடியார்களாடையழுக்கைப் போக்கும் விரதமுள்ளவர்,
இப்பரிசுபுரியை யிடமாகவுடையவர், இவர் வசவதேவரது புக
ழைக்கேள்விப்பட்டு அவரது சன்னிதியிற்சென்று அடியார்க
ளாடையெழுத்துக் கடைத்தேறுவென்று மெண்ணிக் கலியா
ணபுரிபிற்சென்று வசவதேவரை வணங்கித் துதித்து நின்றார்.
வசவதேவரு மவர்க்கெதிர்வணங்கி மடத்திலிடங்கொடுத்தனர்.
அன்றுமுதலாக அடியார்க ளாடையை யழுக்கைப்போக்கி யி
ருக்குநாளில் ஒருபொருள் வேண்டுமென்று கேழ்க்கு மடியா
ரில்லாமையா லென்னுடல மிளைக்கின்றதென்று வசவதேவர்
சொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த வடியார் மாச்சையரிடத்துச்சொ
ல்ல அவரும் ஹரஹாவென்று ஸைகளாற்செவிகளைமூடி இந்
தவார்த்தையை யார்கேட்டுச்சகிப்பர் பாவியேனாதலாற் கேட்
டுச்சகிக்கின்றேன், வசவேசர் அன்பறா யாசகர்போல் நினைத்
ததாகத் தோற்றுகின்றது இந்நந்திகட்குப் புத்தி யீவ்வாருனகா
ரணமென்னென்று தமதுதொழிலிற் சென்றனர்.

• அந்த வார்த்தையைக் கேட்டிருந்தவர் வசவதேவரிடத்து
ச்சொல்லுதலும் நாமறியாதுசொன்ன வந்த வார்த்தைக்குற்ற
மெவ்வாறு நீங்குமென்று ஆலோசித்து மடிவாலமாச்சையரிட
த்துச்சென்று அவர்பாதங்களிற் பணிந்து அடியேன் அபராதி

2௩௮ மடிவாலமாச்சையர் புராணவசனம்.

அகங்காரி பொறுத்தருளவேண்டும், பத்திமார்க்கத்தையு மின்ன தென்றருள்செய்ய வேண்டும் எமது குருவேயென்று வணங்க, வசவேசனோ அரணன்பர் வறியரும் நாஞ்செல்வருமென்றுநினைத் தீரோ, சிவனடியாரிவரல்லவென்றுநினைத்தீரோ, நாங்கொடுக்கு ம் யானை குதிரை வஸத்ராபரணங்கள்முதலாயின சிவஞானிகளு க்குப் பொருளல்லவென்றுசொல்லி தமதுகையிலிருந் மடியா கள ஆடையிலொன்றையுதறினா. அதிலிருந்துவீழ்ந்த நீர்த்து ளிகளெல்லாம் நவரத்னங்களாக அந்தத்திக்ஷலலாம் நிறைந்து மலைபோலசுருவிய வசவதேவரு மொன்றுநதோற்றமுமற் பிரமித் துநின்றார். இதைக்கேட்ட விச்சலராசனுமவந்து பலவாறுபுகழ் ந்து அதிசயித்தான். தேவர்களும் பூமாரிபொழிந்தார்கள். வசவ தேவர் மீட்டு மடிவாலமாச்சையரைப்பணிந்து உமதுபெருமையையளியேனறிவேனோ, நீசத்தன் நான் அசத்தன் எவ்வளவுகுற றமெனனிடத்திருந்தா லும் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரா ர்த்திக்க, மடிவாலமாச்சையரும் புன்முறுவலோடு வசவதேவரை யணைத்துக்கொண்டு கைவிடாமல் மனமகிழ்ந்தனர். அங்கிருந் த சிவனடியார்கள் மடிவாலமாச்சையர் கோபித்ததன்று சிவனி டத்துங் கோபானுக்ரஹ மிரண்டுமுனை அதுபோலந்நதகோ பமும் அனுகரஹ நிமித்தமே, எதுபோலென்னில் ஆடையை யடித்தலும் பொன்னைச்சுடுதலும் அவற்றின் களங்கத்தைப் போக்குதற் பொருட்டன்றோ வெனறனா. இரத்தச்சமயத்தில் வசவதேவரைப்பார்த்து உலகத்தில் எவ்வளவுபத்திசெய்தாலும் அகங்கரித்தா லுடனே யந்தப்பத் துமுழுதும் நாசத்தையடையு ம் என்று ஒருசரிதிறத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

மடிவாலமாச்சையர் புராணவசனம்

முறநிற்று.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சங்கரதாசையர் புராணம்.

தினாநரைமூப்பிடர்மரணஞ்சேராத்தீராசேயிழையா
ரிடையின்பஞ்சிந்தியாதார், தரையிலெதிர் பரவாதர்தர்க்
கம்போதச் சங்கரித்ததன்மையர்சங்கரதாசையர், பரநெ
றிநித்தானந்தாகாலகன்மப் பற்றிலார் பவித்திரத்தார்பர
தெய்வங்கள், வெருவவருபராக்கிரமர்வீரோசன்றன் வீர
மன்னவுக்கிரததார் விசயத்தோளார். க

சங்கமாபுரியென் னுந் தலத்துவாழ்வார் தாவாதபிறவி
மரத்தனைத்தறித்தா, ரங்கவர்தந் தொழிறவத்தோர் கந்
தைதைப்பா ரஃதுதினமைஞ்ஞாழிறெற்கொடுப்ப, மந்
கையொருபாகனன்பா வந்தோர்க்கெல்லா மாறாமலமு
தளிக்கும்வரம்பெற்றுள்ளார, பொங்குலகோரிவர்செய
ற்கைபுதுமையென்று போற்றிமகிழந்திறைஞ்சவேபொ
ருந்துநாளில். உ

செந்நிலையச்சங்கமாபுரியில்வாழுஞ் சேடதாசையொ
னுந்திருப்பேருள்ளார், பன்னிரண்டாண்டாகநெய்தோர்
பட்டின் றாசு பார்த்திபன்முன்விலைக்களிக்கப்பரிந்துசெ
ல்லு, மந்நிலையோர்சங்கமர்வந்தெமக்குத்தாவென்றதைந்

தளவிலளித்திறைஞ்சவவரிலெல்லா, நன்னிதியுநெற்கு மி
நிறைந்தெந்நாளு நாசமுறாவகைபெற்றார் நம்பனன்பால்.

தங்கியவித்தன்மையார் சேடதாசையர் சங்கரதாசை
யர்தம்மைச்சந்தித்தன்பா, னங்கவலையறத்தொழுவாமெ
ன்றுசென்று நண்ணியவர்பதத்திறைஞ்சிண்பாப்பேசி,
யங்கவர்தமகத்தக்க மொன்றுமின்றி யாயிருத்தல்கண்டு
டன்றம்மனையுளேகி, யிங்கநிகச்செல்வநா முற்றிருந்து
மீர்திலஞ்சங்கரதாசர்க் கென்னவெண்ணு. ௪

தப்பருநம்சிவானுபவச்ச துரராகுஞ் சங்கரதாசையர் ம
டத்திறைவிடுதானு, நொய்ப்பிளவுமுமியுமிலை யென்று
நொந்து நுடங்கிடைத்தமனையாக்குவவன்றதற்பி, னப்
பொழுதங்கொருகூடை நெற்கொடுத்தோ ராளின்கைய
னுப்புதலுமவன்கொண்டேகி, யொப்பறுசங்கரதாசர்மு
ன்வைத்திந்நெ லுவந்துசேடத்தாசருமக்களித்தார. ௫

என்றலுஞ்சேடத்தாசர்நம்மேற்போ தவினியொனவி
ன்றறிந்தோமெம்பாலின்மை, குன்றவிர்தநெல்லளித்தா
ர்நன்றுநன்றோர் கோசிகமெய்த்தவர்ககீந்துகுறையாரெ
ற்கூ, டன்றுபெற்றாரின்றிதனையாங்கைக்கொண்டாலற
மிடியனாந்தமக்கொன் றளிக்கமாட்டோ, மொன்றியதம
னத்தன்பாலுகந்திந்நெற்றா முதவினத்தாலுத்தமருத் த
மொன்றோதி. ௬

அந்தநெல்லையோபிடியுளடங்கும்வண்ணமங்கையாற்சங்கரதாசையர் பிடிக்க, முந்தையகத்துளதனதானியங்களெல்லா முற்றுமற்றுச்செல்வமொன்று முன்னிலாம, லுந்துகளஞ்சியந்தோறும்பாக்கப்பாக்கவொருநெல்லுமருந்திற்குமுளதாகாமல், வந்தமிழகண்டுமிகச்சேடதாசா வருந்தவதற்கவாதேவிவாடிசொல்வாள். எ

தரமறிந்துசெய்யாதபத்தியெல்லாந் தவறாகம்மனத்தகத்தைத்தன்மையாலே, யரணையசங்கரதாசையர்க்குநெல்லின்முன்கையனுப்பநமக்காமோநன்மை, பரமதவர்பசிதோக்கும்பத்தாக்கின்மைப் பகுதியிலையவரிடத்துப்பரன்முனின்று, வரமுனகருவேண்டியதே தென்னவென்முன் வந்துநின்றதேவரமறறெல்லேன். அ

என்னமற்றுநாங்கொடுத்தல்வேண்டாமென்ப தியல்பல்லவேதேனுங்கேட்பாயென்று, நன்னயத்தாலருளுதலுமாகிலையா நாட்டமெனக்கிரண்டுமிராப் பகற்போற்றோன்றி, மின்னுதரத் தூசியினிற்சரமிகோக்க விளங்கொளிதாவெனவத்தன் விரும்பினோக்கித், தன்னயனம்போனெற்றிக் கண்ணுமீயத தாமபெற்றதலைமையர்சங்கரதாசையர். கூ

குத்திரதெய்வங்கண்மதங் குலைப்பாராயுங் குலவுமதமெனுங்கிரிக்கோர் குலிசம்போன்று, மத்திரதாம்பரசம

யக்கயங்கட்கெல்லா மடற்சிங்கமெனநெற்றியம்பகத்தா,
 லொத்திவிழித்திடப்படி லென்பொடி ந்துநெக்கங் குருவ
 மறநெறநெறென வுடைந்துவெந்தே, யத்தனைமேற்சித
 றியெங்கும்வீழ்ந்துதூளா யழிந்ததுகண்டற்பதெய்வமா
 மனைத்தும். ௨

அஞ்சிமிகவினாந்துவந்தங் கவர்முன்னின் றுன் னடி
 யோங்கட்கானதொழிலருள்வாயென்ன, நெஞ்சினிடை
 யருள்கூர்ந்தங்கவரைக்காத்து நீயினதுநீயினதுசெய்வா
 யென்ன, நஞ்சிறுமைநீங்கியுய்ந்தேமென்றுதந்த நல்ல
 டிமைத்தொழிலனைத்து நயந்துபற்றி, அவஞ்சிறடுக்காளி
 முதலானதெய்வ மடந்தையர்கள்பணிசெய்து வணங்
 குநாளில். ௩

இப்படிசங்கரதாசரீசன்கீர்த்தி யெங்குநிறைத்திருப்ப
 தனை யெண்ணாவி, யப்பெரியகலியாணப் பட்டணத்
 தோ ரரிதாசன்சகதேவமல்லனென்பான், வெப்பமிகும
 ரிகரியைக்கோறல்போல மிக்கதேவனாயடர்த்தல்வீரம
 ல்லாம், தப்பறியாச்சிறுதேவர்தம்மைச்செற்றென் சங்
 கரன்பாற்பெற்றநெற்றித் தழற்கண்ணாலே. ௪

ஆதியெம்மாதவனைவென்றாலன்றோவென்றி யதுமா
 ட்டானஞ்சலின்றி மாயன்றன்னைப், பூதிநருததற்கண்
 ணாலெதிர்த்துப்பார்த்துப் போவனைப்போதுமெனப்பு

கன்றிகழ்ந்து, தீதியலுமனத்தினனப்பட்டணத்துட்செய்யதொருகேச வாலயத்தைச்செய்யா, கோதரியுமுக்கிலியுருவமாகக் குயிற்றியதன்மேற்பஞ்சலோகங்கூட்டி.

நிறுத்தியதற்கேற்றதுகிலாரமாதிகேசத்தாற்றறித்தருச்சித்தேத்திமேளங், கறுத்தகடலெனவிரவும்பகலுமார் க்குங் கடுமொலியைக்கேட்டதனைக்காண்பமென்று, செறுத்தபெருங்கோபத்தாற் சென்றுவென்றிச் சித்தராய்ச்சரணமொடு சேர்ந்துட்சேறி, யொறுத்தநெற்றிக் கண்ணினுலுன்றிப்பார்க்கயுருமரியுருவானதுக்குநெக்கே.

நீதிவற்றபஞ்சலோ கங்கனெல்லாம் வெள்ளமாய்மி கவுருகிவினாந்துவந்து, மாதவத்தர்சங்கரநாதசையர்தாளின் வணங்குவார்போற்கிடந்த வானுகண்டு, பூதலத்திற்பரசமகீர் கூடிக்கூடிப் புகன்றஞ்சலறிந்து நல்லோர் போதங்கேட்டு, மோதவத்தைப்பின்புள்ளவறியும்போய்த்தென் றுரைப்பதுபோன்முன்னுணர்வு மொழிந்தே மென்று.

வேறு.

வல்லயாஞ்சங்கரநாதர் வயின்சென்றவர்தாள்வணங்கிமுன்னஞ், சொல்லுமின்பாலானதெல்லாஞ் சொல்லித்துதித்தானமைச்செல்வம், புல்லும்படியாமெனத்தம் முட்பொருந்திப்பேசிப்போந்தவர்பா, லொல்லும்வகையாற்பணிந்தெழுந்தெம் முடையாய்கடையே முன்னடியேம்.

(௮௬)

செய்தபிழையைப்பொறுத்தருள்வாப் திக்குங்கதியுநீ
யெம்பாற், கைதவங்கள்வந்தக்காற் காக்கவுனக்கேகட
னையா, வைதமக்கண்மடியேறின் மாதாதள்ளின்வளர்ப்
பார்யா, ரெய்தவரியவருட்கடனீ யாங்கல்பசுக்களினிதா
ள்வாய். (௨௭)

உய்யுந்திறமீதெனவருளி யுன்றாட்கடிமை யுகந்தியா
ஞ், செய்யும்படியீதெனக்காட்டித் தெருட்டிவளர்ப்பா
யெனப்பணிந்து, நையுமனத்தானிற்பவரை நாடிச்சிறி
துநகையராய்ப், பொய்யுமெய்யுங்கலந்தபத்தி புகல்வீ
ரெங்குப்போகின்றீர். (௨௮)

கொடையாற்பெரிய வுத்தமர்நீர் கொடுப்பீர்ஹம்பால்
வருகுவோ, முடையாரல்லவெவ்வூர்போ யுறையுத்திரும்
பியிங்கணைந்தீர், படையாவகந்தை யுறும்பத்தி படைத்
தீர்பத்தர்பாக்கியமே, விடையார்நேயமும்மிடத்தின்மே
விக்கீழாய்வீழ்ந்ததால். (௨௯)

அன்றாசுறுநற்றவத்தோர்க்கோரடைமாறியீர்பெற்ற,
பொன்றாவந்தக் களஞ்சியத்தைப் பொருந்தும்பண்டம்
போயிற்றோ, வின்றாதாவினெமக்கினிய வேதுந்தந்திரி
லையெனமு, னின்றூர்தம்மையிவ்விடத்தைத் தொட்டுங்
கொட்டானீரென்றார். (௩௦)

காண்டற்கரியவிருநிதிய மகழவகழக்கணிப்பின்றி, நீ
ண்டபெருமைகண்டஞ்சி நின்னுவாழ்த்துமிருவோரும்,
பூண்டநண்பாலட்டாங்கம் பூமிபொருந்தப்பணிந்தெழு
ந்துங், காண்டருசங்கரதாச ரடிமேல்விழுந்தங்கழுந்
துதலும். உக

கேளீர்மிடியரடிகளின்மேற் கிட்டிப்பணிந்தாற்கிட்டு
வதே, நீதிஞ்செல்வம்படைத்துண்ண நேசத்துடுக்கக்
கொளக்கொடுக்க, நானும்படைத்தோர்தமைவணங்கி
நன்றாய்வாழ்மக்குள்ள, தானும்பெருமானருளுமக்கி
ந் ககழ்ந்தநிதியமவையளித்தேம். உஉ

எருத்திலேற்றிக்கொடுபோவீ ரிதனோடெழுந்தமண்
ணினையுங், கருத்திவிச்சையுளதாகிற் கடுக்கொடுபோ
மெனத்தாசர், விருத்தமுடனிப்படியடியேன் வெருவத்
திருவாக்கருளாதென், பெருத்தபிழையைப்பரிகரித்துப்
பேணியருள்வாயெனப்பணிந்தார். உங

வணங்குஞ்சேடதாசனாயும் வாழ்த்துமவர்தமனைவி
யையு, மிணங்கிலாச்சங்கரதாச ரினிதுநோக்கியெழுங்க
ருணைக், குணங்களாலேவாவணத்துக் குறையாச்செல்
வநுமக்கியாய், மணங்கோர்பாகனருளாலே யளித்தோ
மென்றாவர்பெற்றார். உச

இந்தநெறியாலெழுங்காம மேதக்குரோதமிலையென்
னு, மந்தலோப மருமோக மாகாமதமற் சரமிவைதா
ன், வந்தகருத்தர்க்கில்லையா மனத்துக்கருணைவசவண்
ணை, நந்தமாணப்பெற்றகந்தை நண்ணுந்தவனாயினிநனி
ல்வாம். உரு

சங்கரதாசையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - அங்ங.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கரதாசையர் புராண

வசனம்.

சங்கம புரியென்னும் பட்டணத்துள் வாழ்பவன் சங்கர
தாசையொன்னும் பெயருடையவர் சிற்றின்பத்தைக் கடந்தவ
ர். பரமசிவம்போல தீர்நேத்திர முள்ளவர் இவ ரடியார்களது
கந்தைகளைப்பொத்திச் சரிப்படுத்துவதே தொழிலாகக்கொண்டு
அதனால் தமங்குக் கிடைக்கும் ஐந்நாழி ரெல்லைக்கொண்டு வரு
கின்ற அநேகஞ் சிவனடியார்கட்கு அமுதுபடைக்கும் வரம்பெ
ற்றுள்ளவர் நமோ தீனா மூப்பில்லாதவர் பரதேய்வங்க ளெல்லா
ம்பயப்படத்தக்க வுக்கிரமுள்ளவர் தமது செயலைக்கண்டு உல
கத்துள்ளோ ரதிசயிக்கும்படி வீற்றிருக்குநாளில்.

அந்தச் சங்கமபுரத்துவாழ்மின்ற சேடதாசையொன்பவர் பன்னிரண்டுவருடத்தளவாகத் தாந்திறமாகச்செய்த ஒருபட்டுவஸ்திரத்தை அரசனிடத்துக் கொண்டுபோகும் காலத்தில் வழியில் ஒரு சங்கமர்வந்து இந்தப் பட்டாடையை யெமக்குத்தரக்கடவீ றென்ன, அவ்வாறே சேடதாசருங்கொடுத்து வணங்கித்துதிக்க வவரது கிரகமுதலிய விடங்க ளெல்லாம் திரவியங்களும நெற்குவியல் முதலிய தான்யக் கும்பல்களும் பசுக்களும் நிறைந்தன.

இத்தன்மையரான சேடதாசையொன்பவர் ஒருதினஞ் சங்கரதாசையரைச் சந்தித்து நமது கவலைநீங்கத் தொழுவோமென்றுநினைத்து அப்படியே சென்றுவணங்கித் துதித்துவருங்காலத்திற் சங்கரதாசையர்வீட்டில் தான்யமுதலிய செல்வமொன்று மில்லாமலிருப்பதைக்கண்டு வினாந்து தமது வீட்டிற் சென்று நம்முடைய செல்வம் மிகுந்திருந்தும் சங்கரதாசர் விஷயமாய்ச் சிறிதும் பயன்படா வாயினவென்று தமது மனைவியாரிடத்துஞ்சொல்லி யிரக்கப்பட்டுப் பின்பொருகூடையில் நெல்லேநிறைத்து ஓராளின் வசமாகச் சங்கரதாசர் மடத்துக் கணுப்ப அந்த ஆளும் அவரது மடத்துச்சென்று சேடதாசர் கொடுத்தனர் என்று கொண்டுவைத்தனன் இதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் நம்மிடத்துச் சேடதாசர் மிகவு மன்புள்ளவர் ஒருசங்கமரிடத்துப் பட்டாடைகொடுத்து நெற்குவியல்முதலிய வளத்தைப்பெற்றனர், இப்போது எமது தரித்திர சிவிரத்தியின் பொருட்டு இந்நெல்லைத்தந்தனர் பின்னேகொடுக்கச் சத்தியில்லாத வெமக்குத் தமது மிகுந்த வன்பால் இந்த நெல்லைத் தந்தனா. இவருத்தமொன்றுசொல்லி அந்நெல்லைத் தமது கையிலொருபிடியி லடங்கும்படி பிடித்தனர். அப்போதே சேடதா

சர்வீட்டிற் சகல வளங்களுங்குன்றின இதுகண்ட சேடதாசர்
 இது என்ன காரணமென்று வருந்திநின்றனர். இதைக்கண்ட
 வவர் பத்தினியார் சொல்வார் சங்கரதாசையர் மகிமை தெரி
 யாமல் அவர்க்காளின் வசமாக நெல்லுபுத்தகுமோ பரம
 சிவமேவலியவந் துமக்கென்னவேண்டுமென நருளிச்செய்யவும்
 நீர்வந்ததே போதும் என்ன சிவபெருமான் வலிந்து கொடுக
 கப்பெற்ற நெறிககண்ணால் அகங்கரித்த தேவர்களுையெல்லா
 ளுசுட்டு சகதேவமல்லனென்னும் ஒரு விஷ்ணுபக்தன எத்தேவ
 ளையும் நெறறிக்கண்ணல் சுட்ட விச்சங்கரதாசா எமது நா
 ராயணனைச் சுடுவரோவென்று ஒரு நரசிபக விககிரகத்தை வா
 ர்ப்பித்துப் பூசித்துக் கொண்டுவர ஒருநா ளிவற்சென்று அந்த
 விக்கிரகத்தைப்பாக்க அது உருகித்தானாயாகுவோடிப்போயிற்
 று. இப்படிக்கொத்த மரிமையையுடையவரை யெளியதாகினை
 த்து நெல்லை யாளின்வசமாகக் கொடுத்ததுடயின கொடுமைக்
 காக இப்போதே அவர் பாசங்களிற்சென்று வணங்கித் துதி
 த்திரங்கி நிற்போமாயின் நமது துரித்திரமெல்லாம் ஹதமாகு
 மென்று சொல்லச் சேடதாசரும் தமது பத்தினியா ருடனே
 சங்கரதாச ரிடத்துச்சென்று வணங்கித் தமது குறைகளைச்
 சொல்லி பலவாறுதுதித்து அடியேங்கள் பெரும்பிழையைக் கூ
 மித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவரா லனுக்கிரகிக்க
 பபட்ட சகலபாகியங்களை யு மடைந திகத்தில் வாழ்ந்திருந்து
 மோகூ சாம்பிராச்சியத்தையு மடைந்தனர்.

சங்கரதாசையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

திருச்சிதறம்பலம்.

நிம் ம வை பு ரா ண ம்.

—*○*—

எந்தமவ்வைநிம்மவ்வை யென்னும்பேரொழிற்சாணர்
புந்திக்கினியசெய்தியினொப்புதலையெனுமூர்பொருந்துவார்
சந்தத்தாசாசந்தொழிலாசாராரில்வாழ்க்கையின்மயக்க
நிந்தையில்லாமெய்ப்பத்தி வீரவிரதநிறைந்துள்ளார். க

நித்தனன்பரகந்தோறுநீ தானளிக்குநிலைத்தொழிலார்
மெய்ததமைந்தனவர்பசுக்கண் மேய்ககுந்தொழிலாற்றி
னந்தோறுஞ், சித்தமகிழவருன்பொருளாற், சிவபுண்ணி
யத்திறற்றியுறவு, யத்தனையாக்கமுதனித்தங் கமர்ந்து
வாழுந்நாளின். உ

குற்றமகன்றசெங்காட்டங் குடிபுண்மறையோர்சிறுத்
தொண்டர், பெற்றமகனைக்கறிபாக்கிப்படைக்கமகிழந்த
பிரானருளான், மற்றும்ணைந்தமகனருந் தாமும்த்தன்
வாருமென, ஷுற்றகயிலையிடத்தெம்மா னோலக்கத்திலு
றுங்காலை. ந.

அமலனிருககுமலங்கார மதனைப்பார்த்தங்களைகண
க்தோர், கமலமுகங்க டமைப்பாத்துக், காதன்மகனைப்

பார்த்தவனை, யுமையோர்பாகர்க்கரிந்தாக்கியுவந்துபடை
த்தஷ்றுதியைப்பார்த், தெமதுபெருமைக்கொப்பவரிங்
கில்லையெனவேயெண்ணினார். ச

எண்ணுமளவிலரன்சிறிதே யினியமுறுவல்வதனத்
தா; லண்ணும்பரையையங்கிருத்தி, யனைந்தகணத்தோ
ரனைவாயு, நண்ணுமிடங்கள்செலவிடுத்து, நன்மைச்சி
றுத்தொண்டருந்தாமு, மண்ணிலிழிந்தார், நிம்மவ்வை
மனையைக்குறித்தாவந்தனைந்தார். ரு

அணையுந்தவத்தோ ரடிகளின்மே லட்டாங்கத்தாற்பு
ணிந்தெழுந்து, தணியுமன்பாற்பதம்விளக்கித், தருக்கி
யுள்ளாதனத்திருத்தித், துணியுமுறுதியுடனின்று, தா
யோர்மகிழ்த்துதித்திதைஞ்சிப், பணியுடையாற்பசி
த்தனரொம் பரமரொன்றுபரிந்தடிசில். ன

முடுகியமைத்தங்குள்ளிருத்திமோகநன்னீர்தரவனை
ந்தார், வடுவொன்றில்லாரிருவருங்கண் வளர்வார்போன்
றார்மைந்தன்வந், தடுவெம்பசியாலன்னேயென் றழைத்
துக்காணதுட்புகுந்து, கடிதினெடுத்தோர் பணியாங்
காதலாலங்கருந்துதலும். எ

தாயாரார்தந்துட்புகுந்தத் தன்மைகண்டு தண்ணீர்
வைத், தேயாவெம்மையெழுவெகுண்டிங் கென்னேயெ

ன்னேயிதுசெய்தாய், நாயானதுவோகெட்டேனென்னு
தனமுதைநண்ணுமெனத், தீயாங்கோபத துலக்கையி
னன்மைந்தனாவி செலப்புடைத்தான். அ

இறந்தமகனைக்கதுமெனவே யீர்த்துப்புறத்துமுடிய
வன், றிறந்தபாண்டத்தமுதுகறி சேரவப்பாற்செலவெ
றித்து, றிறைந்தபயத்தான்மடமெங்கு நேயநிறைவான்
மெழுகியபி, னறந்தங்கன்பாழுன்போலங் கடிசில்சமை
ககுமமயத்தின். கூ

அந்தோவையாபசித்தனொன் னாவிக்காவியினர்பசித்
தா, ரந்தோவந்தோவிந்நேர மழுதுசெய்யாதிருப்பதே,
யந்தோவென்னகுறைசெய்தே னந்தோநாயேனறககொ
டியே, னந்தோவென்பாலொருபுதல்வ னாகிப்பாவியவத
ரித்தான். ட

வேண்டிப்பாாததவிழியைப்போய் வேலாற்கிளறிவி
டுகேனோ, தீண்டுங்கரத்தைத்துணிக்கேனோ தின்றவா
யைக்குடைகேனோ,கோண்டங்கிருந்தகுணனுடலைக்கொ
ந்திக்கொந்தியெறிகேனோ, வாண்டபிரானுர்பசிப்போ ய
தினும்பொழுதையகற்றினால். டக

என்னவயர்ந்துபயந்தன்பா லினியவமுதஞ்சமைத்தி
டலு, மன்னபததியுறுதியினை யானுர்தொண்டர்க்கருள்

விழியார், சொன்னவளவிலதிசயித்தார் தூயவடிசில்ச
மைத்தளவி, லுன்னவரியார்திருமேனிக் குவந்துதிரும
ஞ்சனங்காய்ச்சி

ய௨

அந்நீரனறாபாட்டிராபி னரியசிவபூசனைகிருத்தி, ந
ன்னீரமையினு லீலவல்செய்து நமபாக்முதுபடைத்தி
டலும், பொன்னீர்சடையாபுகலுவார மின்னேநீராகு
ப்போய்த்தாழத்த, தென்னீபயந்தமகன்பசிபா லுன்னே
த்தேடியிந்நேரம்.

ய௩

அலறிப்பசியாலழைத்தங்ஙன கன்றுனந்தோவந்தோ
நீ, யுலகர்பிள்ளைப்பசியையறிச் தூட்டுகருணை காணு
யோ, விலகுமகனெங்குணந்தனனோ விரைந்துதேடிய
ழையவனை, நலவாதரவால்வரவணத்து நன்றுவளாக்க
வேண்டாவோ.

ய௪

என்னையென்னேயரசரர் விரயமைந்தர் தமைநீக்கி,
முன்னையருந்தக் கையெழுமோ மோகமைந்தர் தமை
யாமு, நன்னேயத்தாற்பெற்றிலமோ நல்லசமைக்குநன்
னானின், நன்னேயத்தாற்றையருட னுண்பாரபிள்ளைத்த
யாவிவிரீ.

ய௫

பரிவின்மைந்தன்பசி, தகல நமக்கேனமுதுபடைத்த
னைபோய்த, தெரியும்படியத்திறைதோறுத் தேடிமகனை

யழையாமற், பிரியமிழந்துநின்பதெல்லாம பிழைகாண்
விளிப்பாயெனநகையா; வரியையென்க்கூர்யேகா னூர்க
குன்மாயயறைஇன்றுப். யசு

பெண்ணென்றறியாளெனநினைந்தோர் பிள்ளைக்கதை
நீபேசுகின்றாய்; திண்ணமுடையெனனைபந்தச் சிறுத்
தொண்டரைப்போற்சித்தித்த; லெண்ணமலநின்பெருந்
தன்மைக கிதுதானியல்போவெம்மானே; யண்ணலேபு
ன்னடியாகத தடியாணியமமறியாயோ யசு

புடியவிந்தவமுத்தனை நீ மோகத்திங்ஙனருந்தாயே, ல
டியொன்றுன்னையிடவொட்டே னூக்குச்சமைத்தேனை
யனே; கொடியருற்றற் செம்தோனைக் கொன்றேன்றி
ருமபககுவென்றும்; படியிலுயர்ந்தநின்கயிலைப் பதமே
வேண்டேன்பாம்பொருளே. யசு

செய்யாவெய்யருற்றமாஞ் சிவத்துரோகஞ்செய்திறந்
தா; நையாவந்தப்பாவினையா னறுவாயழையெனென்ற
லுமே; னையாநையாப்பெரிதுயிரா நாணாணத்தலையிற
ங்கா; மெய்யார்நடுக்கத்தினாகி வெருளுற்றிருந்தார் சி
றுத்தொண்டர்; யசு

கண்டாமொழியார் நிம்மவை கருத்தினுறுகிகண்
டானார்,கொண்டார்பழையக் காலத்தைக்கோலமடவார்

கூறுவா; ரண்டாதிபகேளுனக்கிதுதா னதிகமலககாண
திகர்க்கீ;தெண்டானலக்காணியல்பலகா ணினியோரோ
றாவிண்ணப்பம். ௨.௮

ஒழுகுமுலைப்பாறனைவேண்டி யோலோலென்னததா
ளுதறி; யழுதுகுழந்தையாய்க்கரத்தா லன்பின்வருடிய
ருந்திமற்றும;பழுதில்சங்காலத்தனப்பால் பருகியன்னை
ப்பயோதரத்தை; முழுதுமகன்றுசென்றற்போன் மோ
சம்போக்கிசசெலவரிதால். ௨௯

ஆவிக்குடலாமாதார மதனுங்காவியாதார; மேவிக்கொ
ளல்போற்குருவிங்க மேனியிவற்றைவிட்டுநீ;சேவுற்றிரு
ந்தவடிவெடுத்தாற் செய்யவந்தவுருவினதாய்ப்; பாவிப்
போர்களுன்றனையு மெனையுஞ்சிறித்துப்பழிப்பாரோ.௨௨

இந்தநிலைமைக்குடனாகே னிந்தவெகுறபேனுனக்கென்,
சிந்தையிடத்துமுன்வடிவைச்சிறி துமிகந்ததில்லேகா;ண
ந்தவிகற்பமென்னிடநீ யளித்ததில்லையறுவாக, நிந்தையு
ளதோர்வடிவென்று மிலதொன்றென்றுநினைக்கிலேன்.

வேறு.

இக்கண்மூன்றிவைக்குமேலேயின்னமுக்கண்ணுண்டே
னு, மக்கணதன்றிமற்றோ ராயிரங்கண்ணுண்டேனும்;
பொக்கமானுடாதங்குற்றம்போம்படிபோ திக்குங்கான்,
மிக்கநீமுன்னங்கொண்ட வேடமேவேண்டுமன்றே.௨௪

வாஸிபநீலகண்டா மகிழவேகொடுக்கப்போம்போ
தாலமாகண்டங்கொண்டோ வணைந்தனைசேடதாசா
சேலேநீகேட்குமங்கண் சென்னியிறகங்கைபுண்டோ
பாஸிலாணங்குடைத்தோ பாலனூனருந்துங்காலை. ௨௫

அன்றுவல்லாளன்றேவிக் காகநீசெலுங்கால்வேணி, மி
னறிகழ்திங்களுண்டோ விரும்பிமானககஞ்சாறா, மன்
றல்செயமகளாகூந்தல் வாங்கமுன் போங்கால்பாலத்,
தொன்றியநயனங்கொண்டோவுறறொளிபந்தாநின்றய்

தேறியகுறிப்புத்தொண்டா சேருமததுறைக்கணந்தி
யேறியோசென்றபுன்ற னிருகையின மழுமன்கொண்
வீறியபசியானமாறா வீடுறறாப்கோவணதது [டோ
மாறமாநீதியாரபால் வாங்குநாட்புயநாலுண்டோ. ௨௭

இன்னொவிதங்களான நெருங்குமந்திரங்களொன்றும்
பனனாமறறவிராவாயையா வுனக்கெனப் படைததவன்ன
மெனனானையமுதுசெயவா யெனறலுமுறுவல்செய்து
பொன்னானதிருவாயாரப் புரிந்திருந்தமுதுசெய்தார்.

அந்தமொன்றில்லார்தொண்டர்க் கதைகுவார்தண்டியா
தி, முந்தையாநம்பொருட்டான் முனிந்துதந்தையாகண்
மகக,ணந்தவேகொன்றாமற்றுநாமளித்தனவும்பெற்றா
ரிந்தநிம்மவ்வைபததி யினிமைகண்டாயோவென்னு.

நாமிவட்கினியதெல்லா நல்குதுமென்னிலொன்று
காமியாள்சற்றுமன்பிற் கருத்தினுங்கருதாள்பார்ய
சேமமாமலபத்தி செய்யுநிம்மவ்வைசெய்தி
யாமலாப்பதங்கௌல்லாமிலயமென்றிதயததெண்ணுள்

வேறு.

குற்றமுற்றார்தமைக்கோறல்குற்றமல்லக்கொடியாத
மை, மற்றுந்திரும்பவழையென்ன மாட்டேனென்றவா
ய்மையுநன், ஹற்றயானிற்கிதத்தவையே துணைப்பாய்த
ருதுமெனவொல்லாள், பெற்றபத்தியரிதென்று பிரிய
த்துவந்துகொண்டாடி.

நடக

இப்படிநம்பாலன்பி னிருமையோரனந்தர்நீயே
யொப்பெனக்கில்லையென்னவுணையிந்தனையென்றோதி
யப்படியில்லாநேயத் தரியநிம்மவ்வைமைந்த
னப்பொழுதெழும்பவதத னங்கயிலாயஞ்சேர்ந்தான்.

ஆசிலாவினங்கபூசை யரியமாதவத்தர்பூசை
பேசினுற்பதத்துமேலாப் பெரியதென்றொருமைநெஞ்சி
னேசியாவிருந்தாண்மன்னி நிம்மவ்வைநித்தனன்பர்
மாசியலகந்தைசேரின் வருங்குற்றம்வசவகேண்மோ.

நிம்மவை புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ எ ௦.

உ
கிருச்சிறந்தமபலம

ரி ம ம வை பு ர ர ண

வ ச ன ம

ரிமமவையெனப்பவா பெண்பாலாவாரி லொருவா, புதலை யெனநூ கலத்தைபுரையவா, வீரசைவ வாசார பத்திமாக கங்களிற் சிறந்தவா, சிவனடியாரிடங்கடோறும் நீ கொண்டு கொடுக்குந் கொழியுடையவா, இவரது புத்திரான அச்சிவனடி யாடனையை பசுக்களை மேயத்துவருவா, இருவருடைய தொழிலாலும் வரப்பட்ட ஆலாபங்கொண்டு சிவனடியாக்கமுது டடைப்பா, தீவிரிப்படி யிருக்குநாளில்

ஸ்ரீமஹா கைலாஸத்திற சிவானுபரஹத்தால வீற்றிருந்த சிறுதொண்ட நாயனா சிவபெருமானைத் தெரிசித்து அங்கி ருந்த வடியார்களுையுந் தமமையும் பாரத்துத் தமமைப்போல வ விய தொண்டுசெய்தவ ரொருவருமில்லையென்று எண்ணினார். இதுநோக்கிச் சிவபெருமான புனமுறவலகொண்டு உமாதேவி யார முதலான சகலரையும் சிறுத்திச் சிறுதொண்டரை யழை ததுக்கொண்டு நிமமவையாரது கிருமணையி லடியார்போற் கோலங்கொண்டு சோரதார

நிமமவையு மஷ்டாங்க காமமாக வணங்கிப் பாதங்க ளை விளக்கி யாதனத் திருக்கச் செய்து ஸதோதரங்கள் பண்ணி பசித்துக் களைத்து வந்தனனென ததிக வினாவோடு அநேக சிறுநுணடியுடன அனனங் சறி முதலியவை யமைத்து வைத்துப் பின்னும் நீர் திரட்டச்சென்றனா அடியார்போல

வாரிருவரும் கண்வளாவார்போலிருந்தனர். நிம்மவையாரது புத்திரன் வந்துபார்த்துக் கூப்பிடிக் தாயைக் காணாமையாலுங் கொடிய பசியினாலுங் மங்கமைத்திருந்த திருவழுதியை ஒரு அதிர சத்தையெடுத்துத் தின்றனர். அப்போது நிம்மவையாரும் தண்ணீரைக் கீழேவைத்து மகனது செய்கையைக்கண்டு பாவி யென்னகாரியஞ் செய்தாய் என் றதிக் கோபங்கொண்டு அங்கே யோருலகையை யெடுத்தெறிய அதுவந்து வீழ்ந்து மைந்த னிறந்தான்.

நிம்மவை அப்போதே தமது புத்திரனை யிழுத்து ஒருபுறத்திற்கிடத்தி மூடி அப்புத்திரன் ரொட்ட அமுதெல்லாவற்றையும் பாண்டத்துடனே எடுத்தெறிந்து பின்னு மடமெல்லா மெழுதி நீராடி ஐயோ சிவனடியார் நெடுநாழிகை சென்று மழுதுண்ணத் தடையுண்டாயிற்றே [இக்கொடிய பாவி யென்னிடத்துப் பிள்ளையாகப் பிறக்கவேண்டுமோ என்று அப்புத்திரனிடத்துக் கோப மாறாமலே முன்போலப் பாகஞ்செய்தனர். அந்தச் சிவபத்தியினுறுதியைச் சிவபெருமான் சிறுத்தொண்ட நாயனாக்கு விழியினற் குறிப்பாகக்காட்ட அவருந் தமது செயலைக் கீழ்ப்படுத்தி யதிகையித்தார். நிம்மவையார் சமைத்தவுடனே நெடுந்தூரத்திருந்து வெய்யில் வந்தினைத்தபடியால் வெந்நீர்கொண்டு திரும்ஞ்சனஞ் செய்வித்துப் பூனைக்கும்டஞ்செய்து உடனிருந் ததற்கேற்ற வேவல்களைச் செய்து உடனே விதிபபடி திருவழுது படைத்தலும் ஐங்கமாபோல் வந்த சிவபெருமான் நிம்மவையே தண்ணீர்க்குச்சென் றெத்தனை நாழிகையாயிற்று உன்மகன் இத்தனை நாழிகை பசியினால் வாடியலறிச்சென்றானே பிள்ளைகளைப் பசியறிந் தூட்டாமற் போனால் அப்பிள்ளை யெப்படி பிழைக்கும், ஹாஹா இதெ

ன்ன காரணம் பசியோ டமுதுபோன பிள்ளையை விட்டு நாங்கள் புசிப்போமோ, நாங்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றறியோமோ. நமக்கு இவ்வமுது விருப்பமாமோ, புத்திரன் சென்றவிடங்கள் டழைத்துவந்தா லல்லது ஒன்றும் முடியாதென்ன, அப்போது நிம்மவையாரும் ஸ்வாமி யுமது மாயவார்த்தையை யார்க்கு சொல்கின்றீர் இவன் பெண்பாலாதலால் நம்மையறியாளென்றோ நீர் பிள்ளைக்கதையைப் பேசத்துவக்கினீர் நான் அந்தச் சிறுத்தொண்டர்பே லச் சபலித்த பனமுடையவளல்ல அடியேனது நியமவுறுதியை நீர்நிமிசோ நானருமையாகச் சமைத்த வழுதை நீருந்தாவிட்டால் அடியெடுத்தும்மைச்செல்லவொட்டேன் இவ்வளவு பிரயாசைப்பட்டு யாவர்க்கு நான் சமைத்தேன் இந்தவிஷயத்திற் கொழுதான குற்றத்தைச் செப்தமையால் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன் திரும்ப வவ்னையழையென்று ஆஞ்ஞாபித்தால் உம்மாந் தரப்பட்ட கைலாஸபதவியையும் விரும்பேன், சிவத்ரோகஞ் செய்த பாவியை மீட்டுமறழையே னென்றுசொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த சிறுத்தொண்டரும் நாணப்பட்டு நடுநடுங்கிப் பயந்திருந்தனர். நிம்மவையாரது உறுதியைக்கண்ட சிவபெருமான் பழைய திருக்கோலமாய் விருஷபாருடாக சிந்தனர்.

நிம்மவையாரும் இந்தரூபமெடுப்ப துமக்குப் பெரியகாரியமல்ல இந்தரூபத்தை யெடுத்ததனால் முன்னமே நான்றியானித்த ரூப மென்சிந்தையைவிட்டு நீங்காது அடியார்வேடங் குறைவேற்று இவ்வாறு திருக்கோலங்கொண்டரோ எமக்கந்தப்பேதமில்ல முன்னைய திருக்கோலமேவேண்டும், அன்றியும் திருநீலகண்-நாயனார் முதலான வடியார்கட் கணுக்கிரகஞ்செய்யும்போது ானுடக்கோலமன்றி யிந்தத் திருக்கோலமுண்டோ உனக்கா

கடபடைத்த வனனத்தை நீயே யுண்ணவேண்டுமென்று பிரா
ரத்திததுநீறக, அப்போது அவாபடைத்த திருவமுதமுதமுநு
சிவபெருமா னமுதுசெய்தருளி முன்னுள்ள தொண்டாக ளெ
லலாம இவ்வாறு பததிசெய்தாலும் நாமருளிசெய்ததை மருது
பெற்றனா இந்நிமமவையின் நீலகாமியபத்தியைக் கண்டரோ
வென்று சிறுத்தொண்டாகுத செரிவித்து இப்படி நமமிடத்
தன்புள்ள வழியா அநேகருண்டு சிறுத்தொண்டரோ நீர் உம
மை வியந்தீரோ யென்று சொல்லி அந் புத்திரரை யெழுபத் யி
ருவாகருங் கைலாச பரவியைச் சிவபெருமான தந்தனா

நிமமவை புராணவசனம்

முதறிதது

உ

திருச்சிறதமபலம்

—*—

அலாயுதா புராணம்

அங்கணன் பகண்கன றுறுதொடைதொட ள்பாகளவே
டமொடே, யங்குகி வகரராமுமலாயுதமமனைசாருதலுந
தங்கியமாதவாதாள்களபணிநதுயா தம்பிரியத்துடனே
யிங்கிதபாதமவிளக்கினராதன மெய்தவிருத்தியபின. க

அத்தருணாததருளவாரொமதிசசையறிநதுளமாதவரோ,
டொத்தருமககிதமாகியபத்த ருழிகருதுவோமவரு, நித

தகரத்தலங்கமதென்னநீனைத்தெமையேநீனைவா, ரித்
திறமுற்றவர்தம்மையுநாமுமெழிற்பெறவேபுகழ்வேம்

உன்னியசேரனுடன்சபசையனுறுங்கருவூரபயன், சென்
னியனன்புறுபொம்மையன்றானசிகாபணிசம்பந்த, னி
ன்னவனோமுதலாகியபத்தர்க ளெம்மையருச்சனைசெய்,
தன்னியமின்றியிருக்குமவர்க்கிதமாகுமருந்தவர்யாம்.

யாமறியாவுலகங்க ளருந்தவரின்புறுபத்தருமிப், பூமிசை
யின்றிலவெம்மறியா துளபுண்ணியருமிலேகா, னுமுறும்
வேல்தலாக்குளியங்குத னுளுமனேகமதாங், காமுறும்
ன்பனாயொப்புதுமல்லர் கணங்கனையோநீனையேம். ச

இம்முறையேபுறுநாள்களகற்றுது மெம்மைவளர்ப்பவ
ரு, நம்மிடசித்தமறிந்துமக்கித நல்லவையீபவருஞ், செ
ம்மைநெறிச்சிவபத்தர்மயேசர் திருத்துதிருச்செங்காட்,
டம்மகிமைத்தலமுற்றருண்டு மரற்கதிதத்தொண்டன்.

ஈசனதன்பொலிற்பதமீதி ஷிதைஞ்சியிதத்தமுத
நேசமுடன்றினநல்கு மவன்றிடநெஞ்சினிகழ்ந்தநலந்
தேசரறிந்திடநாதனருந் தவதேசிகளுகவணைந்
தாசைதரும்புதல்வர்க்கறியாகவமைத்திடுவாயெனலும்.

அவ்வுரைகொண்டருமைந்தனெனமல ரிந்துயர்பத்தி
யினுற், நிவ்வியவின்சுவை சேர்கறிசெய்து தெளிந்துப

டைத்திடலுஞ், செவ்வியமைந்தனுமங்கணுறும்படி செய்தனனன்பனுடன், வவ்வியசுற்றமுமங்கயிலைக்கண் மகிழ்ந்துறவைத்தனனால். எ

மண்ணிடைபிப்படிபத்திச் செய்பத்தர்மகத்துவநல்லதலா, னுண்ணியபத்திவிசேட மிருந்துவன்ததிலென்னெனலுந், திண்ணியராகுமலாயுதரீதென செய்திசிவாயசிவா, வெண்ணியவித்தொழில் புண்ணியமோவிடவித்தையுரைக்குமதென். அ

வெங்குணராகியதுங்க வரக்கர்விரும்பியருந்தலலாற்சங்கரன்மானிடர்வெந்தசைதேடற்கும்படியோகெடுவாயங்கணனன்பனிடத்துறுமைந்தனுமவ்வானன்பனவன்பங்கமிலாகமரிந்திடுதொதைபரிந்துசெய்பத்தியதென். ௪௯

இந்தவிசேடமெனக்கயமாகியிருந்ததென்பபெருமானந்தனாமீதுமடந்தையர்பத்தாரும்புதல்வோர்கடமைச், சிந்தவெறிந்தவரெத்தனைபெருளர்திண்ணமலாயுதனே, சந்தமதன்றுசிவன்பெருநண்பர்தவஞ்சிறிதென்பதெலாம்

நல்லவையானவைசங்கரனன்பர் நயந்துவிரும்பியுழி, னில்லையெனும் லளிப்பதுபத்த ரியற்கையாற்குமிதஞ், சொல்லியமெய்ச் சிவபத்தியதச் சிறுதொண்டரிடத்திலவோ, வொல்லையுதித்தனும்பலையாகி லொருத்தனாவிட்டறிவாய். ௫௦

அவ்வுலகத்திலகந்தொறுமிக்கதை யன்பர்களாயின
பேர், செவ்விபெறத்தினமுந்துதிசெய்வர்க டிண்ணம
லாயுதகே, ளெவ்வுலகத்தினுமெய்த்தவர்சித்த மிதம்பெ
றவேபகர்வார், கொவ்வையெனும்மிதழ்மங்கையர்நெற்க
ள் குறும்பொழுதும்பகர்வார. ௨௨

சென்றவரோ துசெயற்கைவிடும்படி செப்பவுனல்வச
மோ, வென்றலுமங்கணெழுந்துறுகோபம தெய்தியலா
யுதரு, நன்றிதுசங்கரனுந்தசைகொண்டிட நச்சியிருந்த
னனோ, கொன்றுமகன்றடிபொன்றவரிந்து கொடுத்தன
னோமறையோன். ௨௩

பத்தசனத்தை வளர்ப்பவனத்த னெனும்பகர்பாவம
லோ, பத்தருயிர்க்குமிரண்டுநினைத்துறு பாதகமென்
சொலுவாம், பத்தொனும்பெயர்சொன்னளவேயுயிர் ப
ற்றல்பரன்றொழிலோ, பத்தனுமெய்த்தறி வாள்ளவன்
பெறு பத்திபடைக்கரிதால். ௨௪

பெற்றிடுமன்னை யரக்கியெனிற்பெறு பிள்ளைபிழைக்
குமதென், சிற்றறிவற்றசிவன்வயதித்தனை சென்றுசிறு
பிளையோ, நற்றியதேவர்முனங்கதிகேட்டுறு நன்மருளா
யினனோ, முற்றுதலற்றவிளஞ்சிறுபிள்ளை முடிந்திட
வெண்ணுமதோ. ௨௫

வேறு.

கண்ணினுற்றசையைப்பார்க்கக் கையினுற்றீண்ட நெஞ்சி, நெண்ணினுற்பாவங்கொட்டே லிததொழில்பத்தன்செய்தான், மண்ணிலாமதிப்பாரத்தன் வந்துதன்னடியார்நெஞ்சித், நிண்ணிமை யறிவானின்ன செயயெனுஞ்செப்புன்றே. ௨௬

மகன்கழுத்ததன்மேலெஃகம்வைத்தவவ்வளவேயொப்பிப், புகழ்ந்துவேண்டினகொடுத்துப் போவதெனன்மையுனை, யகந்தனில்விடும்பிக்கண் மறுககவும்பொறுத்திருந்தான், சகந்தனின்மககடம்மைத் தானுமபெறறிலனோவந்தோ. ௨௭

பத்தனுத்தமனையல்ல பரருயிர்செகுத்ததென்றிசித்தமத்திமபாவகதை நினைததிலனெஞ்சிற்சற்றுமெத்ததன்லுட்பெப்போத விரும்பித்தினைக்கஞ்சாமலத்தமெப்படியெழுந்த தாருயிர்கொல்லற்கந்தோ. ௨௮

அன்னியரில்லிற்றீபா லன்றிததனகத்திலுள்ளவன்னியாற்றானும்வேமே மனையெனமறுத்திராதேதன்னியன்மகனைக்கொன்றற்றனக் குறும்பாவமின்றோவென்னிதூநல்லோர்கேட்கிலேலுமோவேலாதென்றும்.

இந்நாவிதைச்சியன்றி யிறைவனுக்கிறங்காதன்றோதன்னரும்பத்தியிந்தத் தாழ்வுசெய்தாலோதோன்றுமன்னமும்பாலுந்தேனு மரியநற்கறியுமின்றோபன்னகாபரணாக்கிந்தப் பத்தியிற்பரிவாமாறென். ௨௯

வேறு.

மெத்தியகயிலை மேன்மிசுங்கணர்க்கெலா
மித்தனாப்பத்தர் மாயேசு ரர்க்கெலாஞ்ஞ
சுத்தனும்புறம்பு தொண்டனும்புறம்பதென்
றத்தமதறைந்தறைந் தாரலாயுதர்.

௨௧

புறம்பெனுமுரைசெவிப் புலன்குட்சேர்தலு
மிறங்கியசித்தரா யிருவரும்பயந்
துறங்கியமனத்தரா யுன்னித்தத்தமி
னிற்றந்திரிமுகங்களை நின் னுநோக்கினார்.

௨௨

மண்டனிலடியவர் மகிமைகாட்டவோ
தொண்டிசெய்நெறிச் சிறுத்தொண்டர்காணவோ
வண்டநாயகன்றன தடியாக்காப்பயங்
கொண்டிரின்றருடிருக் குறிப்பையார்வலா.

௨௩

அலாயுதர்பகருவா ரையவையநீ
புலாலுணுங்கதையினைப் புண்ணியங்கள் போற்
சொலாதொழியொழியெதிர் செல்வனென்னவே
நிலாநுதலுமையினை நித்தனுன்னினன்.

௨௪

மங்கைபார்ப்பதிமன மயங்கியங்கெழுந்
துங்கவெண்காட்டுட னெண்டவத்தர்போற்
பொங்கியவடிவொடு போந்தலாயுதர்
தங்கியமணியினை தருக்கிப்புக்கனள்.

௨௫

புக்கலுமலாயுதா போற்றியஞ்சனித்
தககண்ட்டாங்கமு மகவிடத்துறப்
பக்கமொனறியராய்ப் பணிந்தெழுந்துபின்
மிக்கபாதங்களை விளக்கியாவலால்.

2௬௭

அருந்தவரமுதுசெய் மடததுட்கொண்டுபேரீய்ப்
பொருந்தியவாதனம் புரிந்திருத்தியே
விரும்பிநற்றுதிபல விளம்பிரின்றன
அருந்தவையலாயுதர்க் கருளிச்செய்குவாள்.

2௬௮

பொருளுடலாவியாப் பொருந்துமுன்றையு
மிருந்தவர்க்களிக்கு நின்மகிமையெங்கணும்
பெருகவண்பெரியவர் பேசக்கேட்டியார்
தெருளுனைப்பார்க்கவே சென்றமென்றனள்.

2௬௯

யாமுனையொருபொரு ளெண்ணிக்கேட்குது
நீமனமகிழ்ந்துதா நித்தபுண்ணியா
சேமமாயைவநூற் செய்திதப்பலாய்
தோமிலாச்சிவாதிசுச் சுத்தநீங்கலாய்.

2௭௦

பத்திமாணிக்கமே பத்தித்தீபமே
மெத்தியசுத்தமே வினையும்பூமியே
சத்தியநெறியனே தவத்தாசெல்வமே
யத்தியாபரணனே யலாயுதாவென.

௩௩

சங்கமாராதனைத் தாதனாடுமனை
யிங்குநீதுதிப்பதம் கெத்தனைக்குளே
னுங்குநின்னடியவ ருதவும்பாக்கியம்
பொங்கியவிதிதரும் பொருளைக்கேளேன.

௩௧

இவள்சிறுத்தொண்டன் மேலினியதேவியான்
புவனநாயகன்சிவன் பொருந்துமம்பிதை
யாவாநீபுறம்பென வறைந்ததன்மையாற்
றவனமுற்றனமறத் தளாந்தயாந்தனம்.

௩௨

வேறு.

பதியிலாமாதரும் பண்பிலான்செல்வமு
நிதியிலாளிளமைபு நேரதாநித்தன்மே
லதிகமானையமி லாளருமன்பெனும்
புதியமாமலரிலான் பூசையேபோலுமால்.

௩௩

வேறு.

எமககரும்புரு . தானங்களைநீர்வர்
தமங்குறுஞ்சுத்தவா சாரநல்குவாய்
கமைப்பெருங்காயனே கனத்தபத்தியாற்
சமத்தனையலாயுதா தருமசீலனே.

௩௪

என்னமுன்னுமைபுகழ்ந் தினியசெப்பலு
மன்னவெண்காடுபோ யவ்வலாயுதர்
பன்னலவடிபின்மேற் பணிந்துபோற்றவே
புன்னலமுறுவலாற் புறம்பிலென்றனர்.

௩௫

அண்ணல்விண்மதியொடா றணிந்தவேணியுந்
திண்ணநாற்புயங்களுஞ் செய்யசெங்கையி
னண்ணுமான்மழுவு மென்னகையுநெற்றியங்
கண்ணுமாவிடையினமேற் காணரின்றனன்.

17.5

அரியயன்புரங்கு னுசைப்பாலக
ருரியருத்திரப்பதி னொருவரொண்மதி
தெரிதருபன்னிரு செய்யசூரியா
பரிவுறுவசுக்கண்முன பரவிநின்றனர்.

17.6

தெருடருங்கின்னரா சித்தாவித்தியா
பொருவருங்கருடா கிம்புருடாபோற்றின
ரருடருமுனிவாக ளாசியார்த்தனா
மருவுகந்திருவாதா மகிழந்துபாடினா.

17.7

தேவதூரியங்க ளெத்திசையுஞ்செம்மின
தாவலாலலாயு தரத்தன்பாதமேன்
மேவருமன்பினால் விரும்பினோக்கியே
தாவலாககரங்களாற் றொழுதுநின்றனர்.

17.8

தொழுதுநின்றவாதமைத தூயநண்பினுற
றமுனியங்களைத்துறத் தருக்கிவாழ்த்தியே
பழுதுறாநேயநம் பந்திமாசெலாங்
கழுவுவானேயெனக களித்துச்சங்கரன்.

17.9

ஆளுமானவபுர மனைவாழ்ந்தநன்
தாளுமன்பனுஞ் சயிலக்கன்னியு
நீளுமாயிரங்குகி நிகர்பொற்றோபுகா
வாளுலாங்கயிலை மாமலைபின்மன்னினு.

சுக

அலாயுதர் புராணம்

முதலிறு.

ஆகத திருவிருத்தம் - சு க க

உ

திருச்சிறுநம்பலம்.

அலாயுதர் புராண

வசனம்.

சிவபெருமான் நிம்மவையாரிடத்துப் பிணைக்கொள்ளவந்
த திருவுருவத்தோடு சிறுத்தொண்டனாயு மழைத்துக்கொண்டு
சிவகங்கராகிய அலாயுதநாயனாது திருமனையிற்சென்றனா.
அலாயுதரு மிவர்களைக்கண்டவுடன் பணிந்து பாடிப்புகழாள
னம்பண்ணி ஆசனந்தந்து வீற்றிருக்கச்செய்தபின்.

சிவபெருமான் அலாயுதனே, நாம் இதமுள்ள பத்தரிடத்
திற்செல்வதல்லது மற்றவரிடத்துச் செல்வதில்லை அவரும் எ
ம்மையேநினைவார், நாமறியாத தேசங்களுமில்லை நம்மையறி
யாத வடியார்களுமில்லை இப்படியே காலகேதபம் பண்ணுவோ
ம், எம்மை யுரிமையாகவார்ப்பவரும் நமதுகுறிப்பின்படி நட
ப்பவருமான சிவபுத்தர்களுக கிடமான திருச்செங்காட்டங்குடி

யிலிருப்பவா சிறுத்தொண்டொன்பவர் அவர் சிவனடியார்களுக் கழுதுபடைக்கும் பெருமையை யுலகத்தாரறிவார் இவ்வாறிருக்குநாளில் சிவபெருமா னொருகாலத்து ஒரு சைவதேசிகர் போலவந்து சிறுத்தொண்டோ யுமதருமைத் திருமகனைக் கறியாக்கி யழுதுபடைப்பீனென்று கேட்க, அவ்வாறேதொண்டருங் கறியாகவிப்படைக்கப் பிள் அந்தப்புத்திரனுஞ் சிவானுக்கிரகத்தால் உயிர்பெற்றனன். இந்த அன்பரோடு அவர் சுற்றத்தாராயுஞ் சிவன் கைலையில் வசிக்கச்செய்தனர்.

இப்படிச்செய்வதல்லவோ பததி மற்றபத்திகளைச் சொல்லுதலாற் பயனென்னை யென்றுசொல்ல விதனைக்கேடமுருந்த அலாயுதரும் மிகுந்தகோபத்துடனே சிவசிவ இத்தென்னசெய்து சொல்லுகிறீர், கொலைத்தொழிலைப் புண்ணியமென்று போதுபபரோ நரமாமஸத்தை யரககர்தின்னுவரல்லது சங்கரானுகிய சிவபெருமான் நின்னுவதும் முறையோ, தகப்பன் பிள்ளையைக்கொன்று லதுவும்பத்தியாமோ இது எனக்குச் சந்தேகமாகத்தோற்றுகின்றது என்றுசொல்ல, அலாயுதனோ இப்படி பெண்பாற்பத்தரும் ஆண்பாற்பத்தரும் எத்தனையோபோகள் தமது பிள்ளைகளைக்கொன்று பத்திசெய்தவாகள் இதுசத்தியம். சிவத்தினையப்பழித்து மறுபபது அடியார்க்கழகன்று, அடியா ரொன்றைக்கேட்ட சமயத்தி லில்லையென்னது கொடுப்பதே பத்தர்கட்டுச் சுபாவம், பரமசிவத்துக்கு மிது பிரியமாகும, இந்தப்பத்தியென்ப தந்தச் சிறுத்தொண்டரிடத்தல்லவோ விளங்கிற்று. உமக்குச் சந்தேகமானால் உமக்கானவரைக்கொண்டு விசாரித்துப்பாரும், அவரிருந்தநாட்டில் வீடுகடோறு மிச்சரித்தி' தந்தச் சொல்லுவார்கள, நெல்லுகுற்றும்பெண்களு மிதை

ப்பாவோர்கள், அதைப்பழித்துணாக்க வுமதுவசமோ என்று சிவபெருமானசொல்ல, அலாயுதர்க்கு முன்னிலு மதிகமான கோபமுண்டாய் சிவன் நரமாம்ஸபக்ஷணம் பண்ணுவதும், பிராமணன் பிள்ளையைக்கொன் றுண்பிப்பதும் வெகு நன்றாயிருக்கின்றது, அப்போது கத்தியைக் கழுத்தின்மேல்வைத்தாரோ அப்போதே யச்சிறுத்தொண்டர்க்கு விரும்பியபொருளைத்தருவதே நன்மை, அவ்வாறன்றி யூனையறுக்கப்பார்த்திருந்தால் நன்மையோ, இச்சிவன் பிள்ளைகளைப்பெற்றவரல்லவோ இந்தச் சிவபெருமானுக்குஞ் சிறுத்தொண்டனுக்கு மிவ்வாறான குணம் வந்தகாரணந் தெரியவில்லையாதலால் இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள வடியார்களுக்கும் கைலையிலுள்ள சிவகணங்களுக்கும் இவ்விருவரும் புறம்பு என்று கையைபறைந்து மிகுந்த வுக்ரத்துடனே சொல்லினார். இந்தச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே சிவனுந் தொண்டரும் நடுநடுங்கிப்பயந்து தலையிறங்கி முகத்தொளிருன் றி ஒருவரையொருவர் பார்த்தனர்.

அப்போது அலாயுதரும் ஐயா இனி யிப்புலாலுண்ணுங்கதையைப் பேசவேண்டாம் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டிவரும் என்றுசொல்ல, அப்போது சிவபெருமான் உமாதேவியாநாநினைக்க அவ்வுமாதேவியாருங் கைலையிலிருந்த சிறுத்தொண்டர் பத்தினியுடன் தவக்கோலங்கொண்டு அலாயுதரிடத்துச் செல்ல அவரும் உபசரிக்க உமாதேவியாரும் அலாயுதரே நீ ரடியாருட் சிறந்தவரென்று கேழ்விப்பட்டோம் நாமொருபொருளைக்கேட்கின்றோம் நீர் அவ்வாறு தரல்வேண்டுமென்ன அ வரும் நீர் விதிதவறுது கேட்கி னவ்வாதே தருவோமென்ன என்னுடன்வந்த விவர் சிறுத்தொண்டரது பத்தினியார், யாமோ சி

வபத்தினி எமதுகணவரிருவரையும் புறம்பென்று நீர் சொன்ன படியால் அதுபொருது துயருற்றுவநதோம் ஆதலால் நாங்கள் தனித்திருப்பது முறையன்று என்கட்குப்பருஷதானம் பண்ணி யவரைத் தூய்மையராகக் கவேண்டுமென் றுரைக்கச் சிறுத்தொ ண்டர்மனைவியாரும் அலாயுதரைவணங்கித்துதித்தனர். அப்போ து அலாயுதரும் அவ்விருவர்க்கு மினிப் புறம்பில்லையென்று அ ன்போடு இவ்விருவர்க்குஞ் சொல்லினார். அப்போது சிவபெரு மானும் விருஷபாருடராக ப்ரத்தியக்ஷமா யலாயுதர்க்கருளிச் செய்து உமாதேவியாரோடும் அடியார்களோடும் புஷ்பவிமா னத்தேறிக கைலையிற்சென்றனர்.

அலாயுதர்புராண வசனம்

மு த் தி த் து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சுந்தரப்பெருமானாயினா புராணம்.

மற்றுநாவலூர்ச்சுந்தரன்மாதை மணஞ்செய்பந்தரின் வந்தானமக்கே, பற்றுமேவல்செய்தொண்டனென் று ண்டுபாடுநம்பதமென்னநற்பதிகஞ், சொற்றவன்செங்க ல்பொன்னெனச்செ ய்தோன் றேறகைபாகனைத்துதென விடுத்தோன், குற்றவெங்காவிழுங்கியமகவைக் கொண ர்வித்தாற்றிட்டரிதிதடத்தெடுத்தோன்.

க

சுந்தரப்பெருமானாய்நூர் புராணம். உளந்

அணங்குபாகனைக்கோட்டி னுண்மறித்தோ னத்தனா
ரூரினாலயத்தவனா, வணங்கிடாமலேயகந்தையாற்செல்
லு மறத்தையவ்விறன் மிண்டி நாங்கண்டு, துணிந்துசெ
ல்பவனொனநித்தன்றோழனென்ன விதநொண்டனுமி
வனைப், புணாந்தவத்தனும்புறம்பெனாதவனாப் போற்
றுகென்றன் புகன்றிடப்புகழ்வான். உ

நாசமில்லவனடம்பயில்பெருமானு மவர்க்குளேயொ
ருவராமென்னுந், தேசுபெற்றுபாபெருமையார் தெரு
ள்சோதில்லவாழு மூவாயிரர்க்கடியே, னீசனையெ
னுந்தையலாள்பாவின் பந்தம்முத்திறையருளாம், காசி
ல்காளையானவன் றிருநீல கண்டனங்குயக்கருணையற்கடி
யேன். ட

அன்பர்போலரணனைந்துநின்மாதை யளிநமக்கென
க்கொடுத்துளமகிழ்ந்த, விற்பன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்
தி னினிதுவாழ்ந்தவியற்பகைக்கடியே, நென்பசிக்கமு
தனியெனுந்தவத்தர்க் கின்மையென்றிடா திருண்முளை
வாரித், துன்பநீங்கமுதுதவியவிளைசைத் தூயமாறன்ற
னடியவர்க்கடியேன். ச

பொய்த்தவத்தனோர்புத்தகமேநதிப் புகுந்துவந்துயிர்
போக்குமவ்வளவிற, மத்தன்வந்தவற கோறன்முன்றி
த்த தன்மைக்கோவலூர் மெய்ப்பொருட்கடியே, னத்த

உஎச சந்தரப்பெருமானாயுநர் புராணம்.

னையவைவணங்கிடாதேகு மறிவிலேனையும்மனையும்வெ
குண்டு, மெய்த்தயாவர்க்கும்புறம்பென்றதீரன் விளங்
குசெங்குன்றைவிறன்மிண்டர்க்கடியேன். ௫

கோவணத்தினோதவர்தருகென்னககோதில் செல்வ
த்தைக்கோதையைத்தன்னை, மேனியீந்தவனியற்பழை
யாறை விளங்கவந்தருளமர்நீதிக்கடியேன், பூவரற்கென்
ரோர்மாதவன்கொய்துபோதுங் காற்காப்பொருப்பதை
ப்பறிக்க; வேவமென்றிபங்கொன்றவன்கருவு றொன்னு
மாநகரெறிபத்தர்க்கடியேன். ௬

காதுமாற்றலனெற்றிவெண்ணீறு கண்டுகைப்படை
விட்டரற்கண்டோ, னீதியீழக்குலத்தோனெயினனூர
நீடுமேனாதிநாதனுக்கடியே, னாதியார்திருக்காளத்தியா
கண்ணடைந்தசோரிகண்டங்கையம்பாற்றன், சோதியம்
பகமிடந்தணிந்துதிப்பூர துலங்கவந்தருள்கண்ணப்பர்க்
கடியேன். ௭

சாய்ந்துறும்பனந்தாளனேரந் தன்மையேநிறீஇ
மனைவியின்றாவி, வாய்ந்ததுபத்திற்கீந்தவன்கடலூர் வ
ள்ளறெள்ளிய கலையனுக்கடியே, னாய்ந்தநன்மணப் பந்
தரின்மகளா ரரியகூந்தலை யரிந்துமாதவருக், கீந்தவண்
புகழ்த தஞ்சைநன்னகர்வா ழினியமானக்கஞ் சாறனுக்
கடியேன். ௮

சுந்தரப்பெருமானையனார் புராணம். ௨௪௫

தமதாற்கென்றுதன்னிலத்தருங்காற்சாய்ந்துமண்புகத்
தங்சளங்கொய்தங்; கழுதுசெய்வித்தவர்கணமங்கை யா
பெறுமபயன்றையனார்க்கடியேன், கமநல்வேயினிலீசன
ன்புகழேகசிந்து சொற்றுளங்கரைந்துநின்றாதிச், சம
மிலராகதிதஞ்செய்தமங்கலம் வாழ்தாவிலானாயடியவர்
க்கடியேன்.

வேறு.

ஆரமீத்கமணரான்முட்டலு மங்கைசந்தனமாகவ
ரைந்தான், வாசமுதறுலதாண்டவாமதுரை வாழ்வந்த
ருண்முர்த்தி பார்க்கடியே, நேரில்பஞ்சாக்கரந்திகழ்வா
லரிதரில் சமபந்தன்றேழுநனம்மலாத்தார், முரியேற்றற்கு
ததொடுப்பவன்புகலூர் முத்தியெய்தவாழமுருகனுக்க
டியேன்.

புனலினல்லும பகலும்பொருந்தியே போதருத்திர
போதுரபுரிவினா, னினேவுரைந்துதிருத்தலையூரிட நின்ற
ரத்திரபகபதிகுகடியேன், நுனமிலாத திருப்புறத்தொ
ண்டனம் றுபவாதனூரவாழ்வான்புலையொழிந், தினிய
தீயிறசிதமபானன்பினா லெழுத்துளனைப்போவான்றன
க்கடியேன்.

உமையிடத்தினன் கச்சியிலன்பிது சொலித்துலத்
தற்கொழியாமழையினா; லமைவினெஞ்சாற் சிலையிற்ற
லையறைந் தருள்கொளுங்குறிப்புத் தொண்டாககடியே;

னெமையுடைப்பரனாச்சனை செறறனனென்றுதந்தையி
ருதாடுணிததர; னமதுசேடங்கொளென்னமுன்பெற்ற
வனுஞ்சேய்ஞலூர்ந்தறண்டிக்கடியேன். ய௨

கன்மிதப்பக்கடுவமுதாகவெங கரிவணங்கமறைக்கா
ட்டடைத்திடும; வன்மைமிக்ககதவந்திறந்திட வன்னிநீ
ற்றறைகுலைதண்ணென்றற, வனமிகுத்தபிறவியகலவே
யதிகவீரட்டாக் காளாகிப்பாடினோ; னன்மைமிக்குயர்
வாய்முர்வருந்திரு நாவினிற்ககாயன்றனக்கடியேன்.

அரியபாண்டியன்றன்னதிகாரியா யமணோற்றக்கருங்
கழுச்சேர்த்தவன், குருசிலாமணமேறகுடிக்காவலன்கு
லச்சிறைக்கடியார்தமக்கடியேன், புரியுந்சிவயோகமெ
க்காலமும் போதநெஞ்சிற்புரிந்துணர்ந்தென்னையு, முரி
மையாகநினைப்போன்மிழலையோ ருய்வாழ்குறும்பன்
றனக்கடியேன். ய௩

மாவின்ன்கனிமாதவர்க்குட்டிழை வாரும்வெற்பிற்ற
லையாற்செலவர, னாவலாலெமதம்மையெனப்பெற்ற வ
ன்னைகாணாக்கா லம்மைக்குமடியேன், றாவினாவிற்ககா
யன்றன்பேரினாற் றண்ணிலாவுநீர்ப்பந்தனோடேனையும்,
பாவினன்பி னமைத்தவன்றிங்குளூர்ப் பனவர்வேந்தனா
மப்பூதிக்கடியேன். ய௪

சுந்தரப்பெருமானுடைய புராணம். 2 எள

சிலம்பிரம்முடற்சேரநின்பன்னிதான்சென்றுமிழ்ந்த
தாற்றீர்ந்ததுநோயெனச், சொலுஞ்சொலத்தர்பாற்பெற்
றவன்சாத்தைவாழ் தூயநீலநக்கன்றனக்கடியே; நிலங்
குமேமப்பேறுரனாரநீர் கேற்றுதீபநெய்க் கேதஞ்செ
ய்வெஞ்சமண், கலங்கவென்றுநன்னீரால்விளக்கிடுங் க
ரவிலாதநமிநந்திக்கடியேன். யசு

மண்டழைக்கச் சமணர்வலிகொட வந்துசெந்தமிழ்ப்
பாடவுமைமுலைக், கண்டரும்பயமுண்டுபுகழிழைக்கண்
ணனைத்துதித் தங்கம்பெண்ணாகவும, பண்டுநீங்கு கத
வ் மடைக்கவும் பாலைநெய்தலாய்ப் பாம்பதிறக்கவு; மி
ண்டுபுத்தர்கெடவிடிவீழவு மிக்கபாச்செய்தசம்பந்தர்க்
கடியேன். யசு

எந்தைதன்றந்தையேமுதலாயினோ மெல்லவர்க்குமி
றைவன்வன்றொண்டனோ, வந்தநோயையொழிப்பனெ
னப்படைவாங்கிவாழ்ந்தகலிக்காமர்க்கடியே, எந்துசாத்
தனூராயன்குரம்பையி னண்ணியத்தர்க்குநான்மறையி
ன்படி, முந்துசெந்தமிழ்மூவாயிரஞ்செய்த முத்தனாகிய
மூலனுக்கடியேன். யசு

விழிகளின்றிக்கயிறுகுறியதாய்வித்தகர்க்கந்தஞ்செ
ய்வெஞ்சமண், பழியர்நிந்தித் துக்கண்ணறதாளவிழி
படைத்தவாரூர்ப் பதிதண்டிக்கடியே; எழகுநீர்வயல்

உ.எ.அ. கந்தர்பெருமானாயுள் புராணம்.

வேற்காட்டீர்மன்னவனுடுகுதிலணைந்தபொருள்வர, முழுதுமன்பாபெருநற்குடந்தையின் மோகததிற்றந்தழர்
ககனுக்கடி யேன். உக

அந்தசெழுந்தருள்தலலானமொழிகலா வனபரந்த
ணனுவான்முனவேளவிகு, நெஞ்சுவந்தான்வந்திடப்
பெற்றமா நேயன்சோமாசி மாறனுக்கடியேன்; வஞ்சிபா
கனருட்காசி கருமபன்மேல் வந்துசெங்குற்றினமுமெறிந்
தவன், மொழிமெனமுடைந்தோனசங்கமங்கையிற் சாககி
யனறனதடியவாகுகடி யேன் உடு

பூதசாதன மேவுடபுனிதரார புண்ணியத்தரைப் பூ
சிககுடபுதியன, வேதியககுலனாகுகுடபினாமிக்கபத
தன சிறப்புலிககடியே; ஞானியதநாக்கமுதாய மகனற
னையாககிமறறு மானமுயென்னவே, தீதிலனபினழை
ததருள்வொருசெங்குடம்மென்சிறுந் தொண்டனுக்கடி
யேன். உக

எதிர்நீர்வண்ணனுடலுவாநீறதென் நிறைஞ்சநான
டிவண்ணனென்றேததலு, மதித்துநானடிச்சேரனென்
றேததிய வஞ்சிமன்னன்கழறிற்றறிபவன்; றுதிததான்
றிருத்தாண்டவம்பூனை தொலைவினித்தலுந் தோன்றப்
பெற்றெழுகிதான், விதித்தனன்முகமபாணராற்பெற்றரு
ண மேவுடவேந்தனுஞ்சேரனுக்கடியேன். 2.உ

சுந்தரப்பெருமானையுநர் புராணம். ௨௪௯

தீதிலன்பர்கள் செய்யுந்தொழிலெலாஞ் செப்பிச்செய்வித்தரன்கணநாயக, நீதிபெற்றவன்கொச்சைக்கதிபன் னேயனாங்கணநாதனுக்கடியே, னாதன்பாதமுடியாய்க்கவித்தரு ணற்கருத்திலமைத்ததுகொண்டுமண், போதவாண்டவருட்களப்பாளனும் பொய்யில்கூற்றுவனடியவர்க்கடியேன். ௨௩௩

சங்கமேவித் தமிழார்மதுரையிற் சங்கரணியற்சொக்கர்மேற்றண்டமிழ், பொங்குமன்டின் வகுத்தவராகிய பொய்மையற்றபுலவர்கட்கடியேன், வெங்கயத்துடனென்னையுங்கொல்லென மிக்கவாளளித்தருஞ்சடை முடிக்காய்ச், செங்கனற்புதந்தருள்பெறுகருவூர்ச் செய்யசோழனடியவர்க்கடியேன். ௨௪௧

அருட்டருந்தவர்க்கம்பொனேகொடுப்போர் னன்னமன்னவர்க்கிடுங்குறிபுடலர்க், கிரட்டிபொன்றருவசிங்கமுனைய நென்னுமன்பன்றனடியவர்க்கடியே, னிருட்கடற்குண்மீன்படுக்கின்முன்மீனை யெம்பிராற்கெனவிடுத்தின்மையாநாட், பொருட்செய்மீன்வரவிட்டானருள்சேர் போதநாகைவாழுகிபத்தர்க்கடியேன். ௨௪௩

தொண்டன்பொய்ச்சிவவேடமாய்வரத்தான் றுணைப்பதங்கள்விளக்கநீர்வார்க்கக், கண்டுநாணுமின்காஞ்செற்றபெண்ணு கடத்தலக்கலிக்கம்பனுக்கடியே, னண்டா

உஅயி சுந்தரப்பெருமானாயனார் புராணம்.

நாயகர்க்கணிவிளக்கேற்றம் கம்பொனின்றிச்செக் குழ
ந்துகந்தரங்கொய், தொண்டரும்விளக் கேற்றநின்றருள்
சே ரொற்றியூவருங்கலியனுநகடியேன். உசு

சங்கரன்றனககன்பொயிகழ்ச்சி தன்முனஞ்சொலிற்
முனவர்நாவை, யங்கரிந்நிடுவோனியல்விரிஞ்சியணிகொ
ணன்னகாப்புதழ்ச்சத்திககடியேன், மங்கைபாகத்தன்றா
னங்கடோறுமாசிலொவ்வொருவெண்பாவகுததவன்; க
ங்கைவேணியர்க்கன்பனையடிகள் காடவன்றிருவடியவா
ககடியேன். உஎ

இருக்குவேளுரொறுந்தலத்திருந்தே யின்மையெய்தி
ப்பொனம்பலதேகி, யருட்புலீசசரததரமகுப்புற்சிகை
யா லணிவிளக்கிட்ட கணமபுல்லாக்கடியேன், சுருக்க
மாயினசெய்துலகோரைத் துதித்தயாவையு நலமெனச்
செய்து; நிருத்தனற்கிரியடைந்தவன்கடூர் நீடவந்தரு
ள்காரிக்குமடியேன். உஅ

கொசசைவேந்தனை யெதுமலைந்திடைந்த குண்டர்த
ங்களைக்கொடுங்கமுமிசையின, வைச்சபஞ்சவனெல்வே
லிவென்ற மாறனாகியவழுதிக்குமடியே; னிச்சயாலயம
னமெனவறிவே நீள்விளக்கெனத்தனைமலரொன்ன, நச்
சுமன்பிறுற நெழுதவன்மடிலை நகர்விளங்கவாழ வாயி
லாக்கடியேன். உசு

சுந்தரப்பெருமானுயஞர் புராணம். ௨௮௧

ஒன்னலார்களைமலைதலையறியா ருதவுகூலிகொண்டவ
ர்களைவென்றப், பொன்னெலாஞ் சிவதவர்க்கு நுணீர்
பொருந்துசீர்முனையவொருக்கடியே; னன்னைபாகத்தரா
ரூரர்க்காய்ந்தவந்தப்பூவினைமோந்தவத்தேவித், தென்ன
ர்மூக்கினைத்தவர்கொய்யக்கரமுஞ் சென்றிரிந்தவன்கழ
ற்சிங்கக்கடியேன். நட

நிலந்தியங்குவெங் கருப்பின்மெய்த்தவர்க்காய் நெற்க
வார்தவர் சொற்குன்றமார்க்கெ, நிலங்குசெல்வங்களெ
னப்பறையறைந்த விருக்குவேளாநிடங்கழிக்கடியே, ன
லங்கொண்மன்னவன்கழற்சிங்கன்றேவி நம்பன்பூவினை
மோந்தனளென்னச், சலஞ்செறிந்தவண் மூக்கினையரிந்
தோன் றஞ்சைமன்னவன்செருத்துணைக்கடியேன். நட

தென்றரும்பொழிற்செருவிவிபுத்தூர்ச் செய்யவேதி
யன்சிறுவிலையாலான், பொன்றிமஞ்சனங்கரம்பொருது
கப் பொன்புனிதனாற்பெற்றபுகழ்த்துணைக்கடியே, னன்
றாற்கெனவானைசெய்நெல்லே யபின்நசுற்றத்தைமகவி
னைவாளாற், கொன்றாட்டியத்தான்குடிமன்னன் குல
வுகோட்புலியடியவர்க்கடியேன். நட

பரவியன்புசெய்பத்தர்கட்கடியேன் பரமன்றானையே
பாடுவோர்க்கடியே, னானைநெஞ்சகத் தழுத்தினோர்க்க
டியே னமலனாநிற்பிறந்தவர்க்கடியேன்; றிருமெய்மு

௨௮௨ சுந்தரப்பெருமானாய்ஞர் புராணம்.

ப்போதுந்தீண்டுவார்க்கடியேன் நிருந்தூநீறணிதேகத்த
ர்க்கடியேன், பொருவிலன்பராய்ச்சிவன்கழன்முன்னம்
புகுந்தமெய்யடியாகட் குமடியேன். ௩௩

கொண்டல்போன்மிடற்றெந்தையாவைகக் கோயில
ன்பினுற்கோலியேயிதயப், புண்டரீகத்திலமைத்தரற்சே
ர்த்தோன்பொலன்கொணின் றலூர்ப்பூசலுக்கடியேன், ம
ண்டருங்குழலுமைதிருமுலைப்பான் மகிழ்ந்துசம்பந்தர
யின் றனொன்னத், தண்டருந்தனஞ்சுந்தவள்சமணைச்
சாய்த்தமங்கையாக் கரசிக்குமடியேன். ௩௪

நசனன்பர்க்குக் கிளுடையுடனே யேற்றகோவணநெ
ய்தளித்தெம்மான், வாசநற்பதம்பெற்றகாம்பீலி மன்னு
சாவியநேயனுக்கடியே, நேசநெஞ்சினுலரீனையேகருதி
நீள்சிலம்பியாய்ப் பந்தாசெயதருளான், மாசிலாலயம்
பலகண்டசோழன் மன்னுகோத்திருச செங்கணற்கடி
யேன். ௩௫

பொன்றலாப்புகழெருக்கத்தமபுவியூர்பொருந்திசசம்
பந்தன் றமிழிற்றன்னிசையை, யொன்றவேபுனைந்தரனி
டத்திணைந்தன் றுயர்ந்தநீலகண்டப்பாணருக்கடியே, நெ
ன்றுநாவலூர்ச் சடையன்முன்றவத்தா லினியதையலா
மிசைஞானிதவத்தா, னன்றுறப்பெற்ற சுந்தரன் றுதிக்க
நற்றவத்தரும் புறம்பிலையென்றார். ௩௬

சுந்தரப்பெருமானாயுநர் புராணம். 2௮௩

வேறு.

மனத்திடையகந்தையில் வாறுமன்னியே
நினைத்துளோர்பத்தியை நின்னுநேசியான்
றனககெதிரில்லவன் சம்புகம்பர
னெனச்சொலந்தியா நினிதினேத்தினார்.

௩௭

எத்தியநந்திக ளேனையோர்களைத்
தேத்துறுமாச்சையா செலவிடுத்தபின்
மாத்தவராடைகண் மாசறுத்த
தோத்திரநாவராய்த் துறையினின்றானா.

௩௮

சுந்தரப்பெருமானாயுநர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௪௩.

உ

திருச்சிறுநாமலம்.

சுந்தரப்பெருமானாயுநர் புராணம்.

வசனம்.

திருநாவலூரில் சடையநாயனாக்கு மிசைஞானியார்க்கும்
புத்திரரூபமாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிகள் நரசிங்கமுனையநாயனா ரபிமான புத்திரனாகவிருந்து
திருமணமபுரியுமிடத்துச் சிவபெருமானே மானுடக்கோலங்கா
ட்டித் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற பெருஞ்செலவமுள்ளவர்,

௨௮௪ சுந்தரப்பெருமானையுட்புராண வசனம்.

தம்பிரான்ரோழனென்னுந் திருநாமமுள்ளவர். சிவபெருமானைப் பரவையாரிடத்துத் துதனுபினவா. இவரோருகாலத்துத் திருவாரூரிலாலயத்தில் முதலிலுள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்திருக்க முடியார் திருக்கூட்டத்தை வணங்காமல் சன்னிதானத்திற்செல்ல.

அத்திருக்கூட்டத் தொருவராகிய விதன்மிண்டநாயனார் திருக்கூட்டத்தையணங்காம லகந்தையோடுசெல்லு மிவனொன்ன, அங்கிருந்தவரிற் சிலர் தம்பிரான்ரோழனென்று சொல்ல விதன்மிண்டா மிக்ககோபமுடையவராய் இத்தொண்டரு மிவனாயாட்கொண்ட கடவுளும் இருவரும் புறம்பென்றனர்.

இதைக்கண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் சிவபெருமானிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய சிவபெருமானும் திருக்கூட்டத்தையணங்கித் துதித்தாலல்லது முடியாதென்றருள.

அப்படியே தில்லைவாழந்தணர் திருநீலகண்டநாயனார் முதலியவடியாகளைத் திருத்தொண்டத்தொகைப் பாவாற்றுதித்து வணங்கினபின் அவ்வடியா ரிரககமுற்றுப புறம்பில்லையென்றருளிச்செய்தனர். அதற்குப்பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அடியரி லொருவராகவந்துகூடினர். ஆதலால் அடியராய்ப் பத்திசெய்து அகந்தைவிடாதிருந்தால் செய்தபத்தியெல்லாம் வியர்த்தமாகும் என்றிந்தச் சரித்திரங்களையெல்லாம் மடிவாலமாச்சையர் ஸ்ரீவசுவதேவர்க்குச்சொல்லி மன்றையவடியாகளையும் வசுவதேவரோடுசெல்ல வனுப்பித் தாமுஞ் சிவனடியாராடைகளை யழுக்கொழித்துச் சிவத்தியானத்துடன் அந்நீர்த்துறையிலிருந்தனர்.

சுந்தரப்பெருமானையுட்புராண வசனம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்.

செல்வநற்பத்தியாலே தெரிபணிவீரசைவா
நல்லதோரமுதமன்னார் நற்கதிமகேசொன்று
புல்லுவார்பாவதூரர் பொருங்கியவித்தைமிக்கார், சொ
ல்லரும்பூதிமெய்யார்கருணையார்கொடையாற்றுவார். க்

உன்னிலுமகந்தையில்லா ரொழிவிலாவிரதசீலர்
கின்னரப்பிரமொன்னும் பேரினார்கிளரும்வாத
ரொன்னுமாகிரிகள்வீழ்க்கு பிடியனாற்படியொன்றில்லார்
மன்னருமுலகர்போற்றுஞ் சரணின்வரிசைமிக்கார. உ.

பொங்கியவிசையான்மிக்கபொருவில்பொண்ணீரில்வைக
துங்கநற்காரகத்தார் தூயதம்பொருளையெல்லாஞ் [த்
சங்கமசங்கநண்ணிச் சங்கையிலன்பினாலே
யங்கவர்க்கவஞ்சகத்தா லனுதினமளித்தலாலே. ந.

உள்ளநற்பொருள்களெல்லா மொழிந்துநல்குவராயும்
வள்ளன்மைகுன்றுராய மனத்தர்தங்கின்னரத்தைத்
தெள்ளிழைப்பாகர்முன்னந் திருந்தவாசிக்கநச்சிக்
கொள்ளுநீபொற்கா சென்றுதினந்தரவாங்கிக்கொள்வார்

உஅசு

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்.

உலகராச்சரியமெய்த வுவந்துமாதவரைப்பூசித்
திலகுநாணந்திகேச நிருஞ்சிவபத்திகீர்த்தி
நலமுறக்கேட்டுநச்சி நற்கலியாணநண்ணச்
சலமிலாவசவதேவர் சங்கமேசரன்போற்கண்டு. ௫

அதிகநேயத்தராகி யம்புவிபுறப்பணிந்து
விதியுபசாரமெல்லாம் விரும்பியேசெய்துவாழ்த்திக்
கதியெனத்தொழுதுபாத கமலநீர்ச்சேடமார்ந்து
பதியரனுண்மையாய்ந்து நந்திகள்பண்பார்நாளின். ௬

ஒருதினங்கல்லியாணத் தொண்டிறிபுராந்தகேசர்
மருவுமாலயத்துச்சென்று பிரமையர்வைகுங்காலை
விரவியோர்விடன் றனக்காம் வேசிக்குமேடங்கொண்டு
தெருவிடைவருங்காற்றப்பிச்சிவாலயம்புகுதக்கண்டு. ௭

பின்னொடர்ந்தம்மேடத்தைப் பிடிபிடியெனவிடன்றான்
சென்றுறக்கின்னரையர் செய்யநற்கருணையாலே
நன்றுறநோக்கிமேட நம்பரன்கோயில்புக்க
தின்றுநீகோற்றங்கஞ்சி யெம்பிரீன்தொடலோலென்று. ௮

கொல்லுதல்வெய்யபாவங் கொண்டவவ்வினையீதென்று
சொல்லுதியதிகமான சொன்னநாந்நருதுமன்றி
யல்லணிகண்டனன்ப ரடைக்கலமானசீவன்
வெல்லவேகாத்தனீதி நினக்கிதுமிருத்தநன்மை. ௯

காரியந்தேவையின்றிக் காணையுந்தேவையின்று
 னுரியாம்பரத்தைக்கீந்து நன்றுரைத்தொப்பச்செய்வாய்
 சீரியபொருளிரட்டித் தருகுதுஞ்செல்தியென்ன
 நீரியும்பொருணன்கொள்ளேன் மேடமேநேயமென்ன.

இவ்விலையன்றிமற்றொன் றிரண்டுவேண்டினையேலேனு
 மவ்விலைதருவேன்கொள்ளென் றளித்தலுமாயிரம்பொ
 செவ்வியவிலையென்மேட மென்றலுஞ்சீவனேயம் [ன்
 வவ்வியகின்னரைய ராயிரம்பொன்னும்வைத்தார். யக

வைத்தலுமவன்மகிழ்ந்து வாங்கிக்கொண்டேகமேட,
 மித்தையாங்கொண்டோமத்தன் முத்திரையிடுவோங்க
 ண்டா, யொத்தனையாகிற்சொல்லென் றுரைத்தலுமொ
 த்தேனென்று, நித்தர்தஞ்சன்னிதிக்க ணின் றுரைசெய்
 துசென்றான். ௨௨

மேடமுன்னாம்பின்னாக மேவுதலின்றிச்செய்தா, லாடு
 வள்பரத்தையென்ன வுன்னியோரதிகமையா; யாடகங்
 கொடுத்துக்கொண்டங் கவண்மனைகொடுபோங்காலைத்,
 தோடலர்குமுலியிவ்வா றனைத்தையுந் துணிந்துகேளா.

ஒவம்பிரீயெனதுவீட்டின் மேவலென்வெள்காதென்று
 கொம்பியிவ்வூர்விடர்க்குக்கூறுங்காற்சிரித்தெள்ளாரோ
 வம்பவிங்கென்றன்முன்னம் வந்துநின்முகங்காட்டேலு
 னம்பொனோவென்றன்வாழ்க்கைக்கானதாயுள்ளதென்னு

என்பெருஞ்செல்வம்பார்ப்பா யென்னினித்தெருக்க
 ளெல்லா, நன்பொனேபரப்புவிக்கே னாட்டுளவிடர்களா
 னோர், பின்புமுன் படப்பையிட்டுத் திரிந்தவர்க்கொவ்
 வாய்பேயா, மின்பொருமிடையார்முன்னான் வெள்கவெ
 ன்செய்தாயென்ன. யரு

இக்குறியுடனேபொன்னா யிரமுமிட்டனேகமேடம்
 புக்குடன்றருவனோன்பு போதநீசெய்வாய்காயேற்
 தக்கபொன்வேண்டினின்ந் தருகுவனென்னச்சீறி
 யக்குறிதந்தானோன்பின் றனுட்டிப்பனல்லாலாகா. யசு

என்னையத்தெயவங்கொல்லுமென்னவேவெகுண்டா
 ளந்த, மின்னையொப்பவன்சொற்கஞ்சி மிக்ககாமனுக்கு
 ககண்ணின், முன்னிலென்றுரைக்குஞ்சொல்லையுறுத்து
 வான்போனறுமுட, னிந்நீதிகொள்விர்மேடம்விடுவிரொ
 ன்றெதிரிசைத்தான். யஎ

மூந்தயாங்குறிககுலிங்க முததிறாதரித்தோநீயேன்
 வந்தனைவீடுகிலென்போ வென்றலுமதியிலாதா
 னந்தமோ - ததையோடி யடாந்தனன்கின்னனாயா
 வெந்திறற்கோபமாகி வெகுண்டிதேனேடாவென்னா

மறியைநீபிடித்தாயாகில் வசவராசையனோனை
 சிறியனீபோபோவென்று செப்பவந்தெளியானாகிக

குறியினைத்தொடரலிங்கக் குறியுள்ளவிதனைத்தீண்டிற்
றறியுமுன் றலையென்கையாற்சத்தியமஞ்சேன்கண்டாய்.

அச்சமிலீசுனன்பர்க் கடைக்கலம்புகுந்தோர் தங்கள்
வச்சிரபஞ்சரங்கா ணின் றலைமரையினுளம்
பிச்சுடன்பிடுங்கும்வேழ மென்னவேபெரிதுபேசிக்
கைச்சவன் றலையையோடி. வானினுற்கண்டித்தார்த்தார்.

விசையினுற்சென்னியத்தன் விமலவாலயத்துவீழ
வுசிதமன்றென்னவோடி வீழ்வதுபோலவீழ்ந்த
த நசவிலாவீசன்கோயி லத்திர னுடடங்கெரீண்ணுத்
தசைகொடாதீர்ப்பமென்னமதிப்புறந்தந்திட்டாரால்.உக

இறந்தவனுற்றார்வந்தா ரவன்றனையெடுத்துச்சென்றார்
சிறந்தவிச்சலன்பாலிட்டார் தெருமந்தா ரபயமென்றா
ரறந்தருவேந்தேதப்பின் றுலயத்தாட்டின்பின்னர், பிறிந்
திடாதோடிச்சென்றான் பிரமையர்கொன்றொன்றார்.

இனியநந்திகண்முகத்தை விச்சலனேறப்பார்த்து; நனி
தயாபரனாமீசனற்பத்தராகியுள்ளோர், மனிதநிற்பிழை
யிலானா வதைப்பதோபெருமையிலவூர், தனிவிரூநீனோ
யென்று தனாமன்னன்வெகுண்டுசொல்வான். உங

நம்மையார் தெண்டிப்பார்க ணமக்கெது ரில்லையென்
ன, வும்மைநீர் மதித்துச்செய்தீ ரல்லதங்குடையோன்

மேட்டஞ், செம்மையிற்கொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி
க்கொன்ற, வெம்மையன்றவத்தனென்று விளம்புதன்மி
கவுங்குற்றம். ௨௪

வேறு.

கால்கொடத்தனையுதைத்தலுபுனைக கடிதருத்தலுந்
தனயனைக்கொலலுஞ், சீலமின்றியே தந்தையைக்கொ
லலுந் தெரிவையைத்தவர்க் களித்தலுங்குலத்தான், மே
லாகீழினரகத்தினிலுணலு மிகககல்வினா லீசன்மேவிட
லு, மேலுநன்மையோ பாவநீர்நாவா வியம்பலேயறங்
கொடுமையேயியற்றல். ௨௫

அவனியெம்மைநீ ராளவேபொருந்தி ரஞ்சினேமும
தாண்மைக்குமிகயாம், புவனிமுற்றுநீர்கைகொருமெ
ன்றுபுரவலன்சொலநந்திகள்புகல்வார், தவநியாயராங்கி
ன்னரப்பிரமர் தம்மைநீயறியாமலீனுரைத்தாய், பவநி
யாயராமுலகரைப்போலப் பதறலாரவா பராமரித்திசை
ப்பாய். ௨௬

பன்னகப்பணியத்தனற்றருமப் பான்மைகுன்றலாப்
பரமநற்பததர், கின்னரப்பிரமையர் தமபெருமைவிளத்தி
லென்படாப்பாலரோமிகைககண், மின்னியல்லதுகோ
றலரவணிற் குரியபேர்களையோடவிட்ட றிந்தே, பின்ன
ரொன்றினைச்செய்யெனவேந்தன் பிழையுடன்படுமறிவி
னாள்விடுததான். ௨௭

விடுத்தது தினர் கடுச்செறிகண்டன் மிக்ககோயிலின்
வினாந்துசென்றணைந்தங், கடைக்கலத்துயிர்க் காம்பிர
மையரரியதாண்மிசைப்பணிந்துநின்றையா, கிடைக்கரு
ம்பெரியோய்சிறியோன்மேற் கிட்டியிப்பழி வந்ததேன
ருளென், றொடுக்கமுற்றுநின்றைறந்தனரன்பருள்ளவா
றிதுவிதுவெனவுரைத்தார். ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராங்குன்றானே யினியசான்றிதையி
சைவிப்பன்மெறிந்து, விதிக்கநும்மிறை வல்லனேற்செ
ன்று விளம்புமென்றலுமவர்மிகவேரீஇப்போய்க், கொ
தித்தகோபனும்விச்சலன்முன்னங் கூறமற்றவன்கொடு
ஞ்சொலானகையா, மதத்தனிவ்வுரைகாண்டொமென்று
வளங்கொடன்பரிசனத்தொடும்வந்தான. ௨௯

வேறு.

வந்துநந்திகள்கின்னரப் பிரமையர்மலர்த்தாள்
பந்தநெஞ்சராய்ப்பரவினார் தொழுதுமுன்பணிந்தா
ரந்தநன்னகர்ப்பத்தாக ளனைவருமணைந்து
புந்தியன்பொடுதொழுதுற விறைஞ்சி முன்புகுந்தார்.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தின்வனப்புத்
துங்கநற்பத்தாரநற் றுணையான்காச்சுடர்வாள்
சங்கமாகளுக்காளனா சான்றவாக்கினியார்
பொங்குவீரமதங்களின் றிருச்சையப்பொருப்பு. ௩௦

அரியபத்திமெய்யாயினார் சரணர்நெஞ்சாசை
பெரியரிச்சையார்சத்தி யத்தருப்பெருவயிர
மெரியனார்பாவாதர்புற் கிடயனர்கலர்கட்
குரியசாந்தியாலுயர்ந்துளார துயரமொன்றுறாதார். ௩௨.

என்றுதோத்திரப் பனைநுஞ்சு செய்தங்கங்கிறைஞ்சி
யொன்றுகாலையின்விச்சலன் கோயிலினுள்ளே
சென்றுசோதனைசெய்து நின்றோர்களைநீக்கி
வன்றிறற்கபாடங்களைத் தாழ்செறீஇவந்து. ௩௩

பகர்ந்திடச்சொலும்பரமனைக் கரியெனப்பணிகக
முகங்குளர்ந்தவன்கின்னரப் பிரமையர்முன்லரி
யுகந்துசென்றருங் கதவினிற்புழையினாலுன்றி
மகிழ்ந்துநோக்கினா திறற் தனகதவொலிமல்க ௩௪

கின்னரப்பிரமையர் தங்கிடைக்கருந்தவத்து
நன்னயப்பினையுரைப்பதே னாடியவளவே
பன்னகக்கரனாலயப் பல்கணித்தவந்
தன்னிலேதிறந்தன வினிக்கரியரன்சாற்றும். ௩௫

ஐயமில்லெனநின்றவர் துதித்தெழுமளவில்
பொய்யில்கின்னரப் பிரமையர்த்தன்முன்புகல்வார்
செய்யதாசமையற் கெறும்புரைசெயச்செய்தா
யுய்யுமன்பர்பாலூப்பொம்ம ருரையெனவுரைத்தாய்.

இச்சககத்தாமுன்கரி யென நகப்படியிசையென்
தரசமின்றியேகரதது வாளசைதனுநின்றாத்தார
முச்சகங்களுஞ்செவிமிற வெலிதததம்முழக்கங்
கச்சபத்தின்மேற்சேடனம் கணபணங்கலங்க.

நுள

ஏழுநாழிகையிப்படி முழங்கவேயெமமான
குழுமேயரல்லாலொலா மூர்ச்சிதநதொலையா
தாமுநெஞ்சமாய் விசசலனவசமுற்றதனால்
வாமுநந்திகள்பிரமையா கழனரிசைவணங்கி.

நுஅ

பெருமையாக்கிதம்பிரியலா யல்லபாபரிணியாய்
மருவுபுண்ணியவாரியே பகந்தையைமதியாய்
சரணாந்தியாதாரமே தருவனகரததாய
துரியமாயையின் மூரனே தீரனே தூயாய.

நுசு

பத்திமாதனைதலைவனே பரசிவயோகா
மெத்துசாதகமேவலாய் விமலமீதசிகளே
சுத்தசித்தியாய்தவர் பத சுமலததொன்கருப்பா
நித்தகின்னரப்பிரமையா கநனையநினைப்பாய்.

சுஉ

என்னுந்திகளானன மினி தூட்டுககித
தென்னுந்துந்தவர்பிரமையர் திரிபுராந்தகனை
யுன்னுண்பினுனோக்கியே யுனையொழிகென்றா
மன்னுமவ்வொலியடங்கின மண்ணுளோர்தெளிந்தார.

திருந்துவிச்சலபுரிபுளோர் நன்மையேசேர்ந்தார்
பெருந்திறத்துயிர்புண்ணியம் பெற்றனபேரா
திருந்திறற்செறிவிச்சல னவசமற்றெழுந்தா
னருந்தவத்தரம்பிரமையர்க் கிறைஞ்சினனன்பால்.சுஉ

வேறு.

அதிகவற்புதபுகழுளாயபய மளவில்பத்தியினங்கமே
யபய, மதியிலார்பிழைபொறுத்திநீயபயமன்னுகின்னர
ப்பிரமையவபயங்,கதியின்முடரைப்புல்லரைப்பொல்லா
க் கவலைநெஞ்சனாக்காத்நுள்செய்வாய்; நதிமுடிச்சிவ
னெமக்குநீயல்லா னுடபாமறியோமவனுருவம். சாட

திரிபுராந்தகனின்னுரைகௌச் செப்பெனக்கரிசெப்
பினன்றேசம், பெரிதுமூர்ச்சிதமெய்தலிற்கருணை பெரு
கிநீயலமென்றலுமொழிந்தா, னுரியநின்பெருங்கருணை
யாவியாங்கருய்தெயூந்நனமென்னவேதுதித்தான், பி
ரமர்விச்சலன் முகத்தினைப்பார்த்து பினாகபாணியைப்
பேணிவாழ்கென்றார். சுசு

தலையிழந்துயிரழிந்தவன்மன்னைத் தாமெழுப்பினர்த
லாமன்னன்மகிழ்ந்தங்,கலேவில்கின்னரப் பிரமையர்சிவ
னென்றன்பினேத்தினரன்மனையனைந்தா; னிலைமைநீங்
கலாத்தண்டநாயகரு நின்றபத்தருநேயத்தினிறைஞ்சி;

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்.

உசுநு

மலையெனுந்தமதகங்களினடைந்தார் மன்னுகின்னரப்பிர
மையருடனல்.

சுநு

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - கூகசு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கின்னரப்பிரமையர் புராண

வசனம்.

சிவனடியார்களிற் சிறந்தவராகிய கின்னரப்பிரமையமான்
பவர் அளவற்ற செல்வமுடையவர், இவர் தமதுசெல்வமுழு
தும் ஜங்கமாராதனைக்கே செலவுசெய்து அதனும் பொருட்டு
றைவுநேரிட்டும் தமது உதாரகுணம் நீங்காதவர் தமது கின்
னரவாத்தியத்தைச் சிவபெருமானுடைய சன்னிதியில்வைத்து
ச் சிவகீர்த்திகளைக் கானம்பண்ண, இதைக்கேட்ட சிவபெரு
மான் மனமகிழ்ந்து கின்னரப்பிரமையர்க்கு நித்தமொரு பொற்
காசபெறக் கட்டலாயிட்டனர். அதைக்கொண்டு தமது ஜங்க
மாராதனை நியமந்தவறுது காலங்கழித்துவந்தனர்.

இவர் கல்யாணபுரத்தில் வசவதேவர்செய்யும் ஜங்கமபத்
தியை யடியார்மூலமாகவறிந்து அவ்விடத்திற்செல்ல, அவ்வச
வேசுவரரும் தமதுகுருவாகிய ஜங்கமேசுவரரென்றே பாவனை
பண்ணி யுபசரிக்க, அவ்விடத்திருக்குளாளில் ஒருநாள் அவ்வூரி

௨௯௬ கின்னரப்பிரமையர்புராண வசனம்.

லிருககுந் திரிபுராந்தகொன்னுஞ் சிவபெருமான தாலயத்திற்
சென்று தெரிசித்து நிறகும்போது ஒருதூர்த்தன் ஓராட்டுக்க
டாவைத் துரத்திகுகொணடுவர அந்தவாடு சிவாலயத்துட்செ
ல்ல அதுகண்ட கின்னரப்பிரமையர் அவனைத்தடுத்து அபய
மென்மஞ்சிவந்தபடியால் அதன்விலைககிரட்டிப்பாகப் பொன்
கொடுப்பெனென, அந்தத் தாசிதூர்த்தன் அதன்விலையாயி
ரம்பொனென்றுசொல்ல பிரமையரும் அவவாறே கொடுக்க
அததூர்த்தனு மதுகொண்டு வேறுசில ஆடுகளைவாங்கித் தன
ருசிவீட்டிதசெல்ல இவையெல்லா மறிந்தவாதத்தாசியும் அந்
தவாடே என்ருலதெய்வத்துககு பரீதியாயுள்ளது அதுவேண்
டுமென்ன பினனுங் கின்னரையரிடத்துசசென் ருட்டைப்பப்
றப்போக அவாதடுக்க இவன்வலிந்து சென்றுபிடிக்க அடபோ
துகின்னரையர் மிகுந்தகோபததுடனே அவன்றலையைவெட்டி
க கீழேவீழ்க்க அந்தத்தூர்த்தன சுற்றத்தா விச்சலராஜனி
டத்துமுறையிட அவன் வசவதேவரிடத்துககோபித்து அவ
ரோடு மனேகசிவபத்தரோடு ஆலயத்திற்புகுந்து பார்க்குங்கா
லத்துச் சிவபெருமான் இந்த அன்பரிடத்து யாதொருகுற்ற
முமில்லையென்று சாசுத்சொல்ல இவர்மகத்துவத்தைக்கண்ட
யாவரும் வணங்கினர். பிரமையர தருட்பாவையால் இறந்த
தூர்த்தனு முயிபெற்றெழுந்தனன். தேவர்களும் பூமாரிபொ
ழிந்தனர் பிரமையா வசவதேவாவிச்சலன் சிவன்டியார்களுல்
லாந தம்மிடங்களிற் சோந்தனா.

கின்னரப்பிரமையர்புராண வசனம்

மு த ரி த் து.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம்.

மற்றுமொருபேரன்பர் மதிமுடிப்பார்தமக்கினியார்
கற்றவொண்ணிலைமையினார் கலைக்கேத்தபிரமையர்
நற்றவோசிவமென்பார் நண்ணிலிங்கவபிமானர்
சொற்றசித்தப்பிரசாதர் சுகதுக்கந்துறந்துள்ளார். க

உலகியலையெண்ணுத வொருமையினோகாந்தர்
சிலைமணிபொன்னொன்றாகத் தெரிசிக்குந்தீரத்த
ரலைவறுமாயாதீத ரங்கலிங்கநிட்டையினார்
தலைமையுள்ளசத்தியமே தருஞ்சீவன்முத்தனார். உ

முன்றலையிற்சிகைமுடிந்து மோகவெண்ணீறணிந்து
தன்மேற், சுன்றியவொண்டிலகமிட்டிக் காதுமச்செந்த
ளிர்சேர்த்தி, யன்றியுறங்கருந்துகிலையணிந்தொருநாணா
புரஞ்சேர்த், தொன்றிலிணைசதங்கைபுனைந் துடலைவளை
த்துறங்கையா. ட

சிலம்புசதங்கைகளார்ப்பச்செய்யவயன்றலைக்கோடென்
றிலங்குகலைக்கோடதுவொன் றிடக்கரத்திலேந்தியே
வலங்கொள்கரத்தரிவென்றிற் றண்டென்னமரத்தண்டு
கலங்கனின்றிப்பற்றிவெற்றிக் கலைக்கேத்தகோலராய். ச

௨௬௮ கலைக்கேத்தபிரமையா புராணம்.

அத்தனடியாரவைபு ளாடவல்ல பிருங்கிவந்தா, ணித்த
னாயெண் ணிலிங்காங்கர்க் கேதறலங்க ணிங்குவந்தான்,
மெய்த்தநெறிவெண்காடு வியந்துபெற்றபிள்ளைவந்தான்
முத்திவல்ல துக்களவ்வை மோகநல்லமகனவந்தான். ௫

அரனன்பரகந்தோறு மனைந்துமுததவினயஞ்செய்
துரமொன்றுகரத்தண்டி னுபாகலைக்கோடொத்தியே
பரனன்றுபரசமயர் பட வெறிந்தவடல்பகரா
திரமொன்றாதக்கன்மகத தேவாபட்டபடிபாடி. ௬

காமாதியாறென்னுங் கரியினங்களரிவந்தா
னுவாகனனன்பர்க் கானவடியான வந்தான்
மாமாயையற்றபத்தா மனக்களிப்பாமகன்வந்தான்
சாமாறுநீங்குதவா தருஞ்சேடத்தாகிவந்தான். ௭

அன்னையேயெனமகிழந்தங் கவர்கூரிடுமரிசிகறி, முன்
னையினுங்குறைந்தாலு மொழிவரிதாய்வளாந்தாலு, நன்
னயத்தாற் கொணர்ந்தன்பா நயக்கரித்தமமுதுபடைத்,
தென்னையவர்செய்தாலு மிறைஞ்சியுள்ளமினி துறுநாள்

மிடியினுலொருபத்தன் மிகநொந்துகின்னைய
ரடிகளனைந்துய்வமெனு மாவலாற்றேடிமிக
வடிவுதளர்ந்திவரிருக்கும் வழிவந்துவைகுதலு
முடவிளைத்துநீயிவ்வா றுற்றதெனவுரையென. ௮

கேடள விலவனமகிழாது கலைகேதததிரமயபாமுன்
வாபா மிகாதுரைசெயவான வனொண்பாக்கரனமுன
ன, மீட்கிடுகொடுபனென்பரிகநாலங்கினனைய, ரா
ட்டகை நமக்கததனபொன்னனு நினமுமளிப்பனென்று

சொன்னாகளனைவருமக சொற்கேட்டவவவளவே
யென்னாமிடிபவாபா மெய்தியினறுதீபபனென்று
முன்னவனு எவாரேன மொழியுமவாமடமேதந
கனனாராகாணிலெனந நமிலமபாபாறுவேன மக

என மொழியுமவனைபபாத திவமுறுவலசெயநியமபே
லனவநமரன்கூலியளிசகககினனநவிறறுச
தனமயலனறனககதிக சமபததிதாநுமில்லந
கனககநிசசிரதனலலன காணவனைககணிப்பரோ. மஉ

எபபெருமான மெய்யடியாரக கிதுவுமொரு மேன்மை
யோ, நமபனமகிழகதிடுவகூலி நாடொறுமொரபொற்கா
சாந, தமபெருமையறகேட்குச தவதக்தாராக கெடுப்
போனை, பமபுவியினமெய்யனபாறியினமிகநகைப்பரால்

கினனரனையடிககடிநீ கிளரனபாறறுதிப்பதுவே, னன
னைபங்குனிததுமன மடங்கிணைருமபுகழை, முன்னி
நின்றுபாராட்டின முத்தியுண்டதனறியீ, தென்னநன
மைபொன்னவனோ தநதுனறனிடரொழிப்பான. மச

௩௩   * கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம்.

அவன்மடமோவருந்தூர மஞ்செனீவேண்டுநிதி
கவலையறக்கோடியென்று கரத்தண்டிற் கலைமருப்பைச்
சிவனினேவிற்றட்டுதலுஞ் செழுநிதியக்குவையாக
நவமுறமுன்சொரிதல்கண்டுநல்குரவோன்பணிந்தேத்தி

வேறு.

உடையினேவிரித்துவப்பா லொளிதருநிதியையெல்லாம்
படியினுமெடுத்தெடுத்துப் பரிவினும்சேர்த்தங்கராத்து
முடிமிசைதாங்கிசென்று முதுகனமாதலாலே
வடிவநொந்தெம்பிராணர்நந்திகள்கடைமுன்வைத்துயுக

அரன்மனையுட்புகுந்தா னருள்வசவேசாமுன்னம
வரநிதிவந்ததுந்தான் வந்ததுங்கலைக்கேத்தைய
ருணாசெய்தவாறுஞ்செப்பி யோங்குமததனமெடுத்தற்
கரிதெனக்கோராளவிட்டுக் கனுப்புதியையவென்ன.

நந்திகளதிசயிக்கு நற்களிப்புடையாகிச்
சிந்தையின்மகிழ்ந்திவ்வாறு சிவனறிந்துடுவனென்று
சந்தநற்காமதேனு தன்னேவேண்டினர்க்கேநல்கு
மிந்தநம்பிரமையர்ப்போ லெவர்க்குநின்றருள்வாரில்லை.

கலைக்கேத்தபிரமர்போலக் கனத்தகின்னனாயர்சீலா
நிலைக்கேற்றதல்லவென்று நிந்திக்கவல்லர்யாவர்
சிலைக்காமநாசனென்னத் தெரிதராச்செயலார்தம்மை
யலைக்கேத்தவுலகராலே யறிவதற்கெளியதன்றால். டிசு

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம். நடாக

எனப்போற்றிநின்றபத்த னிருந்தனமெடுத்தற்காள்விட்
டனைப்பாகர்க்கன்பரான வத்தவர்க்காண்பலென்னுங்
கனக்காதன்மனத்தாற்சென்று பிரமையர்கழனிதைஞ்சி
வனப்பார்க்கரங்குவித்து வாழ்த்துநந்திகளைநோக்கி.உய

சொலக்கேட்டிதண்டநாத தூயநற்பத்திமாதி
னிலைக்கானதலைவனான நின்னிடைக்கின்னரையன்
மலக்காயமெண்ணுனல்லோர் மதிக்கின்றவழியனன்றே
விலைத்தாவென்றானேகேட்டு நம்பிபோலிவனுமானான்.

படிக்காசையுற்றுக்கேட்டும் பரமனைப்பகர்வாயென்றும்
பிடித்தாடிப்பெறும்பேறீதேபெரி துநம்பிரானைப்பேணி
ச்சடக்காகப்பெற்றாரன்றோதனமதிப்படிவேண்டாவோ
படித்தாவதென்றிருந்தும் பரமனைவழிபாடாமல். 22.

கிட்டுமோபலநாளாபாங் கெண்ணையங்கண்ணிபாகர்க்
கிட்டமாயினசெய்யாவாறிலிதெமக்கொன்றுமீயா
னட்டவர்செய்தபத்தி நன்மையைக்கண்டாநன்றாய், மு
ட்டயாமிடித்தோமத்தன் மோகத்தாற்பெற்றார்செல்வம்

காலையிலெழுந்துமலை காணுமவ்வளவுந்தொண்டு
கோலமாயுழைத்துமஃகங்கொள்வதோர்படியொன்றில்
லேஞ்சிலநின்பிரமையன்சீர்செப்பநம்மளவோவோர்கா
லேலவேயிராகம்பாடி யிருந்தனம்பெற்றசெல்வன். 23

நாடக கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம்.

மண்ணுள்ளோர்க் கண்ணல்சான்று மகிழ்ந்துரைதரச்
செய்தன்னே, யண்ணியேகாணவந்தோர்க்கனமிடத்தன
ம்வேண்டாவோ, கண்ணுதறனக்களிக்குங் காசுடன்கல
ந்துகொள்வா, னண்ணுநங் காசுதா நன்னிதியிவண்
டாபித்தேம். ௨௫

வண்டில்கள் பலகொண்டெம்பால் வரச்சொனீநண்படு
கக், கொண்டகின்னரனையென்னக்கூறிகங்கலைக்கேத்தை
யர், மண்டலிலத்தம்வைக்கமட்டறுதனகமாகக், கண்டு
நந்தண்டநாதர் கசிந்துநின்றிறைஞ்சுங்குலை. ௨௬

அறிந்துடன்கின்னரைய ரஞ்சியஞ்சலிக்கரத்தா
லிறைந்தபத்தியினுல்வந்து நெடிதுறவிறைஞ்சினின்றர்
மறங்கொளாக்கலைக்கேத்துநயர்வரவணைந்தருகிருத்திப்
பிறந்திறப்பதற்குவேராம் பிராந்தறவுபதேசித்தார். ௨௭

கிளர்புந்நந்தியார்க்குங் கின்னரப்பிரமையர்க்கு
முளமகிழிலங்கபூசை யுவந்துறச்செய்தமைத்தாந்
களவிலாவபசாரஞ்செய்தவர்களையகலாநண்பான்
வளமுறுமிலியபத்தி மனத்தராய்வைகுநாளின். ௨௮

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧0௨௨.

க லே க் கே த் த பி ர மை ய ர் பு ரா ண

வ ச ன ம்.

இன்னுமொரு சிவபத்தர் கலைக்கேத்தபிரமைய றென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், லிங்காபிமானியாவர், சீவன்முத்தர், இவர் முன்குடிமீயைமுடிந்து சர்வாங்கமும் விபுதியைத்தரித்து நெறியிற்றிலதமிட்டுகாதுகளின்மேற் றுளிர்களைச்சாத்தி கரிய வாடையொன்று இடுப்பிற்றரித்து ஒருதாளில் சதங்கையுந்தரித்து "உடலைக்கூனிநகைத்து இடக்கையில் மான்கொம்பொன்று கரித்து வலக்கையிற் றண்டமொன்றுபற்றிக் கலைக்கேத்தகோலங்கொண்டு" அதற்கேற்ற பாடல்களைச் சொல்லிக்கொண்டு முகத்தாலபிநயஞ்செய்து சிவபத்தர்கள தில்லந்தோறுஞ்சென்று அவர்களிட மரிசிகறிமுதலிய பிசைகளை ஏறினுங்குறையினும் மனமகிழ்வோடேற்று அவற்றைக்கொண்டு சிவனடியார்க்கமுதுபடைத்து அவ்வடியார் நன்மைசெய்தாலுங் கொடுமைசெய்தாலு மதற்குமகிழ்ந்து சீவிக்குறாள்களி லொருநாள்,

ஒரு சிவபத்தர் தரித்திரத்தால் மிகவுமினேத்து இம்மிடி திரும்படிக் கின்னரையரை வணங்குவமென்று சென்று இந்தக் கலைக்கேத்தபிரமையர் திருமடத்துவழியாய் வரும்போது அவனைக்கண்டு நீரிவ்வா றுடலினேத்து முகமழுங்கியிருக்குங் காரண மென்னென்றுகேழ்க்க, அஃதும் இல்லாமை காரணமாக நொந்து யாசித்தற்பொருட்டுக் கின்னரப்பிரமையரிடத்துச்செ

நாசு கலைக்கேத்தபிரமையர்புராண வசனம்.

ல்கின்றேனென்ன, அப்போது கலைக்கேத்தபிரமையர் நீர்சொ
ல்வது சரியன்று அக்கின்னரபிரமையர் வறுமையற்றுச் சிவ
னிடத்துயாசித்து அவர் தினமொன்றுக் கொருபொற்காசுகொ
டுக்க அதனைக்கொண் டமுதளிகின்றா. நீ ரவ்விடத்துச்செ
ன்று பெறுவதுயாது, அவரதுமடமும் நெடுநதூரமிருக்கின்ற
து உமகருவேண்டும் நிறிகளை யிவ்விடத்திற் பெறுவீரென்று
கையிலிருநத கலைக்கொம்பைத் தண்டினுற்றடடிச் சிவத்தியா
னம்பண்ண அஃது அளவற்ற திரவியத்தைச்சொரிய, அதைக்
கண்ட தரித்திரா வணங்கித்துதித்து தமதாடையை விரித்து
திரவியத்தை வாரிக்கட்டித் தலையிலெடுத்துச்சென்று சுமைதா
ங்கமாட்டாது வசவதேவர்மடத்துச் சென்றிறக்கி வசவதேவ
வைவணங்கி தமதுவர்த்தமானங்களைச்சொல்லி யொருசுமையா
ளித் திரவியஞ்சுமக்க வருள்வீரென்று கேட்க, அவர்க் கவ்வா
றனுப்பி அப்போது வசவதேவரும் மனமகிழ்ந். தத்சயித்து
இப்படிக்கொத்த தபோபலமுள்ளவனாக்கண்டு தெரிசிக்கவே
ண்டுமென்னுங் கருத்துடையவராய்க் கலைக்கேத்தபிரமையரை
ச் சென்று வணங்கித் துதித்துநிற்க, அவரு முபசரித்திருக்க
ச்செய்து கேளும் வசவதேவரே கின்னரபிரமையர் நடைக
ளெல்லாம் உலகத்தைபிரமிக்கச்செய்யு நடையாகத் தோற்று
கின்றதல்லது முத்திசாதன மொன்றையுங்காணேம், சிவபெ
ருமானருளிருந்தும் அவரிடத்துப் பொற்காசுபெறுதலும் சா
க்ஷிசொல்லுவித்தலுமோ புத்தியாவது இந்தத்திரவிய மெவ்வ
ளவு வேண்டுமானாலும் தருவோம் வண்டிகளைக் கொண்டேற்
பிக்கொண்டு போகச்சொல்லுமென்ன.

இதைக்கேட்ட கின்னரபிரமையரும் மனமகிழ்ந்துவந்து
கண்டு வணங்கித்துதித்தனா. கலைக்கேத்தபிரமையரு மனமகி

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராணவசனம். நூநு

ழந்துபசரித்துப் பூசைக்கிடம்பண்ணிப் பூசைமுடிந்துபின் திரு
வமுதுசெய்வித்துப் பின் கின்னரபிரமையர்க்கு லோகபிரா
ந்தி நீங்கும்படி யுபதேசித்தார். இவர் மூவரு மொருவனாயொ
ருவர்விட்டு நீங்காதிருக்குநாளில்.

கலைக்கேத்தபிரமையர் புராண வசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றமபலம்.

—*—

மோளிகைமாரையா புராணம்.

—*—

நீளறிவார்சிவ விங்கநிட்டனார்

மோளிகைமாரைய றென்னுமுத்தனா

ராளதிகந்தரு மன்பின்வித்தனார்

மீளரும்பிறப்புறா வீரசைவனார்.

க

ஒருமைசோதருமர்நின் மலத்தருத்தமர்

சரணர்சங்கரன்புகழ்த் தாகநீங்கலா

பெரிதரன்பூசையுட் புறம்பும்பெற்றுளார்

விரதமண்டுள்ளர்மெய் விகாரமற்றுளார்.

உ

அறுவகையுட்பகை யற்றகத்துளே

யுறுசுடர்நீங்கலா வுளத்தர்நீயரைச

நடாசு   மோளிகைமாராயர் புராணம்.

செறியலார்மயக்கிலார் திடமகத்தர்பாற்
பிறிவரும்பூசையுந் தொழும்பும்பேணுவார்.   நட

பரசுகொண்டரும்பெரும் பரந்தகான்புகுந்
துரவியவிந்தன முறத்தடிந்துபின்
பெரிதெழிற்சமையெனப் பிணித் துச்சென்னிகொண்
டுரியநல்விலைகடை யுற்றுமாரியே.   ச

அப்பொருளான்மகிழ்ந் தளவின்மாதவ
ரொப்பவின்னமுதளித் துவக்கநந்திகள்
செப்பருஞ்சுவையனந் தினமளிக்கவார்ந்
தெய்ப்பறாதிவரிடத் தினிதருந்தியே.   ரு

சென்றுநந்திகண்முனஞ் சேர்ந்துசெஞ்சொலால்
வன்றிறன்மாராயன் மகிமைபோலுளா
னின்றெனவிசைத்துநீ யிடுமிட்டானத்தி
னன்றிமாராயனிற் புற்கைநன்றுகாண்.   சு

இன்னநாளென்றிடா தென்றுமொப்பறத்
தன்னருந்தொழிவினாற் றருக்கித்தான்றரு
நன்னெறிப்பண்டமோ குருணிறற்றவ
ொன்னிலோவளவிலை யிருந்தருந்துவோர்.   ள

எனப்பெரியோலொ மேத்தக்கேட்டருண்
மனத்தராய்நந்திகண் மகிழ்ந்துமாராயர்

கனத்தமாமடந்தனிற் கடிதுசென்றவ
முனற்கருமனைவியை யுவந்துகும்பிடா.

அ

வேறு.

மாதுநந்திகளைவணங்கி மஞ்சனந்தாட் கேந்திரிற்
வாதரவாலநீனா யஞ்சிரின் றுவாங்கித்தம்
பாதமலர்களைத்தாந்தம் பாணியினுல்விளக்கிக்கொண்
டேதமிலென்பரற்குன்ன மிடுகன்னையெனவிருந்து. கூ

அருந்தையிலார்சிவார்ச்சனைப்போதாதரத்தீராயிரம்பொ
மகிழ்ந்துறுமஞ்சனச்சாலை வழிமஷறயவிருத்தியே [ன்
யுகந்தரன்பூசனைபுரிந்தங் கொண்ணுதலாமம்மடவார்
தருங்கழற்குச்சரணென்று தம்பிரான்சேடமுண்பார்.ய

மிடியனிதிகண்டாற்போன் மிகமகிழ்ந்தங்குடல்புளகித்,
தடியவனுங்கிதுவன்றோ வரும்பிறவிமருந்தென்று,முடி
வில்பத்திவித்தென்றுமுத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றுங்,
கடிதருந்தி யெழுந்துமுன்றிற் கண்சென்றுசெப்புவார்.

இம்மடத்தைப்பார்த்தோர்கட் கில்லையேமுன்றீமை
யிம்மாத்திற்கருகாக வியங்கினோர்முத்தரன்றோ
விம்மடத்தைச்சுழுவந்தோர்க்கெண்சித்தியெளிதாகு
மிம்மாத்திலனுமீதி லேற்றினோர்பிறப்பிலரால். ௨௨

இம்மடத்திலன்னமின்றே வினிதாகநீரோனுங்
கைம்மடுத்திங்கயின்றாலுங் கடும்பிணிகள்விடுமென்றே

௩௩௮   மேளிகைமாராயர் புராணம்.

தம்மிடத்துவசவேசர் சாரவுச்சிக்காலத்தே
யம்மகிமைமாராயரிந்தனச்சுமைகொண்டங்கணைந்தார்.

இந்தனர்தங்கடையிருத்தி யெழின்மடத்துட்புகுங்காலே
வந்தடி கண்மனைவியார் மகிழ்ந்துநின்றவிளக்கியபின்
றந்தருமத்தவர்க்கமுதற் தருக்கியளித்தருச்சனையிற்
சிந்தையந்துறும்போதுசிவார்ச்சனைசெய்படியகத்துள்

வேளரியார்க்கினியவச வேசுரர்முன்வைக்கவுற்ற
சாளிகையைக்கண்டிதென்ன சார்ந்தவராரிவ்விடத்தி
லாளுடையானர்ச்சனைசெ யகத்தென்னவம்மடவார்
நீளறிவாலவ்விடத்து நிகழ்ந்தசெய்துசெப்பிலார்.   யரு

பாவனையான்மாராயர் பார்த்துவசவேசுரனத்
தாவகலவறிந்துநந்தி சற்பத்தியுயிரன்றோ
மேவுநமதிலம்பாட்டை விடுவிப்பார்வேறெவர்தாம்
பூவுலகிப்புண்ணியத்தோ வறியர்நுயர்போக்குவரால்.

திண்ணியநற்கருணைநிதித் திருநந்தியெம்மிடத்து, நண்
ணியதுதன்மக்க னாமென்னுநன்பினு, லெண்ணியன்
றோவுய்ந்தனமியா மிதுபோதுமெம்பிரான், றண்ணளி
யாலளித்ததொழிற் றரும்பொருளேசாலுமென்னு.   யெ

இன்மையென்பதியாமறியோ மெல்லாந்தான்வல்லனெ
ன்று, நன்மைநிதியினையிரண்டு நற்றவர்க்கீந்தவர்களரு,

மென்மலர்த்தாள்விளக்கியநீர் விறகுதட்டின்மேல்வீசப்,
பொன்மயமா மிந்தனத்தை மாயார்போற்றாராய்.

ஆயிரம்பொனிறையாக வரிந்தரிந்துசங்கமத்திற்
கோய்வதின்றிக்கொடுக்கவவரொண்கரத்திற்கொடுபோ
நேயவசவேசுரர்மு னிகழ்த்தவறிந்ததிசயித்துத் [ந்து
தாயபத்தித்திருவான மாயைநாத்துதிசெய்யா. யக

சடக்கெனவேபயந்துவந்து சரணாராமோளிகைய, ரடிக்க
மலங்கனிற்பணிந்துன் னடைக்கலங்காத்தருளென்று,
முடிக்கண்மலர்க்கரமிரண்டு முகுளிதராய்நின்றளவி,ல
டற் பெரியோர்மாயார் நந்திகண்முன்னருள்செய்வார்.

இப்படியேயுரைக்குமதென் னேதுசொன்னோநின்னையா
மெய்ப்புடையமிடிப்பத்தர்க் கினியவுயிராகுமுன்னே
யொப்புடையாரிப்பாரி லுண்டோவெம்போலிகட்கு
வைப்பளித்துவாழ்விக்கும் வள்ளன்மைவசவேச. உக

கேட்டியின் றுயாமறிந்தேங் கிளர்கனகச்சாளிகைநம்
வீட்டில்வந்ததுன்பொருட்டால் விடிந்தனநாமிகநல்லை
யீட்டுசெல்வப்பிரியைநல்லை யிணையிலாக்கருணைநல்லை
நாட்டிலுயிர்க்கிதந்தருவாய் நல்லைநல்லையெனநவில்வார்.

தருக்கியெனக் களித்தனபோற் சற்பத்தர்க் களித்தனை
யோ, வரத்தின்மிகுமடிவாலமாச்சையன்மைந்தனெனை

யிரக்கமுடன்வளர்த்திகண்டா யென்றினியமுறுவல்செய்யக், கருத்திரங்கிவசவேசர் கலங்கியன்பாற்கழறுவார்.

பரிசமிரும்பிடைக்குறையைப் பார்க்குமோபொன்மேருகரியகொடியினக்குற்றங் காணுமோகடியேன்றன், பெரியகுற்றம்பெரியோய்நீ பிறித்தறியிற்பெரிதறியா; தரியநன்மைமோளிகைமாயர்வெண்ணையாண்டருள்வாய். ௨௪

இலவதனிற்கனியுண்டோ வெரிகுளைச்சீதமுண்டோ சலமதனின் வெண்ணையுண்டோ தழற்குழியிற்சலமுண்டோ, வடியாகல்லினெகிழ்ச்சியுண்டோ மறையுண்டோ புலையரிட, மலைமனதேதென்னென்னிடநல் லறிவில்லையாண்டருள்வாய். ௨௫

என்றுவசவேசர்பணிந் தெதிராகவின்முறுவ, லொன்றியருண்மாயரொழிவிலன்பாலெடுத்தணைத்து; நன்றுரைத்துவிடைகொடுப்ப நந்திகடம்மடத்தணைந்தார்; முன்றமதுதொழிற்கொண்டு மோளிகைமாயாரிருந்தார்.

மோளிகைமாயர் புராணம்

... ..

—

மோளிகைமாயாய் புராண

வசனம்.

மோளிகைமாயாய் சிவபத்தியினால் ஸ்மிகச்சிற்றந்தவர், கா
மாதிகுற்றங்களைத் துற்றந்தவர், அடியார்க்கடியார் சிவகீர்த்தியைக்
கேட்டலிற்றுகமுள்ளவர், உள்ளும் புறம்புமொத்தவர், பிரதி
தினமுங் காட்டகத்துச்சென்று விறகுகட்டிக்கொணர்ந்து வி
ற்றதனால் வரும்பொருளைக்கொண்டடியார்களுக் கமுதுபடை
ப்பவர்.

இவ ரிவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் வசவதேவரது திருமடத்
திற் திருவமுதுசெய்தவடியார்கள் இவரது மடத்திற்புகுந் த
முதுசெய்து பின்பு வசவதேவரிடத்துச்சென்று சுவாமி வசவ
தேவனோ மோளிகைமாயாய் விறகுகட்டுகொண்டுமாரி தின
ங்குறுணி தானியங்கொணர்ந்து ஆயிரத்தின்மேற்பட்ட வடி
யார்களுக் கமுதளிக்கின்றார் தமது மடத்தி லுணவின் வகை
யவ்வளவு வளம்பற்றுது என்று அவரது தெய்வீகத்தைச்சொ
ல்ல வசவதேவரு மதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து ஒருதினந் தனியே
சென்று அவரது மனைவியாரிடத்துப் பரத்துக் கன்னம்பேண்
டுமென்ன மனைவியாரும் உபசரித்து பூஜைக்கிடம்பண்ண வ
சவதேவரும் பூஜாக்காகத்திற் பெட்டகத்துடன் நிரவியத்லத
வைத்துவிட்டு அமுதுசெய்தருளித் தமதுமடத்துச்சென்றனர்.

விறகுகொண்டுவரப்போன மாயாரும்வந்து விறகுகட்
டைச்சார்த்தி நடந்த வர்த்தமானங்களை யெல்லா முறிந்து அடி

நாடெ மோளிகைமாராயர்புராண வசனம்.

யார்களுக் கருச்சித்துத் தாள்களைவிளக்கி யந்தப் பாதோதகத்
தை விறகுகட்டின்மே லிறைக்க அதுமுழுதும் மாற்றியுயர்ந்த
தங்கமாயிற்று. ஆயிரம்பொன்கொண்ட தொருவிறகை ஒருஅ
டியார்க்கென்று விதித்து விறகுகளையெல்லா மடியார்களுக்குத்
தானம்பண்ணினர். அதைப்பெற்ற வடியார்கள்சொல்லக்கேட்
ட வசவதேவர் மோளிகைமாராயரையடைந்து உமது மகிமை
தெரியாதென்று வணங்கித்துதித்தனர். அவருமெதிர்வணங்கி
யுபசரித்து மடத்திற்செல்லவிடுத்துத் தாமுந் தொழிலி னிய
மத்திருந்தனர்.

மோளிகைமாராயர்புராண வசனம்

முற் றி த் து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

க ன் ன ப் பி ர மை ய ர் பு ரா ண ம்.

தன்னேநிகரில்லாத தம்பிராற்கினியநண்ப

ருன்னருந்சங்கமத்திற் குரியவன்னம்படைத்தற்கா
மென்னதொழில்செய்தாலுமினமில்லையெனுமெண்ணம்
பின்னமிலார்பேர்கன்னப் பிரமையொனப்பெற்றார். க

பொருளாகமாவிதவர் பொருளென்னப்பிரிந்திருப்பா

ரருளாளனடிப்பூசை யகம்புறம்பினகலாதார்

வெருளாதவீரசைவா சாரமேவிரும்பியுள்ளார்

தெருளாருமற்புதஞ்சேர் செய்கையாரசிவஞானர். 2.

முகமாயமிடுத்திலக முட்குல்லாக்கத்திரிகை
வெகுஞானிவாய்க்கட்டு விழிக்கட்டுவீசமண
லகமேயோர்நாக்கட்டங் கவர்கண்கட்டருஞ்சொக்குப்
புகவோட்டுநாராசம் போடுகல்லுப்பொறிவண்டு. நட

சுரியவுண்டைகரிக்கலசங் காராடைதுறட்டுக்கோ, லரிய
பொருடெரியவிழி யஞ்சனமேல்வழுக்கெண்ணெய், யுரு
வுபடையிவைமுதல்கொண் டோரடிவார்ச்செருப்பணிந்
து, மருவுகன்னக்கோல்கொண்டு வாய்த்தசகுனங்கண்டு.

அணியுமிகுசெல்வமுள்ளோ ரீகமூலமறைவறிந்து
தணியிருள்போய்நிலக்கன்னஞ்சுவர்க்கன்னந்தாழுதறத்
துணியுமிவையாற்சென்றுட் குவியன்பர்களைக்காணிற்
பணியுமுறையாற்பணிந்து பரவிமற்றுந்திரும்பியே. கு

அல்லாதபவிகண்மனை யடைந்தவரிலடைந்தபொரு
ளெல்லாங்கைக்கொண்டேகியீசனன்பர்க்கினிதளித்தே
நல்லாவலாற்பணிந்து நயந்தேத்துநாளினலம்
வல்லாராந்தபோதனர்கள் போதவரவணங்கியே. சு

இருட்கன்னமிடுவதென்ன விப்பகலேவிச்சலனிற்
பொருட்கன்னமிடுவமெனப்பொருந்தியநன்மனத்தராய்
வரத்தன்பர்பிரமையர் மறுகில்வரவசவேச
ரருட்கண்ணாற்கண்டுபணிந் தஞ்சலித்துநின்றளவில். ஞ

நந்திகளையுறநோக்கி நகைத்தின் றுபகற்கன்னம்
பிந்தலின்றியிடவேண்மெ பிடி.கன்னக்கோலைநீ
வந்தரசன்பண்டாடி மனைக்காட்டுவசவவெனத்
தந்தருமஞ்சங்கமச்சொற் றவறுமையாதலால். அ

முறைமைவழுவி துவென்று மொழியாமற்பிரமையரை.
பிறைமனையிற்கொடுசென்றங் கிருநிதியபண்டாடி
நிறைமனையிதெனக்காட்டி நீடுகன்னக்கோ லுமளித்
தறநெறியாம்வசனோச ரகன்றரசனருகணந்தார். ௩௩

வெளிக்கன்னமிடிசென்ன வினையாமோவென்னும்,
லளித்தெம்மையாண்ட தவரரும்பசியாவினைப்பொன்னு,
வொளித்தங்கோர்புடையிலிருந் தொண்கோல்கொண்டே
க்கத்தாற்; றளிர்ச்செங்கைவருந்தவுற்றுத் தந்தொழிலைச்
சாதிப்பார். ௩௪

நிலக்கன்னமிடும்போது நிதிக்குவையாய்நிறைந்துடவுங்
கலக்கங்களில்லாதார் கன்னத்தாலுட்புகுந்தே
யிலக்கஞ்செய்பொற்பெட்டி யெடுத்தக்கொண்டின்பத்
தா, னலத்தன்பர்பிரமைய ரவ்வாயினண்ணுங்கால். ௩௫

துய்யசெய்கைவீசவேசர் சொற்சித்திதோற்றற்கோ
வையர்கன்னப்பிரமைய ரரும்பெருமைவிளங்கற்கோ
செய்யகன்னமண்டனமாய்ச் சிவனருளாற்றேவர்க்கு
மெய்யறியக்காண்பரியார் காவலர்முன்வெளிப்பட்டார்.

விச்சலன்முன்னறிவிக்க மிகவெகுண்டுவசவேச
 னச்சுறவன்சுக்கினனோ நன்மெனமீசையைமுறுக்கித்
 தைச்சுறவெவ்விதழுகவ்வித் தக்கதிதுதன்னைநம்பி
 வைச்சநமக்கிரண்டுன்னத் தண்டநாயகன்மதித்தான்.

சுறியனெனவன் துதன்னைத் தேராமன்மன்னித்த, மு
 றைமைநன்றி தனையாற்றின் முழுதுமின்று கரைத்தன
 னென், தறியவொன்றிப்பகற்கன்ன மாண்டியைக்கொ
 ண்டிடுவித்தான், சுறியவனுக்கிது வென்ன காட்டினன
 ங்குடிக்கேடன்.

தன்னகத்திற்கினியகள்வன் தனக்குத்தான் கொடுப்பத
 லான், மன்னனகப்பொருள்கவர வழிகாட்டும்வகையெ
 ன்ன, வென்னுயிர்க்குமினியேத மெண்ணுவனமென்றி
 கழ்ந்து, கன்னமிடுமவ்வாயிற் கடுகவந்துபார்க்குதலும்.

கன்னத்தால்வாங்கியமண் கற்கனகமணியாக
 மின்னத்தான்விச்சலனும் வெகுளியிட்டுவிரும்பியவன்
 டன்னத்தவிரன்முக்குத் தனின்வைத்தித்தனமேது, மு
 ன்னுற்றகள்வெனவன்யொழியென்னமுறையென்றான்.

நிருபன்முனம்வசவேசர் நிகழ்த்துவார்பிரமையர்
 பெருமையினையானறிந்து தேசினல்லானரர்க்கடங்கா
 தருளுடையாரிவர்பதத்தி லமர்தருபிறப்பதிவர்
 திருவிழிகுளிரண்டன்றோ சுமதேனுசெனிக்குமிடம், யௌ

வேறு.

இவரருட்சித்தத்தன்றோ வெண்ணியதருங்கற்றோன்று
மிவர்கரப்பரிசத்தன்றோ பரிசவேதிகள்வந்தெய்து
மிவர்பெருங்கருணையன்றோ சித்திகளீயவல்ல [ம்.
திவர்கருத்துவப்பச்செய்தார்க் கெளிதுநன்முத்தியின்ப

இவரிலைகன்னமிட்ட பொருளலாதைவயுங்கொள்ளா
ர், சிவனருளன்போது செய்யினுஞ்சிவனுக்கின்ப; மவ
மிவர் செய்தியென்றிங் கறிவினிற்கொள்ளேல்வேந்தே,
தவறலரித்தனன்பர் செய்வதேதருமமாகும். டக

பாண்டவர்சூதாற்பூமி பற்றற்றார்மூர்க்கர்முத்தி
பூண்டனர்வேட்டையாலேதசரதன்பொல்லாங்குற்றான்
வேண்டருங்கயிலைபெற்றார்கண்ணப்பர்வேந்தர்மின்னார்
நீண்டமாமயலாற்கெட்டார் சுந்தார்நித்தர்க்காரார். உடு

கொன்றுமாண்டவத்தோனுற்றான்கொடுங்கழுத்தண்
டியார்தா, நன்றருட்பெற்றார்பொய்யா னாகத்தைத்தரு
மன்பார்த்தான், சென்றருட்கயிலைபெற்றார் சிறுத்தொ
ண்டர்செய்யவேந்த, ரொன்றினர்நரகமன்னருயர்ந்தனர்
சேரர்சோழர். உக

வேகமாங்களவால்வீந்தான் சூத்திரவீரனென்போ, னு
கல்வத்தியத்த னச்சுநல்லாளதானு; னாகையாலிவர்செய்
மார்க்க மதுவுஞ்சன்மார்க்கமாகுந், தோகையோர்பாகர்
கூடாச்செய் யதன்மமுந்நூய்தாந்தன்மம், உ.உ.

எனச்சொல்லுஞ்சிவாகமங்க ளிவரரியயர்க்குமிக்கார்
நினைத்திவர்மடத்திற்செல்லுந்தவர்க்கிந்தநெறியாலன்ன
மனத்தவர்க்கித்தநல்கி மாழைகண்மாண்டகாலே
யனத்திடற்கன்பரல்லா ரகத்தினிவ்வாறுசெய்வார். ௨௩

அத்தவமுடையாரத்தர்க் கன்புறவீ துசெய்யுஞ்
சுத்தராமிவர்தாள்சேர்ந்த மண்ணெலாஞ்சொன்னமாய்
த்திவ், வுத்தமரிவ்விடத்துமுன்னேவாழ்விக்கவுற்றா, ரித்
தகையிவர்க்கென்செல்வ மென்பவையெளிதாமென்ன.

இவர்கையிற்கன்னத்தாலே யெய்தியபொருளைநல்கித்
தவரிவர் பரிசுத்தாலாந் தமனியமனைத்துங்கொள்ளென்
றுவமையில்வசவதேவ ருரைத்தவப்படிமன்னீந்தான்
சிவனருணந்தியார்பாற் பிரமையர்நண்பாற்சென்று. ௨௪

சங்கமந்தமக்கிறைஞ்சித் தம்மனையாருந்தாமு
மங்கவர்க்கித்தத்தூய வறுசுவையமுதமைத்தே
பங்கமிலன்பினுலே படைத்தவர்பரிகலங்கள்
பொங்கியநேயத்தொன்றியருந்திமுன்போலிருந்தார். ௨௫

கன்னப்பிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று.

க ன் ன ப் பி ர மை ய ர் பு ர ண

வ ச ன ம்.

கன்னப்பிரமையொன்பவர் வீரசைவசிகாமணியா யுள்ளவர், உடல்பொருளாவி மூன்று மடியார்களுக்கே தத்தம்பண்ணினவர், நெற்றியில் மாயப்பொட்டும் முட்குல்லா கர்த்தரிக்கோல் வேட்டைநாய்கள் வாய்க்கட்டு விழிக்கட்டு மருந்துகள் வீசியெறியும் மணல்கள் சொக்குப்பொடி மணிதனாக் கைகால்களைக்கட்டிப் பாய்ச்ச நாராசங்கள் எறிகற்கள் பொறிவண்டுகள் வில்லுண்டைகள் கரித்தோண்டுகள் கரியவஸ்திரம் தூறட்டுக்கோல் பாதாளாஞ்சனம் சறுக்கெண்ணெய் உருவியகத்திகள் கன்னக்கோ விவற்றைத்தரித்து காற்றுக்கழலணிந்து சிவனடியாரல்லாதவர்வீட்டி விருட்காலத்துச்சென்று கன்னமிட்டு அடியார்களுக் கழுதுபடைக்கும் நியமமுள்ளவர், இதனால் கன்னப்பிரமையொன்று சொல்லப்படுவர். இப்படியிருக்குநாளில் சிவனடியார் வரவர அதிகமாகவருதலைக்கண்டு இனி யிருட்கன்னஞ்செய்துவரும் பொருள்கள்போதாது பகற்கன்னமிட்டுப்பொருள் கொண்டுவிடுவெண்டுமென்று சருதி பகற்காலத்தில் விச்சலராஜன் அரண்மனையிற் கன்னமிடச்செல்ல, அப்போது அவ்வீதியில்சீன்ற வசவதேவ ரிவரைக்கண்டு வணங்க, அவரிடத்துத் தமதுகருத்தைவெளியிட்டு கன்னக்கோலை வசவதேவரையிற் கொடுத்து அரசனது பொக்கிஷமிருக்கு மிடத்தைக் காட்டவாருமென்று கூப்பிட வசவேசரும் அடியார்மொழிகளை மறுதவராதலால் அப்படியே அரண்மனைப்பொக்கிஷ ஸ்தானத்தினை

கன்னப்பிரமையர் புராணவசனம். நூலகம்

க்குறிப்பித்து விச்சலனிடத்துச் சென்றிருந்தனர். பிரமையரு
ம் பயமின்றி யடியுர்ப்பித்திருப்போயென்னு மேக்கத்தோடு த
மது கன்னக்கோலத்தைக்கொண்டு நிலக்கன்னமிட்டு பொக்கி
ஷத்தில் நுழைந்து இலக்கம் பொன்னிறைந்த பெட்டியொன்
றையெடுத்துக்கொண்டு புறப்படுங்காலத்தி லங்கிருந்தகாவலா
ளர் தெய்வீகமாக விவனாக்கண்டு அரசனிடத் தறிவித்தனர்.
அந்த விச்சலராஜனும் கோபாக்கினியிருந்து பற்களைக்கடித்து
மீசையைமுறுக்கி இந்தத்திருடொல்லாம் வசவேசர் கூட்டத்த
ராகவே யிருத்தல்வேண்டும் வசவரை நம்பிவைத்ததற்கு அவ
ரோ நமக்குத் துரோகம்நினைத்தார் முதலிற்றானே யித்தன்மை
யொன்று தெரிந்துநடப்போமாயி னிக்கேடுகூழ்வதின்று, ஆத
லா லிவ்வாண்டியைக்கொண்டு பகற்காலத்திற் கன்னம்வைக்
கச்செய்தார் என்னுசொல்லி விரைந்துபுறப்பட்டு கன்னம்வை
த்த இடத்தைவந்து பார்த்தபோது அக்கன்னத்தாலிழந்த மண்
கல் முதலியன சுவர்னரத்தினங்கொகப் பிரகாசிக்க, அப்போ
து விச்சலராஜன் கோபந்தணிந்து மூக்கிற்கையைவைத்து இ
ந்ததனங்களேது இதற்குமுன் கள்ளன் எவனாவது வந்தனனோ
என்றுகேழ்க்க, அப்போது வசவதேவர் சொல்லுவார் கேளும்
விச்சலராஜனே இவர் மகிமை யுமக்குத் தெரியவராதாதலால்
நாமேசொல்வோம் தேவர்நாட்டுக் கற்பகவிருகூங்கள் இவர்பா
தங்களிற் பிறந்தன, காமதேனு இவர்கண்ணிற்பிறந்தது, சிந்
தாமணியும் இவர்நினைத்ததன்றி யொன்றுங்கொடாது, இவ்வா
று மிக்கசெல்வமிருந்தும் கன்னமிட் டடியார்கட்கு ஆராதனை
செய்வ திவ்நியமம் ஆதலா லிவ்வா றச்சமின்றிச் செய்தனர்.
அது நமக்கு லாபமாகவே யெண்ணவேண்டும், இவரெதுவரை
யிலுஞ் சென்றுவந்தனரோ அந்தப்பூமியெல்லாம் மாற்றுயர்ந்த

௩௨௨ கன்னப்பிரமையர் புராணவசனம்.

பொன்னாகும், ஆதலாற் கன்னத்தில்வந்த பொருள்களை யவரி
டத்திற் கொடுத்துவிடுமென்றுரைக்க, அவனு மவ்வாறுகொடுத்
து அவர் பாதம்பட்டவனாயிலு முண்டான பொன்னையெல்லா
ம் லாபமாகக்கொண்டனன். கன்னப்பிரமையரும் முன்போல
ஐங்கமபத்தியாற் குறைவின்றித் தமது மனைவியாருட னிருந்
தனர்.

கன்னப்பிரமையர் புராணவசனம்

மு ந் தி ந் து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்.

குண்டலிராயகர்பாதமலாது குறிக்கொள்ளா
கொண்டருபேருமுகண்டி சவுண்டையொன்றுள்ளார்
பண்டிதர்நேயர் தவர்க்கினிதான பரிந்தீவார்
மிண்டியவாதர்களைக் கடிவாருடல்வியாதார். க

நல்லவையான முகந்தொர்வித்திடுகல்லாடி
யெல்லவருந்துதிசெய்பவர் வெம்பவமில்லாதார்
புல்லலரிச்சைகணற்குண மின்செயல்போடாதார்
சொல்லருளுனசுகத்த ரிரண்டினாசொல்லாதார். உ

முசுண்டிசசவுண்டையா புராணம். ௩௨௬

மிகுதுதிட்டமொடெ னன்றனுமான விதங்கண்டா
தகருயாசாபவனுக்கிரகஞ்செய சமததுள்ளார
பொககமினமாசவாவீரதவததுறை பொன்றா
ரககரவாபாணாககரி பாபபூ தனை ௧௧௧ ௩

என்றெச்சகமாப நதர் வகி லெழுச்செயவா
ராறுடனங்கிவழிகாணவிலகி லா கதுள்ளா
ரீறுடலிதகுறினுஞ்சிவபா தியெ யெள்ளாதா
பாதினமுசுண்டியெனுடபகி றறிவா வாழநாளின் ௧௧௨ ௩

நகரிகளசெய புசெழுநெழு சோகநயதெங்குந
தொநகமதானதநிநது சவுண்டை பாதுயநணபாற
புத்திமயிழநதவதை தெரிசி ததெபுநிநதோர
ளநதவாதமமு னே புராகாநகவாறுறறா ௧௧௩ ௩

அங்கனுயா தெழு பெ டிநினைநதவலங்ர
செங்கனிகண தனமேன மனமுறறதுதீர்வா
நங்கபலிங்கநீ வேதன மினறிநிநானலகிச
சங்கரசே மருநதுது மெனறுநிநிசெல்லா. ௧௧௪ ௩

ஐயா முசுண்டிசவுண்டையா நெஞ்சகமாபிபபால
வெயயனவாகி பவெட்டி மரததடிமேவுறறே
கையகவேலவிதிநததொளி ரககனிகைகொள்ளாத
துய்யசிவாயவுனககமு தாகவெனசசொல்லி. ௧௧௫ ௩

௩௨௨. முக ண்டிச்சவுண்டையா புராணம்.

அக்கனிபோதவருந்தவர்கையி னளித்தன்பான்
மிக்கனதம்பரமற்குரிவேத மிகச்செய்தார்
தொக்கமகத்தருடன்சிவசேட சுகத்தாராய்
மைக்கடற்றத்திருந்தமுதென்ன மகிழ்ந்துண்டார். அ

முன்னிமுசுண்டி யருந்தமுசுண்டி சவுண்டைய
மென்னுன்னமு முன்கனியாண மெனும்பேரா
மங்காவீதியணைந்தருணந்திக ளாவாமும
பொன்னணிமாளிகைவாயில்கட ந்து புத்தாரால். ௨௦

ரித்தர்சவுண்டையதேவாமகததுவ நேரொல்லாம்
பத்தர்சிகாமணிகந்திகள்கண்டு பயந்தனபா
லொத்தநலத்தொடுகூடலசங்கம ருற்றற்போன்
மெத்ததிகாதரவுற்றுயர்பததி வித்தாலே. ௨௧

சடக்கெனவங்கணமுத்துபணித்து தருக்கன்பான்
மடத்திலெழுந்தருளப்பணியாதன மன்னப்பின்
விடற்கரிதாகியநல்லபசார விதங்கொண்டு
நடத்தவிருந்தனர்பின்னோமடத்து நயந்துற்றார். ௨௨

மெய்த்தவராசசவுண்டையர்வீர சிவாசார
மத்தலமொப்பநடந்துகிடந்திடு மந்நாளி
னித்தவர்முன்னமோர்பத்தன்விபூதி யிருத்தாவெ
னத்தவெனில்லினோர்நற்கனியாணமமைக்கின்மேன். ௨௩

முகண்டிசசவுண்டையர் புராணம். ௩௦௩

அக்கனியாணநலம்பெறவென்பதி யன்பாலே
மிக்கருளுற்றி வங்கனெழுந்தருள் வீரென்ன
நக்கனதன்பாசவுண்டை யரொப்பி நயந்தார்பின்
சிககனவான திடங்கொண்மகத்தர் செறித்தெங்கும். ௩௦௩

எண்ணில்சிறப்பு நெண்ணில் களிப்பொடெழுந்தார்ப்
ப,நண்ணிமுகண்டிசவுண்டை யாசெல்லுநன்மார்க்கத்
துண்ணிலவும்பயமெய்தி யுநதி யொலித்தெங்குத்
தண்ணிலவோநதிவந்ததுகண்டு ஈவுண்டையா. ௩௦௪

ஆபநதிககரைகின்றொருந்தவ னவ்வாரி
மேயவநீரையருந்தியொழித்தல் விளங்காயோ
தீயபவித்திரள்விட்டிடுமப்புனை சேராதே
பாபுநதிப்புனருசையாசெற்றது பாராயோ. ௩௦௫

வேறு.

மன்னுநற்கேசசொன்னும வளளலைவசந்தனாக்க
ணுன்னருமசனிதேவ ரொனபவருளத்தாற்கொள்ளா
நன்னெறித்தியானராகி நயப்புடனிருக்குங்காலை [லோ
முன்னிரீ யவாமேல்வந்து முடிந்தனை முன்னாய்கொல்

என்றுநின்மோகரிப்பை விடுவிடுவதியென்றெய்தித்
துணறுதங்கரத்துவாளேவிதிர்ந்துநீர் துண்டித்தார்த்தார்
சென்றிடுமாறிரண்டு செய்யமேகங்களென்ன
நின்றநீமலைபதென்ன வழிவிடாநெடிதுதாரம். ௩௦௬

௩௨௪ முகண்டிச் சவுண்டையா புராணம்.

அந்நதியாகாயத்தி லணைந்தமையரன்மெய்யன்ப, நுன்ன
ரும்பெருமைதன்னை யுயாகரந்திபாற்கேட்பே, மென்ன
மேலெழுந்துசென்று சவுண்டையாக்கிறைஞ்சு மாபோ
ற், மன்னரும்பா தாளத்து வீழமன்றவத்தோர்கண்டார்.

கண்டமாதவர்கணீரைக் கடிந்தடித்தாலிரண்டு
துண்டமதாமோவென்னுஞ்சொல்லினைத்தலிர்த்தாரொன்
வண்டவராசராச சவுண்டையாமகிழந்துசெல்ல [பா
வண்டநாயகனைப்பாடி யாவொருகனிப்பாராப்பார, லு

கரம்புபங்குறிப்புடை ப்பார்காணகுகள்களித் துக்கொ
ள்வார, திரும்பியநதியைநோக்கிச் சிரித்துமேலெழுந்
துபாய்வார், பரம்பிமாகரங்குகொடிச் சவுண்டையர்
ப்பாடாநிற்பா, நிருஞ்சுடாப்பரசுசூல மெறிந்துநின்றெ
கிறோயேறபா. உய்

காளமாரகண்டாவென்பார காலனைக்காய்ந்தாயென்பார
வேளினையெரித்தாயென்பார்வெம்புரஞ்சு, யாயென்பா
ர், நாளளவில்லாயென்பார்நவரிபிளந்தாயென்பார, நீள
ராப்பணியாயென்பார்நெடுந்தலைத்தொடையாயென்பார

ஆகவெல்லோருங்கூடி யாகங்கள்புளகங்கொண்டங், கே
கநாயகனைநீங்காச்சவுண்டையர்தமையுமேத்த, மாகலோ
கத்தோர்போற்றமண்ணவர்மகிழ்ந்துவாழ்த்த, மோகமா
ம் : அகையைக்காய்ந்த சவுண்டையா முனைந்துசென்று.

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம். ௩௨௫

பெருங்கலியாணமெய்தும் பெரும்பதிதன்னுண்மேவி
யருந்தவரனேகர்குழ வளவில்வாச்சியந்தழங்கப்
பொருந்தருஞ்சிறப்பினோடு புண்ணியவதுவைதன்னின்
விருந்துபசாரல்க வருந்தினர்மீண்டுசெல்வார். ௨௩

அப்பெருவதியின்மற்று மளப்பருங்காட்சிமன்ன
செப்பருந்தவத்தர்நாவிற் சிவத்துதிமுழக்கமோங்க
வெய்ப்பருங்கல்லியாண புரத்தவொதிற்கொண்டேத்த
வொப்பரும்விரதநிட்டசவுண்டையருவகைபொங்க.௨௪

வீதியுட்புகுந்துசெல்லும் வேலையின் எந்தோர்கன்னி
நீதியார்சவுண்டையர்க்கு நேயத்தாற்பணிந்துநிற்பத்
தீதிலாபுனக்குமின்னே தீர்க்காயுவெனப்புகன்று [ர்.
கோதிலாமகிழ்ச்சிபொங்கக் குலவித்தம்மடந்துட்புக்கா

புக்கபின் சிவார்ச்சனைக்குப் புகுந்துளநெகிழ்ந்துபோற்றி
மிககமெய்யன்பினெட்டு விதார்ச்சனைபதினென்னுந்
தக்கநல்லுபசாரங்க டாழ்வறச்செய்துவந்து
செக்கரஞ்சுடையார்க்கண்டுசிவானந்தத்திருக்குரளின்.

சின்மயசவுண்டதேவர் திருமொழிதப்பாதென்னு [கோ
நன்மையை விண்ணோர்மண்ணோ நலம்பெற நம்புதற்
மென்மொழித்தந்தையர் வினைத்திறநீங்கியத்தன்
றன்மலாடி க்காளாகுத்தன்மையோசின் னுட்பின் னர்௨௪

௩௨௬ முகண்டிச்சவுண்ணை யர் புராணம்.

அந்தநல்வாழ்த்துப்பெற்ற வாயிழைமரிக்கவங்கண்,
டந்தைதாயழுதுவீழ்ந்து தகாமிசைப்புரண்டெழுந்து,
கொந்தலர்க்குழலையேந்திக் கொண்டுவந் தையர்முன்னரி
ட், டிந்தமி னுன்றாண்முன்ன மிறைஞ்சுமின் னென்று
சொல்வார. உஅ

ஐயநின்வாழ்த்துப்பொய்யா தடியனேற்க நுன்செயெ
ன்னத், துய்யதன் றாளில்வீழ்ந்து துயரிப்பா தம்மை
நோக்கிப், பொய்யதொன் றில்லாமெய்ய லொழுமினீரோ
னப்புநன்று, செய்யதங் கருணைகூர்ந்து திருவுளமகிழ்ந்
தென்செய்வார். உக

புண்ணியவயதுநாறு புக்கிருமென்பதல்லா
லுண்ணிலவுயிர்ப்பிணைக்கு மொப்புவுருளரோவென்று
நுண்ணியர்நின்றுசொல்லு நுவலினைப்பரிகரிப்பார்
திண்ணியசவுண்டதேவர் தெரிவையைச்சிறிதுதட்டா.

கரத்துவாள் விதிர்த்தெழுந்து கனவயி ராக்கியத்தா,
லுரத்துவாமின்னேயென்று பெயரினையுரைத்தழைத்தா
ர், சிரத்தொனிகேளாமுன்னஞ் சவுண்டையர்திருநோ
க்கத்து, வரத்தினம் றுயின்றெழுந்தோர் வண்மைபோ
ன்மதித்தெழுந்தாள். ஈக

பார்த்துந்சவுண்டதேவர் பதுமநற்பதம்மணிந்து
கூர்த்தமெய்யன்பினாலே சும்பிடுங்கரத்தளாகி

முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணம். ௩௨௭

நேர்த்துமுன்னிற்குமாநை நேயத்தாற்பிதாவுந்தாயு
மார்த்தெழுந்தனைத்துக்கொண்டா மங்கங்கள்புளகநீட.

துதித்தனர் மண்ணேர்விண்ணேர் தூந்துமியைந்து
மார்த்தார், மதித்தெழும்பிதாவுந்தாயுஞ் சவுண்னையர்ம
லர்த்தாள்போற்றி, விதித்தவட்டாங்கமெல்லா மேதினி
யுறப்பணிந்தார், நிதித்திரள்கண்டாற்போலநெஞ்சகமு
ருகிசசொல்வார். ௩௩

தருந்தவராசராச சவுண்டையவெமக்குநீசெய்
பெரும்பிரானோபகாரப் பெருமைக்குநேரதாக [ம்
வருந்தியேயாங்கள்செய்யுங்கைம்மாறுமற்றொன்றில்லை
பொருந்திரின்னடிமையாகப் புகுவதேகருமமென்றார்.

மடிந்தெழுந்திருந்துநின்ற மாதிற்குந் தாதையார்க்கு
ம், வெடிந்தன னெனப்புகன்ற தாய்க்குநல் விருப்பின
லே, படிந்தசீ ரிவிங்கநேசப் பார்வையாற் றரித்துப்பின்
னுங், கடிந்துதுற் சமயம்வெல்லுங் கருத்தினார் மடத்தி
ருந்தார். ௩௪

முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிற்று.

—
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௦௯.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

~~~~~

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராண

வ ச ன ம்.

சிவபெருமானது பாதகமலங்களையல்லது மறஞ்ன்றையு
ம் மனத்திற்குறியாதவராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையரென்பவர்
முசுண்டியென்னும் நகரத்திலிருப்பவர், சிவனடியாகட்கேயி
னிதான வெப்பொருளையும் பரிந்துகொடுப்பவர், துர்மதவாதிக
ளைக் கடியுஞ் சங்கற்பமுள்ளவர், இறவாத தேகமுள்ளவர், சத்
தியந்தவறுதவா, சாபானுககிரஹ சாமர்த்தியமுள்ளவர், வீர
சைவத் துறையில்நின்று தவஞ்செய்ப்பவர், விருஷபங்களாவது
சங்கமராவது இறந்துகிடப்பககண்டால் அந்தப்பிரோதங்களையெ
டுத்துச் சமாதியிலெழுச்செய்யும் நியமமுள்ளவர், ஆற்றுவெள்
ளமாவது அக்கினியாவது மார்க்கங்களில் தடைபண்ணுமானால்
அவற்றை வலிந்து கடந்துசெல்பவர். இவரிவ்வாறிருந்து வாழு
நாளில்,

ஸ்ரீவசவதேவரது பெரும்புகழைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து
சென்று அவரைத் தெரிசிக்கவிரும்பி அநேக மடியார்களோடு
தாமுமொரு காட்டுவழியிற் செல்லும்போது அவ்விடத்து ஒரு
எட்டிமரமானது நிறையப்பழுத் தலங்காரமாகவிரும்புதுகண்டு
இந்த அழகிய கணிகளைக்கொணர்ந்து எமது இஷ்டலிங்கரூபியா
ன சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்துப் பின்னர் அந்தப்பிரசாதத்
தை யாமுமுண்பது நிச்சயமென்று தம்முள்ளேநினைத்து மிக
வுங்கைப்பான அக்கணிகளை யநேகமாகக்கொய்து இது சிவப்பிரீ
தியென்று தம்முடன்வந்த வடியார்க்கெல்லாஞ் சிவனைவேத்திய
த்துக்குக்கொடுத்துத் தாமு மிஷ்டலிங்க வைவேத்தியஞ்செய்து

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணவசனம். ௧௨௯

அந்தச் சிவப்பிரசாதங்கோயுந் தேவமிர்தமுண்பதுபோல அடியார்ஊளோழருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர், அந்த எட்டடியாகிய முசுண்டிக்கனியை யுண்டனமயால் முசுண்டிச்சவுண்டையர் ஓண்டுத் திருநாமத்தோடு கலியாணநகரத்திற்சென்று ஸ்ரீவசுவதேவரொழுகுந் தருளியிருக்கும் திருமாளிகை வாய்க்கோகடல் துட்புகுந்தனர். இச்சவுண்டையனானது பெருமைமுழுதும் நமது ஞானநோக்காலறிந்த வசுவேசரும் பாரத்தவடன் மகவும் பலம் தெழுந்து தமது குருமூர்த்தியாகிய கூடலசங்கமேகவசனோ யெழுந்தருளியவந்ததாகப் பாவித்து அதிகமான அன்புடனேவணங்கி யஞ்சலித்து ஆராமீட்டு இருபபச்செய்து, சகல வுபசாரங்களை யுஞ்செய்ய வவதறையெல்லாமேற்று வேறொரு தலத்துச்சென்று மவ்விடத்துள்ளாரா மநேக வுபசாரங்களைச்செய்யப் பெற்றிருக்குநாளில், வேறொருகரினின்றும் ஒரு சிவபதநர் அடைக்காய்த் திருநீறுகொணர்ந் தெதிரோவைத்து வணங்கி ஸ்யனே, எமதில்லின்கண் கலியாணமொன்றுசெய்ய நிச்சயித்தேன் அது இனிதாகமுடியும்படி எனதுகிரஹத்தில்வந் தருளசெய்வீனென்று பிரார்த்திக்க, சவுண்டையரு மங்நனமாகுகவென்றருள்செய்து விடை தந்து பிள்ளைர் அநேகஞ் சிவன்டியாராகள் புடைசூழ்ந்துவர வக்கலியாணத்துக்குச் செல்லுமார்க்குநீல் ஒருநதியானது பிரவாஹத்தினு லிருகனாய் மொன்றாகத் தோன்றக்கண்டு அடியார் எவரும் மனங்கலங்கிநிற்க, அவ்விடத்துச் சவுண்டையர் அந்நதிக்கனாயில்லின்று சொல்லுவார்.

முற்காலத்தொருநாள் அகத்தியமுனிவர் பிரதித்தமான சமுத்திரநீர்முழுதும் ஆபோசனநீரளவாக வுள்ளன்கையி லேற்று ண்டொழித்தசெய்தியையறியாமோ, ஒருகாலத்துத் தாசையொன்பவர் பவிகளால்விடப்பட்ட தெப்பத்தி லேறலாகாதென்னுஞ்

௩௩௦ முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணவசனம்.

சங்கற்பத்தால் ஆற்றூர்முழுதும் வற்றச்செய்த தறியாயோ, முற்காலத்து அசனிதேவனொன்றுஞ் சிவயோகி தமது ஆத்மார்த்ததெய்வமாகிய கெசேசுவரனாத் தியானித்துக்கொண்டு உன்னிடமாக ஜலத்தருகே யெழுந்தருளியதருணத்துப் பரவாஹரூபமாய் அவர்க் கிடையூறுசெய்ய அப்போது அவர்கோபாக்கினியால் சுவழினை, அஃதிப்போது மறத்தனையோ ?

என்று பெரியோர்தன்மையையெல்லா மெடுத்துக்கூறி அந்நதியின் மோகரிப்பொழியச்செய்து, பின்னர் தமது கரத்துவானோ விதிர்த்து வெள்ளத்தைத்துண்டித் தாரவாஞ் செய்தனர். அப்போது வெள்ளமான தவிரண்டுமலைகள்போலத் தாஞ்செல்லும்படி சத்திருபுமத்துமஞ்செய்யுயர்ந்துநின்றதெத்தன்மைத் தெனின், சிவனடியார்களது அமிதமான மாதாத்தியத்தைத் தேவாதிபாகிய செங்கையினிடத்திற்கேழ்ப்போமென்று மேலெழுந்ததுபோலிருந்தது. பின்னும் யதாப்பிரகாரம் கீழிறங்கின தெத்தன்மைத்தெனின், சவுண்டையரது பெருமைநெரிந்து அவ்வா ளென்கினதுபோலு மிருந்தது. இதுகண்ட லடியார்கள் உலகத்தில் தன்னினை யிருதுண்டமாய்படி பேசுத்தால் வேறு குமோவென்னும் பழமொழியைத்தவிர்த்தன நிச்சவுண்டைய சொம்பர். தவராஜராகிய சவுண்டையர் மனமகிழ்ந்து முன்னேசெல்லப் பின்னே சிவநாயகித்தனையோடு அடித்து ஆரவாரிப்பர், ஆனந்தத்தால் தமது கரங்களாத் புஜங்களிற் தட்டுவர், சரணங்கொடுவர், பின்னுமந்தியைத் திரும்பிப்பார்த்துச் சிரித்தெழுப்பிப்பாய்வர், பின்னுங் கும்பல்கும்பலாகக்கூடி தவராஜராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையரைப்புகழ்ந்து பாடாரிப்பர், மழு வாயுதஞ் சூலாயுதங்களை யுயரவெறிந்து கையிற்றங்குவர், இவ்வாறு அகமகிழ்ச்சியோடு சிவபெருமானையும் அடியரித்தெந்த

முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணவசனம். நடநக

சவுண்டையனாயும் பலதரர் துதிக்கவும், தேவரும் மந்தைய ம
 னிதரும் பலவாறு துதிக்கவும் மங்களகரமான வக்கியோணஞ்
 செய்யும் வேறுநகரத்திற் சென்று அளவற்ற மணக்கோலங்க
 ளையும் கண்டு பின்னுந் தம்மொடுசெல்லும் அடியார்க்கவிந் சிவ
 த்துதிமுழக்க மோங்க அந்தக் கலியாணபுரியிற் பெரியர்முதல்
 யாரு மெதிர்கொண் டேத்தும்படி. விருநிஷ்டராகிய சவுண்
 டையர் மகிழ்ச்சியீதூர வீதியிற்புருந்து செல்லும்பொழுது,
 ஒரு கன்னிகை^௧ இவள் மிக்க நேயத்தோடு சவுண்டைய
 னை வணங்கிநிற்கி, அதுகண்ட சவுண்டையரும் பெண்ணே
 யுனக்குத் தீர்க்காயுவென்று ஆசீர்வதித்துத் தமது மடத்துட்
 சென்று மெய்யன்போடு சிவார்ச்சனையின் மனமுபன்று அஷ்ட
 டவித அருச்சனையுடன் ஷோடசோப சாரங்கலையும் புரிந்து
 சிவபெருமானைத் தெரிசித்துத் தியானித்துக் கொண் டிருக்
 குங் காலத்தில், சிலமாட் சென்றபின் முன்னர்த் சவுண்டை
 யர லாசீர்வதிக்கப்பெற்ற கன்னிகையானவள் அலாமரணத்
 தையடைய, அதுகண்ட நாய்தந்தையிருவரும் கிழேவிழ்ந்துஅ
 முது பழுதியித்புரண்டு எழுந்து தவராலாகிய சவுண்டையர
 னு ஞாபகம்வந்து அந்தப்பிரோதத்தை யேறிக்கொணர்ந்து அவ
 ரது திருமுன்னேபோட்டு சுவாமி சவுண்டதேவரே, இந்நகரன்
 னிகை முன்னர தேவரீரது பா தபத்மங்களில் நமஸ்கரித் தவளா
 கும், தமதுதிருவாக்கால் தீர்க்காயுவென்று வந்தவசனம் பொய்
 யாதேயென்று தேவரீரது சன்னிதியிற் சவந்தைக் கொண்டுவந்
 தனம், இந்த வாபத்தையப்போக்கி யெம்மைப் பாதுகாத்தருள்க
 வென்று தமதுபாதாவிந்தங்களில்வீழ்ந்து துக்கிக்குமலர்களைச்
 சவுண்டதேவர் திருநோக்கம்புரிந்து நீங்கள் துக்கிக்கவேண்டா
 ம் எழுந்திருங்களைன் நருள்புரிந்து, பின்னர் அந்தப் பிரோதருப

௩௩௨ முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணவசனம்.

மான என்னிகையைத் தமது ஸ்ரீஹஸ்தத்தால் சிறிதுதட்டி தமது
கையில் வானைவிதிர்த்து ஆரவாரஞ்செய்து ஒகன்னிகையே எ
ழுந்துவரக்கடவாயென்று அப்பெண்ணின் பெயரைச்சொல்லிய
ழைக்க, இவரது கண்டத்தொனி கேளாமுன்னமே அக்கன்னி
கை ஊங்கினவர் எழுந்திருப்பதுபோல வெழுந்து சவுண்டைய
ரது பாதங்களில் பூர்வத்திற் பணிவதுபோல பணிந்து தலையன்
போடு அஞ்சலிஹஸ்தையாய் நிற்குமவனைக்கண்டு தாய்தந்தையி
ருவரும் அவைற்ற வானந்தத்தில்முழ்கி ஆரவாரித்து எடுத்து
மார்பிலனைத்துக்கொண்டு புளகாங்கிதரானார்.

அப்போது பூவுலகத்தவர் யாருந்துதித்தனர், தேவலோக
த்தார் ஆந்நுமிமுழக்கினர், தாய்தந்தையிருவரும் சவுண்டைய
ரை அஷ்டாங்கக் கிரமமாகத்தண்டாகாரமாய்ப் பூமியில்விழுந்து
நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்ற கைகூப்பி சுவாமி தேவரீர் திருநெ
ள்புரிந் இந்நப் பிரானோபகாரத்துக்கு அபாத்திராராகிய சனி
யேம் ப்ரநியுபகாரம் யாதுசெய்யவல்லோம் உமக்கு அடிமையா
கப்புகுவதே காரியமென்றுநின்றனர். அப்போது தமதுதிருநெ
ளாலெழுந்துநின்ற பெண்ணுக்கும் அவளது தாய்தந்தைகட்கு
ம் நேத்திரநீக்கையோடு இலிங்கதாரணமுஞ் செய்வித்து அவர்
களை யதாஸ்தானஞ் சேர்ப்பித்து, பின் ஊர்மதங்களைவென்று உ
யிர்களைச் சன்மதத்திற்புகுவித்துக் கதிபெறச்செய்விக்குங் கரு
த்தோடு தமதுதிருமடத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

முகண்டிச்சவுண்டையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரிகைச்சுவண்டையர்புராணம்.

—>>>>0<<<<<<—

மருவமலவொளியீசும்வண்புகழாரொண்கருணைப்
புருடமணிகலியாணபுரத்துறைபுழைவித்தனார்
பெருகுநெறிச்சுரிகைச்சுவண்டையொனும்பேர்பெற்றார்
குருவருளாலவர்மனத்துக்கொண்டநிட்டைகூறுவாம்.க

வேறு.

இட்டலிங்கத்தட்டவிதார்ச்சனைபினிட்டையோட்டா
முபசாரத் தியல்பினிட்டை, மட்டநுறங்குருபத்தி மகி
மைநிட்டைவருஞ்சரலிங்கத்தினிட்டைமருவுசேடம், வி
ட்டகலாநிட்டைபர தத்துவங்கள் விளங்கவறிந்திருநிட
டைவிமலநிட்டை, துட்டமனைவாழ்க்கையிச்சைதுணி
க்குநிட்டைககானந்தபரவசத்தாற்றாங்குநிட்டை. . ௨.

பரவுசிவவீரவிரத்தினிட்டை பகரிலிங்கவடிமானம்
பற்றுநிட்டை, விரவுகரணாதர்விரந்தியத்தின் விதியொ
ழுகாமிருநிட்டைவிசேலநீட்டை, கரவுகனவிலுமில்லாக்
கருணைநிட்டை கருதுசகலாங்கலிங்கங்காணுநிட்டை, சி
ரமுதற்பஞ்சாங்கசுத்தி சேருநிட்டை தேகத்துமோகமி
லாத்திரநிட்டை. ௩

இத்தவெகுவிதநிட்டையனைத்தாலாசா னின்னருளா
ற்சங்கமத்தையினிதுபூசித், தந்தமுறவைந்துவகையமு

துந் துய்ய வறுசுவையும்படைத்ததிகபத்தியாலே, வந்த
னைசெய்தாகமத்திற்பத்தர்நாவின் மகிழ்ந்துண்பேமெனு
நின்றன்வாக்கினாலே, பந்தமில்ன்பர்கணவினமுதுசெய்
வாய் பரமவெனச்சவுண்டையர்பகர்ந்தங்கம்மா. ச

அன்புடன்மாயேசொலாமருங்காலே யத்தலிங்கமரு
ச்சிப்பானமர்ந்திருந்து, முன்புறுமஞ்சனமாட்டா முன்
னநெஞ்சின் முதுமகிழ்வாமஞ்சனத்தைமுழுதுமாட்டி,
நன்புரிதமலர்சாத்தாமுந்தவுள்ள நனினமலரினைச்சாத்
திநாறுத்தாப, மின்புறல்காமுதலேயந்தாங்க விருங்கா
ணவாதனையையினிதாலீந்து. ரு

ஒளிதிகழ்திபார்த்திபணிமாறமுன்ன முள்ளநிலாஞ்
சோதியினை யுவப்பாலேற்றித், தெனியுமறுசுவையமுத
ஞ்செலுத்தாமுந்தத் திகழ்த்துமான்மாவைநிலே தித்து
ப்பின்னுங், களிகொண்மனமுருகியுடற் சேட்டையெல்
லாங் கழன்றுவிங்கச்சோதியினைக் கண்டு கொண்டு, நளி
னமுகமலரவரும்பரமானந்த நல்லமுதுண்டுண்மிகுவை
நயத்தானையா. க

வேறு.

நற்சகாகரத்தின்வீழ்ந்துநலம்பெறமுழுகிமுழுகித்
தற்சகவந்தாங்கத்தன்மையாஞ்சோதிதன்னைச்
சிற்சகப்பிராணலிங்கத்தீர்ங்கரமொன்றச்சேர்த்தங்
கற்சனைபுரிந்துதுய்யவமுதுசெய்விப்பாராகி. எ

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம். ௩௩௫

தொட்டுநந்நுணிவினாலேசுரிகையையுறையின்வாங்கி
யடலுறவலப்பால்வைத்திவ்வுமுதினையமுதுசெய்யா
விடிவியிர் துறப்பேனென்னுமெய்விரதத்தராகித்
திடமுடனமுதுசெய்யுந்திறமுன்பின்மெரிந்திருந்து. ௮

கையினாவித்தந்தநல்லகறியமுதமுதினைத் துஞ்
செய்யதமன்பினாலேதிரட்டிமுன்னொன்றொன்றாக
வைநீபமுதுசெய்யென்றடிக்கடிதரவேற் றற்றலு
வெய்யவெப்பசியர்போலவிரும்பினாலமுதுசெய்து. ௯

மிக்ககேங்கத்திற்சேடமெய்த்தவர்சேடமெல்லாம்
பக்கமொன்றிடமுக்காலம்பரிவினாலுருந்திவாமுந்
தக்கசீர்ச்சவுண்டதேவர் பெரும்புகழ்தாணியெங்கும்
புக்கபினவரைல்லோர்புகழ்ந்தவாபுகலலுற்றேன். ௧௦

உறுநெறியபயன்முன்னொளுழைக்கார்க்கமுதுசெய்ய
மறுவிலாவசனத்துக்கொண்வாலியவரிசிமுன்னாற்
றறுபதின்கலங்கறிக்காமிளகுமுக்கலமளந்து
நறுவியநெய்பால்சீனிநறுங்கனிமிகவுரல்கி. ௧௧

அளப்பகுஞ்சிறப்புநல்கியரியபொற்றளிகையெல்லாம்
வளப்பமெய்துறப்படைத்துமறையவர்மத்திரங்க
ளுளப்பரிவுடனங்கோதவுயர்தினாக்கப்பாணிற்குந் [ம்.
துளக்கமிலன்பிற்சோழன்கண்களிற்றோன்றும்வண்ண

கையினுற்படைத்திருந்தகறியமுதரும்பானதி
யையனூர்கடித் துறிஞ்சிக்குடித்தமுதன்றுசெய்யுந்
துய்யநல்லோசைசோழன் றுணைச்செவி மகிழ்ந்துகேட்
வையகர்சொலவறிந்தேமன்நியுமற்றோரன்பர். [டல்

பரிவின்மாறாசசென்னர்பசித்திருந்தருந்துங்கூழி
னூரியவின் பாற்பரர்க்கென்றுரைத்திடவவொண்ணுவே
யரியபொற்கலமாயுண்பதமுதமாயயின்றோமென்று [ம்.
சுரிகுழல்பாகர்வாக்குத்தொனித்ததென்றுணைப்பர்மற்று

வீரசோளவ்வையென்னுமென்கொடிதாக்காராமத்
தேரியறனையறிந்தன்றிதந்தரும்பிட்டிற்கேற்கச்
சேருந்நிறவியந்தான்சேர்த்திருந்தருந்துங்காலே
நேரிலாமதுரநாவினிகழ்தலானிமலர்க்கென்று. கரு

அஞ்சியப்பிட்டைநல்லவதிகவத்திரத்தான்முடி
விஞ்சியவிஞ்சிக்கோயில்வீமேசர்க்கமுதுசெய்ய
வஞ்சிகேசவந்திவாவென்றனித்திடவாங்கிச்சென்று
நஞ்சினிதுண்டார்கோயினண்ணிமுனயந்துநின்னு. கசு

என்னமைதேவரீர்க்கிப்பிட்டினையினிதளிக்கச்
சொன்னதாற் கொணர்ந்தேனென்னச் சோமசேகரன்ற
நன்னயப்புடனேவாங்கிநண்பினுவுதரமார [ன்கையால்
முன்னமுதுண்டாரொன்றுமுதறிவுடையோர்சொல்வார்

வேறு.

இன்றுசுரிகைச் சவுண்டைய ரினியவமுதம்பிடிபிடியா, யென்றுமன்பாற் றாத் தரமு னுமையோர்பாககோற் றேற்றுத், துன்றுபசிகொண்டவர் போலச் சுவைத்தாரொ ன்றுதவத்தோர்கள், நன்று துதிப்பக்கையாணநகர்க்குளரி நுந் துநயந்திடுநாள்.

கஅ

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிற்று.

சூக திருவிருத்தம் - ௧௧௨௭.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம்.

வ ச ன ம் .

உலகத்தில் நகரநாயகமாகவிளங்குகின்ற உலியாணநகரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவசவதேவர்துதிருக்கூட்டத்தில் தலைமையா க விளங்குமவர், சுரிகைச்சவுண்டைய றொன்றும் அபிதானமு டையவர், இஷ்டலிங்கார்ச்சனைமுதலிய வெறுவிதநிஷ்டை வக வந்தவர், இந்நிஷ்டைகளாலும் தமது பரமாத்மாவை தருளினா லும் ஜங்கமபூஜைசெய்து, ஜவகையமுதும் அதுசுவைப் பதார்த் தங்களும் படைத்து வணங்கி, தமது இஷ்டலிங்கபூஜையிலும் வினாந்து இலிங்கத்தையோக்கி சுவாமி சிவபெருமானே, கேவல த்தில் மீர்க்கதியாகக்கிடந்த உயிர்கள் சடுபடையவேண்டி திரு வாய்மலர்ந்தருளிய காமிகாதிநாயகங்களில் பத்தர்களது காவினி டமாகலின்று மகிழ்ந்து புரிப்போமென்றருளிய திருவாக்கால் இ ப்போது தாமும் பத்தர்களுண்பதுபோலவே புசிக்கவேண்டுமெ

நா.ந.அ சரிகைச்சவுண்டையர் புராணவசனம்.

ன்று பிரார்த்தித்து, அந்த வீரமாவேசுவரர் திருக்கூட்டமத்தி
யில் இஷ்டலிங்கத்தைப் பூசிப்பான்ருடங்கி, பகிர்பாகமாகிய
புறத்திற் பூஜையைத் திருமஞ்சனமுதலிய திருவியங்குளாற்செ
ய் முன்பாகவே அந்தர்யாகமாகிய மானசிபூஜையைச் செய்
வான்ருடங்கி தமது மனமகிழ்ச்சியே திருமஞ்சனமாக வாட்
டி, உள்ளமே தாமரைமலராகச் சாத்தி, அந்தக்கரணங்களின்
வாசியைப் தாபமாகப் புகைத்து, உள்ளறிவே நீராஞ்சனமாக
வேற்றி, அத்தமாவே நைவேத்தியமாக நிவேதித்து, மனநெக்கு
ருவி உடலமைசுவறவிருந்து சோதிமயமான விலிங்கத்தை யக
முத்திற் நிரிசித்துக்கொண்டு முகமலர்ச்சியோடிருந்து பரமா
வந்தமாகிய எழுத்தந்தையுண்டு, அச்சவைநயப்புடன் சித்தகச
முத்திரத்திலுழங்கிப் பின்னர் அவ்வந்தரங்கச்சோதிவிலிங்கத்தை
த் தமது காலிங்கத்தில் ஆவாகித் தெழுந்தருளப்பண்ணி பகிர்
யாகமாகிய புறத்திற்பூஜையையும் ஸாங்கமாகப்பண்ணிப் பின்
றியியமான வறுசுவைக்கறியமுதோடுகூடிய திருவமுதுந் திரு
முன்னர்படைத்து, வைராகியங்காரணமாகத் தமது ஹஸதத்
திலிருந்த வுடைவாளை யுறையினின்னுங்கமுற்றித் தமக்கு வலப்
புறத்தில் வைத்துக்கொண்டு சுவாமி எளியேன்படைத்த வித்தி
ருவமுதுதப் புசித்தருளாவிடின் இப்போதே இச்சுரிகையாலுயி
ர்துறப்பென்னென்று உறுதிமொழிந் திரங்கிநிற்க, அப்போது அடி
யாறுயர்பொதுக்கறியாத வெம்பெருமான் அருளுஞ்செவ்வியஞ்
சிறிதுணர்ந்து அப்போது சிறிதலருந் தாமரைப்புதுமலர்போல்
சிறிது முகமலர்ச்சியுடனிருந்து மஹானைவேத்தியத்தையுஞ்சா
கபாகவகைகளையும் முறைதவறாது இனியசொற்களோடு ஒன்
றென்றாக வெடுத்தெடுத்து நிவேதிக்க, சிவலிங்கப்பெருமானும்
தமது ஸ்ரீ ஹஸதங்களால் வாங்கிவாங்கி வெய்யபபியாளிகள்போ

சுரிதைச்சவுண்டையர் புராணவிசனம். ௩௩௩

ல வினாந்து விருப்பத்தோடுபுசித்தனர். அதுகண்ட சவுண்டையரும் நமது ஓட்ட மின்னதக்குச் சித்தித்தென்று அளவற்ற வானத்தத்திஸ்ஸாழ்சிப் பின்னர் இலிங்கோஷம் பத்தசேஷமென்னு மிருவகை ப்ரசாதங்களையும்புசித்து வாழ்ந்தனர். இவரது புசும் திரிலோகங்களிலும் பரவிற்று.

பின்னர் அங்கிருந்த பெரியோர்சொல்வர், முற்காலத்துச் சோழராஜன் ஒருமைத்திக விசேஷத்தினத்தில் ப்ரபூசஹலிஸ் என்று திவ்வியசிவாகமங்களில் விசேஷித்துக்கூட, மூத் திருப்பாவா டைவைவேத்தியஞ் செவித்தற்பொருட்டு வெள்ளிய சம்பாவரிசி முந்நூற்றம்புகலமும், அதன்கொத்த கழிவகைதழும், ப்ர ப்ரகுதவியாகும்படி மிளகுமுக்கலமும், திவ்வியவாசமுட்பாதிப்பால் சருக்கலாகளும், பலரசவர்க்கங்கூடும், சனிவகைகளும், அ டைக்காயமுதும் பூசிக்கின்ற மனையலரிடத் தூக்கமெய்க்கூட, கரு ம்வாங்கி யவ்வாதே திருவமுதுஅமைத்து அச் சனிவகையெல்லாம் சிவபெருமானது சன்னிதியிற்படைத்து நெறாகமமீசிர மந்திரங்களை பூஜகர் உள்ளப்பரிவுடனுச்சரிக்க, தினைக்குப்புறத்திருந்து ருகுகின்ற சோழராஜனதுபேரன்பைக்கண்டு அவனதுகண்டலிலுந்தோன்றும்படி படைத்திருந்த கறிகளுடன் அன்னபாணதிக னையும் சிவபெருமான்புசித்தவோசையைக்காதினுத்தேட்டும் நே ராகத்தரிசித்தும் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்று பெரியோர்சொ ல்க்கேட்டோம், அன்றியும் மாதிராஜசென்னென்னும் ஐங்க மமூர்த்திகளொருவர் பசியினால்வாடி அப்போதுகிடைத்த கூழ் முதத்துண்டான ருதியினின்பத்தால் இது சிலம்பித்தியென்று சொல்லவே அப்பொழுது அவரதுகாவே பொற்பாத்திரபாசவும் உண்ணுங்கடழே தேவாமிர்தமாகவும் புசித்தனமென்று சிவபெ ருமானது திருவாக்கு அசரீரியாய் யாவராலுங் கேழ்க்கப்பட்ட

௩௪௦. சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணவசனம்.

தென்று பெரியோர்சொல்லக் கேட்டோம், அன்றியும் வீரசோ
ளவ்வையென்னும் ஒருசிவபக்தை பல வாசத்திரவியங்களும் ரச
ங்களுஞ்சேர்த்துப் பிட்டமுது அமைத்து தாமருந்துங்காலத்து
அது எண்ணத்துக்குமேலான தீவ்வியருசியைத்தர, இது சிவப்
ரீதியென்று அப்பிட்டமுதை வஸ்திரத்தால்மூடி தன் பெண்ணி
ன்கையிற்கொடுத்து இதை நமது கடவுளாகிய பீமேசுவரர்க்கு
நிவேதித்துவாவென்று சொல்ல, அப்பெண்ணும் அப்படியேவா
ங்கிச்சென்று பீமேசுவரர் சன்னிதியிற் கொணர்ந்துவைத்து எ
னதுநாயார் இப்பிட்டமுதைத் தேவரீருக் கழுதுசெய்விக்கச்
சொன்னதுதாரணமாகக் கொணர்ந்தேன் சுவாமியென்று விஞ்
ஞாபிக்க, அப்போது சிவபெருமான் கையாவெடுத்து நாவா
வுண்டானென்று பெரியோர்சொல்லக் கேட்டோம், இப்போது
இந்தச் சுரிகைச்சவுண்டையர் திருமுறைப் பிடிபடியா யெடு
த்துந்தர சிவபெருமான் வையப்பசியம்போல அவற்றையெல்லா
ம் வாங்கிவாங்கியுண்டு சுவைந்தனானென்று புசமும்படி, கலியா
ணநகரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணவசன
முற்றிற்று.

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணம்.

நிரும்லன்பாதமல்லானினையலார்தம்நோரன்பர்
பெருமலமுன்றுஞ்சேரார்சங்கமப்பிரியமுள்ளார்
தருமனன்னையமிக்கார்தாழ்விலாச்சிவாசாரத்தார்
சுரிதர்பாலுறார்தெலுங்கச் சோமையொன்னும்பேரார்.

கலியுகநிலையொன்றில்லார்கருதுருத்திரரோவென்னு
நிலையுளர்பரமானந்தநித்திராநீங்கலாதார்
நலகுணமணிபிறக்குறங்கடல்விடயநாடா
நிலகுதிவ்வியசரீரொன்றுலகேத்தப்பெற்றார். உ

புவனபாவனராயத்தன்பூசனைதவத்தோர்பூசை
யவதாரத்தன்லிறம்மையறியலாதவிழந்தவிழந்து
நவநிறைகல்லியாணநன்னகரிவர்வாணனின்
சிவனுறைபருப்பதப்பர்மசிவானந்தகொன்றோரன்பர். ௩.

சாற்றருந்தவம்பொருந்திச்சமாதியோகத்தராகிக்
காற்றருங்கங்கனீன்கொசினியுறப்பரந்து
மேற்றிகழ்காணங்கண்டுவெள்ளிவெண்கொழுகள்போன்
நீற்றுமெய்மறையரோமநிறையவேர்வீழ்ந்திருக்க. [று

இத்தவர்க்கினியசீடரிவனாவிட்டேகாராகிப்
பத்திமோகத்தான்மூலபலமதுண்டிருக்குநாளின்
மெத்துகாந்தருவர்தங்கண்மெல்லியலாருந்தா மு
மத்தருவனத்தில்வந்தங்கன்பினாலாடுவாராய். ௫

சத்தியமுனிவர்வாழ்ந்தபோவனஞ்சார்ந்தவர்க்கண்
டுத்தமவெள்ளிவல்லியொழுங்குகொள்புதலோகல்லோ
வத்திறக்கொடிபல்கல்லன்றந்தருப்பன்னங்கானே
நித்திராகொள்ளும்பொல்லா நெடுமுதுகாடியென்றார்.

௩௪௨   தெலுங்கச்சோமையர்புராணம்.

இப்படிசேசரத்தாரியம்பியசொல்லையைய
ரொப்பியசுடர்கேளாவவர்களை யூன்றிப்பார்த்து
வெப்பமாங்கோபமெய்துவீணையீர்காணீர்கொல்லோ
செப்பருந்தவத்தோரொங்கள் சிவானந்தமுனிவர்தேகம்.

அருமையானந்தமேனியதனைநீரவமதித்துக்
கருமைசேர்கரடியென்றகடியவிப்பாவத்தாலே
பொருவிலாக்கேசரம்போய்ப்பூதலம்புருந்திப்பொல்லா
மிருகமாயுழுவென்றுசபித்தபின்வீணையோர்கள். ௮

அஞ்சிவந்தடியில்வீழ்ந்தின்றடியமோவாகுணத்தால்
வெஞ்சநீர்கொண்டசெய்தமிக்கசாபம்போமெந்நா
ணெஞ்சவந்தருள்வீனொன்னீர்கலியாணஞ்ஞந்த
மஞ்சணிவனத்திற்சென்றுவன்னியமாகிச்சின்னாள். ௯

சரித்தபின்வ்வனத்தோர் தவத்தர்சோமையரொன்பார்
தெரித்தலோகங்களுய்வான்செனித்தவர்கையினம்பான்
மரிக்கிவிச்சாபநீங்குமற்றநன்முத்திசேர்வீர்
விரித்தவிம்மாற்றமெய்யென் றுரைக்கவம்மிருகமானார்.

சென்றருங்கல்லியாணத்திருநகர்ச்சமீபக்காட்டிற்
றுன்றியங்கியங்கித்துய்யசோமையர்வரவுபார்த்து
நின்றிரங்கிடுநாளையர்நிலர்சோமையுபூசைக்
கின்றுமென்மலொடுப்பமென்றந்தவனத்திற்சென்றார்.

செம்மலர்கொய்யும்போதத்திரண்மிருகங்கள் கண்டு
சொம்மையரிவராமென்றுசூழ்ந் துறநெருங்கிரின்றங்
கம்மறவிலங்கிலொன்றெம்மையரின்கையினாலே
யெம்முடலொழிந்தாநீங்கு மெங்கள்சாபந்தானென்று.

சாபம்தனைந்தவாற்றைத் தங்கண்முன்சனனந்தன்னை
யேவமதறமுன்கூறியிரங்கியேயிறைஞ்சிரின்று
நீபலநினமாவேட்டை நினைந்தெமைக்கொல்வையாயின்
கோபமொன்றில்லாய்முத்திகூடுவங்கூடுங்கூலை. காட

நிதிமணிவிமானமேறிநீயுநீணிலமுங்காண
வதிசுமாரதிகொள்வேணியத்தனங்கயிலேசேர்வே
மிதுவுமெங்களைச்சபித்தமுனிவரரிசைத்தவாய்மை [ன.
கதியெமக்கருள்வாப்பிண்ணோர்வணங்குநற்கழலாயென்

ஐயர்சோமையரச்சொற் கையமுற்றறிவானோக்கிப்,
பொய்யலவெனத்தெளிந்தேயவைகண்முன்பொருந்தப்
பேசிச்,செய்யதஞ்சிவார்ச்சனைக்காஞ்செழுமலர்கொண்
டுசென்று, மெய்யர்தம்மடத்திருந்து மற்றைநாள்வேட்
டைசெல்வார். கரு

பச்சையொண்குப்பாயத்தைப் பசிதமெய்யுறவேசாத்தி
யச்செழுந்தூசசென்னியார்த்தங்கைச்சியையம்பேந்தி
முச்சுமவ்வனத்தைநோக்கிமுனிவிலாமுனிவர்வேட்டை
நச்சுவாராகப்புக்காரநல்லிலங்கினமுஞ்சூழ்ந்த. கசு

வில்லினையேற்றியோசைமிகவெழநானெறிந்து
கொல்லுமாசரந்தெரிந்துகொண்டெழுவிலங்கினங்கள்
வல்லெனத்தம்மேற்செல்லவாளியொன்றொன்றிலொவ்
சல்லியமுதல்விலங்குசாயந்தவணிற்றந்தவாமே. [வோர்

வீணையர்வடிவமெய்துமெய்யர்சோமையர் தாளில்
நீணிலமுறப்பணிந்துநிற்கமேதினிவிமானஞ்
சேணிடைத்தோன்றவேறித் திருக்கயிலாயஞ்சென்றார்
மானையமுனிவர் பார்த்தார்வனசரர்மகிழ்ந்துகண்டார்.

கண்டவர்காட்டுநாயுங்கயிலையிற்சென்றதிந்த
வண்டவர்பெருமையென்றார்மற்றுளசாபமாக்கண்
மிண்டியவனத்துவேடர்விடுங்கணைக்ககப்படாதித்
திண்டவர்கரத்தினாலே தினஞ்செத்தப்படியேசெல்ல.

அப்பெருவனத்துவேடர்திசயித்தெங்கையம்பிற்
றப்பியித்தவத்தரம்புதனக்கெதிரிற்றித்தென்னோ
செப்பிலிவ்விலங்கினங்கள் சென்றவாமென்னோவாரு
மொப்பிலம்முனிவர்தாமேவல்லொன்றுணர்ப்பராதி. ௨௦

பூவுருத்திரராமித்தப்பொருவிலாமுனிவரம்பிற்
சாவதென்வீணையோராய்த்தமனியவிமானத்தேறி
மேவருங்கயிலாயத்தின்மேவலெனின்வாமெல்லாங் [ர்.
காவலன்விச்சலன்பாற்கழறுதுமெனப்போய்ச்சொன்னா

விச்சலன்வசவதேவர்விச்சலபுரியோரொல்லா
மச்செவலரியவந்தாரவர்முனமந்தவாரே
விச்சயம்பெறமேற்செல்லுகீதியையநிருபன்கண்டு
நச்சினன்னொழுதுநின்றானந்திநனவிலாநிற்பார். ௨௨

குருபதசேவையென்னுங்கோலநற்குரிகையாலே
மருஷமில்வாழ்க்கையிச்சைமனாமின்னமாபச்செய்தும்
பரவுயிரிசுக்கமென்னும்பாறவெய்தந்தத்தாலே
கருமமாஞ்சாராசாங்கங்கலங்கியங்கிறக்கச்செய்தும். ௨௩

ஈசனல்லானையாகுமெழிற்றகுப். பரசினாலே
பாசவாதனைகளென்னும்பகர்புலிக்கனம்படுத்தும்
தேசநுஞானமானசெய்யகட்கத்தினாலே
ஆசையஞ்ஞானவெய்யவடவிமேதியையடர்த்தும். ௨௪

துய்யநற்குரியையென்னுஞ்சுடர்தருவானினாலே
மைபல்கொண்மாயாபேதவன்கலைந்நையறுத்து
முய்யநத்தியானவீட்டி யொன்றினுள்ளொழியாச்சான்மக்
கையுடைக்கறியினங்கன்கட்டற்க்காழிச்செற்றும். ௨௫

வீரமெய்ப்பத்தியென்னுமிக்ககட்டாரியாலே
யாரவெங்காமமாதுயாயவெண்ணினத்தைக்காய்ந்து
நேரில்சத்தியமதாகுகொடுக்கலையிடாமலின்று
பாரிலேடனையனாயபாம்பினம்படவடித்தும். ௨௬

நட்சு. தெலுங்கச்சோமையர்புராணம்.

நேயநீள்சமயாசாரநெடியதோர்மரத்தாற்பாவத்
தியகோணையவீழ்த்துஞ் சிவனருட்சினேகமென்னுஞ்
சாயகஞ்சிலைகொண்டோடித் தாவும்ந்றியப்புள்ளெய்து
மேயநற்காட்சிவேலாற்றக்கசீயங்கள்வீழ்த்தும். உள

இம்முறைமாயாரூபமெனைந்தையும்வென்றதீரச்
சொம்மையர்க்கிதுவோபார மென்னவேதுதித்திறைஞ்
தம்மிலேமகிழ்ந்திருந்தார்தண்டநாயகர்கல்யாணத் [சித்
தம்முறைநீங்காராகிச்சொம்மையருளால்வாழ்ந்தார்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௫௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராண

வசனம்.

தெலுங்கச்சோமையர் சித்கனராகிய சிவபெருமானே சர்
வகர்த்தாவென்னும்பொருட் டிணிவுடையர், மலமுன்றுமொழி
ந்தவர், ஐங்கமமூர்த்திகளிடத் தன்புடையர், தருமநேயர், சிவா
சாரமுடையர், துரிதராகிய பாபிகளிடத் தெக்காலத்து நெருங்
காதவர், இவைபோல்வன வின்னு நற்குணநற்செய்கைக ளைந்
தமுடையர், இவர் சிவபூசைஐங்கமபூசைகளைச் செய்யும்பொழு
து அளவற்ற வானந்தத்தின்மூழ்நித் தம்மைமறந்து மகிழ்ச்சி
மிகுதியோடு கலியாணநகரத்தில் வாழ்ந்திருக்குராளில்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம். ௩௬௭

சர்வகாரணராகிய சிவபெருமான்வீற்றிருக்குந் திருஸ்தலங்களிலொன்றாகிய பருப்பதமலையென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதச்சாரலில் சிவானந்தமுனிவர் தவத்திறொடங்கி சமாதியினின்று அவர்கைகால்களில் நகங்கள்வளர்ந்து அம்மலைச்சாரல் முற்றும் படர, மயிர்கள் மிகவளர்ந்து விபூதியைத் தூளனஞ்செய்திருக்கும் அவரது மெய்முற்றும்மறைக்க, இவர்சிஷ்யராகிய அநேகமுனிவர் கந்தமுலங்களையும் கணிகளையும் புசித்துக்கொண்டு அருகிற் பத்தியோடு பணிவிடைநோக்கியிருக்க வாழுநாளில்;

ஆகாயமார்க்கத்தில் கந்திருவர்கள் தமது மகனிருடன்சென்று அம்மலைச்சாரலில் விளையாடக்கூதி அம்முனிவரதுதபோவனத்திலுற்று அவரைக்கண்டு இன்னவருவமென் றறிதற்கரிதாய் இஃதியாது வெள்ளிக்கொடிகள் ஒழுங்குபெறப்படர்ந்த புதரோ, அன்றிக் கற்பாறையோ, இவ்விரண்டினல்ல அன்றி மரமென்போமாயின் இலைகளையுங்காணேம், ஆலால் சுண்ணாறுங்குமொரு பொல்லாத கரடியென்னுமிருமே இதுஇலையமல்லையென்றார். இவ்வாறுகூறிய பலமொழிகளையுங் கேட்டிருந்த சிஷியர்களாகிய முனிவர்கள் அவரை யுன்றிப்பார்த்து மிகக்கோபித்து எம்மையர் சிவானந்தமுனிவரது திருமேனியைக்கண்டு அவமதிசெய்து கரடியென்றபாபத்தால் உமது கந்திருவமேனிகெட்டு நீர்கற்பித்துரைத்த கரடியுருவமேதாங்கிப் பூமியில் வனங்களில் உழலக்கடவீர் என்றுசுபித்தனர். பின் அக்கந்திருவரும் நடுங்கியம்முனிவர் திருவடிகளில்வீழ்ந்து சுவாமி முனிவர்களே எமது தெரியாமையே காரணமாகத் தம்மிடத்து இச்சகித்தற்கரிய கொடியசாபத்தை யேற்றனம், இது விமோசனமாகுநாள் எந்தநாள் ப்ரதிசாபமும் வகுத்துணாக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,

௩௪௮ தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம்.

அனுகண்டமுனிவர் இரங்கத் தால் சர்திருவர்களை, நீங்கள் கையாணபுரியுயர்க்கும்பத வாரணியத்தில் மிருகங்களைக் கிவா ன்சந்தாமிததமில் அவ்வனத்தில் சோமையனொன்று மொருமுனி வர் உலகாண்மம காண்பாரக ஓகரித்தவர், அவர்வாணியம்பால் யரிப்பிராயின் இரச்சகாபர்நீங்கி மேல் முத்தியையுடையவீர ன் னுனொல்ல, அவருமய்மிருகாடிவெடுத துச்சென்று கையாண நகரத்திற்கும்பத மனத்திந்தாந்தரித்துக்கொண்டு சோமையர் வரவுக் செதீர்பார்த்திருக்கும்போது, சோமையர் ஆதமார்த்தபூ னைக்கு மலர்கொய்தல்வேண்டிச்செல்ல, அப்போ திம்மிருகங்க ளவனாக்கண்டு இவ்வே சோமையன்னும் பிரஞ்ஞையுடன்றெ ருங்கி அவற்றிலொரு மிருகமானது சோமையரைப் பார்த்துத் தமக்குற்ற சாபத்தின் காரணங்களைச்சொல்லி உமது ஸ்ரீ ஹ ஸ்தங்கனால் எமதுதேகங்கொழிபுமாயின் எங்கட்குச் சாபவி மோசனமுண்டாம், முத்தியையுடையேமென்றுசொல்லி இர ங்வி வணங்கிவின்று எம்மைச்சபித்த முனிவாரு மில்வாறு ப்ரதி சாபம் வகுத்தனர். ஆதலால் எமக்கு நற்கதி யருள்வீனென்ன; சோமையரும் அச்சொற்கள் சத்தியமென்று தமது ரூனநோக கத்தாற் கண்டுணர்ந்துஅம்மிருகங்கட்கு அனுகூலமாக உயர்தெ திர்மொழிந்து பின் மலர்கொய்துசென்று அன்னுதினஞ் சிவாரா தனையமுடித்து மடத்திலிருந்து, மறுநாள் மிருகவேட்டைக் குச்செல்வாராய் தமதுதிருமேலிமுற்றும் விபூதியையுத்துனித் து, பச்சைகிதச் சுட்டையொன்று மேலேசாத்தி, அம்மாதிரியா ன மற்றொருவஸ்திரத்தால் தலைச்சாத்துமணிந்து, கைகளி லம் புமவில்லுமேந்தி அவ்வனத்திற் சென்றனர். அம் மிருகங்கரும் நெருங்கிச்சூழ்ந்தன. அப்போது முனிவர் வில்லைவளைத்து நா ணையேற்றியெறிந்து ருணத்தொணிகாட்டிக் கொல்லும் பகுதிய

தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம். ௩௪௯

வாய பாணங்களை யேந்தி மிருகங்கள்மேற்செல்ல, மிருகங்களு
மேதீர்த்து முனிவர்மேற்செல்ல, முனிவர் ஒவ்வொருபாணங்க
மின்னல் ஒவ்வொரு மிருகங்களுயுமெய்ய, அந்த பாணப்பயோகங்
களால் அம்மிருகங்களெல்லா மிதந்து உடனே முன்னைய கந்தி
ருவவடிவத்தை யடைந்து சோமையர் திருவடிகளிற் பணிந்துநி
ன்று ஆகாயத்தில்வந்திருந்த தேவவிமானத்திலேறி ஸ்ரீமஹாகை
பாசம்போய்ச் சேர்ந்தன. அவ்வனத்தி லிதுகண்ட முனிவர்க
ளும் வேடர்களு மதிசயித்தனர். பின் வேடர் தங்களம்புக்ககப்
படாத விம்மிருகங்கள் இம்முனிவர்க்கையம்மின்மாண்டவகை மி
கவியப்பென்று சிந்தித்து இம்முனிவர்களை மிருகங்கள்வந்தகா
ரணம்யாதோ, இம்முனிவர் வில்வித்தையில் தொன்றுதொட்டு
வேட்டம்புரியும் நம்மினுமாயிரமடங்கதீரர்; அன்றியுஞ் செத்த
மிருகங்கள் கந்திருவவடிவமடைந்து தேவவிமானத்திலேறிச்செ
ன்றன. இவ்வற்புதங்களுையெல்லாம்நமதுராஜாதிராஜனாகிய விச்
சலமகாராஜனுக்கு அறிவிப்போமென்றுசென்று தெரிவித்தனர்.

இவ்வற்புதத்தைக்கேட்ட விச்சலராஜனும் மந்திரியாராதி
ய ஸ்ரீவிசுவதேவரும் அந்நகரத்திலுள்ளாரும் அம்முனிவர தற்
புதச்செய்கையைக் காணவந்தனர். அம்முனிவரும் வர்த்தமா
னத்தைச்சொல்ல அரசன்முதலியோ ரதிசயித்திருந்தனர்.

அப்போது ஸ்ரீவிசுவதேவர் ஞானமாகிய வாயுதத்தினாலே
அஞ்ஞானமாகிய மிருகத்தைக்கொல்லவல்ல இந்தச்சோமையரு
க்கு இம்மிருகவேட்டமு மொருபாரமோவென்று துதித்துவண
ங்கி யுபசரித்தனர். சோமையரும் முன்னைய முறைமையாகவே
கவியாண நகரத்தில் சிவகாருணியத்தோடுஎழுந்தருளியிருந்தார்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகாந்தராமையர் புராணம்.

பேராதவமலகுணம்பெற்றபெருந்தோற்றத்தா
 ரோருந்திருநாமமேகாந்தராமைய
 ராராதசிவநேயரப்பாலுரொணுந்தலத்திற்
 சீராகவாழ்ந்திருப்பினிச்சேர்தொழுந்திருத்தாளார். க

உலகவுருத்திரொன்னுமுரையுடையாருக்கிரன்போல்
 விலகரியவீரத்தார்விமலகுருவிருப்புள்ளார்
 பலபரவாதரைத்துணிக்கும்பரசன்னார்பரஞானர்
 நிலவியதஞ்சிவசமயநீதியேநிறுத்துவார். உ

வாதமுறுஞ்சமண்சமயமாசறுக்குமனத்தினார்
 பேதமுறும்பவிச்சனத்தைப்பேணாதபெருமையார்
 நீதிதராமாயாங்கநெறிசெல்லாநெஞ்சினார்
 நாதனெழுத்தஞ்சல்லானவிலாதநாவினார். ஈ

அத்தனருச்சனையந்தத்தமலமதிராமைய
 ருத்தமந்கயிலையில்வாழுருத்திரனாரோலக்க
 மத்தியினற்றெரிசித்தங்கமர்ந்தசிவகணத்தோரைப்
 பத்தியினற்றொழுதவரைப்பரிவினற்பரவியரோ. ச

சங்கரன்மேனேயத்தாற்றத்துவநற்சகாணுபவத்
திங்கித்தாலேகாந்தத்தினிதிவிருந்தின்புற்றே
யங்கமெலாம்புனகமெய்தியங்கணனூர்கயிலையினும்
பொங்குநெறிப்புலியிடத்தும்பொருந்தியிவர்வாழ்நாளில்

வசவேசர்குருலிங்கமலர்ப்பதத்துவண்பத்தி
யிசைநீத்யேகாந்தராமையர்கேட்டின்புற
நசைமேவிநந்திகளைநாங்காண்பமெனக்கடகத்
தசையாதநண்பினுலவர்க்கண்டிங்கிந்திருந்தார். ௬

வாச்சையர், சிவநாகமையர்.

மற்றுமொருபேரன்பர்வாச்சையொனும்பேரார்
நற்றவஞ்சேர்நல்லசிவநாகமையொனும்நாம
ருற்றநண்பானந்திகளையொன்றியுய்வாமெனவந்து
பற்றியமேனேயத்தாற்பரவிமகிழ்ந்துடனிருந்தார். ௭

ஏகாந்தராமையர் புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௬௨.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகாந்தராமையர் புராண

வசனம்.

உலகத்தில் இருமலகுணதிகத்தினால் பெருந்தோற்றமுள்
ளவர், சிவநேயர், அப்பாலுரொன்னுந் தலத்தில் வாழ்பவர், பூ

௩௫௨ ஏகாந்தராமையர் புராணவசனம்.

லோகவுருத்திரரென்று யாவரானுந்துதிக்கப்பெற்ற புசமுடையவர்; வீரபத்திரர்க்குச் சமமான வீரமுள்ளவர், இராமதவாதிகளாகிய யானைகளுக்கு அங்குசம்போன்றவர், சிவச்சிவனரென்ற த்தரிக்கப்பெறாத பலிகளை விரும்பாதவர், சிவபெருமானது ஸ்ரீமஹாபஞ்சாங்கமல்லது மற்றொன்றும் புகலவறியாத நபனை ஏகாந்தராமையொன்னும் பெயருள்ளவர்.

இவர் சித்தமுந் தாஞ்செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைமுடிவில் ஸ்ரீமஹாகைலாசத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவோலககந்தெரிசித்து, அவ்விடத்திற் றிமர்ந்த சிவகணங்களைத் தொழுது துதித்து, மந்தைய வுள்ள பரிவாரங்களையுந்துதித்துப் பின் ஏகாந்தமான ஸ்தலத்திலிருந்து தியானித்து, சிவானுபவசுகமே லீட்டால் தமதுதிருமேனிமுற்றும் புளகாங்கிதராயிருந்து பின் ஸ்ரீகைலையினின்றும் பூவுலகிற் செல்வர். இவ்வாதேவாமூங்காலத்தில் ஸ்ரீவசுவதேவர் குருவின்கஜங்கமங்களின்புரியும் பத்திமை மிகுதியைப் பெரியர்பலர்புகல றுடோறுங்கேட்டானந்தபரவசராய் ஸ்ரீவசுவதேவையுந் தெரிசித்துத் தளராண்போடு அவ் விடத்தமர்ந்திருந்தனர்.

அன்றியும் வாச்சையொன்னுமொரு சிவபத்தரும், அன்றியும் சிவநாகமையொன்னு மொரு சிவபத்தரும் ஸ்ரீவசுவதேவரிடத் ததிகடப்புடையராய் அங்குச்சென்று உய்வோமென்று கருதிவந்து தரிசித்துத் துதித்துக் கலியாணபுரியில் மகிழ்ந்தோடு உடனிருந்து வாழ்ந்தனர்.

ஏகாந்தராமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

சங்கமப்பிராணியானபுராணம்.

நந்தியாரருணற்றவர் பூசைநண்ணி முற்றியபின்புதாங்
கசிந்து, புந்தியாவலாவிட்டலிங்கத்தைப்போதவின்புறு
பூசனைசெய்வா, ருந்திமேலிடும்பரவசமதனாலும்பர்கோ
ன்றனையொழிவறநோக்கிச், சிந்நி, சாரூநற்சிவானந்தவ
முதஞ்சென்றுசென்றுதத்தெவிட்டிடாதருந்தி. க

பரிவினாடித் கடியுபசாரப் பரிசஞ்செய்தனற் படு
மெழுகினராய்ப், புரியுநேயுமேபொருந்தியுண்ணெக்குப்
புளகமெய்யராயையர்தாம்புலம்பி, யரியமேனியின்குண
ங்களொன்றின்றி யதிகவான்ந்தராகமேலரும்பி, யரிய
தோத்திரங்கண்கணீரொழுந வோதியோதியன்புததியு
ளுறுங்கால். ௨

என்றுமெய்திட்டாச்சங்கடர்புதியோ ரெய்திநந்திகளிரு
ஞ்சிவார்ச்சனையி, னென்றுசெய்தியைத் துவாரபாலக
ராலுணர்ந்துநீங்கவவ்வுத்தமருடனே, சென்றடைந்தது
தண்டநாயகனார் செய்யவாவியச்செய்தியாலுடல, நின்
றகம்பம தென்னவேயோக நித்தரானந்த நிலையராயிருந்
தார். ௩

புதியமெய்த்தவத்தம்பிராணித்தே புக்கவாருயிர் புற
ப்படாதாகி, யதிகசங்கமாராதனைப்பத்தி யமுதருந்துவா
ரத்தவரடிக்காம், விதியினொன்றியங் கரங்களாற்செய்யு
மேவுசெய்கையுமெல்லெனாழுவிந், துதியுநாவிடைமற
ந்திருகண்ணீர் தொலையவப்பெருஞ்சோதியுட்டங்கி. ச

நான் தஞ்சாவணிகயிறதற்புறம்போ னன்னுமிந்தியங்கா
ணங்காட்டங்கி, சான்றவன்விழிற் கதிர்களுமவன்பின்
சாருந்தன்மைபொற் றத்தொழுகி, முன்னுசிந்தையினு
டனறிவனைத்து மென்கிபுட்புறம்பொன் றையுமறியா,
தான்றவெட்டித் துதியவன்புயமே யவர்பதாப் புயமாகவ
ங்கழுந்தி. (நி)

மண்டொணாதவற்புதவனுபவத்து மன்னிமேனிமீர்
திருந்துபேரின்பங், கொண்டருட்சிவயோகமுத்தினாயு
ட்குலவுநந்திகள் குறிப்பினையறிவாற், கண்டுமெய்ச்சென்
னவசவேசர்பணிந்துகழுறுவாரசற்றுங்காண்பரிதாய்நீர்,
மொண்டமிழ்ந்தநற் கடமெனச்சோதி மூழ்கியேபுறமு
ன்னலாச்சுகமோ. (அ)

பாசமித்தினாநீங்குபேரின்பப் பரமலித்தினாநந்தியெ
ன்னொசான், விசுமத்தினாயற்றதோர்கடற் கால்விரவிடாத
விளக்கெனவசங்கா, தாசைமெத்துமிந்தியமெலாமகன்
தேயுடருமேகங்களற்றவிண்போன்று, நேசநந்திவானந்
தாபிக்கியந் துநீங்குக கத்தினுற்றனைமறந்தனனோ. (எ)

தன்னலர்க்கு மருத்துவனோடுமின்மேற் றுக் கிறொந்துடு
மென்றுதன்னிதய, மனனுமப்புள் சகாதனத்திருததி
வாடிவெய்யில்சேர் மஞ்சனமாட்டி, ஞானசூத்திரமே
னிகன்றிடுமென னுண்ணமநீரினைச் சொரி நுமண்ணுநிக
கு, மின்னமாமலர் கடினமென்றண்டத் திலங்குபங்காயி
தழ்தரிப்பதுவோ.

௮

காதுவன்னியிற்றுபதாமத்தாற் கறுக்குமெய்யெனக்
கருதிமெய்ந்நொனத், தீதிலத்திற் பொறையென்தூ
பஞ்சோத்தரித்திருந்தபுககெல்லா, மாதமெய்க்கன
லென்றுதன்னறிவா மரியசோதியை யெடுததிந்தவமுத
ங், கோதெனககொடுராசவொண்பததிக் குணததைநல்
லமுதாய்க்கொடுப்பதுவோ.

௯

திட்டிகொண்டுதான்விரும்பியேகோக்கிள் செய்யமே
னிக்குநன்மையன்றென்று, நடப்பாவினை கொண்டுபாந்
ப்பதுவோ நற்ககதின்பெரார்ர்களாலும், திட்டினு
றுத்திடுமெனநினைந்து சத்தினுங் கயாற ஸைவருந்தர
மோ, விரட்டமெய்புளவத்தி ல்லேவாவாமென்றுளேபுள
கித்திடுமியல்போ.

௧௦

கிறியையாலுட விந்தியமனந்தற கிளர்வனைத்தையுந்
மமத்திலொழித்தே, குறுகியததென மொனறுமெய்ச்
சமாதிகு கூடுநதசிவ யோகமுததினாயோ, வறியையாதி

௩௫௬ சங்கமப்பிராணியான புராணம்.

யார்க்களித்தறிவிக்கு மறிவெனும்பிரசாதமார்நிலையோ,
மறுவிலாதவவ்விவிவ்வுற்றுடல மனமுறுந்தொழின்மற
ந்திருப்பதுவோ. ௧௧

என்றுதங்குருந்திகழருமுனிவறஞ்சியேசென்னவச
வேசுதோதி, நின்றுநெஞ்சமுமுடலமுமுருகியெய்மெய்
யராயநீர்விழிததுபித், துனறுமேனியி லுரோமங்கள்
சிலிர்த தத் தோன்றலாப்பெரும புளகமேற்றேன்றி,
யொன்றிடும்பவசத்தூயைய முற்றசித்தராயுலாவுமக்
காலை. ௧௨

வேறு.

இந்தநெறிகளியாணத் திருக்கும்பத்த நிருமைசெறித
வததோராக னெல்லாங்கேளா, வந்தீனைந்துவசவேசர்பூ
சைக்காலை வந்தசிவயோகநிலைமகிமைகண்டு, தந்தமில்
ற்புதமெய்தி யிந்தத்தன்மை சார்ந்தகாரணமதனைத் தம்
முளாய்வார், முந்தியநட்பினரறிஞர் துவாரபாலர் முத
லோராயழைக்கவவா முடுகிவந்தார். ௧௩

வேறு.

இங்குவசவேசர்சிவபூசனையினின்பாற்
பொங்கமகிழ்போதெனபொருந்துசெயனும்பாற்
றங்கியவர்போனவரசடக்கெனவறிந்தே
யெங்கண்முனமிங்நனமியம்பிடுமினென்ன. ௧௪

மற்றவர் கடம்மிலுயர்வாயிலுறுகொல்ல
ருற்றசெய்தியொன்றுளதுநாக்குதுமதென்னு
நற்றவரொருத்தொமைநண்ணியெதிரின்றார்
வெற்றிவசவேசருறுவேலையெனவென்றார்.

௨௫

நித்தசிவபூசனைசெய்நிட்டையிலடைந்தே
பொத்தசுகமேவியயர்வுற்றுநுதைகின்றார்
மெய்த்தவவெனப்பெரியர்மீளவுநடந்தார்
ரித்தகைமையாமறிவதென்றெழிசுத்தார்.

௨௬

துய்யவுரையங்கணவர்கொன்னளவினல்லோ
ரையவசவேசரவசத்ததைநிறந்தே
பையவவர்கொல்விரதபான்மையறிவேநாஞ்
செய்வதிதுவென்னவெதிர்சென்னவசவேசர்.

௨௭

இந்தமுறைமெய்யடியென்றறிவென்னு
வந்தனைசெய்தவ்வுரைவகுத்துமொழிகின்றார்
ருந்தியவிவிங்கவுயிரோதுருருவிங்கம்
பந்தமறுபத்தர்கள்பரிக்குமுயிர்பன்னின்.

௨௮

வேறு.

பொங்கருண்பாலென்னைப்போதிக்குநந்திக்கென்றுஞ்
சங்கமமுயிரிதற்குச்சங்கமேசுரனேசான்று
துங்கநும்பாததீர்த்தந்தூயசேடத்துநெய்
தங்கியபெரியோர்நிட்டைத்தன்மைநீர்வல்லீரொன்றார்.

௩௩௮ சங்கமப்பிராணியான புராணம்.

அப்படி தப்பாதிந்தவரும்பிரமாதரிட்டை
யொப்பவும்வாக்வினாலே புணாக்கவுமுரைத்தாற்போலத்
தப்புதனின் றிநன்றாப்ச்சரிக்கவும்வல்லநந்திக்
கிப்பட்டிமிதிவொப்பாரில்யென்றேததினரால். ௨௦

நந்திகள்சிவபூசைக்கணயந்துறுங்காலேவந்து
சந்தியாதேஞ்ஞாப்யசங்கமாநமமைநேடிப் [த
புந்தியால்வணங்கிக்கொண்டு போதுமென்றுரைக்கத்தூ
ரந்திவானையமெழ்ந்தாயமடங்களுங்கும். ௨௧

ஒடினர்தேடிக்கண்டங்குவப்புடன்வணங்கிமன்று
ளாடியாரனையார்தமமையழைத்துவந்தருந்தவத்தோர்
கூடியகுழுவிற்கொண்டிருநகலுமாவினின்றி
வாடியவசவதேவொழுகனாவணங்கென்றார். ௨௨

மன்னுமாசபையிருந்தமாதவநைத்துளொரு [ரார்
மன்ன வெம்பெரியோர் செய்யுமருந்தவமென்னோவென்
பின்னொந்தண்டநாதாபெருமையேபிறங்கவேத்தி
மின்னணிமாடநீடுதம்ம - மேவிச்சென்றார். ௨௩

சங்கமப்பிராணியான புராணம்
முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௮௩.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சங்கமப்பிராணியான புராண

வ ச ன ம் .

ஸ்ரீவசவதேவர் ஒருநாள் ஐங்கமபூஜையை முதலித்செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின் இஷ்டலிங்கபூஜை செய்வான்றோடங்கிப் பூதசுத்தியந்தர்யாகங்களைத்தொடங்கி முடித்துப் பின் பகர்யாகமென்னும் புறத்திற் பூஜையையும்முடித்துப் பூஜாவஸானகாலத்தில் நிஷ்டாசாகவாஸுபங்கித் தியானித்துத் துதித்து வணங்கி யானந்தபாவசமா ண்ணந்தமே மேலரும்பிய தென்னத் திருமேனிபுகித்து உள் ஐங்கருகி ஆனந்தபாஷ்டபமென்னுங் கண்ணீர் தானாதானாயாக வெள்ளங்கொண்டோடப் பத்திக்கடலில்முழ்கி யிருந்தனர்.

இவ்விதமான சிவபூஜவேளையில், என்றைக்கு மங்குவரப் பெறாத புதியர் ஐங்கமமூர்த்திகளொருவர்வந்து ஸ்ரீவசவதேவர் சிவார்ச்சனைநிஷ்டையி லிருக்குந் செய்தியைத் துவாரபாலகொன்னும் வாயில்காப்போராலுணர்ந்து அவ்விடத்தினின்றுஞ் சென்றனர். சிவார்ச்சனைநிஷ்டையிலிருந்த ஸ்ரீவசவதேவரதுபிராணலாயுயும் அவ்வுத்தமமான ஐங்கமமூர்த்திகளுடன் சென்றடைந்தது. அதனால் அவரது அருமைத்திருமேனியுந் தூணம்போலசைவற்றுநின்றது.

அந்தப் புதியராய் ஐங்கமமூர்த்திகளிடத்துப் புக்க இவரது உயிரானது வெளிப்படாததினால், ஐங்கமாராதனையில் தமது திருக்காங்கொற்செய்யும் நன்றுறத்தலோடு இன்சொல் இன்முகமும், நாவினிடத்துத் துதியும், கண்களி லானந்தவெள்ளமும் ஒன்றுமின்றிக் கயிறந்தவூசல்போல இத்திரியங்கள் கரணங்க

௩௬௦ சங்கமப்பிராணியான புராணவசனம்.

ளெல்லாமடங்கிச் சான்றவனாகிய சூரியன்செல்லக் கிரணங்க
ருமவன்பின்செல்வதுபோல வப்புதியஜங்கமரது திருவடியி லூ
ன்றியசிந்தையுடன் அறிவனைத்துமொடுங்கி உள்ளும்புறம்பும்
ஒன்றுமறியாது அஷ்டதளபத்மமாகிய இருதயபத்மமேயவரது
பாதபத்மங்களாகவழுந்தி, அளவற்ற அற்புதானுபவத்தில் நிலை
பெற்று மேலோங்கியிருந்து பேரின்பத்தையடைந்து திருவரு
ளால் வலிதினெய்திய சிவயோகமுத்தினாயில் ஸ்ரீவசவதேவர்
பொருந்துங்குறிப்பை,

ஸ்ரீசென்னவசவேசர் தமது பேரறிவா லுணர்ந்து பணி
ந்து, எம்முடைய பச்சு¹ரியனாகிய ஸ்ரீவசவதேவர் அசை
வற்று இவ்வாறு நெடுமொழுது தியானித்திருக்கும் காரணம்
யாதோ? ஜோதிர்மயமான சிவத்திற்கலந்து புறமோக்காத பேரி
ன்பமோவென்று பலவாறாகத் துதித்து வணங்கி நெஞ்சோடு உ
டலுமுருகிக் கண்ணில் நீர்ததும்பி உரோமங்கள் சிலிர்க்கப்பெ
ற்றுப் பரவசராய் ஐயமுற்றசிந்தையுட னிருக்குமிடத்து,

இந்தவதிசயத்தை அந்தக் கல்லியாணநகரத்தி லெழுந்தரு
ளிய பத்தர் சரணர்முதல் யாரும் கேள்வியுற்று வினாந்துவந்து
ஸ்ரீவசவதேவர் பூஜையில்நேரிட்ட சிவயோகமகிமைநிலைமையை
க்கண்டு தந்தம்மில் அற்புதமடைந்து இதன்காரணமறியவேண்
டினராய், அவரில் ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு ப்ரதானநட்பினராய அறி
ஞர் துவாரபாலராய வாயில்காப்பாளர் முதலியோரை யழைப்பி
த்து இங்கு ஸ்ரீவசவதேவர் சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்தருளிய
காலத்து நடந்தகருமங்கள் யாவை, இந்தஸ்தலத்தில் உம்மிடத்
து யானோனும்வந்து தங்கி வார்த்தையாடிச் சென்றவருண்டோ
அதை வினாந் தெம்மிடத் தறிவிப்பீனென்று புக்ல, அவ்வாயில்
காவலரிற் சிறந்தவரொருவர் அங்குக்குழுவிய பத்தர் சரணரை

நோக்கி, சுவாமி ஒருசெய்தியுண்டு என்னெனின், இவ்வுலகத்து
 என்றுங்கண்டறியாத வற்புதத்திருமேனியுடையராய சரமூர்த்
 திகளொருவர் எம்மிடத்துவந்துநின்று ஸ்ரீவசவதேவர் யாதுபுரி
 கின்றனொன்றுவினவினர். அதற்கு அடியேங்கள் ஸ்ரீவசவதே
 வர் சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்தருளிப் பரவசத்தினராயிருக்கி
 ன்றனொன்றுத்தரம்புகன்றோம்; அம்மூர்த்திகள் யாதும்புகலா
 துசென்றனர் இது யாமறிந்ததென்றுபுகல, இதைக்கேட்டவர்
 யாரும் ஊகித்து இனிச் சிறிதுந்தாமாது அவர் நிஷ்டைபுரியும்
 பூஜாக்கிரகத்தைத்திறந்து அந்நிஷ்டையின்மன்மையிற்றெனவ
 றிவேம், இதுவேசொய்ந்தக்கது ^{என} ஐ ஆலோசித்து, எதிர்திற்
 குஞ் சென்னவசவேசவாரோ ஸ்ரீவசீவதேவர்க்கு மெய்யடியர் அ
 வரோ யறியவேண்டுமென்றுசொல்ல, இதுகேட்ட சென்னவச
 வேசவார் அடியர்குழுவைநோக்கி உலகத்தில் குருவிக்கஜங்கம
 ங்கள் பத்தர்கட்குயிரோயாம், எமதுகுருவாய ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு
 ஜங்கமமேயுயிர், இதற்கு ஜங்கமேசவாரோ சாஸுறியாகும், பெரி
 யோரதுதன்மையை நீவிர் இயர் னையானேயறிவர். இப்பிரமாத
 நிஷ்டை அவ்வண்ணம் புடிவ்வதற்குந் கூடாது. ஆதலால் இங்
 குவந்து மீளச்சென்ற சரமூர்த்திகளைக்கண்டு அவரைப்பின்செ
 ன்று யாமுணர்வதே முறைமையென்றார். உடனே யறிஞர் பல
 ருந் தூதனாயேவிச் சரமூர்த்திகளைத் தேடச்சொல்ல, அத்துநூ
 வரும் தேவாலய மடாலயங்கள் எங்குமாராய்ந்ததேடி நடேச
 ரோயென்றனுமானித்து அப்பெரியரைக்கண்டுபணிந்து நடந்தன
 வனைத்தும் விண்ணப்பம் புரிந்து மகிழ்ச்செய் தழைத்துவர்
 து அடியர் திருக்கூட்டத்திற் சேர்ப்பித்தனர். சேர்த்தது வாயி
 லாகவே ஸ்ரீவசவதேவரும் உயிர் பெற் றெழுந்து வணங்கி நின்
 றார்.

நகசுஉ சங்கமப்பிராணியான புராணவசனம்.

அங்குச்சென்ற பெரியாரும் இப்புதிய சரமூர்த்திகளது
தில்வியசத்திக் கதிகவியப்பற்று இப்பெரியரதுதவம் எத்தன்மை
த்தெனவியந்து ஸ்ரீவசவதேவரது பெருமையையுந்துதித்துப் பி
ன்னர் தமதுதமது திருமடங்களிற்சேர்ந்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

சங்கமப்பிராணியான புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கின் லெ^{சு}யர் புராணம்.

இன்னநாளில்வசவதேவரிட்டமானநண்பராங்
கின்னரையருடலகன்றுகிரிமினத்தரடியுற
வன்னநண்பர்பெருமைநாடிவசவராசரன்பினுன்
முன்னருந் துயர்க்கடற்குண்மூழ்கிநைந்துமொழிகுவார்

என்னையாவெனக்குநல்லவின் பமேயெனுவியே
யென்னையாளுமெம்பிரானெனைத்தெருட்டுதேசிகா
வென்னையாவிசோரவிங்கிருத்தபெங்கணைந்தனை
யென்னையாணிணிச்செய்தே வெனக்கிசைந்தசெல்வமே.

பரிசுவேதியேதருப்பனைத்தெழுந்தசோலையே
யுரியகாமதேனுவையுயர்ந்தசங்கநிதியமே
மருவினோர்நினைத்தநல்குமணியொடானவனசமே
பொருவின்மேருவெயருட்பிறந்தநல்லபூமியே.

விரும்புநல்லசுற்றமேயென்மெய்க்குலத்தர்தெய்வமே
திருந்துபத்திமுவிதஞ்செழிந்தநன்னிதானமே
பெருந்தவத்தர் தீரனேபிணுகியென்னேவிட்டுணைப்
பரிந்தழைக்கநீயகன் றபான்மையென்னபான்மைமெய். ச

நம்பனன்பகின்னரப்பிரமையாநலங்கியா
னிம்பொன்புறந்திருக்கவென்னேவிட்டகன் றுநீ
யும்பர்கோனையுற்றதென்னவுத்தமாவெனக்குறுந்
தம்பமேயுனைப்பிரிந்த ^{உத}நீயினே ^{தி}னேவைவையோ. ௩

பிரமஞானவமுதமேபலிப்பெனக்குநீயலோ
திரமதாகவென்மனந்திருந்துசோநீயலோ
வரமலோவெனக்கணீர்மறாதுமாரிபோல்விழுந்
துரமிழந்துவசுவதேவருடன்மறந்தவுணர்வராய். ச

ஐயர்கின்னரப்பிரமரநிவைபுமகந்தைதீர்
துய்யசொல்லையுமனந்துலங்குதுய்மைதன்னையு [ய்ச்
மெய்யையும்விரும்பியங்கி மேவுவெண்ணெயென்னலா
செய்யமேனியுருகியேதியங்கியுண்மயங்கலும். எ

வசுவதேவர் துயரமெய்திமனநடுக்குமெல்லியி
னிசைநிறைந்தசங்கமேசொங்கணுநிறைந்துளோ
ரசைவிலாதிசிவமதமனைந்தருந்திறற்செய்யும்
விசையரானமாச்சிதேவர்வினாயவந்திலாத்தென். அ

வேறு.

படியாரிப்பாச்சையனாப்பார்த்தழைத்துப்பரிவினான்
மடிவாலமாச்சையனாவணங்கியிந்தவாறெல்லாங்
கடிதோடிபுராத்தவனாக்கடிதுகொண்டுவருதியென்ற
மடிவேகத்தீதகியவாடிக்கமலந்தாழ்ந்தரோ. ௬

இந்தவுரையியம்பவநிந்தெழிற்றவத்தர்மாச்சையர்
வந்தவராவ்விடத்திலவசவேசர்செய்வதுவென்
சந்தமுறவுரைத்தியெனச்சகளைசமாதரசர்
முந்தையர்தாமகத்தர்பெருஞ்சமுகத்தினந்தியார். ௭

பிரமையர்தந்திருவுருவைப்பிரியாமலனைத்துக்கொண்
டுமமெதான்றுமின்றியவிழ்ந்துருகுதின்றொன்றனுமே
வரமிசூத்தமகத்தோர்முன்வாடியமும்வருத்தமே
னாதவத்தோர்தமக்காசியர்னதெல்லாமிவ்வளவோடிக

சங்கமந்தமுயிரொன்னுஞ்சாற்றெலாமிவ்வளவோ
சங்கமந்தங்கதியென்னுஞ்சற்குணமுமிவ்வளவோ
சங்கமந்தமதியென்னுந்தருக்கெல்லாமிவ்வளவோ
சங்கமந்தங்கரத்திலிங்கந்தானெனுஞ்சொலிவ்வளவோ.

பிடித்தநிட்டைமறந்துடலைப்பேணியின்றுபற்றினரோ
வடித்தபத்திமயராகிவளம்பெறுஞ்சொல்வகுத்திருந்து
படித்தவுரையறியாமற்பரிந்துயிரைப்பரிந்தனரோ
சுடித்தபத்திதலையேறிற்சொல்லிமற்றுஞ்சொர்வரோ.

அதிகதவர்க்குதிகதவரருணைநிசேர்பிரமையர்
மதிநலத்தாலானவனாவரவழைக்கவழக்கன்றோ
நதிமுடிபாவிடத்தனைந்தநன்மையெனநயந்துகந்து
புதியபெருமகிழ்ச்சியுடன்புளகிக்கும்படியலால்.   ௨௪

அழுவதுவென்விழுவதுவெனந்தோவென்றரற்றுவதெ
னெழுதாண்ணீர்மாளுமலாற்றாகச்சுடப்பதுவென்
பழுதிலத்தனன்பர்முனம்பத்தர்சொழும்பான்மையோ
நழுவுநெறியுலகத்தோர்நண்ணுதொழினமக்கதென.   ௨௫

ஆயிடைவந்தவர்துயரமாற்றறியேம்ருங்கண்ணீர்
நேயமுடன்றுடைக்கறியேநெடிதுயிர்க்கும்படியறியேம்
வாயதனற்பகர்ந்தரிட்டைமற்ற்தோரைப்பாரோநீ
போயவர்கள்செயுந்தசெயலைப்புகுந்தியற்றப்புகவென்று

பணித்தளவிற்படியாரிப் பாச்சையர்வினாந்துவந்தங்,
கணித்தொகையாமருந்தவத்தோர்க்கஞ்சலிசெய்தஞ்சி
யே, துணித்தவர்கொல்வையாகஞ் சொன்னளவிற்றம
துரிட்டை, கணித்துவசவேசருயிர் பிரமையர் பாற்கலந்
ததால்.   ௨௬

கலந்தளவில்வசவேசர் காயத்தைக்கண்ணெல்லோர், புல
ந்தமுகராயிதென்ன புதுமையெனப்புலம்பியே, வலங்
கொணிட்டைமடிவால மாச்சையர்கொற்செவியுறலும்,
விலங்குகின்றித்தமதுயிரா விட்டதனை வியந்தயர்வார்.

மாச்சையவோவன் மரிட்டைவகுத்துரைக்கவல்லரந்தப்
பேச்சரியநந்திகனிப்பெருமைசிவனையழிவன்
லாய்ச்சொல்லேயன் தியிந்தமாபத்திவல்லவரா [ர்.
சேச்சுடலம்விரும்புநமக் கிதுவெளிதன்மெனவுரைத்தா

பார்ப்பதற்குமுனைப்பதற்கும்பாவிக்கும்படியதற்கு
மார்க்குமிதுசெயவரிதாலாகாவெனத்தொழுதார்
நேர்த்துநின்றபடியாரிப்பாச்சையகாரின் நலல்லோர்
சீர்த்திமடிவாலையற்குச் செப்புகெனச்சென்றுகாத்தார்.

வேறு.

கேட்டபொழுதே மாச்சையர் கிளர்ந்தவின் பமனத்த
ராய்க், கோட்டமறுந்சங்கமமே குலவுமுயினொன்றுரை
த்தவுரை, நாட்டவல்லலதீரானழுவாவிதநந்தியே, யா
ட்டமொழிந்தமணிவிளக்கே யரனார்க்கினிதாமன்பனே.

என்றுபுகழ்ந்துமாச்சைய லொழுந்துவர்தொனுமரங்க
ள், பொன்றமுறிக்குங்கடகளிறே பொருந்தாரொன்னுங்
கறிக்குமுனைச், சென்றுமுறிக்குஞ்சிங்கமோசிவத்துரோ
கச் சிலோச்சயங்கள், குன்றவடிக்கும் பெருங்காற்றே
கொடியவினையின் கூற்றமோ.

௨௨

தக்கன்வேழ்விதகர்த்தவனோ சமனையுதைக்குந்தாளி
னனோ, பொக்கவெறியாம்பெருங்காட்டைப்பொடியாயெ
ரிக்கும்பொங்கழலோ, தொக்கபுரத்தையெரித்தபான் கு

லாபுதமோகடர்மழுவோ, மிக்கவீரவிருதகலா விமலன்
கணத்துலொருவனோ. ௨௩

என்னநடந்துசிவகணத்தோ நிரூக்குமவையினிறைஞ்
சியெழுந், தன்னர்பா தம்மிடித்தவர்த மத்தம்பாலமனை
த்ததற்பி, னுன்னுமலர்தா ளுன் னாங்கொண் டித்தரங்கொ
ண்டுறுதிக்கொண்டு, கின்னரையருகணைந்து மாச்சிதே
வர்கிளத்துவார். ௨௪

பத்தருயிரோமெய்ப்பொருளே பத்திமணியாகந்தியெ
னு, முத்தமனைநீட்டன்கொண்டீங் கும்பர்கோணையுறலா
மோ, வித்தனையின்மேலரன்பெருமையெங்குநிறைந்துக்
காட்டாதே, சித்தமிருவீர்களும்பொருந்திச்செல்லும்படி.
தான்செல்லுமோ. ௨௫

சிவமாகணத்தோரறியாமற்சிவனுத்தமைக்கொண்டே
குமதே, னவமாமுன்னுவிதபத்தி நயந்த வளர்க்குநந்திக
ளைத், தவமாகேசரிடத்ததற்றிக் தன்பாற்கொண்டுசார்த
னன்தே, புவிமேற்றனது பெருமையார் புதுக்கிநின்று
பொலிவிப்பார். ௨௬

நந்தியகன்றான்மண்மீதினம்பனன்பின்பேரகலு, மிந்
தமுறையானும்மனத்தி னிச்சைப்படியே செலவொண்
னோ, புந்திமகிழ்ந்துநந்திதலா பொருந்துங்காலமெல்லா

நீர், சிந்தைமகிழ்ந்தங்குடவிரூப்பி ரொழுவினொன்னத்தெ
ளிந்துரைத்தார். ௨௭

தனுமெல்லெனவெயசைந்தசைந்துதவக்கின்னநாயர்
சயனக்கண், கனவுதெளிந்தங்கெழுவார்போற்கடி. தினெ
ழவக்கணத்தினிலே, மனமாதிடத்தர்மாச்சையர்மலர்த்
தாள்மீதில்வசவேச, டனகாவெனமுனெழுந்திறைஞ்சி
யருகிற்றவத்தோரடிபணிந்தார். ௨௮

எழுந்தவிருவோர்களுமகத்தோர்க்கிதைஞ்சிநின்றரி
ருந்தவத்தோ, ரொழுங்குதீராமாச்சையனாபுவந்துபு
னியுருத்திரா, வழுந்துவீரதவத்தீரா வருளாகரனையற
முதல்வா, வெழுந்தசூரசிங்காரமெழிலாபரணமெனவு
டையாய். ௨௯

ஐறுதியுரைக்கிற்கோபிபாபுவந்தவிடத்தி லுயிரளிக்
கு, மறுதிமானேயசஞ்சலனேயரியசீலமாதரிப்போய்,
பெறுத்சிவமேயெனத்தெளிந்திவ்வுலகநீதிபேணுதா,
யிறுதிவரினுஞ்செய்யாததென்னுஞ்செய்யாவெண்ணத்
தாய். ௩௦

மாறாநலத்தவெலற்கரியமடிவாலையவெனப்பெரி
யோர், கூறாநின்றரவர்தம்மைக்கும்பிட்டேத்திக்கொடி
யேனைத், தேறாவெண்ணையொருபொருளாய்ச்செய்யும்ப

டியெனடிபனே, நேருவிண்ணப்பந்தருவீரென்றுநின்ற
ங்குகைஞ்சினார். ௩௬௮

இறைஞ்சிபதற்பின்வசவேசொழிலார்முகத்தையெது
ர்நோக்கி, நிறைஞ்சுவதத்தோர்புகல்கின்றார்நிதியங்கொ
டுக்கலாமுடலஞ், ரெறிஞ்சுகொடுக்கமுடியாதுசெயலா
ற்கொடுக்கலாமனத்தைப், பிறிஞ்சுகொடுக்கமுடியாதுபி
ரியமதனாற்பிழத்திடலாம். ௩௬௯

மருவுமுயினாயன்க்கொணுவைராகவியத்தாற்கொடுக்
கலா, மருமைபுயிர்சங்காந்நுடனையகன்றாலகறலணைவு
ற்றால், வருதலிந்தநந்திகட்கே வருமென்றேத்தவசவே
சர், பருவினிறைஞ்சி யிட்மொழிக்குப் பற்றேனடியே
னென்றிருந்தார். ௩௭௦

இருந்தபெரியோரிருவரையுமேத்தித்தத்தமிடத்தனை
ந்தார், திருந்துதவத்தர்மாச்சையர்வசவேசுரரிற்செல்லவி
டுத்தே, பொருந்துபுகழ்த்தம்மாடம்புகுந்தார் கின்னனா
யர்தம்புரிதவகம், பெருந்தன்மையராய் மகிழ்ந்துற்றார்
மடிவாலையர்சீர்பேசியே. ௩௭௧

கின்னனாயர் புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௬௯.

திருச்சித்தம்பலம்.

—X—

கின்னனையர் புராண

வளம்.

இதற்குப்பின், ஸ்ரீவசுவதேவர்க்கு உற்ற நண்பரான கின்னனையொன்பவர் தேகவியோகமடைந்து சிவனது திருவடிகளை யடைந்தனர். இதுஉண்ட ஸ்ரீவசுவதேவர் அந்நண்பரது மிதமற்ற பெருமைகளை எண்ணியெண்ணித் துயரக்கடலினமிழ்ந்தி மனநெக்குருகி எம்மையனே, எம்மின்பவடிவமே, எமதாவியே, எம்மையாரும்பிரானே, எம்மைத்தெரிவித்த தேசிகனே, ஆவி சேர்ந்துருக விங்கெம்மையொழிந் தொவ்விடத்துற்றாய், எமது செல்வமே யாமினியென் செய்வோம் என நின்னும்பலமுறை யி ரலாபித்து, இடையின் திக் கண்ணீர் நாலாகொண்டபெருக வலி மையாவற்றுகுன்றி யுடலையுமறந்து கின்னனையரது அறிவினையும் பணிந்தசொத்தனையும் தூய்மையையுந் சத்தியத்தையும்விரும்பி அழலித்பட்டவெண்ணெய்போலாய்த் திருமேனியுருகிவருந்தித் திருவுள்ளமருண்டவளவில், அவ்விடத்தெந்த னும்கிடைந்த ஐங் காமழர்த்திக ளெல்லாருங்கூட எவருமிரங்கத்தக்க இக்காலத்து எல்லோரும்வந்தனர். சைவமதஸ்ரீபரணத்திஸ் வெற்றியடைந்த மாச்சிதேவர்மாத்நிரம் வாராஜிருப்பது யாதுகாரணம், அவர் வந்தல்லது இதற்கொருமுடிவுந் தோன்றுதென்று நிச்சயித்துப் படியாரிப்பாச்சையொன்பவனோ யழைப்பித்து நீர் மடிவாலமாச் சையர்க்கு வணக்கத்துடன் துற்குநடநனைவெல்லாமுணாத்தவ லாக் கடிதில் வருவிக் கொண்டுமென்றனர்.

இதுசேட்ட படியாரிப்பாச்சையரும் மிகவினாந்துசென்று அவரது திருவடித் தாமரைகளில் வணங்கி நடந்தவண்ணமுனா

ப்ப, மாச்சைய ரவனானோக்கி அவ்விடத்துவந்தவர்கள் யாவர், வசவதேவர் என்செய்தனர் தெனியச்சொல்வாயென்று வினவ வே, சுவாமி மந்தையவெல்லாம் ஆதியந்தமாகவறியேன், சுகோ சமாதிராஜர்முதலிய பெரியோரது திருக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீவசவ தேவர் கின்னனாயரது திருவுருவத்தை யிறுத்தழுவிக்கொண்டு வலிபுஞ்செயலுமழிந் தறிவுகலங்கித் தூக்கி்கின்றார். இதுக ண்ட ஐங்கமலார்ந்நி உன்யாவரு மெண்ணைந் தேவரீர்க்குந்தெரிவி க்கக் கடிதிற் றாண்டினமையில் வினாந்நிற்குவந்தேன் காரண மொன்றுமறியேனென் றபுதல, அங்கு மாச்சையர் பாச்சையனா னோக்கி வசவதேவர் வருந்துங்காரணம் யாது, சிவபோகிகளுக் கு உயிரென்றுசொல்லப்படுவ திவ்வளவிந்நீரு, ஐங்கமர் தாம்பி டித்தரித்தடையைக் கைநெகிழவிட்டு உடலந்தைவிரும்பி வருந் துவரோ, மிரு தவமுடையாரிற் சிறந்த கின்னனாயர் சிவபெரு மானது திருவடிநீழலை யடைந்ததுகொண்டு புதிதான பெரும கிழ்ச்சியோடு புளிக்கவேண்டுவதையல்லது அவரைந் திருவடி யைவிட்டு மீட்க விரும்புவாருண்டோ, இவ்வாதன்றி அழுவது ம் மேல்விழுவதும் ஐயோவென்று ஒலமிடுவதும் முறையோ, இ னு சிவபத்தர்க்குக்குஞ் செயலோ, இவையெல்லாம் பாசபந்த முள்ளவர்க்கே யுரியதன்றி நம்மவர்க்கழகல்லவே, அவ்விடத்து ற்று அவர்துயரந்தை யாற்றவுமறியேம் அவர் கண்ணீரைத் து டைக்கவுமறியேம், ரித்தடையைமறந்து புலம்புகின்றாராக் கா தாற்கேட்டதே மிக்க, இனிக் கண்டனினுலம்பார்க்க வல்லோம ல்லோம். ஆதலால் அவர் செய்யுஞ்செயலையே செய்யச்சொல்வீ றொன்றனர்.

இதைக்கேட்ட பழமறிய்பாச்சையரும் வினாந்தோடிவந் து திருக்கூட்டத்தில் ஐங்கமலார்ந்நியோ வணல்பு துட னஞ்ச

லித்து மனத்தின்கண் மிகவச்சத்துடன் மாச்சையர் கண்டித்து
 ப்புகன்ற வைராக்கியமொழிகளை யெடுத்துக்கூறியவளவில், இ
 துகேட்ட ஸ்ரீவசவதேவரது பிராணவாயுவும் நிஷ்டைவழியாய்
 க் கின்னராயரிடத்துக் கலந்துநின்றது. இதுகண்ட வடியார்
 யாரும் ஸ்ரீவசவதேவரது திருமேனியைக்கண் டி.ரங்கியமனமு
 ம் புலந்த முகமுமுடையராய் இஃதென்ன புதுமையென்றுபுல
 ம்பி, இச்செய்தி மடிவாலமாச்சையர் செவிகளிற்பொருந்தின் இந்
 தவியர்க்கொடையை மிக நினைந்துவருந்துவர், இப்படிக்கொத்த
 நிஷ்டைகளின் பெருமையை மாச்சையரோ வகுத்துச்சொல்லுத
 ற்கு வல்லவர், வசவதேவரது பெருமையைச் சிவனே யறிதல்
 வேண்டும். உலகத்திற் சுகலபத்திமார்க்கங்களையும் வாக்கினாற்பு
 கல்வதன்றி அனுபவத்தி லிவ்வல்லமை யெவர்க்குண்டாம். அரி
 த்தியசரீரத்தைப் பொருளாசவிரும்பும் நம்மவர்க்கு இஃது சிறி
 துமெளிதன்று. இதனைப் பார்த்ததற்கும், உரைப்பதற்கும், நினை
 ப்பதற்கும் யார்க்குஞ் செயற்கரிது. ஹரஹவென்று தொழுது
 பின் எதிர்பிற்கும் படியாரிப்பாச்சையனானோக்கி இதனை மடிவா
 லமாச்சையர்க்குச் சொல்லுமென்றுநாக்க, அவருமவ்வாறேயறி
 விக், இதுகேட்டபொழுதே மாச்சையர் மிகவின்பநிறைந்த ம
 னமுடையவராய் ஜங்கமமே யுயிரென்னுமுநாயை நிலைநாட்ட
 வல்ல தீரோ, தாமாவிரதமுடைய நந்திதேவரோ, அசைவில்லாத
 ரத்தினதீபமே, அரணுக்கினிதான வன்பனே என்று பலவாறுபு
 கழ்ந்து, அதிவேகத்துடன் சென்று சிவசரணரது திருக்கூட்ட
 த்தையடைந்து அவர்களைவணங்கிக்கொண்டு, பின்பு கின்னரா
 யர்க்கருகேசென்று அவனானோக்கி பத்தர்க்குயிர்போன்ற கின்
 னராயரோ, தேவரீர் சிவசாயுச்சியத்தையடைந்தாலும் ஸ்ரீவசவ
 தேவராவது இப்பூமியின்கணிருந்தன்றோ சிவபெருமானது மகி

மை விளங்கவேண்டும். 'நீவிரிசுருவீருஞ் சித்தமொருமித் துடன்
சென்றால் அஃதெக்குமோ, நீவினோத்துச்சென்றாலும் நும்மை
அச்சிவபெருமானு மொத்துக்கொணர்ந்துசெல்வது நீதியன்று.
நீலைபெறச் செய்யாதவிடத்து அவரது அபாரமகிமையை உலக
த்தில் உத்தாரணஞ்செய்பவர் நந்திதேவர்க்கு வேறிரிருக்கின்
றார். நந்திதேவ ரிவ்வுலகத்தைக் கடந்துசென்றால், சிவபத்தியெ
ன்னும் பேர்மாதிரிமு மூலகத்தைக்கடந்துசெல்லும். இந்தமு
றைமைபற்றி நீவிரிச்சைப்படி செல்வது நீதியன்று. நந்திதேவர்
இவ்வுலகத்தில் எவ்வளவுகாலமிருந்தாலும் அதுகாறும் நீருமு
டனிருத்தலே நன்று. ஆதலா லிருவீரு மெழுந்திருப்பீர் என்று
சொல்லிச் சிவத்தியானம்புரிந்தனார்.

இதுகூழ்ந்த வவ்வளவில், கின்னளையர் கைகால்முதலிய
வவயவமெல்லா மெல்லமெல்லவசைந்து கனவுதெளிந் தெழுப
வர்போலச் சயனத்தினின்று மெழுந்தனர். அக்கணத்திற்றினே
ஸ்ரீவசுவதேவருமெழுந்து மாச்சையாது திருவடிகளின்பணிந்து
அருகிலிருந்த திருக்கூட்டத்தாராயும் வணங்கினர். பின்னரிரு
வரும் மாச்சையரைப் பலவாறுதுதித்து வணங்கிப் புகழ்ந்து நி
ன்றனர்.

பின்னர் அங்கிருந்தவடியார் ஸ்ரீவசுவதேவர்முகத்தைப்பா
ர்த்து இவ்விதமாக வுடலோடு உயிரையுமளிக்கத்தக்க பத்திமா
ர்க்கம் தேவரீர்க்கே சிறந்ததனிச் சாமானியர்கட்கு இச்செயல்
முடிவுபெறுது என்று துதித்தனர். ஸ்ரீவசுவதேவரும் அவரை
வணங்கி யெளியே னிம்மொழிக்குப் பாத்திரனல்லனென்று வ
ணங்கிநின்றனர். அடியாரொவரு மிவ்விருவனாயும் வணங்கித்
தித்துத் தமதுதமது வாசஸ்தலங்கட்குச் சென்றனர். மாச்சை

யரும் ஸ்ரீவசவதேவரா லனுப்பப்பெற்றுக்கொண்டு தமதுமடத் திற்சென்றனர். கின்னளையரும் மடிவாலமாச்சையர் பெருமையைத் துதித்துத் தம்மிடஞ்சென்றனர்.

கின்னளையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேதாகேதையர் புராணம்.

பெருமூவிதபத்தியெனுந்திருவைப் பேணுந்திருந்தி கள்பேருயிர்தான், கருணாரசங்கமமென்பதைமுகக் கா லுமூலகத் தவர்காண்டகவே, வரமேதாகே தையராவி யைமாமதிவேணியர்வவ்வகன்றிடலுந், தருமேவியவி ச்சலநன்னகர்வாழ் சற்பத்தருடன்வசவேசரரும். க

உவமிக்கவொணுதுயர்சங்கமமு மோலக்கமிகுத்தொ லியின்னியமோ, டவணுற்றபி னம்மடிவாலையர்வந் தாரி ல்லையழைத்திடு கென்றளவின், பவமந்நுளமாச்சையர் தம்மிடைபோய்ப் படியாரிகள்பாச்சர்பணிந்துகரங், கு விவுற்றையமேதாகேதையாநங் கோமானடிக்கூடினொன் றளவின். உ

வேறு.

அவ்வழியார்பெரியோர்கள் வந்தாரொன்ன வல்லையர் மதுவையரல்லமையர், செவ்வியராஞ்சகதேவத்தண்ட

நாதர் சகளைசமாதரசர் தெசரிதேவ, ரெவ்வமிலா விப்
பையர்கின்னரைய ரியற்றெலுங்கச்சோமையர்கேசிராச
ர், கைவருநற்பாச்சரசர்நாகிமையர் காசினாதையருடன்
கல்விதேவர். ௩௩

வரமுசுண்டிச்சவுண்டையர் சங்கரையர் மாயிதேவை
யர்கண தாசிமையர், கரிகைசவுண்டையர்மொறட வே
மிதேவர் துய்யகன்னப்பிரமையர் கலைக்கேந்தையர், கர
வில்சிவநாகமைய ருடன்கொக்கையர் கருணையராங்கக்
கையகோந்தராமர், திரளடப்புத்தண்ணொடு செய்ய
ஞானத் திரளணையசென்ன. அவேசர்முன்னம். ௩௪

பத்தர்சங்கமேசருடன் வசவதேவர் பரிந்துவந்து மே
தாகேதையர்முன்ன, மொத்தசமுகத்தரா யின்னியங்க
ளொழியாதுமுழங்கவிருக்கின்றொன்னச், சுத்தமடிவா
லையர்நகைத்துநந்தி தொல்லையுளதன்விர்தந் துறந்துமற்
று, மித்தரையிலிருப்பதெனவவரோடாவினியேகாமனாண்
ன்கொலென்னையென்னே. ௩௫

அங்கணுறுந்தவத்தோரொன்சொல்வரிவ்வாறவன்றன
க்ஞ்ச்சங்கமமே யாவியென்னுந், துங்கவுரையினேமறந்த
விரதகின்ன ரெல்லையுடல்பார்க்கவொண்ணு தொடவு
மொண்ணுச், சங்கரன்மேதாகேதர்தமையழைக்கத் தா
ன்சென்று லவருடனே தானுஞ்செல்லாப், பங்கணுறும்

வையினையும் பார்க்கக்குற்றம் பாவியேனிம்மாற்றம்பகர்
வதென்னே. ௬

அளவிறந்தபத்தரருந்தவத்தோரெல்லா மவணிருக்க
யாம்வந்தங்காவதென்ன, கிளர்கருமநமக்குண்டு நீசெல்
லென்னக் கிளத்தளவிற்படியாரிப் பாச்சர்கேளா, வுளந
டுங்கியுடல்கம்பித் தோடிவந்தங் குற்றமகத்தோர்கடம்
மையுறவணங்கி, வளர்பயத்தானின்றளவிற சங்கமேசர்
மாச்சியமோன்வந்ததில்லை வரச்சொல்லென்ன. ௭

அஞ்சவனாந்திகண்முன் னுரைக்கவொல்லே னப்ப
டியேன்பயமின்றி யறைவாயென்ன, நெஞ்சமுகந் தவர்
பகர்ந்த நேர்மையெல்லா நிகழ்த்தளவில்வசவேசர் நினை
வுதோன்றிச், செஞ்சொன்மடிவாலையரைத் தோத்திரஞ்
செய் திறத்தராய்ச்சிவன்காபிலே சேர்ந்தவாரே, துஞ்சி
னர்நந்திகளென்றுதவத்தோர்பத்தர் தூயவந்தநருளோ
ர் துயரராகி. ௮

மேதாகேதையருடன்வசவதேவர் மிக்கவுயிரினைப்பர
மன் விளித்துக்கொண்டான், பூதலத்திலினியென்னசிவ
நற்பத்தி போய்த்தந்தோவாகரா வெனப்புலம்பி, மாதவ
த்தோர்படியாரி தன்னேநோக்கி மாச்சையற்கிவ்வாறுரை
த்து வருவாயென்ன, வாதரத்தாலோடியவர்க் கங்கைகூ,
ப்பி யையர்தண்டநாதர்செய்தி யறைந்தவாரே. ௯

கேட்டளவின்மடிவால மாச்சர்சித்தங் கிளர்மகிழ்ச்சி
யுடனங்கம் புளகமெய்தித், தாட்டருதாமனாயென்னமு
கமலர்ந்து சாற்றுவார்நன்னியமந் தவறாவண்ண, நாட்டி
ன்னேபிறவிவேர் களைந்திட்டோனே நவின்றவுணாசிலா
விபியினலம்போலாய்த்தா, லோட்டமின்போற்புற்புதம்
போலோடுங்கால்போ லொளிர்மதுபோன்மாறும் லொ
ருதன்மைத்தாய். ௨

மறந்தரிட்டை நினைவித்த மாத்திரத்தான் மகிழ்ந்துயி
ர்போய்மேதாகே தையர்பாலே, டிசறிந்தாணைச் சேர்ந்த
தனற்செப்புமாறென் செயற்கரியசெய்வனந்ததேவனெ
ன்று, நிறைந்ததுதிசெய்துமடநின்றுபோந்து நீண்மகத்
தோர்திருமுன்பு நேயநீட, விடைஞ்சிறிற் பமாச்சையரி
ங்ஙன்வம்மிவிருந்தருள்வீரெனப்பெரியோரியம்புகாலே.

வேறு.

சங்கமர்பத்தர்நொந்து சாற்றுவார்தண்டநோதா
சங்கமாதாரமான் தாருவேவசவதேவர்
சங்கமாராதனைககார் தாபரஞ்சகத்திலைபா
சங்கமார்க்குற்றநின்போற் றுழந்துளந்தருக்குவாரார். ௩

பாணுவில்பகலுந்துய்ய பனிமதியில்லிராவு
மானமில்லாதமாதும் வண்சுடரில்லாவிலுந்
தூனமில்லாதான்வாழ்வுஞ் சதுரங்கமில்லாவேந்து
மானதேவசவதேவ மகனறந்பத்தியந்தோ. ௪

அண்ணனீவிடுப்பவந்த வருள்வசவேசர்தம்மை [டான்
யெண்ணியிவ்வகாலந்தன்னி லிப்படியழைத்துக்கொண்
மண்ணிலுன்புண்ணியந்தான் வளங்கெடும்வரவிடுப்பா
ய்,கண்ணுதற்கடவுளானே யெனப்பத்தர்கழருநின்றார்.

ஆரினியிலக்கத்தென்ப தாயிரந்தவர்க்கிதத்தோ
ராரினியெமக்குன்பத்தி யருமையையறிவிக்கும்பே
ராரினிச்சிவத்துரோக மகற்றுவாரஞ்செழுத்தை
யாரீணிவளரச்செய்வா ரத்தவென்றரற்றாருநின்றார் யரு

அலமருமவனானோக்கி மாச்சையரறைவாரஞ்சல்
பலதுயர்மாற்றம்பேசிப் பரிதவித்திரங்கலெல்லா
நிலவுமாவீரசைவ ரிட்டையர்க்கேலாரீங்க
ளுலேதலுங்கிலேசஞ்செய்யுமோசையுமொழிமினென்று.

அமலசங்கமப்பிராணி யருள்வசவேசனென்னுங்
கமமுணர்விக்கவேண்டிக் கருணைமேதாகேதையர்
நிமலமாமுயிரையத்த னீக்கியேதன்பாற்சேர்த்தான்
விமலநாந்தியாவி விடுத்துத்தன்விரதங்காத்தான். ய௭

பத்திகாரணமதாகப் பாரிடையுற்பவிப்பா
யுததமசிவாசாரத்தை யுயர்விப்பாயெனவிடுத்தா
லத்திறம்வசவதேவ னுக்குமுன்னழைத்ததன்றி
மெய்த்தவர்க்கிதத்தபூரை விக்கினஞ்செய்தானத்தன

உருத்திரரறிக்கையின்றி யுயர்கணரறிக்கையின்றித்
தருக்குமையறிக்கையின்றித் தபோதனரறிக்கையின்றி
யருட்டருபுராதனத்த ரறிக்கையுமின்றியததன்
மெரித்திருவரையுங்கொண்டான் நிருவுளக்கருணைமாறி.

மேதாகேதையாதம்மை விரைவுடன்வரவிடாம
லாதரவுடனேநந்தி யவருடனங்கணைந்தா
னீதியோதண்டநாத னித்தசங்கமப்பிராணி
யோதுமுவிதநப்பத்தி யருவமாயுலகில்வந்தோன். ௨௮

சங்கமச்செல்வந்தக்கோர தருக்கனசரீரன்மன்னை
யிங்குநீயிருந்தா தங்ங னிருக்கவேயிசைந்திருந்தாற்
றுங்கனேநீயிரண்டு சொல்லுடைக்கடவுளாகி
லங்கணுவென்றன்செய்தி யறிவையேயறவும் பொல்லே

என்றுமாச்சையருரைத்த தெம்பிரான்வெள்ளிவெற்பிற்
மன்றிருவுளத்திற்கண்டு சகலதன்கணத்தைநோக்கி
மென்றிருமுறுவல்கொண்டு விளம்புவான்விமலபத்து
யொன்றினனம்மேலன்பா லுயாமடிவாலமாசசன். ௨௯

வேறு.

ஐந்தமேதாகேதையன்மன்னையாமழைக்க
வந்தனனிவன்றன்னொடுநந்தியும்வரலா
லந்தமாநிலத்தமலநம்பத்திபோய்த்தென்றே
யெந்தமேல்முனிசின்றனன் யாமெனசெய்தும். ௩௦

என்னவீரபத்திராதிபல்கணத்தருமிறைஞ்சிப்
பன்னகாபரணநின்றன்பதத்தினிற்பற்றுந்
துன்னுபத்தியாற்சங்கமார்ச்சனைசெயுந்தொழும்பாற்
பின்னைநந்தியையொப்பவொங்குளார்பேசின். ௨௪

நின்பதத்தினுக்கியன்றநன்மைந்தனைநின்போற்
றுன்பயில்லனைச்சுகானந்தஞானர்தந்தூணையை
மன்பெருந்தவர்வைப்பினைமாச்சையர்மகிழ்வ
ரன்பர்மண்ணிடைமல்குவானங்கனீவிடுப்பாய். ௨௫

என்றிறைஞ்சநம்பிரானிருவோரையுமழையா
சென்றுறுங்கடகத்தின்றுநீனொனச்செப்ப
நின்றிறைஞ்சியேநின்னிடைநீங்கலமென்றா
ரன்றுசொல்லுநாதும்மிடையற்பமுமகலேம். ௨௬

நம்பெருந்தவர்பூசையேநமக்கிதபூசை
யம்புவிக்குணீர்செல்வினொன்றனைத்துகந்தருளத்
தம்பிரான்கழலிருவருந்தாழ்ந்துறப்பணிந்தங்
கெம்பிரான்றிருக்கருணையால்விடைகொண்டங்கேத்தி.

இறைவர்தந்திருக்கூட்டராங்கணங்களையிறைஞ்சி
நிறையுமங்கவரருள்கொடுநீங்கினர்கடக
முறையுமாதவர்முன்னுறுந்தமதுடலுற்றார் [ர்.
தறையினின்றெழுந்தன்பர்மெய்ச்சமுகத்தைத்தாழ்ந்தா

மேதாகேதையர் புராணம்.

நடிக

பற்றுநேயராய்மாச்சையாபதத்தினும்பணிந்தார்
மற்றுநன்மடிவாலையாதவத்தவைவணங்கி
யுற்றுதும்மடியார்கள்வந்தாநுமக்குரிய
நற்றிறத்தொழும்பானவைகொளுமென்றுநவின்றூர்உக

திருந்துநந்திகள்சங்கமப்பிராணியாஞ்சீனா
யருந்திறற்றருமாச்சையாபுகழினையங்க
ணிருந்தமாதவோத்தலுமிருவருமிறைஞ்சிப்
பொருந்துமன்பினும்மடஞ்செலுமின்னெனப்புகன்று.

வேறு.

ஐயர்மாச்சையர்தாளிற்கஞ்சலிசெய்துபோற்றிச்
செய்யதம்மடத்திற்செல்லச்செப்பியேநந்திதேவ
ருய்யமேதாகேதையருடன்சென்றுதம்மடத்து
மெய்யராமடிவாலையாபெருமையைவியந்திருந்தார். நடிக

மேதாகேதையர் புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருக்கூட்டச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௫௦.

உ
திருச்சிறதம்பலம்.

—*—

மேதா கேதையர்புராண
வசனம்.

ஸ்ரீவசவதேவரது உயிரானது ஜங்கமரூபமென்பதனை இவ்
வுலகத்தவர் முக்காலுமறிதறபொருட்டுச் சிவபெருமான் தவத்
திற்சிறந்த மேதா கேதையருயினாத் தம்பாற்சேர வருளசெய்த
வளவில், விச்சலநகரவாசிகளாகிய பத்தஜனங்களோடு ஸ்ரீவசவ
தேவரும் இன்னும் மற்றைய ஜங்கமாகளும் ஒலக்கமாகி வாத்தி
யகோஷங்களோடு அங்குச்சென்று, மடிவாலமாச்சையர் அவ்வி
டத்துவரத் தாழ்த்ததனால் அவனையழமின்களென்று ஆஞ்ஞா
பித்தவளவின், இதுகேட் டருகினின்ற படியாரிப்பாச்சையர்
மாச்சையரிடத்துச்சென்று வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தராய் நமது
மேதா கேதையர் சிவபதமடைந்தனொன்று அறிவித்தவளவின்,
மாச்சையர் அவ்வுழிவந்திருக்கும் பெரியர் யாவொன்று வினவ,
வல்லையர், மதுவையர், அல்லமையர், சகதேவத்தண்டநாதர் மு
தலிய பத்தர் ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் ஸ்ரீவசவதேவரும் மேதா
கேதையர்முன்னே சமுகமாய்க்கூடி வாத்தியங்களெல்லா முழ
ங்க விருக்கின்றனொன்று விஞ்ஞாபிக்க,

இதுகேட்ட மடிவாலமாச்சையர் நகைத்து வசவதேவர்
தாம்ஸங்கற்பித்த விரதத்தை நெகிழவிட்டு இத்தனையில் சீவிப்
பது யாதுகாரணம், நாணமென்பது சிறிதுமிலராயினர், தமக்கு
ஜங்கமமே யுயிரென்னுங் கீர்த்திமொழியை மறந்துநின்ற விரத
பங்கராய வவரதுதேகத்தைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவு மொண்
னாது மேதா கேதையர் சிவபதமடையவும் அவருடன்செல்லாத
தோர் பங்கமுடைய வவரது அவையைக்காணினுங்குற்றமேயா

மேதாகேதையர் புராணவசனம்.   ௩௮௩

ம். இம்மொழி யான்புகல்வதுந் தகாது. அவ்விடத்து அனந்தம் பெரியர்வந்து நிறைந்திருக்க யா னவ்விடத்துவந்ததனா லாவதெ ன்னபயன், எமக்கும் புரிபுகடமைத்தாய கருமங்கள் அநேகமி ருக்கின்றமையால் இனிநீர்செல்லுமென்றுபுகல, இதுகேட்ட பா ஸ்சையர் உள்ளமுமுடலமு நடுநடுங்கி யோடிவந்து திருக்கூட் டத்தில் மகத்தோர்னாவணங்கி யச்சத்தால் பேசாமல் நின்றவள வில், அங்கு ஐங்கமொல்லாம் மாச்சையர் வாராதகாரணம் யா தென்றுவினவ, ஸ்ரீவசவதேவாமுன்பு புகலவஞ்சினென்று நி ற்க, 'அதனைப் பயமின்றிப்புகலலாமென்று யாருஞ்சொல்ல, படி யாரிப்பாச்சையர் மாச்சையருநாதத்தெல்லாம் விளங்கவுரைக்க வே, ஸ்ரீவசவதேவர் தமது சங்கீர்பஞானமுண்டாய் மடிவால மாச்சையரைத் துதிக்குந் திறத்துடன் ஸ்ரீபரமசிவனது மஹா லைலாசஞ்சென்றனர்.

இதுகண்ட தவத்தோர் பத்தர் மற்று மந்நகரவாசிகள் யா வரும் துககமுகராய், மேதாகேதையருடன் ஸ்ரீவசவதேவனாயு ம் ஸ்ரீபரமேசுவரன் தம்பாற்செல்லத் திருவுளம்பற்றினார், இனி பூலோகத்தில் சிவபத்தியென்பதேது என்றிரங்கி, ஹரஹாவெ ன்று உச்சரித்துவருந்தி இவ்விதத்தை மடிவாலமாச்சையர்க்குத் தெரிவிக்கச்சொல்ல, பாச்சையர் வினாந்துசென்று நடந்தபடி யுரைக்க.

இதுகேட்ட மாச்சையர் மனமகிழ்ந்து புளகாங்கிதராய் மு கழலர்ச்சியோடு ஸ்ரீவசவதேவரைப் பலவாறுபுகழ்ந்து துதித்து தமதுமடத்தினின்றும் புறப்பட்டு மகத்தோரது திருக்கூட்டத் திற்சென்று வணங்கிநிற்ப, அவருமெதிர்ந்துவந் துபசரிக்கவிரு ந்து அங்குப் பலவாறு புலம்பிப்பரிதிக்கும் அடியார்களைநோக் கிக்கையமர்த்தித் துயரத்துக்கேதுவாயபலமொழிகளைப்புகன்று

௩௮௪   மேதாகேதையர் புராணவசனம்.

இவ்விதமாக விரங்குவதெல்லாம் வீரசைவநிஷ்டையில் நிற்கும் நம்மவர்க்கும்கன்று அவையொழிந்து நிற்கக்கடவீர். ஸ்ரீபரமேஸ்வரனும் வசவதேவர் ஜங்கமப்பிராணியென்று தெரிவித்தற்கே மேதாகேதையருயினாக் கவர்ந்தனர். அதுகண்ட வசவதேவரும் அவருடன்சென்று தமதுசங்கற்பத்தைக் காத்தனர். உலகத்தில் நமதுபத்திக்குக் காரணசொருபமாய் நீயுற்பவித்துச் சிவாசாரத்தை யுயர்த்துவாயென்று அன்று கைலையில் ஆஞ்ஞாபித்து அதுமுடியுமுன்னே நந்திதேவனாச் சிவபெருமான் கொண்டு செல்வது முறையோ? அன்றியும் மெய்யன்பினையுடைய ஜங்கமாராதனைக்கும் சிவனே விககினகர்த்தாவாக வெண்ணவேண்டும் என்று பலவாறுசிந்தித்து, சுவாமீ சிவபெருமானே ஜங்கமப்பிராணியாகவும் பத்திவடிவினராகவும் அவதரித்த ஸ்ரீசைவதேவரை இந்தவுலகத்தின்க ணிருப்பச்செய்யாது அங்குக்கைலையின்கண்ணே யிருத்தற்கே சம்மதிப்பீராயின் முன்னுக்குப்பின் விரோதமான கபடவார்த்தையைக்கொண்டு நடிக்குங்கடவுளென்று உமக்குமொரு பெயருண்டாமென்பதற் சந்தேகமில்லை. அதுவும் வேண்டிவதுதானென்று சம்மதிப்பீராயின், சுவாமி அடியேன்செய்தியு முமக்கு நன்றாகத்தெரியுமன்றோ? நானோ அறவும்பொல்லாதவனே என்று மாச்சையர்புகன்ற கடுஞ்சொல்யாவும் ஸ்ரீமஹாகைலாசத்தில் உமாதேவியாரோடு வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரன் தந்திருவுளத்திற்கண்டு தமதுகணங்களைநோக்கிப் புன்முறுவலோடு சொல்லுவார்.

பூலோகத்தில் நம்மிடத்து விமலமான மெய்யன்புள்ளவன் மழவாலமாச்சையனென்னு மோரன்பன், இந்தமேதாகேதையனை யாமிங்கழைத்து காரணமாக நந்தியு மில்விடத்து வந்தனன், இருவரு மிலிடத்துவந்ததேகாரணமாக நமதுபத்திமார்க்கம்

பூலோகத்திற் போய்விடுமென்று உம்பால் கோபிக்கின்றனன் அதற்கு யாமென்னசெய்வோம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள; அங்கு வீரபத்திராதி பலகணநாதரும்வணங்கி, சுவாமீ தேவரீர துதிருவடிகளிற் பத்தியினாலும் ஜங்கமாராதனைத் தொழும்பி னாலும் ஸ்ரீநந்திதேவர்க்கு ஒப்புமொழிதற்குப் பூலோகத்தில்வே லு யாவாரிருக்கின்றனர். ஆதலால் பூவுலகத்தில் அடியர்யாரும் மகிழ்ச்சிமிகும் வண்ணம் மாச்சையரது கோபமானது சமன மாம்பொருட்டும் இவர்களைப் பூலோகத்தில்விடப்பதே நன்மையென்று விஞ்ஞாபிக்க, உடனே பரமேசுவரன் அவ்விருவரையும் ஸைப்பித்து நீங்களிருவீரும் பூலோகமேசென்று வசியுமென்று திருவுளம்பற்ற, அவ்விருவரும் சுவாமீ தேவரீரது திவ்வியத்தி ருவடிகீழ்மேல் யடைந்து பின்னும் மீள்வது எவர்க்கு மெளிதாகு மோ யாம் நீங்கலமென்றார். பூலோகத்தில் நம்மன்பரைப் பூசிப் பதே நமக்குரிய பூஜையாகும் ஆதலால் அவ்விடமேசெல்லுமெ ன்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்விருவரும் மறுத்தல்கூடாமையின் சிவ னதுதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச் சிவகணங்களையும் வண ங்கித்துதித்து அவரதருளைப்பெற்று, அவ்விடம்விட்டு நீங்கிப் பூலோகத்தில் திருக்கூட்டமத்தியில் நீர்ஜீவியாய்க் கிடக்கின்ற தமதுதேசத்திற்சென்று பொருந்திப் பூமியினின்றுமெழுந்து அ டியார்திருக்கூட்டத்தை வணங்கிக்கொண்டு மாச்சையரது திரு வடிகளிலும் வணங்கினர். மடிவாலமாச்சையரும் திருக்கூட்ட த்தைவணங்கி உம்பால்பற்றுள்ள அடியாரிருவரும்வந்தனர். இ னியவர்முரியும் பத்திமையாவு மங்கீகரிப்பீர்ஒன்று புகன்றனர். அடியார்களும் ஸ்ரீவசவதேவர் ஜங்கமப்பிராணியான சீரினையும் மடிவாலமாச்சையதேவர் புகழினையும் துதித்தனர். மேதாகே தையர் ஸ்ரீவசவதேவரிருவரு மவனாவணங்கித் தமதுதமதுமட

நடிகுள்   மேதாகேதையர் புராணவசனம்.

ங்களிற் செல்லவிடுத்துப் பின் மாச்சையரதுதிருவடிகளிற்பணி
ந்து அவனாயு மடத்திற்செல்லவிடுத்துப் பின்பு தமதுமடத்திற்
சென்று மடிவாலமாச்சையர் பெருமையை நினைந்து வியந்து து
தித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

மேதாகேதையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதுச்சுருக்கம்.

சிவநாகமையர் வாது.

எதிகள்சதுரார்த்த வினியசரணர்த்தி

விதிதமதிகாத்த விரதசரணர்த்தி

யதிககதிபார்த்த வமலசரணர்த்தி

வதியதவிதாச்சொல் வசவசரணர்த்தி.

க

வேறு.

இப்படிதவத்தோர்பத்த நிணையிலாமகத்தோரன்பர்

லொப்பருந்தண்டநாத ருடன்றிருக்கூட்டராகிச்

செப்பருமஞ்செழுத்தாஞ் செழுஞ்சுடர்வாளால்வாத

வெப்பமதமத்துணித்த வாதினைவிளம்பலுற்றும். 2

சிவநாகமையொன்னுந் திருப்பெருங்குலத்தோரன்பர்

பவநாசருண்மைஞானப் பரிவினாரியநீரார்

தவநாயகத்தர்சுத்தர் தயாநிதிரயனுபூதர்

புவனாதிபதியாந்தண்ட நாதர்பாற்பொருந்துநாளின். ௩

மறையவரிதனைக்கண்டு மனம்பொறாக்கித்தம்மு
 ஞ்றதைதருஞ்செவிச்சொற்பேசியுருத்தெழுங்கருத்தராகி
 யிறைவனும்விச்சலேச நெதிரின் றுநந்திகேச
 னிறைதருமநதனாள் நெடுங்குலநீங்கிற்றென்றார். ௪

திருக்குலா திருக்குலத்தோர் திருக்குலொன்றவர்க்கே,
 பெருக்கவேவணங்கிச்செய்யாப் பிரியங்களெல்லாஞ்செ
 ய்வ, னுருத்திரனென்னக்காண்பனுண்டுமிக்கனவுமுண்
 பன், குருக்களுமவரோமேலாங்குலத்தருமவரோயென்பன்

மேதினிமன்னவெங்கள் வேழவியேமுதலாங்கன்ம
 நீதிபோய்ச்சாதிதன்ம நிலைமைபோய்க்கல்லியாண
 வீதியுளயாங்கள்செல்ல வெருவினேமிலிங்கங்கண்டி.
 பூதியேசாதிபாகப்புலையுரைபோய்த்தென்சொல்வாம். ௫

தனாயினர்செய்யுங்குற்றந் தாரணியேந்தர்க்காகும்
 புரலுர்செய்யுநீதி புரோகிதர்க்காகும்யாங்க
 ஞ்றாசெயினிந்தத்தீமை யுனக்கலாதெம்மைச்சூழா [ஞ
 திரமிவையுன் றன்சித்தந்தெரிந்துகொள்செங்கோன்மன்

உன்னைநீபேணிக்கொள்ளென் றுரைத்தனர்வெகுண்
 டுவேந்த, னிந்நெறித் தண்டநாதன் றனையழையென்ன
 ச்செல்வார், சென்னெறி கோடாராய சிவநாகமையர்த
 ம்ஊமக், கொன்னருஞ்சிவிகையேற்றிக் குலவிகைகொ
 டித்துச்செல்ல. ௬

தூரத்திற்கண்ட பார்ப்பார் சொல்லுவார்பாராய்வேந்தே
யாரித்தாழ்வியற்றுவாரிங் கரும்புலைகலக்கவேண்டிப்
பாரத்தண்டிகையிலேற்றிப் பாரத்திபன்முன்னஞ்சாமற்
சேரத்தன்கரங்கொடுத்துச்செல்கின்றான் சிறி தூராணன்

கொற்றவன்றனையெண்திக் கொடுமைசெய்ந்திகேசன்
மற்றவர்க்கஞ்சுமாறென் னென்றனர்வன்னிபோல
முற்றியசினத்தனாகி விச்சலன்முனிந்தெழுந்து
தெற்றெனப்புறவோலக்கஞ்சேர்ந்தங்கணிருக்கலுற்றான்

கடிதுபோய்வசவதேவர் காவலன்சபையுட்சென்று
படிமிசைதாமேற்சாத்தும் படாத்தையாதனமதாக்கித்
திடமுறுநாகமைய ரிருந்திடச்செய்தபின்னர்
முடிமனாவெனையழைத்த முந்துகாரியஞ்சொலென்றார்.

என்றலுமதிககோப மெய்திவிச்சலனுரைப்பா
னன்றுகாண்தண்டநாத நற்குலருடனேநீதி
பொன்றியசாதியான புலையருங்கலந்துபோன
துன்றனன்மேல்கீழென்ப தொழிந்ததேயிந்தவூரும். ௨௨

சங்கரன்பத்தியுன்பாற் சனித்தபின்சாதிநீதி
மங்கினநீயிருந்த மண்ணிடைமழையும்பெய்யாப்
பொங்கியவினையும்பொன்றும் போதுநாநீயிருத்தி
யிங்கெனமன்னன்முன்ன நந்திகளியம்புகின்றார். ௨௩

மன்னவகேட்பாய்நீச மங்கையைப்பார்ப்பார்கூடி, நன்
னெறியரசியாகநாட்டுதுமென்றுதாங்கள்,பொன்னினோ
ர்பசுவைச்செய்வித் ததனிடைப்புகுத்திமாதைச்,சொன்
னவக்கோவின்மீது தனத்தினைச்சொரியச்சொல்லி. டிசு

அக்குலகீனம்போய்ப்பி னரசியாயினளென்றெண்ணிப்
பக்கமுற்றந்தமாதைப் பரிந்தவண்மிச்சிற்பாலை
யெக்கிலாதருந்திமற்று மிச்சையாலிழிவாங்கோவின்
மிக்கவவ்வுறுப்பையெல்லாம் வெட்டிவெவ்வேறதாக்கி.

நெற்றிசோமாசிகட்கு நேர்பாகம்வலதுபாகம்
வெற்றிவேதாந்தர்பாக மிக்குறுமிடதுபாக
முற்றபண்டிதர்கள்பாக முபாத்தியார்பாகநாப்பண்
சொற்றரினானந்தான் றாயதிக்கிதர்தம்பாகம். டிசு

நலத்திருமுன்குறங்கு நாலாயவேதர்பாக
மிலக்குறினிடதுவூரு வெச்சவேதியர்தம்பாகம்
வலத்துடைகலையின்சன்ம மார்பினர்பாகநாப்பண்
பலத்தராமத்தியான பட்டர்தம்பாகமாகும். டிஎ

அளவுறுமுதரமெல்லா மாமணப்பட்டர்பாகம்
வளமைசேர்வெந்நிறண்டு மந்திரர்பாகமாமற்
துளபரதேசிகட்கென் றோதியப்பசுவின்மெய்யைக்
குளமுதற்பகுந்துகொள்ளுங் கொடியசண்டாளகோலர்

வேறு.

வேதமுன்ன முரைத்திடுஞ்சாதிகள் விதியிதென்று விரித்துவிளம்புரி, னோதுமாரணந்தன்னிலுதித்துமண்ணுலவுசாதி யிரண்டவையுன்னினும், றீதில்வத்தகொன்றுரிவத்தகச் செய்தியோரொன்றுஞ் செப்புமிருவரின், சாதகன்மவிசத்தனேவத்தகன் சங்கரனுபதேசனிவத்தகன்.

௨௯

என்றுவேத மியம்பியநீதிவிட் டிடையிலுற்ற குலவு னாயென்பெறத், தன்றாட்டுறுமன்னன்வகுத்தவிச சா திசங்கரமெங்கட்குத்தானிலைத், துன்றுபுண்ணியகீனர கத்துறுஞ் சொன்னமோடதுபோலவேதோன்றிடு,மொ ன்றுமீசனுருவினர்மேனியு முலகர்கண்ணுக்குலகர்போ ற்றேன்றிடும்.

௨௮

வாமரிக்கினையோலூர்ச்சவாவெலாம் வாரணங்களன வோவராகமிப், பூமியுற்றமரங்கள்விண்டாருவைப் போ லுமோவொண்புவியிற்சிலைகள்சிக், தாமணிக்குநிகரோ சமுத்திரத் தன்னையொத்திடுமோநீர்த்தடமெலா, மேம வெற்புக்குங்கங்காநதிக்குமொப் பெய்துமோமண்டரும லையாறெலாம்.

௨௭

உம்பர்தேனுவோ டேர்ப்பசவன்னவோ வுமையிடத்த ர்க்கிமையோர்க ளொப்பரோ, வம்பராஞ்சிவநிந்தைப்பு ன்வயின் மன்னருட்சிவநாகமையர்க்கொவ்வா,மொமொ

ஸுஸியசீபதிபண்டித றொன்றொரன்ப ரிறையடியார்தமக்,
கிம்பர்கோடி மறையவரொப்பொன் றிசைத்தநாவரி வே
னென்றிறைமுனம். ௨௨

நெருப்பையோரம்பரத்தினிற்கட்டியோர் நீண்டவன்
னியிற்றுக்கமறையவ, ருருத்தவூரிற்றழலென்றிராமலே
யுலந்தசெய்தியுலகமறியுமே, தருக்குபாம்பின தாளமெ
ன்றோர்பதி சங்கராலய முற்றதவத்தனா, விருத்தமாய
ராக்கவ்வித்தினங்கொலும் விதியறிந்தொருமெய்த்தவர்
கல்லையர். ௨௩

அந்தவாலயத் துற்றங்கிருந்துவா ழமயந்தன்னிலவ
னாக்கடித்தரா, வந்திறந்தமைநோக்கிக்கருணையான் மதி
த்தெழுப்பியமாநகர்தன்னிலே, யிந்தமாதவர்தாமுறுநா
டனி லிவர்மடத்தடி யாண்மஞ்சனந்தரச், சந்தவோர்ரு
டங்கொண்டிடக்கவோர் தக்கவேதியன் றன்கரந்தின்
டலும். ௨௪

தாதுகண்டக்கடத்தைத்தகர்தரச் சங்கராவெனத்தார
ணிமோதியே, பூதிமெய்யிற்புனைந்தோர்புதுக்கடம் புக்
கெடுத்தமுன் போற்செலும்போதவண், காதிவேதியரி
ந்தவெள்ளாட்டிநங் கையணைந்தகலம்பழு தாய்த்தென,
மோதிமண்ணி லுடைத்தனளன்னியர் முட்டிலந்தணர்
முழ்குவதன்றியே, ௨௫

அந்தணைர் பரிசித்தகுத்திரர்க் காமசுத்தமென் றுக
மங்கூறுமோ, விந்தமாநிலந்தன்னிற்புதுமையென் றிவ
னோநாம்பிடித் தீர்த்துறக்கட்டியூன், சிந்தமோதுவங்கல்
லையர்க்கோர்மொழி செப்பியென்னத்திரண்டவாசேர்வி
டம், வந்தமெய்த்தவர் முன்னமறையவா மதித்தவின்
சொலவமதிப்பாயரோ. ௨௭

கல்லையர்க்கிணை யில்லெனச்சொல்லுவர் கடித்திறந்த
வக் கட்செவிதன்னேநீர், நல்லநேயத் தெழுப்பியவன்று
மை நாங்கன்கண்டனமின்றுபின்கண்டனம், பொல்லீர
ல்லீர்நம்புண்ணியொன்னவே புகழ்வொல்லவருமிப்புக
ழினு, லெல்லையற்றமகிழ்ச்சியராகியாமெண்ணிதும்மை
யினிதுகொண்டாடுவேம். ௨௮

துய்யதும்மிற்றொழும்பியந்ததோர் தொழுத்தைநீர்
க்கோர் கடங்கொண்டு செல்குவாள், செய்யநான்மறை
வல்லசற்பாத்திரன் நிவ்வியாறங்கத்தர்க்கசிகாமணி,கை
யணைந்த தெனவக்கடந்தனைக் கடிதுடைத்தனள் பார்ப்
பார்கடையரோ, ஸெய்யகுத்திரர்தீண்டின்மறையவார்மி
க்கநீர்புக்குழுமுகவிதியலால். ௨௯

ஈனசாதிகட் கந்தணர்தீண்டினு விழுக்கதென்று சில
நூலியம்புமோ, நானிலத்திலிது வென்றருமநீர் நாட்டு
சாத்திரமேதுநம்புத்தியே, தானவிந்தப்பிழையைப்பொ

துப்பதே துத்தமத்தர்நீரொள்ளிதல்லாநெறி, மானிலத்
தில் நடத்துகின்றீரிது மகிமையோதர்க்க மாகின்மறுப்
பிரோ. ௨௯

என்றலுங்கல்லிதேவரிவர்க்குயா மெதிர்த்தோருத்தா
மிட்டுக்கொடுப்பமென், றென்றுமச்சபை தன்னிலமல
னை யுன்னுமன்பாகத்துறுஞானியுஞ், சென்றுநம்மைப்
பரிசிக் கொணுதவர் சேவைத்தாதியர் திண்டத் தருவ
தோ, பின்றையொன்றுரைப்பம்வெகுளாதிரும் பேசுநீ
ங்கள்பிராமணரொப்படி. நய

பிரமஞானி பிராமணனென்பவன் பிரமனைப்பிராம
ணனாவனோ, பரமவேதம்பரப்பிரமம்பரம் பரசிவன்பர
மேசனெனும்பெய, ஈரன்மகேசுரர்க் கன்றிப்பசுக்களா
மரியயர்க்குப்பரசத்தமாக்கியே, வரமுறத்திரிவீர்நீர்பர
த்துறு மனத்தராகுமயேசுரர்க்கொப்பிரோ. நக

ஆதலாலுமையீசனடியவ ரனைந்துநெஞ்சினு மங்கீக
ரிக்கொணு, தோதுமுத்தர மென்றலுநன்றுநன் றுன்ம
டத்து ஞமலியுமுன்மடத், தாதிதன்னினுந் தாழ்வென
வெங்களைச் சாற்றுநிள்குலத்தாருத்தறிப்பதோர், பாதக
ப்பரசாயினேமுள்ளினைப் பரித்தொராப்பைப் பதித்தது
யோன்றதால். நய

எனவுரைத்து மறையவர்குளானியை யெம்முனான
மோதுவியென்னவே, யன்கீர்நற்கல்லிதேவர்களை

யங்குலத்தினு டித்தழைத்தார்சுவா, வென துமன்னன
ழைத்தனனென்றுவந் திறைஞ்சிலக்கணமெய்தவிருக்க
நின், நனதுநெஞ்சிற்ச துமறைதன்னிலோர் சாகையோ
துசடக்கெனவென்னலும். ௩௩

ஓதிலக்கண மெல்லாம்பெறமறை யோதுகின்றசுவா
வினைநோக்கினார், வேதபாரகர் நாணிப்பயத்துடன் மெ
த்தவேகல்விதேவர்க்கிறைஞ்சினு, ராதியீசனடியார்பெ
ருமையை யந்தணுளரறிந்திவிரோவெனப், போதவேத
ப்பிதாமகனேயினிப் பூனாயென்னப்புகன்மறையோய்ந்
ததால். ௩௪

காளிதேவர். சிவசித்தர்.

காளிதேவர்சம்பூரின்மறையவர்கடிந்தவா திற்கடிந்தெ
ழுந்தாரண, ஞானியோதெனவோ துவித்தார்மற்று நம்ப
னன்பர் சிவசித்தர்வாதியர், தூனியாகப் பறக்கப்படிப்ப
வர் சுத்தநேயரைச் சூத்திரொன்றிடுங், கோளிவேதிய
ரொவ்வாரரன்புகழ்கூறுநேயத்திருக்குலர்க்கென்றலும்.

எங்கள்காலிற் செருப்புக்கொவ்வாதவ ரொங்களுக்கு
மேலென்னுமதென்னென, வெங்கதத்துமறையவர்கூற
லு மெயத்தவத்தர் சிவசித்தரென்பவ, ரங்கணன்புகழ்
பாடாதவந்தண ரத்திருக்குலத்தார்களடிகளிற், றங்கும
ந்தச் செருப்பிற்கொவ்வாரிது சத்தியஞ்சத் தியமெனச்
சாற்றவே. ௩௫

என்னவந்தண லொல்லா ம்வெகுண்டெழுதினாவந்
து பிடித்துத்தரஞ்சொலப், பின்னிடெந்தொரு காட்சி
யைக்காட்டெனப் பெரியபத்தர் செருப்போர்புடையதா
ய்ச், சொன்னமாமறையோரிலொருவனைத் துலையிலோ
ர்புடை வைத்துறத்தூக்கினு, என்னவேதியர்தோற்றன
ராதலா லத்தனன்பரதிகர்மற்றன்றியும். ௩௭

பிப்பபாச்சையர்.

குருமகேசரிவிங்கநற்சேடமேகொண்டமேனிகுலவிய
கொள்கையா, ரொருவராலுமளப்பருமேன்மையா ரொ
ப்பில்வீர விரதத்தினுற்றுளார், பெருகுமந்தணர்தம்மு
ளொருவர்பேர் பிப்பபாச்சையர் கொப்பூ ரொனுமபதி,
மருவிவாழ்பவர் தங்குலநீதியின் மன்னுநீமை மறுத்த
நெறியினார். ௩௮

செக்கரஞ்சடையீசனடியவர் செய்யதாளின்செருப்பி
ன்குணுக்கினை மிக்கசென்னிகளங்கரஞ்சேர்த்தவாமேவு
பாதத்துகடிருநீறதாய்ப், பக்கமாகவணிந்தப்புரப்புடை
ப் பாவுமுவிருகாதத்துட்பத்தர்தூ, முக்கணைந்தைதவ
த்தினர்பூசனை முயலக்கேட்டிடினமோகத்திலேகுவார்.

குலவண்டியின் மீதுவிடைக்கொடி தோரணங்கள்ச
வரந்துலங்கவண், காலுலாவுமெருத்தங் கழுத்தெலாங்
கண்டைகண்டிகை கூட்டிக் கனகப்பூண், மேலதாமிரு
கோட்டினிலேற்றியேர் மிக்கதாளிற் சதங்கைகளார்ப்பு

டன், கோலமேவிநாக்கமுன்சென்றுதாங் குலவிச்சாங்
குபலாவெனக்கூறியே. சஉ

சென்றுசங்கமபூரணையுருழிச் சேர்ந்தமாதவர்தாளிற்
பணிந்தவ, ரன்றருந்திமிகுந்துறுஞ்சேடம தாவிபோல
வகத்துனிச்சோதநீடாத், துன்றுவண்டியின்மீதினிலே
ற்றிவண்சுத்தபுத்திப்பதமிதுவென்னவே, யொன்றுதம்
மடங்கொண்டுபுகுந்தபினுற்றநண்பிலருந்தியுவக்குறாள்

இன்னசெய்தியை யந்தணர்கண்டுகண் டென்னிதெ
ன்னவெனச்செயிப சொல்லரா, யுன்னுநாளிலவ்வூறிற்றி
ருக்குலத் தொடுவரிலலிவிச்செய்தியுறுதலா, லன்னசெ
ய்தி யறிந்திவாரென்றவ ராருஞ்சேடங்கள் வண்டியிற்
பெய்துபின், மினனுமமபரமேலுறவேமறை மிக்கவேதி
யர்வீதியுட்செல்லலும். சஉ

அந்தணுளர துகண்டடர்ந்தெழுந்தையர்பிப்பபாச்சை
யனாரோக்கியே, யிந்தவண்டியின்மேற்கொடுசெல்லும
தென்னிதென்னச் செனவிருததங்கடான், சந்தவெள்ளி
க் கயிலையினின்றுதான் சாரப்போகின்ற தன்மையதோ
விது, நிந்தையீன ரதமர்தமிச்சிலெ நெடியவீதியுணீர்
கொடுசெல்வதென். சந

இத்தையோர்பொருளாகமறைத்துமேலிடமாக்கொ
டியேற்றியெம்முருளே, சுத்தர்போலவருகின்றவும்மை

யாஞ் சொல்லவஞ்சு துந்தூரவிலவூனாவிட், டெத்தலத்
 துடயாகினுமேகுநீ றொங்களுக்கி துசற்றுமிதமல, வொ
 த்துநும்பெருமைக்கிங்கநிகரா முன்னொண்தென் றுண
 ர்ந்துபொறுத்தனம். சச

புலையையிப்படி தந்துகலப்பரோ போதுமெங்கள் புர
 த்தினுமென்னவே, யுலையிலங்கி யெனப்பிப்பபாச்சைய
 ருள்ளீடு சினத்தினராகியே, யிலையமில்லரனன்பர்கள்
 சேடமீ தெச்சிலெச்சிலெனுமுனாயினோ, யலையுமந்தந
 ரகினுக்காளோ யழிவுகாலமனைந்த துமக்கென. சரு

எச்சிலல்ல விதுநம்பினோர்க்கமு திகழ்ந்தபேரையிற
 ப்பிப்பதென்றலுங், கச்செழும்விடமோசங்கமோவெய்
 ய காலனோவெங் கதப்புலியோவென, வச்சமின்றிமறை
 யவர்கூறவே யையர்பிப்பபாச்சையரதுதனை, முச்சமா
 டையைநீக்கிக்கரத்தினுன் மொண்டுவேதிய ரில்லின்று
 னிந்திட. சச

பல்விதத்தில் விழுந்தியிடுகளோ பரவுமின்னினமோ
 வடவங்கியோ, சொல்லுதற்கரி தாம்வடவாவனற் றொ
 னியதாகச் சொடில்படிலென்றெழுந், தில்லமெங்குந் தி
 ரிபுரமோவெழி லீசனெற்றிவிழியங்கியோவெனப், புல்
 லரந்தணர் கொப்பூர்த் தெருவெலாம் புனைந்தெழுந்து
 பொடிபடவேகவே. சச

துட்டராமையரில்லுந்தாமோதரர் துய்யவில்லமுமச்
சுதரில்லமு, முட்டவெந்ததுபாற்கரபட்டரில்முடியவெ
ந்ததுநாரசிங்கையர்தம், பட்டசாலையுமாரணப்பட்டரப்
பண்ணரில்லும் பர்த்தெரீக்கொத்தே, தட்டிலாதசன்
னியாசிபுராணிகர் சாமவேதர் மடம்வெந்ததென்றபின்.

ஓடுவாரு மொளிக்கும்பெயாச்சு முள்ளமஞ்சியுளறி
டுவார்களு, மாடுதங்கள்சிகழியெரியுதென் றங்கையானி
ன்றவித்தடுவார்களும், பீடைகொண்டர னுலயம்புக்கு
யிர் பேணுவாரும்பெருத்ததந்தாடியு, நீடுமீசையும்வெந்
ததென்பார்களு நீர்க்கிணற்றை நீகூந்துறுவார்களும்.

உடுத்தவாடை யெரிகின்றதேயென வோடியோடியுத
றிடுவார்களு, மடைக்கலஞ்சிவ னன்பர்க்கென்பார்களு
மவர்புறங்கடை யங்கொளிப்பார்களுந், துடைத்துநாம
த்தை நீறிடுவார்களுந் சூலிரேயர்க்குத் தொண்டொன்
பார்களு, மெடுத்தகையின ராய்த்தொழுவார்களு மெரி
யுதேயுட லெங்குமென்பார்களும். டுய

தப்புமில்லுடைத் தாமோதரருடன் சாதுவேதியர்த
க்கணர்தம்முடன், செப்புநாரசிங்கையர்புரோகிததேவர்
கேசவ தேவரிவலொம், பிப்பபாச்சையர் முன்பணிந்
தியாங்கள்செய் பிழைபொறுத்தி பெரியோயெனத்துதி
த், தொப்பியன்று சனமயனீந்தவிவ் ஐரோமக்கின்றுதக
ஞ்செய்தாயென. டுக

மற்றுமுள்ள மறையவர்கூடியே வந்திதைஞ்சுவவர்த
மைநோக்கியே, சற்றுநெஞ்சம் கருணைபிறந்துமுன் று
ழந்துளோர்க்குத் தயாச்செய லெனுமென, நற்றமற்ற
வரம் பிப்பபாச்சைய ரங்கையோரிரண் டேற்றரசேட
மே, யுற்றிடென்கர மென்றன்பிற்போற்றலு மோடிவந்
தவ ரொண்கையிலுற்றதால். (௩௨

அந்தவிப்பிர ரில்லமுன் போலதா யங்கியற்றதெல்
லோருமறிவோ, யுந்துசேவினன் மாதரசென்னரோ மி
ண்டகூழெச்சி லென்னவுணர்ந்திலீ, ரிந்தீவாறதறிந்தறி
ந்தத்தன ரெப்பிரானடி யார்க்குக்குலஞ்சொலின், வெந்
தெரிந்தெழு தீநாகெய்துவர் விச்சலேசுர வேறுமொரு
ததர்க்கேள். (௩௩

மாதரத்தூடையர்.

இனியமாதரத்தூடையொன்பவ ரீசனேசர்க்கிதத்தக
ருத்தினார், புனிதராகும் புனல்புறப்பட்டுறும் பொங்கு
சேறறினிற் பூசுன்குட்டநோய்த், துனியனோர்பசுப் பி
ன்றுடர்ந்தக்குழி துடையமிழந்த விழுந்தெழுந் தோடி
யே, நலியிராவிற் கழிஇயங்குறங்கின னுடுங்காலையி ன
ல்லுடலானதால். (௩௪

கண்டுவிப்பிர னற்புதநெஞ்சுடன் கடிதுவந்தக்குழியி
ற்புரண்டெழு, பண்டைமேலி படைத்துப்பின் றுடை
யா பதம்பணிந்த பனவனைப் பாண்டினோய், கொண்ட

பேர்கண் டிதென்னெனக்கூறவே குலவியோடிக் குதித்
துமுன்கோலமே, மண்டி-னொழு நூறுமறையவர் ம
ன்னமற்றுமோர் சைவமறையவர். (௫௫)

புலவர்போற்றுமெ யுற்படொன்பவர் போசராசனைப்
போதிக்குந்தேசிக, ருலவுசோமவ்வை யென்றொரு பா
ணிச்சி யோங்குவேந்த னுவப்புறப்பாடுவா, ளிலகுமீச
ன் பதாம்புயத்திச்சையா ளினியளெவ்வனத் தாலெழி
லுற்படர், குலவுமன்பினிற் கூடியசெய்தியைக் கோளர்
வேதியர் மன்னன்முன்கூறலும். (௫௬)

அறிந்துநெஞ்சி லவமதியாதரோ வன்பில்வந்திக்கச்
சின்னொமர்ந்தபி, னிறைந்தநீதிய ருற்படர்செய்தியை
நிலத்தர்காண நிமலன்விளக்குவா, னறைந்தவந்தத் தவ
த்தினராவியை யழைக்கச்சென்று மன்றின்நிமற்றிரா
ச், செறிந்தவோர்வட தாருவின்மேலொரு தீயபூதந்தி
யங்கிக்கறங்கவே. (௫௭)

தரையதிர்ந்திட விர்தவா-த்தெழுஞ் சத்தமேதெனத்
தாரணிமன்னவன், பொருவின்மாந்தருந் தானுமவ்வா
விடைப் போந்துநீயார்புலம்புதியென்னவே, யரசுகள்
பன்னிரண்டுவிருடமா யையருற்படரந்தியைநோக்கியே,
கருதுபூதங்களோரொழு நூறுயாங் காத்திருந்துறுங்கால
த்தினேற்றிரா. (௫௮)

என்பெரும்பசியாலெங்குமெய்தியா னின்றணைந்தன
 னிங்குறுபூதங்க, ளன்பருற்பட ரங்கப்புகையிலே யார்
 ந்தநீதியா லத்தன்கயிலேயிற், றுன்பநிங்கி யணைந்தனநீ
 யவர் தூயவென்பினஞ் சுட்டினங்கெழு, மென்புகை
 க்கு ளணைந்தரன்வெற்பிரிந் மேவுவன்னென வேந்தன்
 விருப்பினால். ௩௯

நீயரன்கிரி மேவும்படிகொரு நிச்சயக்குறி செய்துநி
 கழ்த்தெனத், தூயவாவினை நான்பிடுங்கிஈக்கொடு தூக்கி
 ச்செல்குவ னென்னத் துணிந்துமன், மேயவந்த வடத்
 திற்றனதுடன் மிக்கவொக்கலு மேவியவ்வென்பினைத்,
 தியில்வீழக்கப் புகையுறும்பூதமால் செல்லவேந்தன் சி
 வன்கிரிசேர்ந்தனன. ௪௦

இந்தலூரின்முன்கக்கையொன்பவ ரீசனன்பரிருசெவி
 தான்புகப், புந்தியற்ற புராணிக னென்பவன் பூசுரக்கு
 லன் பொககவுளையின, னெந்தமத்தன் கீரத்தாலரிபடு
 மீனமொன்று மிசைக்குதலின்றியே, யந்தமலை யுயர்த்
 துரைக்கின்றபொய் யானதூலை யவைமுன்னறைதலும்.

இத்தைநஞ்செவிகேட்கவறிந்திருந் திச்சழக்கனையாம்
 வதையாவிடி, னத்தனித்தன் பதத்திற்குத்தாரன மாவ
 மென்ன வறிந்தவனச்சிர, மொத்தியேபடை கொண்ட
 ரிந்தந்தமெய் புட்செறிப்பவநோவுடல் விண்டுசீ, மொய்

த்தவெம்புமுகக் குப்பைதனாயெலா மூடலிந்தநின் மூதா
ரறியுமால். சுஉ

அன்றிவேறுமோரன்பர்கெம்பாவிவாழையர்போகை
யரத்தனருள்மிகத், துன்றியுள்ளவ ரந்தணச்சாதியர் சு
த்தன்றெண்டர்மேற் றுன்னியபத்தியே, பொன்றிவாழ்
வுறு நாளிலிவர்செய லும்பர்கோனுலகத்தர்க்குணர்த்து
வான், மன்றினுதன் குறியுடனீசர்போன் மாண்டகன்
றை யெருத்தின்வயின்கொளா. சுங

வருதல்கண்டு வணங்கியக்கன்றினை வாங்கிவைத்தும
லர்த்தாள்விளக்கியே, பொருவிலாதனஞ் சேர்த்துள்ளி
ருப்பினுற் போற்றிநிற்கப் புனிதன் முறுவல்கொண், டி
னாசெய்வானமக் கிந்தமரித்தகன் றானருந்தம் குவப்பா
னதென்றுநாந், தருமிசேடர தாசன்முன் சென்றிதைச்
சாற்றத்துக்களைத் தாழ்த்தங்கிருந்தனன். சுச

நாம்பசித்தன நீயாகிலுமினி நாணமின்றிச் சமைத்தி
டுவாயெனச், சோம்பதின்றிப் புலாலதெனாமே ஆய
நேயத் தரிந்துவெவ்வேறதாய், வாம்பிணைக்கரர்க்கின்ப
ம்பிறக்குமவ் வகையறிந்து சமைத்துப்படைத்தலுந், தீ
ம்பரந்தணர் கூடிக்கரங்களிற் றீயகற்கதைகொண்மிசின
த்தராய். சுரு

மடத்தைவெம்பி வளைந்துமதிவினை வந்திடித்து கபா
டங்கள்வாங்கியே, திடத்துவேதிய ருட்புக்குப்போகை

யர்ச் சேரலென்றந்தத் தீயபுலையனைப், புடைத்தவன்ற
லேதன்னைக்கதையினும் போகமோதிடு மென்னப்புனித
னுஞ், சடக்கெனத்தெரி யாமன்மறைந்தனன் சைவநே
யத் தபோதனர்சாற்றுவார்.

சுசு

புலையர்நீசொன் றந்தரமின்றிவெம் பொய்புரைக்கின்
றீ றொப்படிநம்மகத், தலையுநீசர் புகுவர்தும்வீதியி னவ
ர்புகுந்திட வொண்ணாதறிவினீர், மலைவிலாற்புரஞ்செம்
றவனேயரை வந்துநிந்தித்தீர்மாயாநகரா, யுலையுநீரொம்
பிரானுடன்போதுநா மும்மைநோக்கியிவ் ஐரிலிருக்கொ
ணை.

சுஎ

என்றுபோகையோகுமளவிலவ் வீனவந்தணநூரிலிரு
ப்பதாம், வென்றிலிங்கமும் பூசுர்பூசிக்க மேவுலிங்கமு
மிக்குளலிங்கமு, மொன்றிடுநதங்கள் பீடங்கள்விட்டுவி
ட் டொன்றுமின்றியவ் ஐரினும்போகையர், பின்றுடர்ந்
துநிலத்தினும்விண்ணினும் பேர்ந்தெழுந்து பிரியத்திற்
சென்றதால்.

சுஅ

இத்திறத்தி னிலிங்கங்களேகலா லீசனேசமி லீனப்ப
னவர்கள், வைத்தசெல்வங்க ளேரிகுளங்கயம் வற்றியு
ள்ள பயிர்களும்வாடியங், கொத்தமண்ணு மதிர்ந்துமர
ங்களா யுள்ளவெல்லா முலர்ந்துபசுக்களு, மெத்திடும்ப
யங் குன்றிறரிக்குல மிக்கஐனே மறுகெங்குமேவின. சுசு

அந்தகாரம தாகியுற்பாதங்க ளாதல்கண்டு மறையவ
ர்கூடியே, வந்துபோகையர் தாளின் வணங்கிமுன் வா
ழ்த்திநின்றுமயங்கியசித்தராய்ப், புத்தியீனர்பிழையைப்
பொறுப்பதே போதஞானத்தா போற்றுங்கடனதா, மெ
ந்தமுரையு மெம்மையும்வாழ்விக்க வீசநீயங்கெழுந்தரு
ளென்றலும். எடு

அன்பர்போகையர் வேதியராயினோர்க் கபயவத்தங்
கொடுத்தஞ்சலென்றெழுந், தின்பமேவி நடந்திடலிங்க
மா மெம்பிரானுரு வங்களிவருடன், பின்புமுன்புமுன்
போலமகிழ்ச்சியாற் போந்துசென்று பெரும்பத்தினேய
னா, மின்புருந்த விடத்தனைமுதன் மேவுபீடங்கண்
மேவாதுவேறதாய். எக

பெரியலிங்கஞ் சிறியபீடத்தினும் பிறங்குவிந்துவின்
மேற்குறுலிங்கமும், வரிசைசேர்நற் பழகலிங்கங்கடாம்
வாணலிங்கபீ டத்துமவளரொளி, விரியுமந்த வுலமெ
ய்ப்பீடமேன் மிக்கவாண விலிங்கங்களாகவும், பரிவிலு
ற்றின மப்படிமண்ணுளோர் பார்க்கவர்ச்சிக்க வாழ்கின்
றபார்த்திபா. எஉ

இன்னுமோரவை குட்டவையென்றுபே ரொய்துவா
ளப்பெருங்குலச்சாதியா, டன்னுடம்பில்லெண் குட்டத்
தளாயா சங்கராவெனச் சாற்றுமொழியளாய், மன்னுநா

வடி கையெனுமந்தணர் வாழுமுரின் மறுகுறவேதியர்,
துன்னுமேனியிற் குட்டத்துநீசியெந் துய்யவீதிபுகலெ
னச்சாற்றலும். எந

பாவகன்ம மறையவர்க்கென்னுடற் பாண்டிரோகம்ப
லிக்கவெனச்சொலிச், சாவமிட்டுச் சவுராட்சோமையன்
சன்னதிக்கணைந் தென்றன்சரீரமே, னோவகற்றிக்கொ
ண் டல்லாலிவ்வனாயா னோக்கியேபுகு தேனெனுநோ
ன்புடன், நேவர்கோவெனுஞ்சோமசிவத்தனைச் சிந்தை
கொண்டு திடத்தானடக்குநாள். எசு

அடியுடைந்துடைந் தற்பமுஞ்செல்லொண தாகியே
முழந் தாள்கரத்தாற்றவழந், துடலினுற்புரண் னேற்று
திரமா யோயவுஞ்சலி யாமலுருண்டுபோம், படியறிந்து
கருணாநிதியன பரசிவனெதிர் சென்றுமு னின்றிமின்,
கொடியநோயை யகற்றிநற்றிவ்விய கோலமாகக்கொடுத்
தபின்குட்டவை. எரு

பணிந்தெழுந்து பரவியபின்பரன் பாவையேயுன்றன்
பத்திமகிழ்ந்தனந், துணிந்துவேண்டிய கேடருவேமெ
னத் தோகையாளுரைப் பாள்பெருவைப்புமு, னணிக்
திருக்கவெம் மண்ணையரிப்பரோ வத்தநின்னையடியே
ன்விழியெலாந், தணிந்திடும்படிகண்டமைபோதுமென்
ருழ்வகன்றனன் சாரோன்பதமென. எசு

ஆயினீயந்தநாவடிக்கைப்புரத் தந்தணாளரியும்படிக்க வண், போய்மகிழ்ந்துநம்பால்வருவாயெனப் பொருந்து நாளந்தப் புல்லர்தம்மேனியிற், றீயபாண்டுச் செறிந்து தியங்கினர் செய்யவந்த மடவாள்செயலிதாம், பேயரந்த ணர் வெய்யவர்கொல்லெலாம் பேணெணுமன்ன பின் றையுமொன்றுகேள்.

எஎ

சாமவேதிக னென்றோர்மறையவன் றுன்னியோமந்த னிலேசரிக்குநா, னேமவில்லின னன்பாசுபசய னென்னு நாம ரிசைந்தோர்வனத்திலே, ரோமசேகராக கென்றங் கமுதினைத் துற்றநேயத்தமைக்கின் றகாலையின், பூமிமே னய னத்தனாய்மேல்வரும் பூசுரத்தவன் போதரல்கண் டிடன்.

எஅ

இவன்கணத்த னமுதினைக்காணுமென் றெடுத்துமு டவொன்றின் றிசசெருப்பினுற, சிவன்பதத்தைநினைந்து டன்முடமேற் செல்லுமாதவன் கண்டுசிரித்திது, நவம் பறைக்குல நங்கண்படுமென நாறுதோற்செருப் பான்ம றைத்தானெனு, மவங்கொணெஞ்சி னகந்தையின்மந்தி ர வரியசத்தி யழிந்துமண்வீழ்ந்தரோ.

எசு

அஞ்சிவந்து சுபசயர்தாளின்மே லட்டமெய்யு முறப் பணிந்தேத்தின, னெஞ்சுவந்தவா பாலுபதேசமு நேய சேடமுங்கொண்ட நெறியினால், வஞ்சிபாகக் கயிலையனை ந்தனன் மன்னகேளத்தன்வண்பதத்தன்போ, விஞ்சுசா திய ரீசன்மேலன்பிலா வேதவேதியா நீசொனச்சொல.

ஒள்ளியர்க்கு மிதப்படாவிச்சல னேங்குகோபத்த னை
கவுரைசெய்வான், றெள்ளிதான பழங்கதை பேசிலெ
ன் சிலமரங்களைச் செங்கையாற்கிள்ளினால், வெள்ளிதா
கிய பால்விழுமானிடர் மேனிகிள்ளின் விழுந்திடாப்பா
லென, வெள்ளிவெவ்வுரை கூறவிருந்தபே ரிதுவுமுள்
ள தெனமெல்லெனநக. அக

வேறு.

வசவேசராசன்சொன்ன வார்த்தையைத்தாபிப்பாரா
யிசைவேறவந்திருந்த விருந்தவர்சிவநாகைய
ராசவேதுமில்லாரத்தாங் குலத்தினைப்பிடித்தழுத்த
நசைவேயகாமதேனு நன்முலையெனப்பால்சின்த. அஉ

சிவநாகமயராவேந்தன் செங்கரங்குவித்துப்போற்றிப்
பவநாசரிவராமென்று பயந்தனன்பார்ப்பாரானோர்
தவநாயகத்தரான தண்டநாயகரையஞ்சி
யவநாமிங்கணைந்ததென்றா ரிகண்டவிபம்போலானார்.

திருத்தவர்சிவநாகையர் செய்யதண்டிகையிலேறித், தரு
க்கினுன்முன்னஞ்செல்லத்தண்டநாயகரும்பின்னே, யரு
த்தியாஞ்சிவிகையேறி யரன்மனைசென்றுபுக்கார், விருத்
தமாமறையோர்போத வெள்கினார்வெருண்டுபோந்தார்.

சிவநாகமையர் வாது

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாச் சையர் வாது.

*வரசிவனென்றுலகுணாப்பார்வாச்சையொனும்பேரார்
சரணர்பதகமலநித்தந் தருக்கினுலருச்சிப்பார்
விரவியகாமாதினெனு மிகுமாறின்விதியொழுகா
ருவியவிர்திரியவழி யொழிந்துணர்வோடொன்றுவார்

சாபவனுக்கிககந்த சவுரியத்தார்தஞ்சமயப்
பாபலவுமிகவல்லார் பணிகுணத்தார்படர்புகழார்
சோபசென்மமரணநெறி தொந்திக்குங்கன்மமிலார்
கோபநமனெனுமஞ்சிப் புறங்கொடாக்கொள்கையார்.

புத்தர்முதற்புறச்சமயப் பொருங்கரிகட்கரியன்னார்
மெத்துபிரமாதெய்வ விலங்கல்கட்கோரிடியன்னார்
சத்தியநற்சித்தாந்த வேதாந்தச்சதுர்வல்லார்
நித்தினாயினிடத்துமவ நெறிகாணுநிலைமையார். ந.

மோகமிலாநந்தியார் முற்றுணர்வும்பிருங்கீச
ரோகலிங்கநிட்டையுட னெழிப்பிருகுததீசியெனபார்
தாகமறுந்தவபலனாற் சாபமிஞ்சத்திகளும்
யோகநெறிக்கவுதமனார் தருக்கமுமோருருவானார். ச

* பரமனெனவுலகுணாப்பார் பாச்சையொனும்பேரார், என்
றுபாடாந்தரம். * நமனெனுமென நீடற்பாலது நமனெனுமெ
ன விகாரமாயிற்று.

சுருதிமொழிவிதிவழியாற் றூயசிவாகமச்சொல்லான்
மிருதியினுற்புராணத்தால்வாதசெற்பவிதண்டையினும்
தருமநெறியாயநூல் வைசேடசாத்திரத்தா
லருமருத்தாபுத்திபுனு மானமுதலளவைகளால். இ

படைத்தலளிக்குதலொழித்தல்பரமனலாற்பிரமன்முத
ற், கடைக்கடவுளான்முடியாக் கனபுவனமுழுதுமென
விடைக்கொடியான்பெருமையினை மிகறிதுத்திவெவ்வா
த, நடைக்கிரிகள்விழுவெறியு நற்குவிசமெனநடப்பார்.சு

மாகமதியான்முகொறும் வருஞ்சிவராத்திரிவிரதந்
தோகைப்பங்கன்சவுராட்டச் சோமீசனிடத்தணைந்து
மோகமுடன்பலநாள்கண் முன்னியனுட்டித்ததம்பி
னாகவந்தச்சு. மிசிரா ளணுகவியாமனைவமென. எ

மன்னவனுக்குரைக்கவவன் மனத்தெண்ணுனாகியிவ,
னென்னுடையபடைமுழுதிற்கிசைந்தபடியிடவேண்டு
ம், பொன்னையெண்ணியென்கருமம்போற்றிப்பின்பரத்
தைபர்போ, னின்னினைவிற்கித்தத்தசெயநீங்குவதேநீங்க
லென்று. அ

காவலன்நூழியமுங் கண்ணுதலோன்பத்தியன்பு
மேவிலென்னஞ்சவுராட்ட மிருநகருக்கிப்பொழுதே
போவதெனவவ்வூரிற் பொருந்துசிவனின்கிலனே
வேவமிலாப்பெரியையுனக் கென்னசிவநிசியென்று. சு

எனவிகழ்ச்சிக் குறிப்புடனங் கென்கருமஞ் சிதைபு
வொண்ணு, நினதுசிவராத்திரினய நீயனுட்டிப்பாயொ
ழிவாய், பிளையொருவர் சொற்கேட்டுப் போகலெனவா
ச்சையர், மனனுரைத்தவா துவென்றென் மதிரியமமுடி
ப்பவே. ட

உலகிறைஞ்சவிண்ணேத்த வுவந்துசிவகணம்பரவ
வலகில்பலவாச்சியமு மாரணமுமிகவார்க்க
நிலவுசிவராத்திரிநா ணீடுமன்பர்நேயத்தா
நிலகுபுகழ்ச்சோமீச நெழுந்தருளுமென்றேரோ. டக

எண்ணியுளங்களித்திருந்தா ரொழிற்சிவராத்திரிமுன்னு
ட்டிண்ணியநற்கணநாதன் றிருவுருவமேவியே, யண்ண
றிருமுகமெனவொன்றங்கையிற்கொண்டான்கொடிகொ
ண், டொண்ணிலவுநெற்சாலையுழைவிரையவோடிடுவார்

படியளப்பித் திடாநிற்கும் வாச்சரசர் பாற்சென்று,
துடியிடையாள்பாகனெங்கள் சவுராட்டச்சோமேசன்,
விடிவதன்முனையுன்பான் மேவுவனிக்களஞ்சியநெற்,
கடிதொழிச்சென்றோலையினைக்கைக்கொடுத் துமறைந்த
னனல். டங

வெளியானவளவிலெங்கள் வாச்சரசர்விழிநீர்கொண்
டொளியாருஞ்சோதியென்பா லுவந்தனைதலுணர்த்து
வான், களியாமுன்வந்தகன்றான் காரசுரர்பதிவாயி, லெ
ளிதாய்வந்திருந்தானக் குட்டவைபா லெதிர்சென்றான்.

ஆமேன்மையாதையா னன்பிறகாய்ப்புலிக்கறையிற்
சோமேசனெனவந்து தோன்றியங்கணிசூழ்ந்தனும்
பூமேவுமடியார்பாற் பொருத்தலமவிமத்தையென்று
சேமேனியேறுவார் திருவருள்செய்த முவாவார். ௫௫

திருமுகத்தைச் சேன்னிவனத்தார் செயற்கையொன்
லத் தெரியாறாய்ப், பெருவிழிநீராணுதப் பெருசுவின்று
சோபித்தே, மருளியென்பால்வந்தயுள்ளவர் வடிவையுள்
னியழித்திடுதல், திருவினையேற்கொள்தன்று லெனநிருப
மேந்தியே. ௫௬

வாசகத்தைபுளப்பட்டு மகிழ்ந்திராவான்றதற்பி
னாகிலனுஞ்சோமீச னனைவனென்னுமறுதியினம்
பாசநிலங்கத்தினனும் பத்தர் கருத்தாமுமா
யீசனருளேத்தியன்பி விழுஞ்சபையாயிருக்குங்கால்.

நாரை நூலல்மாரி நகிபாதுபொழித்திழியத்
திரையேழு ன லொலிபோத் திங்னியவாச்சியமுழங்கச்
சுரலோகர்களைதார் மறைமுறையாற்றுதித்தார்க்க
நிலையேறுகத்தினன்பொ லெழுமொளிநெருங்கவே.

மண்ணணியாங்கலியாண வளமகோர்வந்தித்துக்
கண்ணிறையப்பார்த்துள்ளங் களிகூர்ச்சவுராட்டத்
தண்ணலெனுஞ்சோமீச னனைந்தருளவாச்சைய
ருண்ணிறையுமன்பின லுருகிரின் றுதரிசித்தார். ௫௭

நந்திகளுமளவில்லா நயப்பினுற்றொழுதேத்திச்
 சிந்தைகளித்தெதிர்நின்றார் செய்யபுகழ்விச்சலனும்
 வந்திறைஞ்சியாச்சரிய மனத்தினுன்மானித்தான்
 பந்தமிலாப்பத்தர்களும் பணிந்துநின்றபரவினார். உய

அன்றுசித்தராமையர்க்காவரியபருப்பதநாதன், பொ
 ன்றலருஞ்சொன்னலிகப் புரத்தணைந்தான்வாச்சையர்க்
 காய்த், துன்றுபுகழ்ச் சவுராட்டச் சோமீசன்கலியாண
 த், தின்றணைந்தானெனப்பெரியோர் வாச்சையராயேத்
 தினார். உக

களஞ்சியமேலாலயமாய்க் கடிதமைத்துக்கனமதில்கண்
 டளந்திடுதற்கரியபத்த ரையர்வாச்சையர்தாம்
 வளங்கொள்சிவரிசிவிரத மாறாமலனுட்டித்தா
 ருளங்களித்தார்பத்தியுள்ளோர்க்குதவாதபதமுண்டோ

மட்டாருந்தொடைப்புயத்தார் வசவேசர்வாச்சரசர்
 ிட்டாதிக்கத்தையுன்னி நேசத்தாற்போற்றியயர்ந்
 தெட்டாதபேரின்ப மெட்டினின்றொம்மான்பேர்
 கொட்டாரச்சோமீச னெனவுலகோர்கூறினார். உங

பரசமயகோளரியாய் வாச்சையரிப்படித்தாகுங்
 கரவறுநற்பத்தியுடன் கலியாணஞ்செறிநாளின்
 வரமுறுமிங்கிவீர்செய்தி மனத்தகத்திற்பொருந்தார்
 லரசுரிமைவிச்சலனங் கவர்பெருமையளந்தறிவுகூர்வான்.

பெரியவந்தநகரதனுட் பிரதாபநாரணனென்
றரியுறையுமாலயமொன் றமைத்தரியைப்பதிட்டிப்பான்
பரிவினுடன்றனக்கொத்த பாகவதர்களுந்தானும்
விரவியிருந்திவ்விடத்தென் வாச்சையன்மேவிலான்.

இந்தவுனாகேளானே விவ்வுனாகேட்டின்னிலைபை
நிந்தனைசெய்தோபரம நிலையமலாற்சேரானே
வந்தநமதோலக்கம் வாராதென்னெனவெகுண்டா
னந்தவமயத்தனைந்து தண்டநாயகரறைவார். ௨௬

நின்கருமத்தகன்றக்கா னின்பொருளைச் சிதைத்தக்கால்
வன்புறுமிக்கோபமுற வழக்காகும்வறிதேநீ
யென்பெரியசினம்பொருந்த வியல்பல்லவீச னிடத்
தன்பர்பிறதெய்வங்க ளருகணையாகத்துன்னார். ௨௭

முத்தனிடத்துமையவளை முதலாகப்பிருங்கியென்பான்
சித்தமிசைந்தெண்ணாமற் சிவமொன்றேயெனநின்று
னத்தனையல்லாததெய்வ மற்பதெய்வமென்றெண்ணு
ருத்தமநற்பத்தொலா முலகாளுமன்னகேள். ௨௮

ஆரியமாயார்.

வேறு.

ஆரியமாயொன்றோ ரருந்தவர்மகீந்திரமென்னும்,
புரியதிற்பொருந்திவாழ்வார் பொருவிலா வருணையத்
தார், பெரியநம்பரன்பேரல்லாம் பிறதெய்வப் பேர்சொர

ன்னொ, யெரியெனவெருண்டுகொல்லு நியமமேயியல்
பாபுள்ளா. உக

அருணெறியிவாகத்தோ ரந்தணனையம்வேண்டித்
திருவுருத்திரத்தையோ துஞ்செய்யாவின ஓய்வந்தான்
மருவுறப்பிச்சை சொன்னி வந்திட வந்திலோமன்னந்
தனாமிசைவீழக் கண்ணெ சாற்றினன் பிறதெய்வப்பம்பர்.

படித்தவன்சென்னிசிந்தப் பாணியிற்சட்டுவன்கொண்
டடித்தவன்மரித்தபின்பங் ககந்தினும் புறந்தந்திப் பா
வெடித்தவிச்செய்தி கண்ட விப்பி னாகுழியெழுந்தப் பன்.
கிடித்தசொல்லினராய்வெம்பி யிவன்பி ரமடித்தெய்தா

இதனையார் செய்வார்த்தே விதமலாவுரையைக்கேட்
டா, லுதவிடா தில்லைபாவென் றுரைப்பதெ யுலகநீதி,
மதமுடன்மறைபான்றன்னை வகுத்தவன்வமமின
ன்று, கதமுடன் முறையிட்டகிழ வாலன்கடைபிற
சொன்னார். நடஉ

என்னவென் றரசன்கேட்ப விந்நெறி யின்னானசெய்
தான், மன்னவென்றுரைப்பவேந்தன் மனிதனாவிடுந்த
ழைத்ததங், என்னவெனசெய்துவந்த வரியமாராயலோ
க்கிக், குன்னமின்மறையோன்றனனைக் கொல்வதென்க
ருமமென்று.

சிவனையாதரிக்குநேயர் செய்கின்றதவமாயுள்ள
துவமையில்பிரமகத்தி யூக்கியேசெய்தறாநே
வெவனவன்செய்தகுற்ற மியம்புதியிறவாதென்றா
னவனுறும்பிழையான்சொல்ல லாவதன்றநேவல்லன்

காப்பவன்வதைப்போனெங்கள் கண்ணுதனின்னொற்கா
க்கத், தீப்பெருஞ்சினத்தாற்கொல்லச் செல்லுமோவெ
ன்னமன்னோர், கோப்பலாவெய்யசொற்கள் கூறியேமரி
த்தோன்முன்னஞ், சேப்பரன்வன்மைசொல்லுந் திடத்
தனைக்கொல்தொன்றான்.

நரு

கொல்லென வுரைத்தவாறே கொண்டுசெல்பவனாக்
கூடச், செல்லுமென் றழைத்துச்சென்று சிவன்றிருக்
கோயிற்சேர்ந்து, சொல்லுவா னென்னையந்தத் துரோகி
முன்கொண்டுபோத, னல்லதோபரனேநம்பாநம்பினே
ர்க்கிலியாயென்ன.

நசு

என்றவரிட்டைதன்னை யெம்பிரான்மகிழ்ந்துநோக்கி
யொன்றியருணைகூர்ந்தே முரத்தகத்துவாவென்னச்
சென்றரிமாரரத்தன் றிருவருச்சேர்ந்தவாறே
பின்னுடர்காவலாளர் பெரிதுயிர்த்தயர்ந்துநின்றார். நசு

மண்ணிடையத்தனன்பர் மற்றொரு தெய்வமெண்ணுத்
திண்ணிமையாலேயாது செய்யினுஞ்சிவனுக்கேற்ற
புண்ணியமாகுமென்பார் பொன்றியமடர்சாத்துந்
திண்ணிதைதலையின்றுப்ய தலையினுமேற்கண்டார்.

வீரசங்கரர்.

தரைமனமற்றும்வீர சங்கரரொன்றோரன்பர்
வரைமகள்பாகனல்லான் மற்றுளதேவர்தம்மைப் (ரோ
பரிசியேன் சொற்பனத்தும் பார்க்கிலே னவர்க்காம்பே
மொயுறேனென்னுநீர்மையுறுதியாயொழுநாளின்.

சொற்பனந்தன்னில்வந்தோர் தூயனல்லாதபுத்த
வற்பனைத்தீண்டக்கண்டங் கரகராவெனவெழுந்து
நற்பவமில்லாப்பொல்லா ஞமலியைத்தீண்டுமிந்த
வெற்படருடலைச்சட்டா விப்பழுதகலுமென்ற. சுய

பருப்பதக்கிரியிற்சென்று பாடகேசரத்துமுன்ன
நெருப்பினைவளர்த்துநெஞ்சி னித்தனையுனனிவீழ்ந்தா
ருருப்படாழியில்வேமபோ துமையொருபாகன்முன்னி
ன், நருட்பெருந்திருமேனிக்குளடக்கினன்மற்றோரன்பர்
மஞ்சையர்.

கஞ்சனைச்சென்னிகொய்த கண்ணுதலுடையார்தொண்
டர், மஞ்சையொன்னுமபேரார்வரும்பாசமயர்க்கெல்லா
நெஞ்சகத்திடையொப்பார் நிச்சங்கரச்சமில்லா
ரஞ்செழுத்தனையும்வாயா. ரமலநீறணியுந்தூயார். சுஉ

வெங்கனல்விழியோன்காசி விசுவநாதன்முன்ன
மங்குலிபத்துரித்த மரிந்துமுக்காலந்தோறுஞ்
செங்கடிமலராவேத்தித் திரும்பவும்பெற்றுவாழ்வார்
துங்கநற்பெருமைகண்டுதொழுதுலகேத்துநாளின், சுங.

சென்னியின்மதிமுடித்த தெய்வமேதெய்வமென்றோ
வன்னியசமயர்நாசி யரிந்திடுமெஃகமீதென்
துன்னியே பத்திராலம் பனமதொன் றூர்க்குநாப்பண்
மன்னியங்கார்த்துத்தீர மஞ்சையர்மகிழ்ந்திருந்தார். சசு

பத்திராலம்பங்கண்டு பரசமயத்தர்கூடி
யுத்தரவாதம்பண்ண வுலணவாகனன்றன் கோயின்
மத்திமத்திருந்துமஞ்சி தேவனாவரச்சொலென்ற
ரத்திறங்கேளாமஞ்சி தேவருமங்கணைந்தார். சரு

இருந்தபொய்ச்சமயர்தம்பாலியைந்த நூலளவைகொண்
டு, வருந்தினருடன்படத்தா மஞ்சையர்மறுத்தபின்னர்,
கருங்கணன்சமயரான கபடரொவ்வாதுயாங்கள், பொ
ருந்தியகாட்சியுண்டேற்பொருந்துவேமென்புகன்றார்.

புகறலுநன்றுதுங்குபுண்டரீகாக்கன்சென்று, சகந்தொ
ழும்விசுவநாதன் துண்பபணிந்திடச்செய்கின்றே, னகந்
தைவிட்டெழுமினுங்க ளாண்டவனாகுமிந்த, முருந்தனை
யாண்டோனெங்கள் முதல்வனென்றரியைநோக்கி. சசு

நீயருச்சிப்போனெங்க ணித்தனையாவனாயி
னீயலர்க்குங்கொளெஃக நிமலனதாமேயாயி
னீயளித்திடுந்தொழிற்கெ னெஞ்சிறைகத்தாவாயி
தீயரன்விசுவநாத னிலாபமுன்பணிவாவென்றார். சசு

சூக்து

வாச்சையர் வாது.

தரையினரதிசயிப்பச் சங்கரனன்பராநோ, ராகரவென
க்களிப்ப வகந்தைசேர்வாதர்வெள்கி, வெருவியுண்மரு
ண்டுநிற்ப மெய்த்தவர் மஞ்சிதேவர், வருதியென்றுரை
த்தசொல்லை மாதவன்றலைமேற்கொண்டே. சக

அஞ்சியங்கோயில்விட்டங் கடிபெயர்ந்தகன்றவீதி
விஞ்சியவெளியிற்சென்று மேதினிமதித் துச்செல்ல
மஞ்சையர்முதலாநல்லோர மகிழ்ந்துமுன்வினாந்துசெ
ல்ல, வஞ்சகச்சமயவாதர்மயங்கினர்பினனேசெல்ல.நுய
வேறு.

வந்துகோயிலுட்புகுந்து மாதவன்விசுவநாதன்
கந்தமார்மலர்த்தாண்முன்னங் காதலிற்பணிந்தங்கின் ன
மிந்தமாநிலத்தோர்காணக் கிடப்பதையெழுப்பமாட்டா
ரந்தமால்சமயத்தோர்க ளாதலானரனேமேலோன். நுக

ஆதலாலரனைநம்பு மடியவரருளுண்டாகின்
மாதவன்வாழ்வனின்றேன் மடிவனென்பதற்குச்சான்று
நீதமைன்னகேட்பாய் ரித்தர்சங்கரதாசையர்
காதருநெற்றிக்கண்ணாற் சகதேவமல்லன்கண்ட. நுஉ

மோகவாலயத்துவாழு முகுந்தனுக்குடலாம்பஞ்ச
லோகமுமெரிந்துவீழ்ந்த துரைப்பிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள் புரத்தினுளரிக்குத்தாதர்
சோகமேவிடவிருக்குஞ் சூனியாலயத்தைக்காண்டிநூட

மதிமுடியத்தனன்பர் மகிமைதானறிவைபுத்தி
நிதியனவாச்சிதேவர் நியமநீவிலக்கத்தேவர்க்
கதிகஞ்ஞெமங்குத்த னனைந்துநெற்கொட்டாரந்தன்
பதியெனவிருந்தசெய்தி பார்த்தன் னுதுதித்தியன்றே.

மன்னநின்பரிசனர்க்கு வழங்குபொன்வரையுங்காலே
யன்னர்பேரொழுதாதேயங்கஞ்செழுத்தமைத்துக்கேட்கி
னுன்னருங்கணகருத்தப்பா துரைப்பதுதெளிந்திருந்தும்
பின்னுநீவாச்சிதேவா பெருமையேனறியாயென்று. நுநு

மச்சரவிச்சலேசன் வா துரைவசவதேவ
ரச்சமில்வாச்சிதேவர்க் கறிவித்தற்காள்விடுத்தார்
நிச்சயதர்க்கமென்றும் செல்வதேநி பாயமான
பெய்ச்செயலென்னவந்தார் விச்சலனவனானோக்கி நுநு
வேறு.

புலனபதியாகித் திருப்பதியாய்த்திபதியா
மரிபதிட்டைகாணவென்றிங் கந்தனனோயாதியாம்
பெரியரொலாம்வந்திருப்பப் பேதஞ்செய்திவ்விடநீ
தெரிசனஞ்செய்யெனென்ற தெளிவேது செப்பென்ன.

பாபராய்ப்பரசமயக் கொடுங்கரிகட்கரியன்ன
ரூபராய்வாச்சைய ருத்தரமுன்னுனாசெய்வார்
சோபராய்ப்பிறப்பிறப்பிற் றுளங்கிமுனிசாபத்தாற்
ரூபராய்ச்சனிக்குமவர் கருத்தோதனாமன்னு. இது

அதிககத்தர்க்கதிககத்தர்க் கதிககத்தனத்தனெங்கள்,
பதியொருவனல்லாதார் பதியலக்காண் பார்த்திபகேள்,
விதிதிதியென்றேவற்செய் வேதனரவணைய நென்கண்,
மதிமுடிப்பார்க்கிணையலக்காண் வைக்கவுற்றோர்வலிய
ரோ. ருக

வானவர்கோவிர்திரனவ் வச்சிரற்குமாதவன்கோ
வானவரிக்கரன்கருத்த னரியமைச்சனைத்துமாய்
மேனலத்தவெங்கள்பிரான் மிகும்பதிமால்பதியாயிற்
ருனளித்தமகனுடலந் தரமாட்டாதிருப்பதென். சுய

விதிக்குமயன்றெய்வமெனின் விமலனரிசிரந்திரும்ப
வுதித்திடச்செய்யாததென்ன வொருகோயிலுண்டாக்கி
மதிப்புறுநற்பூசைகொள்ள மாட்டாதென்சினப்புத்தன்
கதித்ததெய்வமெனின்மனித்தர்காயமென்பசுவறமென்.

வேதமிக்கதெய்வமெனின் வெய்யசோமுசுன்றிருடி
யோதமெத்துகடவினிடையோடியுற்றங்கமுந்துமோ
பூதலத்தைத்தெய்வமெனிற் பொல்லாத மலஞ்சலங்கட்
கேதமுற்றவிடமாகி யசுத்தமுடனியையுமோ. சுஉ

நீரதுதான்றெய்வமெனி நெருப்பதற்குச்சுவறுமோ
வாரமுழக்கொழிந்தொருவ ரங்கையினங்கடங்குமோ
கோரணங்கிதெய்வமெனிற் குறைக்கரமாயசுத்தசுத்தஞ்
சேருமலையனைத்தினையுந் தின்றுகொண்டிதிரியுமோ.

மோதனிலன் தெய்வமெனின் மூலையொன்றிலுற்றிடுமோ
வோதுமண்டந்தெய்வமெனி லுற்றவதன் வடிவாமோ
வாதவனெதெய்வமெனி லாராமற்றிரிந்திடுமோ
சோதிகலேகுறைந்திடுமோ சோமனெ தெய்வமெனின்.

ஆவிதனைத்தெய்வமெனி லணைந்திடுமோசகதுக்க, மே
வியொன்றுக்கொன்றிவைக்கு. வேண்டுவதென்றெய்வங்
கள், பாவபுண்ணியங்களெனப்பகர்கன் மந்தெய்வமெனி,
லோவிலசேதனமொன்றை யுணர்ந்தளிக்கவல்லதோ.

தனையணைந்தவடியவரைத் தான்கொலுமோதன்னைத்தா
ன், வினைவதைத்துக்கொள்ளுமோமேவுமுயிர்சகதுக்க
மினையதெனவறிந்தணையா விவ்வகையாலனைத்தினையு
நினைவிலறிந்தளிப்பனெங்க ணித்தனவனிகரில்லோன்.

சகலதெய்வமனைத்தினுடன் றருமஞ்செய்தக்கன்றன்,
மிகுதலையென்றகர்த்தலையாம் வெகுண்டுதந்தைசிரந்து
ணிக்கு, மகமொழித்துக் காட்டகோட் டையர்முனமா
னெய்தி, முகமலர்ந்தசுவகணமா முந்துபலன் கொடுப்
பனே.

சுஎ

ஆகையாலரன்பதியா மரியயன்பஞ்சமாவரணத்
தோகையாலாருரி னுறுங்கோயிலுற்றிடலாற்
சாகையாலிவர்தொழிற்குஞ் சகலவுயிர்த்திறங்கட்டு
மேகனெமங்களத்த னிறையரசவின் னுங்கேள், சுஅ

ஆலமெழும்பொழுதஞ்சு மண்டொலாமஃ துண்ட
நீலகண்டர்க்கொப்பரோ நின்மலர்க்குத்துன்மலங்கள்
சாலவுள்ளோரிணையரோ தணிசரமாகாமாரிக்
கேலவென்றுநேர்ப்பரோ வெதிரிலகாணிறைவனே. சுசு

இலகுலிங்கமுலகமெலா மிவ்விளிங்கமத்திமத்து, நலம்
பெறவேயுலவுமவர் நம்பரனுக்கிணையரோ, சலங்கொளு
மப்பிருகுவிடுஞ் சாபத்தாற்றசையோனிப், புலன்கடொ
றுமச்சுதப்பேர் பொருந்துமதென்புவிவேந்தே. எய

வேறு.

அயன்குதஞ்செனித்தலாலேயதோக்கசனதிதியன்று, ப
யந்ததாலிந்திரானு சன்றுவாபாரந்தன்னி, னயந்துபோ
தாயனப்பேர் நணிப்பரா சரன்பாற்றேறன்றி, யியைந்த
வவ்வுகத்தின்மற்றுங் கிருட்டினனெனப்பிறந்தான். எக

வேறு.

இப்படியொவ்வோரிடத்தி லெய்தியெய்திப்பிறந்ததற்பி
னப்படிவந்தொறுமாலோ னாகும்பேரவையுற்றே
செப்பிடுதற்கரியவெங்கள், சிவன்பதங்களருச்சித்துத்
தப்புளவையகற்றுமரி தாழ்வின்னஞ்சாற்றக்கேள். எஉ

ததிசிபதத்துதையுண்டான் றும்பினும்கட்டுண்டான்
பதிதசலந்தரனாக பாசத்தாற்பிணிப்புண்டா
னதிகவுபுமன்னியன்று னருந்தியபாற்கடலொடுபோ
யிதழுறவேயுமிழ்ந்தசெய்தி யெவ்வுலகுமறியுமாள். எந.

ஒண்கொள்சராசந்தன்வந் தொறுட்பனெனவஞ்சியே
யென்பதினாயிரந்துருக மியற்றியமாற்கித்தனையென்
புண்களுறவரக்கர்வந்து புடைக்கப்போய்க்கதவத்துட்
கண்கலங்கியவ்வுருவா யொளித்துயினாக் காத்தனனே.

கண்ணுதலோனாலத்தைக் கண்டத் திற்றரிக்கவன்று,
பெண்ணுருவாய் நின்றிலனோ பிணங்கிவிட்ட சக்கரத்
தை,யொண்ணிறையுந்ததீசிவெருண் டிண்டுமிழக்காஞ்
சிரநாப், பண்ணுறவைத்தோடியரி பாற்கடலுளொளித்
திலனோ. எரு

வேறு.

சீதையையரக்கன்கொண்டு செல்லுமவ்வேலைதன்னை
யீதெனவறியமாட்டா திரங்குமக்குற்றமன்றி
யேதமாங்கிராதனய்த வம்பினுலிறந்தவந்தப்
பாதகந்தனையுமெங்கும் பாரதம்பகருமன்றே. எள்

நந்திகேசுரனுயிர்ப்பா னுரணன்விண்ணிலோடி
வந்துபூமியில்விழுந்தான் மகற்பெறுவிருப்பினாலே
யந்தருமேகருப மாகியாங்கரணேநோக்குஞ்
சிந்தையாலனந்தகாலஞ் செய்தவத்தவங்கேளாயோளா

ய்ச்சமாங்காலேவந்து மலர்விழிமணியைவாங்கி
ய்ச்சடைமீதிலெங்க ளரணணிந்ததுகேளாயோ
கச்சபத்தோட்டையெங்கள் கண்ணுதலாரநாப்ப
னுச்சிகம்பெறத்தரித்த வுளாயினையுணராய்கொல்லோ

சிம்புளாய்வந்துநா சிங்கத்தையுரித்ததோலையம்பரமா
கவெங்க ளரனுதித்தனன்வராகக், கொம்பணிந் தகிலங்
கொண்ட கோலத்தின் வெந்நெலும்பை, யெம்பிரான்க
ரத்திற்றண்டா யெடுத்ததிம்மறையோர்வல்லர். எக

மேலெழுந்தகங்கரித்த விட்டுவச்சேனன்றன்னைச்
சூலங்கொண்டன்றுகுத்தித் தூக்கினசொற்கேளாயோ
சாலமாதேவரோடத் தக்கன்றன்வேழ்விதன்னின்
மாலவன்சிரந்துணித்த வாறுகேளாயோமன்னு. அய

அச்சதனாதிவிண்ணோ ரரக்கனாவென்றுதம்மை
நச்சியேபுகழுங்காலை நம்பனோரியக்கன்போல்வந்
திச்சிறுதிநாணந்தன்னை யெடுமெனவெடுக்கமாட்டாக்
கைச்சவலையரோவெங்கள் கண்ணுதற்கிணையராவார்.

சிலைதுதன்மகளைக்கண்டு சிந்தையில்விரும்பிவேதன்
கலையெனவடிவங்கொண்டு காதலிப்புணருங்காலைக்
கொலைசெயுங்கிராதவேடங் கொண்டாணந்தப்போதன்
றலையினையரிந்தசெய்தி சதுமறைசாற்றுமெங்கும். அஉ

மாதவனத்தன்முன்ன மதமனந்தன்னிற்கொண்டு
போதலாலொட்டகத்தைப் போலுடலெடுத்தான்மற்று
ம், வேதவியாதன்றெய்வம்-விண்டுவேயென் னநந்தி
காதிவந்தவன்கரத்தைக் கண்டித்தகதைகேளாயால்.

அத்தனச்சுவேதன்றன்னை யடர்ந்து ஹங்காலனங்கங்
குத்தியேகுலத்தேற்றுக் கொண்டனன்வேழ்விசெய்யு
மத்தனாந்தககன்சென்னி மறிந்திடமறிச்சிரத்தை
யொத்தியன்மெழுப்பிரின்ற துரையன்றேகாட்சியன்றோ

கலசலோசனனவ்வேழ்வி தன்னிலேதலையிழந்தா
றுலகெலாமுடிமுன்ன ளோங்குவானதியைச் சென்னி
மலொனமுடித்தானததன் மண்முதற்றாங்குஞ்சேட
னலகிலாவெங்களீச னங்குவிக்காழியானான். அரி

இச்சிறுதேவாக்கெல்லா மெங்கண்முக்கண்ணன்வே
ண்டா, முச்சிதமாமவனறன் கணத்தரு ளொருவர்போ
து, முசாகமுழு துஞ்செய்ய வளர்த்திட முருக்கவேண்
டின், சச்சிதானந்தனறுய்ய கணத்திலோசிறியோர்சா
லும். அசு

குனித்தருள்பரனேநித்தன் குலவியபுனிதன்மற்றோ
ரனித்தரொன்பதற்குமாலோ னயனிவர்க்குக்கப்பாலங்
தனித்தனிமாலையாகத் தரித்தவர்தங்களுங்க
நனித்தொடையாய்த்நித்த நன்மையேசான்றதாகும்.

சங்கரியஞ்சவேநற் சலந்தரன்றன்னையோர்தா
ளங்குலிகொண்டுசெய்த வாழியாலழித்தானத்த [ற்
னெங்கடம்பெருமான் பாதத்திறைஞ்சியேபெற்றபெற்று
றங்களைமதிக்குந்தேவர்தம்மையாஞ்சரக்குப்பண்ணேன்

மன்னுபமன்னியன்றன் மலர்ப்பதம்வணங்கி மாலோன்
முன்னுபதேசமெய்தி முகத்திலிந்திரநீலத்தா
நன்னிறவிங்கம்பெற்று நனினத்தாற்பூசைபுண்ணித்
தன்னுறுநயனஞ்சாத்துந் தவத்தினுலாழியற்றான். அசு

இருபதுபுயத்தானென்னுமிராவணன்றன்னைக்கொன்று
பெருகும்ப்பிரமசுத்தி பிரிவித்துக்கொளமாட்டாம
லருளுறுமிலிங்கபூசை யாலன்றோவகற்றிக்கொண்டான்
நிருவுரனிவன்பூசித்த வாலயந்திரளாஞ்செப்பின். சுஉ

நான்மறைமலரோன்மாலோ னுன்மருப்பிபத்துமேலோ
வானவர்மக்களானோர் மறைமுனிகணங்கண்மற்றுந்
தானவரிவர்களைல்லாஞ் சங்கரன்பதமேபூசித்
தானதம்பதம்பெற்றாரா லவரிடத்தரன்பெற்றானோ. சுஉ

உரகவாபரணர்க்கொப்பொன் றின் னுலகுள்ளதெல்லா
மரனரியுடனேயத்த நபேதமேயாகுமென்றுந்
தனாமுதலட்டமூர்த்தஞ் சங்கரனவன்றனையர்
நரொனுமுனாகளைல்லா நரகங்கரணர்க்குவேந்தேசுஉ

வருகவென்றனையழைத்த வாதெனமன்னுபாஞ்செ
ய், கருமமேதுனாத்தியென்னக் கமலமெனமுகங்கள்வா
டிப், பெரிதுளங்கவலையெய்திப் பேய்பிடியுண்டார்போ
ன்றா, னொருமொழிசற்றுமற்றா னாமர்போலுனைந்திரு
ந்தான்.

சேடன்முனாங்குட்போன்றுஞ்செல்வர்முன்மிடியர்டோ
 ன்றும், வரடியதர்க்கவாத மறையவராணோரெல்லாங்
 கூடியசமுகம்விட்டார் குவலயமன்னனெஞ்சி
 ஸீடியநாணமெய்தி நெடியதன்கோயிற்சென்றான். சுசு

வாச்சையர் வாது

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் - சுசுஉஅ.

உ

திருச்சிறுமமபலம்.

மடிவாலமாச்சையர் வாது.

—*—

மற்றொருநாண்மடிவால மாச்சையர்முன்புபோ
 னற்றவத்தோருடைப்பொதியை நண்பினுல்வெந்நேந்தி
 வெற்றியினுற்சேகண்டை மிகமுழக்கிப்பவிகளெம்பா
 லுற்றிடலுற்றிடலென்று மனைவியாமொடும்வந்தார். சு

இத்தகையால்வருந்தீரர்க் கெதிராகவோரலிங்கி
 மெத்தவிடஞ்சுருங்குதெரு விலங்காமன்மேவுதலு
 மத்தகவிலான் றலையை யடல்வாளாலறத்துணியா
 வொத்தியருங்கனத்தி லோடவெறிந்துலவுங்கால். உ

அவ்விடத்தி லணைந்துநின்றோ ரணவோருமுடன்கு
 ழீதி, வெவ்வியனும்விச்சலன்முன் வினாந்துசென்றுவி

ளம்புவா, லெவ்வமிலுன் பட்டினத்து ளிழிதொழில்செ
யொருவண்ணன், செவ்வியநற்பததனை ளு தீனையொ
ருவார்சேரவொட்டான்.

ந

விலங்கல்செயான் காத்திலொரு வெய்யவொள்ளி லா
ள்பற்றி, யுலந்தமடிப்பொதியருகா யற்றோவைதைப்ப
னென்பன், வலம்பெரிய மதம்பட்ட யானையெனமறுகு
தொறுஞ், சலந்தருமெய்த் தீரையுஞ் சறுமெண்ணை
னுற்றெறிவன்.

சு

அங்கடிவீதிகளற்ற வரியவியாபாரமற்ற
வெங்குமொருபூதனாயு மியங்கவொட்டானெதிராகத்
துங்கவிபமெருதுபொதி துரங்கமொன்றுஞ்சேரவொண்ண
ப், பங்கமுறப்பயந்திடைந்து பரதவிக்கும்பார்த்திபனெ

இன்றொருவன்புதியனவ ளின்னதெனவிசைந்தறியா
ன், சென்றுகடைமறுகுதனைச் சேர்ந்தனனென்றவன்சி
ரத்தை, வென்றியினுற்றுணித்துவிண்ணில் வீசிவெனவி
ழாதண்டந், தின்றதுவோ காண்கிலேஞ் செய்யமன்ன
வெனவுரைத்தார்.

சு

தண்டநாயகர்முகத்தைத் தனாவேந்தன்னுனோக்கிக்
கொண்டபெருஞ்சினத்தினுற் கூறுவான் கொடியநுங்க
ன், மிண்டதனொருவனாயும்வீதியினிவியங்கவொட்
டர், வண்டுகிலதழுக்கறுக்கும் வண்ணனுக்கிவ்வாறேன்.

ஈதுமிகப்பிதுமையன்றோவெங்கெங்கும்யாமறிபுயம்,பே
தைபரதேசியெம்மூர்ப் பெருந்தெருவில்வரவொண்ணா
ச், சாதியிலானிவணுக்குத் தகைகொடுத்தோனீயலவோ
வீதியினிற்றனைத்திண்டு மூலகர்தடமை வீட்டுவதென்.

இறைவனெனயானிருக்க வெண்ணாமலென்னுரு, ணி
றைமறுகிலொருபூதர் நில்லாம லடாக்கின்ற, னறுவை
தருபொதியினையோரறியாதான்முட்டினனென், றுறுவ
கையாலவன்சிரத்தை யொட்டிவெட்டியெறிவதுவென்.

விண்ணெறிந்ததலைபுடவி வீழ்ந்ததில்லைவீழாமு
னண்ணமுறத்திறந்தெதிர்நின றங்காந்துவிழுங்கினனோ
வெண்ணிலிவனிராக்கதனோ வேதமொன்றுசெய்யாம
லண்ணியுடைதிண்டினனே யருளின்றியழித்தனனால்.

எனவெகுண்டு மன்னவன்ற னெதிரின்றோர் தமை
நோக்கி, வினையனந்தவண்ணனை விழுவெறிமினிற்றந்தவ
னோன், றனையுமிழ்ந்தாற்றிரும்பவம்மின்சகலர்க்குமிதம
தென்ன, மனமுனோந்துவசவேசர் மன்னவன்முன்வகுத்
துரைப்பார். மக

மேலிதுவென்றறியாமல் வெய்யசொலாலாகுவதெ
னாலமனதீயர்வந்திங் கறைந்தசொலையுட்கொண்டு
வாலியநலறிவின்றி வண்ணன்வண்ணனென்று
சீலமிலாதுரைப்பதுவென் சிவபரமன்றனைநோக்கி. மஉ

அவனன்றோலதி கருல னதிகருலத்தப்பாலா
 னவனன்றோ குலத்துவே ராவதெலாமறவெறிவோ
 னவனன்றோ முக்கயாண னமலனித்தனுததமத்தோ
 னவனன்றோவனை த்துளோ னவைக்கெலாமேலானோன்

முன்னமயன் றலைச்சடையை முன்னாலாய்த் தரிதத
 வன்கம், பன்னகஞ்சேர் கரத்தேந்திப் பலிகொள்ளும்ப
 னவனவ, னன்னெறியா னந்தமுத்தி நன்னுடா ளாசன
 வன், மன்னுயிர்களுடற்சோங்கின் வரவேற்றும்வசியன
 வன். யச

பலவுலகைவினோவித்துப் பக்குவத்தாலறுத்தொடுக்குந்
 தொலைவிலருந் டாழில்வல்ல சூததிரனுமவனன்றோ
 விலகுமிபமா தீரா யெறும்பிழமுயிர்களுலாக்
 குலவுபலகடங்கடருங் கும்பகாரனுமவனே. யடு

அரிதிரிவிககிரமவுட லமர்தண்டேகோலாக
 மருவுமிவராகவுரு வன்னரமபேகயிருக
 வெருவுசிங்கவுகிர்முள்ளாய் மென்குடலோயினாயாகச்
 சொருகியமமான் மச்சவுருத் தூண்டிலிடும்வலையனவன்

அனைத்துயிரின்கன்மமெனுமமபொன்மாற்றினையறிந்து
 தனக்கிசைந்தவிலகொடுக்குந் தட்டானுமவனன்றோ
 வனத்தினெடுங்கலைவடிவாமகட்புணர்ந்தவயன்றலைய
 ச், சினத்திலறவிற்கொடெய்த தீரவேடனுமவனாள். யச

சக்கரத்தோனையன்முதலாஞ் சசலபசுவினங்குடமைப்
பக்கமுடன்மெய்க்குமான் பாவிடையன்ற னுமவன்
பொக்கவுடலெனும்பொறியைப்புனைநம்பாங்கயிற்றின
லக்கருங்காற்கரங்கொடுநின்றாட்டுநாட்டியனுமவன்.

ஆருயிராமாடைகளி னுணவமாமழுக்கதனைச்
சாருமுடலுவர்க்கொடருட் டண்ணீராற்றப்பியே
வாரமுடனறுக்கவல்ல வண்ணு னுமவன்மன்ற
பாருலகிப்பத்தர்க்குப் பத்தனும்பா னுமவன். யக

மாதவத்திலதிகளு மடிவாலமாச்சையனே
நீதமலகுலமெடுத்த நீதிகழ்ததல்வேந்தனே
தாதுமலர்ப்பாணத் தீதான் தனை யெரித்தந னவன்பெரு
மை, யாதாவாலாயிரநா வனந்தனாலையெண்ணு.

வேறு.

கருவூறிற்சிவகாம னென்னும்பத்தர் காதினிலுலர்க்கெ
டுத்தகரத்திற்பூவை, வருமேகமனையவிபமத்தத்தால்வாங்
கி மண்ணிலிடவெறிபத்தர் மழுவாற்கொன்று, ரருண்
மேவுமெறிபத்தர் காத்திற்சொழ் னுபுதத்தைக கொடுத்
தெனையுங் கொல்லுமென்று, வெருவாது பணிந்தளவி
லெழுந்ததானே விமலனருளவர்பெற்றுர் விளம்பின்மற்
றும்.

வேறு.

பாரநெறியறிவுடையார் பாலூர்ப்பொம்மையொன் பா
 மாருநெறியரும்பத்தி யாசாரச்சீருடையார்
 வீரசைவவிதியொழுகு மேன்மையினர்வெகுளியிலார்
 பேருலகர்க்குபகாரம் பெரிதுடையார்தயிரியத்தார். 22

குருவிங்கசங்கமத்துக் கோலமலர்ப்பதபூசை
 மருவஞ்சன்மார்க்கநிலை வழுவாதுவளர்விப்பார்
 தருவுந்துநந்தவனந் தாம்வைத்தங்கம்மலர்க
 ளருளன்பரகந்தோறு மளித்தவரீந்தனபொருளால். 23

நல்லோரொண்குருவிங்க சங்கமத்தைநாடோறுந்
 தொல்லோரின் பூசிக்குந் தொன்னெறியாரொருவாதிந்
 கல்லோர்நந்தியையெழுப்பிக்கடிதெனப்புன்மேய்வித்தா
 ரொல்லோர்முன்சோளத்தை யிலிங்கமாமுருச்செய்தார்.

இத்தகையார்பாலூரி னினினுறையுநாளினொரு
 மெய்த்தலையாளிறைதன்னை வேண்டாதவேந்தன்மே
 லத்தலத்துவழியாக வணைந்தவ்வூர்க்கிழக்கவாரசெ
 யுத்தமநந்தனவனஞ்சே ருயராற்றங்ககையற்றான். 24

அந்நகரில்வேந்தனிப மரியபெருமதத்தினும்
 மன்னிருநாட்டினோமுறித்துத் தாவிப்பாககாக்கொன்று
 மன்னிருந்தனிழல்சீறி வாயலறிததனைமறந்து
 முன்னணைந்தோரனைவவாடி முருக்கிநந்தவனமுறித்தே.

மதமிகுந்தன்கோபந்நால் வருங்கரிபாவுர்ப்பொம்மா
பதமலாக்கைக்கொண்மிவரப பதமிய பரீமல்வரலுங்
கதமுடனய்க்கொநிலையு கசநிவீழ்நுமாவா
புதவியிலாவிபநீயென லுக்கிரத்தாலுறுக்குதலும். உன

அடல்மதமுங்கோபமுந்தன் ஞாப்பரிப்புமழிந்தலறிக்
கடுவினையிற்றின்வாங்கிக் கருகிரமற கொடுசுழன்று
நடுகடுங்கிமதவேழ நதிக்கறையிலிறந்திடலும் (ர்.
வடுமொழியையப்பாகாமன் னவன்முனவகுத்துரைப்பா

வணங்கிமன்னரீயே நுமாவேழமுடி நினாவிணங்கரியபா
கணக்கொன் றெநாதேநோனாவ ததிகததிக், கணங்கொ
ணந்தவனம்பிடுங்கிக் கடுவினையி லுருகலைப், பணங்
கொளராப்பணியனன்பா பாலுப்பொம்மையொன்பார்.

அந்தநந்தவனந்நுமல ரதற்கெடுததகதற்கெதிராய்
வந்தன ரங்கவாமுடி மதியாமனடந்திடலு
முந்ததிகசினத்தினட லுற்றந்தா லுறுக்கினார்
நந்தமிபங்கதறியந்த நதிககறையிலிறந்ததென்றார். நல

கேட்டளவினமனந்தளாந்து கிளக்கரிய புயத்தினால்,
பூட்டமுறு முகததரசன் மதிசசடையா சடியார்பாற்,
கூட்டடன்மாதங்கமிருக குறைசெய்தோவென்றன்ப
ர், தாட்டனில்வந்திப்பிழையைத தாழத்தருள்வீனொன்ப
பணிந்தாரா. நக

மற்றுமந்தவேழத்தை மனத்தினெழுங்கருணையின
 னற்றவர்பாஜர்ப்பொம்மா நாடியெழுப்பியவளவிற்
 கற்றவருமற்றோருங் கைதொழுதுவாழத்தினர்
 கொற்றவனத்தவருளாற் குலவியபுண்ணியனான.

வேந்தியல்புபெரியோர்க்குமிகைசெய்யாமேன்மைதருஞ்
 சாந்தமரியிந்திரன்பாற் றவத்தோராத்சார்ந்தகுற்றம்
 போந்தபெரியோரிடத்திற் புகலக்கேட்டறிந்துமற்று
 மாந்தரெனமாச்சையரை மதிப்போமன்னவனே. ஈசு

கோட்டுவிடையினனன்பர் கூறையல்லா லொடியாதார்
 நாட்டுலகிலவராடை நணுகுவென்றாவிசையாதார்
 கேட்டுவந்ததவர்க்காடை கிளரன்பிலளித்துபுன்பு
 போட்டவர்க்குமத்தூசு புரிந்தளிக்கும்புனிதனா. ஈசு

காவலன்றானந்திகளைக் கனன்றுபழங்கதையுனாக்க, நீவ
 லைகாணென்றனைப் பாகர்தமைநேர்நோக்கித், தீவரமா
 ய்நீரவன்போற் தெருச்சென்றுதிறன்மநஞ்சேர், கோப
 விபத்தாலடர்ந்து கொல்தொனக்கொதித்துரைத்தான்.

கூறாதீண்டியவளவிட கொன்றவரையிவர்களோ
 வீறினாற்றேறவல்லார் வேண்டுவதில்வேந்தநீ
 மாறுகொண்டங்கவர்மீது மலையெவன்றுசென்றாலுந்
 தேறியவர்க்கெதிர்நின்று திரும்பரிதுதீரொன்றார். ஈசு

மடிவாலமாச்சையர் வருபவீதிமாவுத்தர், கடவேழங்க
ளைக்கொண்டு கடிதுசெல்லக்கண்டன்ப, ருடைமேவும்
பொதுச்சமையோ முக்கிரத்தா வருத்தெழுந்து, படை
யானைகளைவெருவப் பாநமுடறதுந்தியம்போல். நுள

கல்லிநாதன்படைத்த கடவீரக்கயமெனமு, னில்லநீர்நி
ன்றுமினா-நீங்காமற்பதடிகான், செல்லுமெனவார்ப்பரி
த்துச் சேகண்டைமுழக்கமுட, னெல்லெனவே வெரு
ண்டிபங்க டிசைதோறுமோடுங்கால். நுஅ

உரவேழங்களைப்பாக முக்கிரத்தாறறி ருப்பிமேல்
வரவேழந்தீண்டாமுன் மடிப்பொதியுயிண்ணிலெறிந்
தரகாலகாலவெனவங்கைகளைத்தொடைப்புடைகொண்
டெரிபோலவடாத்தெதிராத மாவுத்தறிறவெறிந்தே.நக

கரியினங்கள்கரமபற்றிக் கடங்கலங்கவெதிதாக்கி
வரவீர்த்துத்நுரொகெக்கும் வாறதெனவெடுத்தடித்து
நரவரியைமுக்கண்ண னற்கரத்திலம்மனைபோற்
றனாயில்விழாதெறித்தனைய நாள்விசித்தனாயிலிடாசுடு

கயமுக்கு மரக்களைமுன் கண்ணுதலோ னுயித்ததெ
னச், சயமுறவீர்த்திரிவென்றிற் றண்டெ னுநெட் டெலு
ம்பதனைப், புயவளியாற்பறித்ததுபோற பிடுங்கியென்பு
போகட்டு, நயமதுறர்சென்விகளைத் தந்தத்தானருக்கி
யே. சுக

வேது.

இறைச்சியினைநீசர்கொள்வீர் சன்மமெல்லா மெடுத்த
துபோழுச்சியர்கா னென்பபோலத், தறைக்கணுறவெங்
கெங்கும்வீசுகின்னு தமைமெதுர் க்தார்க்கொதுங்காதார்
சாற்றுகின்றார், பொறைதருமமில்லாநென் மேற்கயங்
கள் பொறுவிடுத்தகாலனைப் புலப்படென்று, கறை
க்கதிர்வாள் விதிந்தார்த்நாநித்தனைன்பர் மாச்சைய
னாயேத்தினார் கரங்குவித்தார். சஉ

இன்னசெய்திமன்னநித்தானனந்தியேறுமரையெ
னவாடி யிறங்கி ளானிப், பன்னாள் சீர்நட்டுகளைப் பார்த்
துநெஞ்சிற் பட்டபட்டினைகவிசம்பய வடிவதேவர், மெ
ன்னகையாலுணர்ச்சியை வலிபெல்லவம்மை விடுகயங்க
ள்விடேலென்ன மிகுமாழிக்வே, நென்னுணர்கௌம
லபி மானம்போன திறநாநிபமெய்திற்தே சிவத்துரோ
கம். சஉ

இத்தகையாலத்தனன்பர் சவுரியங்க ளியம்பரிதாமாச்
சைய நிகலும்வாதர், சத்துருவா யன்னையின்றிச் சனித்
தாரல்லாற் றுரணியின்மனிதொன்று சாற்றொணாதாம்,
சத்தியமீதவர்க்குநீ சரண்புகுந்தாம் மருக்கிநின்னைவாழ்
விப்பா னென்பொருந்திக், கத்தவியமிதுவென்றே ய
மைச்சர்நல்லோர் கற்றுவல்லோருடன்செல்லக் கடிது
வந்து. சஉ

சேரவரநாஸிமிகுச் சேய்த்திறைநஞ்சந் திருவேந்தனெ
ழாமுன்னந் தண்டநாதர், பாரொளிமாச்சையர் பதாம்பு
யத்திற் பணிந்தெழுந்து பாயிற்று பகர்வார்மன்னன்,
பேருணர்வுள்ளவனன்றுநும்மேல்வெழுப் பெருந்திரளை
விடும்போது வேண்டாவென்றேன், போருறுமாகதத்தி
னால் விடுத்துமானம் போய்ப்பணிந்து கிடக்கின்றான்
பொறுப்பிலொன்று. சுரு

பரணையதேவரீர பறவைமீது பாசபதாத்திரம் விடி
லென் பாரொன்றானும், புரவலேனாவெதிர்நுமக்குப் பு
ரந்தராதி புதனேசுரீர நுமநருளைப் பொருந்தி வாழ்வா,
ரருளுதிொன்றுணாத்தளவின மடிவாலைய ரன்புகொண்
டங்காசவெழு கெனவெழுந்தான், தலாமடிந்தகரியினத்
தினெலும்புன்மீதே தவளவெண்ணீ ரிடவுயிருன் தரித
தெழுந்தே. சுரு

முன்றுணித்து வின்னெறிந்த சிரமுமன்னன் முன்
வீழ்ந்தததற்குமுயிர் டோகத்திந்தார், தின்றசபையனை
வோருந் தொழுதுபோற்ற நெடுவிகம்பித் துகிற்பொதி
க்குப்புறம்பாயிகக, வென்றியிசுவந்துருதளவே மடிவா
லையர் விரைந்துசெலநந்துகளும் விசுப்பாற்றின்போய், ந
ன்றிமடம்புகவிடுத்துத் தொழுதுமீண்டு நன்னெறிசேர்
தம்மடத்து நயந்துபுங்கார். சுரு

சுரு.அ

மடிவாலமரச்சையர் வாது.

வேறு.

அரசனமைச்சரறிவாள ரனேவோர்களுமங் கற்புதராய், பரவிமகிழ்ந்திப் புதுமையினேப் பண்ணவல்லாரொவ்வொன்றோ, விரவிமன்ன னாடனகன்றார் மிக்கமடிவாலையர்முன்போ, வுரமதகலாத் தவராடை யொலிக்குநியம முற்றிருந்தார்.

சு.அ

மடிவாலமரச்சையர் வாது

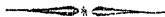
முற்றிற்று.

சூக திருவிருத்தம் - ௧௪௭௭.

உ

திருசுத்தம்பலம்.

முசுண்டிச்சவுண்டையர் வாது.

வெற்றியிந்நாட்டவரச ரென்றோர்முனிவர் மிகுமூப்பா, லுற்றவுடலேவிட்டகல வோறுகுங்கடகத் துறந்தவத்தோ, ரற்றைநாளின்வ மானத்தி லவனாக்கொண்டங்க ளவில்சங்கந், துற்றுமுழங்கவோர்மறுகிற் றுதைந்துசெல்லுந் துணையத்தின்.

- ௧

முத்தர்முசுண்டிச்சவுண்டொனு முனிவரந்தத்தெருவதியா, யொத்துவருவாரிதனைக்கலண்டோடிவந்துசரணசரணென், றித்தன்மை தென்றேவரி ரிழிந்துவம்மின்வம்மினிர்த, வெத்தரவாகுனாஸீமா விடைவாகீனத்துமேவாகே.

உ

என்றுசிரித்துக்கரவாளை விதாத்துமுனையிட்டெதிர்
நின்று, குன்றமனைபடியம்புளகப் கொள்ளப்பயந்துசிவ
னன்பர், பொன்றலாமோ வெனப்பதங்கள் போற்றிப்ப
ற்றப்புன்முறுவ, லொன்றுமுகராய்த் தவராச ருயிர்பெ
ற்றுள்ளங்கனித்திறங்கி. ௩

சரணுர்த்தியெனச்சுவண்டையருஞ்சரணுர்த்தியென
த்தாமொழிந்தார், கரணுதாவாற்றழீஇக்கொண்டார் கா
தற்றுதிகள்பலசெய்தார், திருணைஞ்சேர் சங்கொலியுஞ்
செய்யதவத்தோரொழுந்தாவா, பரணுவாவென்றேத்தொ
லியுங் கடலேழொலியிற்பரந்ததால். ௪

ஒழுக்கமுகண்டிச் சுவண்டைய ரொப்பொன்றில்லா
விநிலைமை, யழுக்குமனத்தா லமண்குண்ட ரறிந்தங்க
தனையவமதியா, விழுக்கஞ்செய்வா மெனவெண்ணி யி
னியதவர்போற்சோணிகையாற், ரழுத்துச்சிரநற்கரங்கா
லாய்க் கட்டிக்கண்டிநீறணிந்து. ௫

ஊர்க்குப்புறத்தோரபாழங்கோயி லுள்ளோர்முலையு
ட்கிடத்தி, மூர்க்கச்சமணர் பலர்கூடி முதியதவத்தோ
றொருவனென்னத், பார்க்கப்பயமாயிரப்பொருபாழா
லயத்தி லிறந்தந்தோ, போர்க்கத்துணியுமொன்றின்றிப்
பொதுபோல்வீங்கிக் கெடநாறி. ௬

உடுப்பாரின்றிக்கிடக்கின்ற லிவ்வூருள்ளசங்கமர்தா
ங், கொடுப்பாருண்டேலோடுவோ கொடியமரண மெவ

ர்க்குமுள்ள, துடற்பாலெவர்க்குநித்தியமோ வொன்று
மற்றபரதேசி, முடைப்பாற்பிணத்தை யையையோ மு
சுண்டிச்சவுண்டர் காணுமோ. எ

என்னமொழிந்தவ்வஞ்சகதையெளிதோர்விமானத்
தேந்திக்கொண், டின்னபிணத்தினுற்றந்தா னென்னகெ
வொயெனச்சிரித்தே, பன்னகோயினுறமமினி யடங்கு
மென்னவமணரொலா, மன்னர்முகண்டிச்சவுண்டையர்
மடத்துவழியாய்வருங்காலே. அ

வருவாதர்களைத் தூரத்தே மகிழ்ந்துகண்டுசவுண்டை
யர், பரவாதிடாஞ் சமந்துகொண்டு பரவிருநல்வஞ்
சகமென், நருளாலறிந்தேயிதனையுட லாக்கியுயிருமளிப்
பமென, வரமாபுயங்கள் பூரித்து நகைத்துக்களிப்பாலு
காசெய்வார். கூ

வேறு.

மலரவனண்டம்பற்றி மலர்க்கையா லெடுத்ததுடைத்
துச், சலமதிற்படைத்தளிக்குஞ் சங்கரனடியார்க்கீதோ,
சிலபொருளென்னவுன்னிச் சிவகணங்களைத்தியானித்,
திலகுவாளுருவிக் கைக்கொண் டெதுர்விதிர்த் தெய்திச்
சென்றே. ட

எட்டிவஞ்சனையின் கையை யெடுத்தெழுமுகெனவழைப்ப
ச், சட்டெனவுயிர்வந்தாகஞ்சடக்கெனக்குதித்திறைஞ்சி
முட்டிலாநிட்டர்சிட்டர் முசுண்டிவாழ்சவுண்டராயர்
திட்டிமுன்றொழுதுநின்று திருந்தன்பாற்றுதித்தவாமே

வஞ்சனை யுடல்சுருந்து வந்தவா தியர்கண்மானித்
தஞ்சினர்வெருண் டிபோன ராவிபெற்றனைந் துநின்றோ
ன், விஞ்சியவிமலபத்த னாகவேவிருப்பானேககிக், கஞ்
சனைப்பழித்திருந்தார சவுண்டை யர்கருத்தார்வல்லார்.

அச்செயல்விச்சலேச னறையக்கேட்டவ்வியத்தான்
மெய்ச்செயனந்தியான வினவியேயனந்தநாண்மு
னச்சழிந்தோகடம்மை யழைக்கவும்வலரோவென்ன
விசரெயலவர்பதத்தா னெயதினோககெளிதாமென்றார்

என்றலுமருகிருந்த சமண்குண்டரிடபமொன்றோ
டொன்றுபாய்ந்தேதாம்பொன்றி டுபுதைத்ததினமீதிலோ
ரால், குன்றெனவெழுந்துநிறகுங் குறியிடங்கு றக்கேளா
நன்றெனநதியாருந்தசவுண்டையாக்கா ள்விட்டார்.யசு

போயவருநாத்தவாதே புறப்பட்டுச்சவுண்டதேவா
மேயவவ்விடமெதென்று வினாந்தெழுந்தருளவேந்தன்
னாபந்தண்டநாதா தொன்னகாதுதறிருககுந்
தியவெஞ்சமணர்மற்றோ ரனைவருந் துண்டிசென்றார்.

வடமரங்கண்டவாதே சவுண்டையர்மனங்கலித்துத்
திடமுடனருகுசென்று செய்யந் திகுளேனோக்கி
புடனடல்வானையாலி னுரன்றியேவாவாவாவா
விடபமேவாவாதித்தனே னுவாவென்னமுன்னம்.

சசஉ முகண்டிச்சவுண்டையர் வாது.

சேடனாயிரஞ்சிரத்தாற் சீறிழுட்டினபோற்றிண்பார்
நீடவேபிளந்தவாவினெடியவேர்நெறநெறென்று
தாடலையதுவாய்ச்சாய்ந்த தழிசமண்டலேமைக்குன்றங்
கேடணைந்திந்தவாறு விழுமெனக்கிளத்தல்போன்று.

சம்புவின்சமயமேருத் தானெனவிடையெழுந்தே
யம்புவிநின்றுநில்லா தடிகளிட்டாலேமோந்து
கொம்பினைக்கோட்டினாலே கோபித்துமுறித்துப்பாய்ந்
பம்புடன்மயிர்சிவிர்த்துப் பாறினைப்பதத்தாற்கீறி. [து

இக்கிறுக்கிட்டெருத்தா விட்டுநீரிட்டங்கார்த்து
மிக்கதநிழலைப்பார்த்து வெகுண்டிருகோட்டாற்குத்திப்
புக்கமுச்செறிந்துசிந்திப் புற்றின்றுசெவிரெறித்து
மிக்கதிண்களநிமிர்ந்து வாவினையெடுத்துவிசி. யக

சலமுடன்றனைப்படைந்த சவுண்டையர்பதத்திற்றழந்
து, வலமிடமகிழ்ந்துநோக்கிவசுவேதவையர்ங்கிறைஞ்சி
நிலமன்னன்வெருவக்காலா நிலத்தினைக்கீறிச்சீறி
யலகிலாவமணர்கூட்ட மலறமேலடர்த்துப்பாய்ந்து.

தலையினுன்முட்டிக்கோட்டாற் சாம்படிசுத்திக்காலா
லுலைவுறவுதைத்துவாலாலொலித்தொலித்தொலித்துட
ற்றி, யிலையெனச்சமணர்நின்ற விடமெலாமேறியேறிக்
கொலைமிகச்செய்துகொம்பு குளம்பெலாமுதிரஞ்சோர

முசுண்டிச் சவுண்டையர் வாது. சசந

குதித்தமண்குண்டர்மார்பு குழிபடக்குடர்பிதுங்க
மிதித்துநின்றாவித்தோடி மீண்டயர்சவுண்டதேவர்
மதிக்கமுன்வந்துவந்து மலர்ப்பதமோந்தெல்லோருந்
துதிக்கநந்தண்டநாதா துணைக்கையாற்புறந்துடைக்க.

நின்றமர்விடைபைநோக்கி நேயந்தாற்சவுண்டதேவ
மொன்றமெய்களந்தழீஇக்கொண் டொண்பதநீராலாட்
துன்றலர்மாலேகுட்டித் தூபதீபங்கள்காட்டி [டித்
நன்றுறநெய்பால்கூட்டி நண்பினுலுணவளித்தே. உந

திவ்வியவிடையுந்தாமுந் சவுண்டையர்மடத்திற்சென்
ரவ்வயின் றண்டநாத ரகன்றுதம்மடத்தணைந்தார் [ரு
வெவ்வியவிச்சலன்ற னரன்மனைவெள்கிப்போந்தா
னிவ்வதிசயமாரசெய்வா னொமற்றேரோத்தினூரால்.

வாடியவமணர்தம்மால் வரவினையிலையென்று
நாடுநாசெய்யுஞ்சொல்லை நாம்புதிக்கினமேயென்பா
ரோடநீயிட்டகேடு யானிட்டகேடதென்பா
ரோடியவ்விடையைக்காணிலொளித்தகமுறுவாரானர்.

முசுண்டிச் சவுண்டையர் வாது

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகாந்தராமையர்வாது.

~~~~~

இவ்வதிகவாதின்பி னேகாந்தராமையர்
திவ்வியநற்கலியாணத் திருநகரோர்சிவாலயத்து
ளவ்வியதஞ்சிவானந்த மாளுநரித்துலாய்ய
வெவ்விடயங்கரணங்கண் மேவாமலிருக்குங்கால். க

ஒருசமணன்செருப்படியோ மும்பர்கோனாலயத்துண்
மருவியதஞ்சமயருடன் வருமாவத்திராமையர்
கருணைவிழிதிருந்தவனைக் கண்டேடாகும்பாவி
தெருமரநீபருநகஞ் செலுங்கருமஞ்செய்தனையால். உ

இப்பாவந்திரவுன்ற னினையடியிற்செருப்பகற்றிச்
செப்பாருமுடீ பங்கள் றிருமுன்புபணிந்தடியேன்
றற்பாவமகல்வியென்று சாற்றுவாயல்லாயேற்
றுப்பாலுன்காலிரண்டுந் துண்டிப்பன்காணென்ன. ங

அரப்பணியன்கோயிற்சூனையொன்றுண்டானதெங்க
னாரப்பணியான்காறுணிப்ப மென்றாயிவ்வாயானின்
சிரத்தையரிந்திடுகென்னச் சிரித்தெமக்கின்மரணமென
த், தரத்தனீரினதுதலை யரிந்துய்யப்பெறிலென்றா. ச

பெற்றனையேற்றவத்தோரிற் பெரியோய்நீபினாகியன்பு
முற்றியவன்சங்கரனே முத்திபுத்திதருந்தெய்வம்
வெற்றியுனதெனமொழிந்தான் மெய்யன்பரிராமையர்
சற்றனிவன்றனைக்கோறல் சால்பல்ல வெனவுடைப்பார்.

இவனுரைத்தபடியுறஞ்செய் திசைவிப்பமல்லாக்காற்
சிவனதிகனென்பதிந்தத் தீசரணநரியானென்
றவமிசூத்தவாருகந ரறியவரனன்பர்முன்ன
நவமிசூத்தபெருவாறு செய்தபடிநவிலுவார. சு

வேறு.

தரையுளேர்புகழுஞ்சம்பூர் தன்னிலேதங்நிவாழ்வார்
வரைமகள்கேழவனன்பர் மாகாளனென்னும்பேரார்
சிரமரிந்தரற்கொப்பித்துத் திரும்பவச்சிரத்தைச்சேர்த்
தங், குரமுடனெழுநூறிற்கவுலகுளோர் துதிக்குங்கலை

வேறு.

மேவுமிந்தச்செயலினைககோ விர்தபட்டாரகொன்பார்
நாவினிகழந்தங்கணர்க்கு நல்கியவத்தலைதன்னைச்
சாவகலத்திரும்பவைத்துத் தானெழுதல்சமூகென்று
புவணியாமிக்கடகம் புகுந்தார்க்குத்தந்தலையை. அ

அரிந்தரனையருர்சித்தங் கமர்ந்திருந்தமுன்றாட, பிரிந்
தசென்னியன்றிமற்றோர் பேரழகாஞ்சிரம்பெற்றுப், புரி
ந்தமையைமொறு மென்றோ பொற்பதிவங்கையொன்
பார், தெரிந்தரலமன்றிதெனச செப்பியரன்றிருமுன்னம்

மூன்றுநாளளவுபரன் மூர்ச்சித்தங்கிருந்தானோ, வான்ற
நலமன்றெனத்த மருந்தலையையியவுடன், றேன்றுசெ
ன்னியறுக்கமற்றுந் தொடர்ந்தெழுகந்துணிக்கவே, சா
ன்றறிவான்மறித்துமுறத் தம்பத்திதளர்விலபோல். டி

அங்குரிப்பவங்குரிப்ப வறிந்ததலையா ன்கோயி
 வெங்குறிதைந்தெழுந்தார்ப்ப வினையிலிதழ்கடித்தார்ப்ப
 ச், சங்கையின் றிக்கொக்கரிப்பத் தமிழ்சிரிப்பவற்கடிப்ப
 மங்கைபங்கன்றனைத்துதிப்ப வந்தொன்றியரிபுண்ப. மக

கொய்யமற்றும்வந்தொன்றிக் குறைப்பவிழுந்தாலிப்பச்
 செய்யபுகழன்பாசெயுந் தீரபத்தித்திறவினா
 லையர்திருமுன்னிறைந்தங் களவில்சென்னியடைதலாற்
 பொய்யிலனபவங்கய பூரையினிப்போதுமென்று. மஉ
 வேறு.

தடுத்தாநாந் தோற்றோம்வென்றாய் தவறிலாந் பென்றத்
 தம், பிடித்தரன்மகிழ்ச்சிபொங்கிப்பிறங்குமத்தலைகடம்
 மை, யெடுத்தணிமா லையாக வெழிற்றிறுமேனிசாததி, ய
 டற்றருமொறடமேவும் வங்கையாக நுள்புரிந்தார. மந

அன்றியுமற்றோரன்ப ரதிகர்கோலூர்ப்பொம்மையர்
 கன்றியறுங்களாரு கதருடன்கனன்றவாதின்
 வென்றி தூலதனூல்வெல்ல வெள்கிப்பின்வெஞ்சராகி
 யொன்றியகாட்சியாலே யன்றியாமொப்பேமென்ன. மச

திடமிக்குங்கோலூர்ப்பொம்மர் செப்புநங்காட்சியென்ன
 வடமரமிதனையாங்கள் மந்திரங்கொண்டுசுட்டாற்
 படரநின்றெய்வத்தாலிப் பழுமரந்தளிர்ப்பித்தாயேல்
 விடுதுநாமெங்கள் பாழி யனைத்தையும்விரையவென்றார்.

நல்லதப்படியேசெய்யு நாமுநீர்சொன்னவாறே
வல்லமேற்செய்துமென்ன வஞ்சுர்தமந்திரத்தா
லொல்லையிற்கட்டார்வெந்த வொளிதருஞ்சாம்பறன்னை
யெல்லையிலன்பர்கோலூர்ப் பொம்மையரிசைவானேக்கி

விரும்பியவெல்லாநல்கும் விபூதியைக்கரத்தாலள்ளி
யெறிந்தவச்சாம்பன்மீதே யெறிந்தனொறிந்தபோழ்து
பெருந்தழைக்கோடுகொண்டுபெருகமுனையர்விலோங்கி
விரிந்துவீழ்தூங்குகிற்குச் சமணர்கள்வெரீயிரிந்தார். ௨௪

தீர்ப்பொம்மையர்கோலூர்ச் சினுலயத்துருவமெல்லாம்
வேரறப்பறித்தார்தந்தாள் விரும்பினோர்க்கபயாத்நந்தந்
தாரவேயுபதேசிந்தா ரங்கணன்பெருமைநாட்டி
நேரிவரையிருந்தார் நெறியிலீரறியிர்கொல்லோ. ௨௫

இன்னுமொன் றுரைப்பன்கேண்மி நெழுறுறுபுத்தன்
பள்ளி, யன்னிலையன்றிப்பாழி யாயிரமனைந்துவாரும்
பொன்னணிமாடமோங்கும்பொட்டலச்செறுவென்றோ
ருர், மன்னவனவன்றனும் வல்லபராயனென்போன்.

அனையலூர்ச் சமணர்க்கெல்லா மதிகளுங் குருவின்
போத, வினையனா டிவன்றன்றேவி மிக்கசற்குணமாதே
வி, தனையுபதேசஞ்செய்யத் தருமசேட ரதாசையர்க், க
னையமின் கேழ்வன்வெண்ணீ நிகழ்தலையிசைத்தாள்வி
ட்டான். ௨௬

சசஅ

ஏகாந்தராமையர் வாது.

சேடரதாசரிந்தச் செய்தியைக்கேட்டவாறே
நீடியவெஞ்சராகி நேயமெய்த்தவருந்தாமு
நாடருஞ்சிறப்பிற்றாய பொட்டலச்செதுவநண்ணக்
கோடுவெஞ்சமணராணோ டனைவருங்கூடிக்கொம்பாடக

இப்பதிசைவனெய்த லெப்படியெனவெறுப்பா
லப்புரவலன்முன்கூற வவர்வந்தாலப்புறத்தே
யொப்புடனிருந்துபோவ ரொட்டன்மினென த்தடுத்தா
ன்,செப்பருமன்பர்போந்தார்சேயிழைமற்றோர்தேர்ந்து.

சிறப்பளித்திறைஞ்சிவைக்கச் செயினர்கள் வேந்தன்
முன்போய், மறுத்துடனிவனம்முரின் வருவதென்னெ
னவுரைத்தா, மறத்தினைநீங்குவேந்த னணியிழையாரை
நோக்கிக், கறுத்தநெஞ்சுடையலுகிக் கனன்றுமுன் கழ
றாநிற்பான். உரு

மதியிலாமாதேகேளாய் வையகந்தன்னிற்றத்தம்
பதியொருசமயமாகிப் பாவையர்வேறொன்றாந்
கதியதுண்டாகாகேழ்வன் கடவுளேபன்னிக்காயி
னதிகநீணன்மையாகு முனக்குவேறாசானாகா. உசு

அவனாயிந்நேரமேநீ யகற்றுவாயெங்குளாசார், கவலைவ
ந்துறத்தீதேது செய்வரோகாணொணாகா, ணுவகையாற்
செலச்செய்வாயென் றுரைக்கவொண் டுறுதலாஸ்கோபி
த், திவனாயெம்மாசார்வேறற்கென்றலோவந்தாொன்று.

என்னையல்லாமன்மற்றோ ரோந்திழையாலைக்கொள்வா
யன்னையோர்பாகனல்லாக் கடவுளையகத்து முன்னேன்
பின்னையொன்றுங்களாசா ரொங்களாரியர்முன்பேசி
மன்னவவெல்வாராயி னவர்கணன் வணங்குந்தெய்வம்.

என்றுசற்குணமாதேவி யியம்பலுயிறைவனன்றென்
தன்றிருநிறத்துளோரை யழையெனவந்தாரங்கண்
மன்றிருவலப்புறத்தோர மணிமயப்பீடமீதே
தன்றிறலாசார்தம்மைத் தையலாடருக்கால்வத்தாள்.

சரணர்சேடரதாசையர் சரணாவிந்தநோக்கி
யருணைறிமடவாணின்ற ளமணர்தமகந்தையாலே
மருவதுன்மந்திரத்தான் மயேந்திரசாலநூலாற்
றருநெறித்தந்திரத்தாற் றத்தமிற்சதுரொன்னா. ௨௮

ஆரணமுடிவாற்சித்தாந் தத்தினுற்றர்க்கநூலா
லோருநன்னியாயவைசே டிகத்தினுலுத்திதன்னுற்
சேருமாவாததிட்டச் செய்தியாற்சிவனையல்லா
னேரிலாத்தெய்வமில்லை யென்றனாநித்தனன்பர். ௨௯

உலகமுழுலகாள்வோனுமுலகினைப்படைபபோன்றானு
மலகுறுமவைக்குணர்த்தி யருடருங்குருவாவோனுஞ்
சலமறப்புத்திரல்குந் தருமியுந்தானேயாகி
நிலவுவோனெங்களத்த னெனமறைநிகழ்துமென்றா.

சகலமுஞ்சிவனையென்னிற் சராசரத்தனைவணங்கா
தகல்வதென்கோயிறேடி யஞ்சலிசெய்வதென்னி
ரிகலுறுபுலகிற்குங்க ளீசனாருயிரோமெய்யோ
புகலுதினென் னர்சேட நரசையர்புகலாநித்பா. ௩௧

ஆலயமேதுங்கெல்லா மரனெனிலென்றீர்விண்ணிற்
கோலமாபுடின்சோதி கூடியகிலைகளெல்லா
மேலவையுருங்க்காணே மேற்புடையிடுதுகாந்தம்
போலவையல்லாக்கன்மேற்பொருட் திலெனின்துச்சோதி

ஆதலாலனைத்துமத்த னருளிலிலடங்குகின்றங்
காதலாமன்பருள்ளு கணாயுமெங்கடவுளாலே
பேதராமாந்தரீசன் பேரொளிக்ருட்சரித்து
மோதுமசலிலேபோற்சற்று முருகலாருழின்குற்றம்நா

உலகவைக் குயிரோமெய்யோ வுட்பர்கோனென்றீராவி
மலமுறுட்டிபுத்திறக்கும் வருவதீதென்னவொண்ணு
நிலைமயாவான்மாவல்ல விலமுதற்பூதமைந்தா
விலகுலகசேதன ச்தா விறுதலாவிற்றையானல்லன். ௩௨

எள்ளியெம்பரன்விசேட மில்லதென யிர்கட்கென்றீ,
வெள்ளிடத்தெண்ணெய்ச்சோதியெள்ளிடையெய்தவற்
றோ, வெள்ளிடத்தெண்ணெய்த்தன்மை யெள்ளினுக்கி
ணையாவெண்ணெ, யெள்ளிட த்திருக்குமாபோ லெங்கு
மெயிராவிருக்கும். ௩௩

அங்கணன்ருணமவைகெனனைபுமென்பிடத்திலெ
ண்ணைய, தவருமெண்ணையின்பாலென்றேச் சாமலாச்
சகலத்துளரு, மருகையேய பாகவமபிளி மன்னிலா
னெவ்விடததும், பொங்கிபயிலுகெனமமான்பொருந்து
மாறித்தனமைததாம். நகூ

அத்தனீறிலாததென்விவ் வாறுயிரிபபபெனனீர்
பதறிசெய்ப்பெனநேவோ பகருவிரேநீவாவெனநீ
ரொத்தவெமமலகனமததி ஹணிலாருயிரிதக்கு
மித்தகையாங்குளங்க மின்மையிலிறவாமெயமாநகூ

ஆருயிர்வினைமுற்றோந்திட டகிததலாலானேதெயவ
மோரியலுணாத்தககன்ம முள்கையாறபகவாமான்மா
காமணன்சகலலோக கததெனங்கதநாவாகும்
பேரறிவில்லீரின்னமபோத்துகாககினைநேனரேண்மின்

திலத்தினுளெண்ணையபாவிம சேருநெங்காட்டத்தங்கி
நலதததாபபணத் துரீழல் நயனததுரண்னுருபருந்
சலத்தினிறகதிமோன்விததிதருசுத்தததததம்போலேம்
புலத்தினுளொளிகடங்குள பொருததுமாகாயமபேரல.

அனைத்துடனனைந்துங்கூடா ததிருகுருமமதாகி
நினைத்திதுவென்னவொண்ணு நிதநமாநிலயதாகி
வினைப்பயனுயிராகளா மேவுமுளாநிலாயககண்கட்.
கனைத்ததாமதநிவிததப்பா லாகியகடுபாலாவன். சூரு

இப்படிசிவனெங்கெங்கு மிடையறவியாபியாதல்
செப்புநான்மறைபுராண மாகமத்தெளிவாற்சொல்ல
வொப்பியநினைவராகி புள்ளத்திலழுக்காற்சொல்வர்
தப்பறக்கற்றாய்சன் சலமலத்தறையிலுண்டோ, சக

உண்டெனிறற்றையிற்கா னீ றுன்றவுமொண்ணுதென்ற
ர், மிண்டர்குவரைச்சேட தாசையர்வெகுண்டுநோக்கி
யண்டமூர்கதிர்போனிற்கு மத்தினையிலையென்ற, குண்
டர்கள்வாயேகேளாக் குழியதாங்குணமொன்றில்லீர்.

அலைமனத்தமணர்வாயை யடித்ததுபோலவேநன்
னிலையதாஞ்சேடதாசர் நிகழ்த்துவாரறியீரோநீர்
மலைமகள்கேழுவன்றன்னைமதிக்கலாசசமண்சண்டாளர்
தலைகளுமவர்கள்மார்புந் தகரயாமிதிப்பேமென்றார். சக

இவ்விடமிரண்டுமல்லா தெவ்விடந்தொறுந்தானாகி
வவ்விடையின் றுநில்லா மகிமைநற்குணத்தனித்தன்
செவ்விதா வனைத்துந்தோன்றச் செய்தான் செனியான்
ரோற்று, மவ்வவைகளைநடத்தி யவையுடனடவானுவன்.

சகலமுமழியும்போது தானழியாதரித்தன்
சகலமுந்தன்னுணிற்கத் தானழுக்கிலாதசுத்தன்
சகலமுந்தன்னேவற்குட் டங்குமுற்றறிவுவல்லோன்
சகலசங்காரதீயிற் றுண்டவனிலைசெய்வோன். சுரு

உளனெனுமவர்க்கங்குள்ளோ னுணர்வினைக் கடந்து
நிற்போ, னளவினேயர்க்குத்தன்னை யளிப்பவனளவொ
ன்றில்லோன், வளமைதன்பெருமைசற்று மதிக்கலான்
வரல்போச்சில்லான், களநெறிகூடான்மெய்யிற் கலப்ப
வன்காணந்தீண்டான். சுசு

விருப்புடன்வெறுப்பிலாதான் விழிப்பொறிமேவாதுண்
மை, யருட்கணுலறியுந்நீ போ னுசையற்றோர்கணெஞ்சி
ருப்பவன்பத்தராணோர்க் கெளியவனநாதியாதி, திரு
த்துவோனுவமையிலோன் பெரும்புகழ்தயர்க்காமோ

அருமறையாகமங்கட் கன்னியசமணர்க்கிந்தப்
பொருவில்லேதா கமத்திற் பொருளினையறியொணாதான்
மருவியாமிசைக்குநூலை மனத்தினீரவமதிந்தாற்
தெரிதருந்திட்டத்தா னுஞ் சினுலயங்களைச்சிதைப்பன்.

பாருமென்றளவில்பொல்லாப்பறிதலைக்கையர்பொய்யர்
சோருநீர்நுனாவாய்க்குண்டர் துகில்வறும்பாயாய்க்கொ
ள்வோர், சாருமாகுடிலகன்ம மந்திரவியந்திரத்தர்
கோரமாரணங்கள்வல்லோ ரனைவருமொன்றாய்க்கூடி.

திட்டமதாலேநந்தஞ் சினுலயஞ்சிதைப்பேமென்ற
துட்டனைவஞ்சத்தாலே தோற்சிப்பெழுந் துணிந்து
மட்டறுகாளகூட மாசணஞ்சிங்கியேற்றிக்
கட்டரோர்கடத்தடைத்துக்காவலன்சபைமுன்வைத்தே

வெறுங்கட மெனவேவஞ்ச மிகச்செய்திக் கும்பத்து ள்ளே, நிறைந்தநின் சிவலிங்கத்தை நியிளிக்காட்டுவாயெ ன், மறைந்தனர் காட்டி றீரென் றுகுவீ ான்னக்குண்ட, நிறைஞ்சுநந்தெப்வம்பொய்யென் றேருவமெனவிசைத தார். ருக

நிருபனுல்லதென்ற லின் மறற்குணமாதேவி மருவுளமகிழ்ந்தொப்பென்ற ண் மருமுடியுத்தனன்பர் திருவுளசேடதார் திறவுளங்கனித்தொழுந்தங் கருளரன்கருணைநங்கா ரடிகுளையகத்திலுள்ளி. ருஉ

படத்தராக்கடத்தைக்கிட்டிப் பரமனேபூரணத்தோ னடுக்கிலாரவன்றனன்பு நர்ப்பர்க்காளலாரோ யடக்கரும்பாதகத்தோ ராரெ லிலனைவர்முன்னிக் கடத்துளோரமலலிங்கங் கரட்டுரலெனக்கையிட்டார்.

வேறு.

இட்டளவிற்றுட்டவராப்படி கலிங்க மெனச்சமைந்து சமணிருளையிரிக்குஞ்சோதி, விட்டுவிளங்கிடவெடுத்து ச்சேடதாசர் மேதினிமனனவன்காண விபுலர்காண, ம ட்டறுபூமலர்மாரி வானாசித்த மறச்சமணரிந்தோட ம கிழந்துகாட்ட, வுட்டருளேயத்தருசற் குணமாதேவி யுவ ப்பொடுதேசிகர்தாளி னுறப்பணிந்தாள். ருச

வல்லபராயன்சேட தாசர்தாளின் வந்துபணிந் திரு மைபெற வாழ்த்திநின்று, னல்லவராமாருகத ரப்பனே

நினைபயமொளவடிவணங்கியஞ்சலித்தா, மொல்லையினிற்
சைவவுபதேசமன்ன டு வந்துபெற்றங்குத்தரத்தாலுற்ற
லிங்ச, நல்லபெயருத்தோச் சுரமதென்ன நாட்டியமண்
பாழியெலாநாசஞ்செய்தான். ௫௫

அந்தவெய்யசமணனாநஞ் செடதாச ரமணன்பராக்கி
ஹான்ரிமற்று, மிந்தமண்ணின் மாறுடிகையென்னுமூரி
லிரியநாச்சையென்பா ரிசானெயந், தந்தருமமனமல்லா
ந் பிறர்க்குத்தோன்றாத் தன்மையராயிருக்கவந்தத் தல
த்தொஞ்சு, ஹந்தேழுதா மமண்பாழியுளவவைக்கு னு
மையெருபாகன்கோயி லொன்றுகண்டார். ௫௬

இதுகண்டுபொருராமி யமணொல்லா மேகமாய்க்கு
முரியஃதேதஞ்செய்தா, மதுகண்டுநாச்சையரசத்துவெ
ம்பி லையயிருநாடனிலமண்வே மறுத்தேனின்றேன், மத
னங்கியுறவிழித்தோ னடிமையல்ல னெனமதித்துமாறு
டிகைப்பதியைநீங்கிப், பதினோராபிரத்துட லீனாஞ்சு
றந்த னன்பருடன்கூடிவந்தப் பதிபுகுந்து. ௫௭

சைவவகந்திநிப்புக்கடவேழம்போற்காரமணரொ
ருவருபுர் கடவாவண்ணஞ், செய்தவரிற்றலைவராந்தோ
ராஹுர் சென்னிகளை முதற்றாணித்துச் செங்கையேந்
தி, யுய்தருமமழியாதமற்சுறையோர்க மொன்றொழியாதரி
ந்நேர்நி யுருநுப்பாரா, நெய்தருவெண்ணிணந்தெறிந்

பநிலத்தெறிந்து நேரொருவர்க்கொருவர்நின்று நிமலம்
பாடி.

ருஅ

ஆடிவிளையாடியபி னவ்வூர்த்தங்கு மாயிரத்தோடெ
ழுதூறாமணப்பாழி, யூடிருக்குமாருகதவருவமெல்லா
மொன்றொழியா தெடுத்தெறிந்தங் கொளிகொண்மீது,
நீடுசிகரங்கௌலா மிடித்துத்தள்ளி நித்தலிங்கங்களைப்
பதிட்டை நெறியாற்செய்து, கோடுடையநந்திகளைத்தா
பித்தேத்திக் குண்டர்தலைத் தொகைமாமேற் குலங்கத்
தூக்கி.

ருக

தேரர்கூற்றிவரென்ன வுலகோர்பேசுந் திறலராய்மா
றுடிகை சேரவெண்ணீ, றுரவருளிரியநாச் சையர்செய்
தி யறிந்திலிரோவமணோயத்தனன்பர், பாரவெஞ்சமத
னிநா னுங்கடெய்வம் பட்டபங்கம் பணிபதிக்கும் பக
ரொணாதா, ஸீரறியவின்னமொன்று நிகழ்த்தக்கேண்மி
னிகரில்புலிக்கறையென்னு நீரீர்தன்னின்.

சுய

சோவணொன் றொருபத்தர் முக்காலத்துந் துங்கலிங்
கதரிசனஞ்செய்தல்லாதன்ன, மாவலினாலருந்தாதநியம
ந்தப்பா தாதரித்துவருநாளிலவாகண்ணோவாற், பாவை
பங்கன்றிருக்கோயிற் செல்லொணாமற் பசித்திருக்கமை
ந்தரமணபத்தராவார், கோவமனங்கொண்டரன்றன்கோ
யிலியாங்கள் கொடுபோவேம் வரவுணவு கொள்ளும்வ
ண்ணம்.

சுக

என்று, நா முடனழைத்துக் கொடுபோய் தயக விரு
ஞ்சினுலய, துள்ளுந் திதுவிஷ்டா, பினறு, நிசி, நனை
ஞ்சு கென்றா னபா நிபமொறி யடி, யது நேயராக, ம
ன்றுடையா னொனவணங்கு யெழு, னபாலே வாழ்த்துங்
கான்மைநகரொங்கள் சினதபணிநதாழ், நனறிதுகாணெ
னமகிழ்ந்து நமபனபத்தி நலமல்லவெ ளககோப்போ னட
ப்பாயென்று.

சுஉ

உய்யலாதெழியிதென வுலாந்தாரன்ப ருலவாதசினத்
தார யுமமாலேததும, பொய்யமணதகென்கயங்க டொ
ழாதுபே பீர போதுமென வுட்போயக்கண் பொதிவாச
ததைக், கையதனால்வா டியிரு விழிநோக்காடு கருதாம
றறிந்தநரினறு கண்டவாறே, வெய்யசினன மேனியெ
லாம் விடவிடெனன வெடிததுடைந் டு பலதுண்டாய்
வீழந்ததன்றே.

சுந

மெய்ப்பததா சோவணாதம் விழியா வுககு வீழந்தசி
னனாலயததுள் விமலனன்பா, லெம்பபறற விடை யேறி
யவாக்குமுன்னின் றினத்தளிததுப புலிககவறசசோ மீச
னின்ன, மப்பொற்பாநதிருமேனி கொண்டுநிறக x வகங்
கையிற கங்கணததுக் x ாடியெனறு, னெப்பததாரணி
யெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்ச வுனனுமின்பங் கொடுப் த
னை யுணரலோகாள்.

சுர

* அகங்கையிறகவகணததுககு - உள்ளங்கையிற பொன்னுசகு.

x ஆடியென - கணனுடியேன.

பரிவளிகையெனுமுருண் மற்றோர்மாதா பரன்பத்தி
வைசவ்வை யென்னும்பேரான், புருடனெழியாருகதசம
யியாகப் பொருந்தலாலவ்வூறிற் சமணர்க்கோர்நாட், சரி
கையிட்டமனைவிகையி லடிசில்வர்க்கஞ் சமைப்பித்துச்
சாரணரைபழைக்கச்சென்று, னரிவையந்தவரியகறியமு
தைநோக்கி யரனன்பர்காய்த்திலையென்றமுங்குங்காலே

ஈசனொரு மாதவவேடத்தனாகி யெழுந்தருள வைசவ்
வை யெதிர்கொண்டேத்தி, வாசமலர்ப் பதம்விளக்கிப்
பாததீர்த்த மகிழ்ந்தருந்தியாதனத்துள் வனப்பால்வை
த்து, நேசமுடன்கதலிபன்ன நீளப்போடா நிறைசுவை
யும்படைத்ததிக பத்தியாலே, யாசகலப்படைத்திறைஞ்
சியையாவயந்தே னமுதுசெய்வாயெனத்தவத்தோ ரரு
ந்தும்போழ்தின். சுரு

அருந்தவத்துச்சாரணர்முன்றன்பின்னாவந் தகம்புகு
ந்தங்கரதவத்தரயிலக்கேழ்வன், பொருஞ்சினத்தாற்கண்
டளவி லெந்தையார்தாம் போனுவெல்லையின்னதெனத்
தெரியார்போன்றார், பெருந்தகைவை சவ்வைதனைவெரு
ண்டிபாவி பிழைசெய்தாயாண்டியையெங் கொளித்தாய்
காட்டென், றருங்கிரகம்புகுந்ததன்றி யவன்காணெண்
னா வன்னத்தையருத்தியென்னி லழித்தாயன்றே. சுசு

நாவதனைக்காட்டெனக்குச்சாகாதேயெச் சார்பொளி
த்தாய் சதிபுதியைத் தப்பனன்றோ, பாவிபுனக்கவலிட

த்துநேயமுண்டோ பகர்தியெனவைசவையைப் பலகா
ன்மோத, வோவிலடியனைத்தினையுமொன்றாயுள்ளா து
மையொருபாகாதிகீ யென்றாண்மின்னுள், கோவியடி
கொடியிடைமேலேதத்துந்தாக்காக் கொடியவமண்கோ
லலொங் குமையும்வண்ணம்.

சுஅ

சொக்கர்மேற்பிரம்பாடிபோ லகங்கடோறுந் தொடர்ந்
தமணப்பாழிதொறுந் தெருக்கடோறு, மெக்கர்கணு
லோதிடமங்கடிகடோறு மேரிருளந்திதாருவனங்கடோ
றும், புக்கவாருகதருடல் புடைபுடைப்பப் பொறிகல
ங்கப்படுதெனும் றுடைத்துக்கொள்வார், பக்குவிட்ட
துடலென்பார் பதைத்துவீழ்வார் பாவினே மெனவுட
ம்பு முறுக்கிச்சாய்வார்.

சுசு

ஒளிக்கவிடங்காண்கிலே மென்பார்கையா லோட்டு
வாரோட்டியகை யொடிந்ததென்பார், நெளித்துநிற்பார்
சுழன்றுசுழன் றிரங்கிவீழ்வார நெடிதுயிரப்பார்சினுலய
மேலேறியங்குஞ், சுளிக்கவடிபடத்துடைப்பார் துணைக்
காதற்ற துண்டங்கண்ணிதழ்போய்த்துத் தோள்போய்
த்தென்பார், விளித்தொருவர்க் கொருவர்தம்மி லென்ன
கேடு விளைந்ததுகெட்டேமென்பார் விழிநீர்கொள்வார்.

ஒருவருடம்பினையொருவ ரோடிப்பார்ப்பா ருன்னுட
ம்பிலென்மேனி யுடைந்ததென்பார், வருமுறைமை வந்

ததென்பார்மடி வுகாலம் வந்ததென்பாமதைச்சினன்பா
றபுகுந்தேமவந்து, மிருமடியாமரதடியென்பா ரினியென
னென்பா னேரிஞாழுமுகுவா ரிரண்டுகையாற், கிரமதிர
வடித்தழுவா டபுப்பபுதமலமந ஷேரியாத செயலென்
னோ சினனேயென்பா.

எக

ஆயநெறியாகுதத ரழு ஆரமமி லையையோ விசயமா
முனிகளோடி, தீயமடுவீழுகிறந்தா தபனதேவா தி
ண்டாடிக்கிணற, திழிந்து ஷேனறுபோனா, நோயபுகழதத
பனமுனி பிண்டியேறி பிளியாறதேனெனவீழந்தாசம
ணவேந்த , போயத்கசிகரதி லேழிரசாயந்தா பொரு
விலமனோதினா போதநெந்தா.

எஉ

சந்திரமாமுனிவரகழ தனலில்வீழந்தா தருமகுருவி
ந்திரனா தமைதந்தா, தந்தருசந்திரகோத்தி முனிவாசெ
ய்தி யறித்திலேமிராசவிதபாககாட்டொனா, தெந்தமு
னிவிமளவிந் திராமெய்யெல்லா மெள்ளிருக்கவிட மில்
லை யில்லந்தோறுஞ், சந்தமடவாரமுகங்க டனங்களைல்
லாந் தண்டிப்புமுதிரமுமாயத்தகாநதுபோன.

எக

என்றருகதொல்லாந் துயருந்தேங்கி யெமக்கல்லாற்
பிறாக்கொலிதானில்லாதென்னென், றென்றாகக்கூடியு
ழந் தோலமிட்டா ருளளவாறறிந்தொருவ னுணாப்பான்
விணீர், மின்ருமுமிடைபினளவை சவ்வைதன்னை வெ
குண்பெதியடிக்கவிது விளைந்ததென்று, சென்றருச்சி

னத்தினனை விலக்கப்பொல்லாத தீயமணர்மேலடியுந்தீ
ரந்ததம்மா. எசு

அடியொழிந்த வளவிரிவில்லை சுவைதன்னை யன்ப
ன்வெகுண்டறைவானென் னறிக்கையின்றிப், பொடிய
ணிவார்ட்கன்னயிட்ட பொல்லாப்பானான் போதவடித்
தாலதனைப்பொறுமலெங்க, ணெடியதவர்க்குகிதமின்று
நினைத்தபாவி நினைக்காணுண்டெனிலெதிராய்நில்லேலெ
ன்று, கடிதுதள்ளச்சென்றுசினுலயத்தைத்தங்கள் கண்
ணுதலென்றிறைஞ்சுகிங்கா காரமாய்க்தால். எரு

புத்தியினிற்சிவபத்திபொருந்தாக்வேழவர்ப்பொருந்தா
மறசிவநேசம் பொருந்துமின்னு, சந்தநலமொழிபதியை
மீறினோகட் களவிறந்தவாமலமுத்தி யாகுமன்றே, முந்
தையினிலாயையென்றுஞ் சூயையென்று மொய்குழலா
நிருவர்த்தம் பதியைமீறி, சந்திரவேணியைப்பூசித் த
ரியமுத்தி தனைப்பெற்றொனப்பெரியோர்சாற்றாரித்பர்.

அன்றிமற்றுந் திலகவ்வை யென்றோரம்மை யரன்பத்
தியில்லாத பதியைநீங்கக், கொன்றிடுவ னெனவெகுண்
டுதுரக்கரித்தன் கோயில்புக்கங் கத்தன்முன்னர் கூசினி
ன்றான், மென்றுகிலையவன்பற்றி யீர்க்குமுன்ன மின்பு
ருடவடிவானு ளென்பர்நல்லோ, நின்றருள்சேர்வைசவ்
வை யிதயத்தீச னெழினேசப் பத்தியையா மின்றுகண்
டேம். எஎ

எனத்துதிப்பார்வணங்குவாராகிறற்கு மெல்லையினிற்
சமணரும்வந் திடைஞ்சியேத்தி, மனநதகந்தை யற்றுநி
ன்றாமமைவேச மகிமைபிணுலந்தவிங்க வளஞ்சேர்நா
மங், கனத்தருள் வைசேச்சுரனென் றுலகோரின்னங் கா
தவினாலுரைசெய்வர் கடையிலோகா, ணினைப்பரிய சிவன
டியார் பெருமைதன்னை நீரறியததக்கதன்று நிகழ்த்து
ங்காலை.

எஅ

வேறு.

அந்நாளிலெங்கன்பிரா னத்தனின்றிநெல்லையோ, மு
ன்னாளின் மெய்ப்பத்தி முறைமை யின்னாண் முடிந்த
தோ, வொன்னா ராயன்றுகொன்றாக் கொத்தாரிப்போ
திலையோ, வென்னாளுமைத்தெறுவா னெளிதுசற்று
மெண்ணைமால்.

எக

எம்மையன்றங்கப்பாலு ரொல்லீருநீர்வெகுண்டு
விம்மிவந்தவா துரையால் வென்றதனையொப்பாமற்
செம்மைதருங்காட்சியன்றித் தெனிகிலேமெனநம்மா
லும்மினியசினனுடனே யாலயமுமுக்கதால்.

அய

அன்றதன்றிக்கவியானத் தமன்பாழியனைத்தினையும்
பொன்றுவிப்ப னான்மொறட வங்கையர்தாள் போற்று
தொண்ட, னொன்றுபழங்கதைகளையிங் குரைப்பதிலெ
னுரைமுன்ன, மென்றலையை யறிந்தரற்கீர் தெழுதின
மூர்வலம்வந்து.

அக

மற்றுமெங்கள் பரனருளால் வைத்துக்கொண்டிருவனீ
பற்றுதெய்வப்பாழி முற்றும் பாழாகப்பறிப்பிப்பன் [ர்
செற்றுமையான்கொன்றநனும் நீரமென்னென் றுனாக்
குமங்க, ணுற்றசெய்திவசவேசருணர்ந்தரசருடனனையா

மன்னவனுநந்திகளும் வாதினுவேனியம்புமெனத், த
ன்னுடையசிரமிந்தச் சைவனிரிந்தங்கைபிற்கொண், டி
ன்னகரம் வலம்வந்தா டியாங்குளசைவ மாதுமென்றே,
மென்னவமண்குண்டர்சொன்னா ரிறைவனுந்நெனவி
யந்தான். அந்

எழுந்தெமையாளேகாந்த ராமையொழிற்சைவக், கொ
ழுஞ்சுடர்போனின் றுமுகங் குளிர்கமலமனையரா, யழுந்
துநெஞ்சால்வசவேச ராதியன்பர்க்கஞ்சலித்துச், செழு
ஞ்சுடர்வாள்கைக்கொண்டு சிவாயவெனச் சிரித்தரோ.

சிரந்தனையோர்கரத்தினும் சிறுமுறுவலுடன்பற்றி
யரிந்துகையிலேந்தியஃ தரகரசங்கரவென்ன
விரிந்தபுகழ்வசவேசர் விரும்பிநின்று துதித்தருளப்
பரிந்துபத்தர்வணங்கிமிகப் பரவிமகிழ்ந்தாலிக்க. அந்

கைப்படையைக்களிப்பினும் கலினென்ன விதித்தார்த்
து, மெய்ப்பரிவாலக்கரத்தான்மெய்யன்பர்களைத்தொழு
துந், தப்பறந்சரணென்னத் தலைமொழியவடிப்பாய்ந்து
ஞ், செப்பிலரசயவென்னுஞ்சிரமெறிந்துதெளிந்தேற்றும்

அளவிலியமெழுந்தராப்ப வணைவோருந் தொழுதேத்தக்
கிளர்மறையால்வானவர்கள் கீர்த்திந் துமலர்வீச
வன்மைதிகழ்கலியாண வண்பதிமாமறுகெல்லாந்
தளர்வறவேயேழுநாட் சலியாமல்வலம்வரலும். அள

அந்நகரின்மன்னவனு நந்திகளுமலமலமென்
றின்ன தன்மையாவர்செய்வாரொன்பணிந்தாரோத்தினர்
தன்னிகரிலேகாந்த ராமையாதமதிடமா [வாந்.
வுன்னரனற்கோயில்புகுந் தமணரைப்பார்த்துரைசெய்

ஆருகதமுனிவரோ யசடோயறிவிலரோ
நீருரைத்தவாதினா விகழ்த்தியசொல்வந்தநாத்
பாருமெனக்கரச்சிரமோர் பால்சாய்த்துவைத்துநினற
ரோரிலரனேதெய்வ மெனவொத்தோர் சென்னிபோல்.

ஏகாந்தராமைய ரொண்ணில்புகழ்பதினாலு
லோகாந்தமானதென லோககொலாங்கொண்டாடிப்
போகாந்தற்கெளியசிவன்புவியில்வந்தாரொனத்துதித்தா
ர்;வாகாந்தஞ்செயவோலை மன்னவன்கைவாங்கினார்.கூய

சமணரொலாஞ்சிவகணத்தோர் தருக்குசபைக்கட்டா
ங்கக், கமமுடனேபணிந்தெழுந்து கரங்குவித்தங்கெதி
ரிருந்தா, மமலநந்திமுத்திரையை யவர்கணற்றியனைத்
துமணர்ந், துமையொருபாகனைத்துதிட்பா ருளங்களிப்
பாராகியே. கூக

ஏகாந்தராமையர் வாது.

சுகுநி

சென்றமணப்பாழியெலாஞ் செயிர்த்தெழுந்தங்குடைய
தன்றுகலியாணநக ராருகதர்பாழியொன்று [விடித்
மின்றென்வேழுருக்கியபி னேகாந்தராமைய
ரொன்றியசீர்வசவேச ருவந்தேத்தவுடனிருந்தார். கூஉ

ஏகாந்தராமையர் வாது

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கடுகூஉ.

உ

திருச்சிறதம்பலம்.

விடமுண்டவாது.

மாதிராசையர்வாச்சி தேவையர்மடிவாலையர்
பேதமிலாதமும்மைப் பிரமையொன்னும்பேரா
ரோதுமோளிகைமாரைய ரோரிருசவுண்டதேவர்
மேதரகேதிதேவர் மிக்ககக்கையர்கொக்கையர். க

இருளுமாசமணையர்க்கு மேகாந்தராமதேவர்
மருவும்பண்ணர்சென்ன வசவராசையதேவ
ரருண்மதுவையரோது மல்லையர்சிவநாகையர்
தெருளுதெசரிதேவர் சித்தராமையர்சோமையர். உ

ஆதியாமற்றுமுள்ள வதிகமாயேசொல்லா
நீதியார்தண்டநாதர் நெடுந்திருக்கூட்டத்தெய்திச்

சோதியாமீசர்திட்டச் சொற்பிரமாணமுன்ன
வோதுநால்வகையுங்காட்டி யொப்பிலராகிவாணான். ந

பரனையாதரிக்குஞ்சைவர் பாசபதாதியானோர்
திரமுறுவீரசைவர் செய்திபோனமுமீசன் [மைப்
பொருவருஞ் சேடந்தன்னைப் புரிந்தயின் றுலகோர்தம்
பரிசனைசெய்யப்பார்க்கப் பருகவுமிசையேமென்றார். ச

கூடலசங்கமேசன் கோயில்காவலராயுள்ள
வேடொல்லோரும்வந்து விச்சலன்முன்வணங்கி
நீடருஞ்செல்வமுள்ள நிருபனைநின்றனாட்டி
னாடருமுற்பாதங்க ணண்ணிற்றுக்கேட்பாயென்று. (ந)
வேறு.

பரமசிவர்தன்மசிவா சீகண்டேசர் பாசவரசிவரருளீ
சானதேவர், துரிதமோசன சிவர்மெய்ச் சாந்தஞானர்
சோமசிவர்கோரசிவர் சுமானதேவர், திரிபுராந்தகதேவ
ர்விசுவமூர்த்தி திகழ்மோனசிவர்விடைய விசயதேவர்,
பிரமசிவர்விமலசிவராகமேசர் பிறங்குவித்தியாநிதிகள்
வர்களுல்லாம். சு

வீரசைவர்போற்றமுஞ் சிவசேடத்தை விடாதருந்தி
யெங்கட்குக் கொடோமபோமென்றார், பாவசவேசனா
யுமவசைசூழ்ந்த பத்தனாயும்பார்த்திருந்தேம் பராமரி
ப்பீர், தீரமில்லாமல்லிசிய னென்றும்பொல்லி சீயனெ
ன்றுங்கல்லிசிய னென்றுநீங்க, ளாரிதனுக் கென்றேறம்
மையகத்துகின்ற ராசனையனியாயமபயமென்று. எ

தண்டிபெறுஞ்சேடமரன் மேனிகாக்குந் தன்மையரா
ம்யாங்கள்பெறத் தக்கதென்றார், தொண்டிகவாநந்தியா
ரதைமறுப்பார் சொயம்புலிங்கமவாணலிங்கஞ் சொர்ன
லிங்க, மொண்டிகழ்மாணிக்கலிங்கம்வெள்ளிலிங்க மூல
வுசலலிங்கமிவைக்குவந்தங்கன் பால், மண்டியளித்தவை
நிருமா லியங்களன்று மாதலாற்றண்டிபெற வழக்கன்
றாகும். ௮

ஆதலினாலமரர்முனிகணங்சண்மாந்த ரமக்கரன்பாற்
றாபிக்கு மிலிங்கங்கட்டு, நீதியினுனிலேதித்தேதொன்
றன்ன நிருமாலியங்களவை தண்டிக்காரு, மோதுமிது
சொயம்புலிங்க மிதன்றன்சேட மூமக்களியேமன்னகே
ளுமையோர்பாகன், மூதுரையாகமமிதென மொழிந்த
வாறே மூடமுற்றவேடொல்லா முனிந்துசொல்வார். கூ

ஆதியினிற்பரம்பரமாக்கோயில்காக்கு மனைவருநாம்
பெற்றுவரு மத்தன்சேட, மாதநாநீயாள்கின்ற காலந்த
ன்னில் வாங்காமலிழப்போமோ வசவதேவ, ரோதியவப்
போதங்கொண் டெம்மையெண்ணுதுலகத்தோர்க்கியே
மென் றுரைக்கின்றார்க, ணீதியைநீகேளாயே லுன்றன்
முன்ன நெருப்பைவளர்த்ததில்வீழ்வமென்னவேந்தன்.

தண்டநாயகரையழைத்திவர்க்கெப்போ துந்தந்துவரு
ஞ்சுதந்திரத்தைத்தவிர்க்குமாறென், பண்டுபோனடத்தி
விடுகிந்தத்தூறென் படைக்கின்றும்முன்புபின்பு பராம

ரித்து, மிண்டரிவர் தள்ளவொண்ணு வேறென்றுண்
டேல் விளம்புகெனவசுவேசா வேந்தேயாங்க, ளண்டா
பிராற்காலத்தை யமுதுசெய்வித தளிக்கினறேமயின்ற
னனோற் கொடுப்பேமென்றா. யக

இந்தமொழிகேட்டளவிலவேடொல்லா மெம்மைவச
வேசர்கொல்ல வெண்ணுகின்றார், வந்தவுரைநன்றுயிரு
ண்டாகிலுப்பு மாறியாயினுமவயிறுவளாப்பேமண்மே,
னந்தமுடலிறந்ததற்பின் காணியாங்க ணண்ணுமதென
துகுழில நாங்களவலலே, நிறதையிதுவிடந்தன்னை யார்
தாமுன்ன நிகதாக்குநிலேதிததார்நிருபகேண்மோ. யஉ

அன்றுபரையின்றவிட மாதானுண்டா ரமுதமெலா
ந்தாமருநதியாலமெங்கட், கினறுதருவேமென்னில் யா
ங்களே உண்டே மிறைககருத்தி யிவாகண்முன மினிதி
லாந்து, பொன்றுதலிலாதிருந்தாற பின்புயாங்கள் புக்
கயில்வமீதெவாக்கும பொருத்தமென்றா, நன்றிதென
வசவேசரிசைந்தாரந்த நானிலமன்னனுமகிழ்ந்துநலமே
யென்று. யந

வேறு.

விச்சலேசன்றன் மெய்ப்பரிவாரமோ
டிச்சையாலர னுலயத்தெய்தின
னச்செடுத்த மகாவந்தகாரமோ
நச்சுநீல கிரிடைபெற்றதோ. யச

கரியமேகங்கள் காசினிவந்ததோ
பருவிரும்பினிற் பண்ணுபல்கோபுர
முரியகால்படைத் தூருவதோவென
விரிவின்வேடா மிகவந்துமேவினா.

யரு

தண்டநாத ருடனுமந்தாபத
மொண்டருஞ்சத தூறுடனென்பதா
மண்டுமாயிர மாதவாதாமெலாங்
கண்டபேர்கண் களிக்கவந்தெய்தியே.

யசு

வேதபோத வியாதன்கரத்தையு
நீதிநந்தி நெடுந்துவசத்தையு
மாதவத்தை யணையப்பிடித்ததின்
மாதூராகனை வாழ்த்தியிருந்தரோ.

யசு

மிக்கவெய்ய விடங்களைலாம்வினாது
நக்கனன்பர் நயக்கவரைத்திடு
மக்கணத்தி லமரனாப்போலநெஞ்
சுக்குவேட ருலைந்துபிழைநூர்.

யசு

விடத்துநேரொதிர் மேலாம்பறவைக
ளடித்துவீழ்ந்துயி ரற்றங்கிறந்தன
நடத்தனன்பரா நந்திகணக்கெழுந்
தடுத்தபொற்கொப்பனாகளுளாக்கியே.

யசு

பரமனன்பர் பதங்களுஞ்சியா
 வருகுதோத்திர மோதியெழுந்தபி
 நெரியதென்ன வெரிந்துபுகைந்துறு
 மரியவாலத்தை யன்பிறகலந்தரோ. ௨௩

வேறு.

சங்கரன்கூடல சங்கமேசுர
 னங்கணன்முப்பு மெரித்தசேவகன்
 வெங்கடல்விடந்தனை விரும்பியுண்டவ
 நெங்கடம்பிரான்முன மிருத்தியேததியே. ௨௪

விண்ணவர்தொகையுடன் விபுலரும்யவே
 யண்ணனீவிடந்தனை யன்றருந்தினை
 திண்ணநின்னடியவா செய்திசித்தியாம்
 வண்ணமிங்கமுதுசெய் வள்ளலேயெனா. ௨௫

விளம்பிரின்றமுது செய்வித்திறைஞ்சியே
 யளந்திடற்கரியசீ ரன்பாபந்தியின்
 நெளிந்தபண்டாரியா செல்லுநம்பிரா
 றுளம்பெருமகிழ்வுற வுவந்திடம்பணும். ௨௬

என்னநின்றிடம்பணி யிறைஞ்சிப்போற்றலு
 மன்னர்தங்கரதலத் தரங்களித்தபின்
 பன்னருமன்பினும் பசித்தபோகன்போ
 லுன்னருந்தி-த்தரா யுவந்தருந்தலால். ௨௭

தந்திரம்படைத்திடுந் தம்பிரார்க்கணு
முந்தியிற்கீழுறு முதரபந்தனஞ்
சந்தமாங்கரத்தினுற்றளரப்பண்ணுவீர்
புந்தியான்மகிழ்ந்தினம் புரிந்தருந்துமின்.

௨௫

மாச்சையர்தமக்கினம் வந்திடம்பணும்
பாச்சரசாக்கினம் பார்த்துப்பெய்திடு
நாச்சையரோசிவ நாகமையரோ
காச்சியபாவிது கரத்திலேற்றுணும்.

௨௬

தேடருமன்பிற்றற் சிந்தலின்றியே
நீடியபசிகெட நிறையவார்த்திடுங்
கூடலசங்கமர் கொடுத்தசேடவ்
வேடர்கட்கிடவொணு மிகவருந்துவீர்.

௨௭

சங்கரையற்கினஞ் சாலவூற்றுமி
னிக்கிருசவுண்டையர்க்கின்னம்வாருமி
னங்கரகங்களி னுரப்பெய்துகொண்
டுங்கடாகங்கெட வுவந்தருந்துவீர்.

௨௮

உதரநஞ்சோமையர்க் குயர்ந்ததில்லையேன்
பதறுதலின்றியே படைத்துக்கொண்டின
முதமுறக்கொள்ளுக முத்தசங்கையர்
சிதறிடாதருந்தினர் தித்திக்கின்றவோ.

௨௯

கன்னநம்பிரமையா கலைகேததையாநீ
 னொன்னதானுப சரிககினதீரிப்படி-
 பின்னினம்வந்ததம பிராக்குவேண்டிமென்
 றுன்னியோமிசைகிலீ ருண்டிதானமிக. ௩௩

இப்படிவிடமுணு மெண்ணிலாகளை
 யொப்பருநந்திக ஞுபசரிததபி
 னப்பரசேட ததை யனபிடுகையே
 யெய்ப்பிலாந்துணையினை யெந்தமவாழ்வனை. ௩௪

சத்துருசயந்தனைச சகலபாவவோக
 கத்தரிதனைவெங் காலகாலனை
 யத்திராக்காலமா மமுதைத்தாருமென
 றுத்தமநந்திக ஞுவந்தருந்தினர். ௩௫

படைத்தபண்டாரியா பருகுமெனறனித
 தடுத்தசங்கரன் பதததன்பராயினோர்
 குடித்திடுமெனமிகக்கொடுத்தயின் ரெழுதி
 விடத்தினைககண்டவெவ் வேடாசொல்லுவார். ௩௬

நன்றிலாருறவினு நயத்துளாபகை
 யொன்றியலமென வுனாததசொல்லினு
 வின்மெமைக்காத்தியென் றிறைஞ்சியென்றுநாஞ்
 சென்றாளுயச சேடங்கேட்கிலேம். ௩௭

கல்வினைமண்சிறு கட்டிவென்றிட
வல்லதோவெனவுற வணங்கிச்சென்றனர்
நல்லநாந்திக ணலத்தமேன்மையி
னெல்லையாநிவொன் றெவரும்போற்றினார்.

நடு

தண்டநாயகனாவிச் சலனும்போற்றிசெய்
தண்டராலும்முனை யசைக்கொணாதென
மண்டருங்காதலால் வாழ்த்திமீண்டுத
மெண்டரும்பதியில்வந் திருந்துவாழ்நாள்.

ந.க

வி ட மு ண ட வா து
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௯௨௯.

உ

திருச்சிறதம்பலம்.

சுகதேவததண்டநாதா புராணம்.

சுகதேவத்தண்டநாதர் தம்பெயர்மறையோர்சாதி
யகமேவுமதமிலாதா ரனையர்ச்சித்துவாழ்வார்
சுகமேயவீரசைவா சுத்தர்நூல்வல்லோரோர்நாண்
மிகநேயராகுந்தி தேவர்முன்விபூதிவையா.

க

அடியனேன்மனையிற் போந்தங்கமுதுநீர்செய்யினுய்யும்
படியுளேனுவேனென்னப் பணிந்தபின்வசவதேவர், து
டியிடைப்பாகனன்பர்தொகைத்திரள்வல்லையாயிற், கடி
தினிற்சமைப்பாயென்னக் கசிந்துதம்முனையிற்சென்று.

சுஎசு

சுகதேவத்தண்டநாதர் புராணம்.

அறுவகைச்சுவையினாலு மைவகையமுதினாலுங்
குறைவறச்சமைத்துவைத்துக்குவலயமெழுகிப்பின்னர்
மறையவர்காலினீனா வார்த்தெழின்மலரிட்டேத்துஞ்
சிறுமையைவசவதேவர் திருவுளமதனற்றேர்ந்து. ஈ

சினத்தராயவன்முகத்தைத்தெரிசிக்கவொண்ணுதெ
ன்று, நினைத்தருந்தினாயிற்புக்கு நிகரிலாதனத்துரித்த
ன், றனைக்கணியிருந்தார்வந்து சுகதேவர்வாயில்புக்கா,
ருனக்கிவண்செல்லவொண்ணுதொதுங்கிரில்லென்றார்
நின்றார். ச

தண்டநாயகர்வெகுண்டுசாற்றுவார்சிவத்துரோகி
யொண்டரும்வீரசைவத் துறுதியையிகழ்ந்தாய்செல்தி
சுண்டர்கன்பவிகள்காலேக் கழீஇயவெங்கட்டாதுட்டா
மண்டனிவிழிவுசெய்த மதியிலிமடவோயென்றும். னு

கொடியிடைப்பாகனேநங்குலத்துக்குமெமக்குந்தெய்வ
த், திடமெனாதவமார்க்கத்திற் செல்லுதல்செல்லாதத்த
னடியருச்சித்தஞ்ஞானர்க் கஞ்சலித்தன்னஞ்செய்தல்
படியிலெத்தருமவீரசைவநூல்பகராதன்றே. சு

சங்கரனன்பர்தீர்த்தந் தாங்கியசிரத்தின்மீதே
பங்கராமுலகர்காலிற் பானியம்படுதல்பாவ
மங்கயற்கண்ணிபாகர்க் கஞ்சலிசெய்தகையாற் [ல்லா.
பொங்கியசிவத்துரோகர்தமைத்தொழிற்பொல்லாபொ

உத்தமலிங்கசேட முண்டநன்னுவினாலே
வெத்தராமந்தணைர் மிச்சிலைமிசைதல்குற்றம்
புத்திசூழ்பத்தரில்லுட் புத்திரொக்கலில்லா
ளத்தனையருச்சியார்பா லணைதல்மித்திரவெம்பாவம். அ

ஆதனஞ்சயனமன்னம் பரிசனஞ்ஞானேகஞ்செய்த
லோதுமுற்பவிகடம்பா லுத்தமபத்தருன்னிற்
காதலித்திடாரனங்கற் காய்ந்தவனன்பர்தம்மிற்
றீதிலாலேசக்கெத்தர் செய்தியைச்செப்பக்கேட்பாய். கூ

சந்ததியொக்கலில்லா டம்மனையடிமைவர்க்க
நந்துகொடேய்ப்போர்பூசை ஞமலிகளானவெல்லா
மந்தருமிலிங்கதேக மாக்கியேபவியைத்தாழுஞ்
சந்தியாரவர்முனின்று சாற்றிடாருரையுங்கேளார். ட

ஆவர்நிலஞ்சென்றுசேரா ரவர்கையிலீயாரோலா
ரவர்கையிலிவல்லார்கொள்ளா ரிரவிலுமந்தவாரே
யவர்கையிற்கடனும்வாங்கா ரவர்கையினதுதானல்கா
ரவர்கையிந்தமார்க்கத்தகன்றன்பர்க்கன்புசெய்வாரியக

இவர்செயல்கண்டுலோகொண்ணத்திற்பொறுதாராகிக்
கவலையிங்கிவர்க்குச்செய்வா மெனவுன்னிக் கடிதியற்று
மவர்களையஞ்சாராகி யன்பபாப்பேணிவாழுந்
தவர்மனைவிதையின் கூட்டிற் றழலினைத்தந்தங்கிட்டார்.

எரிந்தவவ்வித்தையெல்லா மிலேசக்கேத்தையர்நோக்கி
ப், புரிந்தநேயத்தராகிப்பொறையராய்வாரிவாரித், தெரி
ந்துவெவ்வேறெடுத்திச் செய்தொறும்வித்திமுன்னில்,
விரிந்தொன்றுகோடியாக விளைந்ததுகண்மொந்தர். ௧௩

இதுமிகப்புதுமைமுன்னேபொம்மையொன்பார்வித்தா
ததிகமாய்விளைவித்தாரொன் றனறவரின்மழகாக்கண்டே
நதிமுடியத்தனன்பர் பெருமையார்நவில்வாரொன்றார்
கதியிலாவன்னொர்மற்றுங் கருத்திலவெங்காளையத்தால்

அன்போலேரக்கெத்த ரானினமானவெல்லாந்
துன்புறக்கள்வராலே துணிந்துதாங்கவரச்செய்தார்
பின்பவைதம்மைச்சோரா பெணிமேய்த்தாலுமேயா
வின்புறப்புற்றந்திட்டா வினிதுணைநீருந்தா. ௧௪

ஆகநின்றினைததல்கண்டங் கற்புதமெய்திசசோரர்
மோகநீருண்ணுமேயா புற்றினுமுன்னுநாளாச்
சாகுமிப்பெற்றமிந்தப் பாவநாந்தரிக்கவொண்ணு
போகவேவிடுத்துமென்றுவிடமுனம்போந்தவாறேயிசு

திரும்பிவாலெடுத்துக்கொண்டு திரண்டுபாய்ந் தாலி
த்தோடி, வருந்திமுன் றுங்கள்மூன்று வாரத்திற்சென்
றதூரம், பொருந்துமோர்சாமந்தன்னிற் புரிந்துவந்தன்
பரின்பு, னிருந்துய ரகன்றுநிற்க லேசக்கேத் தையர்க
ண்டு. ௧௫

சகதேவத்நண்டநாதர் புராணம். சௌ

தங்கள்சீலங்கடப்பித் தாம்வந்ததிப்பெற்றங்க
ளிங்குநங்கொட்டிமசாரா திங்கதவெனவடைத்தா
ரங்கவைபசித்தல்கண்டே வயலுளோரறத்தைநோக்கிப்
பொங்கவைபுற்றந்திட்டார புத்தியிறபொருந்தாவாகி.

மோப்பதுபாப்பதின்றி முன்னையெஞ்சீலந்தப்பேங்
காப்பரிவுடனையென்று காட்டுவார்போலக்கததா
கோப்பலதையெடுத்துக் கொட்டிலைநோக்கிலிங்க
மாப்பரிவொழிசுக்கு மடநதனைசூழ்ந்துசூழ்ந்து. ௧௯

ஐயரிசேசக்கேத்த ரங்கலிங்கத்தை நாடிப், பையெனச்
சென்னிதாழ்த்துப் பரிவினாற்பலகால்பார்த்ததுப், பொய்
யலவெங்கணிட்டை போனதுலெம்மை நோக்கென், று
ய்யவந்தெதிரிநிப்பார்போ லுவந்துமுன்னருகிரின்று.

கதறியவோசையுள்ளே கட்டியகன்றினங்க
ளிதமுறக்கேட்டுங்கேளா தென்னவேவிரதமெல்லாம்
விதறினதாய்களென்று விரும்பிமுனோக்காகத்தா
பதறியேப்தையாவாகிப் பரிவின்றிநிழக்க்கண்டு. ௨௧

கன்றினமதனைமெல்லக் கருணையானோக்கியொன்றுந்
தின்றிடாநிற்கும்பெற்றத் திரளினைமகிழ்ந்திவற்று
லின்றுதப்பிலவென்றுன்னி யிருங்கொட்டி.ற்கபாடநீக்க
நின்றவானினங்களெல்லா நேயத்தாலதனுட்சார்ந்து.

சுள அ சகதேவத்தண்டநாதர் புராணம்.

பிரியமேல்கொண்டோர்க்கிப் பெரிதுவால் சுழற்றித்தங்
கள், பரிசுமாவிலிங்கந்தன்னைப் பரிசித்துவலமாய்வந்து,
வெருவிமுன்கள்வராலே மேய்ச்சலுந்ருமின்றி, யொரு
விரிந்ததற்குச்சான்றிவ் வுரிமையேயென்னக்காட்டி.

எந்தைலேசக்கேத்தையர்க் கினி துறச்சென்னிதாழ்த்து
பந்தமெய்புளகமெய்திப் பசியினுனிறையமேய்ந்து (ப்
வந்துநீர்குடித்துத்தந்த மடிசுரந்தாவலாலே
சிந்தனைக்கன்றைத்தேடச் செய்யமெயயன்பராணோர்உசு

ஆக்களையிரங்கியன்பி னனைத்தலுந்ருன்றினங்க
னோக்கினுலறிந்துநாயை நோக்கலும்விடுத்தவாறே
யூக்கமாயோடித்தத்தந் தாய்முலையுண்டுரின்ற
தீக்குணப்பவியைப்பூசை செயக்குருச்செப்பினுனோ.

சகதேவத்தண்டநாதர் புராணம்

முற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௫௪.

உ

திருச்சிறுதம்பலம்.

க ளி க ண ந ா த ர் பு ர ண ம்.

—*—

கருதுமின்னால் லாற்களிகணநாதரென்ன
மருவுபேரினோர் மன்னவரவையகம்புரப்பார்
பரவுதம்புவி யிடத்திலோர்பவிகளுமின்றி
யருளிலிங்காங்க ராக்கிடுபிரியமமேயடைந்தார்.

வெத்தரார்ப்பவி சனத்தனாவிரித்துநீரினிக்
மொத்தமேனிய ராமினென்றுரைத்துடம்பித்தி
யத்தரத்துளங் கொளாகளையாரணாகமத்தாற்
சித்தமொப்பவே செய்ததிற்றெளியலார்தேற. ௨

செய்யதிட்டத்தி னுலவர்நம்பவேசெய்து
கையகத்தொளிர் தனங்கொடுத்திலிங்கமுங்காயந்
துய்யவாம்படி தரிப்பிப்பரிவற்றினுத்துணியா
மையாமாயவெவ் வாளினுல்வதைத்துவாணனின். ௩

சங்கரன்னிவர் திண்மையைத்தனாயுளோர்தெளியக்
கவகைவேணிமு னானதன்னுருவங்கள்காரந்து
துங்ககுத்திர வடிவினைத்துகளறச்சமைத்து
நங்கடங்கண நாதனாதிருமுனநண்ணி. ௪

அரசநின்னதி காரிகளநீதியுமவர்பால்
வரைதருங்கர ணிக்காசெய்வஞ்சனையனைத்து
முரைதறிற்பெரி னுலகினிற்சூழுகனெந்துரைத்தா
லெரிசினத்தெறி பென்பார்மன்றாட்டென்பதில்லை. ௫

குற்றமில்லவ ரிடங்களிறகுற்றங்கள் குறிப்பர்
பற்றியேயவ ருற்பத்தியுள்ளனபறிப்பர்
கொற்றவாமற்று மிருதலைவாரமுங்கொள்வ
ரொற்றுபொன்வரி யிடுகென்பர்கேழ்வியோனில்லை. ௬

கொடுத்தகுத்தகைப் படியன்றியதிகமேகொள்வ
ரடுத்தமஞ்சியாள் விடுகென்பராயங்கொளும்பர்

கடுத்தூரைப்பொக் காலமுங்கட்டாயமென்ப
ரிடுக்கணின்னவா செய்வனமுறையிலையென்றார். 6

அந்தநங்கடைக் காவலரறிவுறுதிவணீ
வந்ததெத்ப்படி கவுண்ட நின்வரத் துமண்ணனைத்து
மிந்தநாண்முத லிறையிலையெனச் செய்துமினிநீ
வந்துமாதொரு பாகனைவழிபடிலென்றார். 7

என்னமானிட வடிவினொங்கன்கோத்திரத்தோர்
மின்னொப்பாகனை வழிபடிந்மிடிவிடாததனா
லன்னசெய்யயா நஞ்சுவனாசுவென்றலுநீ
பொன்னகன்றிடா திருக்கயாம்பிணையெனப்புகன்று. 8

இசைந்தலிங்கதாரணம் பெறுகெனப்புவினெலாநின்
வசம்விடுத்தெழில் வாழ்வுநல்குவனெனமறுத்தே
குசைந்துபேசலுங் கோமிக்ககோபமுற்றெழுந்து
கசந்தசொல்லுடன் கைப்படைகலினெனவிதிரா. 9

சிரந்துணிப்பெனன் மெறியுமுன்றிருதுதல்விழியுங்
கரந்தரித்தமான் மழுவுடன்கானகண்டமுமா
யுரங்கொளன்பர்மு னுமாபதிரின்றினமுயர்வாழ்
வரந்தைநீங்கவே யருளு துமனுபவியென்றார். 10

என்றசொல்லிதற் கிசைதராதிலிங்கதாரணமே
லொன்றுகென்றலு முழைக்கானவர்கருத்துறுதி
வென்றிதாபிக்க நாடலால்வேறிலையென்று
நன்றிலிங்கநீ நமக்களியெனக்கொண்டெயப்பால். 11

நம்முடன்கயி லாயநீநண்ணவாவென்றங்
கம்முனைக்கண நாதராயரன்கணநாதர்
தம்முடன்கொடு சார்ந்தனன்றா வகொண்டவிடநஞ்
செம்முறைக்கணே நிறுத்தினோசிவன்றனசகினியோர்
வேறு.

நன்றிவர்போறசவதாநாச் சையொன்பார்க் காண்மக
வொன், நின்றியிரங்குறுகாலந் திவர்மனைவிக் கிரண்டு
கொப்ப, மொன்றிமுன்னம்பெண்டகவந் துநயத்திலுய்
யலிங்கஞ், சென்றுதரித்திடுமபோதி லாண்ருழ்விசெனி
த்ததால். யசு

அம்மகவைச்சவதாநாச சையர்தாம்பார்க்கவொண்ணா
நம்முறைமைக்கானன்பர் நவிற்றுசெய்திக் கென்றெண்
யிம்மடத்திலிராவண்ண மிநேரமதறுமெனச் (ணி
செம்மையினாற்றுறந்தசெய்தி தெளிந்நீகேளாயேயுந்

மேலானரித்தபத்தி மிகும்பெருமைசாதிதன்ம
மாலானாகறிவித்தால் வருவதன்றேமருள்கொண்டோ
னேலாதகருமத்தை யிகழ்வனோகந்தபந்நான்
சீலாசரணையறிந்து செய்யுமோபெய்யாதால். யசு

அதிகவின்பாற்சுவையினைக்கொக கறியுமோநீராழ
மிதுவெனத்தான்மண்டிக் கிழிந்தழியவல்லதோ
கதிரவனைச்சகோரங்கள் காணுமோநிதிஞானச்
சுகிரிலர்க்கு சிவானந்த சமாதிகொழித்திருமுடி. யசு

அங்கணத்தினிதியமென வாவினாயிற்றேனதெனச்
செங்கரத்திலமுதமெனச் சிவலிங்கங்கரத்திருக்கப்
பங்கமுறு துன்மார்க்கப் பகுதியினைக்காதலித்தன்
மங்கலமாமணியிருக்க வலையின்மணிதரித்தல்காண்.

கொட்டிலின்கணசுரதேனுக் கூடிநிற்கமலடதனைக்
கட்டியுற்றுக்கறப்பரோ கனமதுரநவரசமுந்
திட்டிமுனமிருக்கமற்றுந் தவிடதனைத்தின்பரோ
வெட்டருவச்சிரமிருக்கவிருப்புவாளெடுப்பரோ. 10

இனியசுரதருமிழ்விட் டிலவரிழலெய் துவரோ
நனிகொடெப்பமுன்னிருக்கச் சுராயதனைநச்சுவரோ
புனிதபத்திசன்மார்க்கம் பொருந்திமற்றுந் துன்மார்க்க
மனிதருடன்கூடுவரோ மறந்தா லுஞ்சுகதேவா. 20

வேறு.

போற்றியேசுவாவினைப் பூக்கைகொண்டிரும்பிடாக்
காற்றனைக்கழீஇயிருந்து கடைமனத்தர்போலவே
யேற்றுவாகனற்கலாத வீனவந்தணர்க்குநீ
யாற்றின்றிறைஞ்சில்வெவ் வரும்பிறப்பகன்றிடா. 20

பூகலத்திலந்தணுளர் மேலொன்றுபோற்றிநீ
யாதரித்தவர்க்குமுன் னருந்தவன்னமிட்டபின்
போதகக்குருக்கடாம் புகுந்துதுய்ப்பொன்பதா
லேதமுற்றகோவதத்தி னிற்பெருத்தவிடரதாம். 22

கோடியந்தணர்க்கிதத்த குறைவிலன்னமிடிபலன்
நீடருஞ்சிவன்றன்னார் நின்மலாக்ஞநின்றிமும்
பீடிலங்குபிச்சையிற் பெரும்பலனறனைத்தரா
மூடநீமுயன்றசெய்தி முககணற்குமுலிவுகாண். ௨௩

என்றுபல்விநங்களா யியம்புசொற்கியைந்தியைந்
தொன்றுதம்பயததொடன்பொடொழுஞ்நீர்கொள்விழி
நின்றியங்கியங்குமட்டு நிலனுறப்பணிந்தபி [யரா
னன்றரன்கணத்தாமுன் னயந்துகைகுவிந்திடா. ௨௪

கட்டனீள்களத்தன்வெய்ய கன்மிதுன்மலத்தனேன்
முட்டனிததசீலமிவ்வி மொழிகுருத்துரோகியான்
றுட்டரிட்டனட்டமா மதந்துதைந்தநெஞ்சினன்
சிட்டாகட்கிதஞ்செயாத தீயினத்தினன்சினன் ௨௫

பத்திநிட்டையற்றவன் பரப்பகரதைபெற்றவன்
வெததாசொற்கள் கற்றவன் விடாதலோபமுற்றவன்
சித்தமொன்றினிற்றிறம் பெறத்தெளிந்துபற்றலேன்
பொத்தையங்கமுற்றையும பொடிபடுததியெற்றுகோ.

வேறு.

என்னையென்செய்துகொள்கே னென்னிருங் குற்றநீ
ங்க, வன்னியிற் சென்றுபாய்கோ மாகட விடைக்குதிக்கோ,
வுன்னருங்கிரியின்வீழ்கோவுடற்றிபத்தெதிர்போ
ய்ச்சாகோ, சின்னமாயுடலைக்கொய்கோ தினைக்கடலுல
கஞ்சுழ்கோ. ௨௬

சு அ ச

கலிகணநாதர் புராணம்.

பொருவருங்குருதப்பத்திபானவிக்கும்மம்போமா, நரு
ளுதியென்னநின்றங் கழுஞ்சுகதேவாதம்மைக், கருணை
யால்வசவதேவர் கண்டியாபெரியோர்வாக்கா, லுரைசெ
ய்வாரஞ்சேல்முன்னே யொருசிவததுரோகமுண்டாம்.

அந்தவெந்தியன்றன்னை யழிந்திநீயெமக்கொப்பாகு
நிந்தையிலுன்செயற்கு நிததலுங்கருணைகூர்வன்
பந்தமில்பததாநெஞ்சிற் பக்கமுமபெறுதியான்பால்
வந்தருந்தெனவடிக்கு மாறுகாண்மகத்தோர்கோபம்உக

நம்புவாயிதுதப்பாது நன்மைநீபெறவுரைத்தார்
சம்புவினருளிஞாலே சாதித்திதவருதென்னச்
செம்பெருங்காங்குவித்துத் திடம்பெறவுடல்பூரித்து
விம்பமார்வீரசேடம் விரும்பியேவாங்கிக்கொண்டு. நட

சுகதேவரகத்தின்மற்றோர் நாளினத்தண்டநாத
ரகமேவிமகத்துந்தாமுமணைந்தவர் செய்யும்பத்தி
மிகமேனிபுளகமெய்தி விருப்புடன் கைக்கொண்டன்பா
ற், சுகமேயபத்தர்குழத் துன்னவந்தினிதிருந்தார். நட

கலிகணநாதர் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௮௫.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லையா மதுவையர் புராணம்.

நல்லவர் வாழ்கலியாண நகர்க்கே
யல்லையர் மதுவையொன்றைப் பொயரார்
சொல்லருமனுபவஞான சுகத்தார்
வெல்லருமேடணைமூன்றவைவென்றார்.

௧

நற்பரவிங்கயந்தவர்தம்பா
லற்புதசேவையினாவலமுதார்
சொற்பரமுவிதசேடசுகத்தார்
சற்புகழநந்திகள் சார்வுறுநாளின்.

௨

விச்சலனுக்குயிர்வீயுறுநாளா
னச்சுறுகந்தநந்திகடோற்ற
நிச்சயபத்திரெநெந்திறல்கண்டு
மர்ச்சமிலாதவகந்தையினம்மா.

௩

இத்தவர் நீதியநீதியதென்னு
சத்தியவல்லையர் மதுவையர் தம்மை
யத்திரமன்னனைழைத்தறிவின்றி
யொத்துவெகுண்டவரெண்கணிடந்தான்.

௪

இந்நெறிகண்டவர் மன்னனிற்றநான்
றன்னகர்கெட்டதுவென்றுசவித்தார்
நன்னெறியன்பர்கணந்திகட்கேளா
வெந்நெறிவஞ்சமிசுத்துரைசெய்வார்.

௫

சு அசு அல்லையர் மறுவையர் புராணம்.

இத்திரகீனனிவன்சிவபநதிச்
சித்திபெறும்படிசெய்குதுமாசார்
மெய்த்தவர்தம்மையெருண் டவாசாவா
நெததிவதைத்திடுமெனறவுரைசூழும்.

சு

தண்டிபிதாவியிசாயவதைத் து
மெண்டிகழமுத்தியையெய்திடலானுங்
கண்ட கனிவ்விதைகாவலென்றே
கொண்டெடாணுதுகொலத்தகுமென்றோ.

எ

அம்பகமற்றுமவர்க்கருள்செய்தே
வம்பனிவன்பதிவைகலமென்றோ
நம்பரநந்திகணற்றவரெல்லாம
வெம்பரவாதியையீட்டுதுமென்றே.

அ

வன்றிறலார்சகதேவராவாவென்
றன்றுமகத்தரறைந்ததுவின்றோற்
கொன்றிடல்கொல்கெனநீறுகொடுத்தார்
நின்றனிநிட்டைநிறுத்துதியென்றோ.

சு

சந்திரசேகரர்தம்மருளாலே
யந்தநராதிபனுவியொடாக்கப்
பந்தவெழுத்தவைபாறநினைத்தார்
நந்திகளுன்னியநாவிலுரைப்பார்.

ஐ

எய்ப்பறுமாதவர்பத்தர்களுெல்லா
மொப்பநவிறுதுவென்றதுகேண்மி

அல்லையர் மதுவையர் புராணம்.

சு அள

னிப்பதிமன்னனிநுந்திருவிண்ணே
தப்பறவற்றதுவென்றனாபின்றும்.
வேறு.

மக

மாதரசர்மடிவால மாச்சர்சென்னவசவையர்
காதன்மும்மைப்பிரமரிரு சவுண்டையர்கக்கைய
ரோதமிலாவாச்சைய ரோகாந்தராமைய
ராதநல்லோருடனிலககத தென்பதினாயிரத்தவரும்பெ

கூட லசங்கமமேவக் குலவியுடன்செல்லுங்கா
னீடுமன்னன்செல்வமெலா நிலைகுலைந்துகலியாண
மாடநகர்வளமழிந் து மண்ணதிர்ந்துகொடியினங்க
னாடியிராபு முநதாறந நரியுளைபகலொலிப்ப. மக

கன்மாரிமிகப்பொழிந்து கதிாமதியாமிருவரையுந்
துன்மார்க்கப்பரிவேட்டுஞ்சூழந்தவர்களலைந்துசெந்தூண்
முன்மாந்தாதெரியாமன் மொய்த்துமஞ்சபகன்முடி
யன்மாகமடைந்துநகாக் கருகூயமன்றோன்றியரோ. மச

கம்பறிந்தமுண்டமன்னன் கண்டுதயகாலத்து
விப்பமுறும்பிரதிபகன் மிகத்தீதான்றவெருவினான்
றபபெரியோருணாதப்பாச் சகதேவர்நந்திகள்பா
லம்பரிவால்விடைகொடுதம மகத்தனையவன்னையார்.

வந்தமைந்தன்முுகநோக்கிவந்ததென்னைச்சிவகணத்தோ
முந்தவுரைசெய்தபடி முடியாமலெனமுனிந்து [ர்
நிந்தகனைம்கொல்லவஞ்சி நித்தனன்பர்சென்றாரோ
விந்தவுலகவர்வெருண்டாற் பிரளயம்வந்தெய்தாதோ.

சுஅஅ அல்லையர் மதுவையர் புராணம்.

நின்குற்றநீக்கவன்றோ நின்னையிதுசெய்கென்றார்
முன்குற்றம்ஞ்செய்ததக்கன் முனிந்துசிவநிந்தைசொல்ல
தன்குற்றமில்லாத தன்மெய்யைச்சங்கரியன
மென்குற்றங்கேட்டமா வென்றெரியிலெரிவித்தாள்.யௌ

வேறு

அன்றுபமன்னியன்றா னத்தனைநிந்தைசொன்ன
குன்றுரைகேட்டேமென்று கொடியதீகுகினாயதாகத்
தன்றனியுடலநீரூயத தகித்தனன்சண்டியோநீ
சென்றநிந்தைசெய்த தீயனைகொலாதுவந்தாய். யஅ

உன்பிழைப்பென்னவிந்த வுடலினாலாவதென்னத்
தின்புறத்திருந்துஞ்ஞானி சிசுசியெனறங்குலததாற்
றுன்புறநொடித்தழைத்துத தூய்தலாமுன்றின்மண்மே
லன்புறப்பயந்தாளன்ன மனிககவப்படியேரின்று. யகூ

மெல்லெனவருந்தும்போதவ் வீதியின்விமலனன்பா
மொல்லையொன்றுந்தீர முறறுபொயமையொன்று
மெல்லையில்வீரபத்தி யிரைந்துளாரிதனைக்கேட்டங்
கொல்லையிற்சகதேவர்ச்சோந தந்தலுண்டாமுமுண்ணு.

வீரசின்னந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்துவீர பத்திரர்முவொன்னத்
தீரவுக்கிரராயன்னை செய்யதாளிறைஞ்சவாழ்த்திக்
கோரமிக்கவராய்வெல்வீ ரொனவிடை கொடுத்தவாறே.

மனையினுமவீதிசென்று வர முன்னோரிடபமவந்தங்
கனைவருமகலுமவண்ண மாப்பரிதழிவாக்குமாராககந்

துணைவினிற்காட்டிச்செல்லத் துணிந்துடன்முடிப்பேந்த
ப்பா,முனைவனாந்திரம்மின்முந்தினனெனுங்களிப்பால்.

கடிதுவாள்விதிர்ந்துச்செல்லம் கரியினப்பாகர்வாசி
முடுகுராவத்தொல்லா முனிவறப்பின்விலங்கித்
துடமிழந் ருண்ணெற்பத் தீரமாதானைதங்கைப்
படைக டன்மறந் நு பயந்துபின்வாங்கிநிற்ப. ௨௩

விருத்தல் லர்தோளின் வென்றிமலைகடரித்தோர்
பொருட யெனிற்புபங்கள் பூரிக்கும்பொருவில்வீர
ரொருவு யொருவொண்ணுதொளிர்மணியாரங்கன்ன
மருமமா நிற்கோதி வயங்குவோர்தமையுந்தள்ளா.

விலங்கிட தீரொல்லாம் விலங்கவாள்விசிவாயிற்
றலங்கனிற் வலாளர் சாயவுட்புகுந்துசோதி.
துலங்குமிந்திரோலக்கம்போற் றுருவர்மாளவர்மராடர்
வலங்கொளரியர்களாதி மன்னவர்வணங்கிநிற்ப. ௨௪

திருபுடைப்பந்தக்கார ரொழினிலவினம்போற்பற்றத்
திருமலிபாலவட்டஞ் சாமரைத்திரளிரட்ட
விரிகதிர்ப் டமேவும் விச்சலன்வெருவமுன்சென்
றுருவுகாயங்கனாக வாயம்பார்த்துடற்றிக்குத்தி. ௨௫

மீண்டுமப்படியேசெல்வார் விச்சலன்படைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரங்களாலே
நீண்டகண்டெரியாநின்ற நீர்மையோதண்டநாதர்
மூண்டிடுஞ்சாபந்தானே மூகர்போற்பார்த்துநின்றார்.

திரிதனுத்தன்னைப்பாண்டு ரங்கன் முன்செயித்துவந்த
பெருமைபாலாய்த்துதென்று பெரிதுநற்பத்தர்போற்ற
வரியசெய்ப்புவருந்தாஞ் சுகதேவரகத்திற்சார்ந்தங்
சூரியதாய்க்கிடைஞ்சியாங்க ஞன்னியபு டிந்ததென்று.

இகபரநாகசீவி யென்போனையீசனன்பர்
பகைவனையுடனேகொல்லாப் பாவத்துக்கென்சிரத்தை
யகமகிழ்ந்ததுப்பனென்ன வங்கைவாள் பூட்டிக்கொய்ய
நகமயில்கேழ்வன்வந்து நண்புடனடுததங்கம்மா. ௨௯

நீயுனதன்னைதேவி நின்மைந்தர்மற்றுஞ்சுற்ற
மாயுளோரடையவிந்த வருநிதிமணிவிமான
நேயமாவேறிவம்மி னித்தனங்கயிலைக்கென்று
பாயுளாவேணியெம்மான் பண்பினுலழைக்கச்சென்றார்.

தருநெறிவசவதேவர் சாபித்தபடியேமன்னன்
பொருபடையனைத்துந்தம்முட் பொருதிந்தரசன்மக்க
ளொருவரோடொருவருடி யொழிந்தனர்கல்லியாணத்
திருநகரந்தகாரஞ் செறிந்ததிச்செய்தியெல்லாம். ௩௦

தண்டநாயகர்க்கவ்வீர ரிருவருஞ்சென்றுசாற்றக், கொ
ண்ட லூர்கோயில்வெகுங் கூடலசங்கமேசன், புண்டரீ
கத்தாள்போற்றும் புந்தியாற்புகுந்துகண்டு, தெண்டனி
ட்டெழுந்தாரன்பாற் சிவகணத்துடனேநிற்பார். ௩௧
வேறு.

தேசிகன்பதஞ்செருமிச்சையராய்ச் செய்யதோத்திர
ஞ்செய்துறுக்கலுழுவார், பாசநாசவென்னுசையேசரண

அல்லையர் மதுவையர் புராணம்.

சுசுக

ம் பத்திதந்தெனப்பற்றினேய்சரண, நாசமொன்றிலாந
ன்மையேசரண நாரிபாகனேயாரியசரண, மீசுவென்கரு
த்தின்பமேசரண மென்னேநின்னிடத் திருத்துவாய்சர
ணம். நடந

தற்பாரபரசங்கராசரணஞ் சற்பபூடண தாணுவேசர
ணஞ், சிற்பாராதிகசெல்வனேசரணந் தெளிவிலேனருந்
தேசிகாசரண, மற்பெனக்ருநின் னடிக்கனேசரண மத்த
பூரணனந்தனேசரண, மெற்புடற்கியா னஞ்சினேன்சர
ண மென்னேநின்னிடத்திருத்துவாய்சரணம். நடசு

நீதியன்பார்பானேயனேசரணந் தைவாழ்க்கையினிற்
கிலேன்சரணங், கோதிலா ரணக்கோலமேசரணங்குறை
விலாவருட் குன்றமேசரணம், போதநின்பணி போற்றி
னேன்சரணம் பூனாயென்றினிப்டுகலுவாய்சரணம், யா
தொரச்சினு மினிப் புகேன்சரண மென்னேநின்னிடத்தி
ருத்துவாய்சரணம். நடநு

சங்கமேசவேதாந்தனேசரணந் தாரணிக்கணன்றிக்
கிலேன்சரணங், கங்கைநாதவென்கண்ணுளாய்சரணங்க
ரணவாதனைகழித்தனேசரணம், பங்கவிந்தியம்பாற்றினே
சரணம் பரிந்துவாவெனப்பணித்தருள்சரண, மிங்கெம
க்குமுனின் றுகாசரண மென்னேநின்னிடத்திருத்துவாய்
சரணம். நடசு

வேறு.

என்றுறவணங்கியேத்தி யிருவிழியருவியாறாய்த
துன்றமெய்புளகமெய்தித் தூயதானேயருபாய்
நின்றமுநந்தியாராமே னீடருண்மிகுத்துநித்தன்
முன்றனதுருவநீங்கித் தேசிகமுதல்வனாகி. ௩௭

அருள்விழியானனங்கொண்டகத்திலன்பதிகனாகிக்
கருணைமெய்வசுவதேவர் காணமுன்னின்றவாறே
யுருகிறெஞ்சங்கமெட்டு மொண்ட ஞாயிறப்பணிந்தங்
கிருநிலம்பணிந்தெழாரா யிருகையாலெடுத்துமோந்து.

ஆதரவுடன்கரத்தா லமுந்தநின்றணைத்தவாறே
பேதமதின்றியொன்றாய்ப் பேரருளிலிங்கமாகி
மாதவர்காணவண்ண மறைந்தனர்மகர்தனைத்து
மீதெனற்புதமதென்ற ராலயமெங்கும்பார்த்தாரா. ௩௯

தெரிவிலராகிநின்று செப்புவார்வசுவதேவ
ருரிமையாலத்தனா னுருவுகொண்டவந்திரங்கி
யரியதன்றிருமேலிக்கு ளடக்கினனிந்தப்பேரூர்
பரிவினாற்பெற்றொன்று பரவினாற்பரவசத்தால். ௪௦

தேவதூரியங்கறங்கத் திருமறைமிகமுழங்கக்
காவின்மாமலர்கள்விண்ணோர் கனமஹமயெனச்சொரிந்
ரோவமிவினங்கமீது மெண்பதினாயிரத்தா [கா
ராவலாலரஹொன்றா பத்தர்களாடிபார்த்தார். ௪௧

அம்மைநாகாம்பையார்தா மண்ணலார்வசவதேவர், செ
ம்மை [redacted] இதைச்சேரச் சிந்தைநைந் துருகித்தேம்பி,
விம்மித்தபுரனோயென்றன் விழியுரிநன்னந்தி, மெய்ம்
மையுன் றிதயத துற்றான் வினையோளா தமியேனென்று.

சடக்கெனத்தண்டநாதர் தாமுறுமொளியைச்சேர்ந்தா
ளடப்பத்தப்பண்ணரதி யாமபலதவநீதோரந்தச்
சுடர்க்குளேமறைந்தாரன்ன சோதியுளல்லமையர்
விடற்கருங்கதலிநீங்கி மேவிமெய்ப்பொருளாய்நின்றார்.

கக்கையர்மோளிகையர் கன்னநம்பிரமீதேவர்
மிக்க'ங்கலைக்கேத்தையர் விரககோகாந்தராம
ரிக்கனதவத்தோரதி யெழுநூற்றோடெழுபானன்பர்
தொக்கருட்சோதிபொங்கச் சத்தனங்கயிலையுற்றார். சசு

மாதிராசையர்சென்னவசவதேவையர்தீரப்
போதராமடிவாலையர் புகழ்தருங்கின்னளைய
ராதியாம்பெரியோர்தம்மி லகமகிழ்ந்தன்பினாலே
நீதியார்வசவதேவர் முத்தியினிலைமைசொல்வார். சநு

காலின்மேற்காலுந்துய்ய கனோபலங்கமலத்துள்ளுஞ்
சாலமின்மேகத்துமிஞ் சனித்ததிலடங்குமாபோற்
கோலநற்குருவின்பாலே குலவியேதோன்றிமற்றுஞ்
சீலநந்திகளார்புக்கார் தேசிகனிடத்திலென்றார். சசு

இவர்சிவாங்கிசராய்மண்ணி லெய்தியெம்மாணையேத்தி
யுவமையினையபத்தி யுத்தியினுற்றுமூழ்கி

சுகசு

அல்லையர் மதுவையர் புராணம்.

நவபரசீர்த்தியெங்குங் காட்டித்தந்திருப்பேர்நாட்டிச்
சிவகுருவுருவின்மற்றுஞ் சென்றனனொனத்துதித்தார்.

பணியணிபரமன்பத்தா பாக்கி பக்தவத்தீர்சிந்தா
மணிசரணர்க்காதார மருவுசைவாம்புயங்கட்
கணிதருமிரவியோர்மூன் றுயநற்பத்திவித்துத்
தணிதருளுனச்சோதி தருமணியெனமண்டங்கி. சஅ
பாணியும்பாலுறெய்யும் பரிந்துதந்தம்மிற்கூடிக்
காணிலொன்றாகின்ற காட்சிபோல்வசுவதேவர்
வாணிலாவேணிநித்தன் வரகுருத்திருமேனிக்ருட்
பேணிநீபுகுத்தாயுன்றன்பெருமையார்பேசவல்லார்சுக

என்றுதற்பரத்திலுற்றங் கிசைந்தநந்திகளையேத்தி
வென்றிசேர்மாநிராசர் மகத்தனாமிகவணங்கித்
துன்றலர்ச்சோலைகுழுஞ் சங்கமேசுரத்தைநீங்கிச்
சென்றனர்பருப்பதத்தே மல்லிகார்ச்சுனைச் சேந்தார்.

தத்துவமகத்தோர்பத்தர் தம்மொடுமடிவாலையர்
வித்தகவசுவதேவர் மேன்மையைமிகவுமேத்தி
வத்துவையகலாச்சென்ன வசவராசையர்சமூகத்
தொத்துயருளுவையென்னு மோங்குமாதலத்திலுற்றார்
வளர்தருளுனர்சென்ன வசுவதேவையராசார்
நளினபாதங்கணெஞ்ச நற்கமலத்தினாடி
யளவிலாப்பரமானந்தவனுபவமகலாராகி
யுளமகிழ்மழுவாலைய ருடனினி துவந்திருந்தார். ௫௨

அல்லையர் மதுனவயா பு. நம். சகடு.

புத்தகம்... சவசாரித்திரததை
பிறகு... ஈர்கேட்டே... ஹிமலயபததிசோவ
... நிறுவுளக்கருணைமேவி
செந்த... புத்தி மேயமேனினைவொன்றாவர். (ருட

துல்லவேலாயிராரோக கியந்திருந்தட்டசெல்வம், புல்
லுமெண்சித்திநானுமபொருநதுமாதோற்றமபொருகும்
வெல்லுமாபதங்களைது விருப பினும்விநாயவெய்து
மல்லணிகண்டனித்த நருனி னுலனைத்துங்கடும். (ருச

சிங்கமாதங்கம்பாம்பு தீவளிபிடிபேய்வஞ்ச
மெங்குளபாரிடங்கள் பிரமராககதாகளாதி
வெங்கதபயங்களைன்று மேவலாவினைக்கடற்குள்
வங்கமாவெடுக்கவல்ல வசலமுவெழுத்தாலமமா. (ருரு

புங்கவாவசவதேவர் புகழ்னைவிரித்துமண்ணோ
பங்கமதகலமுன்னை பகர்ந்தபாலககுறுககி
நங்குசோமேசன்றுய தாண்மலர்வணங்கவந்த
நிககிதவிப்பிறபபை யினை நஞ்சினிநேத்தல்செய்வார்.
வேறு.

சரணதருணதபசரணாத்தி சமணவிருணாசனசரண
ததி, விரணதிரணாலை சரணர்த்தி விமலவருணடக
ரணர்த்தி, கபவுகரணத்தி சரணர்த்தி கடியபொருண
லைசரணாததி, மருளெனரணசலசரணாத்தி வசவக
ருணர்த்தி சரணர்த்தி. (ருக.

சூகூகூ

துவையா புராணம்.

வேறு.

கொண்டல்பெய்யக் குலமன்னன்
வண்டபேரதனர் மாதவர்மல்குத
வொண்டருந்திரு வஞ்செழுத்தோங்குத
பண்ணை - நூனமலற யாகமம்பல்கவே.

ருஅ

வேறு.

உத்தமநற்சிவமொன்றெனவேர்திய
சததொளிநம்வர்வேசர்சரித்திர
மெய்த்திறமாயிரமுஞ்சதமேழிறை
பத்துடனோர்பாரவேனவேபகருவா.

ருக

அல்லையா மதுவையா புராணம்
முற்றிற்று.

வ ச வ பு ரா ண ம்

முற்றுப்பெறது

சூக திருவிருத்தம் - களசச

அ றி வி த் த ல்.

இவ் வரதுச்சருக்கததுககு, இனி வேதாதமபுராணங்களு
ள டின் சீமாயநுலையுந்தழுவி சந்தம்பிரதாயம்வழாது அகல்வீனா
யியற்றி தனியே யதிப்பிக்கப்போகின்றமையின், இச சருக்கத்
தில் சரித்திரமின்றி மூலத்தைமாதிரிப்போதுபடிபித்தனம்.
மகாமகேயபாத்யாய, டாக்டர்

உ. ஜே சாமிநாயகயர் நூல் நிலையம்

